

உ
க ட வு டி னை,
திருச்செங்கோட்டுப்
புராணம்.

மு ல மும்-உ ர யு ம்.

இந்நூல்

மகாகனம் பொருந்திய

வீரகவிராஜ பண்டிதரவர்களாலும்

இவ்வுரை

மகாகனம் பொருந்திய சிற்றம்பல உபாத்தியாய ரவர்களாலும்,

இடற்றப்பட்டது.

இ ஃ த.

வேளுருறிச்சி மகா-நா-ந-ஸ்ரீ. மிட்டாதார்.

வேலப்பகவுண்ட ரவர்களது பேருதவியால்

இயாவர்க்கு முயலோகமாகும் பொருட்டு

கொக்கராயம் பேட்டை மகா - நா - ந - ஸ்ரீ மிட்டாதார்.

இரங்கைய கவுண்ட ரவர்க ளளித்த

ஏட்டுப் பிரதியைக் கொண்டு,

திருப்பாச்சூர் மகா - நா - ந - ஸ்ரீ. தருமராயமுதலியாரவர்கள்

குமாரராகிய வித்வான்

ம-நா-ந-ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி முதலியா ரவர்கள்

பலபிரதிக்கிணங்க வழுக்களைத் திருத்தி

இராயபுரம்.

இந்தியன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

க அ எ சு.

(Registered—Copy Right.)

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருச்செங்கோட்டிலிருக்கும் மாலை
கட்டி பெரியண்ணபண்டாரம் வீட்டில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சா த் து க வி.

இஃது - மாம்பழக் கவிராஜசிக்கம் என்பவரால் வியற்றப்பட்ட

பதிகாரன்குசீர்க் கழிகெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கடலமு தனைய வடமொழிநடையிற் கசடறு குதமாமுனிவன்
கதிபெறுசவுன காதிடர்கேட்பக் கட்டுகொத்திருந்த வப்படியே
படர்பொழில்வீரத் திடகவிராஜ பண்டிதன் றமிழிஞற செய்த
பாட்டுயர் திருச்செங் கோட்டுமான்மியத்தைப் பரவுகின்றம்பலவாண
னிடவருபொருளி னுடனருள்விழைந்தச் சேற்றினைநிறுவாங்கேச
ரிணையடி தொழும்ன் பிணந்திருலவே ணளர்விரிகுவளைமர்பகன்பூத்
தடநரசிக்க புராதிபன்வினைதீர்த் தாமகி பதிவாகபுத்தரன்
சரசசற்குணசிக் தாமணிகிருஷ்ண சாமியாம் விவேகசுந்தரனே.

இதுவும்

அறுசீர்க் கழிகெழி லாசிரிய விருத்தம்.

வரதர்திருச் செங்கோட்டு மான்மியத்தைக் கரவிதித
வழுக்கள் போக்கி
யரதனசித் திரங்கொள்சென்னை மச்செற்றியிகபரயின்
காரக்குந் தந்தரன்
விரதமனத் தனுடலன் வினைதீர்த்தர முகின்பாலன்
வியேக சேலன்
சரதகுணத் தாங்கேசர் சரணதிவ்யர பாணகிருஷ்ண
சாமியேனே.

இராயபுரம், உபரத்தியாயராசிய பலமு

மா-மா-ஸ்ரீ-வை. தே. ம. சின்னசாமி செட்டியாரால் இயற்றப்பட்ட.

வி ரு த் த ம்.

சீர்கொள்திருச் செங்கோட்டுப் புராணத்தன்னைத் திகழ்வீர கவிராஜ பண்டிதன்முன்
நர்கொள்கா வியமாகச் செய்துளித்தரன் இதற்குசிறம்பலவநிஞ னுடையேசெய்தான்
பார்கொள்கல விச்சரிதை கையெழுத்தாற் பல்பிழைக ணேர்ந்தவந்த ருறைணைக்கி
பேர்கொள்கிருஷ் ணச்சாமி டாவலன்முன் பிரயாசமெடுத்தச் சிற்பதித்தான் மன்றோ.

புத்தகம்.

ஆத் தூர். தாலதார் ம-ந-ந-நீ. வீராகவ முதலியார்
அவர்கள... .. உய்.

சேலம். மிட்டாதார் ம-ந-ந-நீ. கோபாலசாமி முத
லியார்... .. உ

புருகன அலணை :

கையொப்பக்காரர்களுடைய நாமதேய அட்டவணை.

நாமதேயங்கள்,	புத்தகம்	நாமதேயங்கள்,	புத்தகம்
திருச்செங்கோடு, நாகர் பண்டிதர் ...	க	திருச்செங்கோடு, பெருமாள் ஐயர் ...	க
சேனாதிபதி குருக்கள் ...	க	பிச்சையர் ...	க
வேளாருநிச்சி மிட்டாதார், வேலப கவுண்டர்..	௫௦	கொங்குப்புலமை நடாத்தம் கூர்த்தனாரி புலவர் ...	க
கொக்கராயம் பீட்டை மிட்டாதார்.		கூர்த்தனாரி ஒருவார் ...	க
பெரிய இரங்கைய கவுண்டர் ...	௪௦	வேலாயுத செட்டியார் ...	க
இளம்பள்ளி, குருநாத செட்டியார் ..	௪௦	குப்பண்ண செட்டியார் ...	க
சங்கநிதி தூர்க்கம், மிட்டாதார் சப்பாதி கவுண்டர் ..	௪	வெங்கிடபதி செட்டியார் ..	க
புத்தூர், மிட்டாதார், கையலாச கவுண்டர் ...	௬	செ. அருஞ்சல செட்டியார் ...	க
ஹை வகைறு மிட்டாதார், இராஜா கவுண்டர் ..	௬	செ. அப்பாராய செட்டியார் ...	க
இராசபுரம், மிட்டாதார் கையலாச கவுண்டர் ...	௫	தே. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
சுரோட்டி சு. சேஷகிரியாவு ...	௫	த. வ. அர்த்தனாரி செட்டியார் ...	க
கொழும்பு மணியம், குப்புசாமி ஐயர் ...	௫	குழந்தைவேலு செட்டியார் ...	க
ஹை யூர், மணியம், இராமசாமி கவுண்டர் ...	௫	நரலிங்க செட்டியார் ...	க
		முத்தசாமி செட்டியார் ...	க
		இராமனசெட்டியார் ...	க
		கு. அர்த்தனாரி செட்டியார் ...	க
		புழணியப்ப செட்டியார் ...	க
		தே. அர்த்தனாரி செட்டியார் ...	க
		ப. பெரியான செட்டியார் ...	க
		கு. இராமலிங்க ஐயர் ...	க
		இராமநாத பூசாரியார் ...	க
		பொன்னய உபாத்தியாயர் ...	க
		சல்லசாமி ஆசாரியார் ...	க
		கணக்கு திருமலை பிள்ளை ...	க
		சிதம்பர முதலியார் ...	க
		மாரிமுத்த முதலியார் ...	க
		சு. காட்வரி முதலியார் ...	க
		சு. இராம முதலியார் ...	க
		சு. கா. குழந்தைவேலாசாரியார் ...	க
		சு. கண்ணையாசாரியார் ...	க
		ஆனந்தகூர், இராமசாமி கவுண்டர், ...	க
		குப்பண்ண ஆசாரியார் ...	க
		பெரிதம்பி ஆசாரியார் ...	க

குயவன் பாளை யம்.		இராயநூர்.	
செங்கோட கவுண்டர் ...	க	சந்தப்ப கவுண்டர் ...	க
நாகமலை செட்டியார் ...	க		
சாளப்பாளையம்.		கருமாபுரத்தனூர்	
செங்கோட்டி வேலகவுண்டர் ...	க	செல்லக்குமார கவுண்டர் ...	க
நெய்க்கார பட்டி.		கோபாலனூர்.	
நாகமலை கவுண்டர் ..	க	பள்ளி மொட்டைய கவுண்டர் ...	க
பெருமாம் பாளையம்.		பெருமா பாளையம்	
இராமசாயி கவுண்டர் ...	க	செங்கோட கவுண்டர் ...	க
குட்டியண்ண கவுண்டர் ...	க	சூப்பி கவுண்டர் ...	க
சங்ககிரி தர்க்கம்		குளக்கரை.	
ஓவச்சியர். இரங்கசாமி நாயக்கர்..	ந	மோளைய கவுண்டர் ...	க
ரெயிலவே இன்ஸ்பெக்டர்		படவிடு மணியம்.	
வி. வி. இரங்காசாரியார் ..	உ	அப்பச்சி கவுண்டர் ...	க
ரெயிலவே ஸ்ட். மாஸ்டர்.			
வெங்கிடகிஷ்ணம் நாயக்கர் ...	க	தேவனகவுண்டனூர்	
ஆர்ப்பன்னட். சாலட் ரயிட்டர்.		கணக்கு. நாரண ஐடர் ...	க
முனிசாயி முதலியார் ...	க	ஷெப்தர் முனிசிப்பு	
கமியாரட் சாலட் ரயிட்டர்.		மணியம். வெள்ளைய கவுண்டர் ...	க
அருணாசல முதலியார் ...	க	ஷெப்தர் மணியம். பழனிபப்ப	
டிப்பிடி போஸ்ட் மாஸ்டர்.		கவுண்டர் ...	க
முனிசாயிப் பிள்ளை ...	க	மல்லைய கவுண்டர் ...	க
ரெயிலவே ரயிட்டர்		பெருமா கவுண்டர் ...	க
தி. குப்புசாமிபிள்ளை ...	க	ஆளகிரி ஆசாரியார் ...	க
செகவன் மேஸ்திரி.		சினன் ஆளகிரி ஆசாரியார் ...	க
கிஷ்ணசாயி பிள்ளை ...	க		
திருமலைசாயி நாயுடு ...	க	மேட்டூர்.	
வக்கீல். இராமசாயி பிள்ளை ...	க	தேங்கல். குமாரசாயிசெட்டி. ...	க
கீலகிரி. குப்புசாமிபிள்ளை ...	க		
அ. முத்தசாயி ஆசாரியார் ...	க	சன்னாசிபட்டி.	
செ. நாகைய செட்டியார் ...	க	செங்கோட கவுண்டர் ...	க
செலுவங்கு குருநாதசெட்டியார்...	க	இரங்கணச்சாரி ...	க
முருகேசமுதலியார் ...	க	பழனி கவுண்டர் ...	க
சின்னக் கவுண்டனூர்.		வட்டூர் கிராமம்.	
மு. மணியம். இரங்கையகவுண்டர்	க	மணியம். சின்னைய கவுண்டர் ...	க
அத்தனூர் கவுண்டர் ...	க	தண்ணீர்ப்பந்தல் பாளையம்	
இராஜா கவுண்டர் ...	க	குப்பண்ண கவுண்டர் ...	க
வெள்ளை கவுண்டர் ...	க		
செங்கோட கவுண்டர் ...	க	பெத்தாம் பட்டி.	
இரங்கியா கவுண்டர் ..	க	கிருமலை கவுண்டர் ...	க

பழனிவேல கவுண்டர் ...	க	ஆட்டையாம்பட்டி, மணியம், பெருமா கவுண்டர் ...	க
வேலகவுண்டன் பட்டி		மணியம், மாரப்ப கவுண்டர் ...	க
பழனிவேல கவுண்டர் ...	க	சலாஸ்துத்தனக,	
சி. செங்கோட கவுண்டர் ...	க	வெங்கிடாசல பிள்ளை ...	க
புள்ளா நத்தம்,		சேலம், கலெக்ட்டர் ஆபீசு,	
மணியம், முத்து கவுண்டர் ...	க	கவுண்டாண்டு நயினா பிள்ளை ...	ந
அத்தாணடி செட்டியார் ...	க	உகலுண்ட், தாமோதர முதலியார்	க
		அக்கவுண்ட், சேஷாசலராயுதி ...	க
ஆலாம் பாணியம்,		கா. முத்துதாண்டவராயபண்டா	
நல்லைய கவுண்டர் ...	க	ரம் ...	க
	-	சஜானசி, கனகசபை முதலியார் ...	க
கருமனார் மிட்டா,		அங்கமுத்து முதலியார் ...	க
சபாபதி கவுண்டர் ...	க	ஆதிநாராயண முதலியார் ...	க
சின்னதம்பி கவுண்டர் ...	க	ணக்கு, சின்னயா முதலியார் ...	க
		கோ. வகலே, சுப்புராயமுதலியார்	க
கூத்தாந்தம், முனியம்		பசடால், நரசிம்மராயுதி ...	க
இராஜாகவுண்டர் ...	க	சப் மேஜஸ்திரேட், கா. திருமலை	
பழனி கவுண்டர் ...	க	முதலியார் ...	க
		முத்துசாமி முதலியார் ...	க
துத்தி பாணியம்		அச்சு ஆபீசு யேட் கம்பாஸ்ட்டர்	
குப்புராச கவுண்டர் ...	க	கிருஷ்ணசாமி முதலியார் ...	க
		டிப்டி கம்பாஸ்ட்டர், பொன்னா	
இருகாலூர் மேட்டுப்பாணியம்		ங்க முதலியார் ...	க
கணக்கு, குமரசாமி ஐயர் ...	க	ரயிட்டர், வேலுப் பிள்ளை ...	க
மாரப்ப கவுண்டர் ...	க	முனிராமிராயுதி ...	க
கந்தசாமிபிள்ளை ...	க	இரங்கசாமிராயுதி ...	க
காலியண்ண கவுண்டர் ...	க	முத்து சாமிபிள்ளை ...	க
சின்னன் போயன் ...	க		
குப்போயன் ...	க	ஜெயில் ரயிட்டர்கள்,	
		ஒத்தாச்சி பிள்ளை ...	க
மலைசமுத்திரம்		முத்தநாயகம் பிள்ளை ...	க
கணக்கு, சிவமலம்பிள்ளை ...	க	சுருநாத ஐயர் ...	க
முனிசிப் பி. மணியம்		பொன்னசாமி பிள்ளை ...	க
சென்னைய கவுண்டர் ...	க		
சினையர் ...	க	ஒலிவங்குறிச்சி	
போலீசு ஸ்டேஷன் ரயிட்டர்		மணியம், இரங்கைய கவுண்டர் ...	க
பெருமாள்ராயுதி ...	க	உபாத்தியாயர், கோபாலு பிள்ளை,	க
மாரப்ப செட்டியார் ...	க	நவயாபுரி செட்டியார் ...	க
செங்குந்த முதலிகள் ...	க	ஏகரம்பர செட்டியார் ...	க
		சுறுப்ப கவுண்டர் ...	க
		லங்காணி செட்டியார் ...	க
காளிபட்டி,			
கோவில் பூசாரி, பழனியப்ப கவு			
ண்டர் ...	க	கோபாலபுரம்,	
நஞ்சப்ப உபாத்தியாயர் ...	க	செங்கோட கவுண்டர் ...	க

சேட்ப்பாணையம், இராமசாமி செட்டியார் ...	க	வேலூர் காட்டுப்பாடி சுந்தரய்யுதி சுவாமிசன் ...	க
பள்ளியப்பட்டி, உபாத்தியாயர், ஜெகநாதப்பிள்ளை, கஸ்தூரி பிள்ளை ...	க	அ. சாஸ்திரியிட்டர் கிஷ்ணசாமி முதலியார் ...	க
கோக்கஞ் செட்டியார் ...	க	ஆத்தூர் லோ. ப. ஒவர்கீயர் பொன்னுசாமி முதலியார் ...	க
வேளுகுறிச்சி. முனிசிப்பு, இராமசாமி கவுண்டர் ...	க	விருதாச்சலம், கா. வக்கீல், சுப்பராயபிள்ளை ...	க
துச்சி குளம், குமுந்தா, நஞ்சுண்டையர் ...	க	சஞ்சாபுர் பஞ்சநாதம்பிள்ளை ...	க
சொக்கலிங்க உடையார ...	க	வைக்கிய லிங்கம் பிள்ளை ...	க
கணக்கு, கிருஷ்ணப் பிள்ளை ...	க	ஜீவலிங்கம் பிள்ளை ...	க
அருணாசல உடையார ...	க	தாத்தங்கரைப்பிட்டை சுப்பராயன் செட்டியார் ...	க
ந. இராமசாமி பிள்ளை ...	க	மதையூர் செட்டியார் ...	க
வ. ம. இராமசாமி கவுண்டர் ...	க	சுப்பராயபிள்ளை ...	க
ஊர், காளைய நாயக்கர் ...	க	உண்டியூர், சிதம்பர செட்டியார் ...	க
கேர, பெருமாள் நாயக்கர் ...	க	நரசிங்க புரம், அக்கி செட்டியார் ...	க
குப்பாண்டி செட்டியார் ...	க	வல்லம், வேலுபிள்ளை ...	க
லி, நல்லைய கவுண்டர் ...	க	கொடிமுடி கிராமம், சாதனம்பிள்ளை ...	க
முத்துஉடையார் ...	க	இராஜலிங்க கலிராயர் ...	க
கணக்கு, இராஜலிங்கபிள்ளை ...	க	வெங்கிட்டராமையர் ...	க
சேந்த மங்கலம், சின்னதம்பி உடையார் ...	க	அ. ஆறுமுகக் கவுண்டர் ...	க
கிருஷ்ணம் நாயுடு ...	க	தாத்தையங்கார் பேட்டை ஆறுமுகஞ் செட்டியார் ...	க
கன்னடம், சித்தண்ணையர் ...	க	பாலிசு சு. காளியப்பன் ...	க
குருசாமி பாணையம், மணியம், முத்துமுதலியார் ...	க	இரா, பழனியப்ப செட்டியார் ...	க
சுறுப்பு முதலியார் ...	க	சு. சடையப்ப கவுண்டர் ...	க
குமாரசாமிசெட்டியார் ...	க	அப்பண ஓதவார் ...	க
கொழிஞ்சி பட்டி, பழனியப்பகவுண்டர் ...	க	அ. மன்ன முதலியார் ...	க
செம்பாக்க கவுண்டர் ...	க		
குறுக்குபுரம், காங்கய கவுண்டர் ...	க		
கலால், அருணாசலம் பிள்ளை ...	க		
பாலமேடு மிட்டா அப்பாவு கவுண்டர் ...	க		
குமர மங்கலம், செங்கோட மூப்பர் ...	க		

ஊத்துகுழி.	பூலாம்பட்டி.
செங்கோட கவுண்டர் ...	க ஏட் கானிஸ்டேபிள் அப்பாஜி ...
சாமி பாளையம்.	க கணக்கு. கொலிந்த முதலியார்...
செங்கோட கவுண்டர் ...	க மணியம். தம்பராய செட்டியார்...
ஈரோடு.	க குருநாத செட்டியார் ...
சாஸ்ட் யேஜன்டி, தாசப்பையர்...	க மஸ்த்தானு சாய்பு ...
ஓவர்கீர், ந. இரத்தினமுதலியார்.	க சித்தி செட்டியார் ...
குப்புசாமி பிள்ளை ...	க ஜலகண்டபுரம், ...
ஈரோடு. கோர்ட்டி	க சபாபதி செட்டியார் ...
வக்கீல் திருவம்பலம் பிள்ளை ...	க சொக்கலிங்க உபாத்தியாயர் ...
வக்கீல், வையாபுரி பிள்ளை ...	க கொங்கு புரம் மிட்டாதார்.
வக்கீல், சபாபதி பிள்ளை ..	க அத்தனூரி கவுண்டர் ...
அண்ணாமலை பிள்ளை ...	க காளிபட்டி. ...
பள்ளி பாளையம்	க அருணாசல செட்டியார் ...
புணக்கு கிருஷ்ணையா ...	க எல்லப் பாளையம்.
ஓட்ட. கனி அருணகிரிபிள்ளை ...	க குப்பண்ணமூப்பர் ...
பாபுசெட்டியார் ..	க பசுபதி மூப்பர் ...
இராமசாமி ..	க அரசலாமணி
ஆலங்காட்டு வலசு.	க கணக்கு. நாயையர் ...
செங்கோட கவுண்டர் ...	க சமுத்திரம்.
தட்டாக்குட்டை மணியம்.	க கணக்கு. நல்லதம்பிமுதலியார்...
பழனிப்ப கவுண்டர் ...	க கரையாம் பேட்டை.
நெட்டவேலன் பாளையம்.	க கணக்கு. சுந்தரம் பிள்ளை ...
குழந்தா கவுண்டர் ...	க சுடததம் பூண்டி
பவானி.	க கணக்கு. ஸிங்கையர் ...
பாஸ்ட்டி ஓவர்கீயர் மதுரைநாய	க காட்சி நல்லூர். கணக்கு
கம் பிள்ளை ...	க பெரிய சாமி ஐயர் ...
கணபிரகாசு. கறுப்புதேவன்...	க செட்டியார்க் குறிச்சி
நெரிஞ்சி பேட்டை.	க கணக்கு. பெரியசாமிஐயர் ...
ஓவர்கீயர். அருணகிரி முதலியார்.	க ஏரண புரம்.
ஏட் கனிஸ்டேபிள். சுப்பிரமணிய	க கணக்கு. இராமசாமி முதலியார்.
ஐயர் ...	க கணக்கு. கந்தசாமி ஐயர் ...
மணியம். சுந்தர ஐயர் ...	க சுடலூர்.
சதாசிவ ஐயர் ...	க கணக்கு. கந்தசாமி ஐயர் ...
ஆ. இரக்கையர் ...	க கணக்கு.
கரகோஜிளுவ் ...	க கணக்கு.

கச்சபள்ளி, கணக்கு. சிதம்பர ஐயர் ..	க	மோரூர் கணக்கு. சுப்பராயர் ...	க
தப்பு குட்டை கணக்கு. நஞ்சையா ...	க	அன்னதரணபட்டி கணக்கு. குமாரசாமி பிள்ளை ...	க
கத்தாரி, கணக்கு. கந்தசாமி ஐயர் ...	க	ஏனூர்கிராமம். கணக்கு. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
புத்தூர், கணக்கு. சுப்பையர் ...	க	எடப்பாடி. முத்தியாலுசாமி செட்டியார் ..	உ
மோட மங்கலம். கணக்கு. வேலப்பன் ...	க	கந்தசாமி செட்டியார் ...	க
கச்சபள்ளி மேல்முகம் கணக்கு. எல்லையர்...	க	சின்ன நிகர்நத செட்டியார் ..	க
சேலூர், கணக்கு. பெரியசாமி முதலியார் ...	க	சு. சுப்பிரமணிய செட்டியார் ...	க
கோனேரி பட்டி. கணக்கு. குமாரசாமி முதலியார் ..	க	சு. சுப்பராய செட்டியார் ..	க
லத்தியாடி, கணக்கு பழனியப்ப பிள்ளை ...	க	பெருமாள் செட்டியார் ...	க
ஆவடத்தூர், இருப்பாளி, மகாதேவையா, நஞ்சையா ..	க	நஞ்சப்ப செட்டியார் ..	க
பக்கநாடி கணக்கு. வைத்தியநாத ஐயர் ...	க	சுவ. சு. கு. செவ்விங்கு ..	க
ஆனங்கூர் கணக்கு. குமாரசாமி ஐயர் ...	க	சு. கு. இராமசாமி செட்டியார்..	க
தேவனாம்புத்தூர் கணக்கு. கடிப்பிள்ளை ..	க	பெரியதனம். இ. இராமசாமி பத்தா ..	க
சமய சங்கிலி, கணக்கு. கிஷ்ணமரையுடி ...	க	இருசுப்பத்தா ..	க
ஏம்பள்ளி கணக்கு. திருமலைபிள்ளை ..	க	கணபதி பத்தா ..	க
குமார பாளையம் கணக்கு. புட்டையர் ...	க	பெருமாள் ஆசாரியார் ..	க
		சின்னமணலி, பெரியதனம். அன்ன பத்தா ...	க
		புதுவூர். பெரியதனம் அன்னாமலை பத்தா,	க
		கவுண்டன் பட்டி. மணியம். சுதபத்தா ..	க
		தண்ணிபரதல் பாளையம். மாநியப்ப செட்டியார் ...	க
		பாளையம். குப்பண்ண செட்டியார் ...	க
		சித்தளந்தூர். செங்கோட செட்டியார் ...	க
		குமாரசாமி செட்டியார் ...	க

அட்டவணை.

வரலாறுக்கண் பாணையம் செங்கோட முதலியார் ...	க	முதலில் பாணையம். குமரவேலு அண்ணா இணையப்பாவுண்டா	க
மரவ பாணையம்.			க
ஞாயப்பன் ...	க	கருமாபுரம். மணியம், பழனி வ. கவுண்ட	க
வாணிபம்பாடி. பேர. வ. வெங்கட்டராம செ யார்...	க	வந்தியத்தூர். மணியம், பழனிவேலு வுண்டா	க
திருப்பத்தூர்.		படவீதி கணசகு. அரத்தாரி சிவார	க
மகம்மது உசுமான சாடப்பு ...	க	திருச்செங்கோடு.	
கூடலூர் டையல்வ ஸ்டேஷன் மேஸ்டர்: பாவாடைபிள்ளை ..	க	கந்தசாமி	க
செவ்வர்பேட்டை.		கணசப்பட்டி. குப்பண்ணபண்டாரம்.	க
செ. ச. பழனியப்ப பிள்ளை ' ...	க	செருக்கலை.	
நாராயணசுவாமி ...	க	குப்பண்கவுண்டர்	க
கிச்சிபாணையம்.		அருணகிரி பாணையம்.	
அர்ச்சுன செட்டியார் ...	க	பெரியரவுண்டா	க

கொடிமாடச் செங்குன்றார்

என்கின்ற

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உடையும்.

பாயிரம்.

காப்பு.

நீர்கொண்ட திருச்செங்கோ டேர்கொண்டு சீர்கொண்டு நிதியங்கொண்டு
பேர்கொண்ட வியாசமுனி பெருநதகைய சூதருரை பிறழாவண்ணம்
பூர்கொண்ட நாரிகண பதியென்று மழகியகற் பகமென்கொன்றைத்
தார்கொண்ட வேணியாத்த நாரீசர் தருகலிற்றின் சரணம்போற்றி.

(புண்பொருள்)

புண்ணியதீர்த்தங்கள் பொருந்தி அழகு, புகழும், வளமுமுடைத்தாய் விள
ங்கிய திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலபுராண மான்மியததை, வேதவியாசரிடத்தில் கேள்
வீயுற்ற சூதமுனிவா வாக்கியமான கிரந்தத்தை முறைபிறழாமல் மொழிபெயர்த்து
த் தமிழினால் பாடவேண்டி நிறைவேற்றம்படியாகக் கொன்றைமலை சூடிய சடை
யினையுடைய அர்த்தநாரீஸவரருடைய மத்தகுமாரருடைய நாரிகணபதியாகொன்றும்
அழகிய கற்பக விராயகொன்றும் பெயரையுடைய யானைமூசத்து விராயகமூர்த்தி
யினது சேபாதங்களை தொழுவது உபதேசம் - எனவாறு.

பரமசிவம்.

அருவாபு முருவாபு மருவுருவ மாதியவை யல்லாதாபு
திருமாலு நான்முகனுந் திருவடிபுந் திருமுடிபுந் தேடிக்காணு
வீருசாய லோருருவா யெவ்வுயிரகருந் தாயததை யாமேயென்னு
மருவாருந் கொடிமாடச் செங்குன்றார் நின்றவனா ளுந் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அருவமாகியும் உருவமாகியு மருவுருவமாகியு மவையல்லாத பொருளா
கியும் உருகியும் அரிபிரம் ரிருவருந் திருவடிபுந் திருமுடிபுந் தேடிக்காணுத வககினி
மலையாயும், உமாதேவியும் பரமசிவமும் ஒருருவமாகியுஞ் சகல சீவராசிகளுக்கெல்
லாமன்னையும் பிதாவும் நாமேயென்று தெரிசனங்கொடுத்தருளிப் பூமணம்நிறைந்த
திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றாரி லெழுந்தருளி நின்ற சிவனது சோபாதங்களை வ
ணங்குவோம். - எனறு.

(ச)

திருச்செங்கோட்டைப் புராணம்.

அர்த்தசிவாம்பிகை.

சீர்பெற்றசெழுஞ்சடையார் திருக்குழலுஞ்செயனுதலுஞ் சிவந்தநோக்கும்
கூர்பெற்றகயலிவிழியுங் குழைப்பணியுங் குழைத்தோடுங் குழைவாயுந்
தூர்பெற்றகதைக்கரமுந் சரிக்கரமுந்தடவுரமுந் தனப்பொன்மார்பு
மேர்பெற்றவதட்கெடு மிகற்பதமுஞ்சிலம்படியு மிதையஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) அழகுதங்கிய குளிர்த சடையும் அழகிய கொண்டையும் ஒழுக்கந் த
ங்கிய சிவந்த நெற்றிக்கண்ணும் கூர்மையையுடைய மீன்போன்ற விழியும் நாகக்ரு
ண்டலச்செவியு மிரத்தினத்தோடணிந்த செவியும் ஆம்பல் பூப்போன்றவாயும், ஒழு
க்கமாகிய தெண்டாயுதம் பற்றிய கையும் வளையலணிந்த திருக்கரமும் விசாலமுள்
ள மார்பும் பொன்மணியாரம்பூண்ட முலைமார்பும் சவுந்தரியமான புலியாடையுதி
ய இடையுஞ்சவுந்தரியமான பூத்துலிணிந்த இடையும் வீரக்கழல் பொருந்திய திரு
வடியுஞ் சிலம்பணிந்த சிற்றடியுமாய் விளங்கிய அர்த்தசிவாம்பிகை மூர்த்தத்தை ம
னக்கருத்தில் திபானஞ் செய்வோம்—எ-று. (2)

செங்கோட்டையர்.

வேறு.

நீர்வயங்கிய சித்தில ச்சித்திர நிறைந்தவம்புபமீதே
கார்வயங்கிய வழியெனமுனிவர்தங் கண்ணிணைகரிகூரச்
சீர்வயங்கிய திருவருள்மணந்தரத் தேனொருபாங்காகப்
பார்வயங்கின துதவுசெங்கோடர்தம் பதமலர் தினம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தத்தில் முத்துமணிநிறைந் தழகுதங்கிய பொற்றாமரை பொ
ருட்டின்மேலே மேகங்கள் காலிறங்கி பெய்வதுபோல இருடிகள் கண்களிரண்டுங்
கண்டு காட்சியுடைய கிருபையாகிய வாசனையை தரும்பொருட்டாக தேன்மொழி
யென்னு முமையொருபாகமாக பூமியின்கண் பிரகாசித்து இவ்வுடகாமியம் பொழிந்
தருளி நின்ற கோலத்துடனே யழகிய செங்கோட்டில் வீற்றிராநின்ற செங்கோட்டி
ஸ்வரருடைய பாதுகமலங்களை யெந்நாளும் துதிசெய்வோம்—எ-று. (3)

நாகேசர், குன்றிசர், குமரீசர், முருகேசர், பாண்டிசர்.

போற்றிபோற்றிநா கீசரன்றிருப்பீதீம் போற்றிபுங்கவர்க்கெல்லா
மேற்றமாயருன் றீசரணியையு யிருபொழுதினும்போற்றி
தோற்றமாகிய சுரர் குமரீசர்தாட் டிணைமலாமுருகே
சாற்றலம்புயம் போற்றிபாண்டிசர்பொன் னடி யிணைதொழுமோமால்.

(இ-ள்.) நாகேசசுவாமி திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து, தேவர்களுக்கெல்
லா மோகிய குன்றீசரசுவாமி யிணையுடைய யந்திரத்தியும் போற்றிசெய்து, தா
னேதோன்றிய தெய்வத் தன்மையை யுடைய குமரீசரசுவாமி திருவடித்தாமரை
னையும் வணங்கி, முருகேச சுவாமி சரணாவலித்தங்களைத் தொழுது, பாண்டிசரருடை
ய அழகிய விரு பாதுகளைத் தோத்திரஞ்செய்வோம்—எ-று. (4)

ஸ்ரீலாகுலாபபதி.

கயிலையங்கிரி மீதுளோன்கண்ணனைக் கண்ணெனுங்காளத்திப்
புபலிருங்கிரி தென்கயிலையாய்ப் புருந்துகொங்கினர்வாழ்க

வழிலிருங்காத் தறுமுகனமர்ந்தசெங்கோட்டிலிலடிவாரத்
தியலிருந்தரு னெழிற்கமிலாய்ப்பொன் னிணையடிக்கடியேமால்.

(இ-ள்) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளிய கடவுள் திண்ணப்பனாகிய வேடனைத்
தனது கண்ணப்பனென்று சொல்லும் பொருட்டு மேகங்கள் தவழாநின்ற திருக்கா
ளத்திமலையி லெழுந்தருளியவர் கொங்குதேசத்தார் வாழும்படிக்குத் தெட்சன கயி
லாயமாகிய நாககிரியி லெழுந்தருளி கூர்மையாகிய வேலாயுதத் தரித்த ஆறுமுகக்
கடவு னெழுந்தருளிய சேங்கோட்டி மலைச்சாரலி லியல்போடி எழுந்தருளி கிருபை
செய்யும் கைலாசபதியினது அழகிய விண்ணி சீர்பாதங்களுக்கு வடிமைசெய்யு மடி
யாகளுக்கு லாழ யேன்—எ-று. (ரு)

பரிமள வல்லியம்மன்.

சங்கிருந்தசெங் கரத்தனும்பிரமணுந் தனித்தனிதொழும்பாளர்
கொங்கிருந்தவ ரிருந்தவ ருழாமவர்க் கொடுத்தருள்வரத்தாயா
ரொங்கிருந்துமோர் கணத்துளத்தெண்ணுவார் க் கினிதருள்கயிலாயர்
பங்கிருந்தருள் பரிமளவல்லியார் பங்கயப்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சங்கத்தையேந்திய கையையுடைய திருமாலும், பிரமணும். துங்கை
பீடம், ஆதிசேஷனுங் கிரோதாயுக முதலாகிய நான்கு யுகத்தோறும் தனித்தனி பூசிக
குந் திருவழிகளையுடையவருங் கொங்குமண்டலத்தில் பத்தெழுனங்களுந் தபோத
னர்களுங் கூட்டமாக வந்துபணிய வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தருளுந் தாயும் ம
ற்றெங்கிருந்தபோதினு மனதில கினைத்தவர்களுக்கு இவ்ட்காமி பார்த்த மோட்சவக
ளைக் கொடுத்தருளிய கைலாயபதியுமான பரமனது இடப்பாகக்கி லெழுந்தருளிய
பரிமளவல்லி யம்மனது மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்குவோம்.—எ-று. (சு)

தெகூணுமூர்த்தி.

ஆலமாரிழற் கிழிருந்தருங்கலை யருள்செயுத்திருவா ||
மாலமாரிழற் கண்டூர்ந்தொழுகத் தழகுமோர்குறும்பூத
மாலமாரிழற் றிடமிறிபதமுநா லத்தமுமதனோர்கை
யாலமாரிழ விதுவெனுஞானமுத் திசையுமுற்றகஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பெருமையும் குளிர்ச்சியுமுடைய கல்லாலவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்த
ருளிய ஜனகாகி முனிவர்களுக்குவரிய மெயஞ்ஞானப்பொருளை யுபதேசிக்குந் திரு
வாயும் விடம்பொருத்திய சாயலையுடைய கண்டமூந் தெற்கு முகமாகியவழகு முயல
கனலற மிதித்த பாதமுஞ் சூர்ப்புயமு மதனில் ஓர் கையினால் பெரியமோட்சவீடு
இதுவென்றறிவித்த ஞானமுத்தியாயுமாகத் தோன்றிய தெட்சன லூர்த்தியை யுள்
ளத்தில் தியானஞ் செய்வோம்—எ-று. (ஏ)

ஆதிசேசவப்பெருமாள்.

சங்குசக்கரஞ் சரோருகமிரண்டினிற் றரித்தொருபெருங்கார்வந்
தங்குதித்ததென் றும்பருமிம்பரு மனைவருமமைத்தேநீதீப்
பங்கயத்திரு வுரம்பெறவரம்பெற பணித்தவர் பணித்தாங்கும்
செங்கணத்தினர் கருங்கணத்தினர்படச்செயர்த்தவொமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) சங்குசக்கரமும் இரண்டு கரகமலங்களில் தரித்துக்கொண்டு ஒப்பற்ற பெரிய கார்நெகமானது முனைத்தெழுந்ததென்று தேவர்களும் முனிவர்களும் மனிதர்களும் மற்றயாவரும் மகிழ்ந்து வணங்க லட்சுமிகடாட்சமும் பலமும் நினைத்தவரமும் பெறும்படி யருளியவரும் நாகசபனத்தில் யோகசித்திரை செய்யும் செந்தாமரைக்கண்ணையுடையவரும் ஸட்டமாகிய அக்ஷரங்களைவளையும் வேறுக்களை உதவருமாகிய ஆதிசேசஸூர்த்தி யென்னை நிரூபிப்பார்—எ-று. (அ)

மகாலட்சுமி.

நானிலத்தவர் நமதியரெனச்சில நண்புநிலவர்களுள்
மாளிலத்தவழ் மாநிசியலைவாம் வழங்குபொன்மலர்க்கோதை
தேனலர்த்துன வணிகுவர்நிருஷார் தீனேந்நிடுதனப்பாவை
வேனிலற்புத வேந்தை மீதநனைப்பெய்து பென்கொடியடி சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) நான்கு நிலத்திலுள்ள ஸுயாச்சரிம ஐகாமென் தன்பு செய்பவர்க்கெல்லாம் நிலவளம் மலைவளம் முதுவிய பாபமங்கெல்லாம் கொடுத்தருளும் பொற்றாமரை மகளும் தேன் கழுவின்றி பரமகாமணிந்த ஆதிசேசவப் பெருமான் திருமார்பில் தோய்த்திடுகின்றபாசா ஸாயுடையாளும் மலமூரையும் பிரம தேவனையும் பிள்ளையாகப் பொலவாம் மெலவிய கொடி டோள்ந யிசடயதருடையவளுமாகிய லட்சுமியினுடைய உதர்த்திர நிரிசுபைத்துக்கொள்வேன்—எ-று.

பிரமதேவன்.

பாணியைப்புவியைக் காண்பவர்களை விண்டனைபாங்கி
வாணியைத்திருநாவில்லவத் தல்கலை மாறப்பொருள்விரித்தோதி
வேணியர்த்தநாரசினைபுளங்கம லத்தி லிளமமக்கரை
டேணியைத்திடு மிறையவளமறையவ னினைபடி மலர்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்புனை பிரிதலை தேபுனை வாழ்வை ஆகாசத்தை நெருங்கித் தரஸ்வதியை திருநாவில்லவத்து உலகங்களுெல்லாம் வேதப்பொருள் விரித்துரைத்து வழங்கிய சடையையுடைய அந்தராகசரனை மனதாராமரையில் விளங்கக் கண்டு மானதபூசை செய்கின்றவனும் சகலலோகங்களையும் பெற்ற யிற்றையனும் வேதாவுமாகிய பிரமதேவனுடைய யிரண்டு பாசாமலங்களை வணங்கிப்போற்றி செய்வோம்—எ-று. (க)

கலைமகள்.

வாணிவாணியென் னிடமெனப்புதகன்றவர் மதுரநங்கவிசுதற்க்
காணிகாணியென் னுலகினுக்கருடருங் கம்லவெண்மலரன்னம்
பாணிபாணியிற் கொண்டதர்ப்பணமறைப் பாரகர்க்குயிர்வேத
நாணிகாணினர் மூகையென்றுணத்திட நல்குவாள்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சரஸ்வதிதேவி நீ பென்னாவிற்பிரியாமல் வாசஞ்செய்வாயென்று பூசித்து தோத்திரஞ் செய்தவர்கள் மதுரமாகிய நல்ல கவினைப் பாடும்படிக்குக் கிருபைசெய்து அவர்களுடைய மனமே காணியாக யிருந்து வெள்ளைத்தாமரைப் பொருட்டில் வசிக்கின்ற வன்னம்போலும் நடையையுடையவனும் கைகளில் சலத்தைய

எளி வேத மந்திரங்களா லரிக்கியஞ் செய்கின்ற வேதியர்க்குயிர்போன்ற மறைப் பொருளா யிருக்கின்றவளும் பலத்தருடைய ஓமைப்பெண்ணைப் பேசும்படி கடா ட்சஞ்செய்த வாணிதேவி பாதங்களைத் தொழுது தோத்திரஞ் செய்வோம்—எ-று. ()

அழகதாச்சியம்மன்.

கொம்மைவெம்முலைக் களிற்றெடுங்குழைகவர் கூர்விழிமானோடுஞ் செம்மைபெற்றபொற் கலைபொடுத்திருந்ததற் றிருவருண்முகமான வும்பிதங்கொளம் புனிதபாடுஞ் சிங்கமேல் விளங்குபிணசெங்கோட்டில் அம்மநம்மைநம் மழிபொதபதி யடிபடி க்கடி பொற்றி.

(இ-ள்.) இளமை தன்மையான வெம்முலைகளாகிய யானைகளோடுங் கா துபரியதம் நீண்ட கூரிய கண்களென்கின்ற மாடுகூடுஞ் சிவந்தகவரன்னகலையோ டும் அழகிய நெற்றியையுடைய முகமாசிய வரபுதமான சந்திரனோடுஞ் சிங்கத்தின் மேல் பவனிவருகின்றவளும் பின்னற் கொழு பொலும் இடையையுடையவளும் திருச்செங்கோட்டில் எ டுந் தருயி யாபர்களு தாடியாயி அழகநாச்சியம்மன் பாதங் களை அழகடி வணங்கி வா டுதுவோம்—எ-று. (கஉ)

திருவட்டப்பிண்டியார்.

புரந்தரண பூலிவா வந்தவாழ் செவிபு தலமாகந ணிரந்நரந்தர நருவிடாகனறிட லைந்தவா டியாச நரந்நரந்தர பாகவந்தடி தொழு, தருகிறஞ்செங்கோட்டில் வரந்தருந்திரு வட்டவைந்தரக்கரி மாழு கனபதம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் இருடிகள் சுடருவர் தோவர் பூலோசத்து மணிதரும் யாவரும் சநாகாலமு தங்கள் வினையெல்லா டி ந்து காமிபார்த்தங்கள் கைகூடி வரத்தக்கதாக முறைமுறைபாக வந்து வளங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத் தகமையு டைய திருச்செங்கோட் டடிவாரதிலிருந்து யாவருகளு கேட்டவரத்தைக் கொ டுகருத் திருவட்டப்பிண்டியாரொன்று மைத்துவையையுடைய யானைமுகத்து விரா யக மூர்ச்சி பாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கக)

குமாரசுவாமி.

சரவணத்துற்பவித்தருவார் தனம்பருகிச்சங்கரன்சங் கரிகைபோந்து, சிரவ ணத்துநான் முகனை விரற்புடைத்துப் பரற்குபதே சங்கன்செப்பி, சரவண த்துவேற்றரித்துக் கண்டகரைபொருதிமையோர் கலக்கமாற்றி, புரவண த்திந்திரன்சிறுவி புணர்ந்துபணிப் பொருப்பினின்றார் பொற்றுள்போற்றி.

(இ-ள்.) சரவணப்பொய்கையி லவதரித்துக் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலையமு துண்டு வளர்ந்து சிவனுமை கைவசஞ் சேர்ந்து சுதர்முகப்பிரமாவை குட்டிச்சிறை யிலிட்டு சிவனுக்குபதேசஞ்செய்து கையில் பராசத்தி வேலையெடுத்து சூரர்களைக்கு லமாளவென்று தேவர்கள் துன்பத்தை நீக்கி தேவலோகத்தி லெழுந்தருளி இந்நி ரன் மகள் தெய்வயானையை மணஞ் செய்து நாககிரியில் வந்து வசிக்கின்ற குமார சுவாமியாருடைய நிவ்விபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கச)

இதுவுமது.

தாருகின்றனைத் துணித்துமாவினையெலாந் தவிர்த்துவெஞ்சுர்மாவின்
வேருகும்படி வேனிற்றுத்திபுனை மென்கடம்புடையாரம்.
பேருகந்தவர் பெருங்கணியென்குறப் பெண்புனந்தனில்நின்றோர்
காருகந்தசெங் கோட்டிருங்கொடிமுடிச் சுந்தர்பொற்கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) தாருகா ரூரனைச் சங்கரித்து தேவர்கள் மனோவியாதி தவிர்த்து வெவ்
விய ரூபத்மாவாகிய மாமரத்தின் வேரறும்படி வெவ்விட்டுப்பிளந்து மிருதுவாகிய
கடப்பமாலையை யணிந்து கடம்பனைப் பெயர்பெற்றவனும் தினைபுனத்திற் பெரி
ய வேங்கைமரமாய் வள்ளிராயகியை மணஞ்செய்யும்பொருட்டு நின்றவனும் மேக
மொய்த்த திருச்செங்கோட்டி லழகிய சுகரத்திலெழந்தருளிய சுந்தசுவாமியினுடை
ய அழகியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கரு)

வீரபத்திரசுவாமி.

பாரபத்திரன் டெனும்புயபகவனைப் பரிந்தமுன்னவனானேன்
ஆரபத்திரன் றிருக்கரத்தெடுத்தெதி ரடர்ந்தவர ற்சாய்த்துக்
கோரபத்திரத் தக்களைமுடி மகக் கொழுங்கனலிடைவிழ்ந்தும்
வீரபத்திரன் றிருவடிமருவடி வியனமலர்முடிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பாரிய பன்னிரண்டு புயங்கலையுடைய கடவுளுக்கு முன்னவனு யிரு
ந்து கூரிய கடகாயுதத்தை திருக்கையிலெடுத்து தக்கனுடைய யாகத்தில் சென்
று எதிர்த்த பேர்களை யெல்லாம் கண்டித்து அவன் தலையை அறுத்து வேள்விகுண்
டத்து நெருப்பிலிட்டு வெற்றியையுடைய வீரபத்திர சுவாமியினது திருவடிகளை வ
ணங்கும் அடியார்களுடைய பாதமலர்களை யெனது முடியில் வைத்து வணங்கு
வோம்—எ-று. (கௌ)

நந்திகேசரர்.

ஒருவனாகிய பரன்றனதுருவுட னுயர்ந்திருமையுங்காத்து
வீரவுமாகமு நான்மறைநீக்கமும் விளங்குமைம்புலன்சீலம்
பரவுமாறெனுஞ் சமையமேலுலகினும் பரந்திடப்பவத்தெட்டா
மருவுசீர்நவ மானசம்பத்துடை நந்திதாளம்லர்போற்றி.

(இ-ள்.) ஏகவஸ்துவாகிய சிவனுடைய ரூபத்துடனே ஒங்கியகபரங்களை வி
ளங்க ரட்சணசெய்து முந்திய திவ்வியாகம சதுர்வேதங்களை விரித்துநாத்து ஐம்பு
லனை அடக்கித் தவஞ்செய்து அறுசமையத்துக்கும் ஏழலோகத்துக்கும் பொதுவா
யிருந்து பிறப்புக்கிறப்புக்கெட்டாத கிறப்புப்பொருந்திய நவமாகிய சம்பத்தையுடை
ய நந்திகேசரர் பாதமலரை போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (கௌ)

தண்டிகேசரர் - கங்கை - அஷ்டதிக்குப் பாலகர் - நுத்திர
கணங்கள் - இருடிகணங்கள் - அஷ்டவசுக்கள்
சப்தமாதர்கள்.

கட்டுசெஞ்சடைக் கண்ணுதற்பதம்பெற கடிந்ததந்தையின்பர்தம்
வெட்டுசெண்டர்நண் டசுரர்பரசிவன் வேணியின்றொளிகடர்வோர்

அட்டதிக்கின ருருத்திரகணத்துளோ ரட்டசித்தினரட்ட
யிட்டமாதிரை வசுக்களேழ்சத்தியிங் கிவரிணையடிபொற்றி.

(இ-ள்.) சிவந்தசுடையைச் சுற்றிக்கட்டிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனது பதம் பெறும்படிக்குப் பூசைசெய்ய, அந்தப்பூசைக்கு விக்கினஞ்செய்த தகப்பன்பார் தத்தை வெட்டின சண்டேசுரர்; சிவனது சடாமருடத்திலே பிரகாசிக்கின்ற கங் கா தேவியையும்; அஷ்டதிக்குப்பாலகர், உருத்திரகணதிகள், அஷ்டமாசித்திகளை யுடைய இருடிகணங்கள், அஷ்டவசுக்கள், சப்தமாதர்க ளிவர்களது துணையான பா தங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௮)

சம்பந்தசுவாமிகள்.

காழியிற்றிருக் கவுணியன்கன்றெனக் கண்ணுத லுடன்நேவி
வாழியென்றுதன் றிருமுலைப்பால்தர மறைமொழித்தமிழோதிச்
சூழிவெங்கய மெனவெழுந்தாலையத் தோத்திரமதம்பெய்து
பாழிவெஞ்சமண் டவிராராக்குசம் பந்தர்பொற்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சீர்காழியில் கவுணியர்கோத்திரத்தில் யானைக்கன்றுபோற் றேன்றி நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியு மாசீர்வதித்து, உமாதே வி திருமுலைப்பால்கொடுக்க வுண்டு, தமிழ்வேதங்களை வோடியு முகபாடமணிந்த யானையைப்போலுஞ் சிவாலையந்தோறும் தேவாரமாகிய மதம்பொழிந்து பலம்பொ ருந்திய வெவ்விய சமணனைக் கழுவினெற்றிச் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௯)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

காலனுக்கடுகடு விடமெனவ்வி டாசியிற்கனிந்தோதிப்
பாலனைத்தரு கெனவொருகாலினை காவினிற்பணித்தானும்
வேலையிற்புகு கற்றறிகற்றறி வினாலன்வியன்பேரை
தோலமுற்றுணா யுரவனுந்தமியனுக் குறுதுணையெனலாமால்.

(இ-ள்.) சமணர்கள்பிறித்துக் கல்துணிலேகட்டி சமுத்திரத்தில தள்ளிவிட, க ற்) வறிவினிலே சிவனுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபஞ்செய்து அந் தகல்துணை தெப்பமாக மிதத்துவந்து கணாசேர்த்து சிவஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துத் தேவாரங்களைப் பாடியருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எனக் குற்றதுணையாகயிரு ப்பார். எமனுக்குக் கொடியவிடம்போலும் தோன்றியுந் திரு அவநாசியிற் றேவார ங்களை யருளிச்செய்து மூன்றுவருஷ முதலைவிழுங்கிய பிள்ளையை வழைப்பித்த சுந் தரமூர்த்திசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௨௦)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

முகைமூதுரை மொழியவும்பவுத்தரை முனையவுமற்றிர்த்த
பாகுபாடிதென் றரியவும் பாவையைக்கோவையைப்பரன்றிட்ட
வோகைவின்புற வுணப்பதுந்தில்லையு ஞாயர்த்தபொற்சபைமீதே
யேகிசின்றிது பொருளென விளம்பவு மின்புவொமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) ஊமைப்பெண்ணை முதிர்ந்த வார்த்தை பேசவும் பவுத்தரைசெயித்து சைவசமயத்திலே சேர்த்தருளி திருவாசகத்தையுஞ் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையானாயுஞ் சிவன்கையாலே எழுதப்பாடியருளிய அன்புடையவர் சிதம்பரத்திலே கனகமயமாகிய சிற்சபையிலே எழுந்தருளி இதுவே பொருளென்று தில்லை மூவாயிரவர்களுக்கும் விளக்கக் கிருபை செய்த திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எம்மை பாதுகாத்து ரட்சிப்பார்—எ-று. (உக)

அறுபத்துமூவர்.

ஆறுபத்தொரு மூவொன்றானடி யடைந்தவரடையாரை வேறுபட்டிட முனிபவர் கணிபவர் வினையெலாந் தொலைத்தான்வோர் கூறுசோரசுநர் வேறுவேறுபருஞ் சனை நூலவனாந்தெழுத்தோறி வீறுபெற்றருள் மடாதிபர் சைவர்மா விரியுற்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சைவசமையாச்சாரிகளாகிய அறுபத்து மூவொன்று சிவன் பாடத்தை அடைந்தவர்கள், அப்படி அடையாதவர்களை வேறுபட்டு கோபஞ்செய்பவர் சிவனுக்கு அன்புடையவர்கள் வினையெல்லாம் துலித்து அநிமை கொள்பவர் சொல்லப்பட்ட மறைமொழியாகிய சதுரவோ பாராயணத்தினைச் செய்கின்ற பெரியோர்கள் சிவனை அர்ச்சிக்கின்ற குருகாட்குமார் என் பகுருகாட்சத்ததை விடாமல் தியானஞ் செய்கின்ற மடாதிபர்கள் சைவநெறியையுடையவர்கள் பெருமைபொருந்திய தவத்தையுடையவர்கள் இவர்களைய பாதுகாப்போற்றிசெய்யவோம்—எ-று. (உஉ)

பணிமலைக்காவலர்.

மணிதரும்பொறி வாளரவணிக் தவர் மங்கைபங்குடையாற்பொற்கணிதருந்திரு வடிவியாலையங் கடிவகுருந்ததாக திணிதரும்படி வருந் தருங்கொப்பபட்ச் செயித்தசெய்க்கோட்டி வணிதருந் திருப் பணிமலைக்காவல ரடி யர்காவலராவார்.

(இ-ள்.) சிவோரத்தின வரத்தின மடப்புள்ளியும் சா டியமுடைய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரித்தருளு மமைமொருபாகாரத்திற் பிரகாசம்பொருந்திய திருமேனியையுடையவராகிய அக் காவலர் வகுருந்தாக விரிந்திரு ஆலயத்தை மாறுபாடு செய்யும்படிக்குந் தருகின்ற தவசப்பட்ட தருகரை பொருட்டெயித்து, திருச்செங்கோட்டு மலைபடிவாதல் வளிக்கின்ற நாமாய வறகுபொருத்திய கிரிக்குக் காவலாயிருக்கின்ற மலைபாபலா அடியவருக்கு மாலைமாரிசுப்பர்—எ-று.

ஆக்கியோன்பெயர்.

உலவுபொருதியின குத்திமுறடையவ னெயற்குறித் தலபுராணிகள் சங்கரநாரணன் றரவருகவிமேகங் குலவுகாசிப கோத்திரந்தனில்வருந் குருபத்தமுடிக்கோமாவிலவுகார்க்கி ராஜபண்டி தன்றமிழ் நெறிமுறையுரைசெய்தான்.

(இ-ள்.) ஞானபோதம் பிரகாசிக்கின்ற போதாயனருத்திரமுடையவர், காசிப கோத்திரத்தில்வான்முன்றையாய் அவநரித்தவர், காசித்தலபுராணம் பாடியருளிய சங்கரநாரணவையர் குமாரனாகிய கவிஞன்மொழி பொழிகின்ற மேகத்தை யொத்த

ருருபாதத்தைத் தனது கிரகில் முடியாகத் தரித்திருக்கின்ற செற்றம்பலவாசா னென்
னப் பிரதாபம்பொருங்கிய கவிராஜ பண்டிதர் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தல புராணத்
தைத் தமிழினும் பாடியருளினார்.—எ-று. (௨௪)

அவையடக்கம்.

பஞ்சகாவியம் பஞ்சலக்கணவிதிப் பனுவலிந்றெகையாலும்
விஞ்சநாற்கவி நாற்பெரும்புலமைசேர் வியன்வடகலைதொன் னூழ்
செஞ்சொன்னிலத் துளகலைத்திறமையோர் தேசிகர்செழுநூலோர்
அஞ்சலஞ்சலென் றெமக்கருள்புரிசுவோ ரவரவர் தினம்வாழ்க.

(இ-ள்.) பஞ்சகாவிய முதலாயுள்ள விலக்கிய விலக்களை நூல்களிற் கிறந்த
தெள்ளியர்களாய் விளங்கிய ஆசு மதுரம் கித்திரம் வித்தாரம் என்கிற நான்கு
கவியும், நான்குவகைப் புலமையுடையவராகிய புராணகாவியப் பிரபந்தங்களைப்
பாடியருளிய முத்தமிழ்க்கவிராசரும், மேன்மையான கிரந்தத் தமிழ் முதலாகிய பல
பாறைகளுந் தெரிந்தவருமாகிய திவ்விய ஆசுமங்கள்கற்று ருருக்கள் முதலாகிய
ஆசாரியரும், யோசகரர் முதலானவரும் அடியேனுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து அரு
ளிச்செய்கின்ற அனேகுவாரும் கீழேழிவாழ்க —எ-று. (௨௫)

உரை ஆசிரியர் விளக்கம்.

ஏர்விளம்பிவருமடதிற் கிரவணத்திங்களிற்பதினன் கிரியதேதி
சீர்விளம்பிமதிக்கிளமை யமரபக்கம்பதின்மூனாந் திதிநாட்பூசம்
தேர்விளங்குதிருவீதி நாககிரிமானமியத்தைத் தெளிந்துதேர்ந்து
ஞர்விளங்குபுலனுமைசிற் றம்பலவனுரைபெழுதத் தொடங்கினுனே.

பாயிர முற்றிற்று.

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

புருவந காண்டம்.

நாககிரிச் சருகீகம்.

காப்பு.

மறைக்கோட்டஞ் சிறந்தவிப விபகரிசாரணிய வனத்திற் சூழ், நறைக்கோடந்தருஞ்சடி ல முனிவருக்குநவீன றனன்யா னவிலக்காப்பார், பிறைக்கோட்டு வெண்கோட்டுச் செங்கோட்டுத்திருநாட்டப் பிள்ளை பாடென், பிறைக்கோட்டம் விடவெனது மணக்கோட்டாகவொரு ணிறையயாதோ.

(இ-ள்.) வேத கோஷ்டங்களைச் சிறந்த பெருமையை யுடைய நைமிசா ணியமென்னும் வனத்திற்குச் சூரமுனிலொழுந்தருளி யங்குவசிக்கின்ற பரிமளம் வீசுகின்ற சடாமருடத்தை யுடைய முனிவர்களுக்கும், திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலமகிமையைச் சொல்லியருளினார். அப்படிச் சொன்ன கிரந்தவாக்கியத்தைத் தமிழினுற் பாடுவதற்கு பிறைக்கோடுபோலும் ஸென்டாக்கொம்பை யுடைய திருவட்டப்பிள்ளையார் எனது மனவிருள்கற்றி அதுகிரகஞ்செய்து காப்பார்.—எ-று. (ச)

விரதமெலாந்திரண்டனைய திருமேனிச்சூர்வேத விபாசிக்கூறுஞ் சரதமொழித்திடுபதினெண் புராணமதிர்காந்தசமுத் திரத்தைச் சார்ந்து பரவமுதமெனுநாக கிரிபுராணந்தனைப்பார் பரவுகுநார் வரமுனிவர்கேட்பவனுத் தனரவற்றின்வரவுசில வருத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) தவமெலாந்திரன் டோர்வடிவா யவதரித்த திருமேனியை யுடைய வேதவியாசர் அருளிய பதினெண் புராணங்களிற் காத்தப் புராணமென்னும் கடற்க ளையைச் சார்ந்து பரமமோட்சத்துக்கேதுவாகிய நாககிரி ஸ்தலபுராணத்தை உலகத் தார் துதிக்கும்படியாய் சூதமகாமுனிவர் சொல்லிய சரித்திரத்தை யான் தமிழினுற் சொல்லத்துடங்கினேன்.—எ-று. (உ)

வேறு.

பருப்பதகாண்டங்காத்த காண்டமண்டர் படிதீர்த்த காண்டமெனப் பகருமூன்றுள், மருக்கொவ்வாநாககிரி வரவுவந்தி மகவுயிற்போடுமெத வநல் லான்வாமத்திற், பொருத்துமர்த்தபாகமருச் சனைவேற்கத்தர் பூமன

ரியாமனைசேடன் புனிதபூசை, விருப்புபதி னெண்புராண மிவையீராரும் வெற்பினதுகாண்டமதில் விளங்குந்தானே.

(இ-ள்.) பருவதகாண்டம், காந்தகாண்டம், தீர்த்தகாண்டமென் நிவ்வாறு மூன்றுகாண்டமாக வருத்துச்சொன்னதில், முதல் பருவதகாண்டத்தில் திருநாககிரி மான்மியச்சருக்கம், கிரிவரலாறுச்சருக்கம், வந்தியாபாடாணச்சருக்கம், உமைதவச்சருக்கம். அர்த்தபாகச்சருக்கம், அருச்சுணைச்சருக்கம், கந்தர்பூசைச்சருக்கம், விஷ்ணு பூசைச்சருக்கம், பிரமன்பூசைச்சருக்கம், தூக்கைபூசைச்சருக்கம், ஆதிசேடன்பூசைச்சருக்கம், பதினெண்புராணச்சருக்கம் இவை பன்னிரண்டும் பருவதகாண்டத்திலவரும்.—எ-று (ங)

தாருகன்சண்முகன்தோற்ற மன்னோன்செய்த தருவினைதாருகஞரன் சீமில்லீயதல், சூரபத்மன்வதைமுருகர் பூசைசிவத்தின் சொற்குமரன் மணத்துளவோன் செய்கையாதி, நாரிகுறவள்ளியினுற் பவமன்னங்கை நயந்ததிருமன்றலொடு நவிலுநஞ்சீர், காரணிகச்சருக்கமெனு மிவையீரார்துந் காந்தமெனுந் காண்டமதிற் காணலாமால்.

(இ-ள்.) தாருகன்செயற்கைச்சருக்கம், சண்முகருப்பத்திச்சருக்கம், சண்முகர் திருவினையாடற்சருக்கம், தாருகன்வதைச்சருக்கம், சூரபத்மன்வதைச்சருக்கம், முருகர் சிவார்ச்சுணைச்சருக்கம், குமாரதேவன் நிருமணச்சருக்கம், கிருஷ்ணச்சருக்கம், வள்ளிநாயகியாருந்பத்திச்சருக்கம், வள்ளியம்மன் திருமணச்சருக்கம், இவை பத்துச்சருக்கமுந் காந்தகாண்டத்தில் வரும்.—எ-று. (ச)

வேறு.

துன்னுகணபதிதீர்த்த மரிதீர்த்த மயன் றிர்த்தத் துற்கைதீர்த்தம் பன்னகத்தின் றிர்த்தமுயர் சிவதீர்த்தங்குமரர்களை பாவநாசம் மன்னுதன்மதீர்த்தமிந் திரதீர்த்தம் வைரவதீர்த்தம் வானதீர்த்தம் தன்மதேனுவிந் றிர்த்தம் பாற் றிர்த்தம் ாண்முகவன் றிர்த்தமற்றும்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தச் சருக்கம், விஷ்ணுதீர்த்தச் சருக்கம், பிரமதீர்த்தச்சருக்கம், தூக்கைதீர்த்தச்சருக்கம், நாகதீர்த்தச்சருக்கம், சிவதீர்த்தச்சருக்கம், குமாரதீர்த்தச்சருக்கம், பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், தன்மதீர்த்தச்சருக்கம், இந்நிரதீர்த்தச்சருக்கம். வைரவதீர்த்தச்சருக்கம், வானதீர்த்தச்சருக்கம், காமதேனுதீர்த்தச்சருக்கம், பாற் றிர்த்தச்சருக்கம், சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் பின்னையும்.—எ-று. (ரு)

தீர்த்தமனைத்தினுமதிக பலனுதவவருஞ்சருவ தீர்த்தத்தோடுந் தீர்த்தநிலைசிங்கவன்மன் வேட்டையவன்புலியுருவஞ் சேர்ந்தசார்பம் தீர்த்தவையுற்சவமைவர் பாண்டசர் பணிமலைக்கா வலர்சிரோட்ட தீர்த்தமிவை காண்டத்துட் சருக்கமிருபான்மும் செப்புமாதோ:

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அதிகபலனைத் தரும்படியாகிய சர்வதீர்த்தச் சருக்கம், தீர்த்தநிலைச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் வனவேட்டைச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் சாபலிமோசனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கம், பாண்டவச்சருக்கம், பாண்டசர் சருக்கம், பணிமலைக்காவலர்சருக்கம் இவை இருபத்துமூன்றுச்சருக்கமும் தீர்த்தகாண்டத்தில் விளங்கும்.—எ-று. (சு)

அந்தவனத்திடையனந்த முனிவரவரிடம்படித்தோ ரவர்பாற்கற்றோர் விந்தையரிவ்வளவையென நினைப்பவரிதொருகணத்து வியந்தது. முந்துபுராணத்துட்கு கமமுறை நூற்சாத்திரங்கண் மொழிந்துபெம்மான் கந்தமலர்ப்பதம்பரவி காலேகழித்தவரவருட் கனியுங்கலை.

(இ-ள்.) அழகிய நைமிசாரணியவனத்திற் கணக்கில்லாத முனிவர்களு மவர் களித்தில் கற்றவர்களுந் கற்றவரிடத்தில கற்றவர்க ளிவ்வளவு அவ்வளவென்று எண்ணி நினைப்பதற்கு அரிதாயிருக்கும், அவர்களனைவரு மொருநிமிஷத்திலே பெ ருக்கமாகச்சேர்ந்து வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்து சிவபூ ஜைமுடித்து பொழுதுபோக்கிக்கொண்டு ஆனந்தமாயிருக்கின்ற வேளையில். எ-று.

புரிந்தசடைமுடியுலிலா விரிந்ததிரிபுண்டரமும் புனைந்தநீலூர் திருந்துபுவக்கரவின்வடத் திரளுமவைவற்கலைபுந் திரிதண்டேந்தி விரிந்தகமண்டலமுமெந்த மண்டலமுந்தொழுஞ்சரண மலருங்கண்டு பரிந்தகனிமுருவலும்பாற் பரவவருஞ் சூதரங்ஙன் படர்ந்தாமன்னே.

(இ-ள்.) கற்றையாழிய சடாமருடமும் பிரகாசம்பொருத்திய திரிபுண்டரநீற்றொ ளியுஞ் சங்காபரணங்களுந் சாப்பாரணங்களுந் இடையிற் கட்டியமரவுரியும் தண் டுகமண்டலங்களுந் தாங்கினவராய்சகலலோகங்களுந் துதிககின்றபாநகமலங்களுந் துலங்கும்படியாய் முகமலாச்சியுடனே சூதமகாமுனிவர் யெழுந்தருளினார்.—எ-று.

வருவனகண்டருந்தவர்தம் வதனமுழுமதிக்கலைபின் வகையானல்கிக் குருவணப்பங்கவர்க்குதவி சூதரவொதிருவகை குறித்தகலை திருவனத்துவியாசமுனி தெய்வபுராணந்தெரிந்து தெரிவித்தீர்பின் பரமனுக்காதாரமுத்தி பதந்தீர்த்தப்பலன்றருதல் பகர்மினென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமகாமுனிவர் வருகிறதைக்கண்ட நைமிசாரணி யரிஷிகள் எதிர்கொண்டு சென்று குருஉபசாரங்களைச்செய்து வணங்கி, முகங்கள் மு முமதிபோல் விளங்க, சந்தோஷவெள்ளம் பெருக, உபசாரத்துடனே வரவழைத்து க்கொண்டு திவ்ய ஆசனத்தி லிருந்தருளச்செய்து, சுவாமி வியாதிகேதையென்னுந் தி வ்வியபுராண சரித்திரத்தை எங்களுக்குத் தெரியப்பட விளக்கினீர், நினைத்தவுட னே முத்திருவதாகிய ஒரு தீர்த்தவிசேடங்க ளுள்ளதாயும் நல்லபதவியைக் கொடு ப்பதாயுமுள்ள ஓர் தெய்வீகசரித்திரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

ஆங்கவர்கேட்பவமுளங்கொண் டவனிதனிலேகாந்த மானதொன்றுண் டோங்கியமூவுலகினைக்கு முபகாரமுதும்பொருட்கோ ருதவியாகும் பாங்கினதநாகபருப் பதமத்தோங்காரத்தின் படிவமாகுந் தீங்ககற்றுந்தருமதலங் கனிலனந்தகோடிபலன் றிகழாநிற்கும்.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள் அப்படி கேட்டவுடனே மனது சந்தோஷித்துச் சொல்லுகின்றார். ஓம் நைமிசாரண்ய ரிஷிகளே, இந்தப் பூலோகத்திலே ஏகாந்த மென்று வோங்கிய பெரும்பொருளாகியும், மூவுலகுக்கும் உபகார கர்த்தவ்யமாகியு ம், ஓங்காரத்தின் சொரூப லட்சணமுள்ளதாய் மோங்கிவளர்ந்த நாகப்பருப்பதம் எ ன்று ஓர்பருவதம் இருக்கின்றது. அதின்வரலாற்றைக் கேட்டோர்களுக் கெல்லாந்

தீங்காகிய பொல்லாங்கை விலக்கிவிடும், அல்லாமலும் அனந்தங்கோடி தில்யஸ்தலங்களினும் அதிக பலனைத்தரும்படியாய் விளங்கியிருக்கும்.—எ-று. (க௭)

தயங்குகங்கையமுன்கோ தாவிரிசிர்ம்மதைவாணி தருநற்சிந்து, பயங்கெழுகாவிரிமுதற்பற் றிர்த்தமுனமுகபலன் பயக்குங்கண்மீர், செயங்கொள ண்டர்பதங்கொடுக்குந் தீண்டிலயன்பயன்தருமுட் கொண்டான்மாயன் இயங்குபதந்தருமூழ்கி வருத்திரந்நற்பதந்தரும் தென்றுந்தானே.

(இ-ள்.) பிரகாசமுள்ள கங்கை, யமுன, கோதாவிரி, நிருமதை, சரஸ்வதி, சிந்து, காவிரிமுதலான தீர்த்தங்களினும் அதிகபலனைக்கொடுக்கும் புண்ணியதீர்த்தங்களாகும். அதைக் கண்டவர்களுக்குத் தேவ பதவியைத்தரும், அதைக் கையாற்றிண்டினவர்களுக்கு பிரமபதவியைத்தரும், உட்கொண்டவர்களுக்கு விஷ்ணுபதவியைத்தரும், அதில் மூழ்கினவர்களுக்குச் சிவபதவியையும் கொடுக்கும்.—எ-று. (க௮)

அன்னபணிமலையையகந் தரினினைந்தசேனாட ரவர்கட்கெல்லா முன்னுதிருத்தருமடைந்தார்க் குறுப்பிறவிதுபரொழிக்கு முத்திசேர்க்கும் பின்னுநவகண்டநலத் தெங்கிருந்துசீனந்திடானும் பிறப்புநீங்கும் மன்னியவந்தலத்திருந்த மாதவந்நம்மிருநியையாம் வீழங்கவற்றே.

(இ-ள்.) அந்த நாககிரியை மனதில் நினைத்தவர்களுக் கெல்லாம் எண்ணிய கருமங்கள் கைக்கூடும், அய்யனேவந் தடைந்தவர்க் குண்டாகிய பிறவித் துன்பத்தை நிவாரணஞ்செய்து முத்தியைக்கொடுக்கும், மற்றும் நவகண்டபுரியி லெங்கிருந்து நினைத்து வணங்கினாலு மவர்களுகருப் பிறப்பில்லை, அந்தத்தலத்தில் வாசம்பண்ணப்பட்ட மகா தபோதனர்களுக்கு வருஷபல னிவ்வளவேன்றளவிட்டுச்சொல்லக்கூடுமோ.—எ-று. (க௯)

கயிலைமலைவேண்டிமென்றால் நாககிரியைச்சிறிதுக கருத்துட்கொள்வோர் நியதியிலோர்தெரிசனையி னிலையுணர்வாரீர் குடைந்து நிலைவுட்கொண்ட இயலரவமலையதனைக் கண்டிலைஞ்சியிருமரபு மிரண்டுக்கோடி நயமுதவுதலைமுறையாய் நாககிரிச்சம்புவின்ற ணவினஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரியைக் காணவேண்டுமென்பவர்கள் நாககிரியை மனதுட் கொண்டு தியானஞ்செய்து கயிலாசகிரியைக் காண்பார்கள். அந்தத் தீர்த்தங்களைக் கண்டாலும் பேரின்பநிலையை யுணர்வார்கள். அந்தத்தீர்த்தத்தில் உள்ளன்புகொண்டு முழுகினவர்களும் ஆழ்கிய பணிமலையைக்கண் டிதைஞ்சினவர்களுமாகிய இரும்புரோரு மிரண்டுகோடி தலைமுறையாய் நாககிரிச் சரிநினை பாதகாட்சி பென்னும் பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (க௯)

வேறு.

ஆங்கவர்பெற்றபேற்றை யளவுறுபுரைக்கிற்சேடன் ருங்கியமண்ணும்விண்ணிற் றுரகைக்கணங்கல்யாபும் பாங்குடனெண்ணுமெண்ணப் படாத்தொகையளபேயன்றே பூங்கொடிபடர்ந்தநாகப் பொருப்புள புதுமையம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நாகமாமலையைத் தெரிசித்துப் பெற்றவர்கள் பெற்ற பேற்றை நான் அளவிட்டுக் கூறுவேனாயில் ஆகிசேடனால் தாங்கப்பட்ட பூமிமீனள்

நாககிரிச் சருக்கம்.

எ ள் மணல்களை யெண்ணினாலும், ஆகாயத்திலுள்ள தாராகணங்களை யெண்ணினாலும் அளவுபடாத மகத்துவத்தையுடையது, நல்ல பூங்கொடிகள் படர்ந்த அழகிய நாககிரியின் மகத்துவம்.—எ-று. (சசு)

நாகமாமலையென்றோர் கா னாவிலுணாத்தபேர்க்கும்
நாகமாமலைக்கீதேக நற்றடமென்றபேர்க்கும்
போகமாதிர்த்தமுப்பான் மூன்றுகோடியிலுமுழுகி
மாகமுந்தவமுமேலா மாதவர்பலனும்நேராம்.

(இ-ள்.) நாகாசலமென்ற றொருதரம் நாவிலுந் சொன்னபேர்களும், நாகமலைக் குப்போக வழிகாட்டிய பேர்களும், முப்பத்துமூன்றுகோடி திர்த்தத்திலு மூழ்கின வர்களுடைய பலனும், யாகஞ் செய்தவர்களுடைய பலனும், அனேகநா ளரியதவ ள்செய்தவர்களுடைய பலனும் பெறுவார்கள்.—எ-று. (சசு)

மனைவியர்மைந்தருற்றார் மரபுளோருடன்வந்தேத்திற்
றன திருபாலுமேழு கோடி தன்றலைமையிசன்
புனைபதத்தடைவர்தேவர் புரந்தரனயன்மாலந்த
மனனுந்கருணைகூர்ந்து வரம்பலபெறுவார்மன்னே.

(இ-ள்.) மனைவியர், புத்திரர், சுற்றத்தார், மரபுளோர்களுடனே வந்து கிரிபைத் தெரிசனஞ்செய்தால் தங்க ளிருமரபி லேழு கோடி தலைமுறையிற் செய்த பா வங்கள் மீ மி முதன்மையான ிசன னு பாதாரலிந்தங்களை யடைவர், தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் அரிபிரமரும் தங்கள் தங்கள் மூனதிலெண்ணிய வரங்களைப் பெற்றுதுபோல சகலவா ள்களையும் பெறுவார்கள்.—எ (சசு)

அம்மைபாகளைவேற்சேயை யையங்கரத்தவனைநாகச்
செம்மலையயனைத்தெய்வ நிர்த்தத்தையன்பால்யாரு
பிம்மையினினைக்கொடுரை யியம்பினர் தமக்குங்கண்ணை
செம்மையாய்த்திரித்தோனா திருக்கயிலாயஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) உமையவள் பாகளையும், வேலாயுதக்கடவுளையும், விநாயகமூர்த்தியையம், நாகமலையையும், பிரமாவையும் ரேவதித்தததையும், யாழ் மொருவர் பக்தியுடனே இப்பிறப்பில் நினைத்தவர்களையும் தோத்திரஞ் செய்தவர்களையும் நியம்பபடி. தெரிசித்தவர்களையும் திருக்கயிலாயபதவியிற் சேர்த்து.—எ-று. (சசு)

அனந்தமா தானஞ்செய்து மகல்வதற்கரியபாவம்
கனந்தருநாகவெற்பிற் கண்ணொிலொழிந்தால்நீங்கும்
நினைந்தவைகளைவு காண்பார் நிதிப்பொருட்டுறங்கானேனும்
புனைந்தபாதகங்கண்மாற்றிப் புண்ணியகயிலேசேர்வார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத சோடசதானஞ் செய்துந் திருத்தகரிதாகிய கொடியபாவங்கள் பெருமைதங்கிய நாககிரியில் துங்காமலிருந்தாலுந் சொற்பன நினைவாயிருந்தாலும் பொருளின் மூலியமாகிலும் நித்தினாசெய்யாதிருந்தாலு மவர்களைப்பற்றிய பாவங்கள் யாவும் தீர்ந்து கயிலாயபதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (சசு)

பணிமலையதனிற்சென்று பரமனற்சுனையின்மூழ்கி
யணிகொடற்பணங்கள்செய்தாந் கந்தணர்க்கருந்தவந்தா

மணிவடத்தனத்திபாக மணுளனாத்தொழுதார்க்கெல்லா
மீணைமரபிலக்கம்வற்க மெம்பிரான்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமன் நாககிரியில்வந்து அழகிய சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
மூறைமையாகச் செப சந்தியாவந்தனன் தற்பணஞ்செய்து பிராமணபோசனஞ்செய்
வித்து, இரத்தினபரணமணிந்த தனபாரங்கனையுடைய உமையொருபாகராகிய அர்த்
தநாரீஸ்வரனாத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுடைய இரண்மொரபிலும் லட்சந்தலைமு
றையிற்செய்த பாவங்கள்நீங்கி யெமது பரமசிவத்தின் நிருவடியடைவார்.—எ-று.

பஞ்சபாதகத்தோனும் பணிமலைகண்டாற்பாவ
மெஞ்சிப்பினுருத்திரன் னிலங்குபொற் பதத்திற்சேர்வார்
விஞ்சியகிரிகள்அற்றும் விளங்கும்யோசனைகள்மூன்றிற்
கஞ்சமாகயாபிரயாகை காசியிற்பலனுறுண்டாம்.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் திருநாககிரியைத் தெரிசன
ஞ்செய்வார்களாகி லவை விமோசனமாகிப் பின்பு உருத்திரபதத்திற் சேர்வார்கள்.
பின்னையும் கிரிகள்அற்றிலும் விளங்கிய மூன்றுயோசனை அளவில் கமலநிறைந்த க
யா, பிரயாகை, காசி, இவைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பலன்களில் ஹபங்குபல
னைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (உ0)

காலையிலெழுந்துநாக கிரியினைக்காண்கழுத்தி
சாலவுமிண்டுமிண்டு காய்வயிற்றுறுதல்வேண்டார்
கோலமார்வனாறருருக் குழாங்களுங் கொடியுமற்றும்
ஞாலமேற்சிற்சொருபம் நல்குமவ்வெற்பிந்ரோல்.

(இ-ள்.) உதையத்தி லெழுந்திருந்து திருநாககிரியைத் தெரிசித்தவர்கள் பின்
னையும் பின்னையும் அன்னமார் கெற்பத்திற் செனித்துப் பிறக்கமாட்டார்கள், உட
னே மோட்சஞ் சேர்வார்கள். அழகிய கிரியில் உண்டாகிய மரங்கள், கொடிகள்,
புற்பூண்டுகள், மற்றும் சிற்றுருபமான ஜெந்துக்கனெல்லாம் பூமியினிடத்து நாககி
ரியின் மகிமையினால் திவ்யசுருபங்களாகி மோட்சத்தையடையும்.—எ-று. (உக)

தேவர்கந்தருவர்கந்தார் சித்தர்வித்தியாதர்போக
காவலர்முனிவரந்தக் கணபணமலையிற்சென்ம
மாவனதருகவென்றே யருந்தவங்காலேமலை
மேவிறுபொழுதுஞ்செய்து வேண்டிவார்சிவனைநாளும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், காரந்தருவர், வேதர், சித்தர், வித்தியாதரர், போகபூமியதி
பர், முனியீஸ்வரர் எனைவரு மழகியபடத்தையுடைய நாககிரியில் யாதானொரு
சென்மமாகப்பிறந்த வசிக்க வரங்கொடுக்கவேண்டுமென் றுபயகாலங்களிலு மரிய
தவங்கள்செய்து கர்த்தாவைப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள் நாளையும்.—எ-று. (உஉ)

அத்தவத்திருப்போர்யாரு மறிவொடுஞானத்தோடுமீ
பத்தியினோடுமியார்க்கும் பரிவொடுங்குணத்தினோடுமீ
பத்திமுத்தியராய்மாக்கள் பறவைகள் மிருகமாதி
சுத்திஞானங்கள்பெற்றுச் சுவர்க்கமுஞ் சேரும்னனோ.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் சிவயோக வறிவுடனையும் ஞானத் துடனையும் பத்தி சிரத்தையுடனையும் யாவருக்கு மன்புடனையும் சத்துவகுணத் துடனையும் புத்தியுத்தமராக விருப்பார்கள். மிருகங்கள், பட்சிகள், கிருமிகள் முத லான சேவசெந்துக்களுக்கும் பரிசுத்த ஞானம்பிரவேசித்து முடிவில் சுவர்க்கபதத் திற் சேரும்.—எ-று. (உ௬)

சுரோசமைந்தளவைநாகக் குவடுநாற்றிசையுமர்ங்கண்
சிரோமணிமுத்தாறேடி திகழ்வது கிழக்கின்பாலே
வரோதயத்திருக்காவேரி மாநதிதென்பால்மேற்பாற்
சுரோருகவானிகூட லுத்தரஞ்சங்கமேரு.

(இ-ள்.) திருநாககிரிக்கு நாலுதிசையும் பஞ்சக்குரோசத் தலமாம், அதற்கெல்லே கிழக்கே மணிமுத்தாநதி, தெற்கும் மேற்கும் திருக்காவேரி, மேற்கே பவானிகூட ல், வடக்கே சங்ககிரி.—எ-று. (உ௭)

உலகமுன்றினுக்குண்மிக்கோ ருணாப்பதிப்பெருமையந்தத்
தலமிசையுள்ளதெனச் சங்கமமுத்திசேர்க்கும்
பலர்பனிவளையிற்காற்று படிப்பதினாயிரங்கோ
செவ்விலைமதுபானஞ்செய்த கொடும்பவம் நடுங்கியோடும்.

(இ-ள்.) திரிபுவனங்களிலு முள்ள பெரியோர்கள் துதித்துக் கொண்டாவது அந்த நாகமலைப்பெருமையையே, அந்தத் தலத்திலுண்டாகிய சேவசெந்துக்க ளினைத் து முடிவில் பிரமசைதன்னிய மோட்சமடையும், நாககிரியிலுண்டாகிய காற்று யா வர்மேற் பரிசிக்கினும் பதினாயிரம் பசுக்களைக்கொன்ற பாவமு மதுக்களைக்குடித்த கொடிய பாவமும் நடுங்கி யகலும்.—எ-று. (உ௮)

மங்கையோர் பாகன்வெற்பில் மயிர்வினை செய்வித்தோர்க்கு
மங்குருதோட மீரைந்தாயிர மகலும்ங்ஙன்
றங்கியபுழுக்களாகி தவமொன்று பத்தாமென்றே
பங்கயனுரைத்தவேதம் பண்புறப்பயக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அந்தநாரீஸ்வரமர்ந்த திருநாககிரியில் உரோமச்சிறை நீக்கினவர்கள் பதினாயிரம் குருஷத்தி தோஷங்கள்நீரும், அந்நனமமர்ந்து வசிக்கின்ற கிருமியாதி யாகிய சேவன்களினுடைய தவங்க ளொன்றுபத்தாய் விர்த்திக்குமென்று பிரமதே வன் வாக்கியமான சருதிகள் வசனிக்கின்றது.—எ-று. (உ௯)

பார்மனுநீதிதன்னிற் பகரிதிகாசமெனனும்
பூரணநூல்களுகப் பொருப்பினுக் கிணையிலென்றே
நீரணிமங்கைபாக னீர்மையைப் பிரமன்மாயோன்
வாரணிவள்ளிகாந்தன் வகுத்துனாபுரிதன்மேயார்.

(இ-ள்.) மனுநீதிரீஸ்திரங்களில், இதிகாசங்களில், புராணநூல்களில், நாககிரிதலத்திற்கு நிகரில்லையென்றதனால், நிராமயமாகிய உமையவள் பாசன் பெருமையை பிரமன், ஷண்முகன், வள்ளிநேச னிவர்கள் சொல்லுவதர்க்கு அருமையாகும்.—எ-று.

ஆகையால்நாகவெற்பி லர்த்தநாரீசன்வண்மை
மோகமானிடரால்நம்போன் முனிவரான் மொழியவற்றே

போகிடாப்பாவபேதம் புகலுதவற்றைச்சுறை
மாகனகாலிழ்வே வகைச்செய லுணாக்கலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நாககிரியில் ஆர்த்தநாரீசுரன் பெருமையைக் காமவிகாரமி
குத்த மனிதர்களாலும், நம்மைப்போன்ற முனிவுர்களாலுஞ் சொல்லக்கூடுமோ கூ
டாது. தீராத பாவங்களெல்லாஞ் சூறைக்காற்றிலே பூனைப்பூ யெப்படிப் போகு
மோ அப்படித்திருஞ் செங்கையும் இனிச்சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உஅ)

பிரமவத்திக்கொப்பான பாவங்கள் பேசக்கேண்மோ
பரவுதம் மொழுக்கம்நீத்தார் பண்புமீசனைவழுத்தார்
அரகராவகுதிக்கியானியாதி யதீசர்பார்ப்பார்
தரமறியாதுநிந்தை சாற்றியமாற்றம்யாவும்.

(இ-ள்.) பிரமஹத்திக்குச் சமானமான பாவங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள். மு
னிவர்களே, தங்கள் தங்கள் குலாச்சாரவொழுக்கந் தவிர்த்து நடக்கின்ற குணமுஞ்
சிவனைத்தொழுது தோத்திரங்கள் செய்யாமலும் அதி களுக்கு யாதாயினும் கொ
டாமலும் எதிலாவரான் பிராமணர்கள் தராதார்த்தேரியாமலும் தூஷணஞ்சொன்ன
வார்த்தைகளெல்லாம்.—எ-று (உக)

அதிகபோசனமுங்கூலிக் கருமறை யோதிவைத்த
பதிபொருள்கவந்த திதும் பணிகுரு நிறதையாவும்
வதிகொளா வினைநீர்மாந்தன் மறத்தலு மறையோர்தானம்
விதிகொள்போ சனங்கள்மாற்றல் பிரமவத்திக்கொப்பாமால்.

(இ-ள்.) மிகுந்த பொசிப்பும், வேதமுதலாகிய கல்விகள் படிப்பித்தகூலி கொ
டாததும், பூமி பொருள்களைப்பார்த்தால் கவர்ந்துகொள்ளுகிற நிலைவும், வழிபடுதே
சிகளை நிந்தனைசெய்கிறதும், பசுக்களைச் சலம்பருகவொட்டாமல் விலக முகிக்குதலு
மறையவருக்குத் தானமுதலாகிய போசனஞ்செய்கிறதைத் தடுக்கிறதும் இவையெல்
லாம் பிரமஹத்திக்குச் சமானமாகும்.—எ-று. (க0)

அன்னபாதகங்களெல்லா மணிபணி மலையைக்காணில்
பினனெவெடவைமுன்னற் பேதுறுபஞ்சுபோலாம் .
கன்னியோர் பாகனன்பாற் காரயம் பொன்னாறப்போல்
உன்னதம்பெறுவாநிவ்ய வருத்திரன் பதவிசார்வார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொள்ளு பிரமஹத்தி தோஷங்களெல்லாம் அழகிய நாககிரி
யைக்கண்டவுடன் கடையுமுடிவில தங்கிக்கப்பட்ட வடவாக்கினிக்கெதிரோ குவி
தலான பஞ்சுகள்போலும், ஆர்த்தநாரீசுர ருளினாலே கறுத்த இரும்பானது பசும்
பொன்னான வதிசயம்போலும் அவர்க ளுருத்திரபத்தையடைவார்கள்.—எ-று.

இருமாபெய்தியோம மியற்றிடாதவனுங்குடற்
சூரியதன் றெனவெனும் லுண்டவேதியனுங்கள்ருண்
அரிநியைத்தழுவினா மழிந்தவந்தனனிற்றுய்த்த
வருனெறியிலானுஞ்சுத் த ரன்னமே யருந்துவானும்.

(இ-ள்.) இரண்டுவம்மிசத்தாருக்குஞ் சுவர்க்கமுண்டாரும்படி யோமாகுதி செவ்வக்காதவனுஞ் சேராதசபையிற் சேர்ந்து புதித்த பிராமணனுங் கள்ளருந்தும் பெண்களை மருவினவனும் அழிந்த பிராமணன்வீட்டில் அன்னமுண்ட மௌகிகனுஞ் சூத்திரர்களவீட்டில் போசனம் பண்ணுகின்றவனும்.—எ-று. (௩௨)

இவரிவர்மதுபானங்கொண் டிழிந்தவரணையார்த்தத் தக் கவருறுபாவமயாவுங் கன்னியோர்பாகனான சிவகிரிச்சிறிதேகாண்கத் தியுமீரக்குபோன்றுத் தவகயிலாயநதன்னைச் சார்ந்துசாயுச்சஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) மறறிவர்க்கெல்லாம் கட்டுமுக்கிற நீசர்களுக்குச் சமரணமானபாவிகள் இவர்களைப்பிடித்த பழையவினைகளெல்லாம் உமையொருபாகன் எழுந்தருளிய சிவமலையைச் சிறிதுகண்டால் அங்கினியிலிட்ட அரக்குபோலும் அவர்கள்பாவங்கள் விமோசனமாகி கயிலாய பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௩௩)

நீங்கருமாபாவத்தி னிலையையான் மூடாந்த மாந்தருநிரையநதன்னி லணுநுறும்புழுக்கண் மூலே போங்கியவுநிரமுன்னு யுறுசலமலாதிதன் னையாங்கவரமீள்வாதிடு உகலுமம்மலையைக்கண்டால்.

(இ-ள்) திராத மகாபாதகங்கையுடைய மூடர் வர்த்தமானங்கள் எமலோகத் தில் நரகவேதனை பார்க்கக்கூடாத அரிய கிருமிகள் மூணிகள் நிறைந்த விரத்தங்கள் இவைமுதலாகிய சலமலாதி நரகங்களில் அழந்தி வேதனைப்படுகிற பேர்களுடைய பாவங்களுந் தீரும் திரு நாககிரியைத் தரிசித்தால்.—எ-று. (௩௪)

பாவஞ்செய்தாராவேலாற் பதைத்திடக்குத்தாமாறுங் தாவியவுநிரகூபந் தனில்விழுத்தள்ளுமாறு மேவனலுநிலிவிட்டு மிடித்தலுமிரத்தங்கொள்கென் றேய்வறவடிக்குமாறு முபர்புழுவுட்டுமாறும்.

(இ-ள்.) அப்படி மகா பாதகஞ்செய்தவர்களை கூரிய வேல்களால் பணைத்துகிறதும், ஓயர்மல் இரத்தக்கிணற்றிற் நள்ளுகிறதும், அககினி உரலிலே, டித்து இரத்தந்குடிக்கும்படி ஓயாமலடிக்கிறதும் மிகுந்த புழுக்களை வுட்டுகி ன்னுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௩௫)

நாய்த்தசையருத்துமாறும் நடுங்குநற்பொருத்துமாறுங் காய்ப்புறுமணலெக்கொட்டுங் கதனமுங்கனல்கொண்ணொய் வாய்ப்புகலுற்றுமாறும் வைத்தகற்காணத்திட்டு தேய்ப்பறவாட்டுமாறுந் திரிகையிற்றிரிக்குமாறும்.

(இ-ள்.) செத்தநாய் மாமிசத்தைத் தின்னச்செய்கிறதும், நடுங்க நெருப்பிற் றள்ளுகிறதும், காய்த்தமணலை மேலெகொட்டுகிறதும், எண்ணெயைக் காய்ச்சிக் குடிக்கப் புகட்டுகிறதும், வயிரக்கற் செக்கிலேயிட்டு தேகங்கரைய ஆட்டுகின்றதும், திரிகையிலிட்டு வரைக்கின்றதும்.—எ-று (௩௬)

அங்கமீதீரும்வாளா லறுப்பதும்வாளால்வெட்டும்
பங்கமுஞ்சுலங்கொண்டு பதைத்திடக்குத்துமாரும்
வெங்கயமுன்னற்போகும் வினையமும்பன்னகங்க
ளெங்குமேற்கடிக்குமாறு மெரிபுகைகுடிக்குமாறும்.

(இ-ள்.) உடம்பைக்கொண்டறுப்பதுவும், வாளாயுதங்களால் வெட்டிப் பங்கப்படுத்துகிறதும், சூலங்களைக்கொண்டு குத்துகிறதும், வெவ்வித யானையின்காலில் போடுகிறதும், பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பதிலுங்கூறும், அக்கினிப்புகையை விழுங்கும் படிச் செய்கிறதும்.—எ-று. (ஙஎ)

நவதுவாரத்திற்சார நசியம்பெய்திழுக்குந்தீங்கு
முவர்த்துடற்றசையைத்துண்டித் துருகன லுப்த்துந்தீங்குஞ்
சிவத்துருவுடலைக்கட்டி தீப்பதுமிலிங்கபீசங்
கவைத்தனலிரும்பின்கட்டி கட்டிவிட்டமுத்துமாரும்.

(இ-ள்.) பாலிகளுடம்பி லொன்பதுதுவாரங்களிலும் நசியங்களைவிட்டுக் கீழே யிழுக்கிற தீமையும், சதைகளைத் துண்டுதுண்டாய் நறுக்கி யிடுகிப் பிடித்து எளிகிற நெருப்பிற் காய்ச்சுகின்ற கொடுமையும், சூண்டுமிண்டாய்கட்டி உடம்பு சிவப்பாகத் தீயிற்றீய்க்கிற உபத்திரவமும், பீசங்களிற் காய்ந்த இரும்புக்கட்டியைக்கட்டி தொங்கவிட்டு அழுத்துகின்றது முதலான வனேகதெண்டைகளை உண்டு.—எ-று. (ஙஅ)

இப்படியனே கம்பின்னு மிருவகைப்பாவத் தார்க்கு
மெப்படிநரகவாதை மெல்லியல்பா கம்பீங்கா
வப்பணிசடையான்சேயோ டமர்ந்துறைநாகவெற்பிற்
பைப்படி தனிற்கண்டாலிப் பாதகம்பறந்துபோமால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் அளவில்லாத வேதனைகள் இரண்டுபங்கிலுமிருதியாகும், நரகவேதனைப்படுகிற பாலிகளெல்லாங்கொன்றைமாலையைத் தரித்த அர்த்தநாரீஸ்வரரும், சூமரசுவாமியும், பிரியாமல் எழுந்தருளிய கிரிமுகைக்கண்டால்மேற்சொன்ன பாவங்கள்போம்.—எ-று. (ஙக)

யாகமுன்னுளதாஞ்செய்யு மிபாகமீண்டி.டையுறுற்றால்
நாகபொற்கிரியைக்காண நல்கும்பலன்பொன்னாட்டி
லேகியிந்திரன்போகத்தை யெய்துவர்தின்பார்பொன்மின்
பாகதானங்களீடும் பலனுமவ்வாயி லுண்டாம்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்டயாகங்களி லிஷ்டமானதைநினைத்துச் செய்கிற யாகங்களில் இங்ஙன மத்தியி லிடையறுவந்தால் கலக்கமில்லாமல் கிரியைக்கண்டு தெரிசித்தா லந்தீயாகப்பலினைப் பெறுவார்கள். தெய்வலோகத்திற்கென்று இந்திரபோகத்தை யனுபவிப்பார்கள். திண்ணிய பூமிதானம், சொன்னதானம், கன்னிகாதானம், அன்னதானங் கொடுக்கின்ற பலன்களு மந்தக் கிரிதரிசனத்தி லுண்டாம்—எ-று. (ங)

திங்களாகாரஞ்சாந்தி ராயணம்பண்ணார்நண்ணி
லங்கதின் பலன்களீயு மவர்க்குயர்பதமுண்டாக்குந்
தங்குமாசெய்களோமந் தன்மயாகங்கள்செய்வான்
பங்குறச்செய்விப்பானப் பலன்கிரியிரட்டிநல்கும்.

(இ-ள்.) சோமவாரதினத்தில் நிச்சலமானவிரதம் சாந்திராயணவிரதஞ் செய் யாதவர்கள் நாககிரியைச் சென்று தரிசித்தால் அந்தந்த விரதபலன்களைக் கொடுக் கும், அவர்களுக்குத்தக்க பதங்களுண்டாகும், யாவராயினும் ஓமம், நாமம், யாகங் கள் செய்வாராயினுஞ் செய்விப்பாராயினும் அவர்களுக்கு அந்த யாகபலன்களுக் கிரண்பெங்கு அதிகமாகத்தரும்.—எ-று. (௪௧)

யர்தொருபொருளையெண்ணு திறைஞ்சுவார்க்கினியமுத்தி
மாதொருபாகனீங்கார் மகிழ்வுடன்வழங்குங்கண்டார்க்
கோதுமுற்றமேமெல்லா மொன்றொருகோடியாகும்
வாதமர்க்கெழுவார்காணில் வரும்பகையகற்றிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) யாதொரு பொருளையுங்குறியாமல் நாககிரியைத் தரிசித்துத் தொழு கின்றவர்களுக்குப் பேரின்ப மோட்சமுடனே வுமையொருபாகம் பிரியாத சிவன து கிரியினிடத்தில் தானேயுண்டாகும் கண்டவர்களுக்கெல்லா மேற்கூறிய தரும் க்களெல்லா மொன்று கோடிபுண்ணியங்களாக விர்த்திக்கும், வாதுசெய்து அமர்பு ரிகின்றவர் அந்தமலையகண்டு வணங்கினார்களாகிப் பகையகற்றி வெற்றியுள்ளவ ராய் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௪௨)

தவம்பணிவீரதபேனைச் சாத்திரமனந்தவேதம்
நவங்கொள்மாமந்திரார்த்தம் நல்கியபலனுமற்றைச்
சிவன்புணர்நாகவெற்புத் தெரிசனையுடன்முத்தேசத்
துவந்துறைபதங்கடம்மி லுற்றனவுதவுமாலோ.

(இ-ள்.) தவங்கள்செய்வதிலும், திருப்பணிசெய்வதிலும், விரதங்க ளனுஷ்டிப் பதிலும், சாத்திரபுராண பாராயணஞ் செய்வதிலும், அளவில்லாத வேதாமங்கள் கற்பதிலும், புதுமையாகிய மந்திர தந்திர கர்மங்கள் செய்வதிலும், அவைகள் கொடு க்கப்பட்ட பலன்களைப்பார்க்கிலும் அதிகபலன்களாகும் கடவுளெழுந்தருளிய திரு நாககிரித் தரிசனமானவுடனே; திரிலோகங்கனி லின்பமாக வமர்ந்திருக்கும் பத ங்களில் நினைத்த பலனைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (௪௩)

வேதியர்கண்டநான்கு வேதஞ்சாத்திரங்களாறு
மோதியங்குணர்ந்துபின்ன ருயர்பிரமத்திற்சேர்வார்
பூதவவரசேற்பார் புரந்துபோர்புரிந்துவென்றி
நாதராய்சுவர்க்கஞ்செல்வார் நாகபொற்கிரியிறேற்றம்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் கண்டவணங்கினால் நாலுவேதமும் ஆறுசாந்திரமும் கற்றுணர்ந்த வறிவினராய் வாழ்ந்து முடிவி லுதிதமான பிரமபதத்தைச் சேர்வார் கள். பூமண்டலத்தரசர்கள் கண்டவணங்கினால் திக்குவிசையஞ்செய்து வெற்றியு டையவர்களாகி அந்தியத்திற் சுவர்க்கபதத்திற்சென்று வாழ்வார்கள். திருநாககிரியி ன் பெருமையாம்.—எ-று. (௪௪)

வணிகர்கண்டிறைஞ்சிப்பொன்னால் வடாதிபன்னையச்சொற்க
மணிவதுதிண்ணமாந்தர் மலர்விழிக்கண்டுபோற்றின்
மணிதருசெல்வத்தோற்ற மனைவனம்பலவும்பெற்றுப்
பணிமலையெமக்குநல்கும் பலனெனச் சுவர்க்கஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வைசியர்கள் கண்டிவணங்கினால் 'சொர்ன்னங்களால் ருபேரனென் னத்தக்கதாய் வாழ்ந்து சுவர்க்கப்பதஞ் சேர்வார்கள். அது நிச்சயம், ருத்திரர்கள் கண் ருளிரக்கண்டு, வணங்கித் துதிசெய்வார்களாகில் நவரத்தின சிழல்சாயச் செல்வம் பெருகி மனை வளங்கள் பலவும்ப்படைத்து வாழ்ந்து தேகாந்தியத்தில் திருநாககிரி எ ன்களுக்குச்செய்த வுபகாரமிதுவென்று சுவர்க்கப்பதஞ் சேர்வார்கள்.—எ-று. (சரு)

விதவையர்போற்றிலந்த விதவைதன்பிறப்புநீங்கி
புத்புநற்கொழுநனோடு மொழிவினாதிணங்கிவாழ்வார்
விதவெழிற்கன்னிகாண விரும்புநர்காந்தன் சேர்ந்து
மதனடிபரவவாழ்ந்து வான் கயிலாயம்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) பின்னையு மந்தநாககிரியை அமங்கிலிகள் கண்டு வணங்கிப்போவார் களாகில் அந்ததேகம்போய் மறுசெனனத்தில் மணந்துகொண்ட பத்தாவுடனே கூடிவாழ்ந்து அழகிய பதத்தைச் சேர்வார்கள். கண்ணிப்பெண்கள் கண்டிவணங்கி னால் மனதுக்கிடமான புருஷனுடன் வாழ்க்கைப்பட்டு, மன்மதனேவல் செய்யப் பிரியாமல் உசிதமான கயிலாயத்தில் சுகமாக வாழுவார்கள்.—எ-று. (சக)

வறியவாச்சிறிதேநோக்கி வணங்கிலவ்வடபாற்சென்று
செறிதன வியக்கர்வேந்தின் சித்திரவிமானங்கொள்வா
ருறுவயதனந்தம்வேண்டி. லுருவரனபிலா துகாண்பா
ரறிவினிர்கண்டார்பேறுந் தவரிருமையினும்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) தரித்திரவான்களானவர்கள் பணிமலையைச் சற்றேகண்டு வணங்கினார் களாகில், வடதிசை யளகாபுரியிற்சென்று மிகுந்ததனத்தையுடைய ருபேரனது புட் பகவிமானத்தையுந் கைக்கொண்டு இடைவிடாமல் ரூபத்தியானத்துடனே இருதய த்தில் ஞானவலிவினால் காட்சியோடும் அவர்களின்மை மறுமை இரண்டிலும் பே றுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (சஎ)

முருகனுமங்கைபாக முதல்வனுமுனைத்தவெற்பை
யருகுநக்கண்டோர்பாவ மகலுமாறிதற்கொப்பெண்ணி
விவரிமுன்னிபங்களுன்ன யிழிகலையீந்துமவன்ன
முரியுரிப்புயங்கமாயு மொழிவினாப்பாவரீங்கும்.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமியும் பரமசிவனு முனைத்தெழுந்தருளிய சிவகிரியைச் சமீப த்திற்கண்டு தெரிசித்து வணங்கினபோர்களுடைய பாவங்கள் தீரும்வகை யவற்றிற் கு உபமானம் எப்படியென்றால், சூரியன்முன் னெதிர்த்த பனி நீங்குவதுபோலவும் ஒவ்வொருகலையாய்த் தேய்கின்ற சந்திரனைப்போலவுந் திராத பாவங்களெல் லாக் தீரும்.—எ-று. (சஅ)

காண்டகுதருமங்குறிந் கனைகடன்மணிகள்போன்று
மீண்டிறம்பிறையைபாயு மெழுபுனற்கங்கைபோன்றும்
வேண்டருங்கயிலைவெற்பில் வினைந்தசெந்தேனைநேர்ந்தும்
பூண்டரன்பாகமான்செய் பெருத்தவெற்புதவுசீலம்.

(இ-ள்.) உமையொருபாகனும் முருகவேளும் பிரியாமல் அமர்ந்திருக்கின்ற அ ரவகிரி தரிசனத்தின் மகிமையைக் காணத்தக்க பசுதர்கள்செய்கின்ற தன்மதானம்

ஒன்று தூறியு விர்த்தியாகும்; அதற்கிணையாதெனில் ஓசையையுடைய சஞ்சீவிரத் தில் மணிகளைப்போலவும் நானூநானும் ஒவ்வொருகலையாய் வளருகின்ற மூன்றாம் பிறையைப்போலவும், செழுமையையுடைய கங்காநதி சலத்தைப்போலவும், வேண்டிய வரங்களைத்தரப்பட்ட கயிலைமலையில் விளைகின்ற தேனைப்போலவும் வளர்ச்சியுண்டாய் மென்மேலும் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (௪௯)

தேனுவுந்தருவுஞ்சிந்தா மணியும்ச்சென்கோட்டிசன்
 றுனுக்கர்திடத்திலெல்லாந் தருமக்கெனவாங்கெய்தி
 மானிதியாவோனு மழைதானியந்தூசுந்நன்
 போனவர்க்களித்தார்நாலா யிரமுறைபோய்விண்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருச்சென்கோட்டிமலையில் சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கின்ற மையால் நம்மைப்போலொத்த முனிவர்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற கருணையினால் காமதேனு, சுற்பகவிருட்சம், சிந்தாமணி, சூடாமணி முதலாகியதும் அங்ஙனம் வந்துசேர்ந்து உதவிசெய்யும், இந்தப் பூமியில் யாவராயினு மங்ஙனஞ்சென் றவர்களுக்குச் சொர்னனதானம் வஸ்திரதானம் போசனவர்க்கங்கள் முதலாகியதும் கொடுத்தபேர்களுடைய வயிச்சத்தில் நாலாயிரத்தலைமுறை யுள்ளவர்களாய் சுவர்க்கபதவி அடைவார்கள்.—எ-று. (௫௦)

கோதையிற்றனதுகோதை கூடலிலிருந்தோமஞ்செய்
 மாதவர்தனக்குத்தானம் வழங்கியாயிரம்பத்தஸ்வ
 மாதியமேதையாக மருளியபலன்களாகு
 மோதுமிங்கிவனைக்காண்பா ருறுந்துலாவருடதானம்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் கோதைமலையில் தனது மனைவியுடனேகூட மனைவிலிருந்து துடங்கிய ஓங்குகள்கெய்கின்ற மகாதபோதனர்களுக்குத் தானஞ்செய்தால் பதினாயிர மஸ்வமேத யாகபலனும் இன்னுமனந்த பலன்களுண்டாகும். அவர்களைக்காண்பவர்கள் துலாவருடதானஞ் செய்தபலன்க ளுடனே பெறுவார்களென்று வேதங்கள் சொல்லும்.—எ-று. (௫௧)

மேயவெவ்வண்ணத்தேனு வியன்பணிமலையைப்போற்றி
 லாயிரம்பிரமஹத்தி யகனறிநெகயிலைவாழ்வார்
 யேயமெய்த்தியானந்தான மியாகமாதவஞ்செய்தார்க்கு
 மாயநாலுகத்துஞ்சொர்க்க மாமஃதருநங்கண்டால்.

(இ-ள்.) எவ்விதமாகிலும் அந்தகிரியை யாவர் கணவெணங்கித் துதிசெய்தார்களாயினும் ஆயிரம் பிரமஹத்தி தோஷங்களும் நிவர்த்தியாகி அந்நியத்தில் கயிலைமலையைச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள். அவரவர்களுக்கு கிசைத்தபடி தானங்கள், யாகங்கள், அரியதவங்கள் செய்தவர்களுக்கு நான்குயுகத்திலுஞ் கூடர்க்கலோகபோகமுண்டாகும், இவையாவும் கிரிதரிசனத்தின் மகிமையாம்.—எ-று. (௫௨)

பணிமலைச்சருக்கங்கேட்போர் படிப்புவர்படித்தோர்க்கின்பந்த
 தணிவரச்செய்வோர்மங்கை தனதொருபாகம்மீங்கா
 மணிமுடிச்சடையான்வேற்செய் வரம்பலபடைத்துவாழ்ந்து
 திணிதருங்கயிலைவாழ்வார் சிறப்புளர்பிறப்பிலாதார்.

(இ-ள்.) இந்தத் திருநாககிரிச் சருக்கத்தைக் கேட்பவர்களும், படிப்பவர்களும், படித்தவர்களுக்குச் சந்தோஷம் குறைவில்லாமற் செய்தவர்களும், உமையொரு பாகம் பிரியாத இரத்தினமயமான சடாமருடத்தையுடைய அர்த்தநாரீஸ்வரர், குமாரசுவாமி கிருபையினாலே சகல வரப்பிரசாதமும்பெற்று வாழ்ந்து தேவாந்தியத்தில் திண்ணிய கயிலையங்கிரியைச்சேர்ந்து சிறப்புடையவராவார், பிறப்பில்லாதவர்களுமாவார்கள்.—எ-று.

(ருக)

நாககிரிச்சருக்க முற்றிற்று,

பாயிரம் காப்பு உட்பட திருவிருத்தம். அஃ.

கிரிவரலாற்றுச் சருக்கம்.

நாகவரை நானிலந்தனில்வந்தபடி சூதநயமுனிவர் பகருகெனவே, மாகவர முனிவர் வினவுதலுமவர் மகிழவனாவரவுசில புதல்வுனெனவே, கோகன கமலரடி யி யாத முனியைத்தொழுது கொம்பிடங் கொண்டெழையும், போகமலர் கனிவினருள் சிவநிருப்பருப்பதம்போற்றி யருளேற்று மொழிவார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரத் திருநாககிரிமான்மியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆனந்தப்பரவசத்தையடைந்து அதிசயப்பட்டோம் சூதமுனிவரே அந்த திரு நாககிரிவநதவரலாற்றையுங் கேட்கவேனுமென்று மிகவும் ஆவலாயிருக்கின்றது, தேவரீர்திருவுளம் பற்றியருளவேண்டுமென்று வுணங்கினவுடனே அப்படியே சொல்லுருளே மென்று வேதவியாசருடைய மிருதுவாகிய பாதாரவிந்தங்களைத் தொழுது துதித்து சிவனிடப்பாகத்தில் கற்பகக் கொம்பு தழைத்து போகமாகிய புட்பங்களை கனிவுடனே தருவதாய் விளங்கிய திருநாககிரியைப் போற்றிசெய்து அன்புகூர்ந்து கிரியின் வரலாறு சொல்லத்துடங்கினார் சூதமுனிவர் —எ-று.

(க)

தேவரொருதேராக வேதன்விடுபரனெனாச் சிலைமேருவாக புனைநாண் கோவரவமாகவும் பரியாகவடுகூர் கொடுங்கனலி யாகவேருந் தூவன்மாருதம் வேகமாகமுப்புரமனற் சுடவெய்தபின்னரணிலம் பாவனவிராசனெடு பொருதினர்கள்தமது வலிபாருமென மேருவிடையே

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லா மிரதமாகவும், பிரமன் சாரதியாகவும், மேருகிரி வில்லாகவும், வாசுகி நாணாகவும், விஷ்ணுவே அம்பாகவும், அக்கினிதேவன் அம்பு முணியாகவும், வாயுவே விசையாகவும் திரிபுரம் அக்கினிப் பிரவேசமாக சிவனெய்து பெரித்தபின்பு நகராஜன் வாதராஜனுடனே எமது பலத்தைப் பாருமென்று மேருவிடத்தில் போர்செய்யத் துடங்கினார்கள்.—எ-று.

(உ)

சேடனுவாதராஜனுமிகல் புரிந்தமர் செயிர்த்துள மயிற்பதாக வாடின்றையிரம் மணமேரு முறியாயிரங்களி னடுக்கைமூட நீடகின்றலையிலைய வண்டாண்டங்கூலைய நிலைமலைகள் திகுதிடெனவே வாடமின்றார கைக்குலமுதிர நிலமதிர மாருதவி ராஜன்மலைய

(இ-ள்.) நாகராஜனும் வாதராஜனு மனக்குரோதங்களுடனே யுத்தஞ்செய்து வெற்றிதோர்வை தெரிவுதாக நாக னாயிரம்படமு மேருசிகர மாயிரமடுக்கையுஞ் சி க்கெனப்பற்றி மூடிக்கொள்ள நெடிதாக நின்று வாயுவு மோதியடிக்கும்போது, அண்டபிரண்டங்க னெல்லாம் அடுக்குகளுக்குயை மலைகளும் நிலைபெயர்ந்து கிடிகி டென்று வதிர வொளியமழங்கி நட்சத்திரங்க ளுதிர பூமியதிர சண்டமாருதமாக மோதியடித்தான் வாதராஜன்.—எ-று. (க)

முனிவருந்தேவர்களு முனைவாதராசன் முடுக்குபுசெருக்கில்வெருவி யுனிவருந்தாமலர வரசினையிரத்தலு முளங்கனார்தரவமேறும் பனிவருங்கொடிமுடியொராயிரத்தொருமுடி படப்பொருபிலத்துள்வாங்க த், துனிவருமறுத்தரச னத்தைப்பறிக்கத் துடர்ந்தொடுபுறந்ததென்பால்.

(இ-ள்.) இப்படி வாதராஜன் முடிக்கியடித்த விசைகளில் சகிக்காமல் முனி வர்களுந் தேவர்களு மிகவும்பயந்து யோசனைசெய்து சகலசன வுபத்திரங்கள் திர நாகராஜனைப் பார்த்து முகமன்கூறி இரந்துகொள்ள, அவருள்ளயிரங்கி மேருசிகர மாயிரத்தில் ஒரு கொடிமுடியடித்த படத்தை பெள்ளத்தனை நெகிழ்த்திவிட ஓசை விசையாலடிக்கின்ற வாதராஜ னந்தச் சிகரத்தைப் பெயர்த்திட விசையினாலே மே ருசிகரமொன்று தெற்குத்திசையிற் பறந்துசென்றது.—எ-று. (ச)

ஆயிரம்பணவரவி னோர்பணமுமேருமுடி யோடலைத்தமலவனில சேயுரம்படவதன் பின்பற்றிநாவலந் தீவுதனில் வீழ்த்திவிடலுந் துயரன்னொருநாக கிரியெனவுரைத்தரவ சுடர்முடியின்மணியைந்துமே வேயுறந்திகழைந்து வெற்புமீசனுமாக மேதினிவிளங்கியுளதால்.

(இ-ள்.) நாகராஜன் ஆயிரம்படத்தி லொருபடமும் மேருசிகரமொன்றோடே கூட வாய்வு பெயர்த்தெறித் தெறிந்த விசையிற் பிண்டொடர்ந்து சென்னிறம்படக் கொண்டுபோய் நாவலந்தீவில் வீழ்த்தியது, அன்றுதொடங்கி நல்லோர்க ளன்புரி றைந்த திருநாககிரியென்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. பிரபைபொருந்திய மேருமுடியில் ஐந்துமணி சிதறிவிழுந் தங்கங்கே நிலைமையாக ஐந்துகிரியு மைந்து சிவனுமாக விந்தமண்டலத்தில் விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (இ)

மணியுருஞ்சிகரமுத் துண்டமாயதுசேது மலியிலங்காபுரிமுனீ ரணிதிருக்கோணமலை யெனவமைந்தனநாக வசலந்தமிழ்க்கொங்கணம் தணிக்கிரியின்மங்கைபந் காளனும்வேலனு மிருந்துநல்வரமுருள்வதாய்ப் பணியுகமனந்தம் பராவியதுகார்த்தப் பரப்புரினுமழிவற்றதால்.

(இ-ள்.) அப்படி மணிகள்சிதறிதெறித்துவிழப்பட்ட மேருசிகரங் காற்றடித்த விசையினாலே மூன்றுதுண்டமாகி தெற்குசமூத்திரத்திலே யொருதுண்டம் விழுந்து அது சேதுபதியைச்சார்ந்த இலங்கைதீவாச்சது, பின்னொருதுண்டம் திருக்கோண மலையாச்சது, பின்னொருதுண்டம் தமிழ்விளக்கிய முக்குலத்தரசர்களில் முதன்மை யான சோனுக்குரிய கொங்குநாட்டில்விழுந்து திருச்செங்கோட்டு நாககிரியென்று விளங்குகின்றது. அதில் உமையொருபாகனும் வேலாயுதக்கடவுளும் அமர்த்திருந்து அனந்த அடியார்களுக்கெல்லாம் வரங்கொடுப்பதாய் தேவர்களுருச்சிக்க அனேகயுக மாய்விளங்குகின்றது. அது உகாந்தகாலப் பிரளயத்திலுமழிவில்லாமலிருப்பது. எ-று.

மேருமுடித்ருமைத்துமணியிலொருமணியருணை வெற்பாய்மிளிர்ந்ததெதே
மாரணற்கிரிமணிச் சிகரிபொன்மேருசிலை மலையாம்புகங்கண்முறையே
பேரணற்கிரிசோண கிரிதேவராயன் பிறங்கலெனவோங்குமலையிற்
காரணவுண்ணுமுலைக் காரணிக்கினியகண் ணுதலிவொனப்பரவுவார்.

(இ-ள்.) மேருசிகரத்தில் தெறித்துவிழுந்த மணிகள் ஐந்துகிரிகளு மைந்துதல மு மாச்சுதென்று முன்சொல்லியவதனில் ஒன்று சிவப்புமணி ஈசான்யதிக்கில் விழுந்து திருவண்ணாமலை யாச்சுது, நாலுயுகத்திலு முறையே அக்கினிமலை, மணிமலை, பொன்மலை, கல்மலை இப்படியாகி, அருணாசலம் சோணசைலம் அக்கினிமலையென்றும் பெயராகி, அதில் அருணாசலயீர்வரொன்றும் உண்ணாமலையம்மென்றும் பி ரசித்தியாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (எ)

மரகதமணிச்சித்திரி நவகோணமாயது வளதமிழ்க் கும்பினிசையால்
பரவியசுரும்புரு வெடுத்துமதுவழிவேக பானத்திலர்ச்சித்ததால்
வரவுதிருவீங்கோய் மலைப்பெயர்வளங்குவது மாதுமைமணப்பரமணர்
நரர்வணங்கக்கருணை தருமிரக்கம்புரிபும் நாதொனவோதுமறையே.

(இ-ள்.) ஒரு மரகதமணி கிழக்குத்திசையிலே விழுந்து ஒன்பதுகோணமாக விளங்கியது, தமிழைச்செய்த அகத்தியன் வண்டு ரூபமெடுத்துப் புட்பங்களில் மது கிரிகித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து பூசித்தபடியினாலே திருவீங்கோய்மலை யென்று பெயராய், சிவனுமுமையு மிரக்கம்புரியும் நாதொன்று மலைக்கீழ்த்தியம்மென்றும் எழுந்தருளியதென்று வேதங்கள் முறையி்கின்றது.—எ-று. (அ)

மாணிக்கமொன்றுரு ரியகிரணமனையவரை வணசிவாயப்பெயர்பெற்றி
மாணிக்கநாதர்மணி மாணிக்கநடனர்திரு மலையின்கொழுந்தர்சிவதை
மாணிக்கமலைநாத ரந்தியொளிதாங்கினார் மதியானசொக்ககொனவே
மாணிக்கவடிவார்நா கேசர்முத்தீசர்வடி வாட்போக்கினொனவுமே.

(இ-ள்.) பிண்ணையுமொரு மாணிக்கமணியானது அக்கினிதிக்கில் விழுந்து ரூரியப் பிரகாசம்போலு மொளிவிடப்பட்ட மலை, அது வண்மையான சிவாயமலையென்றும் பெயராய் மாணிக்கநாதர், திருமாணிக்கக்கூத்தர், திருமலைக்கொழுந்தர், சிவதையீசர், மாணிக்கமலைநாதர், அந்தியொளிதாங்கினார், மத்தியானச்சொக்கர், சொர்ன்ன மாணிக்கவடிவார், நாசீசுவரர், முத்தீசுவரர், வடிவாட்போக்கினொன்றும்.—எ-று.

செம்பொற்றியாக்கரைக் காத்தபரமர்க்ககனர் திருமுடியின்றழும்பரிடிபோற்றும்
பொற்பத்தர ரங்காட்டினாரி யர்க்கருளிரத்தனகிரியார்
கும்பங்கள்பொசிவாசி கொண்டவர்கும்பார் குழற்கினியகொழுனரோன
கும்பப்பிணுவேடர் தந்தங்கடந்தவ னொனத்தவர்தாள்பரவுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னத்தியாகருக் கேக்கமணுகாமற் காத்த பரமர், திருமுடித்தழும்பர், இடிவந்துபூசிக்கும் பொற்றாமரைப்பத்தர், ஆரங்காட்டினர், ஆரியவாசகனுக்குக் கிருபைசெய்தருளிய இரத்தனகிரியார், கும்பங்கள் பொசிவாசிகொண்டவர், கும்பம்பர்குழலிற் கின்பமான மணவாளர், பன்றிக்குட்டிக்கு முலையமுதங்கொடுத்தவர், வேடருக்குத் தந்தங்கள் அளித்தவர் என்றிப்படி திருப்பெயர்பெற்றவர்—எ-று.

கொடிமுடிபெயர்ந்ததோர் மணிவச்சிரம்பேணியிற் குளிர்க்கதிர்விரிக்குமதி போற், கடலுக்கரகத்தியன் கையிற்றராதலக் கமினுட்போயலினில், வடி-
வுடையமங்கைமண வாளொன்றுலகெண்ண வன்னிமிழலிசனொனவும்,
டவிதனிலினியகா வேரியின்றென்கரை பொலிந்துளதனந்தபுகமாய்.

(இ-ள்.) பின்னையுமொரு வைரமணியானது தெற்குத்திசையில் விழுந்து நிறுப் பாண்டிச் கொடிமுடியென்றுபெயராதி, தன்சிகரஞ் சந்திரோதயம்போலும் பிரபை விளங்காநிற்குஞ் சமுத்திரபாணஞ்செய்த குறுமுனிவன் கைக்கமண்டல சலமாகப் பூமிக்குளமர்ந்தது, அங்ஙனம் வடிவுள்ள மங்கைமணவாளொன் றுலகத் துதிசெய் துவணங்க வன்னிவனயிசுவரர், மருட்சுவரர் என்றும் பெயராய் பொன்னியாற்றி ன் மென்களையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (௧௧)

நீலமணியொன்றுதென்மேற்றிசைதரித்தனநிலாவலிதைபொதிகையென்பர் வாழ்மதிமுடியரன் றிருமணத்தேருநாள் மலையபாகாயம்பவிரவப் பாதுவடிவடநிலம் பாதாளமுறுவதன் பாரத்தைநிகொன்னவன் கோலம்முவாளிருறுமுனிவனையிருத்தியது குவலயத்தென்றுமுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னையொரு நீலமணி நிருதிதிக்கின்றிப்போய் விழுந்து அது பொதி கைமலையென்று பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது, இளம்பிறையைத் தரித்த சடையி னையுடைய பர்மேஸ்வரன் உமையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய வெழுந்தருளிய கா லத்தில் தேவர்கள் முனிவர்கள் மற்றுமுண்டான சமஸ்தத் திருக்கூட்டங்களும் வட பாத் சேர்ந்தகாலத்தில், பொதிகைமலை உச்சி அண்டமுகடுசேர வடபூமி பாதாளம் புகுவதுகண் டதன்கனத்துக்குச் சமானமென்றறிந்து வெவ்விய மழுவுடைய சிவன் அகத்தியமுனிவனை அங்குயிருக்கும்படி அனுப்பவைத்தார்.—எ-று. (௧௨)

நாகாசலப்பெய ரனந்தபுகழ்தினும் நாகத்தர்முனிவருலகோர் யோதாவலிற்பணிய வபரிமிதநாமங்க ளுடையவதனிற் சிறிதுயான் மாகாதவிற்புகல்வ னைமிசாரணியகிறை மாதவர்கள்கேண்மினெனவே மோகாதரக்கிரி துணித்திடெம்பரஞான முனைவச்சரகுதர்மொழிவார்.

(இ-ள்.) இப்படி ஐந்துகிரித்தலமுஞ் சிவனுமாகிய விபரஞ் சொன்னோமே அவைநிக், நாகக்கிரியென்று பெயராய்னேக யுகாயுகங்களாய் விளங்குகின்றது, மே லும் திரிலோகங்களிலு முள்ள முனிவர்களாலும் பூசைபுரிந்து அனேகம் பெ யர்க ளுண்டாச்சது. அவைகளில் சிலது நான் தெரிந்தமட்டும் சொல்லுகிறேன் நைமிசாரணிய முனிவர்களே யென்றார். அதற்கு ஆசையாகிய ஓர்மலையை ஞான மென்னுங் கூரிய குலிசாயுதங்கொண் டறுத்தருளிய சூதமுனிவர் சொல்லத்தொட் க்கினார்.—எ-று. (௧௩)

அத்தநாரிப்பரம ரசலமணிமுருகா சலங்கோதையசலம்ணிசூழ் முத்துமலைகடகமலை யிடபமலைதுற்கைமலை முத்திமலைசித்தர்மலைவண் சுத்தகிரிஞானகிரி ரத்தகிரிசோணகிரி ரத்தகிரிபிரமகிரிநீர் பத்தியெழுதிர்ந்தகிரி தன்மகிரிகந்தகிரி பத்மகிரிதேனுமகிரியே.

(இ-ள்.) அத்தநாரிஸ்வராஸலமென்றும், முருகாஸலமென்றும், அழகிய கோ தைமலை யென்றும், மணிசூலவிய முத்துமலையென்றும், கடகமலையென்றும், இடப

பெண்பாலதானதிப் பெருநாககிரிமுதற் பிரத்புருடநாகவரை முன் வண்பாரில்மாதவி ராஜனுல்வந்ததில் மகாகாமதேனுமேற்கொண் டென்பரவுகொங்குமண் டலமீதுகாவிரியி னீசான்யதிசையிலிடவே நண்பாகவிருநாக மும்பரன்பரைபோ னயர்த்துடன் கூடியுளதால்.

(இ-ள்.) முன்னே வாயுராஜன் எடுத்தெறிய வந்துவிழுந்தகிரி ஆண் நாகக்கொ டிமுடி, அதன்பேரில் பெண் நாகக்கொடிமுடி முதலாகிய வைத்துகிரத்தையும் பரமசிவன் சொன்னவளவில், காமதேனு பெயர்த்துக்கொண்டெ வந்து புகழ்பரவிய கொங்குமண்டலத்தில் காவேரியி னீசான்யதிக்கில் வைத்தது, ஆண் நாகச்சிகரமும் பெண் நாகச்சிகரமும் சிவனும் உமையும்போலும் பிரியாமலிருக்கும்.—எ-று. (௧௮)

நீலநிறநிறைதனஞ் செய்கிரிப்பணிக்கிரியி னேர்கிழக்குறையவதனில் மூலரதசஞ்சீவியும் முக்கரணிமிக்குற முளைத்தெழுங்கொல்லிமலையாங் கோலமிருவேதகிரி யோமக்கொழுங்குந்ருவிதலெனலாம்வேதனின் ரோலமிவெதுநாக வோங்கற்குவடமலை யுளதேவதத்தனெனுமால்.

(இ-ள்.) அப்படி காமதேனு மூலமாய்வந்த வைத்துகிரத்திற் பெண்ணாகச்சிக ரமானது ஆண் நாகச்சிகரத்தில் கூடிப் பிணைந்தநிச்சு, மற்ற நான்குகிரமும் அங் கங்கே விழுந்திருக்கின்றதுவுஞ் சொல்லுகிறோம். தனஞ்செயநாடிச் சிகரம் நீலநிற மாய் நாககிரிக்கு நேர் கிழக்குத்தித்தில் விழுந்து விளங்கியிருக்கின்றது. அதிலே அ னேகஞ்சித்த மூலிகைகளும், ரசகெந்தபாஷாண விளைவுகளும், முக்கரணியாகிய சஞ்சீவிகளு மிகவு முனைத்திருக்கின்றது. அதற்குக் கொல்லிமலையென்றும் பெயர் விளங்கியிருக்கும். அதுநிச்சு, இன்னமொருசிகரம் நாககிரிக்கு வடமேற்கில் வீழ்ந் திருக்கின்றது. ஓமாக்கினியைக்ருவித்ததுபோலும் அக்கினிநிரமாயிருக்கும், அதில் பிரமன் சிவனை யுபவாசித்துப் பூசைசெய்தது. வேதவொலி விளங்கு மது தேவத த்தநாடிக் கொடிமுடியாம்.—எ-று. (௧௯)

பொன்னிறந்தருப்புப் கிரிகர்த்தநாடியாய் புகலும்பொருப்பின்வடபால் மன்னுதன்வடபாங்கு குண்டலாகாரமாய் வண்மைதிகழ்வெண்மைநிறமாய் இன்னிலம்புகழ்சுங்க கிரியெனும்பெயரா மெழிற்கூர்மநாடியெனவும் பன்னுமொருநால்வெற்பு நாகாசலத்தைப் பரவியுளவிரவியுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னமொரு சிகரம் புட்பகிரியென்றும் பெயராய் சொன்னநிற மாய் நாககிரிக்கு வடக்குதிசையில் விழுந்து ஓங்கியிருக்கும்; அது கிருகர்த்தநா டிக் கொடிமுடியென்று பெயராம். இன்னமொருசிகரம் அதற்கு வடக்கேவிழுந்து குண்டலாகார வடிவாய் வெள்ளைநிறமாய் திகழ்ந் துலகம்புகழப்பட்ட சங்ககிரியெ ன்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. அது கூர்மநாடிக் கொடிமுடி யென்னப் படும். ஆக விப்படிசொல்லப்பட்ட நாலுகிரியும் திருநாககிரியைப்பரவி உள்ளேன றுபடக் கலந்திருக்கின்றது.—எ-று. (௨௦)

வெங்கோடுதிகழ்பிறையும் வெண்ணிறத்தொடுபச்சை மென்கொடிவிளங்கு புரூமுஞ், சங்கோலொவுகுழை யுங்கனகதோடுமொரு தனமும்படைத்தவ ரீட, மங்கோமொருதம் பொரபணமுடிபெயர்ந் திட்டவையமர்த்தவதனாற், செங்கோடுரத்தகிரி சோணகிரியாம்பெயர் சிறந்துள நிறைந்திங்ஙனே.

(இ-ள்.) வெள்ளிய கொம்புபோலும் திகழ்ந்த பிறையைணிந்த பால்வண்ண ராய் மற்றொருபுரகம் செவ்விய பச்சைக்கொடிபோலும் உமையவள் விளங்குதலாலுஞ் சங்கத்தோடு விராவிய குழையும் கணகத்தாவடக் குழையோடு மொருதனமுடைய மாப்புமாய்ச் சிவனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலமதனில் எங்கணு முலாவும் வாய்ப்புகவான், நாகராஜன் படம்பொருந்திய கொடிமுடியைத் துண்டித்தெறிந்த படியினால் திருச்செங்கோடென்றும், அர்த்தகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், நாமங்கனையுடையதாய் சிறப்புப்பொருங்கி விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (உக)

தெற்றுமாயிரமுடிச் சேட னன்னனம்வந்து சேர்தலுற் பணிவனாயுமா யுற்றசேடன்றினம் பணியுநெறியாலங்ங னுயர்சேடமலையென்பதாய் நற்றவக்கோதைமுனி நணியவா சீர்மத்தி னனிமேருவணிமுடியதாய் கொற்றமாருதமெடுத்தெறிதலாலுந்திருக் கோதைமலையென்றற்றைகுவார்.

(இ-ள்) கொத்தாகிய ஆயிரமுடி சேடனுடைய ஓரங்கம்வந்து சேர்ந்தபடியினாலே நாககிரியென்றும், நாகராஜன்றானே தினமும் பூசித்து வணங்கினபடியினாலே சேஷகிரியென்றும், நல்ல தவத்தையுடைய கோதைமுனிவர் வசிக்கின்ற ஆசீர்மத்தில் மகாமேருவிளங்கிய கொடிமுடியை வாயுவு யெடுத்தெறித்து ஊவத்தபடியினாலே கோதைமலையென்று பெயராயிருக்கின்றது.—எ-று. (உஉ)

ஆடகக்கிரிமுடி யணைந்தசிவலிங்கத்தோ டங்கதம்வந்துவிழுநான் மூட்டமுனுகோதைமுனி முனிவினாற்சிலையென்று முத்தமிழகத்தியன்வா நாமமேருவின் னாகநாடிப்பெரிய நாகமிருபால்வழியிடை கூடுமதுகண்டிகல் லாகெனச்சாபங் கொடுத்ததெனமறைகூறுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னசயனத்தின் கொடிமுடிச் சிகரத்திற்பொருந்திய சிவலிங்கத்துடனே நாகராஜன் அங்கமுஞ்சேர்ந் தமைந்தகாலத்திலே மூட்டில்லாதவறிவினையுடைய கோதைமுனிவன் கோபத்தினாலுண்டாகிய மலையென்று அகத்தியமுனிவன் வர நாட்டமாயிருப்பான், மேருவினையுடைய நாகநாடிப் பெரியநாக மிருபுறமும் வழியிடைபிற்கூடிப் புணர்வதுகண்டு கல்மலையாகச் சபித்தானொன்று சுருதிகள் சொல்லுகின்றது.—எ-று. (உ௩)

சிவனுமையுடன்பெறுந்திருமணங்காணநாஞ்செல்வழியிலிவைகாண்பதென்னவமெனமுனிந்துசா பத்தானதன்றியும்வ் வரவமலைட்டிமுகல்வான் குவடுபெறனின்றவொருகொடிமுடியுண்புகக் குறுமுனிசூடங்கையதனால் நவமுறச்செய்தன்ன நாகமலைமேனாட்டு நாவலந்தீவிலெனுமால்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் பார்வதியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்யுந் திருமணக்கோலத்தை நாம் காணவேண்டுமென்று குறுமுனிவன் வருகிறவழியில் நாகமிரண்டும் புணர்ச்சியெய்துபோலும் தோன்ற விது பொல்லாதென்று கோதைமுனி சாபத்தினாலே கல்லுமலையானது தெரிந்து அங்ஙனம் வராமல் விலகும்போது அத் திருப்பாண்டிக்கொடிமுடி யோங்குகின்றது, அதை தமது சூடங்கையால் பூமியிற் புருதவழுத்தினார், மேனாடாகிய நாவலந்தீவில் கொங்குமண்டலத்தில் நாககிரியென்று நீழி அழிவில்லாம லிருக்கின்றது.—எ-று. (உ௪)

கிரிவரலாற்றுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திரு விருத்தம். ௧௦௪.

வந்தியாபாடானச் சருக்கம்.

இமையகிரியீதினி¹ விழற்பெறுமுனிர்க்கணமோ டிமையவரியக்கர்முதலோர் அமையரவகிரியென்ன வஞ்சலியோடெஞ்சலில் வன்பினுள் தொன்றுளத ரோ, வுமையவருமாபதி யுடன்றேவர்கட்குதவு மெர்நுதன்னுவந்திமடவார் தமதுவாநிதியனைய சந்ததியனிக்குமது தலைமுனி² நிற்குமரிதால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமுனிவர் நாககிரிவந்த வரலாறுசொல்லவும், தேவர்கள் முனிவர்கள் இயக்கர் கூட்டங்கள் முதலாகிய வெவ்வேறாம் கிரிவரலாறு கேட்டபேர்தே அஞ்சலியஸ்தராய் தங்கள்தங்கள் குறைதீர வன்புடனே தொழுது நிற்க, இன்னமொரு புதுமையான சிகரமிருக்கின்றது முன் மகாமேருகிரியிலே யிருந்தது. அந்த சிவனும் உமையுந் தேவர்களுக்குத் தியாகமாகக்கொடுத்த சிகரம், மலிகளுக்குப் புத்திரசந்தான மளிக்கப்பட்டது, திரிலோகத்திற்கு மரிதாயிருக்கும்.

மாமுனிவர் கேண்மினது வந்தியாபாடானம் வடமலைக்குவகி கவகி தாமுனியுமண்டர்கரரோசர்கந் தருவர் வரசந்ததியனிப்பன்முன்னு ளோமுரவதர்க்கருகு மோகினிகெசப்பெய ரெடுத்துள மலைச்சிகரமொன் ருமெனவெவர்க்குமுந்நுடருபலன்சில வறிந்தனமுளைத்தருளுவாம்.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் நைமிசாரணிய முனிவர்களே, அந்தச் சிகரத்திற்கு வந்தியாபாடானமென்று பெயர், அது மகாமேருவி லொரு கொடிமுடிச்சிகரம், முனிவர்கள் தேவர்கள் அசுரர்கள் கந்திருவர்க ளிவர்களுக்கெல்லா முந்தாலமாதியாய்ச் சந்ததி கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பக்கத்திலே மோகினிகெசமென்னும் பெயரையுடைய சிகர மொன்றிருக்கின்றது, சிவன் கிருபையினால் அதினுடைய மகிமை யும் பலன்களையுந் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உ)

ஆம்மலையிலெவரோனு மணிபணியெனத்தங்க ளங்கத்துவல்லிபு³றியி லம்மலர்க்கொடிகள் மோகினிகெசக்கிரிவைகுமளவுமதுபொன்னுருமா லிம்மலையிலிட்ட காமியமுதவு மூலிகையிருப்பதவர்கீழிடுவரோ⁴ப் பொம்மெனவா⁵திலதையின்பழவுருவெடுக்கும்புதுமைதனையார்புகலுவார்

(இ-ள்.) அந்த கிரியிலிருக்கப்பட்ட⁶ ஓர் கொடியைப்பிடுங்கி திரோகத்தி லணிந்துகொண்டால் நவரத்தினப் பணிகளைப்போல் பிரகாசிக்கும், மோகினி கெசகிரியிலிருக்கிறவனாயில் அக்கொடிகளைவாங்கிக் கீழே போடுவாராகில் உடனே பழைய கொடி உருவமாகும், பின்னும் இஷ்டகாமியந்தரப்பட்ட சித்துமூலிகைகள் அநேகமிருக்கும், அதினுடைய புதுமையை யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (ங)

மோகினிகெசத்தின் கிழக்குவந்தியாசிலே முளைத்தமுதம்வந்ததெனலா யாகமபுராணங்க ளாய்வதற்கரிது வடதநிலை யுறைப்பணிமையப் போகவர உமையுடன் கூடுநாளயிரிப் பொன்னடி பணிந்துசிவனை தியாகமுதலெனவேத மொழிகூறி யன்றுபெறு திண்சிகரம்ச்சிகரமே.

(இ-ள்.) அந்த மோகினிகெசச் சிகரத்தின் கிழக்கு வந்தியாபாடான அயிர்தம் முளைத்தமுந்து இருக்கிறதென்று ஆகமபுராணங்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிது, அந்நின்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம். இமவான் மகளாகிய பார்வதியைத் திருக்கலி

யாணஞ்செய்து கூடி வீணையாகிற் காலத்தில் பிரமன் விஷ்ணு இவர்கள் சுவாமியைவணங்கி எங்களுக்கு வந்தியாபாடான சிகரத்தைத் தியாகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஸ்தெனத்திரஞ் செய்தார்கள், சிவன் அப்படியே கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்ட திண்ணிய சிகரம் அந்தச்சிகரம்.—எ-று. (ச)

அங்கயனவற்றையர்ச் சித்ததனிலருகுவந் தீசனாயமைத்தோதியே யெங்குமுளமமைமென் பவர்மகவுபெறுதற் கியன்றகுவடதுநாரதன் றுங்கமிஞ்சுரனுக் கோதினன்ஞானச் சோதிவரமுதவியவனா ளிங்கிதமோடதனைக் கவர்ந்துசெங்கோட்டினி லிருத்தினனிருத்தியசுரன்.

(இ-ள்.) அப்படி பெற்றுக்கொண்ட சிகரத்தை பிரமதேவன் அர்ச்சனைசெய்து அதின்பக்கத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து வதற்கு வந்தீசுவரரென்று பெயர்வைத்து வேதமந்திரங்களாற் பூசித்து எங்கெங்குமிருக்கிற மலடிகள் பிள்ளைபெறுவதற்கு அருளுண்டாக்கிவைத்த சிகரம், அதை நாரதமுனி வெற்றியையுடைய ருரனுக்குச் சொன்னார், அந்தருள் பரமசிவனிடத்தில் வரம்பெற்று வருங்காலத்தில்தனைப் பெயர்த்துக்கொண்டெவந்து திருச்செங்கோட்டுக்கொழமுடியிற் பதித்துவைத்து பூசைசெய்தான்.—எ-று. (டு)

பிரமன்மாமுதலமரர் வந்துபணிபுரிய பெரும்பானுகோபன்முதலார் திரமகவனேகரைப் பெற்றுவினைசென்றுநற் றேவரைச்சிறைவைத்தனன் வரமயேந்கிரபுரியின் மாளிகையினர்ச்சனை மகிழ்ந்துகேதாரமிகவு மரகரித்தற்கொத்த தவனியந்தரசொர்க்க மதனிலுங்காண்பதரிதால்.

(இ-ள்.) பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்வந்து பணியவும், பானுகோடன்முதலாகிய பிள்ளைகளைப்பெற்று தேவர்களைச் சிறையிலிட்டான், வீரமயேந்திரபுரியில் சொன்னமயமான மாளிகையிலிருந்து வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்து வச்சிரதேகமும் வெற்றியும்பெற்றான், சிவசிவா அதற்குச்சமானமான சிகரங்களை பூமி அந்தர சுவர்க்கங்களிலுங் காணுதற்கரிதாம்.—எ-று. (சு)

சூரபத்மன்றுறவர் சூலதரன்மறையவன் சுதரிசனமாயன்முதலாம் தேரநிப்பனசிறிய லொனமனத்துணர்திறற் பாவசிர்தையனுமாயக் கோரவர்க்கந்தருங் கொடுத்தொழில்புரிந்துவலி சூறையாதுதிரிபுவனமுஞ் சேரவுற்றொருகுடை நிழற்றியதுநாகவந் தியாசிலையிநலனாகுமால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட சூரபத்மனுக்கு முனிவர்கள், உருத்திரர்கள், பிரம்மா, விஷ்ணு, இவர்களுல்லாரும் பயந்துநிற்கவும், இவர்களை அற்பவான்களென்று தெரிந்து கொலையாதி பாவஞ்செய்கின்ற நீனைவை யுடையவனுமாய், கொடுங்கோபத் தால் கொடியதொழில்களைச் செய்தும் வலிமைசூறையாமல் சகல அண்டங்களையுங் கொடையிலடக்கி யாண்டுக்கொண்டிருந்தான். அது வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்த வரப்பிரசாத மகிமையாம்.—எ-று. (ஏ)

அவனாலிகத்தும் பரத்துமுபகாரமா யங்கண்ணையர்ச்சித்ததாற் குகனுலுமவனாவி கோடலுக்கரிதாயோர் கொடியும் வாகனமுமானான் சிவனாதரங்களிக்கு மலையில்யோகஞ்செபந் தவந் தன்முடியல்வோர்க் கிவனுபெலனென்றெவ்வொருகோடிகோடியினிலெய்துமலைநாகமலையே.

(இ-ள்.) அந்த சூரபத்மனைவன் இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் உபகாரமாக வந்தியாபாடான விராத்தில் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சித்த மகிமையினாலே கந்தசுவாமியும் அவனைக் கொல்லுதற்கிரிதாய் ஒருகொடியும் வாகனமுமானான். அதுநிறைவு, பரமசிவனுக்குப் பிரியமாக யுள்ளக்களிப்பைத் தருவதாகிய அந்தகிரியில் எவராகிலும்வந்து சிவயோகஞ் செபதபர தர்மதானங்கள் இவை முயற்சிடாய் செய்தவர்களுக்கு வரும்பலன்கள் நாடிச்சொலவோமெனில் ஒவ்வொன்றுக்கு கோடி கோடிபலன்கள் வந்திக்கும்.—எ-று.

(அ)

முதலுக்கங்காணவுற்ற வநருவரமின புத முனித்தொழுதினறஞ்சவ நுரு முதவுதென மூவுகம் வந அபுசனைசெமி லுகந்தசகநான முனதார் திகலியெனுங்குமர தீர்த்த முழுக்கிச்சிவ தியான முடலுமைபாகுந் பநரீனையில்வந்திகிரி வலம்வந்துமும்முலற பணிந்துமுத்தினம்வைகுவார்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகத்தில் யாதாமொருவர் எங்கிருந்துகூட ஓடிச் சந்தான முண்டாரும், திரேதாயுகத்தில் கடவுடே நமஸ்காருதொழால் பிள்ளையுடையதும், அவராயுகத்தில் வந்து பூசுதல் துத் தொழுவதால் இஷ்டமான பரநுருவாரும், கலியுகத்தில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில் பூசுகி சிவதொழிபானத்துடனே உமையொருபாகனே பிரதட்சணஞ்செய்து வலம்வந்து வந்திகிரியை பணிந்துபிரதட்சணஞ்செய்து மூன்றுநாள் அங்கு வசிக்கப்பாராகிலு.—எ-று.

(க)

வைகுபர்ச்சனைபுரிபும் வாரமதுசுக்கிரன் மருவராட்கார்த்திகையெனில் மெய்குளர்வன் ஞெய்மகவுபலனளிக்குஞ்செய்தவெழுவாழ்ந்தொலையுமென்றுப்தவவிபாதமுனி போதினரனந்தபல னுனதென் துணைனுமொருபால் மைதருபவங்கெட மனத்திடைநீனைத்தன வரந்தருதினங்கள்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) அப்படி வாசஞ்செய்து பூசுக்குந்தினஞ் சக்கிரவாரமும் கார்த்திகை நட்சத்திரமாய்கூடின சுபதினமுதலாய் மூன்றுநாளும் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்தால் அன்றதொடங்கி புரதிரசந்தான முசலாகிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கும், தீராதபாவமும் தீருமென்று பரிசுத்த தவத்தையுடைய விபாசர் எனக்குச் சொன்னார். இன்னம் அனேக பலனுண்டென்று பின்னாமொருபங்கு மருள்மயக்கமாகிப்பாவங்களும் விமோசனமாகும், அவரவர்கள் நிறைந்தகாரியங்களுங் கைவிடும்படிக்கு வரப்பிரசாத தரப்பட்ட சுபதினங்களைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று.

(ஈ)

மார்கழியினிறைமதிய மாதிரைணுந்தினம் வந்துநாகேசனைநினைத் தேர்தருகுமாரபுன லிடைமூழ்நபுவார மாயிருந்தொருபொழுதுகொண்டேர்விரதமறையவர்க் குணவுகித்தருளவழி முதலிபிணுகந்துநாளும் பாரகெழுமுருந்தர்க்கு நாகேசருக்குமுமை பாகர்க்குமர்ச்சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) மார்கழிமாதம் பெளஷணையுத் திருவாழ்வாயும் கூடின சுபதினத்தில் யாதாமொருவர் நாகேசனை நினைத்து வனப்புமிருந்த குமாரதீர்த்தத்திலே முழுநிறைய மகிஷடைகளை முழத்துக்கொண்டு குமரருக்கும் நாகேசருக்கும் உமையொருபாகருக்கும் அபிஷேகமுதலிய சோடச வபசாரங்களுடனேபூசித்து அன்றுமுழுது முபவாசமாயிருக்கவும், அல்லது ஒருவேளை அன்னம் புசித்து விரதமாக பிராமணருக்கு

நெய், வெல்லம், பால் முதலாகியதுங் கொடுத்து பின்பு தான் புசிக்கவும், இப்படி மூன்றுநாளும் பூசிப்பார்.—எ-று. (கக)

அர்ச்சனைபுரிந்து மறையவர்தானமுற்றி மயேசுரர்க் கன்னமுதவிச் சர்க்குருவுடன் குரவர் தங்களுக்கன்பொடு தயாபலன்வழங்கியவரை முப்பொழுது மடிபணிந் தமலவந்தீசர்நதி வலமுவந்தஞ்சலிபுரிந் தர்க்கியப்பரிசுபல னிதுவெனச்சேடர்க்கு மெண்ணில்காலஞ்செல்லுமே.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனை செய்து பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்து அதி திகளுக்கு அன்னதானஞ்செய்து, குருக்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குந் தம்மாலியன் றவுதவிசெய்து, அவர்களை திரிகாலமும் வணங்கி வந்தீசுரனாப்பூசித்து, பிரதட்சண நமஸ்காஞ்செர்த புண்ணியவாஸ்களுககு இவ்வளவுபலனென்று ஆதிசேடன் தன் னிரண்டாயிரம் நாலினாலும் அளவிட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினாலும் அனேககாலஞ் செல்லும்.—எ-று. (கஉ)

சண்முகர்பதந்தொழுது சரவணபவாவெனத்தனிமனத்துச்சரித்தால், வெண்முகசரோருகன்வியன்மறைப்பொருளுணர்வு மெய்க்கவிதைபுழைபுராண, பன்மொழிகொள்பதினெட்டுபாடையிற் கவிதைசொற்பாவவர்க்கின்பமுத வும், திணமருவுதாரகையிலர்ச்சித்தபேரொலாஞ்சிப்பெறுவர்பார்பெறுவாரே.

(இ-ள்) சண்முகருடைய பாதங்களைத்தொழுது மும் சரவணபவாவென்று யே காந்தமாகக் கருத்திலுச்சரித்த போகளுககு வேதாகம சாஸ்திர உபநிஷத கலைக்கியா னங்களைக்கொடுக்கும், பாடப் படிக்கப் பிரசங்கிக்கத்தக்க வரப்பிரசாதந்தரப் பெறு வார்கள். துணிவுடனே தாரகபிரமத்தியானஞ் செய்கிறவர்கள் சீதேவிசெல்வமும், பூதேவி செல்வமும் பெற்றவராவார்கள்.—எ-று. (கக)

வேறு.

அதிசூரபன்மனை யடர்ந்துதேவேந்திரர்க் கணிநகரளித்தகிலமெற் புதுநாகமலையில்வந்தீசரருளின் புறப்பொருவிவொருநிர்ந்தமாக்கி நதிமேவுதமதருளி நாகேசனைத்தொழுது நாளிலத்தவர்பணியவே திதமேவுவெற்றிபெற் றனரவெலர்கலியினஞ் செல்வமொடுகல்விதருமே.

(இ-ள்.) மிகுந்த சவுரியவாலாகிய சூரனைக்கொன்று, தேவேந்திரனுக்கு இந்திர லோகத்தை அரசாட்சிக்கொடுத்து, நாககிரியில் வந்தீசுரனாப் பூசித்து, அவர் கிருபா னுக்கி லுக்கத்திலும் மகிழ்ச்சியாக ஒருதவிய நிர்த்தமூண்டாக்கிவைத்து, அதில் சடாட் சரமந்திரத்தை ஸ்தாபித்து, தமது கருணையினாலே நாகேசுரனைத் தொழுது வணங் கி பூலோகத்தில் மனிதர்களுனைவரும் வந்து தம்மைப் பூசித்து வரங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு வீற்றிருக்கின்றனர். வேலாபுதக்கடவுள் கலியுகத்திலுஞ் சகல செல்வமும் கொடுத்தருளுகின்றார்.—எ-று. (கச)

வேறு.

மலையெங்குமாமலையே மதுவொழுக்கமாமலையே
நல்லலந்தவனமெல்லாம் நரினந்தவனமெல்லாம்
மலர்தருமைந்தருக்கனமே யமுதமுமைந்தருக்கனமே
குலமணியின் கதிரொழுமே கொழியமணிக்கதிரொழுமே.

(இ-ள்.) மலையெங்கும்பார்த்தாலு மகமேருசிகரத்தைப்போற் பிரகாசிக்குந் தே
ன்கள் மலையருவிபோல் பெருகி அலைகொழித்திறங்கும். அழகிய புட்பங்கள் அலர்ந்
து யோசனை தூரம் வாசனை வீசும், நந்தனவனப் பரம அனேக ிரந்தங்களைல்லாந்
தாமரை நெருங்கியிருக்கும், வாட த புட்பங்கள் புட்பிக்கும், பஞ்சதருக்கள் மிகுத்
திருக்கும், மனிதர்களுக்கு அழாதமே பொசிப்பாயிருக்கும், பலவகை மணிகளுடைய
நிறங்கள் சுடர்விரித்து பிரகாசிக்கும், கொடியிய செந்நெற்கிள்களுந் தழைத்துப்
பிரகாசிக்கும், கதிர்மணிகளும் பெருகும்.—எ-று. (௧௫)

சந்தனவண்டடங்காவே சந்தனவண்டடங்காவே
சுந்தரமா முழக்கெழுமே சுந்தரமா முழக்கெழுமே
சிந்தூரமாபணந்தருமே சிந்தூரமாபணந்தருமே
ஐந்தருவான்மந்திரமே ஐந்தருவான்மந்திரமே

(இ-ள்.) அந்தமலையெல்லாநு சந்தனச்சோலைகளே, ஸ்ரீகருக்குத் தூதுபோகி
ன்ற அன்னப்பட்டிகளும் வண்டினங்களு மோயாமல் நட மாடிக் கொண்டிருக்கும்,
ருகைதோறும் கொடியமிருகங்கள கொச்செயும். மேகம இழ மின்னலோடே ம
ழைக்காலிரங்கிப் பெய்யுமுழக்க மிகுந்திருநாள் யாலைகள் பிடியாலைகளை மணம்
பொருத்தி புணர்ச்சியெய்யும், அங்கு வசிகின்ற ஸ்ரீகரினுடைய நெற்றியிலிட்ட
சிந்தூரத் திலகப்பொட்டுகள பரிமளிகளும் பஞ்சதருக்களினுடைய நிழல்களிலேய
னேக மாடமானிகை சேர்த்திருக்கு மனபொலகரு மரிநாகிய பஞ்சாட்சரங்களைச்
செயிப்பார்கள்.—எ-று (௧௬)

கண்டவருக்கருட்குதிபே கண்டவருக்கருட்குதிபே
புண்டரீகமாணுவே புண்டரீகமாணுவே
கொண்டலை புந்தண்டலைபே கொண்டலை புந்தண்டலைபே
விண்டமாநாரணனே விண்டமாநாரணனே .

(இ-ள்.) திரு நாககிரியைக் கண்டவர்களுக்கூட சிவகிருபையு மோட்சமுங் கி
டைக்கும், பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட வாதித்தாக் குகித்து சுவாமி திருமுன்
நேராய்வந்து பூசிப்பார்கள், புலியும் பசுவும் முதலாய் விடையாய் தாமரைமகள் வாச
மாயிருப்பாள். மேகமண்டலத்தை யளாலியிருக்கும் நாககிரி கொடிமுடி சிகரங்களை
தென்றற்காற்று வீசுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும் மிகுந்திருக்கும், மூங்கில் வனங்கள்
நெருங்கி ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும், தேவேந்திரனும், பிரமனும், விஷ்ணுவும் வேத
மந்திரங்களோடு சுவாமியைப் பிரதட்சனம் மாகாரஞ்செய்து வணங்கி வாழ்த்து
வார்கள்.—எ-று. (௧௭)

வந்தியாபாடானச் சருக்க முற்றிற்று.

உ. மைதவச் சருக்கம்.

திருமாணவர்களுடைய சிவந்தொடம்புகை சேயைப்பின்றருட்செய்தபின்
வருமணமபுவி மிதுகநதாவினை யாடல்செய்துபடிவருதலாற்
கருமணம்பாவி மலர்நறுங்குழலி கந்தைப்பெறுகின்றையா
லருமணங்கலம் துறையங்கின ள்ஓதறிந்தனராடலார்.

(இ ள்) கேளுங்கள் முனிவர்களே, இனி இமவான்மகளாகிய பார்வதியைப்
பாமேஸவரன் திருக்கலியாணஞ் செய்ந்து கொண்டு கந்தசுவாமியை பின்றருளிய
பின்பு, குமாரதேவரும் நாரதமுனிவருடனே கூடி கொண்டு மலைகள்தோறும் திரு
விளையாடல் செய்து திருசெவ்வோட்டில் வந்து புகித்துருக்கின்ற காலத்திலே ம
லாமணம்பொருத்தி கராமேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் புத்
திரவாளுசையுடைய மகினை நினைத்துக் கொண்டுமிருக்கிறேன். அதுதெரிந்து
பாமேஸவரன்.—எ-று (க)

அன்னப்போதிமென தன்னை நவ்வையைய யகற்றவெபலமுதன்புரி
துள்ளியுள்ளியே யனநதவிலைகளு முநவினரஓது பொழிவிலா
நன்னெறிச்செயல் கண்ணவொன்றினை நாதரம்பிடைக்காப்பனார்
பின்னுமோர்வினை யாடல்மேயினர் பெரியர்கேன்பின விதுலாசெய்வார்.

(இ ள்.) அப்போது எழுது தாயாகிய உமையவள் துயரத்தைத் தீர்க்கவேண்டி
மிகுந்திருப்பையோடு நினைத்து நினைத்து அனேகம் திருவிளையாடலைச் செய்தார். அப்
படிசெய்தும் உமையவள் கவலை தீராமையைக்கவலை அக்கினிககண் ணெற்றியையு
டைய பாமேஸ்வரன் பின்னையும் ஒரு திருவிளையாடல்செய்யத்தொடங்கினார். முனி
ஸ்வரரோ கேளுங்கள் சொல்லுகிறோம் என்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ)

என்றுந் நியநுநதைத்தொழுதினி நிறைஞ்சிமெமக்குநீர்
நன்றுகுன்றினுமைமாதுடன் கமலைநாகநாதருதிந்தவுந்
சென்றவர்க்கருளு சிறைதும்பணி செய்க்பெறுநற் றிராத்தமு
மெனறுனாத்தொடுதி யென்றமாதவர்க் கினியநுநருமியம்புவார்.

(இ ள்) அப்படி பாசசொன்ன முனிவரை மிகவு மன்புடனேவணங்கி பெங்
களுக்கு உமையவளும் சுவாமியும் நாககிரியில் எழுந்தருளிய வரலாலும், அந்தஸ்தல
த்தில சுவாமியைப் புகித்த போர்களும் அவர்கள்பெற வரப்பிரசாதங்களுந் தெய்
வதீர்த்ததக்கரினுடைய மகிமையுஞ் சொல்லி யருளவேண்டுமென்று முனிவர்கள்கே
ட்க சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (ங)

வெள்ளியங்கிரி மீதுநாரு வினைத்தியங்கிய வனத்திலே
புள்ளனாடந்தொருமுல்லைமாவீ னுடன்புணர்ந்து விருப்பபாற்
றெள்ளியர்ப்பனாயென்றனர் பல செப்பநாணவியப்பினால்
வள்ளலாதிமைமலைமடந்தை கைமலர்கொடங்கண்மறைத்தனர்.

(இ-ள்.) அந்த வெள்ளியங்கிரியின்மீது கர்ப்பகத்தரு முதலாகிய சோலைகளெ
ருங்கச்சகல புகழ்பங்களுடனே சிறத்திருக்கின்ற ஒரு உத்தியானவனத்திலே பரமசி
வனும் பார்வதியும் வந்து உள்ளே பிரவேசித்து அந்த வனத்திலுள்ள காட்சிகளை

க்கண்டு களிகூர்ந்து உலாலி வருகிறபோது ஒரு முல்லைக்கொடியானது மாதவிமரத்
தைச்சுற்றிக்கொண்டு பிரியாமல தோன்றுகிறதை உமையவளே காண்பாயாக வெ
ன்று சுவாமி பிரியமாகச் சொல்ல, அம்மனுக்கு வெட்சமுண்டாகி சுவாமி திருநேத்
திரங்களை தன்கையாகிய தாமமாமலினால் மறைத்தான்.—எ-று. (ச)

அந்தவேளையிலந்தகார மடைந்ததண்ட மனந்தநான்
இந்தநன்னுதலி புற்றுதெற்றியிலங்குகண்குளிரச்செய்த [நலோர்
பெந்தையன்று வீழித்தபிட்டுனென்ற தென்கொல்காரணமிதென
சந்திவந்தனைதியானமாதிய தவம்பிழைத்தனமென்றேதலும்

(இ-ள்.) அப்போது கடன்டங்களெல்லாம் அந்தகாரமான இருள்வந்து மூடிக்
கொண்டு வெகுநான் வெளிச்சமில்லாமலிருந்து பின்பொருநான் உமையவள்கையை
வாங்கினவுடனே யெங்கும் பிரகாசமாக வெளிச்சமாச்சது. பரமசிவன் திருநேத்திர
ங்களை விழித்தருளின பின்பு இதுவென்ன காரணமோ வென்று பெரியோர்க் கொ
ல்லாங்கடி ஸ்ரீகயிலாயத்திலவந்து கடவுளைக்கண்டு வணங்கி எங்களுடைய சந்தியா
வந்தன தியானையோகாதி கிரியைகள் தவறி வெருகாலம் இருளமூடி யிருந்ததால்
எங்கள் வீரத்தாக்குக் குற்றங்கள் நேர்த்தென்று முறையிட்டிச் சொன்னார்கள்.

இருதறிந்துமையனேகபாவ மியானடைந்தனென்னிறைவனின்
நருதுணைக்கணநருளளித்தரு னெனக்கெனப்பரைவிறலு
மிருபுகிற்ப்புண வானமெல்லிதழ் மேவுபூவைகேதாரரின்
அருதிதிற்ப்புண லுதவுகாசியி லுற்றநற்றவமுற்றபின்.

(இ-ள்.) அப்போது உமையவள் கண்டு பயத்துடனே கடவுளைவணங்கி இனி
யிந்த உற்றத்தைத்தீர்த்தருளியும்முடைய இடப்பாகத்தில் யான் பிரியாமல் சேர்ந்தி
ருக்கத்தக்கதாக கருணை செய்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று தொழுது கேட்டுக்கொள்
ள், பவனம்போன்ற அதரத்தையுடைய பவானியே கேட்பாயாக. அப்படியே ரீபுற
ப்பட்டு கேதாரத்தில் சேர்ந்து பூசைபுரித்து, எங்கிருந்து புறப்பட்டு திவ்யசலம் பிர
வாகிக்காநின்ற காசித் தலத்தில சேர்ந்து பூசித்துத் தவஞ்செய்தபின்பென்று பின்
னையுஞ் சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (சு)

கச்சிகாலிகிர்த்ததொன்றது காரணம்பலகாணுமால்
மெச்சுகம்பையும்மாவுமுண்டதன் மிக்கநனபலனைவரு
தச்சுதன்றெழுதலமடைந்துநின் னரியதோர்தவமெய்தினால்
மெச்சியாமவன்வருதுமிங்ஙன விளைத்திடுங்குறைவிலருமால்.

(இ-ள்.) மருத்துவம் பொருந்தி விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரமென்றொரு ஸ்தலமு
ண்டு அங்ஙனம் கம்பையாறும், மாவிருட்சமும் உண்டு; அந்த காஞ்சித் தலத்தில் ரீ
போய்சேர்ந்து அரியதவங்கள் செய்தால் நாம் அவ்விடம்வந்து உனக்குகாட்சிகொடு
த்து ரீ நினைத்தபடிக்கி இடது பாகமும் அனுக்கிரஹ் செய்கிறோ மென்று திருவுள
ம் பற்றியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (எ)

எனவுரைத்தபின்னடைக்கன தெனும்லர்க்குமல் மலைதன
மனலுற்த்தொழுதரனடித்துணைமலர்களச்சதன்மலருளோன்

முனிவர் வித்தியாதாரர்கள் மூவிருகோடிசத்திகள் முதலுளோர் தனதுபின்றொடரசென்றுவண்மைபுகழ், தமுவுகச்சியின்மருவிஞர்.

(இ-ள்) இப்படியாகச் சுவாமிசொல்லியபின்பு அன்னம்போல நடையும், கார்மேகம் போன்ற பரிமளக் கூந்தலுமுடைய பார்வதியம்மன் சுவாமியை பிரதட்சணம் நடக்காரஞ்செய்து வணங்கித்ததித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அரி பிரமன்முதலாயுள்ள வித்தியாதாரர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள், அனேகசத்திகள் முதலான சகல சனங்களுந் தனது பின்னே துடர்ந்துவரச் சுழிலையில் நின்றும் புறப்பட்டு இமையகேதாரத்தில்வந்து சிவனைப் புகித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு காசியில்வந்து விஸ்வநாதரைப் புகித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு உலம் புகழாநின்ற காஞ்சிபுரத்திலவந்து சேர்ந்தான்.—எ-று.

(௮)

வந்துகம்பை யெனப்பொருந்திய வன்பெருங்கடாதங்கியின் முந்துமிங்கிவளைந்தருந்தவ முன்பிணங்கனமுந்தலுங் கந்தர்வந்தமை யெந்தையின் கருதும்பலன் கனிகின்றதென்றத் தவந்தரரியம்புகினறன ஈன்புடனபுரிகென்றபின.

(இ-ள்.) உமையவள் அனாத சத்திகளுடனே காஞ்சிபுரத்தில் கம்பையாற்றில் வந்துயிறங்கி நல்ல முகூர்த்தங்கொண்டு பஞ்சாக்கினிவளர்த்து அநின்மத்தியில் பின்று அரியதவஞ் செய்பத் துடங்கினள். அப்போது கந்தசுவாமி வந்து வாராயடாயே எந்தையாகிய பரமசிவன் நீ கருதிகேட்ட வரங்கொடுப்பதற்கு பிரியங்கொணருந் கிறுரென்று தேவகணங்கள் முறைமுறையாகவந்து சொல்லுகிறார்கள். நீ பத்திசுரத்தையுடனே தவத்தையிடாமல் செவ்வாயாகவேன்றதின் பின்பு.—எ-று.

(௯)

மாயனாவனமேயினாவரு மாயனேடுறைகூறுவாள்
மேயதோர்தவநீருநீசனும் வேறெனதுளம்வீறவே
சேயகாலமிநேயனாதுள சேலமேவினனாதிடா
ருயபேதமதாமினாருப சாரமோதெனவோதுவார்.

(இ-ள்.) அம்மன் அப்படி அரியதவஞ்செய்கிறபோது அங்கே விஷ்ணுமூர்த்தி வந்தார். வந்த விஷ்ணுவாரு உபசரித்து சிலவசனஞ்சொல்லுகிறார். நான் சிவனுடைய அர்த்தபாகத்திற் சேர்ந்து பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்று நெடுவகாலமாய்த் தவஞ்செய்துகொண்டு யிருக்கின்றேன். சுவாமிக்கு இன்னந்தயவு வரவில்லை இனி நடக்கவேண்டியவைகளுக்கு மேற்படுவஞ் சொல்லுவீரென்று உமையவள்கேட்க மகாவிஷ்ணு சொல்லத்துடங்கினார்.—எ-று.

(௧௦)

வைத்தபத்தி வசிஷ்டன்முற்பகர் வித்தகத்துளசித்தர்நம்
மெய்த்தபத்தரியற்றுநற்சிவ பத்திமெய்த்தவ மிக்கதாம்
உத்தமத்தவமுத்தமச்செப முத்தமத்தின் புகழ்ச்சியாம்
நித்தநித்தமிகத்தொழிற்பெறின் நித்தர்பக்கமு மக்கதாம்.

(இ-ள்.) வாராயம்மா பார்வதி, எந்த தவத்திலும் சிவபூசைசெய்கிறதவமே மகாமேலானதவமாம். நினைத்தகாரியங்ககூடு மாகையினுவே நமது பத்தர்வளாகியவசிட்டர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மையாகச் செப்பார்கள். அந்தீத் தவத்துளெல்

லா மேலானதவம் சிவனைப் பூசைசெய்கிறது. அதுவே உத்தமமானதவம். இது நிச்சயம், பக்கியுடனே நீயும் சிவனைப் பூசித்தாயாகில் செடதஞ்றம் நீககி சிவனுடைய இடப்பாகமுந் கிடைக்குமென்று சொன்னார் விஷ்ணு.—எ-று. (௧௧)

பாரிலச்சுதனரிசைத்தது பாகமுற்றுள தென்றேபோ
தோருணாப்பகர்கின்ற விப்படி யோமவாச்ச்சனையின்கணீர்
தாரகப்பிரமந்தனைத் தவறாதவனபொடு மெம்பிரான்
நாராருட்சிவமந்திரத்தையே நாராமொக்கவிளம்புவாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விஷ்ணு சொலுவது காரியமே யென்று நினைத்து மகாதேவி மகிழ்ச்சியடைய பின்னும் விஷ்ணுவானார் ஒரு உண்மைசொல்லுகிறோம். இந்தப்படி ஓமஞ்செய்து சிவாச்ச்சனை செய்யமிடத்தில் தாரகபிரமந்ததை வழுவாமல் அதனுடனே சிவப்பிரீதியாய்ப் பூரணனந்த சூடகம் பஞ்சாட்சரமந்திரத்தை உனவரதகாலமுந் திடானஞ் செய்து பூப்பாயென்று பின்னைபுஞ்சொல்வார் விஷ்ணு.

இந்தமந்திரமெந்தைமந்திர மின்பமந்திரமன்பினால்
வந்தமந்திரமெந்தைபங்கு வழங்குமென்றெழுக்கம்பை
ருந்தியின்புன லுஞ்செழுந்தருவின கொழுந்தொடைபுங்கைமே
லுந்தமெனபரமீன் சிவந்தனை யுண்டெனக்கிருபைகொண்டுமான்.

(இ-ள்.) இந்த மந்திரம் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரனுடைய மந்திரம். சிவனுக்குப் பிரீதியான மந்திரம் சிவ கிருபையினால் வந்தமந்திரம். இது சுவாமி இடப்பாகங்கொடுக்குமென்று திடசிந்தமாமெண்ணச் சிவபூசைக்கி ஆரம்பிக்கும் போது செழுமையாகிய கம்பையாற்றச் சலமும், வெண்மையான மாமரத்தின் கொழுங்கொத்துகளும் உண்டனத்தங்களினால் சீண்டி மெல்லிய மணிகெட்டுரட்டி சிவலிங்கமாகச்செய்து சிவனை யாவாகித்து ஸொகம்பிரகாரம் பூசைசெய்து அன்புடனே அச்சனை செய்வாயென்று சொன்னார் மகாவிஷ்ணு.—எ-று. (௧௨)

அற்சனைத்தொழில்முற்றிநற்செப முற்றிமெய்த்தவமுற்றேபோ
திற்புனற்பிரளையத்தையத்திசையெட்டுமுட்டவெழுப்பினார்
கற்புறப்பொடியிட்டவட்ட கனத்தனத்தையமுத்தினால்
வற்றடககரபொற்றிடிக்குறி வைத்துவத்தொடனைத்துளாள்.

(இ-ள்.) அப்படி விஷ்ணு சொல்லிய பிரகாரமே சிவனை யாவாகித்து பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்து முடித்து சிவயோக தியானத்திலிருந்தான். அப்போது உமையவள் மனோபக்தியை ரோடுக்கவேண்டிப் பரமசிவன் அந்தக்கம்பையாற்றிற் பெருவெள்ளமாகச் சலம் பெருகிவரும்படிக்கு கட்டளையிட்டார். அதுகண்டு உமையவள் தனது தனபாரங்கள் சிவலிங்கத்தின் கிருமேனியிலழுந்த அழுத்தி ஆசையுடனே தனது கைவளையலுற்றிய குறியுண்டாகும்படி கைகளால் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கட்டி அணைத்துக்கொண்டாள்.—எ-று. (௧௩)

ஆதிபீடமதானதேவியை யாரீருமாசமையாதியை
நாதகிதவிநோதவாணியை நாகரீகசபாஷியை
வேதவாகமபுராணமோதிய வீரமாதவ நாரியை
மாதயாவுடனே நழிஇ வரமேதுகேளெனவோதினார்

(இ-ள்.) அப்படி ஒருமனதாய்ச் சிவலிங்கத்தை விடாமல் உமையவள் துணைத் துக் கொண்டவுடனே சிவனுக்குக் கருணையுண்டாகித் தமக்கு ஆதிபீடமான தேவியை, ஆறுசமையங்களுக்கு முதல்வியா யிருக்கின்ற நாதகீதப்பிரியவசனியானவாணியை, நாகரீகமான சபாவுணியை, வேதாகம சம்பூரண முழுவில் வசிக்கின்றவனை, வைராக் கியமாகத் தவஞ்செய்த இமய பர்வத புத்ரியாகிய பார்வதா தேவியம்மனை, பரமசிவன் தழுவிய உனக்கென்னவரம் வேண்டுமோ அதைக்கேளென்று சொன்னார்.

கண்ணிகுண்டிருகண்களிப்பொடு கருணையிப்பிரைவரிடேப் புண்டரீகபதத்தஞானியிப் போதமாதவர் திரிபுரங் கொண்டபுன்னகை யாளவானொடுங் குலவுகோடகருமேல் மண்பாசமெடுத்தநாடினா வாரியசலதுகந்ததுளாய்.

(இ-ள்.) அப்படி காட்சிகொடுத்தருளிய சுவாமியை திருபாசிடையாகி உமையவள் தனது கண்கள்களிகூர்கண்டு சிவமாமீதாத்திரஞ் சொல்லத் துவந்தினாள். பிரணவாகார பீடத்தில் வசிக்கின்ற சரணம்புயல், யுடையவனே, ஞானிகளுக்கும் போதமாகிய வறிவுருவானவனே, மாதவந்தையுடைய திரிபுரத்தினைப் புன்சிரிப்பினாலெரித்த மகாதேவனே, கையில் லாஞ் செடகமுக்குழுமும் பாசமுந் தரித்தருளிய சதுர்ப்புயங்களை யுடையவனே, கடலிழந்ததெழுந்த ஆலகாலவியத்தின் அமுதாக உண்டவனே, தேவர்களைக் கார்த்த பரமேஸ்வரனே, என்று தோத்திரஞ் செய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (உசு)

தேவர்கூழ்மகதேவர் மூவிழி திகழுநாயககண்டபே ராவலிற்பணிவரவரவர்க்கினிய தானருபாதிருகவற் காவலத்தசுடர்தருசடைப் பரபரித்தியபவரிடா யாவருக்குமெவற்றினுக்குமோரிறைவற்றிவசாந்தனே.

(இ-ள்.) தேவர் சூழ்ந்து துப்செய்கின்ற மகாதேவனே, சாளகண்ட திரிநேத் திரதாரியாய் விளங்கிய லோகநாயகனே. அன்புடைய பக்தசெனங்களில் அவரவர்க்கிண்டமன வரங்களுங் காட்சியுங் கொடுக்கின்ற கருணரிதியே, பிறைகவிற்பிடித்த கைகளையுடையவனே, சிவந்த சடைகளையுடையவனே, நித்திபமான பரப்பிரமவஸ்துவே, பிறப்பிறப்பில்லாத நித்தியனே, எவையுயிர்க்கும் எப்பொருள்கும் இறையவானாயிருக்கின்ற சிவனே சாந்தகுணத்தை யுடையவனே, என்று பின்னுஞ்சொல்லாள்.

உந்திவேணியி வொப்பிலாதவ ஷலகி னுக்கிதசச்சிதா நந்தவந்த துரந்தராசக துக்கமற்றமெஞ்ஞானவா னந்தசெந்தி சொரூபநித்திய மானபூரணபிரமவோர் சுந்தவாவிய யாவிலுக்குமோர் காரணவியாடலாய்.

(இ-ள்.) நதிசூடிய சடைடையுடையவனே, தனக்கு வொப்புவமை யில்லாதவனே, உலகத்துக்குப் பாபரகிதமாகிய சச்சிதானந்தப்பொருளே, உழகிய துரந்தரீகமானவனே, சுசுமந்துக்கமு மில்லாதவனே, ஞானதிதமானவனே, அக்கினிமலையாயெழுந்தருளிய சோதிசொருபனே, அநித்தியமில்லாத ஆத்ம பூரண பரப்பிரமமே, அத்தகரணங்களுடைய சர்வ பூதான்மாக்களைத்திற்கு மொருகாரண மூர்த்தி

யானவனே, அளவில்லாத சோதி சொரூபமெடுத்து விளையாடப்பட்ட சிவனே, என்று துதிசெய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (கஅ)

தேவர்தேவதே வாசமுப்புர தேகந்தேவர்கள் செல்வவென
ரூவலாலென தகரினைத்துன தருளினிற்றவ மெய்திரின்
ரோவராவுன தைந்தெழுத்தினை புனாகொணுற்றுட னெட்டுனாத்
தேவலாகி பிம்பப்பேதவ மென்னையாண்டருள் செய்தனை.

(இ-ள்.) தேவாகிதேவனே, அரி பிரம்மாகி தேவர்களுக்கும் அதிதமானவனே, திரிபுரதகனனே, தேவர் பாக்கியமானபொருளே, என்று யென்னுடைய ஆசையினுலே என்மன்னையிஷ்டம் ஐக்கடவேண்டு மென்று உம்முடைய கிருபையினுலே தவஞ்செய்து ஓயாமல் உம்முடைய ரூட்சும பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டு செபஞ்செய்து பூசித்து அருச்சனை செய்யவே அடியாள் தவநிலைமுன்பாகவந்து காட்சிக்கொடுத்த ருளினின்று சொல்லிப் பன்னையுத்துகியெய்கின்றாள்.—எ-று. (கக)

கேறு.

பரமகல்யாணப்போற்றி பணப்பணிப் பலிபாம்போற்றி
யரவணுத்துலகான வகனங்கபோற்றிசேவர்
புரவுகனைத்து மேவும் புராதன போற்றியேற்றுப்
புரகொடிப்புனிதபோற்றி பூதநாயகனே போற்றி.

(இ-ள்.) பிரமசைதன்னிப சவுந்தரீகனே போற்றி, நாகபரணனே போற்றி, சிவசிவாபோற்றி, கிஷ்களானந்தமயமே போற்றி, அண்டசராசரங்க ளெல்லா சிறைந்த புராதனப்பொருளே போற்றி, இடபக்கொடியைப் படைத்த புனிதனே போற்றி, சர்வ பூதாத்தம நாயகனே போற்றி.—எ-று. (கஉ)

சுத்தனேபோற்றியீறில் சோதியே போற்றியார்க்குங்
கர்த்தனேபோற்றிதென்கீழ்க் கடவுணைத்திரனேபோற்றி
யுத்துளகீற்றபொற்றி யுருத்திரசம்புபோற்றி
வித்தகனானபோற்றி விதரணவிமலபோற்றி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தனே போற்றி. அந்தமில்லாத சோதியேபோற்றி, யாவர்க்கும் கர்த்தாவாகிய சிவனே போற்றி, அக்கினிநெத்திரனே போற்றி, உத்தமமாக வெண்ணீரணிந்த மேனியனே போற்றி, உருத்திரனே சம்புவே போற்றி, ஞானவித்தகனே போற்றி, விதரண விவேகமுள்ள விமலனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (கக)

வேதங்களறிதற்கெட்டா வேதியபோற்றிவிந்து
நாதங்களினுக்குமெலாம் நாயகபோற்றினான்
போதங்களாகிின்ற புலமையோய்போற்றியெந்தன்
பாதகம்பற்பாப்போற்றி பசுபதிபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) வேதங்களாலறிவதற்கரிதான வேதியனேபோற்றி, விந்துநாதங்களுக்கெல்லாமெலாகிய நாயகனேபோற்றி, ஞானபோதமாய் கின்ற வறிவுக்கறிவே போற்றி, என்று துதிசெய்பவர்களுடைய பத்தபாசங்களை அறுப்பவனேபோற்றி, ஆத்துமாக்களாகிய பசுக்களுக்கெல்லாம் பகிபானவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (கஉ)

எனத்தவம்புரிந்துபோற்று மிமாசலமடந்தைமுன்னர்
வனத்தாமமுவுபுராணம் வரவமுமபயக்கைபுங்
கனத்துடன்றோன்றிக்கேட்பக் கனிந்துநின்பாகநீங்கா
துணைத்தினந்தழுவுமபாங்கெற் குதவெனச்சோதிசுகுறும்.

(இ-ள்.) இப்படி தோத்திரங்கள்செய்து அரியதவம்புரிந்து போற்றிசெய்த பார்
வதாதேவிக்கு முன்பாக அழகிய மான் மழுதரித்த அபயஸ்தங்களுடனே பெருமை
பெறத்தோன்றி நின்று காட்சிகொடுத்து வனக்குவேண்டியவர மென்னவென்று சு
வாமிகேட்க, அம்மன் சுவாமி உம்முடைய இடப்பாகம்பொருந்தி பிரியாமல் தழுவி
யிருக்கும்படி வரங்கொடுத்தருள வேண்டுமென்று சொல்ல சுவாமி சொல்லுகிறார்.

அனலெனுங்கிரியாய்ப்பின்ன ருனிமலையசலந்தாளுப்
கனகநல்வவாயாப்க்கல்லின் கல்லநாயுக்கனாண்கும்
வனமுணாபிறழாரிற்கும் வனாயிற்கெனநபனாசிரம்
தனதிடத்திருமினென்னச் சங்கரனுதைத்துப்பின்னும்.

(இ-ள்.) வாமாயுமையே, முன்னே அக்ஷினிமலையாய்ப் பின்பு இரத்திரமலையா
ய் அப்புறம் சொன்னமலையாய் இப்போது கல்குமலையாய் நாலுயுக்கனிலும் வான்
னபேத முற்றமைவழுவாமல் உயர்ந்துநின்ற திருவல்லமையிடத்திற் கௌதம
ன் எண்ணத்தன்னுள்ளதில்வைத்து துதிசெய்யுஞ்சாரலாகிய ஆசாமத்திலே நீபோ
ய் சேரவேண்டுமென்று சொல்லி பின்னாஞ்சொல்வார் சுவாமி.—எ-று. (உச)

திருவருணையிலீயேகி சிறத்தகௌதமன் தன்வாக்கால்
மருவருணையினையெய்த மானாயமுழுதுங்கேட்டுப்
பெரிதுநம்வடிவதாய பெருங்கிரிவலமாய வந்து
விரவுகார்த்திலகயிற்றிங்கள் வியன நவம்புரிதிமின்னே.

(இ-ள்.) திருவண்ணாமலச்சாரலில் நீபோய்ச் சேர்ந்து சிறப்பையுடைய கௌ
தமன் வாக்காலே அத்தத்தலத்தில் நாம் செய்த காரண மானமியமெல்லாங் கேட்டு
மிகவும் நம்முடைய வடிவமாயிருக்கின்ற திருவருணைகிரியைச் சுற்றி பிரதட்சணம்
வந்து கார்த்திகை நட்சத்திரம் விடேடமாகப் பொருத்திய கார்த்திகைமாதம் முழ
தத் தவஞ்செய்வாய் பெண்ணென்று பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சுவாமி.—எ-று.

காஞ்சியிற்றவத்தாலின்றெங் கண்புதைத்துறைகா ரந்தாய்
தொஞ்சிறிதிலாதவண்ணந் தொலைத்ததாய் கருணையெய்தி
நேஞ்சிறந்திலங்குவில்வந் திகழ்வனச்செருவின்வைகி
வாஞ்சியோர்விரதமடப்பாட் வந்துநான்றருவன்பாகம்.

(இ-ள்.) இத்தக் காஞ்சிபுரத்திற் கம்பையாற்றங்கணாயிற் செய்த தவத்தினாலே
எம்முடைய திருக்கண்களைப் புதைத்தபாவம் உனக்குவிமோசனமாச்சுது, இனி திரு
வருணைசலத்திலே உமையே நீபோய்ச்சேர்ந்து தேன்கமழாரின்ற வில்வவனச்சாரலி
ல்தங்கி வாசஞ்செய்து கௌதமன் சொன்னபிரகாரம் விரதங்களோற்று தவஞ்செ
ய்வாயுடன அங் யிடம் வந்து காட்சிகொடுத்து நம்முடைய வம்பாகங் கொடுக்கி
றேம்.—எ-று. (உச)

என்றினிதுணாப்பரீங்கா திடுநிழற்காஞ்சுபாங்கு
 னின் னனகண்கொஞ்சி நகரென நிலைப்போர்க்கி
 வன்றிகும்பைபாங்கர் நிநிழல்வைகிப்புகித்
 தன்னுளசிவலிங்கம்மே காம்பரபானதம்மா.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் சொல்லி விடைகொடுத்தருள, உமையவள் மகிழ்ச்சியோங்கி யெப்போதும் விலகாமற் கவிக்கு சிநிலையுடைய காஞ்சிமரம் அங்
 னனம் நின்றதைக்கண்டு அந்த தலத்தக்கு காஞ்சிபுரமென்றும் பெயர்விளங்க நிலை
 யானபெயரிட்டமைத்து, கும்பையாதற்கையில் மாமரத்தினிதலில்வைத்துப் புகித்
 த சிவலிங்கம் த ளகாம்பரியஸ்வரனென்று பெயர்வழங்குகின்றது.—எ-று. (உஎ)

அம்மைமுமாநிபிட மமைத்தறுசமையத்தாரு
 மீம்மையினடாத்தவன்றோ யாவர்க்கும்பொதுவாப்பின்று
 செம்மைகொள்சத்திபென்பாள் சித்தியிற்சேர்வதாநிப்
 பொம்மெனத்திருமால் செர்பும் புண்ணியங்கோடி செய்து.

(இ-ள்.) பார்வதி யம்மா ஒரு காமகோடி. மீடமுண்டாக்கிவைத்து சட்சமை
 யத்தாரு மிகப்பிரசாதம் பெறப் பரிபாலனஞ் செய்து கடவுள்வரத்தக்கதாக யாவருக்
 கும் பொதுவாய் நிலைக்கச்செய்து அடியிய பரத்தி பட்டி என்பம் பெறுவதாகச் செ
 யது விஷ்ணுவேர்வைநலமுஞ் செய்து முப்பத்திரண்டாம் வளர்த்து அளவில்லாத
 சிவ புண்ணியங்களுஞ் செய்தமைத்தான் உமையவன்.—எ-று. (உ௯)

அன்றாணாநிச் செய்த நனங்குருளாநாடத்துமேலோர்
 அன்றியவருண்ணவெற்றிற் றென்றினடோன் நலோடுங்
 கன்றியவினைகடர்க்குந் கௌதமனிருக்கைகெல்ல
 ஒன்றினுக்கொன்றுகோடி புயர் நிறப்பெயநிற்றமாள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பரமேஸ்வரன் அநாநிச்செய்த பிரகாரம் பெரியோர்கள்
 நிறைத்துவசிக்கப்பட்டிருவருளுசலத்தைச்சேர்த்தான் உமையவன், எப்போது தீ
 ராதவினைகளைத் தீர்க்கப்பட்ட கௌதமனாகி மானமெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று கோ
 டிப்பங்கு அதனமாகச் சிறந்து வளம்பொருங்கி செழித்தது.—எ-று. (௩௦)

வேறு.

சங்கிதென்கொல்லோவென்றன் நிதயங்கன்மரிப்பாநொக்கி
 யோங்குகொளதமனாங்கெய்தி புமையவன்நிப்பாவிசை
 பாங்குநான்பெருநீயினு பகருமோர்விரதமென்னத்
 தாங்கருந்தவலுநற்கே தாரமாம்விரதஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அப்படி வளமுண்டாகி செழித்ததுகண்டு இதுவென்ன அபிசயமென்
 று மனங்களிகுறப் பார்க்கின்றபோது அம்மன் அங்குமுந்தருளினு டென்றுதெரிந்து
 வந்துஅம்மனை கௌதமனென்கொண்டி உபசரித்தபோது அம்மன் வாராய் கௌதம
 முனிவனே, பரமேஸ்வரனுடையஇடப்பாகம் யான் பெறும்படி விரதமொன்றுசொ
 ல்லென்றுகேட்டக தவகிரேஷ்டராகிய கௌதமர் கேதார விரதமெழுதுச்சொன்னார்.

சொல்லியவிரதமுற்றி சோணையங்கிரியைச்சுற்றி
 நல்லருட்டவருடந்தம்மை நயந்தகார்த்திப்பாரார்தாம்

புல்லரிமருங்கரங்ஙன் புருந்தனர் புருந்துவேலை
யல்லியங்குழலேநோக்கி யருட்பெறவரைப்பதானார்.

(இ-ள்.) கௌதமராலே சொல்லப்பட்ட ~~சொல்லப்பட்ட~~ விரதத்தை அனுஷ்டித்து முடித்து அருணகிரியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து அன்புடனே அரிய தவஞ் செய்கிற போது, கிரோஷ்டமான கார்த்திகைமாதக் கடைசியில் புலியுரிதரித்த விடையையுடைய பரமேஸ்வரன் அங்ஙனம் எழுந்தருளியிட்டு மலைமகளாகிய மணமலர் சூடிய கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மனைப் பார்த்துத் திருவாய் மலர்ந்து சொல்லுவார்.—எ-று.

இவனுனக்கெமதுபாக மீய்ந்ததே காரந்தமான
தவமிகுநாகவெற்போர் தலத்திடையுளதாங்கெய்தி
பவளமெய்த்தகரூர்சேயும் பரிந்தவனுறைந்ததென்மே
னவரிவேவரையினபாங்காய் நாகவெற்படைதியென்றார்.

(இ-ள்.) வாராயுமையே, இந்த அருணகிரி தலத்திலே உனக்கு நம்முடைய இடப்பாகம் தரும்படி வரங்கொடுத்தோம், ஆனால் ஏகாந்த தலம் ஒன்று யிருக்கின்றது. அது இந்த அருணாலத்துக்கு தென்மேற்கில் கொங்கு மண்டலத்திலே திருநாககிரியென்று பெயருண்டாகியது. அம்மலையில் தகரவாகனனாகிய நமது குமாரன் சுப்பிரமண்ணிய *மூர்த்தி அங்கு சதா காலமும் வலிக்கிருக்கிறான். நீயும் இங்கிருக்கின்ற நிலவரை வழியாகப்போய் அந்த நாககிரியைச் சோவாயென்று விடைதந்து பின்னையுஞ் சொலவார் சுவாமி —எ-று. (கஉ)

நாகவெற்படைந்துதீர்த்தம் நண்புடன்மூழ்கியங்ங
னோகையிறேவதீர்த்த மொன்றுளததன்மேற்பொன்னின
மாகனகஞ்சமீது வைகினஞ்சேயின்பாங்கர்
தோகைநீதவங்கன்செய்யிற் றேன்றுதுமவனுமென்றார்.

(இ-ள்.) உமையே நீ அந்த நாககிரி தலத்தில் சென்று புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி அன்புடனே யங்ஙனம் மனோம்ரியமான தேவதீர்த்தமொன் றிருக்கின்றது அதிலுற்பவித்த பெருமையைபுடைய பொற்றாமரை பொருட்டின் மீதிருந்து நமது குமாரன்பக்கமாக பெண்ணை நீ தவஞ் செய்வாயானால் அங்கே நாம் வந்து திருபை செய்கிறோம் என்று சொன்னார் மகா தேவர்.—எ-று. (கங)

என்றரன்பகரவெண்ணுள கியலறம்வளாக்குங்கன்னி
நன்றெனமுனிவர்குழ நயந்துதென்மேற்பாண்மூலை
தென்றிசைநோக்கிநாகர் திகழ்நிலவரையின்பாங்கர்
மன்றபுலியுவந்துமெல்ல வாளராமலையில்வந்தார்.

(இ-ள்.) அன்புப்படி பரமசிவன் திருவுள்பற்றமுப்பத்திரண்டறங்கள் வளர்த்த பார்வதா தேவியம்மன் நல்லதென்று முனிவர்கள் சூழ ஆசையுடனே தென்மேற்குத்திசையை நோக்கி அந்தநாகமலை மார்க்கத்திலிருக்கின்ற நிலவரை வழியாகப் புறப்பட்டு மங்கலகரமான மகிழ்ச்சியுடனே மெல்ல மெல்ல பிரகாசமான நாககிரியில் வந்து சேர்ந்தான் —எ-று. (கச)

வந்துதன்முதற்சேயாய மைந்தனை நினைத்தகாலே
யைந்துசெங்கா முமொற்றை யணிமணிமருப்பும்பாரத்

தொந்தியும்பருத்தநாளுஞ் சுடர்விடுஞ்சிறுத்தநோக்குந்
கந்தரப்புயலினுனாக் கடமுமுன்விளங்கவந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சேர்ந்த உணர்வவன் முதற்பிள்ளையாகிய விநாயகரை நினைந்து
வுடனே ஐந்து கைத்தலங்களு முழிய ஒற்றைக்கொம்பும் பெருத்த தொந்தியும் ப
ணைத்த கால்களுஞ் சிவந்து பிரகாசிக்கின்ற சிறிபகனகளும் மேகசலம் டெய்வது
போலும் வழிந்தொழுகிய மத்தாரையும் விளங்க வந்தார் ஆணைமுசத்து விநாயகமு
ர்த்தி.—எ-று. (கரு)

வருகணபதியைநோக்கி மைந்தயான் தீர்த்தமாடற்
கரியின் தீர்த்தம்பூமி யந்தரசுவர்க்கத்துண்டாம்
பெரியனயாவுமிந்தப் பெரும்பனியலையிலெய்தக்
கருணையினழைக்கவேண்டுங் கணபதிகமிகவென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து வணங்கிய கணபதியைப் பார்த்து உமையானவன் நான்
தீர்த்தமாவதற்கு அரிதான தீர்த்தங்கள் பூமியந்தர சுவர்க்கங்களிலுண்டாகிய புண்
ணிய தீர்த்தங்களைத்தையு மிந்த நாககிரியிலே அன்புடனே வரவழைக்கவேண்
டெம் பிள்ளாய் சீக்கிரத்திலே யென்றான் உமையவன்.—எ-று. (கரு)

என்றனளுடனின்கையா லேனைபதீர்த்தம்வாங்கி
முன்றிகழுமுதக்கங்கை முதலியவனந்ததீர்த்தம்
தென்றிசைக்கயிலையான தெய்வநாகப்பொன்வெற்பி
லொன்றவெவடபாங்கெல்லா முதித்திட விதித்தார்முத்தார்.

(இ-ள்.) உமையவனப்படிச் சொன்னவளவில் விநாயகமூர்த்தி நெடிய துதித்
கையினுலே திரிலோகங்களி லுண்டாகிய அமுர்த்தக்கை முதலான தீர்த்தங் களை
த்தையுந் தெட்சண கயிலையாகிய திவ்விய நாககிரியின் வடப்புரத்து மலையெங்கும்
தீர்த்தமயமாக தோன்றிப் பிரகாசிக்கச் செய்தார், விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (கரு)

என்னையின் றினியகொங்கை யினியமுதியந்ததாயே
யுன்னுமுன் தீர்த்தம்யாவு முதித்தனம்வடபால்வெற்பில்
நின்னடிபுதித்தாலந்த நீர்படிபாவம்போஞ்சென்
றன்னதியாடல்வேண்டு மம்மவென்றடியில் வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்னைப்பெற்று பிரியமாய் முலையமுத மீழ்ந்து வளர்த்ததாயே நீ நி
னைக்குமுன்னே சகல தீர்த்தங்களும் வடபுரத்து மலையெல்லாம் பிரவேசித்து விள
ங்காநின்றது. உன்னுடைய பாதங்க ளந்ததீர்த்தங்களில் பமொயின் தீர்த்தங்களி
னுடைய பாவங்களெல்லாம் திரும், நீ சென்று அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கவேண்டு
ம் அம்மா வென்று உமையவன் பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார் விநாயகமூர்த்தி.

ஐங்கரன்றன் னையார வணைத்தருள்புரிந்துவாழ்த்தி
கங்கையுண்முதலாந்தெய்வக் கணபதிதீர்த்தமாடி
மங்கலரியதியாவு மறைமுறைமுடித்துவேத
னிங்கிதவாசோகூற வெயதின ள்மலையினுச்சி.

(இ-ள்.) அப்படி வணங்கிய ஐந்து கரங்கையுடைய விநாயக மூர்த்தியை இறு
கவேனைத்து கருணைசெய்து வாழ்த்தி கங்கை நதியிலு முதன்மையான கணபதி தீர்

த்தத்தில் மூழ்கி ஆசாரமாக நிததிய கன்மாவை யாவும் சுருவிமுறையாகச்செய்து முடித்து பிரமதேவ னோர்வாதஞ் சொல்ல உச்சிமலையில் வந்து சேர்ந்தான் உமையவன்.—எ-று. (நசு)

நாகமாலையினுச்சி நண்ணிய குதனைக்கண்டு
மாகருணையினற்கட்டி வனமுலையமுதமூட்டி
யாசமானந்தக்கண்ணி ராற்குழிஇகருத்தினேசித்
தேகமாயிறைவன்சேர விருத்தவமுயலலுற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகமலை யுச்சியில் வந்து சேர்ந்த உமையவன் அங்கு வசிக்கின்ற குமாரனைக் கண்டு மிகுந்த கருணையாக கட்டியளித்து அதிப முலையமுந்தமூட்டி தேகமுழுதும் பிரம்மானந்தக் கண்ணி ராவ அபிஷேகமாட்டி மிகுந்த அன்படனே வாழ்த்தி சிவனுடைய அநாதாகம் பெற்றவனாக தேவதூதத்த திற்கமலகேசரத்தில் அரியதவகுசெய்ய நின்றான் உமையவன் —எ-று. (சு0)

உமையவன் சருக்க முற்றிற் றான்.

ஆ நிரு விருத்தம் —கசுசு.

அ ர் த் த ப ா க ச் ச ரு க் க ம்.

கயிலையினின்றுகேதா ரத்தினிற் கலந்ததேவ
ரியனமயிற்றிருவினோடு மெண்ணிவாச்சத்திமுத
வயனிறைகாஞ்சியண்ண மலையினில் வைநிகப்
புயறவழ்பொருப்பினின்ற பொன்னிருசரணம்பாற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியி னின்ற இமய கேதாரத்திற் சேர்த்து முனிவர்களுமயி ல்போலுஞ் சாயலையுடைய லட்சுமிதேவி முதலாகிய அனேகஞ் சதவிகன் குழந்து சேவித்துவர, வயலவளப்பத்தையுடைய காஞ்சிபுரத்திலுந் திருவணனுமலை யிடத்திலும்வந்து வசித்துத் தவஞ்செய்து மேகமொய்த்தவழகிய நாககிரியுச்சியிற் றேவதூ தத்தின் பொருமரைப் பூம்பொருட்டில் நின்று மகாதவன் செய்கின்ற பார்வதா தேவி இரண்டு சர்பாதங்களை நமஸ்கரிப்போம் —எ-று. (க)

வேறு.

நாகமாமலைநண்ணிய தீர்த்தமே, லானதென்னபிழன்விந்தோதுவேன்
கீகமாயதுமம்மையிறைஞ்சலு, மோகயிற்பணிந்தாருமுனனோதுவாம்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன குதமுனிவர் நையிசாரணிய முனிவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் முனிவர்களே கேண்மின்கள். அந்த நாககிரிதலத்தின் தீர்த்தமகி மையெல்லாம் பின்னாலே விளங்கவிரித்துச் சொல்லுகிறோம். இப்போது உங்ஙனம் உமையவன் தவஞ்செய்து சிவனிடப்பாகம் பெற்றதையும் மகிழ்ச்சியுடனே வந்து பூசித்தவர்களுடைய வரலாற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினோம்.—எ-று. (உ)

மாவெழுந்துவயங்கியகீட்டிசை, மேவுநன் குமரீசரன்மேற்புறம்
தேவதீர்த்தச் செழுந்தடயீதுபொற், பூவினற்கமலப் பொருட்டேறினான்.

(இ-ள்.) நாககிரியுச்சியி லோங்கிவளர்ந்த மாமரத்தின் கிழக்கு குமரீசருக்கு மேற்கு இதன் மச்சலியி டேவநீர்த்தததில வளமையுடைய பொற்றாமரைப் பொருட்டி முன்பேரி லேறினொது தவளுசெய்யத்தொடங்கின ஞ்மையவள.—எ-று. (க)

அன்னபோதரியாரணனெம்முமை, பென்னமுனானின்றிணையடி யேற்றினார் முன்னனற்கனலிற்றவமுற்றினார், பின்னாநிகுட்பெருந்தவம்பெணினார்.

(இ-ள்.) அக்கால லு அரிபிரமர்க ளிருபரும் அம்மன் முன்பாக வந்து தோத் திரஞ் செய்து முன் அக்னிமலைபிடதது ின்று அரியதவஞ் செய்தாள், இப்போ து தேவதீர்த்தத்தில் நின்று பெரியதவஞ் செய்கின்றாள் —எ-று. (ச)

மலைமடந்தைவருந்துந்தவத்தொழிற், கலைமடந்தை நிறப்பிறையோடுநல் லலைமடந்தையடக்கியெ டனனியா, விலைமடந்தைவாநிலைவுற்றனா.

(இ-ள்.) இமவான்மகளாகிய பாவகியம்மன் வரூபிசெய்யுத் தவமுயற்சியற் று சரஸ்வதியைப்போல வெணமைகிள முளா முளபுட்டிணையையும் கவகையையுந் தரித்த கிரசையுடைய பரமசிவ னிஃதப பூலோகத்திலேவ ருவதற்கு நீனைவுசெய்தார்.

உற்றான்றெற்றமுனாரீரவமுற்றியபெற்றியென றுருபெட்டினிலெய்தினார் பெற்றியெழுமுதக்துந் தவலையே, நற்றிருணானிமுன்ன க்கையைநண்ணினார்.

(இ-ள்.) இப்பம் மமாதேவி அரியதவஞ் செய்கில் தபோது பரமசிவம் அந்தத் தவத்துக்கு மெச்சினவராய துரையோடு நெகாகிரியில் வந்தெழுந்தருளி வெற்றி யுடைய ஜிணமுக து விநாயகினை ம், வேலாயுதக கடவுளையு முன்பு கண்ண பிரிய ங்கூட்டுது உமையவையு ம் வ று க்குடருளினார் பரமேசுவரன்.—எ-று. (சு)

நனாறுநன்றுநயந்தனமுன்றவ, மன்றுகச்சியிலங்கியுனின்றனை றினாறுநாகமலைமுடிநீரிடை, நின்றுநின்றநெடுந்தவமெய்தினே.

(இ-ள்.) வாராயுமையே நீசெய்யும் அரியதவத்துக்கு நாம்மிகவு மெச்சினே மு ன் காஞ்சிபுரத்திலும் திருவருணையிலும் தவமியற்றின யிப்போது நாககிரி யுச்சியில் நீரில் நின்று நெடுங்காலமாய்த் தவஞ் செய்கின்றாய் என்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

உன்கருத்துருவந்ததுதவுவோம், மின்கருத்தறவேண்டுகியென்றபி னன்கருத்துளநாதனைக்கைகளால், மன்கருத்துள்வணங்கித்தழுவினார்.

(இ-ள்.) வாராய் பார்வதியே, உன்மனதில் அபேட்சித்த வரத்தைத்தருகிறோம் நீ கேட்பாயென்று சுவாமி சொன்னவுடனே, அம்மன் அழகிய கருததுத திருத்தமா க்ச சுவாமியைத தனது கைகளால் தழுவி இருதயத்துள்ளே வுணங்கித் துதித்துச் சொல்கிறான்.—எ-று. (அ)

வேறுபட்டவினையின்பயன்வினேந், தூறுபட்டனந்தக்கனொறுப்பினல் மாறுபட்டகலாவகைநின்றொரு, கூறுபட்டணையும்வரங்குட்டென்றான்.

(இ-ள்.) சுவாமி தேவரீர்வேறே அடியாள்வேறே இப்படி யிருந்தபடியின லே வினைப்பயனுண்டாகித் தக்கனுடைய வேள்வியில் அவனரித்தித் த வசனத்தின லே மிகவுஞ் சிரமப்பட்டே னினி யப்படிவராமல் நாமிருவருகூடிப் பிரிவில்லா

சுஅ

திருச்செங்கோட்டுப் புராணம்.

ம லிருக்கும்படியாகத் தேவரீருடைய அர்த்தபாகம் அனுக்கிரகஞ்செய்தருள் வேண்
டுமென்று சொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுவாள்.—எ-று. (க)

உன்னுடம்புட்டுன்னென்றுவதன்றியா, நினைவேயார்கணநீங்கப்பாடெனக்
கன்னவம்மொழிக்காரணியாரணி, மன்னருந்தவமங்கைவிளம்பினாள்.

(இ-ள்.) சுவாமி உம்முடைய தேகத்துடனே கூடிக்கலந்திருப்பதே யல்லாம
ல் தேவரீரை ஒரு நொடிப்பொழுதாகிலு மினிப்பிரித்திருக்கக் கூடாடுென்று கன்
னற் கட்டிபோலும் வசனத்தையுடைய காரணம்பிகை வேதாம்பாளானவள நீனைப்
பதற்கு மரிதாகிய பார்வதாதேவி சொல்லி பின்னையு மொருதவங்கருதினாள்—எ-று.

எந்தைநாதனியம்சியபின்னலால், முந்தநாம்புணர்மோகம்தென் கொலென
றந்தமங்கைநினைவிற்பயந்தருட், சிந்தையோடனந்தந்துதிசெய்யுமால்.

(இ-ள்.) நம்முடைய சுவாமிபாடிய பாமேஸ்வரன் கிருபைசெய்து சொன்னபி
ன்பல்லாமல் மூத்தி நாமா கலந்துக்கொள்ளுகிறது சரியல்லவென்று நினைத்து உமை
யவள் பயந்து மனபக்தியுடனே அளவில்லாத தோற்றிஞ் செய்யத்தொடங்கினாள்.

சங்கராமகதேவசதாசிவ, திங்கள்வேணியெவதேவாட்பா
செங்கண்மூன்றுள ிலமயேசுர, புங்கவானம்முருத்திரபோற்றியே.

(இ-ள்.) சிவசங்கரா. மகாதேவ சதாசிவப் பிரமமே, சந்திரசுடாதாரா, தேவாவி
தேவர்கட்கெல்லா முதன்மையானவனே, சிவந்த பிந்தேந்திராகனையுடைய சீல
னே, மயேஸ்வரனே, யாவருக்குமேலான புங்கவனே, எனது அன்புக்கு இரங்கி
வந்த திரிமூர்த்தியே போற்றிப்போற்றி —எ-று. (கஉ)

குலபாணியதொல்விடைவாகுள, காலகாலனைக்காமலே க்காய்ந்தவா
வாலகாலம்முதெனக்கொண்டவா, நீலகண்டநிராமயபோற்றியே.

(இ-ள்.) குலாயுத அந்தனே, ஆரிகாலத் தொடங்கி ரிஷபவாகனருடனே, இ
யமனுக் கியமனானவனே, மன்மதனை யெரித்தவனே, ஆலகாலவிஷத்தை யமுதாக
வுண்டவனே, வேதவேதாந்தப் பொருளே, நீலகண்டனே, நிராமய சொருபனே
போற்றி போற்றி.—எ-று. (கங)

ஈசுவம்மழுவேந்தியசெங்கைய, வாசைபாசமகற்றியவைம்முக்
விசுவேணியிலவெண்ணீற்றின, நேசருப நிரந்தரபோற்றியே.

(இ-ள்.) எமது கர்த்தனே, வெவ்விய மழுவேந்திய செங்கரத்தனே, ஆசாபாச
ங்கனைத் தவிர்த்தருளிய வைந்துமுகத் தைய்யனே, திக்கெல்லாம் பரந்து வீசப்பட்ட
சுடாதரனே, விமலனே, திருவெண்ணீறு பூத்த திருமேனியனே, அன்பருக்கேற்ற
திருவுருவமைந்து நிறைந்திருப்பவனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (கச)

அச்சதற்குமயனுக்குநாயக, முச்சுடர்க்கண்ணமுவாமுதலின
பிச்சையெந்தும்பிரமகபாலனீ, நச்சராவணிகாயகபோற்றியே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கு முதன்மையா யிருப்பவனே, சோமருரி
யாக்கினி யென்னும் மூன்றுகண்களை யுடையவனே, கெடாத முதல்வனுதிய பொ

ருளே, பிரமகபாலத்தில் பலியேற்பவனே, விஷம்பொருந்திய நெடிய சாகாபரணம்பூண்ட சர்வலோக நாயகனே போற்றிப்போற்றி.—எ-று. (கடு)

பாண்டராங்கப்பதபங்கபத்தின, வாண்டவாவணுவுக்குணுவானவா
நீண்டவண்டரிலையினாகவிற, ஸூண்டெய்சுகோதபபொற்றியே.

(இ-ள்.) பாண்டாங்களே, நீர்த்தனஞ் செய்யப்பட்ட பாதாம் புயத்தனே, அன்பர்களை யாளிமைகொண்டு, ஆண்டவனே, அன்புக்கோரடவானவனே, நெடிய அண்டபுலனங்க செல்லாம் நிறைந்து நின்றவனே, பிணை விட்வனேத்து அரியை அம்பாகத் தொடுத்தெய்யும் ஸீராதீவீரனே, வெற்றிமாவெண்ணித் தாமத புயத்தனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (கசு)

ஐந்துபூதமொன்றானவபொற்றியே, பைந்துதேவருமானவபொற்றியே
சந்துகொன்றைத்திரிபுரபோற்றியென், சிந்தைபுகுச்சுவசிவபொற்றியே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களு மொன்றாய்க் கலந்திருப்பவனே போற்றி, பஞ்சகர்த்தாக்களுமானவனே போற்றி, தேவபூதங்கள் மொன்றானவனே போற்றி, சந்தமனே திரிபுராத்களே போற்றி, என்னுள்ள திற்பஞ்சபூதிய சிவசிவா போற்றி போற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்து உணவென உணமகன்.—எ-று. (கங்)

எனவணங்கியிமாசலக்கண்ணிகை, தனாபுந்நித்தவந்நிதுறுதித்தபிர்
கனகமேருவளைத்தகைக்காரணர், மயமகிழ்ந்துதமவாமம்வழங்கினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்பாட மமகரித்துத் துதிசெய்த மலைகளாகிய மகாதேவியான பார்வதியம்மன் தன்னுடைய மனோபக்தியுடனே நவஞ்செய்து வணங்கினவடனே பொன்மலையை விலலாகவளைத்த காரணகர்த்தாவான பரமசிவன் நிருவுளமெழ்ச்சியுடனே உமையவளுக்குத் தம்முடைய இடப்பாகக் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (கஅ)

தேவர்வாழ்த்தினர் நேசஞ்செழித்தன, மூவோற்றினர் மோனிகள்போற்றி
யாவருக்குல்லென்பம்பருத்தன, பாலவபாகம்பரமன்பரிப்பவே. [ஞர்

(இ-ள்.) பரமசிவன் பரமேஸ்வரிக்கு அந்தரபாகங் கொடுத்தருளின போது தேவர்களெல்லோரும் வாழ்த்தினார்கள், தேசங்களெல்லாம் செழிப்படைந்தன, மூவர்களும் முனிவர்களுந் துதித்தனர், யாவருக்கு மின்பமிசூத்தன.—எ-று. (கஃ)

நாகமாமலைபுகொந்துநாடுமே, யிகைமாமலைமேமநன்னுடெனப்
போகபூமியும்பொன்னுலகம்வா, தாகமோகத்துடனேதவிக்குமால்.

(இ-ள்.) அப்போது அத்தாககிரியும், வளப்பம்பொருந்திய கொங்குநாடு முழுதும் பொன்மலையும் பொன்னுலகமாகி மானதென்று போகபூமி எனும்பொன்னுலகமுழுது மண்ணும் வருகிறதற்கு மிகுந்த தாகமோக அபேதையுடனே தயங்கும்.

தேவதீர்த்தத்திகழ்முனிதீர்த்தமென், நேவலாஸிநாமங்கனெய்தின
மாவரைப்புனன்மீதுமையாமனார், காவலாகக்கனிந்துணுகின்றனர்.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தமென்றும் முனிதீர்த்தமென்றும் சுவாமியா லீடப்பட்ட இரண்டுபெயராய் விளங்கிற்று, மகிமைமிகுந்த நாககிரி தீர்த்தத்தின்மீது உமையொ

ருபாகரான அர்த்தநாரீஸ்வரர் அடியார்களைக் காக்கும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுட்
னே அந்த திருநாகமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (உக)

தேவதீர்த்தச்சிவன்றிருமேனியின், பாவனைப்படிக்கிச்சிலசொல்லுவாங்
கோவளித்தவெண்பானிறக்கோலமாய், நாவலீர்த்தநாரியராயினார்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்த தேவதீர்த்தத்தின்மேல் எழுந்தருளினிற சிவனது திருமேனி யழகியபாவனை சிறிது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம். எப்படியெனில் பசுவின் பாலப்போல் வெண்மைநிறம் பொருத்தி யொருபாதி சிவனும் ஒருபாதி அம்மனுமாக யெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். கலைவல்லவரான முனிவர்களே—எ-று.

அய்யனின் றவருளின் வடிவுகண், பெய்யுமைந்கரனும் பன்னிரண்டுகைச்
செப்பயவேனும் விச்சித்திரமெய்கிவந், தையமின்றியருகுறைந்தாரரோ.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியுங்கூட அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தமாக எழுந்தருளினிற திருவடிவைக்கண்டு பரிசுத்தமாகிய வைந்துகரப் பிள்ளையாரும், பன்னிரண்டு கைகளையுடைய செவ்வேனும், அந்த அநிசயத்தைப்பார்த்துப் புகழ்ந்
து சுவாமி பக்கத்திலேதானே கொளுவாய் வீற்றிருந்தார்கள்.—எ-று. (உக)
வேறு.

பாணிமலையிலெழுந்தருளிப் பணக்கொருபாகங்கொடுத்தப்பரிசின்னோத்தம்
வணிமணித்தண்டுச் சிறின் மூன்றங்குலியைவளைத்தமைந்த வனப்புக்கொப்
மணிவொமாதாமையிடந்தூலவத்தனைத் தாமகரகுழைவலத்தேநாலத் தாம்
தணிவிலொளியயங்நிதண் டரளமணித்தோடிருபால் வாகிற்றினே.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரன் திருநாககிரியி லெழுந்தருளி உமையவளுக்கு அர்த்த
பாகங்கொடுத்து நின்றகோலம் எப்படியெனில், அழகுபொருந்திய தெண்டாயுதத்
தினுனி மூன்றுவிரலால் வளைத்துப் பிடித்திருக்குங் காட்சியைப்போலே அமர்ந்து
ஒரு கிவ்ய அத்தத்திலேபொருந்த வழகியபார்வதியைத் தமதிடப்பாகத்திற் சேர்த்த
னைத்து மகரகுண்டலம் வலதுதோளிடத்தி லசையவும், அழகிய பூரணப்பிரகாசமி
ருந்தில்ங்கிய ருளிர்த் த முத்துமணிநிறைத்த சுவர்ன்னத்தோடு இடதுதோளிடத்திற்
பிரகாசஞ்செய்யவும்.—எ-று. (உச)

வேறு.

ஒருபகற்பொழுதுகஞ்ச முற்பலமலர்ந்ததென்ன
விருவிழியொன்றோடொன்று நிற்பநோக்கினிதுகாட்ட
திருவனாக்குனிப்புக்காட்டுந் திருமுகநாடிப்பார்க்கில்
வருகதிர்ச்சிகப்புபச்சை வண்ணமென்றிரண்டுந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பகற்காலத்தில் தாமரையும் நீலோற்பலமும் புட்பித்ததுபோல
இரண்டுகண்களும் ஒன்றுக்கொன்று உற்றுநோக்கிய இனிய பார்வையும், பொன்
மலை வில்லைப்போல வளைந்திருக்கின்ற இரண்டு புருவங்களும், திருமுக மண்டலம்
ஒருபாதி பவனநிறமும், ஒருபாதி பச்சைநிறமுமாக சுடர்விரித்துப் பிரகாசிக்கும்.—

இடத்திருக்கவானும்வெண்பட் டேரகவுடையுமற்றைத்
தீடத்திருக்கேசேந்திரனா தானவனுரியும்நாகப்

படத்தெழில்வலையம்பூண்ட பாணியும்பணிகளின்ற
சுடர்த்திருமணியுஞ்சூழ்ந்த சூடகக்காமுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) இடப்பாகத்தில் அழகிய துடையில் வெள்ளைப்பட்டர்டைக் கோசிக
வுடையு மற்றை வலப்பாகத்துத் துடையில் அசரகெஜேகிரன் தோலுடையும், ப
டம்விரித் தழுகிய நாகசெய்யூரந்தரித்த கையும், நாகமணி மாலேசெறித்த சூடகக்கை
யுத் தோற்றஞ்செய்க—எ-று. (௨௭)

குங்குமங்கன கந்துரி கற்பூரங்குழைத்தசாத்தர்
தங்கியபொடி வீழ்ந்துண்ணீர் தயங்கிமையெழுதுங்கண்ணுஞ்
செங்கனல்விபூதிசாற்றித் திருததற்பொடியினுக்க
வங்கியவிழியுமானு யழகுறவலங்கலோங்க.

(இ-ள்.) குங்குமங் களபகஸ்துரி கற்பூர மிவைகலந்த குளிர்ந்த சந்தனத் தில
கப்பொட்டி, பொருத்திய சிமலாகுகின்ற மையெழுதிய கண்ணும், சிவந்த நெருப்
பில்விளைந்த வெண்மையாகிய விபூதி ரெற்றியிற்பிரகாசிக்க, சிவந்தகன்ற கண்ணும்
நாகத்தாழ்வடமுஞ் சுடர்விரித்துவிளங்க—எ-று. (௨௮)

பகைமதன்றின்னேக்காய்ந்த பாதிநெற்றியிற் றீக்கண்ணுந்
தொகவிதனுடனென்றாநித் தொல்லுபிர்க்கருள்குப்நோக்கு
மிகபரமோகதாக விடும்பைநீர்த்தருளோர்பாங்கு
மகவரனளிக்குங்கால மொன்றுபிர்க்கருளோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பகைசெய்த மன்மதனையெரிந்த ரெற்றிக்கண்ணி லொருபாதி அக்கி
ணிக்கண்ணும், அதனுடனே ஒன்றாய்க் கலந்து சர்வ ஆத்துமாக்களுக்கும் கருணை
கூர்ந்து இரட்சிக்கின்ற பாதிநெற்றியிற் குளிர்ந்தபார்வையும், இகபரங்களினுடைய
மோகதாக சோகங்களைத் தீர்த்தருளிய தொருபாகமுஞ் சகல ஆத்துமாக்களுக்கும் பு
த்திரசந்தானங்கொடுக்கும்போது சகலபிரானிகளுக்கும் மருள்செய்யும் ஒருபாகமும்.

பொன்மதுமத்தம்பூபோற் பொலிதிருக்காதோர்பாங்குந்
தென்மலர்நெய்தற்பூவிற் நிகழ்திருச்செவியோர்பாலும்
கன்மலையுத்தபாலங் கவர்ந்தவொண்களமோர்பாலும்
நன்மணந்தருகந்துரி நலுந்திருக்களமோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பொன்னுமத்தம் பூப்போலேபொருத்திய திருக்காதொருபுறமுந் தே
ன்றுளிக்கும் நெய்தற்பூப்போற்பொருத்திய திருச்செவி யொருபுறமு மந்திரகிரியால்
கடலைக்கடையும்போ தெழுந்த விஷம்பொருத்திய சிறப்புற கழுத்தொருபாதிடும்,
பரிமளிக்கின்ற கஸ்தூரியணிந்த பிருதுவான கழுத்தொருபாதிடும்—எ-று. (௨௯)

கோலமையெழுதானோக்கங் கொண்டவக்கண்ணோர்பாலும்
காலவஞ்சனங்கடட்டி.க் கவிஞ்கொள்மைக்கண்ணோர்பாலுஞ்
சிலதம்புருவுந்நர தருமிசைச்செவியோர்பாங்கு
மேலுறவாணிகூறும் வியன்கதைக்காதோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) அழகிய மையெழுதாப் பார்வையுற்ற கண்ணொருபாகமும் கரியதா
கிய வஞ்சனத்தீட்டி யழகுதருங் கண்ணொருபாகமும் தவமுடைய தம்பரு நாரத

நிருவருடைய கீதலிசையைக் கேட்டுஞ் செவியொருபாகமும் மேன்மையாக சரஸ்வதிபாடும் உசிதவலங்கார கவிகள்விளங்கும் காதொருபாகமும்—எ-று. (100)

முப்புரிநூல்விபூதி மொய்த்தமார்பிடமோர்பாங்கும்
செப்பெனக்களபகத்து ரியிற்செறிதனமோர்பாங்கும்
அப்பணிடனந்தகேயு ரந்திகழ்புயமோர்பாங்கும்
பொப்பணிபச்சைவேயின் பொலிதிருத்தோளோர்பாங்கும்.

(இ-ள்) முப்புரிநூலாகிய பூணதூலும் விபூதிதூளிதமும் அழகிய மார்பிடமோர்பாகமும் சொன்னச் சிமிழ்போன்ற களபகத்துரி பரிமளாகி திமிர்ந்து நெருங்கிய தனபாச மொருபாகமும் அழகிய பொற்பணிபோலும் நாககேயுரந்திகழ்புயமொரு பாங்கும், பச்சை மூங்கிற்போன்ற சொர்ணபரணங்கள் பொருந்திய திருத்தோளொருபாங்கும்.—எ-று. (101)

பாசுடன்மழுவோர்பாங்கும் பாசமங்குசமோர்பாங்கு
மரவபந்தனமோர்பாங்கு மாலிலைவாறோர்பாங்கு
தரைமுதலுலகுக்கெல்லாந் தந்தையாங்குறிமோர்பாங்கு
முரணறவணடம்பாவு முறைமுறைபெறுமோர்பாங்கும்.

(இ-ள்) மான்மழுவேங்கிய தொருபாகமும், பாசாங்குச மேந்திய தொருபாகமும், நாகபந்தன மொருபாகமும், ஆலிலைபோன்ற திருவயி றொருபாகமும், மண்முதலாகிய உலகங்களுக்கெல்லாதகப்படுகும் குறிதொருபாகமும் தவறாமலண்டபுலங்களையெல்லாம் வரிசையாகப் பெறுகக்கொண்டிருப்பது குறியொரு பாங்காகவும்—எ-று. (102)

காலனையுதைத்தநாகக் கணைகழற்பதமோர்பாங்கும்
கோலநுப்புரத்தொகாநதி குலவுபொன்னடியோர்பாங்கு
மேலவாழ்விப்போற்ற விளங்கியொன்றுகிமுன்னீர்
ஞாலமீட்டெரிவாறுந் நாகமாமலையினுநர்.

(இ-ள்) இயமனையுதைத்த நாகவீர வெண்டையமணிந்த திருப்பாத மொருபாகமும், அழகிய சிலம்பின் பிரபைவிளங்கிய திருப்பாத மொருபாகமும், தேவர்கள் முனிவர்கள் போற்றுவதென்பச் சிவனும் உமையும் இப்படி ஒரு திருமேனியாகக் கடல்குழந்த புலோகங்களெல்லாம் ஈடேறும்படியாக எழுந்தருளியின்றார் நாககிரியில் அந்தநாரீலவரராய்.—எ-று. (103)

மேற்றினை முகமதாக வேலவன்கீழ்பால்நோக்கப்
பேய்நிறம்மறுமையிம்மை புகலிடமாகிவாழ்க
வேற்றலுந் தோதையென்று மேரகமென்றும்பெராக்
தேற்றுசெங்கோட்டினின்ற சிவனெழிப்புக்கலற்பாற்றோ.

(இ-ள்) அந்தநாரீலவரர் மேற்குமுகமாக நோக்கிநீங்க, வேலாபுதக்கடவுள் கிழக்குமுகமாக நோக்கிநீங்கக் கண்டு வணங்கித் துதித்தவர்கள் இம்மை மறுமை இரண்டிலும் புகலிடமாகி வாழும்படியாக கிரியைக்குழந்த ஆர் கோதையுடனென்றுத் திருவேரகமென்றும் பெயராப் வழங்கியிருக்கும் திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளிய சிவனுடைய புகலுவதற்கு அருமையாம்.—எ-று. (104)

அன்றுதொட்டெந்தையாருக் கீர்த்தநாரீசொன்று
சென்றிறைஞ்சயனுமாலுந் திகழ்திருநாமஞ்சாற்றி
முன்றிகன்முனிவர் தேவர் முருகரிந்திரர்நகேச
னென்றிவர்முதலோர்பூசித் தெண்ணியபதம்பெற்றுப்பந்தார்.

(இ-ள்.) அன்றுதொடங்கி எந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு பிரமாவும் விஷ்ணுவும் அர்த்தநாரீஸ்வரரென்று திருநாமஞ்சூட்டி பூசித்தார்கள். பின்பு முனிவர்கள் தேவர்கள் முருகா நகேந்திரர்க ளிவாகங்முதலாய அனேகம் பெயர்கள் பூசித்து வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுக் காமாய் வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௩௫)

இத்திருநியானஞ்செய்த யிறைவனைந்தெழுத்துமோதி
சத்திமந்திரத்தைபுனனுந் தருமசிந்தையரைத்தேவர்க்
குத்தமதேவராக வுணாப்பதேயன்றிமற்றோர்
புத்தியில்நராபெண்ணிற் புரைநாகிடையில் விழுவார்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரஞ் சிவரூப தியானஞ்செய்து சிவனுடைய பஞ்சாட்சரங்களை யுச்சரித்து, சத்திமந்திரத்தையும் நினைத்து சொன்னசெய்யும் புண்ணியசிந்தையுடைய பெரியோர்களைத் தேவர்களுஞ் மேலான தேவர்களென்று நினையாமல் எனதுபுத்தியினால் மனிதர்களாக நினைப்பார்களாகில் ரொளவாநிரகத்தை யடைவார்கள்.

இப்படியானைப்போற்று மிவனாமுன்கண்டார்பாவ
மெப்படிக்கொடியதேனு மெரியிடும்பஞ்சுபோலா
மெய்ப்புறுபலன்களையாவும விளைவுறுமென்றுசூதர்
செப்பினருண்மையுண்மை சிவன்றிருவாணையென்றார்.

(இ-ள்.) இத்தப்படி அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தரிசனஞ் செய்யு மவர்களைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டவர்களுடைய பாவங்கள் எப்படிப்பட்ட கொடியதாகிலும் அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலே எரிந்துபோகும், மெய்யாகிய பலன்களெல்லாம் விரித்திக்கும், இது நிச்சயம் நிச்சயஞ் சிவனுனை சத்தியானை என்றுசொன்னார் சத்தமுனியா.—எ-று. (௩௬)

இந்தமெய்த்தியானநூலை யினிதாகற்றவர் கற்றோருஞ்
நிந்தையாய்செப்பக்கேட்போர் செப்பினர்க்கருளுஞ்செல்வர்
சந்தரமுறைபைவைத்துத் தொடைமலரிடுவோர்க்கெல்லா
மந்தமில்பாவந்திரு மகத்திலுற்றனவுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) இப்படி உண்மையான சருக்கத்திருமுறையை அன்புடனே கற்றவர்களுந் கற்று ஒதுகின்ற மனதையுடையவர்களுஞ் சொல்லக் கேட்பவர்களுஞ் சொன்னவர்களுகரு ஏதாகிலுந்தருகின்ற பாக்கியவான்களுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய இத்திருமுறையை வைத்துப் புட்பமாலேசாத்தி அர்ச்சித்தபோர்களும் இவர்களுக்கெல்லா மிதுதியில்லாத பாவங்களுந்திரு மனத்திலெண்ணிய காரியமும் கைகூடும், இது சத்தியமென்றார் சூதமுனியார்.—எ-று. (௩௭)

அர்த்தபாகச்சருக்க முற்றிற்று.

அருச்சுணர் சருக்கம்.

பருப்பத்தினிலைமையையும் பருப்பத்திலெழுந்தருளிப் பரசபாணி திருப்பதத்துச்சிலம்பலம்பு தெய்வமயிலுடனுறைந்துச் சிறந்தபாங்குந் குருப்பதத்துநெறிச்சூதர் கூறதும்மிலுணர்ந்தனமர்ச் சனைபுந்தொன் னூன் மருப்பதத்து மறைமொழியின் வணங்கின வும்பாமுணர வழங்கவேண்டும்.

(இ-ள்.) திருநாககிரி நிலைமையையும், திருநாககிரியி லெழுந்தருளிய பரசபாணியாகிய பரமசிவன் அழகியபாதத்திற் சிலம்பு சப்திக்கப்பட்ட தெய்வ மயிலாகிய பார்வதியம்மனுடன் கலந்து அமர்ந்தருளிச் சிறந்துநின்ற முறைமையையும், இவை களெல்லாஞ் சற்குருமூர்த்தமாய் நெறிமுறைமைதவறாம லெழுந்தருளிய சூதமுனி வரோ உம்மாலே தெரிந்துணர்ந்தோம், இனி அருச்சுணசெய்யும் வழிபாடுந் தொன் மையாகிய வேதமந்திர வாக்கியங்களால் வந்துவணங்கி பூசித்தவர்களையும், நாங்க ளறியத்தக்கதாக சொல்லியருள வேண்டுமென்றார்கள் முனிவர்கள்—எ-று. (க)

என்றென்றுசூதரினை யடியையிருகரத்தேத்தி யினியகூறி நின்றசுவுணகர்முதலோர் நின்மலர்ச்சனைவியையை நெடிதுகேட்ப தன்றுணையாகியவேத வியாசர்பதந்தியானித்துத் தரும்செங்கோட் டொன்றுமுமைபாகையார்ச் சனைபுரியுமுறைமைசில வுணப்பார்கூதர்.

(இ-ள்.) அப்படி. சிவார்ச்சனை முறைமையைச் சொல்லுஞ்சொல்லு மென்று சூதமுனிவருடைய விரன்ஔபாதங்களையும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி யஸ்தர்களாய்த் தோத்திரஞ்செய்து நின்று, சவுணகர்முதலான சகலமுனிவர்களும் வெகு ஆசையுட் னேகேட்கத் தனதுளத்திற் கொருதுணையான வேதவியாசர் பாதங்களைத் தியானி த்துப் புண்ணியஸ்தலமான திருச்செங்கோட்டில் வசிக்கும் ஸ்ரீஅர்த்தநாரீஸ்வரனா அருச்சுணசெய்யும் விதிமுறையைச் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங் களென்று சொல்லவந்தார் சூதமுனிவர்—எ-று. (உ)

கண்ணுறங்கும்பின்னுதய காலத்திற்கண்ணுதலைக் கருத்துட்கொண்டு புண்ணியசிந்தையினெழுந்துக் கும்பித்தாலசபைதனிற் புரிவுநோக்கு யண்ணுமகந்தனில்நிருதி மூலைபடச்சேண்படர்ந்தோ னாம்பதேனும் விண்ணுறப்போய் நிலத்திரண மீதுமலசலங்கழித்து விடுமப்போதில்.

(இ-ள்.) இரக்காலம் நீத்தினாசெய்தபின்பு விடியற்காலத்திற் சிவனை மனத் திற்கொண்டு பிராணவாயுவைக் கும்பித்துத் தருமசிந்தையுடனே எழுந்திருந்து மே லசபையின்றி நடிக்கும் புரிவுபார்த்து தான்வசிக்கும் வீட்டுக்கு நிருதிதிக்கில் ஐம்பத டிதூரஞ்சென்று நிலத்தில் திரணமீதில் சலமலங்கழித்துவிடு மப்போதில்—எ-று. ந வலச்செவிமுன் னூற்றிரித்துக் கும்பித்தால்மனத்துறுகுந் சிதங்கண்மாற்றி மலர்த்தபகற்பொழுதில்வட பாங்கிரவுதென்பாங்கு வதனமாகத் தலத்தெழுங்காலிடக்கரத்திற் றனதிலிங்கம்பரிசிக்க மலத்தானங்கள் நிலத்துயர்ச்சிதடநியிலை யஞ்சிலைதண்ணிழல்விதி நீக்கலாகா.

(இ-ள்.) வலது காதின்பேரிலே பூணதூலையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வடிக்-
பூமியில் விகேஷம், அப்படி மலங்கழிக்கு மிடங்களாவது உயர்ந்த நிலம், தடம், நதி,

ஆலையம், கல்லு, ருளிர்ந்தரிழல், வீதி, இவ்விடங்களில் நீக்கலாகாது, மனதில் கர்மியத்தைவிட்டுப் பகற்காலத்தில் வடகருகோக்கி இராக்காலத்தில் தெற்குநோக்கியுமிருந்து கும்பித்து மலவிசர்க்கஞ்செய்து பின்பு எழும்போகில தனது இடதுகையிலிங்கம் பரிசிப்பாயாக—எ-று (ச)

நன்குமிருத்திகையெடுத்த நுநியின்மிருத்திகையொழித்தோர்கட த்துட்டிர் த்தர், தன்கரத்திற்கொணர்நதுசவுசாசமனத்தொழில்முடிப்பான் கடமிலா தான, மெனபுனற்கோர்முழத்திருத்தல் விதிமணலைமுறைகுதத்தி லிங்கத் தோர்காற்பின்பதினைக்காத்தெழுகார்பெரிதுபுனலாற்புனிதம்மிறதபின்னர்

(இ-ள்) நகிமிருத்திகை யெடுக்காமல் பூமியிற்றீழாக நலல மிருத்திகையெடுத்து ஒருசொம்பில சலங் கையிலகொணவொது சவுசாசமனத்தொழில் முடிப்பானு க. கடமில்லாதவன் சலத்துக் கொடுமுடத்துக் கப்பாலிருந்து சவுசாசமனஞ்செய்வது விதிமுறைமை, மிருத்திகையன்னியிட்டிக ருத்தகிலு லஞ்சுதரம் லிங்கத்தில் ஒரு தரம் பின்பு இரண்டு கைகாலகளில் ஏழுதரம் இப்படி பரிசித்து மிகவுஞ் சலம்விட்டலம்பி சலல புனிதமானபின் —எ-று. (௫)

பொற்புறுமந்திரபுவனை மந்திரத்திற்றுநன்று முக்காற் புதுக்கியீரொண் ணற்புன்லவாய்கவர் நதுமிழ்நது நவையகலவாசமன நயத்தபின்னர் பற்கிகொம்பமுதமர முன்மரம்பன்னிருவிரலிற் பகர்ந்தநீளஞ் சொற்சிறியவிரலளவு தூலமதனறேறுரியா தொடித்துவாங்கி.

(இ-ள்.) அழகிய மகாமந்திரம், புனைமந்திரத்திடு செபித் துச்சரித்து மூன்று தரஞ்சொல்லி சுததித்தசலத்தை யள்ளி வாயில்விட்டுப் பதினாறுதரங் கொப்பளித்து உமிழ்ந்து லேசாயிசமும் கர்மிசமுபில்லாமல் சுத்தாசமனஞ்செய்து, பின்பு பல்விளக்குங்கொம்பு பால்மரம் முள்ளுமரம் இவையிரண்டி லொன்றில் பன்னிரண்டுவிரல் நீளஞ் சிறுவிரல் பருமனாக வதனிற் றேலுரியாமல முறித்துக்கொண்டு—எ-று. (சு)

வடமுகந்தன்றலையிறங்கி மவுனமுடன்சலத்துமிழா வகைகிட்டிக்கின் படவுறுசுத்தாசமனம் பண்ணிநன்னீர்மூழ்கவலக் கால்முன்னேகி யடைபுமதிமண்டலத்தி னமுதமருதங்குசமுத் தினாயின்வாங்கி தடநதியிலமைத்துநவந் திருதிக்காவாதித்துத் தடத்துமூழ்கி.

(இ-ள்) வடக்குமுகமாய் தலைகவிழ்த்தபடி பேசாமல் சலத்திலுமிழாமல் தத்த சுத்திசெய்து கிழக்குமுகமாக நின்று வாய்கொப்பளித்துச் சுத்தாசமனஞ் செய்து உசிதமனநீரில் முழுக் வலதுகால்முன்னாகச் சென்றுநின்று அடைவுடனே சந்திர மண்டலத்திலிருக்கிற அமுதத்தை அங்குசமுத்தினாயினால் வாங்கிப் பெரியநதி சலத்திலமைத்து நவநித்தங்களை யந்தசலத்தி லாவாதித்து நதியில் மூழ்கினபின்.எ-று.

மறைமொழியிற்பதினொருமந்திரந்தீர்த்தம்பலதெளித்து வனங்கைக்கொண்டு, முறைமுறைத்துவத்தினாய முற்றியபின் கணாகண்டிர் தத்தாற் சுத்தித், தறையமைத்துவெண்டுகிண்மேற் றரித்துபதேசக்குறையா தமை யுட்கொண்டு, பிறழ்விப்பிரணவப்பிராண யாமமுற்றிப்பிரணவத்தைப்பொங்கத்தேற்றி.

(இ-ள்.) வேதவாக்கியத்தினால் பதினொருமந்திரத்தால் தீர்த்தம் பலகால் புரோட்சித்துச் சலங் கைக்கொண்டு வரிசைவரிசையா யடிக்கடி. தெளத்தியஞ்செய்து முடித்தபின்பு, சலங்கையிடத்தில் சுத்தமான பூமியமைத்து வெள்ளைமடி யுடுத்திக் கொண்டு உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனா உள்ளத்திற்கொண்டு வேறுபடாத பிரணவமந்திரத்தால் பிராணயாமஞ்செய்த முடித்துப் பிரணவாட்சரத்தை தூவதேகத்தி லேற்றியபின்—எ-று. (அ)

தெய்வமறுவாகவிருட்டியின் முதலதாகவே தெரிந்துகூறி யிவ்வகைவைத்கச்சு தியானஞ்சைவாகமசுத் தியானங்கடிக் கைவரவெண்ணிறமைத்து வலக்கரத்தாலிடக்கரமேற் கவித்துமாப்பின் மெய்பாள்வரகிறுத்தி வியனுமுதற்கலைபுரைந்து விமலமாக்கி.

(இ-ள்.) இருடிமுதல் தெய்வ மறுவாகமசுத் தெரிந்துகூறி தத்திரகாரம் மாறாமல் வைதிகசந்தியானமுத் சைவாகமரந்தியானமு மொக்கமுடிப்ப உள்ளங் கையில் லுதுகையினுற் திருவலாஹேந்திரமெத்து லலதுகையா விடது கை மேற் கவித்திருடி. மாப்பளவிலுத்திரவீர்த்து கலைமுதலான கலைகடா யுச்சரித்துப் பரிசுத்தஞ்செய்தபின்—எ-று. (க)

ஐந்துபிரமஞ்சடங்க மைந்தொன்றுவிபூதியினி லாக்ஃயாங்க முந்திபகாலாக்ஃயி ருத்திரமுந்திரத்தாணை புராந்தினோங்கி யெந்தைபிரணவமெழுதி யிருவாணைமந்திரத்தின் விபியைத்திரட்டி முந்துகிரமுதலீசா னுதிபனனோம்ந்திரத்தால் முறையின்வெய்ந்து.

(இ-ள்.) பஞ்சபிரம்ம மந்திரஞ் சடங்கடம் திர மிவைகளை விபூதியிற் பொருத் தவமைத்து வளர்ச்சிமுத்ய காலாக்ஃயி ருத்திர முந்திரத்தை யுள்ளத்துப்பார்த்து நமதடிகள் பிரணவம் விபூதியிலெழுதி சிவன் சத்தி இருவர்களுடைய மந்திரமும் பீஜாட்சரங்களுமெழுதி முன்னே ரிசமுதலாக ாசானமாதிய பதினொரு மந்திரங் களாலே வரிசையாய் விபூதிதரித்துக்கொண்டி பின்—எ-று. (சௌ)

வேய்ந்தவிபூதிச்சேடஞ் சென்னியிறு மெய்யினும் விளங்கவீரிக் கூர்ந்தபுனலங்கையுமக் குலவியமுத்தந்தாவந்தார கொண்டோங்காரம் வாய்ந்தமறையா லுமங்கை பங்கத்திருமந்திரத்தி னாலுரியாதஞ் சேர்த்துபின்னந்தரியாகஞ் செய்முடிப்புதன்மார்த்த சிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்பம தரித்துக்கொண்ட விபூதி மிச்சத்தை கிரகிலும் உடம்பிலும் பிரகாசிக்கப் பூசிக்கொண்டு, உள்ளங்கையிற் சலத்தையள்ளி தத்துவத்தினையத்தா லுட்கொண்டு ஓங்கார மந்திரத்தினும் உமையொருபாகர் மந்திரத்தினும் நியாச ங்கள்செய்து, பின்பு அந்தரியாகஞ்செய்து, அதன்பிறகு தன்னுடைய ஆத்மார்த்த மான சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து போற்றிசெய்தபின்—எ-று. (கக)

குருவினிருபதங்குறித்துக் கோவில்வலம்புருந்துரவி குலவுப்பூசை மருவிநாயகன்றன்னே வணங்கிமறைவாணியினை மலர்த்தாரிளத்தித் திருவிரவுமுமைபாகர் காசியாலயத்துளுறைத் திருவைப்பூசி தூவியதென்வாயுறவி லுறைகவினந்தீசர்பத முகந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) சூருவினுடைய பாதங்களைத் தியானஞ்செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதட்சணம் நமஸ்காரஞ்செய்து, உட்புகுந்து முந்தி சூரியபூசைசெய்து, பிறகு விராயகனைப்பூசித்து, சரஸ்வதி இரண்டு பாதமலர்களைப் பூசித்துத் துதித்து, அழகிய உமையொருபாகர் சிவாலயம் நடுவிலிருக்கின்ற கமலலட்சுமியைப் பூசித்துத் திரமாகத் தெற்குவாசலி லுசிதமுடைய நந்தீசுவரா பாதங்களைப் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்—

கங்கையைக்காளியையிடப்பாற் கைதொழுது நல்யமுனை யசீயையேத்தி யங்கணிநுதியிலரனு ஷைங்கரனும்வாயுவினு மீசானத்துஞ் சங்கரிதிபத்மரிதி க் கிழக்கிலுமக்கினிதிசையிற் சண்டேரோடும் துங்கபிரசண்டரவ ரவமைமலரருச்சுனையின் றெழிலாற்போற்றி.

(இ-ள்.) இடதுபக்கத்திற் கங்கையையுங் காளியையுங்கண்டு நமஸ்கரித்து, வலதுபக்கத்தில் யமுனையையும் அசியையும்கண்டு நமஸ்கரித்து, அங்ஙனம் நிருதிதிக்கி லரனும் விராயகனும், வாயுவுதிக்கிலும் ஈசானியதிக்கிலுஞ் சங்கரிதி பதமரிதி கிழக்குத்திசையிலு மக்கினிதிக்கில சண்டேசாரூடனே யுயர்ந்த பிரசண்டர் அவரவர்களை அர்ச்சனை முறைமை முயற்சியாற் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்—எ-று.

நாதார்த்தச்சத்திரடு லிலேரிழுத்தியனந்தனுநாற் றிசையிலீசுனா ஆதாரத்ருமம்ஞா னம்வைராக்கியங்காளி அடிபையேத்தி மீதாகப்பவனதிசை சத்தஞ்ருவணங்கியீ சானங்கீழ்பாற் போதாரவெண்கமல தளமெட்டிற்சத்திதனைப் புரிவித்தேத்தி.

(இ-ள்.) ஆதாரத்தி றதெளத்திருக்க மஹ நான்குதளத்தில அனந்தனும், நான்குதிக்கில் ஈசானத் தருமம் ஞானம் வைராக்கியம் ஆகிய விர்த்தத்தாளங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து, மேலாக வாய்வுதிக்கில் சத்தஞ்ருவை வணங்கி, ஈசானத்திலுங் கிழக்கிலும் அலர்ந்த வெள்ளைக்கமலத்தி லெட்டிதளத்திலும் அவ்ந்த சத்திகளைக்கண்டு வணங்கித் துதித்தபின்—எ-று. (கசு)

நவசத்திதனிலனந்த சத்திபரமப்பொருட்டி ல் நயநதுபோற்றி சிவனையம்பொற்பிழைகையிற்றிருமுகமைந்தூந்திசையிற் றிகழ்த்துதோன்றத் தவமுறவுண்ணினைந்தாவா கனம்பண்ணிச்சோடசத்தா லாவல்கூர்ந்து புவனகயிலாசமெனும் நாககரிச்சம்புவினாளுள் போற்றும்வேதம்.

(இ-ள்.) நவசத்திகளில் முதன்மைபான அனந்தசத்தியைக் கமலகேசரத்திற் கண்டு அன்பாகப் போற்றிசெய்து, பரமசிவனை அழகிய சுவர்ன்னபீடத்தில் ஐந்து திருமுகமு மைந்துதிசையில் விளங்கித்தோன்ற பத்தியுடன் நனது உள்ளத்தில் நினைத்து ஆவாகனஞ் செய்து, சோடசமங்கிர வுபசாரத்தாலே பூசிக்க ஆசையிருந்து பூலோக கயிலாசமென்கின்ற திருநாககிரியி லெழந்தருளிரின்ற பரமசிவன் பாதங் களைப் பூசித்தர்ச்சித்துப் பேரற்றிசெய்வதென்று முறையிஞ் சுருதிகள்—எ-று. (கரு)

அவாரலிலையருச்சித்த பின்னிரண்டாம்வேதச் சுருதிதன்னுல் நவாதாரச்சிருநுத்திர மருச்சித்தன்பாற்பாத் தியங்கணல்கித் தவாவபிடேகங்கன்றை சந்தனங்கர்ப்பூரமிவைத் தயங்கப்பூரித் திவாறுதிருவுடைசாத்தி மலர்களட்புனைந்தினியவைவே தளங்கொற்றி.

(இ-ள்.) துவாரகிலைகளை அர்ச்சனைசெய்து, இரண்டாம் வேதகருதி வாக்கியத்தில் நவாதாரச்சீராக உருத்திரங்களாலே அன்பாக அர்ச்சனைசெய்து, பாத்தியங்கொடுத்து, குறைவில்லாத அபிஷேகஞ்செய்து திருவுடைசாத்திப் பரிமள சந்தன மிருகமத கர்ப்பூரங்களால் சுவாமிகிருமேனி குளிரச்சாத்தித் திருவாபரணங்கள் தரித்து, மணமிகுந்த பலபுட்ப மலர்மாலையளசாத்தி அவன்கரித்து நிவேத்தியங்கள் செய்தபின்—எ-று. (கௌ)

அற்கியம்பொற்றிருக்கரத்தி லளித்தமுதத் திருவாய்க்காசமனமீயந்து பொற்கமலத்தாளினிற்பாத் தியங்கொடுத்துத் தூபமிடை புரிவித்தீசன் நற்கருணைபெறச்சிறிது செபமுடித் துமிகவாச நறுங்கர்ப்பூரந் தற்பரற்குத்தாம்பூலஞ் சமைத்துநவரத்னவணி தயங்கச்சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமி திருக்கைகளில் அர்க்கியம் கொடுத்து, சிவ அமுதத் திருவாய்க்கு ஆசமனங்கொடுத்து, சுவாமி அழகிய பாதங்களில் அர்க்கியபாத்தியம் கொடுத்துத் தூப மிடையிடையே யுதவிச் சிவ னருட்பெறும்படிக்குச் சிறிது செபஞ்செய்து முடித்து, மிகுந்த மனத்தையுடைய கர்ப்பூரமும் தாம்பூலமும் சமர்ப்பித்து, நவரத்தின பொன்னுபரணங்களைப் பிரகாசிக்கச் சாத்தியபின்பு—எ-று. (கௌ)

தூபதிபங்களிடை யிடைபுதவிலில்வமலர்த் துணாப்பூங்கஞ்சு மாபரிமளஞ்சிறந்த சண்பகஞ்செங்கழுநீர்வெண் மந்தஞ்சுத்தக் கோபநிறப்பாடலம்பொற் குலவலரியிட்டபுட்பங் குளிரச்சாத்தி னூபகத்துமந்திரபுட் பாஞ்சலிநன்னீர்ச்சரண நளினத்தேத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமிக்குத் தூபதிபங்க ளிடையிடையே கொடுத்து, வில்வபத்திரம் வெள்ளெருக்கம்பூ தாமரைபுட்பம் பரிமளமீசம் சண்பகப்பூ செங்கழுநீர் புட்பம் மந்தரைபுட்பம் சிவப்புநிறப் பாதிரி புட்பம் பொன்னலரிப்புட்பம் ஆக அவ்வுட்பவுட்பங்களுஞ் சுவாமி திருமேனி குளிரச்சியாகும்படிச் சாத்தி, நீனைவுடனே மந்திரபுட் பாஞ்சலிசெய்து சிவனதுபாதங்களில் துதித்து நமஸ்கரித்து—எ-று. (கௌ)

புனராசமனமுதலாய்ப் புரிந்துசெபமுடித்துநோத் திரத்தாற்போற்றி தினராசநாடகீ ராஞ்சனஞ்சத்திரங்கவரி திருக்கண்ணாடி தனதர்விக் கணகமணித் தாலவட்டந்தயங்குசுதர் வேதங்கீத மினமான தெனகிலையி னிசைப்பனுவனிறைமுழவி னினிதுபோற்றி.

(இ-ள்.) பின்னும் புனராசமனமுதலாய்ச் செய்யத்தக்க உபசாரமெல்லாஞ் செய்து செபம் நிறைவேற்றி, சிவனாமங்களாற் றுதிசெய்து, தினசாயுத்திய சந்தை நிர்த்தன பிராஞ்சனம் கொடை கவரி திருக்கண்ணாடி ஆலவட்ட மிவைகளா லுபசரித்து, நாஞ்ஞ வேதகீதங்களோடு மினிதான தென்கிலை திருப்பாட லிசை முழங்க, ஈகல மேனவாக்கியங்களு முழங்க இவையாவும் ஆணியணியாய் நடத்திப் போற்றி செய்தபின்—எ-று. (கௌ)

இன்னபடியினை நூப சாரத்தாலிறைஞ்சியபின் லயாங்கங்கூட்ட னன்னியிபுபா கிங்குரிவை புளம்பினைத் துவணங்கிமங்கை பங்கர்போற்றி

யன்னிலையர்ச்சனைபுரித லறிவெனவேதம்பகரு மரணப்பூசித்
துன்னுமறையவர்தறைய முயர்ந்துபணிவிடையவரு முறைப்பக்கேண்மோ

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் புகிறாது உபசாரங்களாலும் உபசரித்துப் பூசித்து நமஸ்கரித்தபின்பு லயாங்கமுடனே போகாங்க மிவைகளை மனக்கருத்திலெண்ணிப் பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கி அர்த்தநாரிஸ்வரணைப் போற்றிசெய்து அர்ச்சனைசெய்வது அறிவென்று வேதங்கள்சொல்லு மிம்முறைதவராமல் சுவாமியைப் பூசித்து சிவத்தியானஞ்செய்யும் வேதியர் முறைமையையு மிகுந்த பணிவிடை செய்பவர்கள் முறைமையையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள்—எ-று. (100)

அன்றுமறையவன்முருகர் காரணங்களுதைத்திபின வறையுங்கால் யின்றுபிரணவவுனாபேற் கியம்புகியென்றுரைப்பவதற் கியம்பானாகி அன்றுவரியரன்பாத மலர்த்தொழுதுமறையறிய வரந்தாவென்று நின்றுதொழு நெடுங்கயிலை நமலர்மலரவன்றைக்கு சிகழ்த்துவாரால்.

(இ-ள்.) அந்நாளில் பிரமதேவனைக் கந்தசுவாமிக்கு வேதங்கள் சொல்லிவையுமென்று சிவன் சொல்லும்போது இங்ஙனம் பிரணவத்திற்குப் பொருள் எனக்குச் சொல்லென்று ஆறுமுகவன்கேட்க, அடங்குப் பொருள்சொல்லத் தெரியாதவனாகி துன்பமுற்றுப் பரமேஸ்வரன் பாதமலர்களைத்தொழுது வேதப்பொருளறிய வரம் புரியுமென்று தொழு, நீண்ட கயிலையங்கிரி நமலனான பரமேஸ்வரன் மலரவனான பிரமதேவனுக்குச் சொல்லவற்றார்—எ-று. (101)

எமதுசிவாலயங்களெங்ங னெங்ஙனுளாதங்ஙனங்ங னெமைக்கண்டேத்தீர்க் குமரனுடனமுறைந்து குளிரிமையமடந்நையுடன் கூடிநீங்கா நிமையகிரிக்கயிலைமக மேருமற்றுமெழிற்சயிலைத் திரியதான அமரர்கிறைமீட்டவன்யா மருவுதிருச்செங்கோட்டி லணைதியென்றார்.

(இ-ள்.) ஒப் பிரமதேவனே, தட்சணபூமியில் நம்முடைய சிவாலயங்களெங்ங கெங்கிருக்கின்றதோ அங்கங்கே நீபோய் நம்மைக்கண்டே பூசித்துப் பின்பு குமாரரும் நாமும் பிரியாமலிருக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய இமவான்மகளாகிய பார்வதியுடனேகூடி அர்த்தநாரிஸ்வரமூர்த்தமாய் என்றும் நீங்காத தலமாய் இமயகிரி கயிலையங்கிரி மகமேருகிரி முதலாகிய பர்வதங்களுக்கெல்லா மேன்மையுள்ளதாயுந் தேவர்கள் சிறைமீட்ட செவ்வேளும் நாமும் வசித்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டில்வந்துசேர்வாய் பிரம்மாவே என்றுசொல்லி பின்னுஞ் சொல்வார்—எ-று.(102)

அணைந்தெமைமுப்பொழுதுமருச் சனைபுரிந்தெம்முடனிருவராகப்போற்றி யிணைந்தசிவதவத்தொன்றுமிணையில்சிவப்பிரமமென்று மியர்ப்பேபொய்திக் கணத்திகழுவொன்றுபல கோடிமகாபிரமொனக் கனிந்துவாழ்த்தி மணத்தகலாதுனதுளமு நமதுளமுமொன்றாக மருவுவோமால்.

(இ-ள்) அப்படி வந்துசேர்ந்து நம்மை திரிச்சந்திகாலமும் நம்முட னிருவராக அர்ச்சனைசெய்து வணங்குவீராக, இணையிரியாத சிவத்துவசொன்றும் இணையில்லாத சிவப்பிரமமென்றும் இயற்பெயரும்க்குண்டாய் பிரமர்கூட்டங்களாகப் பிரபலித்து ஒன்று அனேகக்கோடி மகாபிரமொன விரிந்தித்து மனங்கணிந்துவண

ங்கிலூல் பிரமதேவனே நீயும் நாணுஞ் சம்பந்தமாகப் பிரியாம லுன்மனது மென் மனதும் ஒன்றுபடக் கலந்திரும்போமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று. (உ௭)

அந்தமணிக்குக்கிரியி லுறுமுகனுக்குபதேச மனைத்தும்போதித் துய்ந்தபரஞானமுனக் கும்பகர்வமெனும்வரத்தா லுலகத்துய்ந்தோ ரொந்தைசிவன்வடிவாகி யீசனிருவிழியாகி யீசற்காவி மந்திரமாங்கவரல்லால் மத்தனருச்சனைக்குரிய மறையோரின்றால்.

(இ-ள்.) அந்த இரத்தினமயமான குகநாககிரியிலே ஆறுமுகவருக் குபதேசஞ் செய்து பிரமலித்த பரமஞானம், ஓய் பிரமாவே உனக்கும் போதிக்கிறோமென்று வரப்பிரசாத மனுக்கிரகஞ்செய்து விடைகொடுத்தார், அப்படியே பிரமாவும் பூசித் து ஞானபோதகம்பெற்று வாழ்ந்தார். ஆகையினாலே சிவார்ச்சனைக் குரியவர்கள் எமது சிவரூபமாகி ஈசர் திரிநேத்திரங்களாகி எஸ்வரனுக் குயிராகிய மந்திரமு மங் நன மவர்களே யல்லாமல் சிவார்ச்சனைக் குரித்தாகிய பிராமணரில்லை—எ-று. உச

செங்கோட்டிலீசனருட் சிவாலயத்திலியலிசைநா டகங்களாகி தங்கோட்டமுறுத்தொழில்செ யவரவர்தந்தகைமையினைச் சாற்றுங்கூலே யங்கோட்டுத்தாருவனத் தரனுருவைக்கண்டாசை கொள்வாரின்னார் வெங்கோட்டமனவிரக மெலிவகன்றுச்சுகந்தழைந்து விளங்கினாரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் சுவாமியினுடைய ஆலையத்தி லன்புடனே இ யலிசைநாடகங்கள் முதலான பணிவிடை புரிபவர்கள் தகுதியைச் சொல்லுமளவி ல் நீணடுப் பிணத்த மரங்கள் நெருங்கிய தாருகாவனத்திற் சிவன் பிச்சாடனஞ் செய்தபோது சிவனைக்கண் டாசைமோகங்கொண்ட ரிஷிபத்தினிகள் கொரோமா ன மனவிரகவிடாய் விலங்கிச் சவுக்கியம்பிறந்து பிரபலித்தார்கள்—எ-று. (உ௮)

அன்னமலர்க்கோதையர்வந்தவதறித்தபடியாலல் வசலஞ்சூழ்ந்த நன்னகர்க்குக்கோதையென நவின்றனராங்கவாநடனம் பாடல்கீதம் பின்னுமரன்பணிவிடைக்கு முரியசிவபூசையினும் பெரியராவ ரின்னரிலையங்கவாநிலைமை யீசர்திருமேனிவடி வின்னுங்கேவீர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பூங்கோதை யங்நனம்வந்து பிரவேசித்தபடியினாலே அரவ கிரியைச்சூழ்ந்த அழகிய நகருக்குக் கோதைநகொன்று பெயரிட் டொத்தார்கள். கூங்கே நடனநாடகம் பாடல்கீத வீணோனங்கள் முதலான உபசாரங்க ளியற் றிப் பின்னையுஞ் சிவனது பணிவிடைகளுக்கெல்லா முரியவ ராவார்கள், அவர்கள் பின்னிகள் சிவபூசை முயற்சியிலும் பெரியவர்க ளாவார்கள். இவ்வா நங்நன ம வர்கள் நிலைமை, இவைநிற்கச் சிவன் திருமேனிவடிவின் ரூபத்தியானங்களை இ ன்னமும் கேளுங்கள்—எ-று. (உ௯)

முனிவரோமென்றான முத்திரையுஞ்செபவடமு மிடப்பால்நெய்தற் பனிமலரும்பரையையினைத் திடுகமலப்பாணியுங்காரச் சிவப்புமாகத் தினமுறுசாத்திககுணமுஞ் செம்மைவெண்மைராசதீசற் குணமும்ரூப மினைவிதிருக்கரத்தமைந்த வனசமுமுள்ளத்துறைய வணங்குவார்க்கே.

(இ-ள்.) முனிவர்களே, சுவாமியினுடைய வலதுகை ஞானமுத்திராயுஞ் செபமாலையும் இடதுபுறத்தில் நெய்தற்பூட்டமும் உமையை அணைத்திருக்கும் கங்கையுள் கறுப்புஞ் சிவப்புமாக நித்தியமான சாத்வீகஞ்ஞெழுஞ் சிவப்பும் வெள்ளையுமான ராஜசகுணமுமாகிய ரூபமும், தேவி திருக்கையில் தரித்த தாமரைப்புட்புமமாக உன்னியவா ஞுளத்துஞ்ஞைவந்தாக வணங்குபவர்க்கெல்லாம்—எ-று. (௨௭)

திண்களிரும்பாய்மாவுஞ் சிவிகையுமின்னவைமுதலாந் சீரும்பேரும் தன்பரிவிலருள்புரியுஞ் சாமளக்கார்ச்சிவப்பபடைய வரதமாக வண்புவனத்தவர்க்கினிய வரமுதவுமாகருணை வசியம்பேண்டித் தண்பிறைமாமுடியுந்தம னியக்காந்தியுங்கருணை தரித்தநோக்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த யானைகளுந் கவனவேகக் குகிகைகளுந் சிவிகைகளு மிவைமுதலாகிய நல்ல பாக்கியங்களும் பேரும் பிணக்கியாதியுந் தன்னிய பரிவினலே பாலிக்கும் சாமனவன்னன் கறுப்பு சிவப்புநிறமும் அமைந்தபாதமாக வள்ளியபுவனத்தவர்களுக்கு இஷ்டமான வரமுதவும் ஆக்ருஷண மாகியம்பேண்டில் குளிர்ந்த பிறைமருவிய முடியு மழகிய சுவர்ன்னக்காந்தியுந் கருணைநிறைந்தபார்வையும்.

வரதமபையம்பாச மலர்க்காத்திற்குசமாக வணங்கலாகு முரவியவுச்சாடனத்துக் குதவுசவேதக்கலைநெய் தற்பூஞானத் திரமுறுமுத்திரைகரத்திற்செபவடமாய்நினைத்துதரி சித்தல்வேண்டும், மருவளருங்கூந்தலுமென டோட்களைவிட்கபாலந்தொல் வைவாள் கொள்வா

(இ-ள்.) வரதம் அபையம் பாசம் அங்குசம் பொருந்திய அனந்தகருமாகத் தியானித்து வணங்கவேண்டும், உறுதியாகிய வுச்சாடனத்தொழிலுக்கு வெள்ளைநிறமான திருமேனியுந் கிளியும் நெய்தற்பூவும் பிடித்தவராக ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையுந்தரித்த அஸ்தங்கருமாகத் தியானித்து அருச்சுணை செய்யவேண்டும், பகைவர்புறஞ் சாய்ந்துபோவதற்குக் கூந்தலும் எட்டுப்புயங்களும் அம்பு வில் கபாலங்கேடகங் கூரிய வாளபிடித்த அஸ்தங்கருமாக ரூபத்தியானஞ் செய்து வணங்கி அர்ச்சுணைசெய்வாராக, மற்று மிப்படி ரூபத்தியானஞ் செய்தவர்களுக்கு நினைத்த காரியம் கைகூடும்—எ-று. (௨௯)

முன்னுணர்த்தமறையவரி லாகமசாத்திரமுதலா முன்னுல்லயாவுந் தன்னறிவினுணர்ந்துபர சற்குருவினுபதேசந் தனைப்பெற்றோர்ந்தே யுன்னுமலமுன்றகற்றி வுயர்பரஞானத்துணர்ந்த வரவராகி மன்னியமாமந்திரத்து மறைமொழியாவர்ச்சிக்க வருதல்நீதி.

(இ-ள்.) முன்னேசொன்ன சிவவேதியரில் ஆகமசாந்திர முதலான புராணகூல்களெல்லாந் தன்னறிவினாலே கற்றுணர்ந்து சற்குருவினுடைய உபதேசம்பெற்று மிகுந்த யுகவான்களாகி நினைப்பினாலே மும்மலமகற்றினவனும் உயர்ந்த பாமஞான உணர்ச்சியையுடைய பெரியோராகி சிவாகமமந்திர சுருகி வாக்கியத்தால் சுவாமியைப் பூசித் தருச்சிக்கவருவது நீதிமுறைமை—எ-று. (௩௦)

அருச்சுணைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திரு விருத்தம்—௨௨௯.

கந்தர் பூசைச் சருக்கம்.

கணபதிரியாசம்பண்ணிக் கணபதிதியானஞ்செய்து
பண்பதியின்பொற்றொந்தி படிக்குறும் பருந்தாள்ளூனக்
குணபதியைந்துபாணிக்குளிர் பிறையனைய வோர்கோட்
டிணைமுறச்செவிநாலங்கத் திறைவனை வணங்கிப்பின்னர்.

(இ-ள்.) கணபதி ரியாசஞ்செய்து, கணபதி தியானஞ்செய்து, படங்கையு
டைய நாகபத்தனம்பொருந்திய தொந்திவயிறும் பருமித்துப் பணைத்துக் குறுகியகா
ல்களும், ஞானானந்த குணங்களு மமைந்த திருக்கரங்களும், குளிர்ந்த பிறைபோன்
ற ஒற்றைக்கொம்பும், இரண்டு முறம்போன்ற செவிகளும், நாலங்கங்கூடிய ஒரு
திருமேனியும், நான்ருவாயையும் யானைமுகமுமுடைய விராயகமூர்த்தியை வண
ங்கி வாழ்த்தியபின்—எ-று. (க)

வரகுருசரணம்போற்றி மலையமாமுனிவன்ருளே
திரமுறுமிருடியாகத் திரட்டுநற்சந்துவாக
வுரனுறுமுருகன்றனனை யுற்றதே வதையாய்க்கொண்டு
யிரவிநீங்காரபிச மிருமூன் அபிசமேத்தி.

(இ-ள்.) குருசுவாமிகள் இரண்டிபாதங்களைப் போற்றிசெய்து, பொகுகைமலை
அகத்தியமுனிவன் றுளே திரமாகிய விருடியாகப் பரிமளவிரவியங் கலந்த கலம்ப
கங்குளிர்ந்த சந்தனமாக அறிவுமிருதியினுலே குமாரசுவாமியை இஷ்டதெய்வமாக
நினைத்து, சூரிய பீஜாக்ஷரம் நீங்கார பீஜாக்ஷரம் சடாக்ஷர பீஜாக்ஷரம் இவைகளை
யுச்சரித்துக்கொண்டு—எ-று. (உ)

சகலபாக்கியங்கணன்ரு தரும்வினியோகமாக
நகைமுகமலரோரூறும் நனினபொற் கரமீராறு
மகிழ்வுறுதெய்வசேனை வள்ளியர்பாங்குஞ்சத்தி
மிருபடைவிளங்கநின்ற விளக்கமு முளத்திற்காண்ப.

(இ-ள்.) எல்லாச் செல்வங்களும் விநியோகமாகத் தரும் ஒளிபொருந்திய
சன்முகங்களுங் கமலம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பன்னிரண்டு கரங்களுஞ் சந்
தோஷ மிகுந்த தெய்வயானை வள்ளியம்மை இவர்க ளுபய பாரிசங்களிற் பொலிய
வெற்றியையுடைய சத்திவேல் பிரகாசிக்காநின்ற வலங்காரத் தன்கருத்திற் றோ
ற்றமாக—எ-று. (ங)

கந்தாராறெழுத்தொடர்வர் கனமுமாசமனம்பாத்திய
மந்தவர்க்கியந்தியான மாசனமணிவர்கந்து
சந்துபலிதங்கெந்த முறுமலரட்டபுட்பம்
நந்தலிற்றுபதிப நயந்துவைவேத்யநல்கி.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி சடாக்ஷரமந்திரத்துடனே ஆவாகனம் ஆசமனம் பாத்
தியம் அர்க்கியம் தியானஞ்செய்து 'ஆசனம் கந்தித்து அபிடேகஞ்செய்து திருவு

டைசாத்தி, உபைவீதந்தரித்துப் பரிமளசுகந்த புட்பமாலைகள் அஷ்ட புட்பங்கள் ஆபரணங்கள்சாத்தி யலங்கரித்துக் குறைவில்லாத தூபநீபங்களுடனே அன்பாக அமுத நிவேத்தியஞ்செய்து—எ-று. (௪)

பூரதாம்பூலமேத்திப் புனராசமனங்கள் செய்தே
யாரதோத்திரநிருத்த நிராஞ்சனஞ் சவரஞ்சத்திரம்
சிருறுவிசனந்தால வினுந்தவாத்தியத்தின் போற்றி
யேருறுதியானமுன்னு மிடையினும் பின்னுஞ் செய்வான்.

(இ-ள்.) கர்ப்பூர தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து, புனராசமன முதலானவை யாவுஞ் செய்து, பூரணதோத்திரம் நிர்த்தனம் நிராஞ்சனம் கவரி கொடை வீசிரி ஆலவ ட்டம் இவைகளா லுபசரித்து, தாள மிருதங்க முதலான சகலவாத்திய முழககத்த டனே யர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்து, தியான முன்னு மிடையினும் பின்னுஞ்செய்து நமஸ்கரித்தபின்—எ-று. (௫)

ஆடகமணியாற்செம்பொன் னலங்கலர் லலங்கல்குழந்த
கோடகம்புரிவிற்கொட்டுங் கொழுந்தகாப்பிடர் மீக்கொண்டு
சேடகபாரிசாந்ச் செழுமலர்ப் பூச்செண்டேந்தி
நீடகமேருச்சுற்றி நெறிவிளையாட்டோர் பாங்கால்.

(இ-ள்.) ஒளிவீசுகின்ற சொன்ன விரத்தினுபரணங்களா லலங்கரித்த கொ ம்புசேர்த்த முஷ்டிகளாலும் பாய்ந்து போர்செய்யுஞ் செருக்கையுடைய செம்மறி யாட்டுக்கடாமீதிலேறி செழுமையையுடைய தேவலோகத்துப் பாரிசாத பூச்செண் டி கையிலேந்தி மகரமேருவை வலமாகச்சுற்றி விளையாட்டு சுவாமியை யிப்படி ஒரும்னதாக தியானஞ்செய்வார்கள்—எ-று. (௬)

வலக்கராஞ்செபத்திலக்க வடமிடக்கரத்தில்தான
இலக்கமோடமைத்தபுபூத்த கம்பெறநினைப்பாொல்லாஞ்
சொலத்தருகல்விஞானச் சுருதியின் கருத்தும்போத
நிலத்துறப்பெறுவார்வாணி நீங்குற தோங்குமாலோ.

(இ-ள்.) சுவாமி வலதுகையில் செபஞ்செய்கின்ற ருத்திராட்சமாலையு மிடது கையில் இவஞானபோத நிறைந்தமைந்த புத்தகமும் பற்றினவராக நினைத்து தியா னஞ்செய்கின்றவர்களுக்கெல்லாந் தருதியாகிய கல்வியும் ஞானமுஞ் சுருதிபோதங் களு மவரவர் கருதிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களு மிந்த பூமியில் பெற்று வாழ்வார்க ள். சரஸ்வதியும் அவர்களிடத்தில் பிரியாமல் வசித்திருப்பாள்.—எ-று. (௭)

அறுமுனிமடவார்கொங்கை யமுதறுமுகத்துமுண்டு
செறிமலர்த்தாருநீழற் சிறுவிரற் பிடித்துலாவி
யுறுமவர்மருங்கிலேறி யுயர்விளையாட்டுற்றார்க்குப்
பெறுமறுவிலாதபாலர் பெருகுறப்பெறுவர் மண்மேல்.

(இ-ள்.) அறுமுனிவர்கள் பத்தினிமார்களாகிய கார்த்திகைப் பெண்களுடை ய முலையமுதங்கள். அறுமுகத்திலும் நிறைய உண்டு நெருக்கமாகிய பூமணக்குரு சோலைகளிலே யவர்கள் சிறு விரற்பத்தி உலாவி அவர்களிப்பின்மேல் மிகுந்த வி

னையாடல் செய்கின்ற குமாரதேவனை மனதில் பாவனைசெய்து தியானித்தவர்கள் குற்றமில்லாத புத்திரர்களைப்பெற்று வாழ்வார்கள் இத்த மண்டலத்தில்.—எ-று.(அ)

பன்னிருகரத்தும்வீரப் படைத்தொழில் பயின்றுவென்றிப்
பன்னிருமாற்புந்தூய பாசுராமனுமோர் பாங்காய்
முன்னியவீரவாகு முதலவொன பதுமர்குழத்
துன்னியமுகன்பாற்கற்குந் தோற்றமு மேற்றச்சீரும்.

(இ-ள்.) குமாரசுவாமி பன்னிரண்டு கைகளிலும் வெற்றியையுடைய ஆயுதங்கள் பயின்று விசையமான பன்னிரண்டு புயங்களுந் துலங்க பாசுராமனுமொருபக்கத்தில் மருவிவிளங்க முதன்மையாகிய வீரவாகு முதலான பரமேசுவரரிடத்தில் கல்வியனைத்துங் கற்பவரான தோற்றமும் மேற்றமுமாகிய சீருஞ் சிறப்புமுடையவராகவும்.—எ-று. (க)

இராசதகுணமுமாக்கட் கிகபரமருள்கூர்பாங்கும்
வராதிகவாலபானு வயங்கியிறமும் வாமக்
கரகமண்டலமுற்றைக் கரத்துயர் தெண்மொகப்
பராவியபேர்க்குப்போதம் படைத்தேர் தவழ்பாலிக்கும்.

(இ-ள்.) இராசதகுணமு மனிதர்களுக்கெல்லா மிகபரசாதகங்கள் உண்டாகும் பிழக்கில் கருணைகூர்ந்து இரட்சிக்கும் பான்மையும் வர மிகுதியுமுடைய வாலகூரிய னைப்போல ஒளிதங்கிய திருமேனியும் இடதுகையில் கமண்டலமும் வலதுகையிற் றெண்டாயுதமும் பிடித்திருக்கின்ற குமாரதேவனை மனதில் பாவனைசெய்து தியானித்து வணங்கினவர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞான போதகமும் அரிய தவப்பலனுஞ் செல்வமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (க௦)

நிறைசரர்க்காலத்திந்து நிகற்குமாடுகங்கனாரும்
மறைமுறைமலர்த்தவாயும் வயங்குகுண்டலமுங்காதாந்
குறைவிலீன்றாணைப்போற்றிக் குவித்தபொற்கரமீராரும்
செறிவுறமனத்துள்ளவைப்பார் சிந்தையில்லினைத்தல் சேர்வார்

(இ-ள்.) சரர்க்காலத்துப் பூரணச் சங்கிரிணைப்போலு மழகுபொருந்திய ஆறுமு கங்களும் வருவாமல் வேதங்களோதியலர்ந்த திருவாய்களும் பிரபை விரிக்கின்ற குண்டலங்களானீத்த திருச்செவிகளுந் தாழ்வில்லாமல் குமாரசுவாமி தன்னைப்பெற்ற சிவனையு முமையையுந் தெரிசித்துப்போற்றி நமஸ்கரித்துப் பன்னிரண்டு கைகளு முடையவராக மனதில் பாவனைசெய்து தியானிப்பவர்கள் இருதயத்தில் நினைத்த காரியங்கள் கைக்கூடி உலகத்தில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (க௧)

பாசமோடபையம்விலும பரிசைவேற்படையில்வாரும்
மாசறத்திகழ்வாமக்கை வாதமங்குசம் வலக்கை
பூசலம்பிகல்வான்போர்வேல் புரந்தரன் புதல்விசேரும்
தேசசிந்துரந்தாம் நித்தியதியானஞ் செய்வார்.

(இ-ள்.) பாசம் அபையம் வில் பரிசை சக்கரம் வெற்றிவேல் இவ்வாயுதங்களாரும் வலது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், வரதம் அங்குசம் உலக்கை அம்பு வாள

வேல் இவ்வாயுதங்களாகும் இடது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், பச்சத்தில் தெய்வ
யானையம்மன் அருகிலிருந்துப் பிரகாசிக்கவும், சிந்தூரத்தில் கமழும் கற்பக மலர்மா
லையணிந்த வடிவுடையவராய் நித்தியராப் மனலில் பாவனை செய்து, கியானிப்பார்
கள்.—எ-று. (கஉ)

குக்குடத்துவசமொர்கை கோலவே லொருபொற்செங்கை
மிக்குரவதனமுஞ்சீர வெட் சிபச் சொடைசேர்வாகு
மொக்கவேபுரிமுன் ஞாலு முறம்பெயற்குடம்பின்முரும்
செக்கரின் பொலியத்தோகை நிபாஸமே சிருத்தல்காண்பார்

(இ-ள்.) குமாரக்கடவுள் இடதுகையில் கோடிக்கொடியும் வலதுகையில் வெ
ற்றிவேலும் பிடித்தவராய், மேன்மையுடைய சிருமுகமும் வெட்சிமாடப் பயமு மு
ன்னால் மாப்புஞ் செவ்வானம் போலும் ஸ்டிரா பிரகாசிக்க, மயில் குதுங்கிரு
ப்பவராய் மனதில் பாவனைசெய்து கியானிப்பவராக இஷ்டமான சகல பாக்ஷமும்
ம பெற்று வாழ்வாராக — எ-று (கக)

இன்னனத்திமானமீசர்க் கிறையிக்குமுருகர்க்கீதெவர்
முன்னியவகையாற்றிஞ்சித் துலாத்தனம்பெருமைகளை
அன்னவாகனனுமானு மருந்தவர் பாருமாப்தூர்
பன்னுதற்கரிதநாகப் பருப்பதமநிமையம்மா.

(இ-ள்.) இரத்தப்பிரகாரம் நுபத்தியானரு கிடுகற்கு முமைக்கும் குசனுக்கும்
இவ்வகையென்று சிறிது தெரித்தமட்டுப் பொள்ளேம், பெருமை சொல்லுமிடத்
தில் பிரம்மாவும் வித்தனும் அரிய தவமுனிவர் யாவருமெடுத்துச் சொல்லுவதற்
கும் அருமையாயிருக்கும் திருகாககிரிதலத்தின் மகிமை—எ-று. (கச)

அரன்முகமநனிவந்த வாகமபுராணநதன்னி
லிரணியசெங்கோட்டார்நா கேசர்புராணந்தன்னைப்
பரபுராணத்துக்கொப்பாய்ப் பருருதல்வினைத்தல்பாவ
யிருவருங்குகனோடோங்கி பெருமலைபதற்கொப்புண்டோ.

(இ-ள்.) சிவன் திருமுகங்களி லுதித்து லிளங்கிய திவ்யாகம புராணங்களிற்
சொன்னமயமான திருச்செங்கோட்டி லமர்த்தருளிய ராகேசர புராணத்தை
வேறொரு தலப்புராணத்திற்கு ஒப்பாகச் சொன்னாலும் நீனைத்தாலும் பாவஞ்சம்ப
விக்கும், சுவாமி அம்ம னிருவருங் குமாரருடனே ஒங்கி எழுந்தருளிய மயர்த்திருக்கி
ன்ற விந்தத்தலத்துக் கொப்புண்டோ வில்லை—எ-று (கரு)

அரனகத்தியர்க்குக்கூற வறுமுகனசலமங்கை
திரமுறக்கேள்விகூர்ந்து சேயுநந்திசர்க்கோதி
வருபுராணத்தைவேத விபாரபால்வணங்கிக்கேட்டே
சுருதிமாமுனிவர்க்கோத தொன்மறைமொழியிற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) பரமசுவரன் அகத்தியனுக்குச் சொல்ல, ஆறுமுகக்கடவுள் உமைய
வளிடத்தில் கேள்வியுற்று, நந்திசுவரருக்குச் சொல்லி விளங்கிய புராணத்தை வே

தவியாசரிடத்தில் மிகுந்த வன்புடனே வணங்கிக் கேள்வியுற்ற குதமுனிவர் வைதீ
கர்களாகிய சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்ல, பழமுறை வாக்கியமாகக் கேட்
டுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௧௬)

நாகமாமலையிலீசன் நாரியோர்பங்கன்வேலன்
யேகமாயுதித்தூநீங்கா தெண்ணருந்தீர்த்தநல்கிப்
போகமாமுத்தியாவும் புரத்தலாலிகத்தும்விண்ணு
மிகமாமலேக்குமின்றா லீல்துசத்தியங்களென்றார்.

(இ-ள்.) அந்த திருநாககிரியில் நாகேசராகிய அர்த்தநாரீஸ்வரர், வேலாயுத
க்கடவுள் விளங்கிப் பிரியாமல் வசித்து, அளவிலலாத தீர்த்தங்களு முண்டாக்கிச்
சகல போகங்களு முத்திமோட்சங்களு மனைவருக்குங்கொடுத்து இரட்சிக்கும் கிரு
பையினாலே திரிலோகங்களுக்கும் மகாமேருகிரிக்கும் இந்த மகிமை யில்லை, அது
உண்மைவசனமென்று சொன்னார் குதமுனிவர்—எ-று. (௧௭)

இம்மலையின்னதீர்த்த மிக்கொடியிர்த்ததாரும்
விம்மிதப்புல்முத்தேவர் வியன்றொழிலதனைநல்கு
மம்மலையரனைப்பாங்கி லன்னையமுருகைப்போற்றிச்
செம்மலைப்புராணங்கேட்போர் சிறினுக்களவுமுண்டோ.

(இ-ள்.) இந்தமலை, இந்ததீர்த்தம், இந்தக்கொடி, இத்தவிருட்சங்கள், அந்
புத புற்பூகைள், மூன்றுதேவர்கள், மேன்மையான தொழிலைக்கொடுக்கும் அந்தமலை
யில் சிவனை, சிவ னிடப்பாகத்திலிருக்கும் தேவியை, முருகனை நமஸ்கரித்து அமு
கிய தலப்புராணத்தைக் கேட்பவர்களுடைய பெருமைக்கு அளவில்லை—எ-று. (௧௮)

அருச்சுனையானம்ஞான மருட்செபமலையீதொன்றில்
கருத்தாறுமலர்கட்கெல்லாங் கண்ணுசிலருளம்பேறும்
திருத்தாறுகுமரன்வாழ்வுந் திரிபுரையருளுஞ் சிரு
நிருத்தனாற்பதமும்பெற்று நிலத்தினில்வாழ்வரன்றே

(இ-ள்.) அருச்சுனைகள், தியானங்கள், ஞானபோதக நிஷ்டைகள், செபங்கள்
இவையெல்லாம் அந்தமலையின்மீது செய்யுங் கருத்தையுடையவர்களுக் கெல்லாம்
பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளும் பேறும் குமாரருடைய வாழ்வும், திரிபுரசுந்தரியி
னுடைய கருணையும், லட்சுமீகரமுஞ் சிவனுடைய நான்குபதங்களும் பெற்று வா
ழ்வார்கள்—எ-று. (௧௯)

கந்தர்பூசைச்சருக்க முற்றிற்று

ஆட திரு விருத்தம்—உசஅ.

விஷ்ணுபுசைச்சருக்கம்.

ஆதிநீதியுக்கத்தினி லண்டர்கோன், மாதவத்தவர் வானவர்குழ்தாந்
தாதலர்ப்பொழிற் றுருவின்கீழரி, யாதனத்தி லிருந்தொன் றறைருவான்.

(இ-ள்.) முதலாவது நீதியையுடைய கிரோதாயுக்கத்தில் தேவர்கள் முனிவர்க
ளனைவருஞ்ஞாந்து சேவிக்கத் தாதுமிருந்தலர்ந்த கற்பகச்சோலையின் நிழலி னிடத்
திற் சிங்காதனத்திற் கொலுவாகவிருந்து தேவேந்திரனாவன் யோசித்து ஒருவார்
த்தை சொல்லுகிறான்—எ-று. (க).

மூவரிற்றலை யாவர்மொழிகவென், றாவலிற்றுரு வாசககாச்சொல
மேவியங்கவர் மீதினிலயாரொன்ப, போய்விளங்குவ மென்றவர்போயினர்.

(இ-ள்.) இரிமூர்த்திகளில் பெருமையுள்ள மூர்த்தி ஆர் சொல்லுமென்று தூரு
வாசகாக் கேட்க, அவர் மேலுலகங்களிற்போய பெருமையுடைய ரின்னொன்ற
றிந்து வந்து சொல்லுகிறேனென்று மேலேபோனார் தூருவாசர்—எ-று. (உ)

எய்திவேத் னியர்க்கையறிந்தரன், செய்திறத்த செயற்கையுணர்ந்தபின்
மைதரும்புய மாயவன்சேர்வுபுக், சூப்துவார வரவணாக்கிடினர்.

(இ-ள்.) பிரமலோகத்திற்சென்று நான்முகனைக்கண்டு பெருமையில்லாத விய
ல்பையறிந்து, சிவலோகத்திற்சென்று பரமசிவனைக்கண்டு பெருமையில்லாத செய்
கையைத் தெரிந்து, பின்பு நிலமேனியையுடைய விஷ்ணுலோகத்திற் புருந்து அங்
குனம் வாயிற்காவலரான துவாரபாலககா யனுகுறா தூருவாசர்—எ-று. (ங)

கிட்டொலைத் துவாரக்கிரிப்புயக், கிட்டடங்கம் லற்கனற்காவலர் [னன்.
விட்டுகின்றனர் விண்மீவின்சொல்லுறார், துட்டமாமுனி மாலகத்தோன்றி

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் மலைபோற் புயங்களுந் தாமரைக் கண்களையுமுடைய வி
ஷ்ணுவினுடைய துவாரபாலகர்கள் சுவாமி உதரவில்லாமல் முனியை விட்டுவிட்
டார்கள், துஷ்டனுகிய தூருவாசமுனி விஷ்ணு வினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று.

தோன்றுகாலச்சதன்பைந்திருவுடன், மான்றவின்பமயக்கிலறிந்திலன், ஆ
ன்றவாரினருந்தவர்கண்டபிள, ஊன்றுதாள் கொடுதைத்துவெருண்டனன்.

(இ-ள்.) வந்த தூருவாசரை விஷ்ணுவும் அழகிய லட்சுமிதேவியுடன் மருவிய
வின்ப மயக்கத்தினுலே அறிந்தவரல்ல, அதுகண்டு அரிய தவமகிமையுடைய தூரு
வாசன் கால்கொண்டு விஷ்ணுவை யுதைத்துக் கோபித்தான்—எ-று. (ஊ)

மாறுகூர்தூரு வாசகன் றன்னையே, ஏறிமாவென் னகலங்கடினமென்
றீறில்பாத மெடுத்தாப்பிடித்தடி, சிறிநொந்தனை யென்றுரை செப்பினான்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சேரிச்சினந்து உதைத்த தூருவாசரைப்பார்த்து விஷ்ணுவும்
த்தி பொறுத்துக்கொண்டு, முனியீசுவரரே என்னுடைய மாப்பு கடினமாயிருக்கும்
உம்முடைய பாதம் றோருமேயென்று தூருவாசன் பாதத்தை யேந்திப் பிடித்துத்

தேவரீர் கோபித்தீர் அடியேன் பப்பட்டேனென்று குளிர்த்த வார்த்தைகளைச்சொன்னா. —எ-று. (க)

மாயனிப்பொறை வாய்மைபுணர்த்தபின், சேயசிகதைகளித்தருள்செய்தயன், மெய்யுசைவிடச்சிவன் பிச்சிஸ்சி, ரோபெவர்க்கும் வெறுப்பென்றியம்பினான்

(இ-ள்) அப்படிப் பொறுமையுடனே விஷ்ணுவானவர்பிரியவசனஞ் சொன்னபின்பு, சினத்தீர்த்து சித்தைகுளிர்த்து கிருபைசெய்து பிரம்மாவுக்குப் பூசையில்லாமற் போகவும், சிவனிருமாலியம் யாவருக்கும் வெறுப்பென்று சபித்துவிட்டான் தூருவாசன் —எ-று. (எ)

ஆயகோப விரதன் சொலம்மொழி, யெய்மாய னிறைஞ்சிவிடுத்தபின்
யூயயாயிற்றுவாரத்திருவாரீர், வாபில்விட்டதென்வம்பினென்சொன்னார்

(இ-ள்) அந்தக் கோபரு விலகிச் சொன்ன தன்மை வசனத்தினாலே மனங்குளிர்த்த விஷ்ணு முனியைவரையடி அனுப்பிய பின்பு, அழகிய வாசற்காவலான ரிருவனாயுமழைத்து நீங்கலாந்தத் தூருவாசமுனியைத் தடுக்காமற் கோயில் வாசலினுள்ளே விட்டிவிட்டாகனே அது வென்னவென வருவீராகவென்று சொன்னார் —எ-று

இன்றுமீது விபந்தியவனொழிந், கொன்றுசாபம் வழங்குதம்பாதெனில்
பன்றிவின்கத நீள்பவந்துன்றி, என்றிமுச்சென்மமாகின்றிரோ சொல்வீர்.

(இ-ள்.) இப்போது நீங்கலிருவரு மெனக்கு அபசாரஞ்செய்த கொடிய செய்கைக் கொரு சாபம் கொடுக்கிறோம், யாதெனில் நமக்குப் பரிவுடையவர்களாய் தூறுசென்மம் பிறந்து வருவோனா, அல்லது மூன்றுசென்மம் எனசொல் பகைஞராய் பிறத்திறந்து வருவீர் என்றா, இவையிரண்டும் லொன்று சொல்லுவிடென்று சொன்னார் விஷ்ணு —எ-று. (க)

ஆகவிவ்விதில் யானுயிர்ப்ப்பொழி, லேகுமிவன விகலின்முச்சென்மமும்
யாகநாக சயனரில் லைப்பண்டப், பரிசொன்று பதத்துளமென்றனர்.

(இ-ள்.) ஆகையா வித்த இரண்டுவகை சாபத்திலே எது விருப்பமாகச் சொல்லுகிறீர்கள் சொல்லுமென்று விஷ்ணுவாவ, சவாமி நாங்கள் மூன்றுசென்மமெடுத்த நாகசயன மூர்த்தியாகிய உமக்குப் பகைவராய்ப் போர்செய்து தேவரீர் கையாயுத மெங்கனாககொல்ல எப்போதும்போலே சவாமிபாதத்திற் சேர்வோமென்று சொன்னார்கள் துவார்பாலகர் —எ-று (க0)

என்றுமுற்றிறப்பினெழு வன்னிரைய, என்னிவெனறி பிரணியவக்குளப், மென்றவத்திற்பிறந்துபின்பொரு ளையக, கைய வவ்வவரங்கைக்கொண்டிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன துவாரபாலகர் மனோயிஷ்டப்படி விஷ்ணு சபித்தார், அவர்களு மந்தச்சாப மொறுசகொழுமி மூன்றுபிரப்பிய முதற்பிறப்பு வெற்றியையுடைய இடணியன், இரணியாட்சதனுகப் பிறந்து வளர்ந்து தவஞ்செய்து பகவான்நரும் கும்பெற்றுத் தேவர்களை இடுககனசெய்து சகல உலகங்களையும் ஆண்டுகொண் டிருந்தாங்கள் —எ-று. (கக)

இரணியன்செய்த வீறில்தவத்தினு, லரணியம்முவுல ருந்தெய்வமாயினு
னிரணியநம ஹாவென்றியம்பியே, கரணவேதமுங் கைதொழுவாண்டனன்.

(இ-ள்.) இரணியாகூரன் செய்த தவமகிமையினாலே காவலாகத் திரிலோகத்
துக்கு மூர்த்திகரமாகத் தெய்வமானான், இரணியநமாவென்று சருவத்திராளுஞ்சொ
ல்ல ஆகமவேதங்களும் வேதனுங் கைதொழுது வணங்கத் தன்னுடைய ஆணையா
க்கினைசெலுத்தி அண்டபுவனங்களை யாண்டுகொண் டிருந்தான்—எ-று. (௧௨)

அந்தவேலை யருந்தவர் வர்னவர், நொந்துசிறந்த துடங்கியரியிடத்
தெந்தைகேள்வனிரணியன்வாழ்வறவுந்தியெங்கட்குனதருள் வேண்முமால்

(இ-ள்.) அந்தக்காலத்தில் இரணியாகூரன் செய்கிற ஆக்கினைக் கொடுமைக்ரு
ப்பயத்து அரித தவமுடைய முனிவர்களுந் தேவர்களு மிகவு மனதுநொந்து சிந்
தாருலத்துடனே ஆதி விஷ்ணுவினிடத்திற்சென்று சுவாமீ கேளும், எங்களை நெ
ருக்குச்செய்கிற இரணியாகூரன் வாரும் வாழ்வுஞ் சிதைபச் சங்கரித்து எங்களுக்
குச் சுமமுண்டாகும்படிக்குத் தேவர் கிருபைசெய்து இரட்சியுமென்று முறையி
ட்டார்கள்—எ-று. (௧௩)

எனவியம்ப விரணியன் மைந்தனா, மினியசொற்பிரக லாதனையேவினா
னகனாயப்பிறந் தைந்தவபநிவி, லுணறில்வாலவ னோதத்துடங்கினான்.

(இ-ள்.) எனறிப்படி. முறையிட்ட தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, இரணியன்
மைந்தனாகப் பிரகலாதனைப் பிறக்கும்படியாகச் செய்தார். அவனும் மன்மதனைப்
போலே சவுந்தரியமுடையவராய்ப் பிறந்து வளர்ந்துவந்தான், ஐந்துவயதிலே உசி
தவறிவினாலே லாடிக் கித் துடங்கினான்—எ-று. (௧௪)

சூரவனந்தக் குமாரனைமுன்னறிஇ, யிரணியநம ஹாவென்கவென்றின்
கரணபாலன்றன் காதிநகரம்பெற, விரணியநம ஹாவென்பதேதென்றான்.

(இ-ள்) அப்போது உபாத்தியாயர் அந்தப் பிரகலாதனை முன்னகரித்தி இ
ரணியநமாவென்று சொல்லப்பாவென்று சொல்ல, அதுகேட்ட பிரகலாதன் இர
ணியனை கைகளாலும் காதுகளை மூடிக்கொண்டு சுவாமி கீரிப்படி. சொல்லப்படாத இ
ந்தச்சொல்லை சொன்னதேதென்று கேட்டான்—எ-று. (௧௫)

பின்னரயாதெனப் பேரைக்கூரவனா, ரன்னபால னுணர்ப்பதருளினாற் ற்.
கன்ன லுங்கனித்தேனும்முதமு, முன்னவர்த் செயிமொந்தெனச் சொல்லுவா

(இ-ள்.) அப்பம்ச்சொன்ன பின்னையைப் பார்த்து உபாத்தியாயர் பின்னென்
ன சொல்லுகிறதென்று கேட்ட, பிரகலாதன் அன்பினாலே கற்கண்டவ கனிகளுந்
தேனு முதமுங்கலந்து உண்பவர்க் கெப்படி ருசிக்குமோ அப்படி. செவிகளுக்கு
இனிமையாகும்படி அரிநாம மந்திரத்தைச் சொல்லுற்றான்—எ-று. (௧௬)

வேறு.

நாராயணபநம வென்பதல்லாதது நவிலத்த்காநவிலுமேற்
காராழிநகமுங் காக்கப்பதானகயின் கண்ணுங்கொடுக்கும்ரியின்

பேராதுறத்துறை பிறக்கிறுமையும்வாழ்வு பெருகும்சக்கதனடிதரும்
நேராய்நினைத்தன நினைத்தனநிலைக்கும்வா நிலையுந்தருங்குராவனே.

.(இ-ள்.) 'ஓம்' நமோநாராயணய நமஹாவென்று சொல்வதே யல்லாமல், நீர் சொல்லத்தகாத வார்த்தையைச் சொன்னால் ரவுரவாதிநரக வேதனையும், மூதேவி பதவியும் கொடுக்குமாகையால் அந்தச்சொல்லை மறந்துவிடும், அரிநாமந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதனை எவ்ச்சொல்லினும் இம்மை மறுமைக்கும் வாழ்வைத் தருவ தன்றியும் விஷ்ணுபதமும் கொடுக்கும், நன்மையாக நினைத்த காரியமெல்லாம் கை கூடிவரும், சொர்க்க புவனபோகமும் கிடைக்கும் குருவே என்று சொன்னார் பிர கலாதன்—எ-று.

(கஎ)

எனப்பிரகலாதனுரை யெய்தியபின்க்குருவி னிதையங்கல்லங்கியதனால், மனத்துயர்விளைந்தெனையு முனையுமிப்பொழுதே வதைப்பனிதுகேட்டின் மதலாய், நினைத்தெனதுசொற்படி நிகழ்த்தெனப்பலவாய நிலையினுஞ்சொ ல்வதுகொளான், தனத்தவிரமிந்நிரங் கைவிடுவதின்றெனக் கனகன்முன் னேகினனரோ.

(இ-ள்.) என் றிப்படியாகப் பிரகலாதன் சொல்லக்கேட்ட உபாத்தியாயர் ம னதுகலங்கி வாரும் பிள்ளாய் நீ இப்போதுசொன்ன வசனத்தை உன் பிதாவான இரணியன் கேட்டால் உந்தகண்ணமே என்னையும் உன்னையும் கொன்றுவிடுவான், ஆதலா லென்சொல்லை மறுக்காமல் நினைவுடனே யான் சொன்னபடிக்கிச் சொல் லென்று பலவிதங்களாகச் சொல்லியுங் கேளாமல் ஸ்ரீஅரிநாமந்திரத்தை மறவா மற் சொல்வதைக்கண்டு குருவானவர் பிரகலாதனை அழைத்துக்கொண்டு இரணி யாகுரனிடம் போனார்—எ-று.

(கஅ)

அவ்விரணியன்சொல்வ துங்கருத்துக்கொளர் னப்பாலகன்றந்தையை, யிவ்வகையுன்விலையுனக் கெய்துவன் னிலையென்னில் யான்சொலும் படி மொழிதியென், றெவ்வொருசொல்வேதவுரை யெனவுரைத்தருளிநா னு ணர்வற்றமுரணிரணியன், றெவ்வென வெகுண்டனன் றெள்ளமுதினைக்க விழ்த் தாலறுகர் சிலமெனவே.

(இ-ள்.) அந்த உபாத்தியாயர் இரணியாகுரனைக் கண்டு உன் பிள்ளை நான் சொன்னபடி சொல்லாமல் வேறொன்று சொல்லுகிறான் அது நீ யறிவாயென்ன இரணியன் பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு உபாத்தியாயர் சொன்னபடி சொல்வாய் குழந்தாயென்று பிரியமாகச்சொல்ல, பிரகலாதன் தந்தையைப்பார்த்து இவ்வகை உறுதிநிலை உனக்கு வந்ததென்ன யான் சொல்லுவதைக் கேளென்று உண்மையான வேதங்களிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீஅரிநாம மந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதுவேன்று தெரியப்படச் சொன்னான். அதுகேட்ட அறிவில்லாத இரணியன் உடனே அமுர்த்தத்தைக் கவிழ்த்து விஷத்தைக் கொள்ளுவதுபோல அதிக கோபங் கொண்டான்—எ-று.

(கக)

பாலனிவ்னமதுவெங் காலனெனவுற்றுப் புகைத்தொழிநுடங்கியனலின்
பாலநிலமெழீடுவழித் தாழ்த்தினன்கரிமுன் யுதித்தினன்காளாகுடக்

காலகண்டணவரவு கவ்வக்கழந்தனன் கடலுனைவிடுத்தசெினங்
காலவெறிகடகத்தின் மெய்கண்டதுண்டங்கள் காண்பமென வீசினனரோ.

(இ-ள்.) இந்தப்பிள்ளை எனக்குக் கூற்றுவனென்று குறித்து இவனை யெவ்விதத்திலும் கொல்லுகிறதே நல்லதென்று பகைத்தொழி லாரம்பித்து அக்கினசொலிக்கமுட்டி யதனில் போடுவித்தான், ஆணக்காலைவிட்டு மிதிப்பித்தான், காலகோடிவீஷங்களைக் கக்காநின்ற கொடிய பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பித்தான், கலதுணுடனே கட்டி சமுத்திரத்திற் போடுவித்தான், இதற்கெல்லாம் பிரகலாதன் சாகாததைக்கண்டு மிகுந்த சினத்துடனே இவனைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டுவேனென்று தன் கையிலிருந்த வாளாயுதத்தினால் வீசினான்—எ-று. (௨௦)

இவ்வகையிந்தொழில் களியாவுமவன்மீதினி லுருவகை யிராவகையினால் மெவ்வலியிவற்றுகுளதுமெய்மைசென்றவனுடன் வினவுதலெடுத்திரணியன் இவ்வுலகுமெவ்வுலகு மென தரசியற்றிறமுன் னரணன் யாவனெனவே கவ்வையறவுளாமினவ னெங்குளான பிரகலாத கவ்வகட்டுமொமினென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரகலாதனைக் கொல்லத்தக்க முயற்சியெல்லாஞ் செய்தும் அவன் சாகாதபடியினாலும், இவனுக் கித்தனை வலமையும் பலனும் சார்புமிருக்கிறது உண்மைபென்று அவனை வினவும்படி யெதிரிட்டு இரணியன் இந்தலோக மெல்லா மென்னுடைய அரசாட்சி யாக்கினையி லடங்கியிருக்க, கிருபைசெய்வாயென்று தேட்ட உன்னுடைய சுவாமியானவன் எவன், அவன் எங்கே யிருக்கிறான், அவனை எனக்குக் கபடமில்லாமல் காண்பிப்பாய் பிரகலாதனென்னும் கவ்வனே யென்றான் இரணியன்.—எ-று. (௨௧)

ஐம்புலனுமைப்பெரும் பூதமும்மைஞ் னொரு டைஞ் னுறுபணவரவினு
மும்பருளுஞ்சீவ னுறைதரு விடத்தினு முலகங்கள் பலவைப்பினு
மிம்பருஞ்சுருபவரு பத்தினுங்கரிமுத லெறும்பினுமிவ்விடமிதினு [ஐய்.
மெம்புனிதனையுறைவ னெங்குமவனேதெய்வ மெனவந்கொடுத்தொழிவி

(இ-ள்.) என்றிப்படி இரணியன் வினவ, பிரகலாதன் என்னாவிலிருக்குமவன் ஐம்புலாதிகளிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் ஆயிரம்பணமுடிச் சேஷசயனத்திலு மேலுலகத்திலுஞ் சராசரங்க ணீனத்திலும் வைப்பாகிய பலவுலகங்களிலுஞ் சொருபங்களிலும் அருபங்களிலும் யானைமுத லெறும் பீரூகிய சகல சிவாத்தமாக்களிலும் இவ்விடத்தின்மேலும் என்னுடைய கர்த்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியிருப்பான், அவனே தெய்வமென் றறிவாயாகக் கொடிய குணத்தின்னதொழிவ யுடையவனே என்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவான்—எ-று. (௨௨)

சீவனுஞ்சீவனல் லாதவெப்பொருளினுஞ் சொருபனென்றாயணன்
காவலுறுமிரணிய னெனச்சொலுங்காலையிற் றண்கரத்தினத்தாணிலும்
நாவகயிருந்தவ னிருப்பனெனவெனவோதி நடுநடுங்கக்கையறைந்
தோவறவுரைப்பவதி லண்டரண்டத்திருளி னொருசிக்கராதமுளதால்.

(இ-ள்.) பல உயிர்களிலும் உயிரில்லாத பொருள்களிலும் தூணிலு் தரும்பி லு மென்கெங்கும் நிறைந்திருப்பான் இவ் சுவாமி நாராயணன் இரணியனானே

யநிர் துக்கொள்ளென்று சொன்னான், அப்போது இந்தத்தூணிலுமிருப்பானே உன் கர்த்தாவென்ன, அப்படி யதிலுமிருப்பானென்று சொல்ல, அப்போது ஓங்காரஞ் செய் தறுக்கி, யண்டபுவனங்கள் நடுநடுக்க அந்த சொர்ன்னமணித் தூணை இரணியன் கையினாலே ஓங்கிக்குத்தி யறைநது இகழ்ச்சியான சிலவசனங்களைச் சொன்னான், சொன்னவுடனே அந்தத்தூணிலிருந்து உகாந்தகாலத் திடிமுழக்கம்போலும் முழங்கி ஒரு சிக்கநாதம் உண்டாச்சது—எ-று. (௨௩)

அங்கவனையெனதுடன் போர்வனையெனப்பகரு முளவிலப்பிரகலாத னங்கமலைநாராய ணையநமவருகெனனு மளவிலகிலாண்டமுழுதுந் துங்கமிகியிர்வுறத் தோள்களொருநாலுந் தொடரநாற்றிற்கும்நிறையச் செங்கமலவினையடி கள் சேடன்பணமுடிச் சிகரநெறுநெறெனவுலவா.

(இ-ள்.) அப்படி முழங்கின சிக்கநாத ஓசையைக்கண்டு இரணியசூரன் தூணை விட்டு வெளியேவாடா என்னுடனே உயித்தியமபண்ணடா வென்று சொன்னான், அப்போது பிரகலாதன் சுவாமீ லட்சுமிமனாளா ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தியே நம ஹா வெளியே வரவேண்டுமென்று ஸ்தவுர்திரஞ்செய்ய, அந்த தூணைப்பிளந்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டி நரசிங்காவதாரமாக அகிலாண்டமெல்லாம் சமது கிரீடந் தோய்த்து நிரிர்ந்தவர எட்டித்திகழும் நான்கு புயங்களும் நெருங்கிநிறைய, இரண்டு சிங்கபாதகமெலங்கும் பூமியிடம் போராமல் மிதித்துவர, ஆகிசேடன் பனுமருடங்கள் நெரித்து தலையாயநது நெளிக்கவும் வந்தார்—எ-று. (௨௪)

முடியண்டவைப்பினுக் கப்புறந்தப்புறத் தப்புறமுமுடிவரிதென வடிகொண்டவெண்பல் லெனக்கொருபல்லாயிரம் போசனைகளாகவுலகம் வெடிகொண்டதிர்த்ததென வள்ளுநிவிதிப்பன விசாலவழிவடவானலப் படிகொண்டினெறுசுழ லப்பாரநரசிங்க படிவம்பிற்த்துளதோ.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த நரசிங்கமூர்த்தியினது முடிகள் அண்டங்களுக் கப்புறத்தும் ஊடுருகவும், கடரிய சிக்கப்பலனாக ளொன்றுக்கொன்று பல்லாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமாக நகைகொட்டி வரவும், உலகமெல்லாம் இடியிடித் ததிர்த்ததுபோலும் அவாவருகிற அதிாசசியினாலே கிகெடென்று அதிர்த்து சிலையோடவும், நகங்கள் யிகிர்விகிர்த்திட விஸாசமான வட்டக்கண்கள் வடவாக்கினிபோ லெரிந்து பொறிபரக்க, அண்டங்கள் சுழலப் பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றிக் கைகொட்டி ஆர்ப்பரித்து நின்றார்—எ-று. (௨௫)

பிறந்தவுடனப்பிரக லாதன்மறைவுற்றான் பெரிதுநரசிங்கமெதிர்போய் மறந்தருமைத்திரணி யன்கனவினைத்தொழில் மலைந்தனலிவ்விருவருமலைந் திறந்திடநகத்தினு விரணியன்கனவயி றிடந்துருநதிகணுகுந்தலா னிறைந்துநரசிங்கவெறிநெடிதுநாரணனுலகில் நிகழ்வித்துநின்றபொழுதே

(இ-ள்.) இப்படி வெளியே புறப்பட்டவுடனே பிரகலாதன் மறைந்துகின்றான், பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி வஞ்சமனத்தனான இரணியாகுரனுடனே எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணி அவன் சவுரியபெருமை வலுமையெல்லா மடக்கி, அவனைக் கொல்ல வேணுமென்று நரசிங்கத்தினுடைய கை நகந்தளினாலே இரணியன் வயிற்றைச்

கிழித்துக் குடல்களை மாலையிட்டு இரத்தங்களைப் பானம்பண்ணினார். அதிலொரு வெறியுண்டாகி மிகவும் பித்தனாக ஆடிச்சுழன்று அண்டமதிரக் குதித்து நிற்கின்ற காலத்தில்—எ-று. (உ௯)

பித்தனொருசரபப் பெரும்புள்ளின்வடிவிலும் பெரியநரசிங்கமதனைக் கொத்தியண்டத்திற் கொணர்ந்திட்டபின்னறிவு கொண்டெண்ணடபராதமெறித்தகைவிடப்பின்னு மிரணியாக்கன்புவி யெடுத்தகிலபாதாளவாய் [ன்வைத்தபடியாலவனை மடிய வமர்செய்யயிரு]வர்கள்பிரமஹத்திதொடலால்.

(இ-ள்.) அப்படி நரசிங்கம் பித்தவெறியா லாடித்திரிய, பரம மெஞ்ஞானமூர்த்தி சரபப்பட்டியாகி வந்து நரசிங்கத்தைக் கொத்தி அண்டகடாகத்துக்குக் கொண்டிபோய் குலுக்கிவிட இரத்தங்களெல்லாம் கக்கினபின்பு அறிவுவந்து அபராதஞ் செய்தேனென்று சிவனைவணங்கி விடைகொண்டு தம்முடைய லோகத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். பின்பு இரணியாட்சதன் புலியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பாதாளத்திலே வைத்தான். ^௧ அதுவறிந்து விஷ்ணு வராக அவதாரமாய்ப் பூமியையிடந்து பாதாளம்புழுந்து இரணியாட்சதனை யடர்ந்து கொன்று, புலியை முன்போல நிலைக்கச்செய்தார், அந்தப் பிரமஹத்தி விஷ்ணுவைத்தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டபடியினால்—எ-று. (உ௯)

வேறு.

மதுகயிடவொனு மகிழ்ப்பெறவிருவர் வனசெவியிடைமாசாலதிகமெய்வலியும் ஷறமொலிவிதமோ டவரவருடனாத்தூப் புதிதொருமாசின் புக்கவரதனாற் போகஞ்சிறிதுமிலாரு தநிநடுவினிவிவ நெவனெனநின்றார முறமுறமலைகுவரால்.

(இ-ள்.) பின்பு மதுகயிடவொன்னும் இரண்டிபேர் மகாவிஷ்ணுவினுடைய காலுக் குறும்பையினுலே பிறந்து வளர்ந்து அதிக புஜபலபராக்கிரம சாலிகளாக இடிபோற் சத்தமிட்டு அட்டகாசஞ் செய்து ஒருவரோ டொருவர் ஆர்ப்பரித்துப் போர்தொடுத்து நின்று செவிமாசின் ரோன்றினவராதலால் மவுகசத் தன்மையால கடல்நடுவிலே சயனித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவை இவனார் இங்கிருக்கிறவனென்று தங்கள் தங்கள் மார்பினுலே நெருங்கிப் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (உ௯)

ஆழியினொடுமது கயிடவார்பூச லனந்தபுகங்கால மூழியினிகல்செய் தொருவர்க்கொருவ ரினேத்திலிரிருநிருதர் பாழியில்வலியின பச்சைப்படிவப் பண்ணவனைப்பார்த்து வாழியுள்வலிமை மகிழ்ந்தனன்யாது வரம்வேண்டுவதென்றார்.

(இ-ள்.) கடல்நடுவிலே சக்கராயுதனுடனே மதுகயிடவ ரிருவரும் அனேக காலம் போர்செய்து ஒருவருக்கொருவ ரினையாமல் இரண்டிருநாற் தாழ்வில்லாத வலிநிலமையிற் கார்டமேகவண்ணராகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து நீ வெருசுமர்த்தன் உன் சவுரியத்தை மெச்சி மகிழ்ந்தோம் உனக் கென்னவரம் வேண்டிக்கேள் தருகிறோமென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (உ௯)

எமதுகைசக்கரம் விட்டால்நிஞ்சிர மிறவரமருங்கெனவே சுமலனுதித்தரு ஞந்திக்கதுமது கயிடவாருள்கிற்றார்

தமதுகரச்சக் கரம்விட்டவர்தந் தலைகளுப்பவன்னோர்
வெழுதகமேதை யில்விதிசெய்திட மேதினியெனவுளதால்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன மதுகயிடவரைப் பார்த்து விஷ்ணுவானவர் என்னைக்கரச்கரத்தால் உன்கள்தலை யறுப்பட்டு இறக்கும்படிக்கு வரங்கொடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்க, கமலனுதித்த பதுமநாபனுக்கு மதுகயிடவ ரிருவரும் அப்படியே வரங்கொடுத்தார்கள். உடனே விஷ்ணு தன்னைச் சக்கராயுதத்தை விட்டுத் தலைகளை யறுத்துவிட்டு அவர்களுடம்பின் றேலையுரித்து இரத்தமேதைகளுடனே நிலத்தின்மேல் விரித்து அமைத்தபடியினாலே பூமிக்கு மேஜினியென்று பெயர் விளங்குகின்றது—எ-று. (௯௦)

மாயன்றனதிடை வரும்கவாகிய மதுகயிடவர்படலா
லேயும்பழியில் தகலவுமிப்புற விரணியனைப்பொருத
காயந்துண்டித் திபெழியகலுங் காரணமாகவும்வந்
தேயும்பணிமலை நாகேசுரனை யிறைஞ்சுதுமெனவந்தான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் தன்னிடத்தில வந்த மதுகயிடவரைக்கொன்ற பழி தீரவும், வலிமைபொருந்திய இரணியாட்சதனைக் கொன்ற பிரமஹத்தி தீரும்படியாகவும் திருநாககிரி நாகேசுரனைப் பூசித் தர்ச்சிச்சுவேணுடிலுந்தார் விஷ்ணு—எ-று.

வந்துவணங்கிப் பணிமலைமீதொரு மரகதவடிவான
வெந்தையைமேருக கொடிமுடிமீதி லெழுந்தகொழுந்தைநறுஞ்
சந்தனபரிமள கத்தூரியிலபி டேகந்தனியாட்டி
வந்தனைசெப்தொரு வாவியுமேற்பால் வரவருநற்றன்னால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதேவர் திருநாககிரிமே லெழுந்தருளிய மரகத வெந்தையை யும், மேருசிகரத்தில வந்திராரின்ற கற்பகக் கொழுந்தையும், சந்தனபரிமள கத்தூரி திமிர்ந்த களபங்களால் அபிஷேகமுதலாகிய அலங்கரித்த உபசாரங்களுஞ் செய்து பூசித்துத் தன்பெயரால் ஒரு தீர்த்தமு மேற்குப்பக்கத்தி லுண்டாக்கி யருள்பெற்றார்—எ-று. (௯௨)

அங்கதுயிண்டுவின தீர்த்தமெனப்பெய ராயினவத்தீர்த்தந்
தவகியபலனத் தீர்த்தமாகாண்டந் தன்னிலுணைப்பமரிக்கி
ங்கிதமுதவின நாகமலைப்பர னென்றும்பிரியாதே
தவ்வினனாகி கேசவனெனவந் தவனிநுதித்திசையே.

(இ-ள்.) அந்த தீர்த்தம் அன்றுமுதல் விஷ்ணுதீர்த்தமென்று பெயராய் விளங்குகின்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தின் மிகு மப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில் சொல்லுகின்றது. விஷ்ணுவுக்குப் பிரமஹத்தி தோஷமுந்தீர்ந்து சுகம்பெறச்செய்த நாகேசுவரனை விட்டுப்பிரியாமல் அந்த ஸ்தலத்துக்கு நிருதித்திசையில் ஆதிகேசவனெனும் பெயராய் வசிக்கின்றார் விஷ்ணு—எ-று. (௯௩)

விஷ்ணுபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்—உஅக.

பிரமன்பூசைச்சூகம்.

விண்டுவின் பூசைநாக வெற்பினி லியற்றிவெள்ளைத்
துண்டவெண் பிறையுலாவு சுடர்முடிச் சடிலச்சோதி
வண்டிசை மலர்ப்பூங்கோதை வாழைப் போற்றும்பின்னாட்
புண்டரீ கத்தன்பூசைப் புகலுவன் றவத்தர்கேண்மோ.

(இ-ள்.) கிளோதாயுகத்திலே திருநாககிரியின்வாளை விஷ்ணு பூசித்தபின்பு, துண்டமான வெள்ளிய இளம்பிறைதவிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடங்கையுடைய சோதியை, வண்டிக ளிசைபாடி மொய்க்கு மலர்மாலேகுடிய கடத்தலை யுடைய உமையொருபாகைத் திளோதாயுகத்தில் பிரம்மதேவன்வந்து பூசித்த முறைமையைச் சொல்லுகிறோர் தவமிருகியுடைய முனிவர்களே கேணமின்சென்று சொல்லுகிறார் குதமுனிவர்—எ-று.

(க)

முதலுக் மகனறபின்னர் முராரியு மயனுந்தம்முட்
சிதைவிலா வெருளிதோன்றிச் செருத்தொழிற் புரியுங்காலே
யதநடு வநிலமண்ட வண்டரண் டத்துமப்பாற்
கதிரொளி யனலத்தூணங் கண்டிருவரு முட்கொண்டார்.

(இ-ள்.) முதலயுகம் போனபின்பு இரண்டாம் யுகத்தில் அரிபிரம ரிருவரும் நான்பெரியவன் நான்பெரியவனென்று ஒருவருக்கொருவர் பகைத்து அதிககோபங்கொண்டு அனேககாலமாக யுத்தஞ்செய்தார்கள். அப்போது இவர்கள் பகையைத் தீர்க்கும்பொருட்டு அவ்விருவருக்கு மத்தியில் சிவபெருமான் அகில அண்ட பிரம்மாண்டங்க ளெல்லாம் ஊடுருவும்படி பிரகாசம் பொருந்திய ஒரு அக்கினிக் தூணுகவந்து நின்றதுகண்டு இருவரு மவரவருள்ளத்தில் மலைத்துத் திகைத்து நின்றார்கள்—எ-று.

(உ)

ஈதடி முடியைத்தேடி யின்னதென் றறிந்தோர்மேலோர்
போதுவ மெனவேதங்கள் புன்மதி நினைவின்கூறி
மாதவன் யேனமாகி மலரடி தேடிச்சென்றான்
வேதனோ திமமாயண்ட விரிவெலாம் பரந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்போது பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் போர்த்தொழிலிவிட்டுத் தங்கள் புன்மதி நினைவினாலே இந்த அக்கினித்தூணினைது அடியு முடியும் கண்டவர்களே பெரியவர்களென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, விஷ்ணு வராகவருவமாகி மலரடியைக் காணவேனென்று பாதாளமார்க்கமாகத் தேடிப்போனார். பிரம்மதேவன் அன்னப்பட்டு உருவமாகி முடியைக் காணவேனென்று ஆகாசவழியே பார்த்து தேடிப்போனார்—எ-று.

(ஈ)

அனந்தகற் பங்களமாய னடிமலர் சிறிதுங்காணான்
கனந்தரு புடவிலிண்டு கழிவறு மம்மர்சுபந்தான்

வனநதரு கமலத்தோனும் வானுளை யனேகங்காலந்
தினந்தினந் தேடநின்றான் செயலிதந் கொன்றுங்காணான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத கற்பகாலம் வராகரூபமான விஷ்ணுவானவர் பூமியை
க்கீழ்முக்கொண்டுபோய்த் தேடியும் அனறாறுணிமையைச் சிறிதேனும் காணாமற்
றிகைத்து நின்றார். அன்னப்பட்டியான பிரம்மதேவன் அனேககாலம் அண்டங்
களெல்லாம்பார்து மேலேபோய் அக்கினித்துணினை முடியைக்காணாமல் தேடி
த்திகைத் தினைத்துச் சொல்லுதற்கொரு செயலுமில்லாமல் கவலையுற்றான்—எ-று.

அவ்விடை விடையன்பாக னவிர்சடை மகுடமீதாந்
செவ்விடை மடற்றண்கைதை செனறவால் காண்பவேத
னெவ்விடை நின்றானீயின் டெய்துவ தியம்புகென்னத்
துவ்விடக் களத்தான்சென்னிச் சூட்டினிற் கழித்ததெனறே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் கவலையுற்று நிற்குமபோது, சிவனுடைய
சடாமருடத்திலிருந்து கீழே யிறங்கிவருகிற அழகிய மடலையுடைய தாழம்பூவைக்
கண்டு நீயெங்கிருந் தெவ்விடஞ்செல்லுகிறு யென்றுகேட்ட, விஷ்ணுண்ட கண்ட
ணை பரமேசுவரன் சடைமுடியிலிருந்து கழித்துவிட்டபடியினு லங்கிருந்து வரு
கிறேனென்று சொல்லியது—எ-று. (இ)

கேதகை யோதக்கேட்ட கிளர்சிறை யோசித்திந்தப்
போதினில் மாயன்றன்னைப் புருந்துநாம் வெல்வோமென்றே
யீதென வறியேனெந்தை யெழில்முடி யெனக்கோர்நனபு
குதினி யுரைப்பவேண்டுந் துணர்ப்பெருங் கைதாயெனறான்.

(இ-ள்.) அப்படி தாழ்மடற்பூ சொன்னதைக் கேட்டு அன்னவடிவான பிரம்
மதேவன் யோசனைசெய்து இப்போ திதனைக்கொண்டு சென்று விஷ்ணுவை நாம்
வெல்லுவோமென் றெண்ணி ஓ கேதகைப்பூவே, சிவனுடைய முடியை யணுவ
ளவுக்கானேன் நீயெனக்கொரு சகாயமாகவந்து பொய்ச்சாட்சி சொல்லவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொண்டான்—எ-று (சு)

என்றபோ தவன்றன்சுட வெழுந்துசெம் மடற்பூங்கைதை
மன்றலந் துளபங்காண மயக்குறும் காலையோதும்
கொன்றையஞ் சடிவங்கண்டேன கோதில்கே தகையீதென்பால்
வென்றியீ தவனறனசென்னி வேணியி லிருந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) கேதகைப்பூவும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பிரம்மதேவனுடனே புறப்ப
ட்டுக் கீழே யிறங்கிவந்து அடியைக்காணாமல் மயங்கிநிற்கின்ற விஷ்ணுதேவரைக்
கண்டு நான் சிவனுடைய கொன்றைமாலேசூடிய வழகிய சடைமுடியைக் கண்டே
ன், சிவன் சடையிற்றரிததிருந்து கழித்துவிட்ட கேதகைப்பூ விதோபாரு மிதுவே
சாட்சி, நீ தோவையடைந்தாய நான் வெற்றியடைந்தே னென்று பொய்சொன்
றான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (ஏ)

கரியிது கரியோய்வெங்கைக் களிற்றினை யுரித்தார்சென்னி
விரிசடை முடியைக்கண்டேன் விண்ணீ காணுய்கொல்லோ

அரிதிருக் கமலபாதம் யானனுவேனுங் காணேன்
நெறிவரு கமலத்தோயென் செய்வதென் னுண்மையென்றான்.

(இ-ள்.) வாரீர் விஷ்ணுவே. இந்த வோகைட்டி சாட்சியாக வெவவிய துதிக் கையுடைய யானையை யுரித்துப்போத்த சிவனுடைய விரிந்த சடைமூடியை நான் கண்டேன், நீர் சுவாயி அடியைக் காணீரோயென்று சொன்னான். அதற்கு விஷ்ணு சொல்லுகிறார் வாரீர் பிரம்மாவே, சிவனுடைய இரண்டு சேர்பாதகமலங்களை நான் னுவளவுங்காணே னினி யென்னசெய்வே னுள்ளபடி.யென்றான் விஷ்ணு—எ-று.

அயன்புக நியபொய்யு மரிபுகல் வாய்மைமெய்யும்
புயங்கபூ டணத்தாருள்ளப் புந்தியி னுணர்ந்துதோன்றி
நயந்துமா யனைவேதாவை நடுங்குவோர் சிரத்தைமாற்றி
வயங்கெழு மாயன்கோவில் வாழ்வுல களைத்தமைத்தார்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் சொல்லிய பொய்யும், விஷ்ணுமூர்த்தி சொ ன்ன மெய்யு மில்விரண்டையும் நாகாபரணமான பரமேஸ்வரர் தமது திருவுள்ளத் திலுணர்ந்து அவர்களுக் கெகிரிவந்துநின்று நீ இந்தப்பொய் சொல்லலாமாவென் று பிரம்மதேவன் கிரகுகளி லொருகிரகைக் கிள்ளியெறிநதார். விஷ்ணுவைப்பார் த்து பிரியவசனங்கூறி விஷ்ணுஸ்தலம் உலகமெங்கும் விளங்கித் துதிக்கும்படி அ ருள்செய்தார் சிவன்—எ-று. (க)

பிரமனுக் குலகமெங்கும் பெருகுமா லையங்ங்ளமாற்றிப்
பரமனங் னனமகனாற பான்மையா லவற்றைத்தீர்ப்ப
வருணையிற் பூசைகடர்ந்து மனந்தமா தலத்தர்ச்சித்துந்
தெருளுமற் றவிரானாகச் சிலம்பினைத் தேடிச்செனறான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரம்மதேவனுக்கு உலகங்களிலெங்கும் கோவில் பூசையில் லாமல் தவிர்த்தும் சிவன் நன்னைக் கோபித் தகன்றபடியினாலே அக்குற்றங் தீரும் பொருட்டித் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து அருணாஸீஸவராப் பூசித்து. அனந்தசிவ ஸ்தலங்களில் சிவனையர்ச்சித்து மக்குறறங்கள் திராதபடியினாலே திருநாககிரி ஸ்த லத்தைத் தேடிப்போனான்—எ-று. (க0)

திருக்கயி லாயமென்னுந் தென்றிசைச் செங்கோட்டெய்கி
நெருக்கயி லாயபொருட்கண் ணேரிழை பங்கரீபோற்றி
யிருக்கையி லாயன்றித்தந் திசைச்சுனா தன்னிற்
றருக்கையி லாயபிரம்ம தண்டனோ தீர்த்தங்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்றிசையிலிருக்கும் கயிலாயமென்னுந் திருச்செங்கோட்டிற் செ ன்று குழையை நெருக்குகின்ற வேல்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய உமை யொருபாகனா முப்பொழுதும் ஆகமப்படியே பூசைசெய்து வணங்கித்துதித்து அ ன்வனம் வசிக்கிருக்கும்போது, விஷ்ணுதீர்த்தத்திற்கு மீசானியபக்கத்தி லொருதீர் த்தத்ததைக்கண் டதில் வேதம்கிரங்களை யாவாகித்துத் தன்பெயரால் பிரமநீ த்த மென்று விளங்கச்செய்தான்—எ-று. (க1)

கண்டதண் டூர்த்தமழங்கிக் கமலமீ தம லவேதன்
கொண்டலி னிமிர்பூங்கோதை குலவொரு பாகுகு

விண்ணின் முளைத்தபச்சை விமலனை நாளும்போற்றி
யண்டிய நவைகடிகந்த தறிந்தனஞ் சிறிதுசொல்வாம்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் நாளுக்குநாள் பிரமதேவன் மூழ்கி புனிதனு
க கார்மேகம்போன்று வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புஷ்பமாலைகுடி யழகிய கூந்தலையு
டைய உமையொருபாகம் பிரியாத அர்த்தநாரீசுவரனை நாககிரியில் வசுத்திருந்த பச்
சைநிறத் திருமேனியையுடைய வழகிய விமலனை நாள்தோறும் பூசித்து தன்னைப்ப
ற்றிய சர்வபாவ குற்றங்கள் தீர்த்ததை அவையறிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோமென்று
சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (கஉ)

வரதிலோர்த் தமைமேன்மோக மனத்திரு ளனைத்துநீங்கி
பரதல மனைத்துமாகப் படைத்தன னன்துமன்றே
சிரதலத் தறுமுகேசன் செயிர்த்தயே தங்கணீங்கி
புரதல நாகவெற்பிற்பு குருதுமெப்ப் போதம்பெற்றான்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே அந்த திலோர்த்தமையைக்கண்டு மோகம்கொண்ட
அஞ்ஞான மனவிருள்நீங்கி உலகங்களைத்தையு அஃகம் தீர்ந்து அதுவல்லாமல் ஆ
றுமுகப் பெருமாள் குட்டிச் சிறையிலிட்ட மனக்கிலேசமுந் தீர்த்து சகல ஸ்தலமு
ம் புகழப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்து மெஞ்ஞானபோதமும் பெற்றுக்கொண்
டான்—எ-று. (கங)

முன்னறு முகனாகேட்ப மொழிந்தறி யாதபோத
மன்னெடு நாகவெற்ப னருச்சனை யதனாற்பெற்றான்
மன்னிய நவைகளையாவு மாற்றின னுமையோர்பாகன
பின்னொருக் காலும்நீங்காப் பெருந்தவம் புரியலுற்றான்.

(இ-ள்.) முன்னொருநாளிலே ஆறுமுகப்பெருமாள் வேத முதற்பொருள் கேட்க
அது சொல்லத்தெரியாமல் மயங்கின பொருட்போதமு ஹராநாககிரியீஸ்வரனை யர்
ச்சனைசெய்த முயற்சியாற் பெற்றான், தன்னைப்பற்றிய சகல பாவகர்மமெல்லாம் தீர்
ந்து நிஷக்களங்க சுத்த பவுத்திரனாகக் கிருபைகூர்ந்து இரட்சித்தார் அர்த்தநாரீஸ்வ
ர சுவாமி, அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு பிரியாம லிருக்கவெண்ணிப் பெருமையா
ன தவஞ்செய்யலுற்றான் பிரமதேவன்—எ-று. (கச)

பிரமகற் பங்களந்தம் பிறந்தபே ருழிகாலம்
அரனுறைச் செங்கோட்டெனறு மழிவறு முறையுளீதென்
றுரிமையி னகவானறேவ ருயர்முனி வரர்நால்வேதர்
பனையொரு பாகன்பாதம் பணித்தொழில் பயிற்றினின்று.

(இ-ள்.) பிரமகற்பாந்திரங்கள் பிறந்து நிறைந்துவந்த மகா பேரூழிகாலத்திலு
ம் சிவன் பிரியாமலிருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டி. வென்றைக்கும் அழிவில்லாம லி
ருப்பதை தங்களறிவினுலறிந்து தேவர் முனிவர் நான்மறைவேதியர் சுத்தநாமாக
யிங்கிருக்கின்றாரென்றறிந்து பிரமதேவ னுமையொருபாகன் பாதங்களிற் பணிந்து
பூசித்துக்கொண்டிருந்தான்—எ-று. (கரு)

ஆதிகே சுவனாப்பெற்ற வையனென் றறிந்துவேத
நீதியின் குமாங்கனானார் நிறைந்தன வெனவுட்கொண்டு
யாதொரு பங்கன்கந்தன் மாமுகன் மகிழ்ந்துதெய்வச்
சீதமென் றீர்த்தங்கண்ட செங்குவ டென்றுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற ஆதிகேசவ மூர்த்தியையும் வேதநெறியையுடைய முனிவர் கூட்டத்தையும் அர்த்தநாரீஸ்வரரையும் கந்தசுவாமியையும் ஆனைமுகத் தையுடைய விராயக மூர்த்தியையும் குளிர்த்த மேன்மையுடைய தேவதீர்த்தங்களை யுங் கண்டு மகா சிவஸ்தல மிதுவென்று மனமகிழ்ச்சியுடனே திருச்செங்கோட்டில் நீங்காமல் வசித்திருந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கௌ)

புண்டரீ கப்பொன்னுந்தி பொன்றிய நானுஞ்செய்த
வண்டரண் டங்களெல்லா மடங்குமிவ் வராமீதென்றும்
விண்டுமூ வுலகிற்செல்ல வெற்பினிற் பிலத்துவார
முண்டென வுணர்ந்துமாய்ந்தா லுயிர்தரு மருந்துண்டென்றும்.

(இ-ள்.) அழகிய பத்மநாபனாகிய விஷ்ணு கர்ப்பாந்த முடிவிலுஞ் சிவன் கிரு பையாலுண்டான அண்கூண்ட பகிரண்டங்களெல்லா மடங்கு மிந்தக்கிரியில் திரி லோகங்களுக்கும் சென்று மீள இம்மலையிற் பிலத்துவாரமுண்டென்றும் இறந்தா லும் பிராணனைத் தருகிற மருந்துண்டென்றும் தெரிந்து பின்னையும் நினைத்துச் சொ ல்லுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கௌ)

வெள்ளியங் கிரியிலுள்ள வியப்பினு மிருந்தமற்ற
வுள்ளன வனந்தமிந்த வுரகசெங் கோட்டிலென்றுந்
தெள்ளிய தீர்த்தந்தானந் தெய்வமாம் பலனிம்மூன்றும்
புள்ளணிக் கடுக்கைவேய்ந்தோன் புணர்ந்திவ ணிருந்ததென்றும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகயிலாசகிரியி லுண்டான மகிமைமையப் பார்க்கிலும் உணர்ந்தங் கோடி மகிமைகளிந்த திருநாக கிரியிலுண்டென்று தென்னுமையான தீர்த்த மெந் துவமும் உதலமகத்துவமும் மூர்த்தி மகத்துவமும் இம்மூன்று மகத்துவங்களுந்தே ன் கமழுகின்ற கொண்டமாலைகுடிய பரமேஸ்வரன் உண்டாக்கிவைத்துத் தாமும் அர்த்தநாரீஸ்வரராக இங்ஙனமெழுந்தருளி யிருக்கின்றாரென்று தெரிந்துணர்ந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கௌ)

தனக்குறு வரங்களெல்லாந் தவத்தினிற் றந்ததென்று
மனத்துறு வனசநீங்கா தமைந்ததென் னுணர்ந்துந்தன்பொற்
கனத்துறு பிரமலோகங் கையகன் றுலும்பெம்மான்
நினத்துறு செங்கோடெங்கள் திசைமுகன் நினமுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தனக்குண்டாகிய வரங்களெல்லாம் தவமுயற்சியிற் கொடுத்ததென் றுந் தன்னுடைய மனத்தாமரையிற் பிரியாமலிருக்கின்றார் சிவனென்றுணர்ந்தும் தனது பொன்மயமான பெருமையையுடைய பிரம்மலோகத்தைக் கைவிட்டாலும் நம்முடைய கர்த்தா நித்தியரா யமர்த்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டித் தலத்தை ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார் சதுர்முகப்பிரமன்—எ-று. (கௌ)

அயன்றநூல் தெய்வதீர்த்தத் தரும்பலங் காண்டத்தீர்த்தம்
பயன்பெற வுரைப்பாம்வேதன் பணிமுதல் யுகத்தின்போற்றி
நயன்றாப் புகன்றபாங்கர் நயந்துறச் செவியுட்கொண்டோர்
முயன்றமா தவமுஞ்சீரு முத்தியுஞ் சேர்வொன்றார்.

(இ-ள்.) பிரம்மதேவனுளிய தெய்வதீர்த்தத்தின் பலனை மேலே தீர்த்தகா
ண்டத்தில் தெரியப்படச் சொல்லுகிறோம், கிதோதாயுகத்தில் பிரம்மன்பூசிக்கத் திருநா
ப்பாடச்சுருக்கத்தை யன்புடனே செவிஞளிரக் கேட்டவர்கள் தவங்கள் நிறைவே
றி முடிவில் முத்தியும் சேர்வார்கள்—எ-று. (உ௦)

மாமறை யவர்தொல்வேந்தர் வணிகர்பின் னவர்யாடோனும்
தேமலர்க் கரங்களுக்கப்பிச் செங்குல டதனைச்சூழ்ந்து
பூமகி தலத்திப்போற்றிப் புண்டரீ கத்தான்பூசை
தாமுற வுரைத்தார்க்குற்ற தலைவிதி யழிப்பன்வேதன்.

(இ-ள்) மேன்மையாகிய மறையவர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், சூதகிரக்
ள், இவர்கள் யாவரானாலும் தங்கள் தங்கள் கைகளைக்கூப்பி நமஸ்கரித்துத் திருநா
ககிரியைச் சுற்றித் துகித்துப் பிரமன்பூசைச் சுருக்கத்தைப் பாராயணஞ் செய்தவர்
களுக்கெல்லாம் மேலெழுதிய விதியை அழித்துவிடுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று.

முதலும மாயோன்பூசை முயன்றதூர் திரோதந்தன்னிற்
புதுமல ருந்திவந்த புங்கவன் பூசையாவும்
விதமுறக் கற்றோர்கேட்ப விரும்பினர் வினைந்துகேட்போர்!
கதிபலன் பெறுவாரிணிக் கமலையோ ரிரண்டுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) கிதோதாயுகத்தில் விஷ்ணுபூசைச் சுருக்கத்தையும் திரோதாயுகத்தில் பிர
மன் பூசைச் சுருக்கத்தையும் கற்றவர்களும் கேட்கவிரும்புமுற்றவர்களும் அன்புட
னே கேட்டபேர்களும் அவரவரிஷ்டப்படிக்குப் பலபல கதிகளும் பெறுவார்கள்
இலட்சுமி கடாசுமுஞ் சரஸ்வதி விலாசமும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (உ௧)

பிரமபூ சணையைப்போற்றிற் பிராமண பூசைக்கொப்பா
யுரைதரும் வேதனபூசை யோதிலவ் வுயர்வுதானு
மரஹர செங்கோட்டெய்தி யாரவர் புராணங்கூற்றிற்
பரகதி வருமாறெம்மாற் பகர்வரி தெனரார்கூதர்.

(இ-ள்.) பிரமன் பூசிக்கதைப் புகழ்ந்து போற்றி செய்தவர்களுக்கு பிராமண
பூசைபலனுண்டாகுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிரமன் பூசைப்பாடல்களைப் படித்தாலு ம
ந்தப் பலனுண்டாகும், அரஹரசத்தஞ் செய்து யாதாமொருவர் திருச்செங்கோட்டு
ஸ்தலத்தில் வந்து சேர்ந்து சுவாமியைச் சேவித்து ஸ்கலவாசஞ் செய்தவர்களுக்குவ
ரும்பலன்களை இவ்வளவென்று நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று சூதமுனிவர் தி
ருவாய் மலர்த்தருளினார்—எ-று. (உ௨)

பிரமன் பூசைச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஐ_ திரு விருத்தம்—௩௦௩.

துற்கைபூசைச்சருக்கம்.

தவாமறைப்பிர மன்பணியெற்பினிற் றங்கியேகம லத்தடங்கண்டுபின் சிவாதரம்பெறு மர்ச்சனையின்படி செப்பினோமெண் டிருப்புயச்சேயினா கவானுடத்த கணகச்செம்பட்டினுள் கன்னியுன்னிய காரியநல்குவாள் [வா.ம். துவாபரத்தினிற் சோதியைப்போற்றிய துற்கைபூசனை சொல்லத்தடங்கு

(இ-ள்.) நிறைந்த வேதங்களை யோதுகின்ற பிரம்மதேவன் இருநாகவிரியிலவ் து ஒரு தீர்த்தமுண்டுசெய்து சிவனைப் பூசித்த முறைமையிற் சொன்னோமே. இனி எட்டுப்புயத்தவளாய் சொன்ன நிறம்பொருந்திய சிவந்த பட்டிடை யுதித்த இடையையுடையவளாய் நினைத்தவரங்களைத் தருகின்றவளா யென்றைக்கு மழிவிலலாத துற்காதேவி துவாபரபூசத்தி லுமையொருபாகனாப் பூசித்த முறைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-து. (க)

போர்ப்படைத்து வருமகிடாகரன் பூசன்பாற்றிப் புகுந்தருணசலத், தேர்ப்படைத்த கடாம்குடத்தலை யிர்வதைத்தநடு யிர்வடிவாட்கழிஇச், சூர்ப்படைத்த சூனைக்கரை வையகலாற் சோனைவெற்பிற் சூனைக்கரைத் துற்கையென், றோர்ப்படைத்திறற் பேர்ப்படைத்தாளவ னுள்ளிருந்த சிவலிங்கமென்றோ.

(இ-ள்.) முன்னொருநாள் போராதத் துடங்கிவந்த மகிடாகுரனைச் சங்கரித் துத் திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளி அழகிய மகிட நெருமைக்கடாத்தலையில் தீர்த்தனைஞ்செய்த துற்காதேவி கையிலிருந்த கூரியவாளைக்கழுவி சூரவீரத்தை யுடையவளாய், அங்கொரு சூனைக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்து வசிக்கிருந்தபடியினால் திருவருணைச் சூனைக்கரைத் துற்கையென்று வெற்றிபொருந்திய ஒருபெயரைப் பெற்றான், சங்கரித்த மகிடாகுர னுடற்குள்ளிருந்தது ஒருசிவலிங்கம்—எ-து. அ வென்ப தசைச்சொல். (ஈ)

அந்தலிங்க மருந்தவன்றன்னேமுன் னுர்தலாலவ னர்ச்சித்ததாமரு அந்துதானவன் கண்டத்துணிற்றலா லோங்குபூச லுடற்றித் தடுத்தநாள் விந்தைகையினும் வாளினும்பற்றி விடாதுபோமகி டாகரன்சாய்கையும் வந்துபற்றி மலைதலைக்கண்டன மலைச்சூனைக்குளம் மத்தனைவைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்தச் சிவலிங்கமானது ஒரு முனிசுவரன் பூசைபண்ணினது, மகிடாகுரன்வந்து அந்தமுனிவனை விழுங்கினு னன்றுதொட்டு மயிடன் கண்டத்துள் இருந்தது, அந்தலிங்க மப்போது மயிடன் றலையைவெட்டி மிதித்த தூரகையம்மன் கையிலும் வாளிலும் பற்றிவிடாமல் மகிடாகுரன் சாய்கையும்வந்து பின்றுடாது போர்செய்வதுக்கண்டு அந்தலிங்கத்தை அண்ணாமலைச் சூனையினிடத்திலே வைத்தான் துற்கையம்மன்—எ-து. (ஈ)

வைத்துநித்த மருணைப்பிரான்கழிச் வாழ்த்தியேத்தி வணங்கின டாகுரை யத்திலங்க சுரன்வலிநீக்கினு லாளருணையிச னருள்புரிநேரிநால்

முத்திமேவிய தில்லையினிற்சிவ லிங்கநாதனை முன்வைத்திறைஞ்சியே
சித்திதந்தரு ளிவ்வசுரன்செயல் தீர்த்தல்வேண்டு மெனத்துதிசெப்பினான்.

(இ-ள்.) அப்படி யந்தலிங்கத்தைச் சீனையிலவைத்து நித்தியம் அருணாசலீஸ்
வரன் பாதத்தைப் பூசித்துத் தவஞ்செய்திருந்தான் துற்காதேவி, அங்ஙனம் மகிடா
ரூரன் பிரமஹத்தி போகாததனால் அருணாசலீஸ்வர னருளினிலே கரூணமுத்தி தரு
வதாகிய தில்லைத்தலத்திலவந்து அந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியை முன்வைத்துப் பூசித்
து வணங்கினான், சுவாமி யெனக்குச் சித்தியாக இந்த மகிடாரூரன் பிரமஹத்தி தீர்
த்தருளவேண்டுமென்று மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரித்தான்—எ-று. (ச)

தில்லைநாயக மூவீர்களுயக தெய்வநாயக தெய்வச்சிதம்பர
வல்லன்யானென நாடகனின்னுடன் வாதுசெய்தவென் மாசுகமற்றவு
மல்லவ்வெவ்வினையாற்றவுநீயெனக்கருளுமென்றுவ ன்நிற்கையறைந்தபின்
குல்லைமார்பன்பதஞ்சலியஞ்சலிகொண்டபொன்னம்பலத்தினர்கூறுவான்

(இ-ள்.) சுவாமீ தில்லைச் சிதம்பர பீஸ்வரோ, திரிமூர்த்திகளுக்கு மேலான தெ
ய்வநாயகனோ, தில்லிய சிதம்பர நடராசனோ, அன்றொருநான் நான் வெகு வல்லவ
ளென்று காளியாகிவந்து எதிர்த்து உம்முடன் வாதுபெரிசுரித்தனஞ்செய்த குற்
றத்தை, பின்னும் நான்செய்த வினைகளெல்லாந்தீர்த்து தேவரீர் கிருபைசெய்தரு
ளவேண்டுமென்று துற்கைசொல்ல, குல்லைமார்பன் பதஞ்சலி யஞ்சலிசெய்து வண
ங்காநின்ற கனகசபாபதிமூர்த்தி சொல்லுகிறார்—எ-று. (ரு)

யாமுமம்மலை மீதிற்பிராட்டியு மினிதுறைத்தக லாவெழிலாயினம்
பூமலர்த்தடஞ்சோலைபுங்கங்கையும் பொய்கைபெங்கும்பொலிநிற்கற்றன்
சேமநாக மலையெனும்பேரின செய்யகோட்டின் சிரோகத்திலின்புறக்
காமரங்கம் லத்தனுமாயனங் காநலுற்றன கந்தர்விடாதன.

(இ-ள்.) வாராய் துற்கையே, அழகிய புட்பக வணங்களுங் கற்பகச்சோலை
களுங் கங்கைமுதலான சகலதீர்த்தங்களும் நிறைந்திருக்கின்ற சொர்ன்னமயமான
திருநாககிரியென்னும் ஒருமலை யிருக்கின்றது, அம்மலைச் சிகரத்தில் நாமும் பார்வ
தாதேவியும் ஏகசரீரமாகி அத்தநாடீஸ்வர முகூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றோ
ம், அழகிய பிரமனும் விஷ்ணுவும் ஆசையுற்று, கந்தசுவாமியும் பிரியாமலிருக்கின்
ற மகாஸ்தலமென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுவார் சுவாமி—எ-று. (சு)

மாயன்வெவ்வினை பங்கயன்வெவ்வினை மாற்றியாற்ற லளித்தனதென்கயி
லாயமாயின மேருவின்பொன்முடி யாயநம்மலிங் கத்தணிபுள்ளன
சேயதேவர் முனிவர்கூழ்திருச் செங்கனக்கிரி யொன்றுளதங்ஙனம் ஞாந்.
போயிறைஞ்சுகி நின்னவையரவையும் போதும்போதம் பிறக்குமென்றேதி

(இ-ள்.) வாராய் துற்கையே, பின்னையமந்த நாககிரிஸ்தலத்தில் என்னைப்பூ
சித்த விஷ்ணு பிரம்மா விவ்லிருவருடைய வினைகளெல்லாந் தீர்த்து மகாவலுமை
பெற்றார்கள். தெட்சணகயிலாசம், அது மகாமேருபோற் சிகரம், அது நமது லிங்
கத்தழகுபெற்று யிருக்கின்றது, தேவர்கள் முனிவர்க ளனைவரும் சூழ்ந்து சேவிக
ருந் திருச்செங்கோடென்றொரு ஸ்தல மேருக்குக்கிசையில் சிறந்திருக்கின்றது,

அந்தஸ்தலத்தில் சென்றுச் சேர்ந்து நம்மைப்பூசித்தா லுன்னப்பற்றிய பிரமஹத்தி முதலான பாவ கர்மங்களெல்லாம் தீரும், அங்ஙனம் போவாயென்று விடைகொடுத்தருளினார்—எ-று. (௭)

நம்பராடக மன்றுட்சிதம்பர நாதரோதவன் னாகசயிலமே லும்பர்போற்றவுமாபதியைத்தொழு துவகையாற்புகுந்தாள் கலைபூற்றியாள் தம்பமாயசெங் கோட்டினிற்சார்ந்தபின் சமரவேல்மகி டாகரான் சாபம்போ யம்புவித்தலத் தன்னவன் றுனுமவ் வசலசேர்வையி னுடமுத்தியாயினா

(இ-ள்.) கனகசபை நடராசரான சிதம்பரோஸ்வரர் விடைகொடுத்தருள லுந் காதேவி அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியை நோக்கித் தேவர்கள் போற்றச் சிவனைப் பூசைசெய்வதற்குச் சீகிரமா-வந்து சேர்த்தாள் கலைவாகன முடையவள், சலின யில்லாத திருச்செங்கோட்டுக்குவந்து சேர்ந்த பின்பு கிரிதேரிசன மகிமையினாலே வெற்றிவேலையுடைய மகிடாகரான் சாபமும் விமோசனமாய் திருநாககிரி தரிசனத்தினாலே முத்திபெற்றான்—எ-று. (அ)

அம்மைகாளி யழகின்றலைவியென் றுங்கடைந்தர னர்ச்சனைசெய்துதன் விம்மித்தோர்விபங்கனைத்தீர்த்தமும்வெற்றிலாக்ரியமென் களைமூழ்கியச் செம்மலர்த்தடஞ்சோலைப்பணிமலைச்சேர்வைசெய்தெழுகன்னியர்குழதரத் தம்மனத்திற்றுமரொழித்தவ்வணாச் சாரல்வையுச்சம்புனைப்போற்றினாள்

(இ-ள்.) அம்மையென்றுங் காளியென்று மழகிய நாயகியென்றும் பெயர்கள் பெற்றுத் திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவனைப்பூசித்து வணங்கினபின்பு, மேன் மையுடைய தன்பெயரா லொரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தில் தினுதின முழகி நேமத்துடனே அழகிய புட்பவனஞ்சூழ்ந்த இந்த நாககிரியைப் பிரதட்சனை கு செய்து நமஸ்கரித்துப் போற்றிசெய்து சத்தகன்னியர்கள் சூழ்ந்துவர தன்னுடைய மனத்துயரமெல்லா மொழித்துப் புனிகியாக வம்மலைச்சாரலி லமர்ந்து அர்த்தநாரீஸ்வரரைப் போற்றிசெய்திருக்கிறாள் துற்கையம்மன்—எ-று. (க)

துற்கைதீர்த்த மெனும்புனல் வண்மையைத் தொகையிலோதுவார் துற்கையின்பூசனை, சொற்கனரிது சுராதியர்மோனியர் தூயபாத நினைந்துசெவ் வேளடி, யற்பகற்றொழு தம்மைபங்காளனை யர்ச்சனைத்தொழில் முற்றினர் தம்பல, நெற்கும்வேத விபாசருக்கும்பகர் தின்னதெனனப் படாதென் றியம்பினார்.

(இ-ள்.) அந்த துர்கைதீர்த்தத்தின் மகிமைப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண் டத்தில் சொல்லுகிறோம், துற்கை பூசித்த முறைமையைப் புகழ்ந்து கனிவுடனே தேவர்கள் முனிவர்கள் கிவ்வியபாதங்களை நினைத்துக் குமாரர்பாதங்களையு மிராப் பக லிருபொழுதுத்தொழுது, அர்த்தநாரீஸ்வரரை அருச்சித்தவர்கள் பெறும்பலனை என்னாலும் வேதவியாசராலு மின்னபடியென்று சொல்லக்கூடாதென்று சொன்னார் குதமுனிவர்—எ-று. (க௦)

ஆளியூர்தி யரவாபரணிமா தமலைகுலி யுரும்பட்டுண்டயினார்
காளிகுளிப் படையின ளெண்புயக் கன்னியங்கைக் கபாலதாராடலி

தாளிநேய முறப்பணிந்தங்கவ டருசுனைப்புனல் சாரந்தவனும்மென
ஞ்ஞமோதித் துவாபரவாச்சனை நண்புகூர்ந்தவர் நற்கதிசேர்வரால்.

(இ-ள) அளிவாகனி, கரவபூவுணி, நாமமலி, அமலி, திரிசூலி, செம்பட்டிடை யாள, காளி, பேயப்படையுடையவன், எட்டுப்புயங்கையுடைய கன்னிகை, அகந கையிற் கபாலநரித்த ஆடலவினோதி, தற்காதேவி பாதங்களை யன்புடனே தொ முது துகித்த துறகைநீர்த்தத்தில மூழ்கித் துறகை பெயாகளை யென்னும் வருத தித் துவாபரயுகத்தில் துறகைபூசனை முறையை அன்புடனே புகழ்ந்த புண்ணிய வான்கள் சிவகதிசோவாகள—எ-று

(க)

துறகைபூசைச்சருக்க முற்றிற்று

ஆ. திரு விருத்தம்—௩ கரு

ஆதிசேடர்பூசைச் சருக்கம்.

மூவாபூசையு மூவுகத்தடைவினில் மொழிசூற்றே
மாவராவினு கரசுஞஞ் சேடனல்லறத்தார்
கோவளித்தருள் கோதைசெங்கோட்டினிற் கோமூன்றான்
பாவலாபுகழ பங்கயபதத்தொழில் பகாகினோம்

(இ-ள) மூன்றுயுகத்திலும் மூன்றுபோபூசுதித் முறைமையைச் சொன்னோமே இனி கலியுகத்தாகியில் நாகராஜனான ஆதிசேடன நல்ல வரங்களைக் குறித்துச் சூட் கப்பதவியைத்தருகின்ற கோதைநகரிலிருக்கும் திருச்செங்கோட்டில் திரிநேத்திர தாரியாகிய பரமசிவனது பங்கய பாதங்களைப் பூசுததமுறையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லஹ்நா ருதமுனிவா—எ-று.

(க)

திரிபுரங்களைச் செய்தித்தவநாளினிற் புயபலசேடன
பரிபுரந்தரு பதத்தியோபங்களைப் பணிந்தேற்றிக
கரிபுரம்பட வுரித்தகங்காளவிக கயிராயக
கிரிபுரங்களி லெயதுமோவென்கயிது கிளாததெனருள்.

(இ-ள) பரமேஸ்வரன் திரிபுரதகனம் பண்ணின நாளிலே புயபலமுடைய சேடன சிலம்பணிந்த பாதங்கையுடைய பாவலிசமேதரான பரமசிவனை வணங் கித் துதித்து, யானையை யுரித்துப்போர்த்த கங்காளமூத்ததியே இந்தக் கயிலாசப் பதிபைப்போலும் பூமண்டலத்தில் மகாமகிமையுடைய சிவஸ்தலமுண்டோ எனக் குத் தெரியப்பட்ச சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான நாகராஜன்—எ-று.

(உ)

என்றபோதினி லீசனங்கியம்புவ திமையோருந்
துன்றுமாலயன் முதலியவனைவருந் தொல்லோரு
மொன்றுபோலவின் றுதவுதெனபூமியி லுயர்மேற்பால்
மன்றலந்திரு வதுவைகண்டஞ்சலி வகைசெய்தார்

(இ-எ) இப்படி நாகராஜன் கேட்டபோது பரமேசுவரன் சொல்வது வாராய நாகராஜனே, தெட்சணபூமியில் தேவர்கள், முனிவர்கள், பிரமன், விஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலான மேலோரக ளினைவரும் ஒன்றுபடக்கூடி திருநாககிரியில் உமையும் நாமும் ஏகரூபமாயிற்ற திருமணக்கோலமான அர்த்தநாரீஸ்வர முகர்த்தத்தைக் கண்ணுளிரக்கண்டு தெரிசித்து அஞ்சலியைத் தராயப் பிரியாமல வசுதிருக்கின்றாண்டு பின்னையுஞ் சொல்லுவாரா—எ-று. (க)

அந்தமாகிரி மேருவினமுடியடி போந்திவரு
வந்தநாளினி லிதுநினவடிவிலில் வளநதோங்கும்
பந்தபாதகம் பறித்திடுமுமைதவம் பலிப்பாரு
மிந்தமாமலை கயிலையினுமநடக்க கனிதாமால்

(இ-எ) அந்ததருநாககிரி மகாமேருகிரியின் கொடுமுடி யதனைப்பெட்டது வாயவு கொண்டு வந்து தென்பூமியில் வைத்தது, அன்றமுத லுனவடிவாகவே வளநதோங்கி விளங்கியிருக்கின்றது பந்தமாகிய பாவம யாவையும் நீவாததிசெய்யு முமையவன் தவம்பலிதமான மலையது, கயிலாசுகிரியைப்பாக்கிலும் நமக்கு மிகவும் பிரியமான தலம் அதுவென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவாரா—எ-று. (க)

மாஹமவவிடை வணங்கநம்மொடுபணி வணாமிது
சாலரினறன் னெதுவைகுந்தமு மெனலாமால்
கோலானமுகன் ரெழுதகோகனகமாஞ் செங்கோடு
குலிபோற்றியத தொலப்புநகாவனை சுகமுற்றன்

(இ-எ.) அந்த திருநாககிரிதலத்தில் முன்பு விஷ்ணுவந்த நமமைப்பூசித்து வணங்கி நம்மைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றா, அதனாலே அதனை வைகுந்தமென்ன லாகும், அமுகிய சதாமுகப்பிரமமாவந்து பூசித்து வணங்கி நமமுடனேகூட விருக்கின்றார், அதினு லது கோகனகபாவத மென்னலாகும், துறகைவந்து பூசித்து வணங்கி யங்ஙனம்பிரியாமல அந்தத்தலத்திற்குக் காவலாக சுகமுற்றிருக்கின்றா னென்று சொன்னா பரமேசுவரன்—எ-று. (க)

என்னவைம்முக னிரண்டைஞ்ஞாறுமுக னினிதேத்தி
என்னையங்கிவ ணையதியவென்னுடற் கிடராக
வெணனை புங்கனை யிருணிற்றவெனவுமவந தெழுநகோல
மென்னவுன்னடி கண்டுபாதகமற வெனறாலை

(இ-எ) ஐந்துமுகச்சிவன் சொல்லக்கேட்டு ஆயிரமுகச்சேடன் அன்புடனே வணங்கித் துதித்து சொல்லுகிறான், சுவாமி அடியேனை இவ்வனம் இப்போது உடலிற்று விகாதமாக விருட்கூட்டமபோலவந்து தொடர்தெழுமின்ற பிரமஜத்திதோஷமெல்லாம் அந்தத்தலத்தில் உமது பாதங்களைப் பூசித்தவுடனே நீவாரணமாகும்படியிருப்பெய்யவேண்டுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொண்டா ஐதிசேடன்—எ-று.

இப்படித்தொழு திறைஞ்சியசேடனுக்கிறையோனு
மப்படிச்செய்து மாடகவனாயும் வளநதானு
மொப்பிவனற்கு அனவலியூல்வலி யுளதாமால்
பைப்பண்டவிச சேடன்போயப்பணியெனப் பணிகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரம் தொழுது வணங்கி வேண்டிக்கொண்ட ஆதிசேடனுக்குப் பரமேசுவரன் வாராய நாகராஜனே, அப்படியே யுனகரு அனுக்கிரகஞ்செய்கிறோம், பொன்மலை சிகரமான திருச்செங்கோடு உன் வழுவாக வலிமையினாலே விளங்கியிருக்கின்றது, ஆகையா விப்பொழுதே நீ யந்த ஸ்தலத்திற்குப்போய்ச் சோந்து நம்மை யங்கனங்கண்டு பணிந்து அர்ச்சித்துப் பூசையெயன்று விடைகொடுத்தருளிஞர், அப்படியே ஆதிசேடனும் புறப்பட்டுவந்தான்—எ-று. (எ)

வந்துதன்வழி வானசெங்கோட்டினை வலன்ஞ்செய்து
முந்துகந்தர்முன் னோனையன்னவரையும் முறையேததி
எந்தைநீயெனக் கிசனீதந்தைதா யெனப்போற்றிப்
பந்தமற்றனன பரமனைப்பரவியாச் சனைசெயவான்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகராஜன் வந்து தன்வழிவான திருச்செங்கோட்டு நாககிரியை வலம்வந்து முந்திய கந்தசுவாமி முதலாகிய தேவர்களை முறையாகக் கண்டு வணங்கி என்னுடைய எந்தையும்நீ, ஈசனும்நீ, என் தகப்பனும்நீ, தாயும்நீ, சகலமும் நீயேயென்று சிவனைத்தோதிராஞ்செய்து தன்னைப்பற்றிய பாவ கன்மங்களெல்லாம் தொலைந்து புனிதனான, சித்தமும் சர்வ உபசாரங்களுடனே பூசித் தர்ச்சனை செய்யாநின்றான் ஆதிசேடன்.—எ-று. (அ)

நாகமாமலை நாகமாமலையென நாகபூஷணன்காண்க
நாகமாமணி யால்விளக்கேற்றியன் நகர்த்தினமுதேத்தி
யோகபோதமு ஞானபோதமுமுற வுமாபதிபதம்போற்றி
நாகநாடன்மர் தாரபுட்பாஞ்சலி நளினபொற்பதஞ்சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) நாகாசலம் நாகாசலமென்று ஓயாமல் தியானஞ்செய்து நாகாபரணமான உமையொருபாகர் காணும்படி நாகமாணிக்கங்களால் விளக்கேற்றிவைத்து நாகலோகத்தில் விளங்கிய அமுதத்தை நிவேத்தியஞ்செய்து, யோகபோதமும் ஞானபோதமும் பொருந்தும்படி அர்த்தநாஸ்வரர் பாதங்களை நமஸ்கரித்துத் துதித்து நாகலோகராஜன் மந்தார புஷ்பாஞ்சலியைச் சுவாமி பாதங்களில் சேர்த்து போற்றிசெய்தான்—எ-று. (க)

தேவதேவியின் நிருமணங்கண்டான் நிருவடிதொழுதேனின்
ரூவலின்கட லாழ்ந்தனைனியுன தாடல்காண்பனவேண்டுங்
காவியந்தடங் கண்ணிபங்காளவோர் கருணையினல்கென்று
ஓவிலங்கத ராஜனின்னுரைசெய வுமாபதியுமாகுமும்.

(இ-ள்.) தேவதேவனே உன்னுடைய திருமணக்கோலத் தழுவுகண்டு தெரிசித்தேன், தேவாரூடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்தேன், உன் ஆசைக்கடவில் மூழ்கினேனது யென்னவென்றால் இனியும்முடைய திருத்தாண்டவ நடனங்காணவேண்டும், நீலோற்பலம்போன்ற பெரிய கண்களையுடைய வமையொருபாகரோ கருணையெய்வெனமென்று நாகராஜன் கேட்டுக்கொள்ள சுவாமி சொல்லுவார்.

உலகெலாம்புகழ் விளங்கவித்தலத்தினி லூர்த்ததாண்டவங்காட்டி
யிலருகிதிலே பிற கனகமாசபையினி லியலராப்புலிகாண்க

குலவுதாண்டவங் கொள்வம்போதுநீ குறுகுநிடங்கண்டிங்
கலகினின்பெயர் கிரியிலெக்காலமு மருச்சனைபுரிவாயால்.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாம் புகழும்படியாக விளங்கு மிகத்தலத்தி லுனக்கு ஊ
ர்த்த தாண்டவங்காட்டித் தில்லையிற் பிரகாசிக்கின்ற கனகசபையிற் பதஞ்சலி வி
யாக்கிரம்பாதர் காணும்படிக்கு நடனஞ் செய்கிறோம், அப்போதற்கே நீயும்வந்து
நம்முடைய திருநடனக்காட்சிகண்டு சேவித்துப் பின்பு அளவில்லாத மகிமையையு
டைய உன்பெயராய் விளங்கு மிக்த்தத் திருநாககிரியில்வந்து எந்தக்காலமும் நம்மை
ப பூசித்திருப்பாயாகவென்று திருவுளம் பற்றியருளினார் சுவாமீ—எ-று. (கக)

எனப்பரிந்தரு ளர்த்தநாரீசனை பேத்தியச்சேடேசன்
கனச்சிதம்பர நாயகன்றாண்டவங் கண்டன கணுமாகி
நினைப்பினெல்லாம் பெற்றரியயனென நீள்வலிபுடைத்தாகித்
தினப்பலன்றரு நாகவெற்பெய்தியச் சிவன்பதந்தெரிசித்தான்.

(இ-ள்.) ஏன்றிப்படி கிருபைசெய்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரனா வணங்கித் து
கித்து விடைகொண்டு நாகராஜன் சென்ம நிலையில் மகாகனகசபையிற் சிதம்ப
ரோஸ்வரர் நமக்கின்ற திருத்தாண்டவக் காட்சியும் கண்டு சேவித்து மனநின்படி
கரு நல்லவரங்களும் பெற்று, பிரம விஷ்ணுவைப்போலே அதிக வலுமையையுடை
ததாகி நிகியபலன் நரப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவன் பாதங்களைத்
தெரிசித் தர்ச்சித்துள்ளான் நாகராசன்—எ-று. (கஉ)

மேருவைச்சுமந் தலகிலாவலிபு மேதகவுளகலையாவுங்
காரணப்பரம் பொருளறிநிலைமையுங் கண்ணிபங்காளளிற்பெற்றான்
ருருகர்ப்பகை தடிந்தவேற்சண்முகன் ருமரைப்பதம்போற்றிச்
சீருகத்தநா லாமுகத்தோர்களை தீர்த்தமதனிலுய்த்தான்.

(இ-ள்.) மகாமேருகிரியைச் சுமந்து இளைப்பில்லாம விருக்கும்படி யளவில்லா
த புலுபல பராக்கிரமமு மேன்மையுமுடைய சகல கலாககிடானமுய காரணார்த்தநா
ன பரப்பிரமப்பொருளை யறியும் நிலைமையு மிவையெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவராய்
உறுக்கிரகத்தினால் பெற்றான், பகைசெய்த தாருகாகுரனைச் செய்து வேலாயுத பா
னியான சண்முகப்பெருமான் பாதாரவிதகங்களையும் பணிந்துபோற்றிச் சிறப்புடை
ய நாலாவது கலியுகத்தில் தன்பெயரா லொரு சீர்த்தச் சீரையு மமைத்து வைத்தான்
நாகராசன்—எ-று (கங)

தனதுபேப்பெறு நாகதீர்த்தத்தனிற் றன்பு னலின்மூழ்கி
மனதுகர்பர மானருளந்நிகழ் வரம்பலநிறம்பாதார்
கனதுணர்ப்பசுங் கொன்றையனபத்தினைக் கண்டிவல்லினைமாற்றி
நினவுபெற்றொரு சேடதீர்த்தப்பெயர் நினுவினன்பணிவேந்தன.

(இ-ள்) தன் பெயரால் விளங்கிய குளிர்ந்த நாகதீர்த்தத்தில் நித்தியம் ஸ்நான
ஞ்செய்து மனங்களிகு ர்ப் பரமருள சிந்தையுடனே சகல வரங்களும் பெற்று மி
ருத்த பரிமளத்தையுடைய புஷ்பங்கள் செறிந்த கொன்றைமாலையைச் சூடிய சிவன்
பாதத்தைக்கண்டு புகித்தர்ச்சனைசெய்து வலிய யினைகளெல்லாம் விமோசனமாகிச்

சற்றருண நிறைவுண்டாகி செவ்வீர்த்தமென்றும் பெயர்விளங்க சிலையெதுவைத்தா
ன் நாகராஜன்—எ-று. (கௌ)

அன்னாமலை நாகமாலையெனு மதன்வயின்வழியாகப்
பன்னகப்பதி தினந்தினந்தில்லையிற் பரணையர்ச்சனைகூர்ந்து
பிண்ணாகமபா மலையினிற்சுயம்புவைப் பெட்டிணுட்பெறப்போற்றித்
தன்னலத்தரு தீர்த்தவண்களையினிற் றவம்புரிந்திருந்தானால்.

(இ-ள்.) அத்தத் திருநாககிரிக்குச் செவ்விரியென்றும் பெயராகிவிளங்க வாத
ன் பிலத்துவாரத்தின் வழியாகப் புறப்பட்டுத் தினந்தினத் தில்லையுட்கொண்டு சிவ
ன் திருநடனக் காட்சியுங்கண்டு அர்ச்சித்துக் களிகூர்த்து, பின்னையு மித்த நாககிரி
ஸ்தலத்துக்குவந்து சிவசம்புவை அன்புடனாகண்டு ரியானஞ்செய்து வணங்கிப்
போற்றியெய்து தன்பெயரால்விளங்கிய நாகதீர்த்தம் கணகையருகிற் றவஞ்செ
ய் திருக்கின்றான் நாகராசன்—எ-று (கரு)

ஆதிசேடன் பூசைச்சருக்க முற்றிற் ற

ஆ திருவிருத்தம்—நா. (1).

பதினெண்புராணச் சருக்கம்.

எல்லையியா நனன்சொல்பதி னெட்டுவாகப் புராணத்திற்
அந்தமலை மத்துமலை யாதிமலை யதுவாக
முத்துமலை செங்கோட்டு முதுமலைகம் பவாடையத்
கத்தபுரா ணத்துணைக்கும் காதையிது லெனமொழிவாம்.

(இ-ள்.) என்னருகவாமியான வேதவியாச்சொன்ன பதினெணவகைப் புரா
ணத்திலும் அத்தம் நடுவாதிபுமாகவின்ங்கி முத்திய மலத்தலமான மகா திருச்செவ்
கோடு நமது பாவங்கெல்லாம் விமோசனஞ் செய்புமென்று கத்தபுராணத்திற்
சொல்லுங் கதை இதுவென்று சொல்லுகிறோமென்று சூழமுனிவர்—எ-று. (க)

மத்திரவே தாகமத்தை மறையவனை முனிகுருவைத்
தந்தையையன் னையப்பெரியார் தமைச்சிதிது மதியாது
நிந்தையுரைப் பன்கருப்ப நேரிழையை வதைப்பனவோ
நெடாகுரு மனைகிண்டு முயர்பெரும்பா தகம்யாவும்.

(இ-ள்.) மகாமுத்திரங்களை, வேதாகமங்களை, வேதியர்களை, முனிவர்களைக் கு
ருக்கண்மார்களைத் தாய்த்தந்தையாரும், பெரியோர்களையுஞ் சற்றுமென்னாமல் நி
த்தனைசெய்வதுங் கெர்ப்பனகிரிகளைக் கொல்வதும், குருபத்தினிகளைப் பரிசிப்பது
மிப்பேர்ப்பட்ட மகாபாதகங்கள் என்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் சூதமுனிவர்—எ-று.

வயங்குதிருச் செங்கோட்டு மலைமுடியின் மீதோன்ற
வியங்கிஞ் தெரிசிப்பா ரிரவிமுன்னர்ப் பனிபோன்றும்
புயங்கவக வுரிப்போன்றும் புயற்கெதிர்பூ னையைப்போன்றுந்
தயங்கெரிப்பஞ் செனவுமிறுத் தவறெண்ணுத் தவஞ்சேர்க்கும்

(இ-ள்.) விளங்கிய திருச்செங்கோட்டி மலையுச்சியில் வந்து சேர்ந்து வாசஞ் செய்து தெரிசிப்பார்களானால் சூரியனுக்கு முன் பணி நீங்குவதுபோலும், பாம்பி னுடம்பிற் சட்டை யுரிவதுபோலும், பெருமழையில் பூனைப் பூக்கள் சிதறுவதுபோலும், சுடர்விட்டெரிகிற அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலும், முன் சொன்ன பாதகம் கனெல்லாந் தீரும், வழுவில்லாக நல்ல தபோமகிமைப்பலனு முண்டாகும் இது சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

(க)

அரியபிரமாண்டபுராணத்திலிடத் திரிபுனாத்தல்
சுருபலனீ நென்மொழிவன் முபுரண மறையவனாப்
பெரிதுவதை புரிந்தானும் பிச்சுமது அகர்ந்தானும்
திருவுறுதே வாபரணத் திருட்டுமருட் டிளத்தானும்.

(இ-ள்.) அரிதாகிய பிரமாண்ட புராணத்தில் அத்திரிமுனி வாக்கியப்படி வரும் பலன்களிலை யிலை என்று சொல்லுகிறோம்; மர தபோதனர்களை பிராமணர்களை மிகவுங் கொலைசெய்தவனும், பல மாபிசங்கள் வின்றவனும், அழகிய சிவஸ்தலங்களில் புருத்து சுவாமி திருவாரமணங்கடந்த் திருமுககொண்டி திரிகுற மயக்கமுடைய நெஞ்சக் கனவனுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

கொண்டவி தங்கடிநது குறவினா பொழிந்தானும்
நெண்டினா சூழ் நாகமலைச் செங்கொண்டித் தெரிசித்தா
லுண்டெனச் சொற் பாவமெல்லா முயபதிகட் கனற்பட்ட
வண்டிகண் மெய் யெனவழிபு பருட்டமால் அருமோங்கும்.

(இ-ள்.) தடங்கின விரதங்களை மத்திலேவிட்டவனும், குருவாக்கியத்தை கடந்தவனும் கடல்குழந்த உலகத்தில் விளங்கிய திருச்செங்கோட்டி நாகமலையைச் சேவையசெய்தவுடனே அப்படிக்கொந்த பாவங்களெல்லா முயபதியாகிய பரமசிவன் நெற்றிக்கண் நெருப்புப்பட்ட பணகைச் சேகழிவதுபோலே அழிந்தபோகும், அவனது கிறுபையைப்போலே தர்மம் மென்மேலும் வீரத்திக்குமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

(ரு)

பொருவிடரி புராணத்திற் புலவர் மொப்புக்கல்வா
மிரமிதி யிலையரவ மிடர்ப்படுத்தி பெழுங்கலை
முரனுறுமாயவன்றித்த முத்தற்பலன் முறையாடி
யிரவலந்தா னம்புரிவார்க் கெழுபிறப்பின யுயர்போமால்.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத விஷ்ணு புராணத்திற் சொல்லுவதிலை என்றரிதாகச் சொல்லுகிறோஞ் சூரியனை சுந்திரனைக் கிரகணத் தீண்டிய வேளையில் மாறுபாடி ல்லாத விஷ்ணு தீர்த்தமுதலாய்ப் பல தீர்த்தங்களினு முறையாக மூழ்கி அவரவர்க்கியன்மமாத்திரத் தானதருமஞ் செய்தபேர்களுக்கு எழுபிரப்பிலுந் துயரங்கள் தீராதபோமென்று சொல்லி பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

(சு)

எழுசெனனத் துளபாவ மெழுந்தோடும் படியரிபின்
கெழுதிசிரிப் படையினெதி ரெதிர்த்தபகை யழிந்தனபோல்
வழுவுறுந் பலனைத்து மாயனுட லெனவளரும்
பழுதிலவென் மணர்முனிவர் பகர்த்தனர்பா பவன்வாய்மை

(இ-ள்.) ஏழுசென்மத்தி ஓண்டாகிய பாவங்களெல்லாம் நிரவரணமாகும் அது எப்படியெனில், விஷ்ணுவின் கைச்சக்கரத்திற்குமுன்னே நின்றெகிர்த்த பகைவர் அழிந்துபேரவதுபோலும் போரு மழிவில்லாமற்செய்த நன்மையுடைய தரும் தான பலன்களெல்லாம் விஷ்ணு சரீரம்போலே வளர்ந்து விர்த்திக்கும் பழுவில்லை மகாவிஷ்ணு வாக்கியப்படி யிது நிச்சயமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (எ)

உயர்கூர்ம புராணத்தி லுணைத்தனவி தெனவுணாப்பாம்
புயலிடுஞ் செங்கோட்டிற் புலையொரு புறத்தனையும்
கயலிடு விழிக்குறமான் காத்தனையு முன்னவனும்
வியலிடைங் கரத்தனையும் நந்தியையும் வியந்தேத்தி.

(இ-ள்.) உசிதமான கூர்மபுராணத்திற் சொன்ன முறைமை யிதுவென்று சொல்லுகிறோம்; மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டில் உமையொரு பாகனையும், மீன்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய வள்ளியம்மன் காத்தனான குமாரதேவனாயும், முன்னவனான யானைமுகத்து வீராயகமூர்தியையும், நந்திகூரையும் வளங்கி வாழ்த்திப் பிள்ளையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (அ)

அந்நணர்மா யேசுரர்த மகங்குளிர் வருள்செய்தா
ரிந்திரையு மிமையவரு மிளிர்ந்த விருந்தபின்னர்
முத்திபபா தகவிலையின் முரணகன்று பரன்பதத்த்
லர்தமுறப் புகுவொன வருமிருடி யறைந்தனனாலு.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் மயேசுரர்கள் மனங்குளிர்த்து சந்தோஷிக்கும்படி பரிவுடனே தானதர்ம்மஞ் செய்தபேர்கள் முன்செய்த கர்மம் வினை மாறுபாடெல்லாம் தீர்ந்து சொர்க்கலோகத்திற் சென்று இந்நிராதிதேவர்கள் வனங்கி வாழ்த்த வாசஞ்செய்திருந்து பின்பு பரமசிவன் பாதத்தி லுமுகபெறச் சேர்த்தார்களென்று அரியவிருடி சொன்னவொன்றும் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (க)

வராகபுரா ணத்துணாக்கும் வாக்யமென வுளநயப்ப
புராநலத்தில் விளம்புவன்பொய்த் தவறுதரும் பாநகந்.நுட்
பராவினர்பா ததத்தாரும் பகந்நுறம் புரியாரும்
பிராமணர்மா யேசுரர்தம் பெரிதுணராப் பேதகத்தார்.

(இ-ள்.) வராகபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கும் வாக்ய வளயிதுவென்று சொல்லுகிறோம், பொய்யாய குற்றமிருந்த பாதகனெல்லா முபகாரம் பரிந்து செய்தவர்கள் கல்ல மயேசுரர் பெருமை தெரியாத பேதகத்தார்களென்று பிள்ளையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

தருமநெறி சிறிதறியாத தன்மையினர் வண்மையிலா
நியாயமார் செங்கோட்டிற் பெருங்கோட்டில் நிறைந்துவின்று
தெரிசனையிற் றியானிப்பத் தீராத பவம்போமென்
றறிதின்மறை புணாப்புகுன வஞ்ஞாவற் கருமுனைத்தார்.

(இ-ள்.) தருமநெறிமுறைமை யிவையென்று சற்றுகிணர் தெரியாத மூடர்கள் மகா வுலுத்தர்கள் தேவர்கள் நிறைத்தழகிய சிகரத்தையுடைய திருச்செங்கோட்டில்வந்து சஞ்சரித்தறிந்து சேவைசெய்து தியானஞ்செய்தால் தீராதபாவத் தீருமென்று அரிதாகிய வேதங்கள் சொல்லுகிறதென்று அஞ்ஞாவர்கள் சொன்னவொன்று சொல்லிப் பிள்ளையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (க)

பாபபுராணத்தியம்பும் படிபுகிற பகடுவன்
 கூப்பவரு பிரமவத்தி குருநீரை பரிந்து
 யார்ப்பவுட்பா தகம்பண்ணு மவனாகும் பவநீர்து
 சோப்பரவு செங்கோடன் றெரிசனையின பலன்பெறுவா

(இ-ள்) பாபபுராணத்திற் சொல்லும்படி யுலகிற் சொல்லுகிறேன் கொடிய கொலைசெய்த பிரமவத்தி குருநீரை பரிந்தனை உட்பாதகஞ் செய்வதாக நம் பின்னையு மனவற்ற பாதகஞ் செய்வதாக நம் அழகிய திருச்செங்கோட்டைவரன் கரிசனையினுலே பாவியமேசனமாகி லல பலன்களைப் பெறுவாகனென்று சொன்னா குதமுனிவர்.—எ டு

(௧௨)

அப்பலனம் பிண்பாக னடிசொழுது மைங்கரத்தான்
 பொற்பதமீத திபுகருகளைப் போற்றிபுமம் மலைநீர்த்த
 மையபுகழும கிபுமேகும் வெம்பவம்வே னிமன்பதத்தி
 லொப்புமவா மெனவுலாக்கா ணுபடுன விநுடியென்பான

(இ-ள்) அருகப் பலன்களெல்லா மாதலுரிசைவரன் பாதமபணிந்து, விராயக முர்த்தி பாததொழுது, குமாபதேவனா வாய்வி யாழகதி, நாககிரியில் விளங்கிய சித்ததன்கல் லாகுது மெய்குளிரமுதுகிறல் தவாரலமாகும், சடைமுடியையுடைய பரமேஸ்வரன் பாதத்தினே போன்று மோட்சத்தை யடைவார்கள என்று சொன்னா சினைவிநுடியென்று சொல்லப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறா குதமுனிவர்.—எ டு

பாரதத்திற் பகாந்படி பாடுவா பாப வடிபாந்
 சேருநற்குச் சேகதலத்திற் திருமணநாடு தெற்குமக
 மேருமடி யினைப்பவன வேதனைபே விபபிரபித
 தேருறுசெங் கோடெனவே யிகததில்நிறுத் தினவெனார்.

(இ-ள்) பாரதபுராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறேன், பாபவதியை யிடப் பாதத்திற் சோதகுகொளல் தற்காகவும் இருதமண்டலத்தில் திருமணநாடுகாலக் காடகி யாவாக்குவ காட்டுவதற்காகவும், மக மேருவில் நாகக்கொடமுடையை வாய்வு ராஜினையேவிப் பிரிப்பித்து இதக கொங்குலாடலத்திற் ஆங்கு திருச்செங்கோடெனவே விளங்குக பாத தித்திற் சேருது சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறா குதமுனிவர்.—எ டு

(௧௩)

எனறுபா னுமைக்குலாத்த ரொநவ விநுநீவிற்
 நெனறியென நினைநெய்நி னுயாபரிமீயு கந்திருந்
 வனறியனமா நவாகாணப மா குலமா ர சம்பொருத்திக
 குன்றுரிய குகனுடன்றான் கூடியதென நனர்கூதா.

(இ-ள்) எனறிப்படி பரமேஸ்வரன் உமையவளுக்குச் சொன்னதாக வித்தப் பெரிய நாவலத்திவில் தென்றிசைக கொங்குமண்டலத்தி ஓசிடமான திருவேரத்தி லகொணர்ந்திருத்தி மனநிலையையுடைய தபோதனாகள் காணும்படி நே உமையையிடப்பாக்குச்சோதா அததநரிசைவரராக யெழுந்தருளினின்று குமாரருடனே பிரியமலிருக்கிறொன்று சொன்னா குதமுனிவர்.—எ டு

(௧௪)

காருடமா புராணத்திற் கருநிபுராந் தனவுலாபமாம்
 பூரிசிலத் திரொனபா ந புராணநி ப மாநகுகெ கூட

பெருமூரகம் கமீதிப் பெருங்கோட்டுத் தருசிறைந்து
போர்க்குச்செங் கோட்டுரிய புராணபலன் பெரிதென்றார்.

(இ-ள்.) காலமகா புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம்; விலாசமான பூமண்டலத்தில் விளங்கி யிருக்கிற பதினெண் புராணத்திலும் விதவிதமாகச் சொல்லி யிருக்கிறதென்றும், போபெற்ற ஆகமகதில வருவாமற் நேவர்கள் போற்றிசெய்யாநின்ற பெரிய கொழுங்கொம்புகள் செறிந்தழகியூகற்பகத்தருக்கள் நிறைந்த மூரகம் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலத்திற்கு உரிததாகிய புராணபலன் பெரிதென்று சொல்லியிருக்கிறதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (கசு)

இப்பெரிய புராணத்தை யாவாநாட் திடக்கோட்போர்க்
கோப்பிடுதென் முறைபிற ஷமாபதிபு மரிதென்று
ரப்பரிசு மப்பலு மப்பலு மென்னையார்
செப்பலு தென்கிணங்குநாடு நென்றிசையிற் நருமனென்பார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திரு செங்கோட்டு ஸ்தலபுராணத்தை யாவரொருவர் சொல்லக் கேட்போகளுக்கு ஒப்புமையினைக்கொண்டு சொல்லுதற்கு உமையொரு பாசுருக்கு மரிதென்றார், அப்படியாகிய பரிசு உண்டாகிய பயனும் வீர்த்திக்கும் பல்லு மென்போலொத்தவா லொலப்படாதென்று சொன்னார் மென்றிசைக் கதி பளுன எழநம்மமார் எனென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கசு)

மாற்கண்ட புராணத்தில் வாழ்ந்தவன் வழுங்குவன்பா
மோற்கண்டு பாடுங்கு நொருநகர்த் தற் செயததெல்லா
மாற்குமந்த தேவதலத் தாலுமந்தத் தலப்பாவம்
பேற் றுவன் செங்கோட்டுப் திருக்கவன் திருவடிமால்.

(இ-ள்.) மாடுகண்ட புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோ மிந்த பூலோகத்தாருக்கு உண்டாகிய பாதகங்களு ம்நொரு ஸ்தலத்தில் செய்த தெல்லாமகிமை நிறைந்த தெய்வத் தலங்காலே தீருமகத்தாலதகிணுடைய பாவங்களைத்தீர்ப்பது திருச்செங்கோட்டுமலையில் எழுந்தருளிய அந்தநா லீவ்வன் திருவமர்த்தாமரைகள்.—எ-று.

சிவந்தபணி மலைநீர்ந்தத் திவலைமநர் வருகாற்று
நவம்பெறுமா னிடபிடத்தில் நண்ணிபவ ரவற்செய்த
பவம்பயின்ற பாதகம்சீபாய்ப் பரம்பதஞ் சேர்க்குமென
விவன்பிடுகொஞ் சங்கராசிக் திருப்பியி நியம்பினரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டாகிய பாக்கியி லிருக்கின்ற அந்தங்களில் ஒரு திவலைவது நொத்தாலு விரியிணுடைய காட்டவது மாணிடர்கள் பேரில் அணுவத்தனை பரிசுநதானு மவரவ டர் மனோவாகடாக காயங்களைச் செய்த பாதகங்களெல்லாநீர்த்துபோகும். அந்தகியத்தில அவர்களைப் பரம்பதத்திற் சேர்க்குமென்று மனெகபத்தி புடனே நீச்சபமாக சங்கராசிகது முனிவர் இனிதாகச் சொன்னாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (கசு)

புண்ணியபுராணச்சருக்க முற்றிற்று.

இ திருவிருத்தம்- ௪௪௬.

பருவதகாண்ட முற்றிற்று

திருச்செங்கோட்டுப்

காந்த காண்டம்.

புதுக்கோட்டை நகரம்

[illegible]

தார்பண ணி காமம வுமது காத்தினா நு நிநுவில
மசிபெரு னபருநமய வ ரணததிகி யாயபென
சிசிவெயபடை யசுயாம கொகைககணமபல சொன ிவ
நேச தமய நதவி ராட ஸிதிகாருக நெருவ ல

(இள) காளிபிரிஷ் பகவதி மார்ட்டர் ௮ மெய்யுடைய தீவ்யெனது மிரண்டு
பெண்களில் தீவ்யென்புள அள, உடே டி பட்டிசட்டங்கலாய அகராகிய
நாப பெற்றாள் அந்த அகர கல் அநிக உறமைபுடைய தாருநாகுரனென்றெரு
சூரனிருந்தால், உள செயனகலயர் கொல்கிறேமெனது சொல்லுவார் சூதழ
னிவா—எறு (2)

அதிதிபெற்றருண் மைந்தாசு பருண வயராதை கனி படரவோர்
மதியெடுத்திரு வலனுயிற்றிட நிவமனித ிட மலாவரும்
விதழைப்புறமுபா கயிலையிற்றுற மிகுமனற்றிர ணடுவுதின
முததவொரு வரவெ டுபயின் னுணாசு ரிகதிட வசரணே

(இ-ள்.) அதிதியென்பவன் பெற்ற புத்திரராகிய ஆசார், மிகுந்த சற்குணமுடைய சேவர்களை நெருக்கஞ்செய்து வெற்றிகொண்டு உலகங்களை யாளவேண்டுமென்ற நினைத்துப் பிரமதேவனைக்குறித்து ஆரிய தவஞ்செய்வதாகக் கயிலாசகிரிச்சாரலிலே பஞ்சாக்கினிமத்தியில்லின்று சூருதிகளைச்செய்து கடல்களுஞ் சுவறுமப்படியாக அக்கினிச்சவாலைகளை யெழுப்பி யாரும் அதிசயிக்குமபடியாக ஆரியதவஞ்செய்தான் தாருகாகுரன்—எ-று.

தியினின்ற வனைகர்தம்முளுஞ் சீரென்னறிட நீரீனில்
ஏயநின்றவர் தம்முளுந்தலை யென்னவுங்குல வான்லா
போயிருந்தன சேயவன்றய போதகந்தலை கீழ்ப்பட
வாய்வயங்கியி னீரீனின்றன னுவிக்கொ ண்டொரு தாருகன்

(இ-ள்.) சீயிலேலின்று தின்னரிய தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்க்கீழ், நீரிட தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்க்கீழ் மிகுந்தத் தாருகாகுரன்செய்யும் கொடிய தவத்திற்கு நிகர் சொல்லப்படாதென்று யாவரும் பயப்பட பஞ்சாக்கினிமத்தியிலே ஊசுமலைமேலிலின்று அக்கினிச்சவாலைகள் சூகாசத்தை யளாவும்படிக்குச் சிலைமூலம் கால் மேலுமாகின்று யாவராலுஞ் செய்யப்படாத ஆரியதவத்தை மிகுந்த ஆசையினாலே செய்தான் யானை முகந்தையுடைய தாருகாகுரன்—எ-று.

மகவானறிந்துதவ வரதாருகன்பெரிது மதிகூர்கொடுத்தவச புரிநலா
லிகவானகந்தனது குடையையடங்குவென வென்றின்று நனிநனிபயை
சுகவாசகம்பகரு மடமாதர்சென்றுதவ தொழில்மாறின் றபல சரதமாய்
நகைமோகனங்கள்செயு மெனவேகர்துவிட நனிமாதர்வந்துபல புரிசுவர்.

(இ-ள்.) அப்படி தாருகாகுரனுடன் கொடிய தவஞ்செய்கின்றதை தேவேந்திரன்கண்டு இனி நம்முடைய உலகங்களைப்பெல்லா பிட னெரு முடையோர்களுள்ளே அடக்கியாலும்படி அகோரமான தவஞ்செய்வீரென், அவனதுதவத்தை யழிக்கவேண்டுமென்றெனக்கி கலிபோலு மொழிசனோடைய அடியை தெய்வமடமாநீர்களை யவழித்து நீங்கள்போய் தாருகன்செய்யும் தவத்தொடர்பலயித சரதங்குறிஞறு மோகன மாய்கைகளினுறு மபக்கி வாருங்களென்று அழைப்ப, அந்தத் தெய்வப்பெண்க ளநேகம்பெயர்வந்து அநேகவினோதவகளைச் செய்யத்தொடங்குகிறார்கள்—எ-று.

கலைநெடுழிப்பவர் கலையழிப்பவர் கலைபுழிப்பவர் சிலர்சிலர்
முலைநிறப்பவர் முலையலசப்பவர் முலைமறைப்பவர் சிலர்சிலர்
தலைகலைப்பவர் தலைவழிப்பவர் தலைமுடிப்பவர் சிலர்சிலர்
சிலர்நகைப்பவர் சிலர்நடிப்பவர் சிலரிசைத்தொழில் புரிவோர்.

(இ-ள்.) உடுத்திய துயில்களை நெடுழிப்பார்கள் சிலபெண்கள், அளகபாரத்தைக் குலைத்தவிழ்த்து வழிப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகந்தெரிய உத்தரீயங்களைத் திறப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளுக்குங்க நடப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளைக்காட்டி மறைப்பார்கள் சிலபெண்கள், தலையியாகளைக் கலைப்பார்கள் சிலபெண்கள், கூந்தலைச் சீவுவார்கள் சிலபெண்கள், மலர்களை முடிப்பார்கள் சிலபெண்கள், மிகவும் சிரித்து நகைத்துக் கொஞ்சிவிடையாடச் செய்கக்கூண்டி நடைநாட்டையங்களைச் செய்வார்கள் சிலபெண்கள்—எ-று.

அளவில்துங்கும் மிர்கமதங்கனோ டணிவர்கெங்கையிற் சிலர்சிலர்
களவுகொண்டிடு விழிமதன்கலை கருகிநின்றவர் சிலர்சிலர்
புளகிதம்பெறு புழுஞ்சந்தனம் புரிவாங்கவர் சிலர்சிலர்
அளவிலிங்கித சயனவிற்பமோ டமளிகொண்டவர் சிலர்சிலர்.

(இ-ள்.) கண்கிலில்லாத களபஞ்சுமூ கந்தூரி சவ்வாதுகளைப் பணிகோலே கு
றைத்து முலை மாற்புகளிலெடுத்து அப்புவார்கள் சிலபெண்கள், கண்களாலே மெர
ட்டிவிழித்து மதனாகமங்களைப்படித்துப் பிரசங்கஞ்செய்வார்கள் சிலபெண்கள், மயி
ஞ்சுச்சிமிடமடங்குப் பல கதம்பங்கூடிய சந்தனக்குழம்புகளை வாரி யிறைப்பார்கள்
சிலபெண்கள், மிகவுஞ் சுதமுண்டாகும்படி பஞ்சசயனமெத்தைகளிலே பறிப்பார்
சுள் சிலபெண்கள்—எ-று.

வெறு.

தவத்தொழி லுதனாலென்ன சற்பல னெங்கள்மோக
வவத்தையா நீக்கிச்சேர்ந லருந்தவ மென்றுகூறி
யுவர்தனை லிலாடநின்றங்க முருகிளீ ரதற்கேயவங்கள்
சுவத்திநி மதரபானஞ் செய்துமெய்த் தாகத்தீர்வீர்.

(இ-ள்.) அந்தத் தெய்வம்பைப்பெண்கள் பலபலவிதமாக மாயமோகன சரச
சு லாபங்களைச் செய்து வாரி அரியதவஞ்செய்கின்ற அகரோத்திரனே, இந்த தவத்
தினாலே உமக்குச் சுகமாகிய பலன்க னொன்றுமில்லை, அதைவிடுத்து எங்களுடைய
மோகத்திற்கும்படி சேர்வதே நல்ல தவ மென்றும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலேநின்று
தேகமெல்லா முருகிளீராதலால் எங்களுடைய சுவந்த அதரபானங்கள்செய்து உம்
முடைய தாகவிடாய் தீர்த்துக்கொள்ளுமீனென்று பின்னையுஞ்சொல்வார்கள். எ-று.

அளவிலிட விய்வன்வந்தா லநிலுடன் களபச்சாந்தந்
தளபினை நிரியியும்மைத் தழுவினே தாகத்தீர்ப்போ
ரியமுறுத் தவத்தினின்ற யிளைப்புயின் றுமக்குப்போக்கு
மனமுறு மெங்கள்மோக மயலும்பெம் வருகவென்றார்.

(இ-ள்.) வாரிர் அகரோத்திரனே, நீர் தவத்தைவிட டிங்கனம்வந்தால் பரிமள
சந்தனக்குழம்புகள் அசிலிள்குழம்புகள் எங்கள் ஸ்தனங்களிலே பூசிக்கொண்டு உ
ம்மைத் கட்டித்தழுவி யனைத்துத் தேகவுத்தன தாகத்தையும் தீர்ப்போ மதனாற் றங்
களிப்பூர்த்திரும், எங்கள் மனத்திலுண்டாகிய மையலுந்திரும் வாருமையாவென்று
சொன்னார்கள் தெய்வரம்பையர்கள்—எ-று.

(கூ)

என்றவ ரளந்தபேத விற்பமெய்ச் சரதங்காட்ட
ஒன்றும்மீ துணரானுற்ற ஷய்தவ முயலாநின்றார்
இன்றெமக் கிதனாலொன்றும் பயனில மிவன்மாட்டென்றே
சென்றனர் மகவானேவுத் தெய்வநற் கணிகைமாதர்.

(இ-ள்.) அநேகவித சரசலிலாவினோதங்களைச் செய்தார்கள். அவையொன்று
தெரியாதவனுய்ப் பிடித்தபிடிவிடாமல் மனது உறுதிகொண்டு தவஞ்செய்துகொ
ண்டிருந்தான் தாருகாகுரன், அதுகண்டு இவனாலே நமக் கொருபலனுயில்ல யெ
ன்று தெரிந்துகொண்டு தேவலோகத்துக்குப் போனார்கள் தேவேந்திரனனுப்பிவை
ந்த தெய்வரம்பையர்களை—எ-று.

(க0)

இந்திர வதனைக்கேட்டங் கிருந்தவா னவனாடிகாங்
வந்தன ராமபைமாதர் மாதவமழிக்காதிங்கென
சுநானத் தருமந்தாரர் தருமீழ லரகரிடம்
அந்தவல் லசுரர்கைக்கு ளானதென றலறந்துநந்தான்.

(இ-ள்.) சென்ற செய்வப்பெண்கள் இத்திரனைக்கண்டு கடத்த வரலாற்றை
சொன்னார்கள் அதுகேட்டு இத்திரனவன் அங்கிருந்த தேவர்களைப்பார்த்து ஒரோ
தேவர்களே அந்தத் தாருகாசுரன் செய்யுந் தவம் கடையும்படி நா மனுப்பிலைந்
அரம்பாஸ்திரீகள் அவன் தவமழிக்கமாட்டாமல் வந்துவிட்டார்கள், இனி மீத்ப
பஞ்சகற்பகத்தருவி னிழவிலே அழிவில்லாமலிருக்கின்ற சிங்காசன மீடம் அந்
அசுரர்கைக்குள்ளே அகப்பட்டுப்போகுமென்று சொல்லி விசுவம் மனதுகொ ள
எண்ணியெண்ணி விசாரப்பட்டா னித்திரன்—என.

(கக)

தாருகன் தவத்தாற்றேவ சதுர்முகன் பிரமலோகத்
தீரகன் நிடுவதென்று கிணையுள் வெருவிமுன்சீர்ப்
பாருள முனிவந்தேவர் பயந்தாற் பரிந்துகொள்கப்
பெருள தவத்திங்கோரப் பிறழ்வுகண் டெழுந்தாடாமன் ஒரு.

(இ-ள்.) ஓ நமனதாகத் தாருகாசுரன் செய்கிற தவத்தினாலே செய்து சது
முகப்பிரமதேவன் தன்னுடைய பிரமலோகம் அழித்துபோகுமென்று முக்கவும்
னதில் பயமுண்டாகிக் கடல்கூழ்த்த பூமியில் முனிவர்கள் மயங்குவதுகண்டு அல
புடனே மனதிரங்கிப் பார்த்து அசுரன் தவத்தன் பெருமையைக்கண்டு மெச்சி
கொண்டு தவப்பூமியில் வந்தான் பிரமதேவன்.—என.

(கஉ)

நன்னுநர் நலோக்காவ நற்றவ மென்னுமிந்த
வன்றிறற் தவங்கள்செய்தல் மனத்தினு நினைத்தென்பா
ரின்றுணக் கொக்கொல்வேண்டு மென்பா மென்னுங்கொட்டி
வென்றகை யசுரர்வெந்த தாருக வென்றான்வோதன்.

(இ-ள்.) வெருவேத்தி வெருவேத்தி நீ யிப்பம யகோரமான தவம் வெங்கி
லமாப்ச செய்கிறாய், நல்ல தவத்தை யுடையவர்களும் இப்படி யரியதவஞ் செய்ப
மாட்டார்கள் ஆகையினாலே வுனக்கென்னவரம் வேணுமோ கடத்த வரங்களை
லாம் கேட்டுக்கொள் அசுரோத்திரனே பென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—என.

நான்மறை யுணாக்கும்பத்ம நான்முகத் தழுகும்வெள்ளைத்
தேன்மொழி யிருக்குநாவுந் திகழ்புரி முன் னூன்மார்பும்
வான்முத லுலகமுன்னும் வகுத்தருள் மகிழ்வின்சீரு
மேன்முறை முனிவர்போற்று மேதக வடிவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) நாலுவேதங்களு மோதப்பட்ட சதுர்முகத்தழுகும் இனிய சொற்கள்
யுடைய வெண்மை நிறம்பொருத்திய சரஸ்வதி யமர்த்திருக்கின்ற நாவுந் திகழ்கத்
விளங்கிய முன்னுன் மார்புந் திரிலோகங்கையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெருமை
யையும் சிறப்பும் வெண்மையையுடைய முனிவர்கள் வணங்கித் துதிக்கின்ற அ
கிய வடிவுந் கண்டான்.—என.

(கச)

கண்டதா ருகன் கொண்டாடி கவிநீரு பாடும் பொற்றிப்
புண்டரீ கத்துவந்த போதனை வேதனா
யண்டரண டங்களுல்லா மாக்கிய வையாவெய்ய
தண்டமா கரத்தவேத செயசெய போற்றியென்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனைக்கண்ட தாருகாசுரன் மிழ்ச்சியுடையவனாகி மிகவும்
என்புடனே இரண்டு பாதங்களிலும் கமல்கரித்து தாமரைப்பூவி லுழித்தெழுந்தரு
ளிய வேதனே, வேதனாபனே, அண்டபிரண்டங்க ளெல்லாம் படைத்த வையா
னே, தண்டாயுதம் பிடித்த கையனே. பிரமதேவனே, செய செய போற்றி போற்
றியென்று வணங்கினன்.—எ-று. (கரு)

சிறினுமைக் கருத்துள்ளவந்த செகந்தவர் தீளைத்தவெல்லா
முறைமுறை புதவுந்தெய்வ புழர்த்தியெ யொமதுவாழ்வோ
குறைவறக் கருணைபூத்த கோகல கப்பூங்கண்ண
மறைமொழிப் பொருளேமண்ட வைப்புறு மயிந்தபொற்றி.

(இ-ள்.) சிறிதுகோ மும்மை மனவிடீளைத்த உலகதாரர்களுக்கு இஷ்டகா
மியமெல்லா முறை முறையே கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமுாததமே, என்னுடைய
பாக்கியமே, குறைவில்லாத கிருபாகோகலமுடைய கமலகண்ணனே, சதுர்வே
த வாக்கியப் பொருளே, அண்டவைப்புறு மண்டலவிரும்பும் மாணசத்தையுடையவ
னே போற்றிபோற்றி யென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (கசு)

பொற்றிசெய்யடி யெற்கெயந் பகல்வாங் கொண்மொவென்று
மாற்றல்கூர் வலிபுதுஞ்சா வங்குழ முனிவர்வாழ்நீர்
கூற்றனை முதலாந்தேவர் குலப்படை யனைத் தலமெனமே
லெற்றசெய் கழுநீர்மலை மொவரக கருகுவென்றான்.

(இ-ள்.) போற்றி போற்றியென்று மனகூறத் செய்யும் அடியேனுக்கு வேண்
டிய வரங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்று சொல்லுகிறேன், எனக்கு மகா ச
வுரிய புஜபல பராகரம சிலைமையுந் சாகாசதேகமுந் தேவாடா முனி ிகலா
ஏமன் வருணன் வாய்வு முதலான தேவாடா வாகமெல்லாம் என்மேலேவிட்டா
லுமது செங்கழுநீர்மலையாய் யிறத்தக வாய்கொடுமைமா வென்றான் தாருகா
சுரன்.—எ-று. (கா)

நீரினால் நெருப்பால்வான நீலவாயால் நிலித் தாற்றாற்றுந்
சோர்விரா மகவான்றன்னால் சூரிய பதியெயர்நீருதாம்
பேரினால் முடியாவண்ணம் பொருவாத தருகப்பின்னுலா
காரியத் தொழிலுக்கேகி காக்குறி கமலமெல்லாம்.

(இ-ள்.) நீரினும், நெருப்பினும், ஆகாசதீனும், நிலத்தினும், காற்றினு
ஞ் சோர்வில்லாத தேவேந்திரனுஞ் சூரியன் சந்திரன் என்று சொல்லப்பட்ட
பேர்களினுஞ் சாகாதவண்ணம் மகாவரம் எனக்குக் கொடுத்தருளிப் பின்பு உன்
னுடைய காரியங்களைப்போய்ச் செய்வீராக பிரமதேவனே என்னான் தாருகாசு
ரன்.—எ-று. (கங)

எளவிரு பதத்திலிழிந்தங் கிறைஞ்சிய நீராய்வினாந்த
மனனுற மசிழ்ச்சிதயந்த வாமெனம் பொறுப்பவபாற்

றினகூர்ச் சேனையோடுந் ரொடு மளித்தோமென்ற
கனகப்பொன் னிறகு துவேதன் கமலமா புரத்திற்சென்றான்.

(இ.ள்.) என்றிப்படி கேட்டு இரண்டு பாதங்களிலும் கமல்கரித்து வணங்கிய
அச்சோத்திரானே, நீ மனமகிழ்ச்சியுடனே கேட்ட வாகங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொள்
வாய், சூரியகிரணம்போலே அழிவிலலாத சேனையோடுந் சகல பாக்கியத்துட
னே பொருத்தி வாழ்த்தக்கத்தாகச் சகல வரங்களும் கொடுத்தோமென்று சொல
லிய பொன்னிறமேனியான பிரமதேவன் பதுமபுரத்தி லெழுந்தருளினான்—எ-று.

அருந்தமம் புரிந்துபார வயன்வரம் பெற்றுமுற்றுந்
நருந்தறு கணமவண்ணம் தாருந் சூரசேனைப்
பெருங்கட னுப்பண்டேவா பிரிப்புகிற் துணங்குவோங்கக்
கருங்கடா சலம்போற் சூல கண்டகா நகரீந்தோரான்

(இ-ள்.) அரிமதவஞ்செய்து பிரமதேவனால் மகா வரங்களைப்பெற்று முழ
தும் பராகிரமத்தை யுடையவாய், அகரேனேசமுத்திரத்தின் மத்தியிலே பிரவே
சித்து தேவர்கொல்லா மனங்கொடுக்கவும், கரிய நீரத்தைடைய மதயானை
வைப்போலும் தனக்குச் சொந்தமான அச்சோ திரபுரத்திற் போய்ச்சேர்ந்தான் தாரு
காரான் —எ-று.

சொ.

தாருகாங் லெய்ந்தது நாலிபவன் டாபுரக்கு
நெருங்குந் தாழிபாடு நெடுமரவான சிலைபெய்த்துச்
சேருகந்த வரம் பெயாசன நருமையிற் செவியா
பொருகந்த யிர்திரையும் பாவகலா யிற் காந்து நிம்ப

(இ.ள்.) இப்படித் தாருகாரானவன் வீரமயோதிரபுரிய் லிருந்து அரசா
ட்சிசெய்து வருங்காலத்திலு, செய்வனொக்கநிலைண்டான இரதி னரசாட்சி சிலை
பெயரவும், அழகுபொருத்திட செய்யு ம்பையாகன தன்னுடைய அரண்மனையில
வந்து பணிவிடை செய்யவும், போய்வுடன தோலையுடைந்த தேவெந்திரனும்
தனது அரண்மனை வாயிலிலே காட்டாக நீரகவுத் தன்னுடைய ஆக்கினேச்சககிர
த்திலுலே சகலவாயு மடக்கியுண்டான் தாருகாரான் —எ-று. (உக)

நான்மருப்பு மும்மதமு நான்மறிநு செவியொருகை
வான்மருப்பி னடலயிர வதமுடைய றிடம்வாயங்க
தன்மருப்பெய் மந்தலாசச் செழுஞ்சோலை தனதுமனைக்
கான்மருக்கொண் டெழுஞ்செழுஞ்சிங் காரமல்க் காவாக.

(இ.ள்.) நான்குகொம்பு மும்மதங்களுந் தொங்கியவாயும் முறம்போன்ற வி
ரன்டுசெவிகளு மொருதுதிகையுந் வெணமை நிறமுமுடைய அழகிய அயிராவத
மென்கிற தேவோதிரனுடைய வெள்ளையான தன்னரண்மனை வாயிலிலே முழக்
கஞ்செய்ய, பரிமளங்கையுடைய தேனினரந்த மந்தாரை முதலாகிய கற்பகச்சோ
லைகளெல்லாந் தென்றற்காற்றால் வாசனைவிசும்படி புட்பித்து செழுமையையுடைய
சிங்காரத்தோப்பாக விளங்கச் செய்து உலகான் டிருந்தான் தாருகாரான்—எ-று.

பாதலா செடன் முடிபு பணுமணிநன் றிருமணியின்
பிதான மணிமாட வியங்குருக மணியாக

மாதான சங்கரிதி பத்மரிதி மனைவாயில்
தாதாவென் றிப்பவர்க்குத் தருமெவையும் பொரு

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்தி லிருக்கின்ற ஆதிசேடனுடைய பஞ்முடி மாணிக்
கள் தன்னுடைய மாடமாளிகை முகட்டிலிருந்து பிரகாசிக்க, மகாதானத்துக்கே
துவாகிய சங்கரிதி பத்மரிதி இவ்விரண்டு ரிஷிகளுந் தன்னரண்மனை வாயலில்வந்து
தியாகியென்றிரப்பவர்களுக்கு இல்லெயென்றாகல் சொடைகொடுத்து விழுங்கி எங்
கும் பிணாக்கியாதி யுண்டாக வாழ்த்திருந்தான் தாருகாகுரன்.—எ-று. (உ௯)

வானதியம் புயமனைத்து மனைவாயின் மலராகத்
தானவர்வா வவனா முறத் தனைத்துனைத் தேவல்கொள்ள
மோனகமட முனிவர்வந்து முறைமுறையா சிகங்கடற்பு
போனகமார் முதலாகப் புத்தேவரீர் கொண்டிருட்ட.

(இ-ள்.) தேவகங்காநதியில் விளங்கிய தாமரைகளெல்லாம் தன்னரண்மனை
வாயலில் தடாகத்திற் புட்பிக்கவுந் குரூர், ரங்கையெல்லாம் விலங்கிட்டுத் தனக்
கு ஏவல்செய்யவும், மவுனிகளான முனிமலைவரர்கள் முறைமுறையாகவந்து ஆசீர்
வதிக்கவும், தேவாமிர்சத்தைப் பொசிப்பாக தேவர்கள் கொண்டுவந்து ஊட்டுதல்
செய்யவும் வாழ்த்துக்கொண்டிருந்தான் தாருகாகுரன்.—எ-று, (உ௯)

சந்திரனைத் தன்சமுதத் தமவிராமன் டபரிறுத்தி
மந்திலக் கன்னாடி யாகவொளி ராதவாறுஞ்
சிந்துகதிர் பாவகனுஞ் செந்நீப வொளிகாட்டச்
சந்ததமு மகமெரு சார்ந்திடுபொன் னையாக.

(இ-ள்.) பூரணச்சந்திரனானவன் தன்னுடைய சொர்ன்னமயமான சபாமன்
டபத்தில் நிறுத்திய நிலைக்கண்ணடியாக, சூரியனும் ஆக்கினிதேவனும் நெருங்கிய
திபங்களாகப் பிரகாசிக்க சதாகாஸமு மகாமேருகிரியானது தான் சாய்ந்துக்கொண்
டிருக்குஞ் சொர்ன்னமெத்தை திண்டிகளாக யிருக்க வாழ்த்திருந்தான் தாருகா
குரன்.—எ-று. (உ௯)

மாருதம்வந் தாடவாட்டம் வலகவிச வருணன்மணஞ்
சிரியபன் னீர்சிவதந் திவிலேயிற்சிறி சிலதுளிப்பப்
பாரியவுச் சிஸ்வரமாம் பரிபுமவா பாலகரு
மேருறுவ மாதலிவந் திலகுறி யுநர்விப்ப.

(இ-ள்.) வாய்வுராஜன் வந்து ஆலவட்டங்கள்வீச, வருணன் வந்து மணம
பொருத்திய பன்னினாவீசி சிறு துளிகளாகத் தெளிக்க, உசிதமான உச்சிஸ்வரமெ
ன்னுந் தெய்வலோகத்துக் குதிரைகளைப்பிடித்து தன்மக்கள் ஏறிநடத்தி வீதிவட்
டஞ் செய்ய, மாதலிவந்து தன்பிள்ளைகளுக்குச் சிறுதேர் கடாவி நடத்த விப்படி
யாண்டு வாழ்த்திருந்தான் தாருகாகுரன்.—எ-று. ௧௨௯)

இவையிவைதா ருகனியற்று மிறைமாட்சி முறையாட்சி
தவநிலைவா னவர்முனிவர் தவறுபடத் தாருகனுந்
பவநிலையிற் பயந்துமகப் பண்ணவரும் விண்ணவருந்
சுகரிலேசந் நிராகிச் சருகியபன் பரமமடைந்தார்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரம் தாருகாசுரனுனைவன் செய்யுங் கொடுக்கோல் ஆக்கி
னைக்குப்பயந்து தேவர்கள் முனிவர்கள் தவநிலைகளெல்லாவும் குலைந்துபோகவும், யா
சாகி கிர்த்தியங்களுஞ் செய்யாமல் சற்றுஞ் சுசமில்லாதவர்களாய் கூட்டமாகக் கூ
டிக்கொண்டு வேதப்பிரம்மாவி னிடத்திலவந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (உஎ)

வேறு.

ஆகையால் தவானவர் தானவர்ப்பறி யம்செய்தாருகனேவர்
கிடந்தொடுங்கிய யின்முகம்பனித்தடத் தெழுந்தவம்புயம்போல
அடைந்ததன்மையு மாகுந் துள்ளமு மலந்தருமொழித்தீஞ்சொற்
குடைந்த வுள்ளமு மனைமுங்கஞ்சமும் கொண்டவன்சிறிதோர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து சேர்ந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் ஆகரேங்கிரனை தா
ருகாசுர னாககினைசுரன் கிடந்த வவல்செய்து சுஞ்சலப்பட்டு மனதுநொந்து மிகுந்த
பணிபபட்ட தாமரைப்போல வாடியமுகங்கனையுஞ் சித்தாலமாய் ஏசப்பட்ட சுடு
கொல்லானா லுடைந்த கருத்தையும் அன்னவ கணமும் கமலாசனத்தையு முடை
ய பிரமதேவன் கிடந்த தெருவாண் தான்.—எ-று. (உஅ)

என்னையென்னென சொஞ்சுந்தெண்ணிய வெண்ணபென்றபனோத
முன்னேயிராரு தாருகன்னைக்கொன்மை முனைவரங்கொடுத்திரால்
உண்டவனெனமை மறந்தகொமறைநெறி யெழாமக்கன்பினரல்லேம்
பினை நம்பொன்னக நம்பையான்னவா பிறங்கடைச்சொறுபுக்கார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் தேவர்களைப்பார்த்து உங்கள் மனதில் என்னசஞ்சல
மென்ன வயிர்களைன்று சேட்க. நீர் முன்னே ஒரு ஞானுக்கு எங்களை நெருக்க
ஞ்செய்யும்படி. மிகுந்த வரங்கொடுத்தீர், எங்களை நினையாமல் மறந்துவிட்டீர், உம்மு
டைய வாக்கியத்தின்படி வேதநெறி முறைமையை யுடையவர்கள் நாங்கள் உனக்
கன்பில்லாதவர்களானோம், அதுவல்லாமல் எங்கள் ரம்பாநதிரிகளெல்லா மந்த ஞா
ன் வாசலிற் சிறையிற் சிக்கியிருக்கிறார்களென்றுஞ் சொன்னார்கள் தேவர்கள்—எ-று.

ஓரனுப்பொழு தும்பர்களுலகிரி லுறைநகுதற்கரிதையா
சீரினும்முழை யிருப்பவெங்கட்கெலாஞ் சிறிதமுதருள்கிறீர்
தாருகனசெயு மாநபங்கத்தினிற் சாவுறவினிடெங்க
ஓருகும்பர முட்குநும்பரமெம அயிருநும்பரங்காப்பாம்.

(இ-ள்.) ஒரு கணப்பொழுதானிலும் தெய்வலோகத்திலே வசிக்கின்றது அரி
தாயிருக்கின்றதையா, இனி பும்பிடத்திலேதானே யிருக்குறோம் எங்களுக்குக் கொ
ஞ்சம் அமிர்தபோசனம் கொடுப்போக. உத்த கசுரன் செய்கிற மாநபங்கத்தின
லே சாகிந்தே நன்மையா யிருக்கிறது, எங்களுடகமும், எங்கள் வாழ்வும், நாங்க
ளும் உம்முடைய அடைக்கலமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (க0)

என்றிரந்திமை யவருமாமுனிவரு மித்திரன்முதலோருஞ்
சென்றடைக்கல மெனவுனாசெய்வயன் செப்புதற்கனைச்சூதர்
தன்றுணைக்கிணை யாயநற்சவுனக தாபதரிவைகேட்ப
யவ்வுரைத்தன ருருடிகருணத்தென நவற்றையானறையிற்பாம்.

(இ-ள்.) இப்படி தேவர்களும் முனிவர்களுந் தேவேந்திரன் முதலானவர்களும்போய் அடைக்கலமென்று சொன்னபோது, பிரமதேவன் அவர்களுக்கு அபைபாஸ்தங்கொடுத்துச் சொன்னதை தனக்குச் சினைகமான சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்ட, முற்காலத்திலே சண்முகமூர்த்தி சொன்னார் அதையெல்லாம் விளக்கச் சொல்லுகிறேனென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (நக)

71 நுகன் செயற்கைச் சருக்க முந்திற்று.

ஆக கிருவீருத்தம்.—நக௦.

சண்முகநுற்பத்திச் சருக்கம்.

—௦௦௦—

முனிவொம்மவர் நும்மவர் முதலியோர் முயல்தவர்தனில்மேலா நனிகொள்மெய்த்தவத் தாலுநம்முட்கெலா நடுக்குவனினையுந் தாவினை பவெம்பவந யறிந்தவனெண்ணிய எய்துபுனியினியும்வாழப் புகழ்புணர்ந்தனன் னுருகனிறந்துந் தானமுங்கருக்காமல்.

(இ-ள்.) இப்படி அடைக்கலமென்று சொன்ன தேவர்களைப்பார்த்து பிரமதேவன் சொல்லுகிறான், கேளுங்கள் தேவர்களே மூன்ஸ்வரர்களே எம்முடைய பரிசனங்கள் உங்களினத்தார்க ளிவர்கள் முதலாகிய பேர்களுல்லாஞ் செய்யுந் தவத்தைப்பார்க்கிலு மேலான அரியதவஞ்செய்த மகிமைவினாலே தாருகாசூரன் நம் முடைய உலகங்களெல்லாம் நடுக்கத்தக்கதாக நயவ்னைத்தொழிச்செய்கிறான், இப்படித் தேவர்களைப் பகைத்துக்கொண்ட வலிய தாருகாசூரன் இன்னஞ் சிலநாளில் இறந்துபோய் உங்களுடைய தேவதானம் உங்களுக்கு நிலையாகுமது நான் தெரிந்துக்கொண்டெனென்று சொன்னார்.—எ-று. (க)

என்னவன்னவா கன்னுரைத்தருளிய வினிதுரையிமையோர்தங் கன்னமீதினு முழுமுண்பவொனக் கவித்தனர்குளித்தாற்போல் நன்னலத்தகல் குளிர்ந்தனர்தழைத்தனர் நயத்தனர்பயந்திர்த்தார் பொன்னயயர்னைப் புகழ்ந் தனர்புலப்படப் புகல்கொளார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரமதேவன்சொன்ன நயவார்த்தைகளைக்கேட்டுத் தேவர்களெல்லாந் தங்களசாதுகளில் தேவாபிர்தம் உண்டவர்போலும் களிகூர்ந்து அமிர்த்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர்களைப்போல மிகவும் நன்மையாக மனது குளிர்ந்தார்கள், செழிப்புடனே பயந்திர்த்தார்கள், ஆசையுடனே நான்முகனைப் புகழ்ந்து மகிழ்ச்சியுடையவர்களாய் சுவாமி யும்முடையமனதிலே தெரிந்துணர்ந்த வரலாற்றையெங்களுக்குத் தெரியும்படியாக வெளிப்படச்சொல்லி யருளவேனுமென்று கேட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (உ)

அஞ்சலஞ்சலிங் கவர்களையழிப்பதற் கறுமுகச்செவ்வேனை செஞ்சிலம்படி யுமையவளுடனரன் சேர்ந்தருளுவதாக விஞ்சையுண்டல் துணர்ந்தனம்யாமவன் வினைகழுவதற்கேலா வுஞ்சுதும்மிட முறைகுவின்றய னேதவங்கவைகேட்பார்.

(இ-ள்.) தேவர்களே நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம் அத்தஞ்ஞானக் கொல்வதற்கு ஆறுமுகக் குமாரரைத் தருவதாக அழகியசிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடைய பார்வதா தேவியுடன் பரமசிவன் கூடி முயங்குவதற்கு ஒரு உபாயமுண்டு அது நமக்குத் தெரியும், நாம் அத்தஞ்ஞானக் கொல்வதற்குக் கூடாது, கீர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டாக யெத்தனஞ்செய்கிறோ முங்களுடைய ஸ்தானங்களிலே வசித்திருப்பீர்களென்று பிரமதேவன்சொல்ல அதெப்படியென்று கேட்டார்கள். தேவர்கள்.—எ-று.

அந்தவாறெமக் கருளுதியென வினோ ரடி தொழுவயன்கூறுங்
கொந்துலாவிய கொன்றையஞ்சடிவனக் கொடிய தக்கனைக்காய்ந்த
தந்தையென்றுள தவறுநீர்த்திடவனற் றழற்குடந்திடைமூழ்கி
வந்துவந்திம் வானிடைப்பிறந்தணி மலைமகளொன ன்ஞாள்.

(இ-ள்.) அந்தவரலாற்றை எங்களுக்கு அருள்செய்யவேணும் என்று தேவர்கள் வணங்கிக்கேட்டு பிரமதேவன் சொல்லுகிறார், கொன்றையாலேகூடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் தக்கனை வதைசெய்தபின்பு தக்கன் மகனென்கிற குற்றத்தினால் பிழையாக அக்கினித் தடாசுத்திலே மூழ்கி இமாவானிடத்தில் வந்து பிறந்துவனாகித் து மலையரசன் மகளென்று பெயர்கொண்டு யிருக்கின்ற ஞானமயவன்.—எ-று. (ச)

மதியிளங்கதிர் புனைந்தவன்றுணுமல் வனாயினிலேகாந்தப்
பதியெனுமபடி யோகசாநுனந்தினம் பயின்றனன்பகங்காவில்
திதிதொறுஞ்சிவன் நிருவடிதொழுதிமிஞ் சிலம்பின்மங்கைபுழைமுகம்
முதுகரும்பிறை யாலவர்கூடவோர் முயற்சிசெய்குவோன்றான்.

(இ-ள்.) மூன்றும்பிறையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் கயிலாசத்தின் தென்பாசித்திலே ஏகாந்தமாக யோகசாநுனை தினந்தினஞ் செய்யாநின்றார், குளிர்ந்த புட்பகாவனத்திலே சுகாகாலமுஞ் சிவன் நிருவடிகளைப் பூசிக்கும் மலைமகளான பார்வதாதேவியும் வாராநின்றாள். அத்த பார்வதாதேவியைப் பரமேஸ்வரன் நிருக்கலியானஞ்செய்து கூடிமுயங்கும்படி மன்மதனைக்கொண்டு ஒரு முயற்சி உபாய நீங்கள் செய்வீராகவேன்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எ-று. (சு)

ஓதிவாகன னேறியதுவகையுற் றுபையதான் மலர்போற்றிக்
கோதினம்மமதன் றனைபுடனழைத்துநங் கொற்றமுறுதியென்று
ராதல்கண்டிர திக்கிண்படியனுக் கருன்பணிகரர்வேந்த
னேனெனப்பகந் தன்னெமைத்தேவரை யினியவாழ்வுநக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனமுடைய பிரமதேவன் சொல்லக்கேட்டு மிகவுஞ் சத்தோஷமாகி அவருபைய பாதங்களைப் போற்றிசெய்து, அழகிய மன்மதனையழைத்து எங்களுடைய காரியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று சொல்லக்கேட்டு ரதிராயசன் இந்திரனை வணங்கி அடியேனுக்கு என்ன யேவலிவிதிரீர் அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டு, எம்மையுந் தேவர்களையும் இன்பமான வாழ்வைப் பொருந்துமபடி காப்பாயென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்.—எ-று. (சு)

அண்டமும்புவி யுஞ்சுரானைவரு மருந்தவப்பெரியோரும்
விண்டலத்திலிந் திராணிபுமரம்பையர் மெல்லியானைவோரு

முண்டெனப்படைத் தருள்வதுன்றமையனன் றோபரமெமைக்காப்ப
விண்டுபெற்றருள் வியன்மணியோபரன் மீதுநீசெலவேண்டும்.

(இ-ள்.) அண்டபுவனங்களுந் தேவர்களனைவர்களு மரிய தவமுடைய முகிவ
ர்களுந் தேவலோகத்தி லிந்திரானியும் அரம்பை முதலான தெய்வப்பெண்க ள
னைவரும் பிறந்து வளர்ந்து வாழும்படி சிறவுடித்தருள்வது உன் தமையனான பிரம
தேவனல்லவோ, நீ எங்களை யிரட்சிப்பது உன்பாரம் மகாவின்னு பெற்றருளிய
புத்திரனே, எங்கள் கண்மணியே, நீ இப்போது பரமசிவன் யோகக்குலைய பாஸா
ப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார் இத்திரன்.—எ-று. (6)

எனப்புக்கூந்திரந் திமையவர்புரந்தர னிருந் தவணிதுகேட்பத்
தினைக்கனத்தரன் செய்தவங்குலைத்தொரு சேய்தருருவன்காண்டி-
மனத்திடைத்துயர் விடுகுவென்றலர்க்குளை மணிக்கமைச்சிலேகோலிப்
புனற்குயற்கொடி யிரதியுய்வசந்தனும் பொலன்மணிமுடிவேயந்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி இத்திரனுந் தேவர்களும் முனிவர்களு மன்மதனைப்புகுந்
ந்து கேட்டுக்கொள்ள, மன்மதனுஞ் சம்மதித்து ஒரு தினைப்பொழுதில் சிவன்செய்
புந் தவத்தைக் குலைத்துச் சிவ னுமையைக்கூடி ஒருபிள்ளை யுண்டாகும்படி செய்தி
றேன் என்சமர்த்தைப் பாருங்கென்று திடஞ்சொல்லி இனி யுங்கள் மனத்துயர
ங்களை விட்டுவிடுங்கென்றுறுதிசொல்லி, புட்பபாஸங்களுந் கருப்புவில்லுங் கை
யிலெடுத்து மச்சக்கொடி பிடித்துப் போர்க்கோலமாக இரத்திலேயும் வசந்தனு மல
உகரித்துக்கொண்டு இரத்தினமயமான கிடீர்தரித்தான்: மன்மதன்—எ-று. (7)

கன்னகுண்டலந் திருத்திபொற்றோளணி கதிர்மணிப்புயத்தேற்றி
யன்னவாகன னச்சுதன்றருமணி யாரமார்பிடைபூண்டு
பொன்னணித்துகில் புனைந்துகேதகையிடை பூட்டிவிற்பொனிகாட்டி
முன்னடத்தின னிரதமுஞ்சேனைபு முழுமதிக்குடையோங்க.

(இ-ள்.) இரண்கொதுகளிலும் இரத்தினகுண்டலந் தரித்து, இரத்தினவாகுவ
லையங்கள் பனைத்த புயங்களிப்புட்டி, பிரம்மாவும் விஷ்ணுவுக்கொடுத்த இரத்தினா
ங்களை மார்பிற்றூண்டு, சொர்ன்னமயமான பூத்துகிலுரித்து, இடையிற் கச்சைகட்டி,
தாழைமடற்பூவை யுடைவாளாக யிடையிலேதரித்துக் கருப்புவில்லவனாத்து குண
த்தொனியெய்து, கிளக்குகிணைகன்பூண்ட தென்றற்றோர்மேலேறி, பென்சேனைக
ளை முன்னேநடத்தித் தனதுரதத்தையும் பின்னேநடத்தினான் சந்திரவட்டக்குடை
பிறற் மகாகேதனனாகிய மன்மதன்—எ-று. (8)

காளகண்டமே காளகண்டனைமனங் காமர்செய்விருதூற
நீளகண்டமை போலநாணளியெலா நிறைபிசைகளிகூற
ஆளகண்டனை பைம்முகத்திறைவனை யாறுசூழ்சடையானே
வேளகண்டனை மியங்கிடப்பாங்சர்போய் வியன்களைக்கிடம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) காளகண்டமாகிய சூயில்கள் காளகண்டான சிவன் மனத்திற் காம
ச்சின்னமுண்டாக விருதுசின்னமூழிவாக் கரியமைபோலும் நாணுக மொய்த்த வ
ன்முனைங்கெல்லாம் நிறைந்த இசைபாடிவர, ஆசைநட பரிபுரண முர்த்தியாகிய
மும்முகக்கடவுளாகிய கங்கைச் சடைமையுடைய சிவனை மோகனச் செய்யும்படி சி

வயோகதலத்தில் ஒருபக்கம்போய்ச்சேர்ந்து பாணப்பிரயோகம்பண்ண இலக்குப் பார்த்தான் மன்மதன்—எ-று. (க௦)

ஆயகாலேயி லசலமாதம்பிகை யமுதபொற்றுடம்போலுஞ்
சேய்கொங்கையுஞ் செய்யபொற்பட்டுத்த நீயமுந்திருத்தோட்டின்
வேபகண்மணி நீலமுஞ்செம்மணி விளக்கமுமொளி வீசத்
சூயபற்றர எத்தொகைகிலவெழுத் துடியிடைத்துகிலர்ப்ப.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் மலைகளான அம்பிகாதேவி அமிர்தபூரண கலசம்போ
லு முழிய ஸதனபாரங்களுஞ் சிவந்த பொற்பட்டுடையும் ரவணிதமாகத் தரித்த
உத்தரீயமும், அழகிய சுவசுஞ்ஞலமணிந்த வண்ணக்கொடிபோன்ற காதுகளும்,
நீலோற்பலம்போன்ற நெடிய கண்களுந் கிவ்விய ரத்தினபரணங்களும் பிரகாசிக
களும், பல்வரிசைகள் முத்துக்கோர்வைபோலும் ஒளிசெய்யவும், துடிபோன்ற இ
டையிற்றரித்த மணிமேகலை ளாரவாரஞ்செய்யவுந்—எ-று. (க௧)

பங்கபாக்கரப் பதுமாமாணியினிர் பைந்தொடி மொளிலிச
வெங்குந் துழல் வண்டி சைசிலம்பிசை வேள்வருகெனக்கூறத்
தங்கரத்தினப் பொன்னவங்கலின வந் தண்டலையிருள்வாட்ட
எங்குலத்தெய்வ மேனியின் சொதும் மிருட்பவந்தனைக்க.

(இ-ள்) செந்தாமரைப் புட்பம்போன்ற கைகளிற் பதுமராகமணியைத்தினை
த்த தொழுவனகள் ஒளியீச டெடியகூந்தல் மொய்த்த வளமுனைத் திசைகளும் பா
த்சிலம்பொலிகளும் மன்மதனை வாவென் றழைப்பதுபோலுஞ் சத்திக்க, பொன்ம
ணியோலைகளின் சுடர்கள் அந்த புட்பகவனத்து விருள்களை நீக்க மெய்கண் கு
லதெய்வமான உமையவள் திருமேனிப்பிரகாசம் நம்முடைய மனத்திருட்பவங்க
ளை யகற்றப் பின்னையும்.—எ-று. (க௨)

மதியுமெல்லையு மொருபொழுதெழுந்தென மணியணிக்குறிதோங்கத்
ஆதிகொள்வா ணியுஞ் சுந்தரத்திருவுநற் றுணைத்திருக்கார்தாங்க
விதிபுமாலுநிற் திரணுநம்பகையிருள் விடிந்ததென ணியோங்கப்
பதித்தாருகன் புயவலித்திருவெலாம் பதைபதைத்துளமேங்க.

(இ-ள்) சந்திரனுஞ் சூரியனு மொருபொழுதிலே யுதித்தெழுந்தார்போலே
ரத்தினபரணத்தின் பிரகாசங்கள் உலகமெல்லாம் சிறைந்து விளங்க தயுர்திரளு
செய்து சரஸ்வதியும் அழகிய லட்சுமியும் உமையவள் திருக்கைகளைத் தங்கள் சைக
ளால்தாங்கிவரப் பிரமாவும் விஷ்ணுவும். இத்திரணு தேவர்களும் முனிவர்களும் நமது
பகையிருள் விடிந்ததென்று சந்தோஷிக்க கொய்த்தொழிற்செய்கின் ற தாருகாசுரன்
புயபலங்களும் அவனது சகல செல்வமும் பதைபதைத்து மனதுகலங்க பின்னையும்.

சயிலமங்கைநல் லழகுகண்டிலமயவர் தத்தமர்தமையேச
வாயில்விழித்தெய்வ மங்கைமர்கவரிவார் கடற்றினாபென வீச
விபனெடும்புவி மடந்தையர்களுளான் மென்மலர்ப்பதம்பூச
நயமகப்புரந் தரன்முதலவர்வினை நடுநடுங்கிடக்கூச.

(இ-ள்) மலைகளான உமாதேவி யமுதைப்பார்த்து மலைமுகன்ரொல்லரந் த
ங்கள் தங்களுக்குள்ளே ஓசிக்கொள்ள உடல்போலும் கண்களையுடைய தெய்வ

பெண்கள் சமுத்திரத்தலைகள்போலும் கவரிவீச, யோககியமான பூமிதேவி ஆம்மன் பாதங்கள் நோகாமல் மிருதுவாகத் தன் கைகளாற் குங்குப பிடித்துக்கொண்டு வர இத்திரன் முதலானபோகள் வினையெல்லாம் நடுநடுக்கிச் சூட்சுப்படப் பிண்ணையும்.—௭-அ.

(கூ)

செஞ்சிலம்பலம் பிபமலொடுந்தொடி செய்யகாந், தனிநோடுங்
கஞ்சமென்கிளிக் கரத்தொடும்புயலொடுங் கயலொடுங்கமுதோகும்
வஞ்சியங்கொடி யொன்றுபொற்பணியொடு மருமலிமலர்க்காவில்
விஞ்சைவந்தெனப் பஞ்சவத்திரனெதிர் விளங்குபார்வதிவந்தான்.

(இ-ள்.) அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கப்பட்ட பாதமலர்களுடனேயுஞ் சொன்ன வளைகளையணிந்த கைகளான காதகற் புத்தபங்களுடனேயு முரகதக்கிளியேந்தின கமலம்போன்ற கைகளுடனேயுங் சுந்தலாகிய கரியமேகத்துடனேயுங் கண்களாகிய மீன்களுடனேயுங் கழுத்தாகிய கழுதுடனேயும் இடையாகிப் வஞ்சிக்கொடியுடனேயும் விளங்கச் சர்வாபரண வஸங்காரத்துடனேயும் திவ்விய சொன்மையமான பூங்காவில் அதிசயம்போலு மைந்தமுகங்களை யுடைய அழகிய பரமேஸ்வர னெதிரில் ஒரு விஞ்சைவந்ததுபோலும் வந்தான் அழகிய பார்வதியம்மன்.—௭-அ. (10)

வந்துவந்தனை மலரடி க்கியிற்று வான் மலாககரத்தாலிர்கொண்
டெந்தையைத்தொழ வெதிந்து டுப்பாஞ்சலி யிடையொருசரபாண
முந்துமுண்டக முண்டெனயெய்தான் முழுநிக்குடைக்கிழான்
அந்தவிற்களைச் சற்பனைத் தொழிடுற ஸாணுமமுசம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி பார்வதியம்மன் வந்து செவ்வபாதத்தில் வந்தனையுடனே பாதுகை செய்வதற்குத் தனமலர்க் கைகளால் நீர் கொண்டு விவனுடைய பாதமலர்களில் அபிஷேகஞ்செய்து டுப்பாஞ்சலி யிடுகிற தலுவாயில், ஒரு தொடையாட்கக்கோத்த தாமரைப் பூங்கனையை பெய்தான் பூரண சாதிர வட்டக்குடை நிறுத்தி நின்ற மன்மதனுவன அப்போது மறைபெய்த காமபாணப் பரிசுத்தினாலே ஆடிவெணுமையவள முகத்தைப் பார்த்தான்.—௭-அ. (கக)

பார்வைகண்டபின் பார்வதியிறைமனப் பாங்கறிந்துநாணப்
பேர்வயங்குமிவ் வியோகமென்பிழைபடும் நிறங்குவேன்செயலென்று
யேர்விளங்கிய நுதல்விழித்திறந்தவ வெழித்திடக்களன்றிதி
தார்வயங்கும்ப பன்னகசாலையைத் தணர்த்தனன்பலாயேங்க.

(இ-ள்.) சுவாமி பார்த்த பார்வையின் குதியைக்கண்டு பார்வதாதேவி சிவனுடைய மனபாக மறித்து உள்ளத்தில் நாணமுண்டாகி யொதுங்குகின்றாள். அப்போது ஒரு நிலைமையான மனதுடனே நாம் செய்த இந்த சிவயோகம் தடைபடக் காரியமென்னவென்று தன் சுக்கியானத்தினு லறிந்து இது மன்மதன் செய்த சர்ப்பனையென்று தெரிந்து அழகிய நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துக் காமனையெரித்துப் புட்பசரங்களாற் செய்த பன்னகசாலையை விட்டிடுங்கினார் பரமேஸ்வரர் உமையவள் ஏங்கும்படியாய்.—௭-அ. (க௭)

வேறு

ஆங்கதுங்குழந்தனள விரிபாணவருதி
வீங்குசடி வற்புடும் விரும்பிவிரகதா

லோங்கிபதவததெதாழி ஓகநதுகனலேகதி
லீங்குரிதெனததவாயறநீயிடைவினமுள

(இ-ள்) ஆப்போதுட்டிமே வரன கயிலாயாத்தற எழுநூறூரின்விடபு மிகவு
ம வுருத்தபப-பி சீவனனோன செம்பெண்ணென்று விருப்பத்துடனே உயராக த
வதொழிற்செய்ய நினைத்துப் நூராகினி மத்தையிலே செயதற்கரி தவருசெய
யாதிருள் டராவதுமமன —எறு. (சுடி)

கிளையுடையதொரு பகுதி நேரு மடித்தான்
மென்றுடையடித்த கை விரித்தனாபிடித் தா
னான அப்பெருவிரைவு விரிபினம் தித்தான்
குன்றிவிடுவிரி துன்புருளவிடுத்தான்

(இ-ள்.) ஒரு பாசத்தினுள்ளே நீண்டு நின்ற பாதத்தின்மேலிரு பாதத்தை மழுத்து அழுத்துவது - சதஸதேவோசி நகரி ஒருகையிலிருந்து பபிடித்து நின்ற கார்பெருவிலே அசுநரிச் சூண்ட மகதயிவ ஊழிமுழையியுனறி ஜுத்தத்துக்கு தேராகக் கணபானவகீச செலுத்தி பசுதியினால் காரணபஞ்சா சத்தனத்தீ தியா னவசெயுற ஓர்மறது பபிடி அபிசவன செபயா கரு பாலயியும்மன.

பாரதம் வாழும் வாய்முறை
 சீமராவது சிந்தையுறியு
 மாயல்பெரிதகடவு. பரதீனா
 ஸுருதெய்துதையுமொருநதையுனதாய்

[illegible][illegible]

(இ-எ) சத்த ரிஷிகளுடைய பகுப்பின்களாக நகு தனித்தனியே வணங்கித்திருக்கக், மனமதன தேவீவரது பணிவிடையெய, ஸ்ராமியும் சரஸ்வதியும்வரது வணங்கி சந்தோஷித்து தவத்தொழிவிக்கேறது அபாயங்கள் சொல்ல, பராவதியம்மன உத்தமமான ஆரியதவஞ் செய்வானொரு எப்போது.—எ-று. (26)

ஜமபுர கணபார்வதி மடம் திருமுனா 'து
மமணைமொழிப்பரிசம் சாரிமொய்யெய்கி
விமரிததவததலம் விளங்கிபெகாசினது
மமபுரவளஞ்சிறிது கேளெனநவிறமம்

(இ-ள்) ஐமரங்களுள் பாம்பின் பாவஞ்செட்புத தவமுடறியை அறிந்து ஒரு மீ மசாரிப் பிராமணனைப் பதால் யுனமயவல சவருசெய்கிற தவப் பூமியிலே வந்த அமமயசு கெட்டுப் பதக்கன்று மறநாடய சமபிரதாயம் சிறிது சொல்லுக

நேரம் கேளும்பெண்ணைப் பாவத்தின்பென்று வினோதமாகச் சிலைசுளந்தனைச் சொல்லுகிறார்—எ-று.

(உ௨)

என்பரவுபூனைவெள்ளெருக்குடலம்வேம்பு
அன்புறுகபாலபலி அய்த்தவொருபித்தன்
வஞ்சுடலைப்படுவனத்திடைவதிப்போர்
பின்படர்வகாளியடு பெயினாகுகளி.

(இ-ள்.) ஏலம்புகள், பாம்புகள், பூனைப்பூ, வெள்ளெருக்கம்நு இவையெல்லாம் தரித்துக்கொண்டு, விகாரமான கபாலத்தையெடுத்தி பிட்சைவாங்கியுண்கிற பித்தனானவன், வன்மையையுடைய சட்டையிலும் அம்பலத்திலும் தில்லைவனத்திலும் ஆடிக் கொண்டு திரிகிறவன், பூதப்பிழைப் பிராணிகளாகிகளுமாகிய கணங்களுடனே கூடி திரியப்பட்டவன் அந்த சிவனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

உடுப்பதனாயிற்புலி புரிந்துகில்கரத்தே
மெடுப்பதும்நகைப்பதும் விழிப்பதும்மெழிறீ
தடக்கரியதட்டன அடற் பிடைதரிப்போ
னடித்துவெறிபிற்றிட னக்கனலமிக்கோள்.

(இ-ள்.) அந்தசிவனுனவன் இடையிலுந் துவது புல்த்தோலுடை, கையிலேந்நியிருப்பதுவுஞ் சிறிப்பதும் விழிப்பதும் அழகிய நெருப்பாகலிருக்கும், விசாலமாகிய யானையையுரித்து புதன்றோலைப் போல்வவாய்ந்த தரித்துக்கொண்டவன், தொந்தோந்தோந்தோமென்று ஆடிக்கொண்டு லாங்கிரி பித்தறித்திரிகிறவன், பிராதாரனென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

(உ௩)

நஞ்சுணவுவிஞ்சைமுனி நங்கையர்மருண்டே
யஞ்சுவொருவஞ்சுவனை யன்பொடுபுரிந்தோன்
கொஞ்சுகமகயின்றாச யரிந்துணவுகொண்டோன்
புஞ்சுலெருதின்பிடர் புறம்பிவர்புறம்பன்.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கண்டவ் கறுத்தவன், விஞ்சைப் பட்டைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் பத்தினிகளை மயக்கிப் பழிவிரதாபங்கஞ் செய்தவன், வஞ்சுக்கத்தொழில் செய்தவன். கொஞ்சிலிளைமாரும் பின்னையை உறுத்துக் கதிராகச் சமைத்துண்டவன், புல்லிய வெருதன் முதலில் நட்டதிற்த் திரிபப்பட்டவன், உலகத்தாரைகைக்க தயையேதிரிபுஞ் சிவனவனென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

என்றவனாடைந்தமலை யோன்பலவியம்பி
யின்றவனைமங்கையினை கின்றதிழிபன்றோ
நன்றெனையனைந்திடுவ அன்றவமுநன்றே
குன்றிரிவைகேட்டளவை கொன்றென முனிந்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரமசாரிவடிவான சிவன் இழிவான பனவார்த்தைகள் சொல்லி ஓவ மலையரசன் மகனே, நீயிப்படிப் பித்துப்பித்தறித்திரி சிவனையோ சேரநினைந்து தவஞ்செய்கறாய், இது யிழிவான காரியமல்லவோ ஆகையால் நானுனக்கேற்றவன் நீயெனக்கேற்றவன் என்னைச்சேருவதே நன்மையானகாரியம், நீசெய்யுந்தவமுஞ் சரியெயென் றிப்படிச்சொல்லவும் அவனைக் கொல்லுவதுபோலும் கோபித்தாள் பார்வதி—எ-று.

(உ௪)

முனிந்தநெறியுந்தவ முகிந்ததுமுணிந்ததே
தனிந்துமுடியுந்துடி நயங்குகரமுந்தார்
வணந்தவுறுமுந்தயை மலர்ந்தவிழிபுஞ்சி
ரானந்தமுநந்தவ வணங்கினெதிரின்னார்.

(இ-ள்.) உமையவள் கோபித்தருநியுத் தவமுயற்செறியுத் தெரிந்தனாந்து சந்
தோஷமாகி மூன்றும்பிறைசூடிய சடையுத் துடியியங்கிய கைகளும் பூமாலையணிந்
த மார்புப் ஞெடைபிறைந்த எண்களு மினை மனைகவிதமான வடிவுடனே தற்சொ
ருபமாகத் தவஞ்செய்திற மலைமகள் கண்ணுக் கெதிரோதோன்றிக் காட்சிகொடுத்தநின்
னார் பரமசிவன்—எ-று. (உஎ)

இமயநீரிமங்கைசிவ னென்றறிவுணர்ந்ததே
கமலமலர்சிந்திபுரு கழலிணைபணிந்தா
ஞ்ஞமையின ஆசிரிசைவா முதவனைமனைந்தே
மெயதுகயிலைப்புக்குவ மென்றுலாபுரிந்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவானமகளாகிய கோவந்தம்மன் நமது பிராணநாயகரா
ன ஆதிசிவன் வரததோனறினாரென்று த. மரைப்பு முசலான டட்பங்சவ துவி சுவா
மிபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்தாள், அதுகண்டு சொல்லுகிறார் வாராயுமையே உ
ன்னுடைய மனோவிஷ்டமான வரங்களை யெல்லாம் கொடுத்தோம், இனி நம்முடைய
கமிலாசநிரிக்குப்போய்ச் சேருவோம் வாரும்பென்னேயென்று சொன்னார் பரம
சிவன்—எ-று. (உஅ)

ஆயவுகாகுளவுமை யாள்பகர்வனெனதோர்
நாயுரியமேனைபெறு நல்லாதலைவேந்தன்
மாயனயன்மாமகவி னோர்பலர்மதிப்ப
நேயமுடனேவதுவை நேருவதுநெறிநால்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பரமன்சொல்லக்கேட்ட வுமையவள் சொல்லுகிறான், எனக்
குத்தாயானவன் மேனை, தகப்பனானவன் மலையரசன், அவர்களுக்குப் பிள்ளைமுறை
மையான விஷ்ணுமுசலானவர்கள், இன்றும் அவர்களின் தப்பெண்கள் அனேகம்பெ
யர் இவர்களெல்லாரு சம்மதியாக அனபுடனே திருக்கலியாணஞ் செய்துகொடுக்க
நா மும்மைச்சேர்வது நீதிமுறைமையாகுமென்று சொன்னார் பரமேஸ்வரி—எ-று.

எனப்பறையுரைத்திட மனத்தியல்பெடுத்தே
வனச்சுரமுனிக்கண மலருக்கணமழைந்தார்
கனத்துவாதிக்குள்விழு நெட்சணமுயர்ந்து
வனப்புறியுத்திட வகந்தியனைவைந்தார்.

(இ-ள்.) எனப்படி உமையவள் சொல்லப் பரமசிவன் நீ சொல்வது சரிதா
னென்று மகிழ்ந்து தேவர்களையும், முனிவர்களையும், பிராமணர்களையும் மற்றுஞ் சரு
வத்திரபேர்களையும் வரும்படி நினைத்தார் அப்போது அனைவரும் அங்கேவந்து சேர்
ந்தார்கள். அவர்களுடைய கணம் பொறுக்காமல் வடைதிசைக்கீழே தாழ்ந்து சரிய
தெற்குத்திசையுயர்ந்தோங்க அதுகண்டு பூயியைச்சமனாக்கி நிறுத்தவேண்டி யகத்தி
யனைப் பொதிய மலையிலே யிருக்கும்படிச் செய்தார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (உஓ)

குலவமரர்குழபலரு நலமொடுபடர்ந்தே
மலையனாயன்மருகனென மணமுதவலின்று
பலமுடனையபரிமித வமுதகிர்தருளந்தா
னிலகுபலபொன்மலை என்னனிசொரிந்தார்.

(இ-ள்.) கூட்டங்கூட்டமாக வந்த சகல சனங்களுஞ் சூழ்ந்து சேவித்துவர கயிலையில் நின்று புறப்பட்டி இமவானிடத்தில் போய்ச் சோதன மலையரசன் மருமகனாக மணக்கோலத்துடனே எழுந்தருளி நின்றார் பரமசிவன், அப்போதங்கே சகல பதார்த்தங்களு மலைகள் போலே குவித்து அபரிமிதமான அமுதசுரந் திருத்தாள பாடி சங்க ளும் பலபல பொன்மலைகள் போலே குவித்து வந்தார்கள் மலையரசனங்கள். எ-று, வேறு.

அங்கேசிவன்போ யடைந்தாரிதுண்பா
றங்கேபரன்கூட வந்தானுங்கா
லங்கோதுகுண்டோ தரன்போயிருந்தே
உங்கோதனஞ்சோர வுண்டேதவந்தான.

(இ-ள்.) அங்கே பரமேஸ்வரன் மணக்கோலமாக வெழுந்தருளியிருந்து கண்டு இமவான் இந்தப்பதார்த்தங்களை யெல்லா முன்புதற்குச் சிவனகூடவந்த சனங்க ளெங்கேயென்று விசாரிக்குமிடத்தில், அங்குள்ளு் சிவனுத்தாரப்படிக்குக் குண்டோதர னொருவனும்போ யுட்கார்த்த அன்னமுதலான பட்சண பலகாரங்கள் முதலான சகல பதார்த்தங்களையும் வாரியுண்டு பசியடங்காமல் சோர்ந்து வினாளு—எ-று. (கஉ)
வேறு.

தக்கன்முதலுற்றநரு கட்கெடுமதிக்கா
யக்கணமலைக்கரசன் மெப்க்கவறிவித்தா
ரொக்கவரவுற்றுமையை ரொக்கவரனுக்கே
மிக்கமணமுற்றனர் விரும்பிலனைவுற்றார்.

(இ-ள்.) முன்னே தக்கனானவன் செய்த தருகண்ணை கெடுமதி சிமித்திடாகப் பிறந்துவளர்ந்து தலஞ்செய்யக் கட்டளைமிட்டார் சிவனென்று மலையரசனுக்குச் சம்மதியாகும்படி சத்தவிருடிகள் சொல்லி யறிவித்தார்கள் ளுதசெட்டு இமவான் சந்தோஷமாகி அனைவரும் காணத்தக்கதரசப் பார்வதியைப் பரமசிவனுக்குத் திருச்சுலியா ணஞ்செய்து முடித்தார்கள், அப்போது உமாசமேதரா யெழுந்தருளி அனைவருக்கு ம் மணக்கோலக்காட்சிகொடுத்து கைலாசநிலையில் வந்துசேர்ந்து விருப்பமாக வுமை யுடன் கூடியிருந்தார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (கக)

இவரிருவரும்புணரு மினிமையதுணர்ந்தே
தவமுனிவரிந்தரபதி தழலரசமுன்போ
யெவரெவரும்வந்துனடி யிணைநொழுவதன்றே
வவாநிலையறிந்தமர ரவசமுளையென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சிவனு முமையும் பிரியாம வின்பமுற்றிருப்பதைக்கண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் இந்திரன் மற்றுஞ் சமஸ்தமானபேர்களு மோரிடத்திற்குடி யோசனைசெய்து அக்கினிதேவனையழைத்து எப்பேர்ப்பட்டவர்களும் வந்து உன்னிரண்டு பாதங்களைத் தொழுவார்களல்லவோ எல்லரினும் நீ மகாபெரிடவன் உனக்கொருவர்

சமானமில்லையென்று மிகவும் பிரியவசனஞ்சொல்லி நீபோய்ச் சிவனைக்கண்டு யெங்கள் துடரங்களைச் சொல்வாயென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள் —எ-று. (109)

ஆரமரருக்கருள் புரிந்தருள்தியென்றே
மாரனைவிடுத்தன மறிந்தனவறிந்தாய்
நேரவன் விடுத்தகளை நிலைபுதவமோகஞ்
சேரமகிழ்வுற்றுமை திருத்தனமணர்த்தார்.

(இ-ள்.) முன்னமே சேவர்களெல்லாம் பிழைச்சும்படி ஒருதவிசெய்யென்று மன்மதனை யனுப்பினும், அவனெரிந் திறந்துபோனதும் நீ யறிந்திருப்பாய், அவனெய்த மலர்க்கணையினுலே சிவயோகங்கூலிந்து மேரகன மாய்வுகடிண்டாகிக் களிப்புடனே மலைமகளைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு சேர்ந்திருக்கின்றார் பரமேஸ்வரனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்—எ-று. (110)

இந்தவிடமெந்தவிட மெம்பதிதழைக்க
வந்தவிடமெம்மவர் வருத்தமிதுநீ
மைந்தாறவெமக்குனதோர் மைந்தனாளுக்கென்றே
சிந்தையிலனற்கிணவ சென்றுகொள்கின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தலோகமு மெந்தலோகமு மெங்கள் தேவலோகமுஞ் செழிக்கும்படி நீ மனதுவைத்து எங்கள் வருத்தங்களனைத்தும் சிவபெருமானுக்குச்சொல்லி சுவாமியெங்களுக்கு உம்முடைய குமாரராக வலிமையுடைத்தாய் ஒருபின்னை யுதிக்கும்படி கிருபைசெய்யவழிவென்று சிந்தனையகன்று அக்கினிதேவனை நீர்போய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள்—எ-று. (111)

ஆதிநடனம்புரி யரந்தமரன்விழியும்
நாதர்திருமேனிபு நகைத்ததிருநகைபு
மேகிலிகரத்தினு மிருப்பதுநீபன்றோ
வோதமரர்வலிதினுமிங் குன்வலுமை வலிதே.

(இ-ள்.) வாராயக்கினிதேவனே, ஆத்கிவன் நிர்த்தனஞ்செய்கின்ற சிற்சபையிலு மவருடைய நேத்திரங்களிலுந் திருமேனியினுஞ் சிறித்தரீ பிப்பிலும் அவர்கையிலும் பிரியாமலிருக்கின்றவர் நீர், தேவர்கள் வலுமையையபாங்கிலும் உன்னுடைய வலுமை மகாவலுமையென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள் தேவர்கள்—

உன்னையடரப்படுவ தொருபொழுதுமின்ற
நின்னையலதிமையவரி னோர்ப்படுவிலையால்
பிண்ணொருவொமதுகுறை பிறிதறிபவலரோ
வென்னவனலுக்கிறைவ னிறைவனெதிர்சென்றுள்.

(இ-ள்.) ஓ யக்கினிதேவனே, நீ சிவனிடத்திற்குப்போனது முன்னைக்கொல்லு வதொருகாலமுமில்லை, உன்னையல்லாமல் தேவர்களில் சிவனுக்குமுன் போகத்தக்கபேர்களுமில்லை, எங்கள் குறையை நீயறிவாயல்லாமல் மற்றொருவர்களறிவார்களோவென்றிப்படித் தோத்திரஞ்செய்து பிரியவசனஞ்சொல்லி யனுப்பினார்கள், அப்படியே அக்கினிதேவனுஞ் சம்மதித்துப் போகிறேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு சிவனெதி ரோபோனார்—எ-று. (112)

சென்றனன் வணங்கினன் மகிழ்ந்திருவர்பெய்தா
ளனமரர்வெம்பகை யடங்கவருளினபா
ரொன்றனலியின் கடவு ளின் புறவிளம்ப
வென்றிகொளவென்றுசிவன் விந்துதவிசெய்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம்போய்ச் சிவனையும் உமையையும் சண்டு சிவந்த சீர்ப்பா
தங்களில் நமஸ்கரித்து ஸ்வாமி தேவர்களைப் பகைசெய்து நெருக்கஞ்செய்கிற தாரு
காசுரன் முசலாள் அசுரர்களைச் சங்கரிக்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று அக்ஷ
ரீதேவன் சொன்னபோது வெற்றிக்கொள்ளுங்களு என்று சிவன் விந்துகொடுத்தான். (1)

அக்கினிகரத்திலி லளித்திபரத்தின்
சுக்லமெடுத்தகல துற்பிலமென்ப்போய்
நகர்ச்சடையிற்புன னதிச்சரவணத்தி
லக்கணம்விடுத்தன னதன்பிறகுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன் கையிற்கொடுத்த பரமசிவனுடைய விந்துவை தாங்கு
தற்குப் பலன்போதாமல் வருத்தமாகச் சுமந்தெடுத்துக் கொண்ப்போய் சிவனுடைய
சடையில் வசித்திருக்கும் கவகாந்தி சரவணப்பொய்கையி லநதட்சணமே வைத்தா
ன், அதன்பிறகு நடந்தசெய்தையைச் சொல்லுகிறோம் முனிவர்களுே கேளுங்க ளென
று சொல்லுகிறா குடிமுனிவர், —எ-று. (ச0)

வேறு.

சரவணத்தீர்த்தத் தனந்தருவும்பொழிற் சங்கரீஸ்
திரவணக்களமுனிவர் ரகரங்கன்பலபல பிறந்தார்
பரவணச்சுக்லிலங் கையுடும்பாங்கினிற் பரவக
னாரவணக்கண்மைய லுறமுனிவர்மாதனா யுகத்தனன்.

(இ-ள்.) அந்த சரவணப்பொய்கைக் களையில் அனந்தமரங்கள் ஓரருங்கிய சோ
லையில் திரளாக நெடிய தாழ் எதுமுண்டைய தவபொருமை பிஞ்ஞக முனிவர் ன் வா
சஞ்செய்கிற அக்கிராரங்கள் அனேக சிறப்பாயிருக்கின்றது, அந்நாமம் சிவன் விந்து
வை கைக்கொண்டு வந்தபடியினாலே அதிகமோகமுண்டாய் முனிவர்கள் பத்தினிமா
ர்களைப் புணரும்படி நினைத்து ஆசைகொண்டான் அக்கினிதேவன், —எ-று. (சுக)

உகந்தகனலிக்கரசி னுயர்மனைவியெனாமச் சுவாகாவழிற்
தகந்தனில்விரும்புமுனி வரம்மனையிலருருவ பாயினு
லிகுத்தினைவின்கொமுன னெண்ணினுனினுபரி கரிப்பயே
சுகந்தருசுவாவவ டெனும்படிமனத்திடர் தொலைந்தார்.

(இ-ள்.) ஆசைகொண்ட அக்கினிதேவன் நினைவைக்கண்டு அவன்தேவி சுவாகா
வென்பவள் யோசனைசெய்து என் பததாவானவன் அர்த்த நினைவினாலே அந்த முனி
வர்கள் பெண்களைப் புணரும்படியாக யிச்சித்தான், அது தெரிந்தால் முனிவர்கள் ச
பிப்பார்கள், அப்படி யனர்த்தம் வராமல் உபாயஞ்செய்து அவன் மோகத்தை நான்
தீர்ப்பெனென்று அந்தமுனிவர்கள் பத்தினிகளைப்போ லுருவமெடுத்துப் புணர்ந்து ஆ
சையைத் தீர்த்தான். அந்தப்பெண்களென்றே எண்ணிக் கூடி முயங்கி ஆசையுந் தீ
ரந்து மேலிடிகள் வராமல் தப்பித் துக்கொண்டான் அக்கினிதேவன், —எ-று. (சுக2)

வேறு

அமுமுனிவொருவ ரிலொ ருமுமுனிவர்ப பங்கைபர்க ளாயெழிற்
செமமைகொளருக சதி யொழித்தனலினற்சிறுவி சேர்ந்தபின்
விபந்தித தருவிரக வெருதுயரொதுககினை சுவாகாவினை
பெமமட்டரகற்றினை வசிட்டனிஞ்சாபமு மிகற்றினைமினே

(இ-ள்) அந்த சபதகரிஷிகள் பகதினிமாரகளில் அருந்தி தவிர மற்ற ஆறுமு
னிவர்கள் பததினிகளைப்போலெ டிவெடுத்தது சுவாகாதேவியானவள் அந்தப்பெண்
களைப்போலப் புணர்ச்சிசெய்து விரகநோயைத் தீர்த்தாள், அவைதெரிந்து தன்பததி
லையைப்பார்த்து நீ நல்ல உபாயமெடுத்த தென்கிண்ச சோந்தாய், எனக்கு வருகிற யிட
லையுந் தீர்த்தாய், வசிட்டா சபிஷாபடியாகத் தபிஷாபபிழைத்தேன பெண்ணே
என்குண ஆகிவிட்டேவன் —எ-று (ச௭)

எ ராவனற்றிறைவன சுவாகாடுதனதுட லிழப்பவே
நினைவுறவிருத்தியக லாஅளமவைத்திது நிகழ்த்தபிள
கனமறா ததாப பா கன நகவாத்திடுமறு மினனாபு
மன ஸுறவகற்றினாபி னவாசரவணககனாயில் ஸவநினர்

(இ-ள்) என்கிப்படி ஆகிவிட்டவன் தன்பததினி சுவாகாதேவியைப் பிரியாம
லிருக்குமபடி நல்ல நினைவுடனே ஆடிச்செய்தது பிரபாகிருத்தான், பின்பு பெருமை
யை யுடைய தவமுனிவர்கள் ஆகிவிடுவன யாசித்தபெண்க ளிவர்களென்று தெரிந
து அந்த ஐயு பெண்களை மும்மன வீரோதமாக நீக்கவிட்டார்கள், அந்தப்பெண்க ளா
று பெருந் சரவணதீர்த்தககனாயில் வந்து வசித்திருந்தார்கள் —எ-று. (ச௮)

அ நன்வடிவாகா சிபலோ டச் சிரியர்பாரத்து வாசாசா
விரவதவவிச்சுவா மித்திராமெய்ஞ்ஞான கௌமருடன
பரவுசெமதககினி யிவர்கருரியபாவையர்க ளவ்வறு
வருமவாமன ததுப ரமுடபடிசசுத்தனா மனததுவலினர்

(இ-ள்) அஃ புடைய பசாக்கள யாரொரு ளு, காசிபன், உத்திரியன், பாரத்து
வாசன், சிறப்புடை விலவாமிச்சிரன், மெஞ்ஞானிபான் கௌதமன், மௌதககினி,
இந்த ஆறுபேரகளுடைய பததினிமாரக ள மனச்சஞ்சலந் தீருமபடியாகப் பரமசிவ
னைவனங்குமபடி மனதில் நினைத்தார்கள். —எ-று. (ச௯)

சண்முகருபதவிச சருக்க புற்றிறபு

ஆக திருவிருகதம் —எ-று

சண்முகர்செயற்கைச் சருக்கம்.

அவ்வாறுமுனிவாமன கையாதம்மையவாநீத்த வயர்விது
லொவ்வாவிடாயப்பட்ட தொழியமுழுஞ்ஞாந்த முனனியே
யிவ்வாறெம்வக தெழிற்பொயகையின றித்த மாடினோர்
வைவாரிச்சர வுநாதநாடி முத்தலையைக் கண்டா

(இ-ள்.) அவ் வாறுமுனிவர்கள் தங்கள் பத்தினிகளைத் தள்ளிவிட்டபடியால் அனலில்லாத துயரமுண்டாகி மனக்கிலேசம் நீங்கும்படி தீர்த்தயாத்திரைச் செய்து யதினத்து சகல சீர்த்தந்தங்களிலும்போய் ஸ்ரானஞ்செய்து தாமரைமலர் நெருங்கிய இந்த சரவணப்பொய்கையில் ஸ்ரானஞ் செய்யும்போது அகிலமாந்த சமூகிய ஆறுமுகக் குழந்தையைக் கண்டார்கள்.—எ-று.

(க)

கண்டாறுவருங்கொண்ட துயரங்கருணையி னெடுத்தாவந்
துண்டருளெனத்தயக முலையமுலையமுதங்க னுண்டவே
யண்டர்தொழுசேயங்ங னறுவர் முலையறுமுகத் துண்டபின்
றண்டரளவங்கையிற் சண்முகத்தொருட றாங்கினனரோ.

(இ-ள்.) அப்படி சரவணத்துதயமாகிய குழந்தையைக் கண்டவுடனே தங்கள் துயரத்தீர்த்து இரக்கத்துடனே வந்தனென்று உண்ணப்பாவென்று தங்களுடைய உபையமுலையமுதாட்டினார்கள். அப்போது தேவாகு வளங்கப்பட்ட சேயாகிய கந்தசுவாமி அவ்வனே ஆறுபெண்களின் முலையமுதங்கள் ஆறுமுகத்திலுமுண்டு ருளிரந்த முத்துமணிகளபோலும் அவரவர்கள் கையில் ஆறுமுகமு மொருதேக முமாகப் பிரகாசித்து விளங்கினா.—எ-று.

(உ)

ஆறுமுனிபங்குமர்த பங்குண்டிலைநனைதுகற் தவருடா
தேறிநிறைவானந் தெரிநவனந் துறையெனந்
நீறுபுனைதிருபெரி மிடை வம்பாலையு திரைநாடு
தீறிலெழிற் முருகலை யெடுக்கலபனைத்தவர்க ளிருவர்களுமே.

(இ-ள்.) அந்த ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிகளுடைய முலையமுதமுண்டு அவர்க ளுடனே பிரியாமல் வளராத வினையாடி அதனிடது காசிறைநக சரவணப்பொய்கைக் களையில் மரங்கள்நெருங்கிப் போலேயுமியெழுந்தது விளங்கிநர் குமாரதேவர், அப்போது நீறுபுனைத்த திருமேனியையுடைய மிடைவளம்பாலையு திரைநாடும் பிள்ளையகினைத்துவந்து அனலில்லாத கந்தரமுடைய முருகவேளை எடுத்தினைத்து உச்சியை மொகர்த்து முத்தமிட்டார்கள்.—எ-று.

(ங)

யாதெனச்சிவனைபுலம யிரிநவனவிபகாலை யிரின்னசெய்
காதலின்முன்னுதவு நங்கந்தயுமக வனக்கழலின
நீதகலவுபிபதஞ் போத்த பவாகார்த்திகை யெனப்பெய
ரோதிருருகாகார்த்தி கெயனென நெருவின னுமபதிபுமே.

(இ-ள்.) உமாதேவியானவள் சுவாமியைப்பார்த்து இந்தக் குழந்தையாதென்று வினா, வாராயுமையே இங்கப்பிள்ளை ஆசையிலே முன்னே நாம் அருளிய கந்தனென்னும் புத்திரனென்று திருவளம்பற்றி யருளினார். சன்முகருக்கு முலையமுத முட்டிவளர்த்த ஆறுபெண்களையும் குற்றமற்றும்படி நட்சேத்திர பசத்திர சேர்த்தருளினார். கந்தனைக் கார்த்திகேயனென்றும், முருகனென்றும் பெயரிட்டமைத்தார் உமாதியான சிவமுர்த்தி.—எ-று.

(ச)

கண்ணுதற்குமரனைக் கைக்கொண்டுகன்னியர்க ளோரறுவருந்
கெண்ணில்வரமுதவியினி தருள்புரியும்வேளைதனி விரதிமா

எண்ணநூல்சொருனாடி யட்கருள்தியொன்றுதொழ வரவழமுன்
கண்ணிலுருவாகமுற நவாதமககருவெனக் கருதினான்.

(இ-ள்) 'தெ' நிக்கையையடைய பரமேஸ்வரன் குமாரனைக் கைக்கொண்டு
கயிலைச் செலாது, அதை காத்தவைப்பெனக் காதுபேருக்கும் வேண்டிய வர
வகளைக் கொடுத்தருளினான். அதை வேண்டிய இரத்தினேவிவாது வரவழி சுவாமி
என்பதாவை யெழுப்பித் தந்தருளினென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள, சுவாம்
யும் வராய இரத்தினேவியே யுனக்கு மனமதனை எழுப்பிக்கொடுத்தருளினோம், உன்
கண்ணுக்குமாதிரி உருவாக விளங்கியிருக்கவும், மற்றவர்களுக்கெல்லாம் உருப
மாக யிருக்கவும் திருமுனம் பட்டியருளினோமென்றார் பரமசிவன் — எ-று (இ)

கவகையில்வளர்ந்தபடி காரகயனென்றோவனான கண்ணுதற்
செங்கை ியமங்கையுமை பாயினும்வளர்ந்தவன் செய்யவொ
பையகயவந்ப்படி பிட்டு யெனமுருகன் பரவுன
நவகுபிரண்டபயன காறறுந் யெனப்பி பரவச்சொன்ன

(இ-ள்) கவகையில்லேபாது கவகையவதனால் காக்கேயமென்று ஒரு சரவன்
பலபாடுகளில் பிட்டு யெனமுருகன் சரவனப்பவனென்றும் 'யெனயவளங்கெ' பர
மேஸ்வரன் டைய அழகிய கைகளிலும் உமையவள பக்கத்திலும் பயின்றவளாந்து
வந்தா செவ்வெளகய கந்தகயாமி, ஆ போது சுவாமி பிரபலமாதத்து நீரி
தப் பிரனைக்கு வேதமுதலாகிய விஷயங்களெல்லாம் விளங்கு பம்பரித்தவர்களை
ன்ற சொன்னவடனே சிவஞ்சுத்தகயபடிக்கு விதயாரபட்டு யெனயவதனினபொ
து குமாரகயாமிபானவா யுப பிரமமாவே பிட்டு யென பிரனைவத்திருக ஆ
தத்தெசெல்லுமெனது கேட்டான் — எ-று. (ஈ)

யானலிசந்நில நெனப்பிரமனைக் கலைப் பெற்றினா
ரானபிரமனபரவன முயனொரிசித்தென வினாநான
யானவாசனமுக்கொரு வாக பணமலமுட்கது வழங்குகியோ
ரணமுதலேயெனெனக்காருடினவிழுவ னெனச்சொன்ன

(இ-ள்) 'பெ' பவந்நகுப பொருள் எனாதத்தொடர்ந்து சொன்
யபிரமனே யெனவிட்டு அதை விடைபட்டவன் முன்னேபோயப
பிரமத்தே எதொப்பட்டு அதை இரட்சகவாத பரமேஸ்வரன் தந்து அநதப் பி
ட்டவ கொண்டு என்ன சொல்லவரு சுவாமிகேடக, காடமுட்டைய குருவாக
யகேனஞ சொல்லுகிறவென பவநு கந்தகயாமி — எ-று. (ஈ)

அரியபடி யென பகருறுபுகள் ிஷ னுனைவாக
கோதியபரம்பொருணாதகதற்குருவென வுணர்த்தினான்
நீதில்க்கயெழி பீடபதசராமனோடு சிவனிடத்
கோதியபரம்பு வ கந்துவிற்றெழிலினினை டவகயேத்தினான்.

(இ-ள்) அகிலனானவா அபடியே கேட்டுமுமென்று சண்முகருக்கு சேஷ
னாகி நிகக கந்தகயாமியும் அந்தப் பிரம வாகவிடகந்தக குருமுருர்த்தமாகிய யுன
தசருகிறான், இந்த அருளிலாத சுவாமிகேடக பதசராமனோடு கூடிவினார்

டி மிருவருந் சிவனிடத்திலே சகலவிதங்களைக் கடவுள் உருவாக்கியது உட்கொண்டிருக்கிறது வில்லித்தையிலே ஒருவர்க்கொருவன் பச்சையம் வெற்றியடையவர்களாய விளங்கினார்கள்.—எ-று. (௩)

இருவருங்கற்பெருவ குந்தொருவரிடத்தில் மண்டலமொன்று மருவியக்கிரவுந்து வலாபிளந்தவர் உடைய அனையின் ஒருகணையினாலது பிளக்கவிடையுடையிருந்ருவகொலா மருவந்தவியருவனா. மனத்தினைச் சென்று விளையாடினார்.

(இ-ள்.) பச்சையம் ஒருவர்க்கொருவா சரிசமர்த்தனாய் பிரதிக்ஷணசொல்லி இந்த மண்டலத்திலே புகழ்பெற்ற கிரவுந்து கிரியைப் பிளந்தவர்கள் பெரியவரென்று நினைத்து ஒரு கணையினாலே கிரவுந்து கிரி பிளக்கும்படி செய்து உலகமெல்லாம் எல்லாம் புகழ் செய்து ஆரியமேக கொல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடின புகழ்க்கர்.—எ-று. (௪)

கச்சிதிலைதாந்தி வடவளங்கடையின் புகழ்க்கர்
மைச்செற்குழுக்குன்று திருநாட்டிலே புகழ்பெற்ற
திச்சையிலடைந்ததல மிதிலின் புகழ்க்கர் புகழ்பெற்றவான்
கொச்சையமில்லாபிளந்த கொச்சையமாய்ப்புகழ்க்கர் கொண்டனர்.

(இ-ள்.) கச்சிபுரத், கிதம்பரத், திருக்கோட்டை, கிருவாரங்காடு, கிருவாரைக்காவல், மேகமொத்த கிருவாரைக்குன்று, கிருவாரைக்காவல், கிருவாரைக்காவல் இத்ததலங்களெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடினமே இதுகளி லிப்பமான தலங்களெதுவோவென்று நாடித்தேடிச் செல்லாதினார் பச்சையம் கிரவுந்து கொச்சைக் குறவன் விளையாடினார்.—எ-று. (௫)

கோலமிருகாகசெம் கோட்டிலொருமரகதக் கொழுந்தெனும்
ஞாலரவிகோடிபொளி தருநி லிங்கமகண்டு நண்ணினார்
பாலனறுமுகவன் பணிந்திடவரம்பல புரிந்தனன்
சீலமிருகமோச அனையொருநாமஞ் சிறந்ததால்.

(இ-ள்.) அழகுமிருகத் திருகாககிச் செங்கோட்டிலே வந்துசேர்ந்து அங்கனம் ஒரு மரகதக் கொழுந்துபோலும் கொடியாய் பிரகாசமான சிவலிங்கத்தைச் சண்முகக் குமாரர்கண்டு அந்த சிவலிங்கத்தைப் புகழ்ந்துப் பணியும்போது சுவாமி திருவள மகிழ்ந்து வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து குமாரர் புகழ்த்தபடியால் களங்கரிதமான குமாரசொன்னொரு கிருப்பெயர்பெற்ற விளங்கினார்.—எ-று. (௬)

கமலையினில்மேருவினி லிமயத்திலெதுகவின் பெற்றதென்
றழிப்பிருகநாகவனா யெழிலறிந்தாதர மிருக்தென்
புயல்பரவுபுலனகிரி யதனில்விளையாடிநாம் புகழிடஞ்
செயலுநும்பரணையர்ச் சித்தமைவமெனவுறுதி செயதனன்.

(இ-ள்.) கமலையினிலேமேருவினி லிமயத்திலெதுகவின் பெற்றதென் றழிப்பிருகநாகவனா யெழிலறிந்தாதர மிருக்தென் புயல்பரவுபுலனகிரி யதனில்விளையாடிநாம் புகழிடஞ் செயலுநும்பரணையர்ச் சித்தமைவமெனவுறுதி செயதனன்.

மாகிய தலமிதுவேயென்று சகல செயலுமுடைய சிவனைப்பூசித் தர்ச்சித்தமர்ந்து
வசிப்போமென்று நெஞ்சில் உறுதிசெய்தார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (கஉ)

நாமிவனிருந்திடினம் மன்னையுந்நதையும் நன்னுமென்
நேமுறுகருத்துட் டெனிந்துமுருகன்பூசை யெய்தியே
வாமவரணானாக மலையினும்பலமலைக ளதனிலுங்
கோமளமெய்நாரத னுடன்கூடிவைகின்ன் குமரவேள்.

(இ-ள்.) நாமித்தத் தலத்திலே வாசஞ்செய்திருந்தால் நமது தாயுந் தகப்ப
னு மிக்கேவந்து சேர்வார்களென்று முருகர் தமது சருத்துட்கொண்டு பூசித்தமர்ந்
து சந்தோஷமாக அழகிய நாகேஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற நாகமலையினும்
பலபலமலைகளிலுந் சஞ்சரித்து தானும் வெளுத்த திருமேனியையுடைய நாரத
முனிவரும் சினேகிதமாகக் கடி உத்தத்தலத்திலே வந்து வாசஞ்செய்திருந்த குமா
ரசுவாமி. எ-று. (கங)

திருத்தணிபரங்குன்று திரிசிராப்பள்ளிமது ராபுரி
மருத்தணிலிலாத் திருச் செந்தில்வடலேங்கட மகாமலை
கருத்திபல்விராலியொன் பழனிமுருகன்பூண்டி கடிவறப்
பொருத்துபுள்ளுந் தோணி புமயிலைகயிலையாய்ப் புக்கனர்.

(இ-ள்.) திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்றம், திரிசிரபுரம், மதுரை, மணம்நிறை
ந்த உத்தியான வனஞ்சூழ்ந்த திருச்செந்தூர், வடமலையாகிய திருவேங்கடாசலம்,
கருத்துக்கிசைத்த விராலிமலை, குளிர்த்த தடாகஞ் சூழ்ந்த பழனிமலை. திருமுருகன்
பூண்டி, மகிமைமிருத்த புள்ளிருக்கும்வேளூர், சீர்காழி, திருமயிலாப்பூர் இவை மு
தலாகிய புண்ணிய ஸ்தலங்களெல்லாங் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடி அங்கங்
கே சிவார்ச்சனைசெய்து, பின்பு தடசனாகயிலையான திருநாககிரித் தலத்தில் வந்து
வாசஞ்செய்து சிவனைப் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தார் முருகா.—எ-று. (கச)

குலங்கொள்குரனைத் துண்டிப்பதின் பொருட் டாழிகும்
ஞாலப்பிறங்குமீ முத்திடைநயந்தாவி யந்தவோர்
காலத்திருக்கதிர் காமமப்பதியுளர் கதிபெறுகவே
வேலன்புருந்துமெய் யாகவின் றனவிலும் விளையாடுமால்.

(இ-ள்.) குலாயுதங் கைக்கொண்ட குரனைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டாக உல
கத்திற் பெயர் விளங்கிய கடல்சூழ்ந்த ஈழமண்டலத்தின் மத்தியில் அழகுபெற
யிருக்கும் கதிர்காமத்தலத்தில் ஒரு காலத்திலே அத்தத் தலத்தாடொல்லாம் நந்தி
பெற்று வாழும்படியாக அங்கனம் அன்றுமுத லின்றனவும் விளையாடிக்கொண்டிரு
க்கிறார் வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று. (கடு)

அப்பதிகள்கிலகாலை யருவகாக்கிலகாலை யறுமுகர்
மெய்ப்புலவவிளையாடி மீளநாகக்கரியின் மேவுபா
ரிப்படியிருந்துமிமை யாசலங்கயிலைய மிமையவர்கண
டொப்பயறுங்கனகவண யோரெட்டுவனாயினு முலாவுவார்

(இ-ள்.) அப்படி யுசிதமான தலங்களிலே சிலகாலம். அரிதாகிய மலைத்தல
ங்களிலே சிலகாலம் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்து பின்பு நாககி

ரித தலததில வந்துசேர்ந்து வசித்திருந்து இமயகிரி, கயிலாயகிரி, இமயகாடு, ஒப் பிலாத சொர்ன்னசைலம், அஷ்டகுல பருவதங்கலினுஞ்சென்று சஞ்சரித்து வி னையாடி உலாவிவருவார் ஆறுமுகக்குமரர்.—எ-று. (௧௯)

விண்ணுபதம்வேதனக ரிந்துமண்டலம்பானு மண்டல
மண்டரண்டங்கனலி மண்டலமோனாவரிட மரவிட
மெண்டிசைகள்வருணனக னாம்பூதமினிதுர்னை வாருளங்
கொண்டகருணையின்மருவி யகலா துறைந்தருள்வர் குமரமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுலோகம். பிரமலோகம். சந்திரமண்டலம், சூரியமண்டலம், அண்டரண்ட பகிரண்டங்கள், அக்கினிபுரம், பஞ்சபூதஸதலங்கள். நாகலோகம், எ ட்டுத்திசைக்குள் வருணனகர், பஞ்சவர் நகரங்கள், அன்புடனே நினைத்தவர்களிரு தயங்கள் மற்று மெங்கெங்கும் கிருபைகூர்ந் துலாவி தரளுகவே பிரியாமலிருந்து வாசஞ் செய்தருளினார் குமரசுவாமி.—எ-று (௨௦)

அவ்விடத்தவ்வவர்க ளங்கங்விடுப்படுதன வருள்வினை
திவ்வுலகுமெவ்வுலகு மெவரிட மெவம்பொருளு மிவ்ரொன
நவ்விமயிலாடுதே வானெப்பொயிமவன்விவொயி நவமுறுஞ்
செவ்விமுநுகோர்கயிலை செவ்கொடி ரண்டிற் றிறந்ததால்.

(இ-ள்.) அத்தத்தலங்களிலே யிருக்கின்ற வாவர்க ளக்கெல்லாம் அங்கங்கே முருகரிருப்பதுபோலக் கிருபையாக கிருவிளையாடல் ஏதோதவினோதமாகச் செய் து இத்தலோகமு மெந்த லோகமு யாவரிடங்வுளினு மெந்த பொருள்களினு மிவரா கவேறோன்றி மான்போன்ற கண்களு மயிலபோலுஞ் சாயலு டைய தெய்வயா னை வள்ளியம்மனுடன் நன்மைபொருட்கிய கயிலாசுகிரி திருச்செங்கோடு இவ்விச ண்டி தலங்களினுஞ் சிறப்பாக உகந்திருந்தார் அழகிய முருகர்.—எ-று. (௨௧)
வேறு.

சூரனைவதைத்தவோர் துண்டமயிலெனபற் றெரு, துண்டம்வாரணமென
வாரிசுழ்செந்தூரில் வந்துமலைபற்றிப் பரங் டுறமர்ந்தழகர்தம்
வேரிசெறிதண்டலை சுவாமியலைமேனுடு மெவம்பொருப்பினிடைவந் [நாள்.
தேருலவுபழனிமி லிசைந்துதந்தையினோடு மினிதுறைந்தெய்து மொரு

(இ-ள்.) வேலாபுத்ததைவிட்டு சூரனுடலை இரண்டுதண்டாய்ப் பிளந்தவுட னே ஒருதுண்ட மயிலவாகனமாகவும். மற்றொருதுண்டஞ் செவற்கொடியாகவும் செய்தமைத்துக்கொண்டு வெற்றியுடனே கடலுழிந்த திருச்செந்துரிலிருந் எம கூட பருவதங் கடந்து திருப்பரங்குன்றத்தில வரசுகமர் திருந்து மதுப்பொழிந்த தண்டலை சூழ்ந்த அழகர் சோமைமலையிலும், சுவாமியலையிலும் வாசஞ்செய்து, மே னாட்டில் அழகுபெற்றவருக்கும் வராககிரிச்சாரலில வசித்திருந்து. அழகிய பழனி மலையி லெழுந்தருளியிருந்து தந்தையாகிய கயிலாசபதியைக்கண்டு வணங்கி வசி த்திருந்தார் முருகர் சிலநா ளப்போ தொருநாட்பொழுதிலே.—எ-று. (௨௨)

அவ்வணாயிடத்திலைந் தருவைநிகர்தருவனத் தருமாங்கனிக்கொடமல, னிங்
வுலகைமுந்திவலம் வந்தவர்க்கிக்ருகரியை வுதவுதுமெனப்பாலரான், கைவது
னருக்குமுருகர்க்குமைம்முகவன் களிந்துபுரிந்தபொழுதே, யிவ்வுலகை
யொருநாநாடியில் வலம்வருதுமெனமுருக மெண்ணியெயெழும் தருவினார்

நவகண்டபூதலர் நனிலோரிடத்தினின் னலமிலையென்பதரயே
சிவகண்டிகைத்திரு மிடற்றர்நிரிபுனாபுடன் சிதரன்வடிகுறத்
தவகண்டார்சூழ்சலமுச்சியின்முளைத்தசண் முகவருஞ்சம்புரனார்
பவகண்டமதயபடப் பணியலையிலிருவரும் பாரித்ததென் பகருவோம்.

(இ-ள்.) நவகண்ட பூமிகளிலு ம்நுமோரிடத்திலாகிலும் அந்தத் தலம்போல் பெருமையுடைய தலமில்லையென்று உலாமெல்லாம் புழுதிச் சிவகண்டிகை யணித் தழுவிய மிடற்றையுடையவர திசிபுளையாகிய உமைமுடினையும் கேசவன் வடக்குத் குத்திக்கி லிருக்கவர் தலா னிவர்கள் சூழ்ந்து துடுசெய்ய மலையுச்சியின் ருளைத் தெழுந்தருளியுள் ளாநான் சண்முகக் கடவுளும் சுயம்புவாசிய பரமேஸ்வரனையும் வந்து தரிசித்தவர்களுடைய பாடகசொல்லும் தீர்வதாக பணிமனையில் இவ்விரு பரும் எழுத்தருள் படைத்தெடுத்த மகிதைய என்னென்று சொல்லுவோம் என்று சொன்னார் சுதமுனிவர்.—எ-று. (உச)

சுயன்முதல் செயற்கைகள் சமீபம் முற்றிற்று

தேவ நெருப்பினுதல். -- ௨௪௯.

காந்தன் வயிற் சநுக்கம்.

தேசியாடர விவகாரங்கள் நேற்று நடைபெற்றதில் உத்தரவுகள் பற்றி பதிலளித்தார். அவர் கூறியதாவது: தேசியாடர விவகாரங்கள் நேற்று நடைபெற்றதில் உத்தரவுகள் பற்றி பதிலளித்தார். அவர் கூறியதாவது:

(இ-ர்) வாசி ருதமுவிவரோ கர்சாவாசி பிந்துவளர்ந்தது மவன் திருவி
யமாவல் மனெம்பொலங்கேட்டு உருபுடைய பாதாளித்த செர்மவயி டிலெழு
வ் வர்ம்மக்களெல்லா கர்ந்தது புரிந்தாரெனும் இ-ரி வாதுசெய்து பனகத்தொழின்
மெற்சொண்ட அகழிந்திர னாநாநா மலர்ச் சுவர்ந்ததுவும் திருநாககிரியி லெ
ந்தநு னது செவவயி னப மவன புலந்ததது ரொஞ்ஞமயாவென்று
சேட்டபர்ச் சூரபிந்தா. — 11. (4)

என்றதும் விபரம்மாந்தர தீயனாயிற்று அந்தோக்
கன்றோர் துருதிப்பத மடவதாழ் அனோவாற்
கொன்றதுத் தான்மாயக் கோல சுவல் விதித்தவாறு
பன் னுமற் சிவனப்போற்றும் வனமையும் புகளுகின்றார்.

(இ ன், என்றிபடி முனிவர்கள் கேட்கவும் வேதவியாசரிடத் திய சகல கல்
வியுப கற்றுணர்ந்தறிந்த வறிவினுலே அப்படியே சொல்லுகிறோமென்று குருபா
தத்தைத் துதித்து தானாகாருளை வேலாயுதத்தினால் சங்கரித்ததுக்கு குரணிந்ந
போகும்படி ஆழிய வேலைவித்த வரலாறும் குமாரருடைய திருகடியாணமுங்
குமாரதேவர் சிவனை யர்ச்சனைச்செய்த வழி, மலிவந்தனை, ரொட்டிகிறோம் கே
ள்கின்றொன்று சொல்லுகிறார் குதரணிவர்.—எனது (உ)

ஆரணி யுடனொன்றாக யமைந்துநா கேசன்வாழங்
காரண வெற்றிகந்தக் கடவுளு மயனுமாலும்
பூரண முனிவர்தங்கள் புண்ணியத் தவத்தோடங்ங
னாரணி பாணப்போற்றி யிருந்தருள் பொருந்துங்காலே.

(இ-ள்.) வேதவடிவாகிய அம்மைக் கிடபாகங்கொடுத்து அந்தநாரீஸ்வராக அ
னைவருக்குங் காட்சிகொடுத்து அந்த நாரீஸ்வரகவாமியார் வாழ்ந்திருக்கும் அனே
க காரணமுடைய நாககிரியில் கந்தகவாமியும், பிரமாவும், விஷ்ணுவும், பூரணமான
தவமுடைய முனிவர்களுந் தங்கள் தங்கள் புண்ணிய தபோபலன்களோடும் அ
முயெ சிவனை வணங்கி வந்தனைசெய்து அங்ஙனம் அமாந்திருந்த காலத்திலே.

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரெய்தினா கேசன்முனைச்
சந்திர மருட்போற்றி சதாசிவ போற்றிப்பெங்கள்
கந்தனை யளித்தாயபோற்றிந் கருணையங்கடலே போற்றி
வந்தவல் வினைகள்மாற்று மங்கையோர் பங்க்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்போது தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாம் வந்து
நாககிரிசுனைத் தரிசனஞ்செய்து சந்திரமவலியேபோற்றி போற்றி சதாசிவப் பிரம
மே போற்றிபோற்றி எங்கள் கந்தகவாயியைப் பெற்றவனே போற்றி போற்றி கிரு
பா சூர்திரமே போற்றிபோற்றி யாவருக்கும் வந்த வல்வினைகளைத் தவிர்க்கும் உ
மைபொருபாகனே போற்றிபோற்றியென்று பின்னையுந் தோத்திரஞ்செய்கிறார்கள்.

அழிவிலா முதலேபோற்றி லயந்தொழி லுடையாய்போற்றி
மொழிமறைப் பொருளேபோற்றி முருந்தனாச் சனையாய்போற்றிக்
கழிவில்மார்க் கண்டற்காகக் காலனை யுதைத்தாய்போற்றிச்
சுழிந்தி யரவுசுற்றுஞ் சுந்தரச் சடிவபோற்றி.

(இ-ள்.) அழிவிலாத ஆதியேபோற்றி போற்றி பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் செ
ய்கின்ற கந்தனே போற்றிபோற்றி சொல்லுதற்கரிய சதர்வேதப்பொருளே போ
ற்றிபோற்றி விஷ்ணு பூசித்தவனே போற்றிபோற்றி இருதியில்லாத மார்க்கனாடனு
க்காகையிமனை யுதைத்தவனே போற்றிபோற்றி சுழிந்து பெருகுகின்ற கங்காநதி
யையும் பாம்புகளையுஞ் சுற்றிக்கட்டிய அழகிய சடையையுடையவனே போற்றி
போற்றி.—எ-று.

(19)

கனபுர மெரித்தாய்போற்றிக் கண்ணுதற் கடவுள்போற்றி
நினைவு வடியார்க்கென்று நெடுவீனை தவிப்பாய்போற்றி
யெனமுறை முறைவந்தேத்தி யிறைஞ்சிய விமையோர் தம்மை
மன்னுற மகிழ்ந்துவந்த தென்னென வமலன்கூற.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய திரிபுரங்களை யெரித்தவனேபோற்றி நெற்றிக்கண்
ணையுடைய சுவாமியேபோற்றி நினைக்கின்ற அடியார்களுக்கு உன்னைக்கும் செ
டியவினைகளை தீர்த்தருளசெய்பவனே போற்றிபோற்றி என்றிப்படி முறைமுறை
யாக வந்து பணித்தேத்தித் தோத்திரஞ் செய்த தேவர்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியு
டனே வாரீர் தேவர்களே கீங்களனைவரும் வந்தகாரியமென்ன சொல்லுங்களென்
று கேட்டார் அந்தநாரீஸ்வரர்.—எ-று.

(20)

அம்மனின் பாதங்கண்ட வளவிலெம் மிடர்கடூர்ந்தோ
மெய்யிது சிறிதோரொங்கள் மெய்க்குறை தீர்த்தல்வேண்டு
நையலோர் பங்குதுங்க தாருகன வினாடைமாற்றிச்
செய்யப்பொன் னுடுவாழ்கச் சேயுடன் விடுத்துக்காப்பார்.

(இ-ள்.) சுவாமி தேவரூடைய பாதமலர்களைக் கண்டவுடனே சகல லுடிக்
கங்களுந் தீர்த்தோம் இது நிச்சயம் ஆனால் ஒரு விண்ணப்பஞ் சொல்லுவோஞ்
சற்றே கிறுபைசெய்து எங்கள் மனக்குறையைத் தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டும் உமை
யொருபாகளே உயர்ந்த வலுமையையுடைய தாருகாடூர்ன் செய்து தன்பங்களை
நிவாரணஞ்செய்து பொன்னாடாகிய தேவலோகம் வாழும்படி யும்முடைய திருக்
குமாரரை எங்களுடனே கூட்டியனுப்பி பாதுகாதது ரட்சிக்கவேண்டுமென்று சொ
ன்னார்கள்.—எ-உ.

(எ)

எனவரன முருகனறன்னை யிவிரதழைத் திறைவிகல்பங்
கனவிறந் சத்தி, பன்னைக் கருணையிற் பரமனீகநான்
புனைதி, லவிறந்கையேந்நிப் பெருநதக ளுந் துதேவர்
கனமுறு கணங்கன்குழக் கனகபொற், கிரியிற்செய்யுநர்.

(இ-ள்.) தேவர்களைச் சொன்னபோது நாகவிரியிகரர் குமாரர்கடவுளை அன்பு
டனே யழைத்து உமையவள கொடுத்த மிகுந்த வெறுறியையுடைய சத்திவேலா
யுதத்தை விடையையுடனே அவர் கையிற் கொடுத்தருளினார் அப்போது கந்தரான
வர் சுவாமிகொடுத்த வலுமையுடைய பெரியுதத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு
கைவரைச் செபிக்கப்பட்ட தகர வாகனமேறி நடப்பதி தேவர்கள்கூட்டிந் சூழ்ந்து
வர பொன்மயமான சொன்ன சயில ஸ்ரீரேகரி நடந்தார் சமாமுகர்.—எ-அ.

வேன்மணி யிசையினுளும் விற்ப்பப் பென்மடுனோதைத்
கான்மணித் தாங்கிலுளும் களைதரன் முழக்கினுளும்
கோன்மணிச் சிறகடுனோதைத் குழற்ருளி யாதுந்நேவர்
மென்மணி யிருந்நீட்டம் விளைந்தன செவ்விடுகாண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சுந்தரவாழி வருகிறபோது வேலிற் கட்டிய மணிமோசை
களாலும் வெட்டியையையுடைய கையலபங்களிற் கட்டிய சிலம்போசையினாலும் காலி
ற்சட்டிய வீரகண்டாமணியோசையினாலும் பாடககூட்டங்களுடைய தூவார ழ
சையினாலும், மணிகள் கட்டிய விலக, பையையான காலிளவொருகூடைய குணத்தொ
னிசெய்யே சத்தம்களாலும் தித்தளை மோசை கருங்கட்டி கொண்டகாலித் திடிமுழக
கம்போலும் செவ்விட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-உ.

(ஆ)

அவாவர் திருநகேனை யசைவில்கித் திரங்கன்பொன்று
முவுருநு முனத்தராபு ழுமரின் மலிடகது விர்தா
தவருநு மனத்தன்றாதுய்த் தாருக வாவர்வன்வேலை
கவருநு வடவைபேலக் கன்னபெழுந் திருந் தன்னம்போ

(இ-ள்.) இந்த ஸைகபோக்கேட்ட அசுரசேனைகள் அங்கபேசை சித்திரப்பது
மைகள்போலும் மனங்கலங்கி ஊமைகளபோலும் பதைமாமல நெருங்கிவீர்த்து
யிறந்துபோனார்கள் அப்போதுதகளுந் விசாரமுடைய மனச்சுழல் சுவாமிதது க

டற்சலத்தை யுறஞ்சும் வடவாக்கினிபோலுஞ் சீறிச் சினந்தெழுந்தான் தாருகாரு
மன்.—எ-று. (௧௦)

அவனெறி மனர்தஞ்சேனை யசுரரு மவுணவீரர்
பவமெனப் புடையின்மொய்த்தப் பதாதிகாற் றுகளாலண்டங்
குலவகொடா ரகையின்சோழிக் குலமெலா மலினந்தோய
சிவனினை விழிகளல்லாற் செழுங்கதி ரொன்றுங்காணர்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கோபித்தெழுந்த தாருகாருளும் அனந்தக்கோடி சேனை
அசுரர்களும் அசுரர்கள் படைத்தலைவரான போர்வீரர்களும் பாவவிருட் கூட்டம்
போலும் கூடிநெருங்கிப் புடைசூழ்ந்துவா சேனைகளுடைய காற்றாளிகளெழும்பி
அண்டங்களெல்லாம் பிரவேசித்து சந்திரர் சூரியர் நட்சத்திரங்களின் பிரபைகளெ
ல்லா மொளியழுங்கி யிருள்மூடவும் சிவனுடைய திருநேத்திரங்களுடைய சோதிப்
பிரகாசங்களல்லாமல் மற்றொரு பிரகாசமுங் காணர்களனைவர்களும்.—எ-று. (௧௧)

பீடையிற் பீடையீண்டப் பெற்றியி னவுணர்கூட்ட
நீடுகொக் கரிப்பாலண்ட நெடுமுக டலம்வந்தேங்க
மாதல்விற் றெனிகாணேசை யமர்முழ வோசைகாநத்
தூடெழு மோசைவேலை யொலியினு மொலித்தமர்தோ.

(இ-ள்.) பீடையோடே பீடைசேர்த்தாப்போலும் வலிய வசுரர் கூட்டங்க
ளும் அஷ்டகாசங்கள் செய்து கொக்கரிக்கு மோசை யிடியிடித்தாப்போலும் நெடிய
அண்டங்களெல்லாம் கலங்க வில்லுகளை வளைத்து காணிகள் தொடுத்து செய்கிற கு
ணத்தொனியுஞ் சண்டைவாத்தியங்களுஞ் சதுரங்க சேனை நெருங்கிவரும் முழக்க
ங்களும் ஒன்றாய்க்கூடி சமுத்திரக் கோஷ்டத்திலு மகிமமாக முழங்கின.—எ-று. (12)

சூரியன் நேற்றந்தன்னைச் சொரிபனி மறைத்தாலென்னப்
பாரிய நிருதர்கூட்டம் படநுறச் சூழ்ந்தகாலை
வீரியத் தகர்மீதேறி விற்றகளை விடுப்பச்செவ்வேள்
கூரிய சூலகாலக் குழாமுறிந் துடைந்ததம்மா.

(இ-ள்.) ஆதித்தனுடைய பிரகாசம் பொழிகின்ற பனியால் மறைந்தபோலும்
வலிய நிருதர் சேனைகள் வந்து சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டபோது வீரமுடைய தச
ரவாகனத்தின்மேலேறிய கந்தசுவாமி வில்லைவளைத்து ஒரு சேவாஸ்திரத்தை விடுக்
க யிமபடர்க்கள்போலும் கூர்மையுடைய சூலவேல் பிடித்தெதிர்த்த அசுரர்கூட்டம்
களெல்லாஞ் சின்னபின்னப்பட்டி முறிந் கோடிப்போனார்கள்.—எ-று. (௧௩)

வேலரோர் புறத்திற்கூல வினையரோர் புறத்திற்பாய்மா
மேலரோர் புறத்திலவேழ மீதரோர் புறத்திலீண்டி
நீலகற் தரத்தன்சேயை நிமிடநாம் வதைப்பமென்றே
யாலகா லங்கள்போலந் தரம்புவி யனைத்துமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) அசுரர் சேனைகளில் வேல்பிடித்த வீரர்களொருபக்கம், சூலம்பிடித்த
சுரர்களொருபக்கம், குதிரைமேலிருக்கிற வீரர்களொருபக்கம், யானைமேலிருக்கிற
வீரக் கொருபக்க மிப்படி னூறுதிசையிலும்வந்து சூழ்ந்துக்கொண்டு இந்த நீலக

ண்டன்மகன் கந்தனை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொண்டுபோய்விவாமென்று ஆல
காலவிடம் கொடுத்தெழுந்தபொலும் ஆகாச பூமியெல்லாம் நெருங்கி மொய்த்துக்
கொண்டார்கள்.—எ-று. (கசு)

ஆங்கவர் தம்மைச்சோதி யாலமுண் டதுபோற்றெவ்வர்
தாங்கிய படைகளோடுங் தளத்திடை மடிபவாங்க
ணைங்கிய குருதிவெள்ள முறுகடற் பரப்பின்மேற்போம்
பாங்கினு லவனிமாற்செம் பட்டுகித் தனையளானுள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து மொய்த்துக்கொண்ட சூர்களைமெல்லா முன்பு பரமே
ஸ்வரன் தேவர்களைக் கொல்லவந்த ஆலவிடத்தை புண்டதுபோலக் கந்தசுவாமி
யானவர் தம்முடைய கைகளிலே யிருக்கிற தேவாஸ்திரங்களை விட்டு அத்தனை சூ
ர்களை யு மொருநிமிஷத்திலே சங்கரித்துவிட்டா ரங்கே குமுளித்தெழுந்து பெருகி
ய ரத்தவெள்ளங்கள் எப்படியிருந்ததென்றால் பூமாதேவியானவர் சிவந்தபட்டு
வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டதுபோ லிருந்தது.—எ-று (கசு)

வாளிபும் வேலும்வானும் வந்திந்ததின் மிகந்ததோற்றங்
கடனிகள் விரும்புக்கடற்றங் கொடி மகி நீட்டல்போலு
மாளியைக் கண்டதும்பி யமாந்த போ லிருதர்ச்சனை
தானுற மடிந்ததம்மா தாருக னாளைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அம்புகளும், வேல்களும், வான்களும் சிவந்த ரத்தவெள்ளத்தில் மித
க்கின்ற தோற்றமானது பேய்க்கூட்டங்கள் வீருந் தும்படியாகக் கொடிய கடற்றுவ
ன் நாக்கு நீட்டிடல்போலு மிருந்தது சிங்கத் தக்கண்ட யானைகளானது மடங்கி
வீழ்ந்ததைப்போல நிருதர்ச்சனைக் காணத்தும் புரியிலேவிழுந்து மடிந்துபோன
தைக்கண்டான் தாருகாகுரன்.—எ-று. (கசு)

கண்டதா ருகன்பல்கோடி கணமென நிருதர்ச்சனை
விண்டனர் மடங்கலெற்றின் விரவொங் வொருவர்க்கெல்லாம்
கொண்டார் தகரும்போலுங் குகனும்போ லவணக்கொன்று
மணிதிதா ருகன்முன்சென்று வருகபோர் தருகவென்றார்.

(இ-ள்.) இதைக்கண்டதாருகாகுரன் பின்னையு மனந்தங்கோடி யகரசேனைக
ளை யணிவருத்து ஆன்சிம்ம்போலும் விடுத்தான் கந்தசுவாமியானவர் வந்தெதிர்த்
த வொவ்வொரு குரனுக்கு ஒவ்வொருதகரவாகனமு மொவ்வொரு வேலாயுதமு
மொவ்வொரு கந்தனுமாகத்தோன்றி அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலே அத்தனை சூர்
களையுங்கொன்று போர்செய்கின்ற தாருகாகுரன் முன்னேவந்து நின்று உன்சம
ர்த்தைப்பார்ப்போம் நம்முடனே யுத்தஞ்செய்யடாவென் நதட்டிச் சொன்னார்.—

வந்தவன் நேரினோடு மாருத வேகத்தோடும்
புந்தியில் வாளிமாரிப் பொழிந்தன னவற்றையெல்லா
மந்தர வடிவேலெந்தர் யறுத்தறுத் தெறிந்தார்கண்டு
சிந்தைகம் பித்தோர்மாயஞ் செய்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தாருகாகுரன் ரதத்தை வாய்வுவேகமாக முடுக்கிக்கொ
ண்டு வந்தெதிர்த்துத் தன் கைவில்லைவளைத்து நாணியூட்டி குணத்தொனியெய்

து அஸ்திரமாரிகளாகப் பொழிந்தான் அவற்றையெல்லாம் சுந்தசுவாமியானவர்
ஒவ்வொரு தேவாஸ்திரங்களாலே பொடிப்பொடியாகப் போரும்படி ஒரு நொடி-
ப்பொழுதில் அறுத்துத்தெறிந்தார். அதுகண்டு பாணப்பிரயோகத்தினாலே யிவ-
ண வெல்லக்கூடாதென்று மனநடுங்கி ஒரு விஞ்சையினாலே மாயாசொருபமெ-
டுத்தான் அசுரோத்திரன்.—எ-று. (௧௮)

தாருவாய் விலங்காய்க்கானத் தன்மையாய் வரைகாரம்மா
மேருணா ரோற்றமாய்க்கண் மழைமிகப் பொழிவதாய்க்கொ-
ரோருருக் கணையினபின்னோ பொலிந்தொரு பிரமபாணம்
பொருநத் தொடுத்தானந்தப் போர்வலி புகலக்கொண்டோ.

(இ-ள்.) மாயாவிஞ்சை மந்திரங்களினாலே அனாதம்கோடி. விருட்சங்களாகி-
யும் அளவிலாத மிருதங்களாகியும் அனேக சூரணியங்களாகியும் கோடானகோ-
டி மலைகளாகியும் சொருபமெடுத்து மிரலிலாத கண்மாரி பொழிந்து என்று அம்
புகளைத்தொடுத்து அதுன் மறைவாக பொருளொருஞ் தெரியாமற் பிரமாஸ்திரத்-
தைச் சங்கீர்த்தி விடுத்தான் அதினுடைய பிரதாபத்தைச் சொல்லுவதே வகையின்-
கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் முதமுனிவர்.—எ-று. (௧௯)

ஒருபுற மிடியுங்காரு மொருபுறங் கனலுங்காற்று
மொருபுறம் படைபுயின்னு முறவரும் பிரமபாணம்
புரிவரும் ஞானவாளி போக்குமோர் நொடியிற்பிறைந்து
விரல்தா ருகன்மேற்செங்கை வேல்விட மேடமுந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கமிடியு மழையும் ஒருபக்கம் நெருப்புங் காற்றும் ஒரு பக்க-
ம் படைகளு மின்னனு மின்னும் அனேக விசித்திரமான மாயாசொருபமெடுத்து
வருகிற பிரமாஸ்திரத்தை பெருமையையுடைய ஒரு ஞானஸ்திரத்தை விடுத்து நி-
மிஷத்திலே பொடிப்படுத்திவிட்டு இனியந்தத் தாருகாகுரனைக் கொல்லவேணு-
மென்று பராசத்தி வேலைத் தமது திருக்கரத்திற் றாங்கினவராய்த் தகவாகனமே-
றி முகிடி நடத்தினார் சுந்தசுவாமி.—எ-று. (௨௦)

முதலெழுத் துரைத்தவேத முழுமுதற் பயனியென்பாற்
பதமுற வுரைத்தியென்னப் பங்கயன் றன்னைக்காய்ந்த்
மதலைமீ தவன்கைவாளி வருத்துமோ தெண்ணீர்ப்பொய்த்
துதவிய தொகுழிபோற்கண் டிடைந்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) ஆகிகாலத்திலே வேதமுதலாகிய பிரவைகாஸ்தரத்துக்கு நீ பொருட்-
சொல்லென்று கேட்கச் சொல்லத்தெரியாமல் விழித்த பிரமதேவனை ருட்டிச் சி-
றையிட்ட சுந்தசுவாமிபேரிலே பிரமாஸ்திரஞ் செயிக்குமோ செயிக்காமல் சமு-
த்திரவெள்ளத்திற்சொருகிய அக்கினிக்கொள்ளிபோலப் போனதுகண்டு மனங்கல-
ங்கினான் அசுரோத்திரனான தாருகாகுரன்.—எ-று. (௨௧)

நீரினிற் புகுவன்வா ன நெறியினிற் புகுவனாக
ருரினிற் புகுவன்திக்கோ டெட்டினும் புகுந்துநிற்பன்
காரினிற் புகுவனந்தக் கண்டகன் போகாவண்ணந்
தாருறு கணையாற்குட்டிச் சத்தியாற் றுணித்துவிழ்தார்.

(இ-ள்.) அபம் க் கலங்கிய தாருகாசூரன் சமுத்திரத்தின் சவத்துக்குள்ளே புகுந்தொளிவான் அதுவிட்டு பாதாளலோகத்திலே புகுந்தொளிவான் எட்டித்திகிலும்போய் புகுந்தொளிந்து கார்மேகத்திற் புகுந்தொளிவா எதுகண்டு சமக்கூடங்கட்டி. பெங்குமவன் அசையவொட்டாமல் செய்து வேலாயுதத்தையிட்டு அவன் தேசத்தைப்பின்று பூரியிலே விழும்படி செய்தார் கந்தசுவாமி.—எழு. (௨௨)

வீழ்ந்தவன் றெனியுகாந்த விரய்நெடுநி போலவேங்கி
வாழ்ந்தபொன் மடந்தைமாயன மலிப்புந் தழுவினாள்சொற்
சூழ்ந்தநா வாணிவேதன் சுந்தரத் தோளிற்சாய்ந்தான்
தாழ்ந்ததைத் தலத்தால்வானச் சசிமக வானைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) விழ்ந்த தாருகாசூரன் சந்தமானது உகந்த காலத்துப் பேரோசையைப்போல முழங்கினதைக்கேட்டுப் பயந்து லட்சுமிதேவி விஷ்ணுவனுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள் இனியசொற்களையுடைய வாணி பிரமசேவனுடைய அழகிய புயத்தைக்கட்டிக்கொண்டாள் நெடியகைகளையுடைய இரதிராண் தேவேந்திரனுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள்.—எழு. (௨௩)

வேறு.

வெய்யவன்றிரு மடந்தையர்மர்ப்போட விதிர்விதிர்நீட்டிச் சேர்ந்தார்
செய்யபாவகன் றனைச்சுவாஹி உறச் சேர்ந்தான் மறிதேவி
பொய்யிலெண்டிகைப் புங்கவர்மங்கையர் புணர்ந்துநண்பலார் சேர்ந்தார்
பைதலீதுறப் பணிமலைப்புறத்திலிற் பட்டுநாருகன் வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆகித்தனுடைய தேவிமார்கள் அவனுடைய மாப்பு புனகமாகும்படித் தழுவச்சேர்த்துகொண்டார்கள் செஞ்சுடராகிய அக்கினிதேவனைச் சுவாகாதேவி தழுவச்சேர்தான் சங்கிரை அவன் தேவிமார்கள் சேர்ந்தார்கள் பொய்யில்லாத ஆஷ்டதிக்குப்பாலகருடைய தேவிமார்கள் அவரவர் பத்தாவை அவரவர் தழுவச் சேர்ந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் உலகத்தாலெல்லாம் பயத் தெளியும்படியாய்த் திருநாககிரிச்சார்பிலே பட்டுவிழுந்தான் தாருகாசூரன்.—எழு. (௨௪)

தாருகன்றிரு சண்முகன்வேலினுற் றராமுகம் படவீழ்
நேருகந்தம் ரரும்புரத்தரனும்பூ நிறைமறை பொழிந்திட்டார்
காருகந்தபொன் மாரியும்பெய்தனர் கண்ணனும் பிரமாவஞ்-
சிருகந்தமாமுனிவரு முருகனைச் சென்றுதோத்திரஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் கந்தசுவாமி விட்டவேலாயுதத்தினாலே தாருகாசூரன் முகந்தவாயிற் பட்டுவீழ்ந்தபோது மகாசந்தோஷத்துடனே தேவர்களுந் தேவேந்திரனும் அளவில்லாத புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் கார்காலத்து பெருமழைபோலுஞ் சேர்ன்னமாரியும் பொழிந்தார்கள் கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பிரமாவந் தவமுடைய முனிவர்களுஞ்சீக்கிரத்திற்போய் கந்தசுவாமியைக்கண்டுதெவத்திரஞ்செய்தார்கள்.

எந்தைநீ பெமக்கிறைவனீ யாவுநீயீசனீ பொருணீயென்
றந்தவந்தரர் தோத்திரம்பலவுளைத் தம்மைபங்களைப் போற்றி
வந்துநாகமா மலையினுக்கேசனை வணங்கிவாழ்ந்தனம் யாங்கள்
சுந்தருக்கெம திருந்திரன்சிறுவியைக் கடிமணஞ் செயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியைப்பார்த்து சுவாமி எங்களுக்குத் தாயும் நீ, தகப்பனும்நீ, எங்கள் சிவாததுமாவும் நீ, ஈசரனும்நீ, சகலபொருளும்நீயேயென்று அளவில்லாத தோத்திரங்கள்செய்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியில்வந்து நாகேசுரனையும் அர்த்தநாரீஸ்வரனையும் வணங்கி வாழ்த்தி சுவாமி நாய்கள்வாழும் படி உபகாரஞ்செய்த கந்தசுவாமிக்கு தேவேந்திரன் மகளான தெய்வயானையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்யவேணுமென்று சொன்னார்கள் விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்.—எ-று. (௨௬)

என்றுபோற்றின ரீசனுமினிதுவந் தீரறுபுயச்சேயை வன்றுணைத்திற ஸுதவினையிவரொடும் வானகந் தனிவேகி நன்றுநீமனம் புரிதியென்றருளிய நன்மொழி முருகோன்கேட் டின்றுனற்களை புரிந்துபின்னோகுவ னொனவடி பணிகின்றார்.

(இ-ள்.) என் றிப்படிச் தேவர்கள் போற்றிசெய்து சொன்ன சந்தோஷவார்த்தையைக்கேட்டு அர்த்தனாரீஸ்வரர் மிகவுங்கருணைகூர்ந்த தம்முடைய குமாரராகிய கந்தவேனையழைத்து குமாரக்கடவுளே இந்தத்தேவர்கள் கூடப்பறப்பட்டுதெய்வ லோகம்போய் திருக்கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டு வருவாயென்று கிருபைசெய்தருளிய நல்லவசனத்தைக்கேட்டு சந்தர்சொல்லுகிறார் சுவாமி இப்போதுஉம்மைப் பூசைசெய்து அர்ச்சித்துக்கொண்டு பிற்பாடு தெய்வலோகத்துக்குப் போவேனென்று நமஸ்காரஞ் செய்தார் சந்தேசர்.—எ-று. (௨௭)

காசிபன்பெரு மரபினிற்பெற வருகாதலன் நிதிபாலன் மாசகந்திகழ் தாருகன்பட்டின் வயமுருககாப்பற்றித் தேசகன்றிட வருகிர்மஃதியைத் தீர்ப்பது பொருட்டாகப் பூசகந்தொழு நாகவெற்பினிற் சிவபூசனைக்கருள் கூர்நார்.

(இ-ள்.) காசிபருடைய மரபில்வந்த திதிபுத்திரனை அஞ்ஞானமனதையுடைய தாருகாகுரன் பட்டயின்பு கந்தசுவாமியினது அழகும் நிறமும் மழுங்கும்படி பிரமஹத்தி மாய்கைவருவதுகண்டு அது தீரும்பொருட்டாக இந்தப்பூமண்டலமெல்லாம் தொழுதுவணங்குகின்ற திருநாககிரியிற் சிவனைப்பூசித் தற்சித்தார் கந்தசுவாமி. (1)

அன்னகாலேயிற் சூர்மகன்விண்ணுல கடங்கலுந் துரைத்தேறிச் சின்னபின்னம் தாக்கினனவற்றைய தேவர்கேட்டுமை பாகன் றன்னையாதரித்தித் தன்கினியெவ்வகை சாற்றுதியெனச்சேயின் வன்னவேவ்வுகிண்கிரீர்சலிப்ப தென்வருந்தலென்றருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிச் கந்தசுவாமி சிவனைப்பூசைசெய்துக்கொண் டிருக்கிறகாலத் திலே சூரபத்மனானவன் தன் மகன் பானுகோபனைவிட்டுத் தெய்வலோகத்தை யெல்லா மழித்து சின்னபின்னப்படுத்தித் தேவர்களை யிடுக்கன்செய்கிறது கேட்டு விஷ்ணு முதலானதேவர்கள் அர்த்தநாரீஸ்வரரை வணங்கி இதற்கினி யென்னசெய் வோந் தேவரீர் கிருபைசெய்தருளவேணுமென்று கேட்ட சுவாமி சொல்லுகிறார் வாரீர்தேவர்களே நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் நம்முடைய கந்தசுவாமி கையிலிருக்கும் வேலாபுத்ததினுடைய வலுமையைக்கண்டும் நீங்கள் சஞ்சலப்படவேண்டாம்.

டியதில்லையென்று அபையத்தங்கொடுத்து அவர்கள் பயத்தைத் தீர்த்தார் பரமேஸ்வரர்.—எ-று.

(௨௯)

தாருகன்வதைச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—சுளடி.

சூரபத்மன்வதைச் சருக்கம்.

சமரவெந் தொழிலின்மேலார் தாருகன் றனைக்கொன்றீசன்
குமரர்மேற் கயிலையாளி ருளிர் பதம்பணிந்தகாலே
யெமரிடஞ் சூரன்சேனை யிமையநா டழித்ததெனறே
யமரர்வந் தபயமென்று ரவன்றிறஞ் சூதர்சொல்வார்.

(இ-ள்) வெவ்வியபோர்த்தொழில் மிகுந்த தாருகாசூரனை வதைசெய்து குமரர்கடவுள் மேன்மையாகிய கயிலாசபதியென்னும் அர்த்தநாரீஸவரநுடைய ருளிர்ந்தபாதாம் புயங்களைவணங்கி நமஸ்கரித்திருக்கின்றபோது எங்கள் தெய்வலோகங்ளையெல்லாஞ் சூரன்சேனைகள்வந்து அழிவுசெய்தார்களென்று சிவதேவர்கள்வந்து அபையமென்று முறையிட்டார்கள். அந்தசூரபதமனுடைய சவுரியபராக்கிரமங்களை விளக்கச்சொல்லுந்நூர் சூதமுனிவர்.—எ-று.

(௧)

காவியங்கண்ணிபங்கவர் கனவரை புறந்தோர் பாங்கு
மேவியங் கண்ணிவிண்ணோர் வியல்நிருக கவர்வுநாக
வாவியங் கண்ணிசூட்டி யானடிக் கனலினுப்பண்
மேவியங் கண்ணிலாவு நுபன்னோர் விழிகருய்த்தார்.

(இ-ள்) நீலப்புப்போன்ற கண்களையுடைய உமையொருபாக லொழந்தருளிய கயிலாசகிரிச்சாரலிலே ஒருபக்கத்திலவந்து சேர்ந்து தெய்வலோகமுந் தேவேந்திர போகமுந் தேவர்கள் பாக்கியமுந் தன்கைவசத்திலாகும்படியாக மனதிலேகினைத்து ஆன்மாவை அரனடிக்கு மாளையாகச்சூட்டி பஞ்சாக்கினிமத்தியிலேநின்று ஆதித்தனுக்குநேராகக் கண்களைவிழித்து அரியதவஞ்செய்யத் தொடங்கினான் சூரபன்மன்.

அத்தவ மனந்தகால மமைத்தனன் சூரர்கோமான்
மெத்தடம் புனன்மணிமீத்தி விண்டலம் விரும்பிநின்ற
சித்திக ளனேககாலஞ்சிவசிவா சூரன்செய்த
உத்தம தவத்தின்பேத முலகிடை யெண்ணொணுகால்.

(இ-ள்) அப்படி அத்தத்தவத்தை அனேககாலஞ் செய்துக்கொண்டி வந்தான் சூரபத்மன் பூமி அந்திர சுவர்க்கமென்னு மூன்றுலோகங்களையுந் தானொருகுடைக்கீழேயுடக்கி யாளும்படி சித்திக்கவேண்டிமென்று செய்த பெருமையையுடைய அவந்தவமுகிமையை சிவசிவா யென்னென்று சொல்லுவோம் மனதிலே நினைக்கவும் அரிதாயிருக்கும் உலகத்தில் யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (௩)

கயிலையி னிலைகளெல்லாங் கண்டகன் றவத்தீவாட்டச்
செயலற வருகியெங்குஞ் செழும்புன னீரிற்பாய்ந்து

வயலெழு மருவியோடு மஃதும்வென் ளருவிபோன்று
புயலுறு புனலுங்காய்ந்து பொங்கின கொதித்தமாதோ.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரிச் சார்புகளெல்லாம் அந்தச் சூரனானவன் செய்கிற தபாக்கினி மிகுந்து கிரியடிவாரமெல்லா முருகி செழுமையுடைய நீர்ப்பெருக்குப்போலும் பெருகியாய்ந்து பக்கங்களிலே மலையருவிபோலுமோடி யிதுவுமொரு வெள்ளையருவியென்று சொல்லும்படி யிருந்தது மேகமண்டலத்தைத்தாலிக் காய்த்தபடியிலேலே மேகசுலங்கள் உட்கணமிகுந்து பொங்கியெழும்பி மிகவுங் கொதித்தது.

அவணமு தானபோது மசைவிலா மனத்தனாதித்
அவனமு மினைப்புஞ்சாரத் தன்மைபன் நவத்திசின்ருள்
புயனமூன் நலம்வந்தேங்கப் புரிதவ மிலக்கங்கோடி.
கவதவர் தெய்வகாலம் நண்ணின ய்மருரன்.

(இ-ள்.) கயிலையங்கிரிச் சார்புகளெல்லாம் நெருப்பு மயமாகிக் காய்த்தபோது அசையாத மனத்தனாகி சற்றுத் தாகமு மிளைப்பு மில்லாதவனுமாய் பிடித்தபிடி யிடாமல் அதிக தவளு செய்வாநின்றான் அதனாலே மூன்றுலோகமும் பயந்து நடுங்க லட்ச்சங்கோடி தேவர் கர்ப்பகால மிடைவீடாமல் சாடித்தான் வீராதி வீரனான சூரன்.—எ-று.

(இ)

ஆயபோதினுன்கம்பாதி யாயிலாறு புடையான் சிந்தை
மேயவில் வதனாற்செந்தி யிடத்திற்றன் றலையைக்கொய்து
துயவா குதியும்பண்ணிச் சொரிகா வதனில்வீழ்ந்தான்
மேயதுவிமலனோக்கி வியத்தவன் புருந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்படி அகோரமான அரியதவஞ் செய்தும் உமையொருபாகரான பரமேஸ்வரன் திருவுள்ளமிரங்கி வராமையால் தான் தவஞ்செய்கிற பஞ்சாக்கினி ருண்டத்தில் தன் தலையை யறுத்து பரிசுத்த ஆகுதியாகக்கொடுத்து அந்த நெருப்பிலே விழுந்து பஸ்மீகரமாகுன் அப்போது பரமசிவமானவர் தமதுள்ளமிரங்கி இடபவாகனரூடாய் யெழுந்தருளிவந்தார் தவபூமியிலே.—எ-று.

(சு)

இறையவன் நவபூமிக்குள் னெய்தியித் தவகன்றென்று
முறைமுறைப் புகழ்ந்தமேலோர் முயற்றவ மிதற்கொப்பன்றே
யறைகழற் சூராவாவென் றழைத்துன் தகத்துள்வேண்டும்
நிறைவரங் கேண்மினென்று நிகழ்த்தினன் கேட்பநாணன்.

(இ-ள்.) இறையவனான பரமேஸ்வரன் தவபூமியிலெழுந்தருளி இந்தத் தவம் மேலானதவமென்று புகழ்ந்து முன்னே முறைமுறையாகச் செய்த பெரியோர்களுடைய உயர்ந்த தவங்களு மித்தத் தவத்துக் கொப்பல்லவென்று சொல்லி மெச்சிக்கொண்டு வீரக்கழலணிந்த சூரபன்மனை வாவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி னபோது வெந்துகிறான சூரனெழுந்துவந்து சுவாமியை பிரதட்சண நமஸ்காரஞ் செய்துகின்றானதுகண்டு சுவாமிசொல்லுகிறார் வாராய் சூரபத்மனே யுன்மன தில் நினைத்த வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளென்று சொன்னார் அப்படியே கேட்கதுற்றான் சூரபன்மன்.—எ-று.

(எ)

மூவராத் தீவரானின் முனையினால் விலங்கிற் றபின்
 னோவா மினுசின் சிலத் தியங்குவா ரியங்காவுள்ளப்
 பூவராப் பொருளினும் பொன்றிடா வகையென்பார்
 மாவராப் பணிபாநல்கி வர்த்தருகென்றான் குரன்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளான மற்றுமுள்ள தேவர்களான நம்பமுடைய முனை
 மினும் மிருகங்களான பின்னும் யாராயினும் உம்முடைய பத்தியிற் சேர்த்துப்
 பகளானுஞ் சேராதபேர்களானும் பிரிதிவு முதலான பஞ்சபூதங்களிடுநூற் தேவா
 ளுதிரங்களான மெத்தப் பொருள்களினும் நான் சாகாபுரிக்க யாவ்கொத்தரு
 ளவேண்டும் நாகத்தை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவ சூர்த்தியேயென்று பணிவிடு கே
 ட்டான் குரபத்மன்.—எ-று. (அ)

என்றவன் கேட்டடெல்லா மீட்டுவான் ஸுருகநல்
 மன்றவங் கொன்றாறையென மறைநான் மறைத்தேயுமிஞ்
 சென்றுகாசிபனை பின்று திதியினைப் பொற்றித் தூன்
 வன்றிற வகலாத்தெய்வ மெய்திரபுரத்திற் தாண்டி நான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அவன் கேட்டவரங்களைப்போய் கொடுத்துத் திரிலோ
 சத்தையும் அண்டக்களையும் அவனெருகுடைக்கீ டாடக்கயாளும்படியாகக் கிருபை
 செய்தருளி மனமிஞ்சுத் கொன்றைமலை குடிய சடைமையுடைய பரமேஸ்வரன்
 மறைத்தார் அவர்மறைத்தவுடனே புறப்பட்டுப்போய் தன்னைப்பெற்ற தகப்பனா
 ன காசிபனையுந் தாயான திகிலையுந் வளநடு விடைபெற்று மகா வலுமையையு
 ஞ் செளரியமும் பொருந்திய தெய்விகமான மயேந்திரபுரத்திற் துறேந்தான் பத்
 மாசூரன்.—எ-று. (ஆ)

புக்கலன்மன்னைச் சூர பன்மவென் றானபொற்பேற
 வக்கனவிடையிற்குறி யருளின னாகு குரபராப்
 திக்கெலாம்விளங்கிநின்றான் சிங்கமாயிரத்தின் றிண்ணம்
 தக்கவோர்மயிரின்பாங்கு தரித்தனன் நனக்கொப்பில்லான்.

(இ-ள்.) மயேந்திரபு தில்லவந்து சேர்ந்த புரனுக்கு பரமேஸ்வரன் தவமு
 யில் குரபத்தாவே வாவென்றருளின ரதவே பெயராய் திக்குவீசையஞ்செய்து
 உலகங்களை யாண்டிக்கொண்டு ஆயிரஞ்சிங்கத்தினுடைய பலன்களை தன்னுடைய
 தேகத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருமயிரினிடத்திற்பெற்று அதிக சவுரியமுடையவனாய்
 தனக்கொருவர் சமானமில்லாமலிருந்தான் குரபத்மன்.—எ-று. (க)

இந்திரன்வானோர்வந்தங் கிணையடி யேவல்கேட்ப
 சந்திரனிரவிமாடந் தயங்கிரன் டாடியாக
 வந்தியபுவனமூன்று மொருகுடை நிழலிற்றற்கி
 பந்தமாய்ச்சூரபத்மன் பண்ணவர் தம்பையாண்டான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து அவனுடைய பாதப்பணி
 விடையேவல் வேலைகளைச்செய்யவும் சந்திர சூரியரிருவரும் அவ னரண்மனை மா
 ளிகையில் இரண்டெண்ணுடியாக விளங்கவும் திரிலோகமுதலாகிய அண்டங்களை
 கன்தொருகுடை நிழலிடக்கி மகாசவுரியபராக்கிரமத்தடனே சகல தேவர்களை
 யுந் தன் சோற்படி ஆண்டெந்தான் குரபத்மன்.—எ-று. (கக)

சுராவேதியைத்தெய்வத் துறவினர் தம்மையாக
விரதியர் ஸ்ரீமூவைத்தன்ம வினையகாரணமற்றும்
பரவிய வாத்தம்பேதம் படிவங்க டனையும்வாதத்
தூரனுடையரசிஞ்சி யோங்கினன் சூரபத்மன்.

(இ-ள்.) தேவர்களை வேதியரை துறவியர்களை யாகாதி கிரதங்கள் செய்யப்பட்ட
ட மகா விரதியர் கூட்டங்களை தானதருமஞ் செய்கின்றபுண்ணிய சனங்களை நாரா
கிய மனிதர்களை பின்னும் பலபல சீவாத்தமாக்களையும் துன்பஞ்செய்து வலிமை
மிஞ்சத் அரசாட்சியிலே மிகவு முயர்ந்து விளங்கு னந்த சூரபத்மன்.—எ-று. (கஉ)

அவனென் தொழிலுக்காற்று தருந்தவ ரிமையோரீண்ட
புவனயிந்திரனைக்கண்டார் புரந்தர னிமையோர்வேதன்
றவனளித்தாட்சேர்தார் தாமலாக் கிழவனாதி
பவனென்துயில்வோன்பிங்கிற் படர்ந்தன ரையயமென்றார்.

(இ-ள்.) சூரபத்மன் செய்கிற கொடுத்தொழிலுக்கு ஆற்றாதவர்களாய் அருத் த
வமுனிவர்களுக் தேவர்களுக்கூட தேவேந்திரனிடத்திற் சேர்த்தார்கள் தேவேந்தி
ரனும் தேவர்களுமாகப்போய் பிர்மாலினுடைய பாதத்தில் சேர்த்தார்கள் பிரமாவு
மிந்திரனும் தேவர்களுமாகக்கூடி திருப்பாற்கடல மத்தியிலுள்ளத் சயனத்தில் யோ
கந்தினைசெய்கிற மகாலிஷனுவி னிடத்திலவந்து சேர்த்து அபையமென்று முறை
யிட்டார்கள்.—எ-று. (கக)

அச்சுதனவரோடெய்தி யரனிடந் திதியால்வந்த
வச்சுதனசுரர்வேந்த னருநிநின் வரத்தானம்மா
மெச்சுதன்வலியினீட்ட விறவினாற் றிகர்ந்தவெற்பு
மெச்சுதன்மங்கள்யாவு மிடந்தன நடங்கொள்ளாளாய்.

(இ-ள்.) மகா விஷ்ணுவானவர் முறையிட்ட பிரமாத் தேவர்களை யழைத்து
பரமசிவனிடத்தில் வந்து சுவாமி திதிருமாராகிய அசுரேந்திரன்செய்த தவமகிமை
யினாலேயும் நீர் கொடுத்த வரத்தினாலேயும் திக்குவியைஞ்செய்து தேவர்களை யெல்
லாம் நெருக்கஞ்செய்து தானதர்மத் தவங்களை யெல்லாம் அழிவு செய்யாதின்றா
ன் சிற்சனையிலே நடனஞ் செய்கின்ற பதாம்புயத்தை யுடையவனே யென்று
சொன்னார்.—எ-று. (கச)

எனவரிமமரரோடு மியம்பிய உரையுட்கொண்டே
சினமுறவவனைநம்மாற் செயிப்பது செல்லாதிங்ஙன்
கனமருமாலையுந்தன் மருகனய்க் குருவினவந்த
புனையமுமுகனைக்கொண்டு போந்தமர் புரிதியென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் தேவர்களோடு வந்த விஷ்ணுவானவர் சொன்ன வச
னங்களைக் கேட்டுருரோதமாக அந்த சூரனை செயிக்க நம்மாற்கூடாது. விஷ்ணு
வே உமக்கு மருமகனாகியும் யெனக்குக் குருவானவனுமாகிய சண்முகத்தையுடைய
கந்தசுவாமியை யழைத்துக் கொண்டிபோய் நீங்களினவரும் அவனைக்கொண்டு
யுத்தங்கள் செய்வீராகவென்று சொல்லியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (கரு)

என்றுதன் சத்திதன்னை யிரும்படையாகக் கூட்டி.
அன்றியவேலதாகத் தோகையோர் பாகரீந்தார்
வென்றியிறேவரவாழ்த்த வேதியனாசீர்குற
நின்றறுமுகன்கைக்கொண்டு நிமலனை வணங்கிச் சென்றான்.

(இ-ள்) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் நிருவளம்பற்றி யருளி தம்முடைய சத்தி
களை யொன்றாய்க்கூட்டி வெற்றிவேலாகச்செய்து அந்தவேலாயுதத்தை கந்தசுவா
மிக்கையிற் கொடுத்தா ரப்போது தேவர்கள் வணங்கி வாழ்த்தி பிரமதேவன் ஆசீர்வா
தஞ்செய்ய ஆறுமுகப்பெருமாள் அந்தப்பராசத்திவேலை கைக்கொண்டு சுவாமியை
வணங்கி விடைபெற்று யுத்தசன்னாகத்துடனே வானவர்க்கும் துவாரப் புறப்பட்டார்
கந்தசுவாமி.—எ-று.

(௧௯)

மைந்தனுங்கந்தர்பாங்கு வயங்கிழை வீரவாகு
முந்தவோடொண்மர்குழ முரண்டரு படைகளைந்தித்
தூந்துமிழுதுவமாடிப்த தூபமாதலிபொற் றோமே
லிந்திரன் முதலோர்போற்ற வேறினனிராறு தோளான்.

(இ-ள்.) மகாவலமையுடைய வீரவாகு முதலான நவவீரர்களு முயர்ச்சியை
யுடைய தங்கந்தவகள் ஆயுதங்களைகைக்கொண்டு புடைசூழ்த்துவரத் தூந்துமி வா
த்திய முழங்க மாதலிகொண்டிவந்த சொர்னனமயமான இரத்தத்தின்மேலே இத்திர
ன் முதலான தேவர்களுக்குந்து போற்றசெய்ய வேறினார் பன்னிரண்டு புயுத்தையு
டைய கந்தசுவாமி.—எ-று.

(௨௦)

பரிசைவான் வேல்பொற்றண்டம் பாசாங்குசம்பொன்னேமி
விரவியகவனஞ்சூலம் விறன்மழு விருநாலத்தூர்
தரவரவயத்தோடு தயங்கொ சமரவோலோர்
வரமனாரதன்யாகத்து வருந்தகர் பாங்குசேர.

(இ-ள்.) பரிசை வாளாயுதம், வேலாயுதம், பாசம், அங்குசம், சக்கரம் கபன
ஞ், சூலம் மழுவாயுதமென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்ட ஆயுதங்களையும் தம்முடைய
அஸ்தங்கலினார் பற்றிக்கொண்டு அபையவரதங்களுடனே அனேக காந்திகளவீச
தவமுடைய நாரதமுனிவன் செய்த யாகத்திற்பிறந்த விசையமுடைய தகரவாகன
ம்பக்கமே சேர்ந்துவர.—எ-று.

(௨௧)

இடப்பொற்கிரியினேகி நீலமாகிரியி னெய்திப்
புடைகொள்பஞ்சாக்கரப் பொற்பொருப்பினி லிருந்துகார்வார்
தடைதருகோலவெற்பி லடைந்துபின் னாகவெற்பி
னிடையடர்ந்திருவர்பாத மிறைஞ்சியாங் கமர்மேற்சென்றார்.

(இ-ள்.) முத்தியிடபகிரியிற்சென்று அங்கிருந்து புறப்பட்டு நீலகிரியிற்சேர்ந்து
அனேகமலைகள் புடைசூழ்த்த பஞ்சாக்கரப் பருவசத்தினு மிருந்து மேகமொய்த்த
வராக கிரியிற் மருவிப்பின்பு திருநாகிரியிற்சேர்ந்து சுவாமி யம்மனிருவர் பாதங்
களையும் வணங்கி விடைகொண்டு அந்த ஞாபத்மன்பேரில் யுத்தஞ்செய்யப் புறப்
பட்டார் கந்தசுவாமி.—எ-று.

(௨௨)

மாதலிகடாவுந்தேர்க்கால் வருமொலி யவன் றீகன்னத்
தோதடர்சூரனாவி யுண்டிகற் கூற்றூர்த்தென்னப்
போதலிப் பொருக்கென்றந்தப் புறமயேந்திரத்தில்வீரர்
கோதையோர்பங்கன்சேய்முன் குறுகினர் போர்முனைந்தார்.

(இ-ள்.) மாதலி நடத்தப்பட்ட இரத்தினுடைய வண்டி. ஓசையானது அந்த
சூரபத்மன் காதிற் குடைந்து புருந்து அவன் சேவனை உண்ணவந்த யேமன் ஆர்ப்ப
ரித்ததுபோலு மிருந்தது அதுகண்டு சூரன் திடுக்கிட்டான் அப்போதந்த மயே
ந்திரபுரத்திற் காவலாகிய வீராவீரசூரர்கள் அனேகம்பேர் புறப்பட்டு கந்தசுவா
மிமுன்னேவந்து அணியணியாகப்புருந்து யெதிர்த்து கின்றார்கள்.—எ-று. (உ௦)

அனந்தபல் கோடிகோடி யாக்கறோ டசுரர்சேனை .
கனந்தரு சூழ்சூரன் கனகமா மேருபால
வனந்தரு நிலையேழ்கொண்ட மாடகூடத்திலேறிப்
புனைந்தெழுமுருகன் சேனைப்பொலிவுபார்த் தினையசொல்வான்.

(இ-ள்.) அப்போது பலபலவிதமான அனந்தங்கோடி மகாகோடி ராட்சதக் கூ
ட்டங்களும் அசுரசேனைகளும் கனமாகச் சூழ்ந்து சேவிக்க சூரபன்மனுனவன் க
னகமயமான மகாமேருகிரிபோலும் பிரகாசமாகிய உயர்ந்த தனது ஏழுநிலையு
டைய மாடகூடத்தின் மீதேறி அலங்காரத்துடனே யெழுந்தருளிவந்த கந்தசு
வாமியினுடைய சேனாசூர்திரத்தின் பொலிவுகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொ
ல்லுகின்.—எ-று (உ௧)

நான்முக னம்பேர்கேட்கி னடுங்கிடு யசனியேற்றின்
பான்முறிநாகம்போன்று பதைபதைத்தொடுங்கு மாயோன்
கான்முளைபூனை விமின் கடுக்குமக்காமற் காய்ந்தோன்
றுன்மலைக் குகையினிங்காச் சங்கமனாகிவைகும்.

(இ-ள்.) சதுர்முகப் பிரம்மனுனவன் நம்முடையபெயர் சேட்டால் மிகவுடுங்
டு யிடியோசை கேட்ட நாகசர்ப்பம்போலும் பதைபதைத்து ஒடுங்கிக் கிடப்பான்
விஷ்ணுவானவன் காற்றடிக்கிறபோது புனைப்பூப் பரந்தோடியதுபோல் பயந்தோடி
ப்போவான் மன்மதனை யெரித்த சிவனுனவன் தன்கயிலாசகிரிக்கு கையைவிட்டு
பிரியாமல் ஆண்டியாகி ஒளிந்துக்கொண் டிருப்பான்.—எ-று. (உ௨)

இந்திரன்முதலோர் பாணுகோபனுக் கேவலாளாம்
வந்தடி பணிவதல்லால் மற்றுமோர் வலிகளின்றா
லந்தனாள் மூவராலுமடாவரங் கொண்டோமீசன்
றந்தையோருருவோ விந்நன்சமர்த் தொழிற்கெழுந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலான தேவர்களுல்லாம் பாணுகோபனுக் கேவலாளாய்
அடிவணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பின்னையொரு வலிமைக்கிடமில்லில் அந்தநா
ளிலே திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சாகாவரம் பெற்றிருக்கிறதென் இப்போது சிவனுடைய
தகப்பனோ குருவோயிங்கு யுத்தஞ்செய்ய வந்தவன்.—எ-று. (உ௩)

எனவனற்காலுங் கண்ணு னிமாசல மடந்தைபெற்ற
கனவணக்கிழவன் நன்னைக் கதிர்முடியாறுமீர

நனகபோற்கரமுஞ் சோதியணிமணிக் குழையும்வெடிகி
புனைமலர்த்தொடையுங் கண்டான்பூவைவர் மோகம்போன்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொல்லி கண்களில் அக்கினிப் பொறிப்பற்க விழித்து
யிமவான்மகள் பெற்ற குறிஞ்சுக்கிழவனுன கந்தசுவாமியை நன்றாயுறுப்பார்த்து
பிரபைபொருந்திய ஆறுசிரடிகளும் பன்னிரண்டு ஸககளும் சோதிமணிக்ஞாண்டல
ங்கள் பொருந்திய காதுகளும் வெட்சிமாலை சூடிய அழகிய மார்புங்கண்டு உடனே
ஸ்ரீசனங்கன்போலே மோகித்தான்.—எறு.

(௨௪)

இச்சிறுகுமரன் றன்னையேகிநம் வீரர்கொல்லாத்
தச்சுரப்பிடித்து வம்மினமர்த்தொழில் புரியேலென்று
கிற்சிலப்பகரந்தான் வந்தசேனை யெண்டிக்குமிண்டு
மைச்செறிமேகமேரு வளைந்தென வளைந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிமோகித்த சூரபத்மனுனவன் தன்னைச்சூழ்ந்து நின்ற வீராகி
வீரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் நீங்களனைவரும்போ யந்தச் சிறுபிள்ளையா
ன கந்தனைக் கொல்லாதபடிக்கு பிடித்து கொண்டு வாருங்கள் யுத்தஞ் செய்யவே
டாடாமென்று சில வார்த்தைகளைச்சொல்லி யவர்களைவேலினான். அப்போது அசுர
சேனை காலுதிக்கும் நிறைந்து சூழ்ந்து கார்மேகமானது மகமேருவைச்சுற்றி வளைந்
துபோலும் கந்தசுவாமியை வளைத்துக்கொண்டார்கள்.—எறு.

(௨௫)

வளைந்தசேனைகள் போர்வீரவாகுவிற் சிறுகாணேதைக்
குடைந் துழல் செவியராகியொருவர் மேலொருவர் வீழ்ந்தார்
வீளைந்திடுகினத்தார்குலம் வேல்கதை நீடுவொன்போர்
தனைந்தெதிர்த்தார்ந்தாரொண்ணில் தானலா முருகர்மீதே.

(இ-ள்.) அப்படியானேந்த அசுர சேனைகளெல்லாம் சிறுகாணேசையால் யுத்த
காலத்திலே வீரவாகுதேரினேசையால் ஒருவர்மேல் ஒருவர்வீழ்ந்து சிலர் மடிந்து
போனார்கள் சிலர் கோபத்துடனே சூலம் வேல் கெதை வீரவான் முதலாகிய பல
வாயுதங்களைவீசி நெருங்கி யடர்ந்து வந்து கந்தசுவாமியை சூழ்ந்துக் கொண்டா
ர்கள்.—எறு.

(௨௬)

எறிந்த வாயுதங்களெல்லா மீரறுப்புத்தன் பாங்கா
பொறிந்தெரி யெரியிற்றியந்த புற்றிர னெரிந்ததொப்ப
வுறுந்திற லொன்றுங்காணு ரோடினரோடா றெல்லாந்
செறிந்தசேய் கோபத்தியாற் சிவனெதிர் னங்கன்போன்றார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சூரர்களெறிந்த வாயுதங்களெல்லாம் கந்தசுவாமி பக்கத்தி
ல் வீழ்ந்து மெரிந்துபோயிற்று உலர்ந்த புல் சுமையை நெருப்பிலிட்டதுபோல்
போனதுகண்டு வேறொரு செய்கையும் காணாமலோடிப்போனார்கள் ஓடாமற்போ
ர்செய்த சில சூரர்களெல்லாம் கந்தசுவாமி கோபாக்கினியினால் வெந்த சாம்ப
லாய்ப்போனார்கள். அது சிவனுடைய நெற்றிக்கண் நெருப்பில் மண்மதனெரிந்த
துபோலு மிருந்தது.—எறு.

(௨௭)

வேறு.

விட்டேறிய வவுணர்கெட வேலோடுகுட பிலவாந்
முட்டேறிய சூலங்கன முசலங்கா வைவாந்

இட்டேறிய குத்தம்பர சமசக்கர நிருகை
தொட்டேறிய படையின்பல தொகைகொண்டனர் நிருதர்.

(இ-ள்.) அபபடி யெரிந்துபோன சூரர்கள்போக பின்னும் பல சூரர்கள்வந்து வளைந்தெறித்து அவரவர்கள் கையிலே யெடுத்த டீட்டிகளும் நேருசங்களுங் சவண்களுங் கைவெல்களுங் தேவாஸ்திரங்களுஞ் சூலங்களும் உலக்கைகளுங் கைவார்களுங் குத்தங்களு மழுவுகளுஞ் சக்கரங்களு மற்றுமுண்டான பலபலவாய தங்களும் வீசியெறிந்து யுத்தஞ் செய்தார்கள் கத்தகவாமியுடனே.—எ-று. (உ-உ)

கதைகப்பன முசலத்திரள் கனலுட் பொதிகவசங்
குதைவிற்படை கொடுமுப்படை குவடொத்தெறி செறிதற்
பதிகைப்படை பரசுப்படை பதினெட்டமர் படையிற்
சதிபெற்றுயர் படைகைப்படு சமநுற்றனர் நிருதர்.

(இ-ள்.) தண்டாயுதங்களுங் சப்பணங்களும் உலக்கைத்திரள்களு மக்கினிக்கு ண்டுகளும் வில்லம்புகளும் கொடியதோமரங்களு மலைபோன்ற கவணகலகளுங்குறிச் சீட்டிகளும் கோடாலிகளும் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதினெண்வகை ஆயுதங்களினாலும் தேவாஸ்திரங்களினாலும் சந்தகவாமியைவளைந்து பிடிபிடியடியா யென்று அட்டகாசங்கள்செய்து அகோரமான யுத்தஞ்செய்தார்கள் சூரர்கள்.

யமனேகிலு மேகாவகை யெரியுட்படு பாசந்
தமனேக தவத்திற்பெறு சமரத்தடு வினையங்
கமனேதரு மாயாதிகள் களவிற்பொரு கலகம்
விமநேமியின் மலைபோல்பவர் காலாளில் விரைந்தார்.

(இ-ள்.) எமனேடிப்போனாலும் போகாதபடி யிறுக்கிக் கட்டுகின்ற யெறிபா சங்களுந் தாங்களனேக விதமாகத் தவன் செய்துபெற்ற தேவாஸ்திரங்களும் போர் பொருதுகிற வினையங்களும் விஞ்சைமந்திரங்களாலே யெடுக்கப்பட்ட மாயாசொள பங்களும் வீடுத்து மகா யுத்தஞ்செய்தார்கள் பூமியிற் பெரிய மலைகள்போலும் கால ணிக்கூட்டமாகிய அசுரசேனைகள்.—எ-று. (க-உ)

அயிராவத மதன்மாமத மடனேர்விடு கரியுஞ்
செயிர்மாமலை பலகோடிகள் திரிவார்மன ரதமும்
முயிர்மாமர கதபாய்பரி யுறனோடிவு னிகளும்
வியன்மாரடு நிருதாதிபர் மிகவேலரோ டிகல்வார்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்து வென்னையான்களைப்போலும் மதங்களைப் பொழு யப்பட்ட யானைதிரள்களு மகாபருவதங்க ளனேகங்கோடி வுலாவித்திரிவதுபோலு யர்ந்த இரதங்களும் ஆகித்தன் தேறிக்கட்டிய பச்சைக்குதிகளைப்போலும், அதி வேகமாய்ப் பாய்ந்துவரப்பட்ட குதிகா யணித்திரள்களும் அதிவீர பராக்ரமர்களா னவீராதிவீரர்களு முறைமுன்றயாக அணிவகுத்து யுகத்துடனே பல முனைகளு ன்று வேலாயுதக் கடவுளைச் சூழ்ந்து கொடிதாடிய யுத்தஞ்செய்தார்கள் —எ-று. (க)

இகல்வன்மர னுறுகண்டக ரிதுமங்கவ ருடலால்
மிகுதென்கடன் முழுதுங்குரு தியின்வெங்கடல் விரவ

வருந்தவி சுராரங்கைய ருருமெம்புன லெனவர்
உதவஞ்சல திரளின்குத ரொருபுன்களை நோடவே.

(இ-ள்.) இப்படி உயுத்தஞ்செய்த சதுரங்கசேனை சூர்களை யெல்லாம் கந்த
சுவாமியானவர் நமது கைவிலலை வளைத்து நாண்பூட்டி குணத்தொனியெய்து ஒ
ரு அக்கினியானதிரத்தை தொடுத்துவிடவே அது கோடானகோடி அனதிரங்க
ளாய்ப் பெருகிப் பாய்ந்து சங்கரித்து அளவில்லாத ரத்தங்கள் பெருகிச் சமுத்திர
த்திற்சென்று சென்னிநமாகடியது யெப்படி யிருத்ததென்றால் இறந்த சூர்களுடை
ய மங்கையர்க ளழுத கண்ணீர் பெரு - கம்போல மிகுந்தது.—எ-று. (௧௬)

வேறு.

எழுதின த்தவண் முருகரிப்படி யிகல்வீளைத்தனர் உசிதமாய்
விழுக்கிற்குதை யமுமிதற்கிது விடிவெனத்தெரி கிவநர
வெழுதினக்குரு திகன்சமுத்திர மிலையவக்கட லிடையிலே
செழுமயிற்குந ரிரதம்விட்டனா துலாமரக்கல மெனனவே.

(இ-ள்.) இப்படி ஏழுநான் யுசகனத்திலே முருவேன் விசித்திரமாகிய யுத்
தஞ் செய்யும்போது உதையகாலம் அஸ்தமானகால மிவைவென்று தெரியாமல் ச
மர்செய்து அனத்தங்கோடி சூர்களை சங்கரித்தார் அசுரர் பிணங்கள் மகா பரு
வதங்களபோலும் குவித்தது இரத்தவெள்ளங்கள் சமுத்திரமபோல யிலாந்து பெ
ருகிற்று அந்த இரத்தக்கடலிற் செழுமையுடைய மயிலவாசனக் கடவுளாகிய கந்
தசுவாமி இரதம் - தகிலார் கடலிற் கப்பல் முழைதுபோல.—எ-று. (௧௭)

எட்டுநாளினில் விட்டதானவ ரெண்ணில்கோடி கள் வின்னுறப்
பட்டுவிழ்ந்தனர் சூரபன்மனோர் பாவியேதனி நின்றுவான
முட்டவோடினர் முண்டகன்முதல் மூவருஞ்செரு முருகரன்
றிட்டதிண்சமர் கண்டுகந்தன ரமரராவி தழைத்தவே.

(இ-ள்.) எட்டுநாளளவிலே சூரன் முறைமுறையா யுறுப்பிவைத்த சதுரங்
கச் சேனைச் சூரர்க ளளவில்லாத கோடிபேர் இறந்துவிழ்த்தார்கள் மகா புவியான
சூரபத்மன் ஒருவனுந் தனியே வெளிப்பட்டு நின்று அண்டகடாகமுட்டி வோடி
ப்புகுந்தான் பிர்மா முதலாகிய மூவர்களும் முருக்கடவுள் செய்த சமர் வெற்றி
யைக் கண்டு சத்தோஷித்தார்கள் தேவர்களெல்லாம் நாங்கள் பிழைத்தோம் பிழை
த்தோமென்று சொல்லி சுவாமியைக் கொண்டாமுனர்கள்.—எ-று. (௧௮)

சூரனெங்குளான் வீரவாகு துரந்தறிந்தவ னாவியின்
னேரமுண்பது நமதுவேலென நின்றுவேலர் நிக்த்தியே
பூரிமாளில கோடிசூரியர் போல்விளங்கின னவணிடை
கோரமாகியோர் நேரிடேறி யகோரசூர நடந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியானவர் வீரவாகுவைப்பார்த்து அந்த சூரபத்
மனுனவன் பெய்கும் ஒளிந்து யிருக்கிறான். அதுவறிந்து அவனுடைய உயினாவா
ங்கும்படி நமது வேலாயுத்தை விகெடுமென்று சொல்லி அனத்தங்கோடி ஆதி
த்தர்போலச் சோதிப்பிரகாசமாக விளங்கினின்றார். அந்தச்சமையத்தில் மகாகோ
ரங்களுடனே கனகமயமான ஒரு தேரிலேறி அஷ்டகாசஞ் செய்துக்கொண்டு உ
த்தஞ்செய்யக் கந்தசுவாமியுடனே மெய்தித்து வந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (௧௯).

எதிரூரானனந்தபார விருப்புலன்முசு லகமெடுத்
ததிரவண்டமுசு டதிரவிண்டலமு மதிரமண்டலமு மதிரமீ
லுதிரவேலவ ருர்த்தெறிந்திட லோங்கினுனமர் தாங்கினார்.
கதிருமோடின மதிபுமோடின கனலுமோடின ககனமே.

(இ-ள்.) ஞான அளவில்லாத கனம்பொருந்திய வன்மையான இருப்புலக்
கையை யெடுத்து தேவர்கள் மனம் நடுங்கியதிர ஆகாசம் பூரியெல்லாம் அதிரச்
சுதிர சூரியர் நட்சேத்திரமெல்லாம் அதிர்ந்து உதிரும்படியாக வேலவருடைய மார்
புக்கு நேராகச் சுழற்றி யோங்கி யெறிந்தான் அந்த உலக்கையானது அசிகவிசை
யுடனே மார்பிற்றாக்கவே அப்போது சோம சூரி யாக்கினி யென்னு முச்சுடர்க
ளுமோடி ஆகாயத்தில் மறைந்தது.—எ-று. (கசு)

பட்டெட்டை யிருப்புலக்கையோர் பானல்மாலிகை யானதாற்
றொட்டசூந்த மெடுத்தெதிர்ந்தெதிர் ஞானமார்பு பிளக்கவே
ரிட்டசோரிக லீலமால்வரை யெழுமணிச்சொரி யருவியின்
முட்டவொத்தனன் வேறோர்தேரோடு முகிலிடத்து மறைந்தனன்.

(இ-ள்.) எறித்த இருப்புலக்கைவந்து கத்தசுவாமி மார்பில் தாக்கிச் செங்க
முரீர் மாலையாகி விழுந்தது அதுகண்டு சீக்கிரத்தில ஆறுமுகக்கடவுள் ஒரு ருந்த
த்தை யெடுத்து ஞான மார்புபிளக்க விடுத்தார் அதுவந்து ஞான மார்பில் தாக்கின
வுடனே இரத்த வெள்ளப் பிரவாகமாகப் பெருகிய தோற்றமானது லீலநிரியிலிரு
ந்து யிறங்கிவருகிற செம்மணி யருவிபோலு மிருந்தது தேருஞ் சின்னாபின்னமாக
முறிந்து விழுந்தது பின்னையு மொருதேர்மே லேறிக்கொண்டு பாயந்து மெகமன
டலத்திற்குள்ளே மறைந்திருந்தான் ஞரபத்மன்.—எ-று. (கௌ)

மறைந்துகற்கவண் மாரிபெய்தடு வாளிமாரி வழங்கவேள்
சிறந்தவாளிக ளண்டகோளகை நீழல்செய்து மறைந்தபின்
னறைந்தமாருத வம்புதொட்டன னத்தெறப்பணி யம்பினுல்
புறந்தரற்கசூர் றொடுத்தவைபோக வாளிகளுதவினர்.

(இ-ள்.) முகிலில் மறைந்த ஞானானவன் கவண்டுக் கல்மாரி பொழிந்து அ
ஸ்திரங்களையும் மாரியாகப் பொழிந்தான் அதை யெல்லா மறுத்தெறிந்து செவ்
வேளாகிய கந்தசுவாமியும் அளவில்லாத பாணப் பிரயோகஞ் செய்து அண்ட
கோளகை யெல்லாம் நிழலாகி மறையும்படி சரக்கூடங் கட்டினார். அதுகண்ட
த ஞான வாய்வாஸ்திரர் தொடுத்தெய்தான் அதை நாகஸ்திரர் தொடுத்தெய்து
அறுத்தெறிந்தார் பின்னையுஞ் ஞான தொடுத்த பாணங்களுக் கெல்லாம் அஸ்தி
ரப்பிரயோகஞ் செய்து அறுத்தெறிந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (காஅ)

பின்பனற்கணை பிணையல்வெட்சி பிறங்குபிள்ளை தொடுத்தபின்
வன்கன்றசெய சுவாலைகண்டவன் வருணவாளி வழங்கினான்
பன்கனத்துள மோகவாளி பசாசுவாளி யியக்கோ
முண்கதித்தமய னஸ்திரநாலுமோர் முகமுனைந்துசமர் முடுகினான்.

(இ-ள்.) அழகிய வெட்சிமலை சூடிய மார்பிணையுடைய குமாரசுவாமி யகோ
ரமான அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்தெய்தார் அதனாலே அண்ட மெல்லாம் அக்

தீனிச் சுவாலையாக முழங்கி வருகிறதைக்கண்டு வருணாதிபதித் தொடுத்தெய்து அங்கினான். பின்பு பெருமைபாண, மோகனாஸ்திரம், பேயாஸ்திரம், இச்சுரனாஸ்திரம், மயுனாஸ்திரம் இந்தநாலு அஸ்திரங்களுத் தொடுத்தெய்து ஒருமுகமாக முனையப் போர்செய்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (க)

முனையினாலுங் கைச்சாரத்தினை முண்டகன் தீனை கொண்டலுத் துனையமார்க்கிண்ட மற்புயத்தினு டற்றுகென்ன விடுத்தவான றனில்மறைந்தரி வராகவன்புலி தகர்க்கிடாகாடி தடவறுபா தான வினைகொள்புள்ளின் மென்குவார்மாய விதத்தெதிர்நதுபல் வினைசெய்

(இ-ள்) சூரனைவன் ஒரு முகமாகத் தொடுத்தெய்த நாலுதேவாஸ்திரங்களை யும் பிரமாஸ்திரத்தொடுத்த அவைகளை அறுதெய்திந்தார் கந்தசுவாமியானவர் பின் னுமனைக அஸ்திரங்களினால் அவர் புயங்களில் தாக்குமபடியாகப் பிரயோகஞ் செய்து ஆகாயத்திலே மறைந்து சிங்கமபோலும், பன்றிபோலும், வலிய புலிபோ லும், தகர்க்கிடாய்ப்போலும், கராடிபோலும், பெரிய பாம்புகள்போலும் இப்படியி னைக வடிவெடுத்தவந்து வினைகளைச்செய்து பின்பொரு சக்கரவாளப்பட்டுபே லும் மாயாசொருபமெறித் தெதிர்ந்துப் போர்செய்கான் சூரன்.—எ-று (சுடி)

மாய்கைவன்றெழில் வலலசூரன்ம லைந்தபூசலு லைந்திட விய்கைமேருவெ ளச்சிறந்தவ னேமவெற்பென நின்றதம் பாய்கதிற்சர ணம்பரண்பத மெண்ணிமாயசெய் திருதர்கோன் சாய்கையிற்பொரு சத்திகொண்கிச மார்க்கெதிர்ந்தனர் சண்முகர்.

(இ-ள்) இப்படியினேகவித் மாயகையான விஞ்சைகளில் வல்லவனு னான சேய்கின்ற மாயாவிஞ்சையெல்லா மடங்கும்படியாகச் சொன்னமையான சிறப்பு டைய மகாமேருபோலு மசையது விளங்கித் தனது தந்தையான பரமேஸபரீ சுடர்பொருந்திய பாத்தங்களை யிருதயத்தில் தியானஞ்செய்து சூரன் செய்த மாயாவி கார விஞ்சை சாலங்களைல்லா மொழியும்படிசெய்த தம்முடைய கையிலே சத்தி வேலாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு முகைந்து போர்செய்தார் சண்முக குமாரர்.— எ-று. (சக)

பாகமாதவி யிரதமேலவரு பாரவேலவர் வேல்தொட நாகமும்பல நாகமுந்திசை நாகமுங்கிங்கி டென்னவே மேகபந்திகள் சூாதிதூர்:பிளிரவெள்ளியின்குல மதிரவின் பூகணைக்க நங்கிமுச்சுடர் போயிருண்டன புவனமே.

(இ-ள்) மாதவி நடத்தப்பட்ட இரத்தின்மீதேறிவருகிற கந்தசுவாமி சூரன் பேரிலே சத்திவேலையெடுத்த விடுதலா ரப்போது நாகலோகங்களும், பல மலை களும், அஷ்டகுல பருவதங்களும் அகிராது சப்திக்க மேகவரிசைக ளெல்லா யிரத்த மாரிகளாகப்பொழிய நட்சேத்திரக் கூட்டங்களெல்லா முகிர பூமி நெங்கிசோமரு ரியாக்கினியென்னு முச்சுடர்களும் ஒளிமழுந்தி புவனங்களெல்லா யிருந்முடினது.

இன்னதுற்குறி சூரனெஞ்சக மெய்தமெய்த்தரு மாலுறத் துன்னுபுன்முதற் றருவின்பல சொருபமாயொரு சூததாய் வென்னுறைப்பெரிய வாரியிற்பத மேலதாய்முடி சூததாய்த் தன்னிலைக்கா வுடனெழித்தொரு தாருவின்படர் தந்தனன்.

(இ-ள்) இப்படி கந்தசுவாமியிட்டவேல்வருகிற அதிர்ச்சியைக்கண்டு பயந்து நெங்கி அனேக துற்குறி யுண்டானதுகண்டு சூரன் மனதகலங்கி புல்முதலாக் அ

னேகலிருட்சங்களுக்கே மாயாசொருபமெடுத்துவின்பு ஒருபெரிய மாமரவுடி வெடுத்து வெண்ணுணற்பொருந்திய பெரிய கடல்நெவில் கால்மேலுந் தலைகீழுமாகத் தன்மனக் கூடாகக் தளவுசெய்து ஒளித்து நடுங்கிதுன்பத்தைக் கொடுத்தான் சூரபதமன்.—எ-று.

திரிபுரந்தனை யுமதுதந்தைமுன் பெரிபுரஞ்செய்த செயலைப்போல்
பரிபுரந்தரு பதசவுந்தரி பயனுகந்தருள் சத்தியால்
விரிபுரம்பெருவு மயபுரந்தனில் வீரசூரனை வெல்கவென்
றிரிபுரந்தர னயனருந்தவ ராசியோடலர் வீசினார்.

(இ-ள்.) அந்த வேளையில் திரிபுரந்தை உமது தந்தையான பரமேஸ்வரன் எரித்ததுபோலுஞ் சிலம்பணிந்த பாத்தையுடைய அழகி நிரபுரசுந்தரியான பராசத்திகொடுத்த வெற்றி வேளையுத்தொழுவே விசாலமாகிய மயேந்திரபுரத்திறைவனாகிய சூரனைக்கொன்று வெற்றிபெருகவென்று கந்தசுவாமியை பிரம்மா, விஷ்ணு, தேவேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள் ஆரோவாதஞ்செய்து புஷ்ப வருஷம் வருஷித்தார்கள்.—எ-று. (சுசு)

கூறுமாசிகொடு வீரசேனையொடு கொற்றவேலவரும் கொடுமைகண்
டறில்சூரனன் னாகவெற்பினி லெடைந்திடைந்து விழுந்தான்
மாரிலவ்வறை வருதலாலொரு வன்மைசண்முகர் வேலினுற்
கூறுபட்டுவி முந்தனனிரு கூறுகோழிபு மயிலுமாய்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவர்கள் செய்யப்பட்ட ஆரோவாதங்களுடனையும் வீரவாகு முதலான வீராதிவீரர்களுஞ் சூழ்ந்து போற்றிச்சய்ய விளங்கா நின்ற கந்தசாமி சூரனைக்கொன்றுவாவென் றேவிவிட்ட வெற்றிபொருந்திய வேல்வருகிற கொடுமையைக்கண்ட அறிவில்லாத வீரசூரனானவன் நடுங்கி நாககிரிச்சாரவின் புறத்திலே யிடைந்திடைந்து விழுந்தான் மாறுபாடில்லாத கிரிச்சார்பில் வருத்தலினாலும் வலிமையுடைய சண்முகக்கடவுளுடைய வேலாயுதத்தினாலும் இரண்டு கூறுபட்டு விழுந்தான் ஒருகூறு கோழியும் மற்றொருகூறு மயிலுமாயினுன் சூரபதமன்.—எ-று.

தோகைமாமறி லாகியரவிறை சுடிகைதன்னிடு வலகுக்கொண்
டேருநாளொழு சேடனாமவர் வெந்தைகந்தர ணிந்துதம்
வாகனாதிக மாகவேறி மடக்கினுற்பொறி பெனவுடு
பாகுகோழிகொக் கரிக்கவென்றுப் தாகைகொண்டனர் குமரரே.

(இ-ள்.) அப்படி கூறுபட்டு விழுந்த சூரனானவன் ஒருகூறு தோகைமயிலாகி நாகேந்திரன்முதலான அந்நக நாகங்களை தன்வாயுழிகினுலே கொடுத்திக்கொத்தியெடுத்திடுக்கஞ்செய்வதுசுணம் எம்முடைய சாமியாகிய நுருசுக்கடவுள் தம்முடைய வாகனமாக யேறிட்டத்தி மடக்கியடக்கினார் நட்சேத்திரங்க்கையும் பொறிநளாகக் கோழிகொத்திக கொறிப்பதுகண்டு அதனை வெற்றிக்கொடியாகக் கொண்டருளினார் குமரரசுவாமி.—எ-று. (சுசு)

குமரவீர னெதிற்பொருங்கன கோரசூரனை வென்றவன்
றமார்வன்சிறை யாவுமீண்டவ ரடிவணங்க விருந்தபின்
றமருகந்தரு தாமணக்கர சங்கரன்றனை வெங்கரத்
தெமுவென்றிரு தான்பிடித்தினி தின்பவன்பி னிறைஞ்சுவார்.

(இ-ள்.) வீரபரக்கிரமமுடைய குமரக்கடவுள் தம்முடனே டெதிர்த்து வலிய போர்செய்த சூரபதமனைக்கொன்று வெற்றிகொண்டபின்பு தேவர்கள் சிறையனைத்தையுமீண்டு அவர்கள் அடிவணங்க விருந்தருளினார். பின்பு தமருகமேந்தி

தாமரைக் கைகளைவுடைய சங்கராளுன பரமேஸ்வரனைத் தம்முடைய கைகளாலெடுத்துச் சூலிசெய்த இரண்டு பாதபத்மங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு இனியதாசிய மனோ பத்தியினாலே பூசுதிருந்தார் வேலவர்.—எ-று. (சுள்)

சூரபத்மன் வந்தைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருகதம்.—௫௨௫.

முருகர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

புத்தேளிர் தமைப்புரப்பப் பொருந்தாரு கனைத்தடிந்து புவனமூன்றில் மெய்த்தேச தரவெழுநது விளங்கியநா கக்கிரியில் வேலர்மேயிப் பைத்தேச பெறவணிந்து பரணையடி வணங்கியெதிர் பகையைக்காய்ந்த வத்திமை யகல்வதற்கே யறுமுகவர் சிவார்ச்சனையி லருள்வைத்தாரால்.

(இ-ள்) தேவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டாக தாருகாசூரனைச் சங்கரித்து திசு புவனங்களிலும் தேககாந்தியுடனே யெழுந்தருளி விளங்கிய நாகக்கிரியிலவந்துசேர்ந்து பரம்புகளை யாபாணமாகத்தரித்த பரமேஸ்வரனைக்கண்டு அவருடைய பாத கமலங்களை வணங்கி யெதிர்த்த பகைவரான சூரர்களைக்கொன்ற திமைபான பிரமகத்தி தோஷம் திரும்பபுகஞ்சுச் சிவார்ச்சனைசெய்யக கிருபைகூர்ந்து அருளினார் ஆறுமுகக் கடவுள்.—எ-று. (சு)

அகத்தியர்நா ரதர்வசிட்டர் கவுதமர்சீர் விசுவாமித் திரப்போரோர் மகத்துலம் தக்கினிப்ப ராசார்பா ரத்வாசர் மறைவியாசர் [வானோர் சுகத்தவர்மார் கண்டர்கவுண் டிகர்முதலோர் தொல்முனிவர் சுர்கோன் மிகக்குழுமி வேதனும்வே தனைக்கமல வுந்திதந விண்குழு.

(இ-ள்) அகஸ்தியர், நாரதர், வதிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர் என்னும் பெயரையுடைய முனிவர்களும், சதாயாகஞ்செய்தின்ற சமதக்கினி, பராசா, பாதக் வாசர், வேதவியாசர், சுகா, மார்க்கண்டேயா, கவுண்டிசர், முதலாகிய பூர்வார்ச்சித மாண முனிவர்களும், தேவர்களும, தேவேந்திரனும், பிரமாவும், விஷ்ணுமுதலான சகலரும் சூழப்பெற்றா ருமாரக்கடவுள்.—எ-று. (உ)

தனதுதிருப் பேரதனாற் றண்முமா தீர்த்தமெனச் சயிலத்தாக்கித் தினமுனிவர் மூழ்கவ தீர்த்தமதிற் றுபித்துத் தினந்தான் ரோய்நது மனதின கேசுரனை வந்தித்து முப்பொழுதும் மலாத்தாளபோற்றி யனவரத மைநதெழுத்தை யறுமுகத்து மானுபதே சத்தாற்பெற்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி யனைவருஞ் சூழ்ந்துவா விருந்த குமாரக்கடவுள் அந்த நாகக்கிரியில் தம்முடைய பெயரால் குமாரதீர்த்தமென் றெருதீர்த்தமுண்டாகி தினந்தினம் முனிஸ்வரர்கள் முழுகும்படியாக அந்தத்தீர்த்தத்தில் கதைமுதலாகிய கவிதீர்த்தங்களும் ஸ்தாபித்து அதில் தாம்முழுகி மனவுறுதியாக காகேஸ்வரனை வந்தனைசெய்து திரிசந்திகாலமும் அவர் பாதாவிந்தங்களைப் போற்றிசெய்து அனவரதகாலமும் சிந்திக்கும்படியாய்ப்பஞ்சாட்சரங்களை ஆறுமுகத்தினுஞ் சிவனுபதேசிக்கப்பெற்றார்.

பெற்றுமைபா கனைத்தினமும் பெருமிதப்பன் னிருகரத்தாற் பிரசமென் பூந் கற்றைகுவை குவைசொரியக் கற்பகப்பூந் காமலையின் கண்ணதாக்கிக்

கொற்றமுற வடக்கிருநர் கொன்றபிர மஹத்தியற்க் கோத்தபாக்
ன்றநளிம வடிவையுள நளினமல ரிடையிருத்தி னைந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அருண்மயாகப் பெற்றுக்கொண்ட பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டு அர்த்தநாசுவரனைத் தன்னுடைய பன்னிரண்டு கைகளினாலும் தேனப் பொழியப்பட்ட திவ்விய புட்பகைகளைக் கற்றைக் கற்றையாய்க் குப்பல குப்பலாக வாழிச் சொரிந்து பூசுக்கும்படியாகக் கற்பக புட்பகாவனத் திருநாககிரியி னிடத்தி லுண்டாகக் கொன்றபிரமகத்தி திரும்படியாக உமைபாசுருடைய திருவடிக்கையத் தமது மனத் தாமரைப்பூ மத்தியிலிருத்தி அன்பின லுருகி ஆனந்த பாவசமாநா கந்தஸவாமி ()

பின்னலைமன் னியமுடியும் விண்டொளிரம் பிறைநுதலும் பிணையினோக்கு மன்னியபுன்னகைவாயும் வளைக்குழையும் மானகனதும் வயநகுக்கையுந் தன்னியவந் கதப்புயமுணுதுடைகொங்கை நிறைமாற்புந் தூச்செம்பட்டின் பன்னியலு மருங்குலும்பொற் பாடகப்பா தமுநினைந்து பணிந்தார்வேலர்.

(இ-ள்.) பின்னலையுடைய சடைமுடிக்கூந்தலும், பிரகாசிக்கின்ற பிறைபோன்ற நெற்றியும், மானபோன்ற பாவையையுடைய கண்களும், நகைப்பொருந்திய திருவாயும், சகக்கருகுழையும், மானமுடையவந்திய கையும், நாசகேயூரத்தித் புயநகளும், சொர்ன ரத்தின மால்கள நிறைந்த முலைமாடும், செம்பட்டமுடைய இடையும், சொர்னபாடக மணிந்த திருப்பாதமும் இப்படி அர்த்தநாசுவரருடைய ருபத்தை மனதிலே நினைந்து துதிசெய்து வணங்கினா வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று. (ஈ) வேறு.

அம்மனுக்கும், ஸ்வாமிக்கும், உபயார்த்தமாகப்பாடிய

அர்த்தனாசுரர் திருக்கவிதை.

* மனத்தினில்தியானம் மகரவகரம் யகரநகரம் சிகரஞ்சியே

வனத்த சிகரம் யகரநகரம் மகரவகரம் வகரஞ்சியே

தினத்த மகரம் யகரநகரம் நகரமகரம் சிகரமவர

யுனத்த யகரம் நகரமகரம் சிகரவகர மோதினரால்.

வேறு.

ஓதியசு ரோசர்பிர மத்திமுற்று முடைந்தோட வெழுத்தோரைநதும்

பேதமுற விப்படியே செபத்தொழிலிற் குமரோசா பெரிதுகூறி

வேதநெறி தருபூசை தினம்புரிந்து விமலரிணை யடியைப்போற்றிக்

காதலுறும் * குமரோச ரொனுஞ்சிவலிந் கப்பூசை கருதுகின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமோதிய அசுரர்களுடைய பிரமகத்தி முழுதும் நிவாரணமாகியோட ஐந்தெழுத்தையும் பேதர பேதமாக மாறி மாறி தியானித்து செபஞ் செய்து யிருந்த வன்புடனே வேதாகமப்படி பூசைநித்தியமும் புரிந்து சிவனுடைய திருவடித்தாமரையைப் போற்றிசெய்து ஆசையுடனே குமரோஸ்வரர் சிவலிந்கப் பூசைசெய்ய மனதில் கருதினா சுப்பிரமண்ணியசுவாமி.—எ-று. (எ)

கிளர்ந்ததெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரமதீர்த்த தத்தின்றென்றேழ்
வளர்ந்தபன்னு கத்தீர்த்தத் திற்குமேற் றிசையாக வாணோர்போற்றித்

குமாரதேவா சிவபூசை செய்தமையால் பரமசிவத்துக்குக் குமரீஸர்
என்று பெயராயிற்று.

இத் திருக்கவிதை மந்திரத்தியானமரகைபரல் உரையிடாமல் ஏட்டிலுள்ளபடி பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தனர்ந்தபெருந் துயரகலத் தாருகனிற் றரும்பிரம கத்திரீங்க
விளைந்ததிருக் குமரேசர் வியந்தசிவ லிங்கமொன்று விதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) கிவர்ச்சியை யுடைய தெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரம் தீர்த்தத் தின் தென்கிழக்காக வளர்ச்சியையுடைய நாகதீர்த்தத்திற்கு மேற்குக்கிசையாக தேவர்கள் போற்றிசெய்து தளர்ச்சியுடைய மிருத்த துயரர்கள் தீர்த்தாருகாரூரணக் கொன்றதைப்பற்றி வந்த பிரமசத்தி நீங்கத்தக்கதாக திருக்குமரேசர் அற்புதமான ஒரு சிவலிங்கத்தை அங்கனே விதித்து ஸ்தாபித்தார்.—எ.று. (அ)

தாபித்த சிவலிங்கத் தனிற்கயிலே நாயகனே யாவாகித்து
சேபித்தர்ச் சனைபுரிந்து சிவன்பதஞ்சோ டசவுபசா ரத்தாற்போற்றி
கோபித்துத் தனையடர்ந்த வசுரப்பிர மத்தியறக் கோழமுன்றானே
நாபித்துஞ் சதுர்வேத மந்திரத்தாற் றேத்திரங்க ணவிலாநின்றார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஸ்தாபித்த சிவலிங்கத்தில் ஐகலாசநாதரை யாவாகனஞ் செய்து தெரிசித்து அர்ச்சனைபுரிந்து சிவனுடைய பாதமலர்களைச் சோடசவுபசரங் களால் பூசித்துப் போற்றிசெய்து தம்மைக் கோபித்துவந்த அசுரர்கள் பிரமகத்தி தீர திரிநேத்திரனை நாலினாலே சதுர்வேத மந்திரங்களா லர்ச்சனைசெய்து வணங்கி னார்.—எ.று. (ஆ)

சிவலிங்க மதுபடி கநிறமாகத் திருமுகமைந் துந்தோட்பத்தூந்
தவசிந்தை தருந்திருக்க ணைம்முன்றுந் தடங்கரத்திற் படையீனாந்தும்
நவசிந்து ளாயமதி புரகமுறைந் திடுசடி லநறுங்கிரீடம்
பவசிந்தை யுறும்பொயின் பாங்குமுரு கேசருளம் பதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) அந்த சிவலிங்கத்தில் படிக்கநிறமாக ஐந்து திருமுகமும், பத்தத்தோள் களும், தவசிந்தைகொடுக்கும் பதினைந்து திருக்கண்களும், வகையிற் பற்றிய தசாயுத மும், புதுமையான சங்கையும், இளம்பிறையும், நாகமும் பிரியாமல் வசிக்கப்பட்ட சடைமுடியோங்கிய கிரீடங்களும், பவசிந்தாருவந தீர்க்கப்பட்ட உமையொருபாக முமாகத் தமதுள்ளத்தில் நினைத்து ரூபத்தியானஞ் செய்தார் முருகேசர்.—எ.று.

அமரேச ரடிபரவ வசுசோசரிடர்தொலைய வகிலம்வாழ்கக்
குமரேசொன்றுசிவ் லிங்கத்துக்கொருதிருநா மந்தான்குடறி
நமரேசரெனப்பணிய நகரேசர்நயத்ததிருச் செங்கோடாங்கண்
சமரேசனெனவெதிர்த்த தாருகனைக்கொன்றநவை தணிர்தார்வேலர்.

(இ-ள்.) அமரேசரான இந்திரரும், தேவர்களும் அடிவணங் அசரேசரான சூரர்துவங்களெல்லாம் அற்று நசித்துப்போக அகிலாண்டங்ளெல்லாம் வாழ்வன் டாக அப்போதந்த சிவலிங்கத்துக்குக் குமரேசொன்று ஒரு திருப்பெயரிட்டு நம்மு டைய சுவாமியென்றும் நராதிபதிகளான சகலரும் பத்தியுடனே வந்து சேவித் தும் திருச்செங்கோட்டித் தலத்தில் யுத்தத்திலே நாசகாலனென்று வந்தெதிர்த்த தாருகாரூரணக்கொன்ற பிரமகத்தி தீர்த்து பிரகாசமாக விளங்கினார் குமாரர்.—எ.று.

தாருகன்றன் பிரமகத்தி தனியகன்றுபின்னரவண் சண்முகேசர்
காரகன்று பிரியாத கனகதிருச் செங்கோட்டிற் கடிந்தசூரன்
போகன்றங்கவன்போலப் பின்பிடிய வன்முழதற் பின்னுந்தம்பேர்ச்
சீருகந்தமுருகேசரொனுஞ்சிவலிங் கப்பூசை செய்ததன்மேயந்தார்.

(இ-ள்.) தாருகாரூரணக்கொன்றதினால் வந்தபிரமகத்தி தம்மைவிட்டு நீங்கி னபின்பு அங்ஙனம் சண்முகக்கடவுள் மேகம்பிரியாமல் மொய்த த கன்கமயமாண்

திருச்செங்கோட்டித் தலத்தில் தம்முடைய கைவேலால் சங்கரித்த சூரபன் மன்றிந்து அவன் பேர்போயும் அவனைப்போலச் சாயாசொருபமாகத் தொடர்ந்த வந்த பிரமகத்தி திரும்படியாகத் தம்முடைய பேராலே அழகிய முருகேசசொன்னும் ஒரு சிவ விக்கத்தைப் பூசித் தர்ச்சனை செய்யத்தொடங்கினார்.—எ-று. (கஉ)

தேவருலகத்துமிகச் சிறந்தகற்பதாருவேலார் திதியின்சூரன் பாவமனையிடத்துவைத்தா னவற்றையெல்லாம் பணிமலையிற் பதித்தாராந்த காவினொருகற்பகக்கா கதித்தனவத்தருவினிழ்ந் கண்ணதாகத் தாவினாள்முருகேசர் தனைத்தாபித்தற்சிக்குந் தன்மைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தில் மிகுந்த சிறப்பையுடைய கற்பகசுருவையெல்லாம் திதி புத்திரனுன சூரன் தன்னுடைய பாவஞ்சூழ்ந்த மானிகையினிடத்து வைத்திருந்தா னதாகையெல்லாம் கந்தசுவாமியானவர் கொண்டுவந்து திருநாககிரியிடத்திற் பதித்துவைத்தார் அந்தப் புட்பகாவனத்தில் கொஷ்டமாக மிகுந்த கற்பகவிரூட்சா தின் நிழலினிடத்திற் சற்றுந் குறைவில்லாத கிருபாமூர்த்தியான முருகேசரனைப் பூசித் தர்ச்சிக்குந் தன்மையாக அன்புகூர்ந்தார், முருகக்கடவுள்.—எ-று. (கங)

வந்தியபாடானமலைப் பாண்டிசர்வளமேற்பால் வந்ததீர்த்தந தந்தருமாச்சுனையிற் சண்முகர்சென்றாடிமுனி வராதற்குமு முன்னுரியதிகள்முடித்து *முருகேசர்தமைத்தொழுது முக்கண்ணனைச் சந்ததமும்பிராபாங்க ரஞ்சதாசிவவிலிங்கந் தன்னுட்கண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டிசரசாமி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வந்தியபாடான மலைக்கு மேற்குப்புறத்தில் சம்மால் ஏற்படுதெனவைத்த திவ்வியகுமார தீர்த்தத்தில் முழுதி நேமத்துடனே முனிவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர முதன்மையான நித்தியகன்ம நியதிகளெல்லா முடித்து முருகேசரையாகப்பிரகாரம் புசுசெய்து அர்ச்சித்து கைதொழுது சதாசாலமும் திருநீர்த்தனை உமையொருபாகமாக வெழுந்தருளிய சதாசிவமிதவென்று அந்தச் சிவலிங்கத்துள் சிவசொருப தெரிசனங்கண்டார்.—()

கண்டுகும ரேசர்தமைக் கைதொழுதபடிமுருகே சனாயும்போற்றி மண்டலஞ்சூழ்பவ்மலையில் வருநாகதீர்த்தத்தின் மகிழ்விறோய்ந்து விண்டலஞ்சு ழிமையர்விர தியருமுனி வர்களும்வினே யாடிக்கூடிப் புண்டரிகன்முதல்விரும்பச் சத்திரபோசனங்கொடுத்துப் புரிந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அப்படி செரிசனங்கண்டு பக்தியுடனே முன்முமேசரனைப் பூசித்த படியே முருகேசரனாயும் பூசித்து பூமண்டலங்க ளெல்லாம் வணங்காரின்ற திரு நாககிரியிலிருக்கும் நாகதீர்த்தத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனே மூழ்கி விண்ணுல கஞ் சந்தோஷத்துடனே வாது சேர்ந்து பிராமுதலான பிராமணசனங்க ளனைவ ரும் விரும்பிப் பூசிக்கும்படியாகச் சத்திரங்கட்டிப் போசனங்கொடுத்துப் பிரிவகூர் ந்தார்.—எ-று. (கரு)

இப்படியிப்படியதெய்வ யுக்த்தனந்தநாள்முருகே சனாயுமேத்தி மைப்படியவராகேசர் மலர்ப்பதத்தையாதரித்து மங்கைபாகன் னைப்படியுஞ்சடைமுடியான் பங்கயப்பாதந்தொழுது பருணபேத மொப்பபுறம்திரமோதி யுரகவணமீதுதவ முதவாரின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் தேவயுகத்தி லளவில்லாதநாள் பூசுசெய்து வணங்கி வாழ்த்தி நாகேசர் பாதாவிக்கங்களைப் பணிந்தேற்றி சற்பாபாணங்களைத் தரித்தச

முருகர் பூசித்தமையால் பரமசிவத்துக்கு முருகேசனென்று பெயராயிற்று.

டையையுடைய அர்த்தநாஸ்பர சுவாமி பாதமவர்களைத்தொழுது வணங்கி வருண
பேதமாகி யொப்பற்ற மந்திரங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு நாகவிரியின்மீது தவஞ்
செய்கின்றார் கந்தசுவாமி.—எ-று, (கசு)

உதவியின்ற ளதனினுடற் றியதாருக்கீரூ னுமைசேய்யீதில்
விதமுறப்பற் றியவினைகள் விட்டனந்தகாந்தியுடன் விளங்கா கின்றார்
திதமிசுசெங் கோட்டிலுந்த நாகதீர்த் தஞ்சத்ர தீர்த்தமென்று
மிதவியநாமம்படைத்து இமையவருந்தமதுவினை யாவுந்தீர்த்தார்.

(இ-ள்.) அப்படித் தவஞ்செய்கின்ற காலத்தில் தம்முடைய கைவேலினுலே
சங்கரிக்கப்பட்ட தாருசாகுரன் உமையின் புதல்வனான முருகேசர்பெரில் வர்னபே
தமாகப் பற்றிப்பிடித்து பிரமகத்தி தோஷவினைகளெல்லாந்தீர்த்து விமோசனமாகி
அனந்தங்கோடி சூரியப்பிரகாசமான தேசகார்தியுடனே விளங்குகின்றார் பெருமை
மிஞ்ந்த திருச்செங்கோட்டில் நாகதீர்த்தஞ் சத்திரதீர்த்தமென்று மழகிய பர்ப்படை
த்து தேவர்களுந் தங்கள் வினைகள் தீர்த்து சுகம்பெற நிருந்தாகள்.—எ-று (கசு)

நமதுவினையகன்றதற்பின் றருமருவுகிருச்செங்கோட் டானைச்சார்ந்து
நமதுயிராகியமுருக நாயகத்தைவிழைகவொ ரளினத்தோனு
மெமதுமுனிவாருநிறை யினையோருநிரநும பாருமணடி
புமதுகுமாருக்கடி யோ முதவுகைமா டென்னுளதென் னுணாக்கஞ்ஞர்.

(இ-ள்.) இப்படி தங்கள் வினைகளெல்லாந் தீர்த்தபின்பு ஏற்பகச்சோலை சூழ்ந்
த திருச்செங்கோட் டந்ததாரீஸ்பரமைக் கண்டு வொளங்கி சொல்லுகிறார்கள் சுவா
மி யெங்களுக் குயிருருயிராகிய முருகக் டவனை யெங்களுடனே அனுப்பவேண்டு
மென்று பிரமதேவனும் முனிஸ்பராகளும் நிறைந்த தேவர்களும் தேவேந்திரனும்
வந்து தேவரீருடைய குமாருக்கு அடியேன்களால் செய்யப்பட்ட கைமாறென்
றனென்று அறிவிக்கின்றார்.—எ-று. (கசு)

தெய்வமகபதிபுதவு மடவரலைமுருகருக்குத் திருக்கல்யாண
முய்வரச்செய்தமருலகத் துலவாரீரோடூலகு முவந்துபோற்ற
விவ்வளங்கண்டடியியங்க ளிருவிழிபுங்களிகூர்தற் கேழைபாக [ரால்.
செவ்விதருள்புரிகெனச்செங் கோட்டிலுரன் நிருப்பதந்தேர்த் திரஞ்செய்தார

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் மகளான தெய்வசேனையை முருகக்கடவுளுக்கு நாங்க
ளும்புமபடி திருமணஞ்செய்து செயலுலகத்தில் உலாவி வருமபடியான அழகை
க்கண்டு நிரோருலகமும் போற்றிபுகழ ஏகங்கள் கனவுளிரக்கண்டு சேவித்து
சந்தோஷிக்கத் தக்கதான லமைப்பொருபாகரை நன்மையாகக் கிருபைசெய்தருளுமெ
ன்று திருச்செங்கோட்டில் சுவாமி திருப்பாதங்களைத் தெரிசித்து வணங்கிப் போற்
றிசெய்தார்கள்.—எ-று. (கசு)

தேவர்கணமடிபோற்றிச் சேய்க்கினியிருமணம்பாஞ் செய்துமென்னு
மாவன்மொழிதிருவுளத்தி லடைந்துளம்பா கருமாறுமுகத்தான்மனைப்
போவதுநன்றென்னவருள் புத்தேளிருடன்போற்றிப் புயலின்வெய்யோன்
மேவியதுபோல்மயில்வா கனமேற்கொண்டெங்குகந்தர் விராகின்றாரால்.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாம் சுவாமிபாதத்தைப் போற்றிசெய்து கந்தசுவாமிக்குத்
திருக்கல்யாணஞ் செய்குவோம் நாங்களென்று மனமநிழ்ச்சியுடனே சொன்ன பிரிய
வசனங்களைக்கேட்டு சுவாமி திருவுள்ளத்தி லன்புவைத்த சுவாமி ஆறுமுகக் குமா
ரார்ப் பார்த்தா ரீ யிப்பொது தெய்வலேத்துக்குப் போவது நன்மையான காரியமெ

ன்று விடைகொடுத்தருள அப்படியே அவர்கள் கூட்டத்திடனே போற்றிசெய்து
கார்டெகத்திற் சூரியன் சேர்ந்ததபோல மயிலவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளிச் சென்
றார், கத்தசுவாயி.—எ-று. (உ)

கந்தர் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௪௫.

குமாரர் திருமணச் சருக்கம்.

தோகைமாமயில் மீதுவேலவர் சுந்தரந்தர வந்திர
நாகதேவ புரத்திலேரு நலத்தையாதென நவிலுவா
மீகமேரு வெடுத்தமுப்பு வனங்களெங்குமோ ரின்பமா
யாகமெய்த்துய ரற்றுவாழ்ந்தன ரண்டரண்டம் விளங்கியே.

(இ-ள்.) தோகைமயில் வாசனத்தின்மே ஸ்ரீ வேலவர் அழகுபெறத் தக்கதாக
இந்திரநகரத்திருச் செல்லாநிறை வினோத்தக யென்னென்று சொல்லுவோம்!
மகாமேருவைச் சூழ்ந்த திரிபுவனங்களெங்கும் மோகலின்பமாகத் தேகசவுக்கியமா
கத் துயரங்களெல்லாம் தீர்ந்து வாழ்ந்தார்கள், அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் விளங்
கியிருக்கும்படி யாக.—எ-று. (க)

சண்முகன்வரு போதுவானவர் தானவர்க்கிறை தாருகன்
விண்முனைந்து பிடித்தவன்சிறை மேயதெய்வர மம்பையர்
கண்முகங்கதிர் கண்டபோன்மலர் காணநண்பரோ டெதிர்கொளா
எண்முனைச்செய்திவ வாழ்வுதந்தநீ ரின்னவின்பநீ ரொய்துவீர்.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் வருகிறபோது தேவர்களை ஆகாந்திரான தாருகா
ருகன் தேவர்களைத்திற் போர்செய்து பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவனைவந்த சிறை
யில் சிக்கியிருந்த தெய்வரம்பைகள் சூரிய உலகையங்கண் டலர்ந்த கமலம்போலும்
முகமலர்ச்சியாய்த் தேவர்களான தங்கள் தங்கள் கணவருடனே யெதிராகொண்டு கண்
சூளிரக்கண்டு செவித்து எண்ணுதற்குரிய விஜயஞ்செய்திருந்த வாழ்வுதந்தீ ரின்னம் அ
னேகவின்பங்களை அனுபவிப்பீரென்று பிரியவசனங்கள் கூறினார்கள்.—எ-று. (உ)

என்றுதேவரோ டெனையமங்கைய ரிந்திராதியர் சந்திரர்
துன்றுசூரியர் வருணர்மாருதர் சொன்னமன்னிய வுத்தரர்
நன்றுதாருக னுக்கிடைந்தவ னாழியத்தி லழுந்தினோம்
வென்றிவேலவ வாழிவாழிநின் வேல்விளங்க விளங்கினோம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி தேவர்களுடனே மற்றுள்ள தெய்வப்பெண்க
ளும் இரத்திராதியர், சுந்தரசூரியர், வருணர், வாய்வுகள் சொன்னமுடைய சூயேரா
களும் வாரீர் சுவாரீர், அன்று தாருகா ஞானுக்குப் பயந்து அசுரருடைய னாழியத்தி
லழுந்தினோம் வெற்றி வேலையுதககடவுள வாழி வாழி, உம்முடைய வேல்விளங்க
விப்போது நாங்களும் விளங்கினோம்.—எ-று. (ங)

எனவியம்பினர் புட்பமாரி யிறைத்திறைஞ்சினர் வானுளோர்
கனிவினந்திரன் வந்துநல்லரி யூதனத்தி லிருந்தினுள்

கனாகபோதழிகை புனைந்து கனிந்தரம்பையர் கானமோ
முனியநாடகமாட வேலவரின் பமுற்புவிளங்கினர்

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரியவசனங்கள்கூறி புட்பமாரி பெரிதழிகைஞ்சினர்
கள். தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அப்போது அழகிய தேவோரின்வந்து கந்தசு
வாமியை மேன்மையான பொரு ரத்தினமயமான சிங்காதனத்திலிருந்தவரை சொர்
னப்புட்பங்களிட்டு பாதுகைசெய்து அலங்காரத்துடனே மணங்கனிந்து தெய்வரம்
பாஞ்சிகள் நடனசங்கீதங்களைப்பாட யின்பமுற்று விளங்கினர் வேலவர்.—எ-று.(ச)

சத்தமாமுனிவரும்விதை கொள்நந்தியுஞ்சுதுர் வேதன
மைத்துனச்சுதுர்முகனும் வாழியமாமுஞ்சுத்தம் விதித்தனர்
சித்திரச்ச்சிவத்திரத்தொளிர் தெய்வச்சேனையை மெய்விளங்
குத்தமக்கதிர் வேலவருயர்வதுவை செய்தன நுமீபாகோன்.

(இ-ள்.) அப்போது சத்தமகாமுனிவர்களும் விஞ்சையுடைய கந்திகேசரரும்
சுதுர்வேதனங்களையுடைய மைத்துனனான சதுரமகாபிரமாவும் நன்மைபொருத்திய
கலியாண முஞ்சுத்தம் விஞ்சுதார்கள். அழகிய பூரணசுபரணப்பொதும பிரகாசகின்
ற முகமுடைய தெய்வச்சேனையை யுணங்கித்து உலாவேனாயிடு ஒளிபுடைய சதிர்
வேலவருகு திருமணஞ் செயதுவைத்தான் தேவோரின்.—எ-று. (இ)

வதுவைசெய்தநதிரா பதப்பிடர்வைத்து வச்சிரன்முதலியோர்
திதவரமபையா நாடகத்தொடு தெய்வதுவதுயி முழுவேழத்
துதிகொள்நந்திரர் கினனாதத்தொலிகருதியின் சுருதிகெழை
வுதவுமைநதரு நிழலிற்றெய்வ அலகெலாம்வலம்வந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படித் திருக்கல்பாணஞ்செய்து வெள்ளையானியின்மீ தேற்றிவைத்
து யிந்திரன்முதலான தேவர்க ளனைவருளுமுந்து சேவித்துவர தெய்வரம்பையர்
நடனஞ்செய்ய துறதுமிவாத்தியங்கள்முதலாகத் துதிசெய்து துதிராராகிய கெத்
திருவர்களும் கின்னர்களும் செய்யும்வீண கானமும் வேதசகருதிகள் லுசை
முழங்க யீழ்க்கையையுடைய பஞ்சகற்பகச் சோலைநிலில் தெய்வலோகமெல்லாம்
வலமாகவந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (சு)

வந்திருந்தரியாசனத்தில் வயங்குமுட்பது மூன்றெனு
மந்தவானவர் நாலுபத்தொ டெண்ணுயிர்த்தவ விருடிகள்
சுந்ததம்புடை சூழ்முலாசிகுடத்தமன்பொடு சாற்றுமா
விந்திரன்பிரமன்சுகற்கிவ ரிட்டமா முடிசூட்டினர்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவலோகத்தில் வலமாகவந்து அழகிய சிவகாதனத்தி லெ
ழுந்தருளியிருந்து முப்பத்துமுககோடி தேவர்களும் நூற்பத்தெண்ணுயிரம் முனிவ
ர்களும் புடைசூழ்ந்துசேவித்து மனமகிட்சியுடனே ஆதீர்வாதஞ்செய்துவிளங்கியந
திரனும் பிரமதேவனும் கந்தசுவாமி இரத்தினமயமான முடிசூட்டி லுள்கள்.—எ-று.

என்றுமெங்கள் செனாபதிப்பெயரெய்திநதீர் தெய்வச்சேனையும்
வன்றிறன்குமரோசா நீருந்வாழ்வு தந்தருள்வாழ்கொ
வொன்றுபோல வெல்லோரு மோதினரும் பரிம்பரிசிறைஞ்சிலு
ரன்றவற்கபைபவர் தங்கனோடருள் கொடுத்தனர்முதக.

(இ-ள்.) இன்றுமுதலென்றைக்கும் தெய்வச்சேனையும் வலிமைத்திரமுடைய குமரோசர்
பெறுவிளங்கி நம்முடைய தெய்வச்சேனையும் வலிமைத்திரமுடைய குமரோசர்

நீரும் நமத வாழ்வுதந்தருளினீர். நன்றாகவாழக வாழ்வென்று அனைவரும் ஒருவர் போல் யெல்லாரும் ஆர்வத்தோர்சன. உம்பரான மேலுலகத்தவரும் பாம்பரான பூலோகத்தாரும்வாண்கிவழகத்தோர்கள். அப்போது நன்மையாக காட்சிக்கொடுத்த அபையவராகருடனே கிருபைசெய்தருளினீர் ஆறுமுகக்கடவுள்.—எ-று.

அயிலிவிழித் கம்லமுகமுமைக்குழு லணிமணிக்குழையமுதவாய்க்
சூயின மொழிப்பிறைநுதல் வளைக்கரகொடி யிடைக்குல மலைமுலை
மயிலியற்குந விளைபுயத்துணைவனை மணிக்களவனநடை
செயலெழிற் பெறுதெய்வமாமயில் தெய்வசேனையோ டெய்தினர்.

(இ-ள்) வேலபோன்ற கணங்களும், தாமரைப்பூப்போன்ற மூகமும், மேகம் போன்ற கூந்தலும், அழகிய தாடகங்களணிந்த குழைகளும் அமர்தவராய்க் குயில் போன்ற மொழியும், பிறைபோன்ற நெறியும், வளைகளைகளாக கொடிபோன்ற யிடைபுயம், மலைபோன்ற முலைகளும், மயிலபோலுஞ் சாயலும், பச்சைசூழங்கிறபோன்ற தேள்களும், அலங்கரி மாண திருமங்கலி உரபரண மணிந்தகடவுளும். அன்னம்போல நடைபுமாக அழகையுடைய தெய்வசேனையோ பெண்புடனே சேர்ந்து மகிழ்ந்தெய்தினர் முருகவேள —எ-று. (க)

தேவர்நுழுவராமலைச்சிவ தேசிகன்றிரிபுடைபுரங்
காவலபெற்றருளி யிசுராகமலபாதம்வணங்கிசின்
நேயிழ்ச்சியி மெய்வசேனையை மிருவார்தாளு மிறைஞ்சுவித்
தாவலின்வலம்வந்து தந்தையை யன்னைபைத்துதி பன்னினர்

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூழ்த்து சேவித்துவர ஸ்ரீநாகக்கிரியில் வந்தெய்தி சிவதேசிகரான திரிபுரகச்சரி யீட்பாசம பொருந்திவிளங்க அழகுபெற்றுடைய நாகேசரர் பாசமலங்களை வணங்கிசின் அயிலிவிழித் குயில்மொழியாளாகிய தெய்வசேனையும் சுவாமி அம்மன் இருடார்பாதங்களிலும் வணங்கி அன்புடனே பிரதட்சணம்வந்து தந்தையுந் தாயையும்வணங்கி தோத்திரஞ்செய்கின்றா குமாரசுவாமி.—எ-று. (க0)

அடியுயர்யானறியாது செப்பிழையை நீபொருத்துய்யவென்
கொடியவலவினை மாற்றியாண்டிருகொங்கைதந்தென தன்னைமாற்
படியுளந்தருள் படியினுடைர் பாரதாருகன விதமெலாம்
பொடிபடித்திய வலியெனக்கருள் புதியவேல செய்தபுதுமையே.

(இ-ள்.) அடியேன் என்னை யறிந்துசெய்த பிழைகளையெல்லாம் சுவாமி நீர் பொருத்தருளி வாழியென்று கொடியாகிய வலவினைகளெல்லாம் நீர்த்தெனையாண்டு உபயமுலை யுமாதத்தந்தருளிய யென் தாயிடமாகியபடியுளந்தருளியபடியினாலே என்னை யடர்த்தென்கிறது யுத்தஞ்செய்த வலிபதாருகாரூரன்போர்த்தொழிலெல்லாம் நீர்த்துள்ளியாயபோரும்படி. யெனக்கு வலிமையும் வெற்றியும்கொடுத்த புதுமையையுடைய சத்திவேல் செய்த மகிழ்மையென்றுசொல்லி துதித்தாரகந்தசுவாமி.

எனவணங்கிய சேலையிருவரு மிருகைபார வெடுத்தனைஞ்
சூனதுகல்விபு முனதுந்நரும் முயர்வுபோலுயிர்த்தோங்குவென்
நனநடைத் தெய்வசேனையைத் தமதருகனைத்தெமதறுமுகற்
கினியவின்முமன்பு மெய்துக வென்றுநண்பிலியம்பினர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொல்லிவணங்கிய குமாரசுவாமியை சாமி அம்மனிருவருந் தவகன கைகளால் யெடுத்தனைத்து உன்னுடைய கல்வியும் அழகியகிறப்பும் நம்முடைய மேன்மைபோலுற யுயர்த்தோங்கவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யன்ன

நடைவையுடைய தெய்வசேனையை தற்கள பக்கத்திலுள்ளதது மீழ்முடைய திருக்கு
மாரருக்கு யினிதாகிய மீன்புறம் அனபும உளக்குண்டாகவென்று அனுபுடனே தி
ருவாயமலர்ந்தருளிஞாருள் —என்று (கஉ)

எயதுமிந்தவரக கொடுதகடுளிந்திராகிரா முகவுளோ
செய்தவங்களுடரனை யருசு² செயதுபோற்றி நிருந்தனா
மெய்தருமபலபுக மனைத்திலும் வேட்புத மெடுபபடுதோ
கொய்தழைத்தருவுண்டனனோமொ கோமாமரமானநால

(இ-எ) சாமி உமம்னிநுவுரு நிகுவரகொடுதரு நினயின மீநிரன முத
லானதேவர்கள் முனிவாசனையென்று சுவாமிபவலையுங் போய்வா மெதா
ஸத்தானவகளிற்சென்று செய்யுந்தவங்களுடனே சிவன மீ திதவப் போற் றிசெய
திருந்தாராக லிசெயமாக பலபுகுதா னனதுமே டேட்டேடு மிரதய நள
ருயசெழித்தது தழைத்துள்ளவங் கொரு ரக தடவு யி அன ளனோம அழ
குபெற வெரு மாமரம் ஆனதென ளாறு (கஉ)

அந்தமாமரமண்டாண்டமு கட்டினிறீர்² வானதாய
வந்தவோது பாதலகமடத்திலுங்கு மீராவ சீயநரப
முநதுகோடுகிகாத மயபடிபுண்ட கர யமிவிணம்மய
நந்திமேலது மபபுருநகலிந பதாம நாரமுமே

(இ-எ) அந்தமாமரமானது அனடாண்ட முகடுமுட்டவளாகது தழைக்கிருப
பதாயினவோரானது பாதாளத்திலிருக்கிற ஆிக்கமட திருமெ ருவல்லையுடை
யதாயின் பனைகள் கொம்புகள் சிவந க்கர முட்டமிட்டத்திருப்பதா யழமரம் பி
ர்மமாவாய் நடுமரம் விஷ்ணுவாப் மேலமரம் துணிவனாருக்கு சிவனாக வியபடி
திருமூர்த்தி சொருபமாக விளங்கியதென்று மெத்தநாளுஞ்சொல்லும் மூகம்
கள்—என்று (கசு)

நாளு நாளுநதும் பெருங்கனி நம்பராஜீய மேற்புற
தாளிலீழ்வ தோரந்த மெனகனி சாகரங்குமுதருளியோன்
முன்னகென மன்னைபாலறு முகரவிப்பரவிப்பவே
தாளிலசோதியா நீயிவற்றொரு கலியருந்தென வருளினு

(இ-எ) தினந்தினம் நல்ல மிரா ளான பிரியகனின சுவாமிசனனிதிரு
மேமருப் புரத்திலிருக்கும் அந்த மரசு உயில னெரித்துவிடம் அப² விழப்பட்ட க
னிகள் சுவாமிகும அம்மனு கும அமுதுசெய்யுமாடி துமமுக்கடவுர் அதை க
னிகளையெடுத்த சுவாமிகும அம்மனுக்கும வேதாயம் செயடா² னொ அது கண்
டபோது சுவாமிபானவா கீ யிந்தக்கனிகளிலே ஒரு கனியமுதுசெய்வாபென்று
கிழைபடாந்து சொல்லியருளினா (கரு)

அரங்கித்தவருட் பெருக்கி² யாதெ வச்சொலவையகரன
பரவிவந்தமுன்னுதவு மாங்கனிபாலி² பெற்றநிலை² எனதுதன்
திருமனைக்கு ளென்னுளும் வேலவா² திருவுளத் தொடருந்தவர்
பிரமணித்தனாதாபலம்பல பிரமனு² மதிப்பறு

(இ-எ) அப்படி யருளிச்செய்த பரமன ப ருடைய கிருபையெனவென
ன்று சொல்லப்போ² ளோ முன் ஒருநாளையே² யில புகரத்தன் விச யகமுா² கித்
தம்மை வலமாகவந்து மாநுகனியை வாங்கிப்பொசித்தா ரப்போ² குமாரா கனி² ப
ரவில்லைபென்று அது கீழ்த்தியமாகத் தம்முடைய திருவாலைத்திருள் மாமரமுன்

டாக்கி யதன்சனிகளை வேலவர் திருவுளப்படி யமுதுசெய்வதாய் அனக்கிரகஞ்செய்தருளின ரதிற்பெருமையை பிர்மதேவனாக மதிக்ககூடாது.—எ-று. (கக)

அந்தமாங்கனியறுமுடித்தரூந்து வாரிமையவர் பெறச்
சிந்துசிந்தமுத்ததின லவர்திருவடுக்கு முடிக்குமாய
முந்த வொயதபிடுக முற்றி நம்முருகரக் கணிமுக்கண
ரெந்தைகொல் கெனவெத்தியுந்தம தென்றுமென்று மருந்துவார்

(இ-ள்.) இப்படி. வதிசெயமான மாமரத்தின்கனிகளை யாறுமுடிக்கடவுள் புசிக்கு மவ்வாறுதேவர்கள் பெரும்படியாக தேன்பொழிந்து சிக்குப்பட்ட வழதரசமுடையதாய் நல்லகனிகளை சுவாமி திருவடிகளுக்கு முடிக்குங் குளிர்ச்சிபொருந்த முன்செய் சிலகனிகளை அபிவேசஞ்செய்த சிலகனிகளை நிவேததியமாகவைத்து திருநேத்திரமுடைய தந்தையே யென்கர்த்தனே அமுதுசெய்யுமென்று வன்படனே உபசாரமாக நிவேதித்து யென்றைதாரும் அருந்தவார் வெற்றியையுடைய குமாரசுவாமி.—எ-று.

அருள்புரிந்துளபடி பெவர்க்கு மவ்வறுமுடிக்கு மளிக்குமா
தெருள்புரிந்த நலலர்ச்சனைத் தொழில்செய்து நித்தமருந்தலால்
யருகன கன்றிடு மமுதவப்டினில வைப்பதாக வழங்குநம்
பருள்விளைந்தரு ளமுதமாவிரு பாற்பனைத்தெழுபாதமும்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கிருபையினாலே அர்த்தநரிஸ்பரருக்கும் ஆறுமுடிக்கடவுளுக்கும் நாளதவராமல் அமுாதகனிகொடுத்துவரு மாதக்கனிகளை ஞானவரிவுடனே சிவனை யந்சினைசெய்து நிவேதித்து நித்தம்பொசித்தவருவார். குமாரர் மருட்சியிலலாத அமுர்த்தவைப்பில்லவதது எள்ள்குவதாக பரமசிவன் கருணைகடாட்சத்தினாலே அர்த்த வழதமாமரம் யிருபாரிசமும் பனைசதேரூந்து ஒங்கிவளர்ந்து விளங்கியிருக்குதென்றவாறு. (கஅ)

அந்தவண்கனி யானுமம்மைபு மறுமுடித்தனு மன்றிவே
றெந்தவானவர் எந்தமாதவருனு முன்கவிசைந்திடார்
சிந்தையாலகு தொருவர் நுய்ப்பது செய்யிலங்கவர் செய்யநர்
நந்துவெங்கனிலைச் சொரிந்திடு நரகம்விட்டிடு மென்பரோ.

(இ-ள்.) அப்படி வன்மையையுடைய மரத்தின் கனிகளானது சுவாமியும் அம்மனும் ஆறுமுடிக்கடவாரும் அமுதுசெய்வதல்லாமல் மறற்பபடி யெந்தத்தேவர்களாறனும, யெந்தமாதவர்களானும். விரும்பிப் புசிப்பதனைத்தப் புசித்தால் அவர்களுடைய ராவு வெந்துபோ குமபம் வெவ்வியநெருடபுகை வாரிச்சொரிந்து நரகக்குழியித்தள்ளிப் பத்திரஞ்செய்வார்.—எ-று. (கக)

சங்கவெண் டுமெங்கைபங்கர் சடாடவப்பறையமுதினல்
லங்கமெங்குமடி த்தலந்து யிறத்தனினே லுழியியார்
பங்குமென்றனை பங்குபைந்,துணர் பங்குபிஞ் சொருபங்கெலாந்
தங்குசெங்கனி தருகுமனைவர் தங்கன்கண்ணுற லரியலாம்.

(இ-ள்.) சங்கக்குழையைத் தரித்தருளிய அர்த்தநரிஸ்பரர் சடாமகுடத்தில் பிரகாசித்திருக்கின்ற சநிரப்பிறை யபுர்த்தத்தினாலே அந்த மாமரத்தினுடைய தேகமெல்லாம் அடிட்டதலத்திலும் நிறைந்து நிரப்பினதுபோலும் அமுர்த்தமுரியொருபங்கு பசுமையுடைய பூக்கொத்தகனம். ஒருபங்கு மெல்லியதழைகளும், ஒருபங்கு பிஞ்சுகளும், ஒருபங்கு சிவந்தகனிகளாக விளங்கியிருக்கும் அப்படித் தெய்வீகமான மாமரம் யிந்த மணலுலகத்து நரமனிதர்கள் கண்களுக்குத் தெரியவராத மகாஅருமை.—எ-று. (உ௦)

பாவைபங்கனு மாவுமென்றன பான்மையா லொருகாலமும்
பூவுடன்சின்னென்பான் நிதாயுக் புங்கவற்கு மோருதவியாய்
தேவர்வேதியர் முனிவர்மறையவர் திரனெருக்கு முறணற்
வாவலிற்றவ மரிதுபண்ணுதல் வதியினின்றன வரதமே.

(இ-ள்.) அந்தநாரீன்பாரும் அந்த மரமும் ஒரு தன்மையைப்பெற்று யெக்கா
லங்களிலும் புட்பங்கள், காய்சள், கனிகள், மாறாமலழிவாற்றுகடும் யுகபேதங்களி
லும் தேவர்களுக்கொரு உதவியாகும் மற்றும்தேவர்கள், வேதியர், முனிவர்களைச்
சுந்தர்கள் முதலாகிய கூட்டங்கள் மிகுந்து ஆசையுடனே அரியதவஞ்செய்குவார்கள்.
அதன்மகிமை யளவில்லை.—எ-று. (௨௧)

சுவர்தவந்தின முயலந்தின விறையவன் பணிமலையான்
சிவதூரந்தான் ஞானமெங்கடல் திரிபுரமபடமுனிபவர்
புவனேசங்கரிதிரிபுரந் தரிபுனிதை யந்திரிபுருடனார்
தவவிரும்பத முருகர்வந்தனை தனில்வணங்குவார் தி.முமே.

(இ-ள்.) இப்படி இவர்கள் யெத்தேசகாலமும் தவம்சனைச் செய்யாநின்றார்கள
ள். வளர்ச்சியையுடைய விறைவன் நாககிரியுடையவன் சிவதூரந்தரக்கன் கெடைய
கிருபாசமுத்திரச் திரிபுமெரியும்படி கோபிசுதவர வாலையுடைய திரிபுரசுவாதரி-
சங்கரி - புனிதமான அதரிமனவாளாகிய அந்தநாரீன்பரருடைய பாதயுகங்களை
ஆகம்பிரகாரம் தினமும் பூசைசெய்தாரா முருகவேள.—எ-று. (௨௨)

கமலையாரணி பனாபராபனா கனகபூரணி கருணையா
ளமலையாகம் வறிவினாரணி யமுதவாசகி யருவினான்
விமலேகோமலை விரதியாமலை விபுதைமாதவி யிமையமா
னுமைதயாரிதி குமரியாய்ப்பத முளம்விடாமலை முருகவே.

(இ-ள்.) கமலோமது, வேதாம்பிகை, கற்பனை, பராபரி, சொன்னபூரணி, கரு
ணையச்செல்வி, மலவற்றவிலை, ஆகமவறிவையுடைய சாராயணி, அமுர்தவாசகி, கி
ருபாநிதி, கிர்மலாதேவி, கோமளவல்லி, விரதவினோதி, தவ்வியயாமலை, விபுதை, யி
மையமான். உமாதேவி தயாபரி, கவுமாரியென்னும் பெயர்களுடைய தமது தாயா
கிய பாவதியம்மன் பாதயுகங்களை யுள்ளத்தில வைத்துவிடாமல சியானஞ்செய்தா
ருந்தார். மலேக்கதிபுனா முருகர்.—எ-று. (௨௩)

குமாரர் திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகச்சருக்கம் - ௧௯-௧௬ - செய்யுள் - ௫௩-௫௪.

கிஷ்ணச் சருக்கம் .

தேவர்க்கிறை புதவுந்தெய்வ சேனைத்திரு மயிலைச்
சேவிற்பிடர் வருவோர்தரு செவ்வேலர் மணந்தந்
காவற்பெற வனாகின்றபி னமுதச்சொலி னிதளந்
கோவைக்கனி வள்ளிக்கொடி கூடுந்திற நவில்வாம்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் பெற்றவழகிய மயில்போலுஞ் சாலையுடைய தெய்வ
சேனையை யிடவாகனஞ்ஞான பரமேஸ்வரன் புத்திரகுறிய வேலவா, திருமணஞ்
செய்திருந்தார். பின்பு அமுர்தம்போலுஞ் சொல்லையுடையகொவ்வகனியையொ

த்ச அதரமுங்கொடிபோன்ற யிடையையுடைய வள்ளியம்மன் மருவுஞ்செயலேவின்
கச்சொல்லுகிறோம். கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறா குதமுனிவர்

ஏகாதசிரதத்தினி லினிதாந்தவ நிபுணன்
மாகாவலர் வணங்குஞ்செய ருக்மாங்கதன் வாமன்
மோகாநிபற்களுக்க ருக்குமணியாகிய வொருபெண்
னுகர்கர கரியோனை நயந்தரதர மரனான்.

(இ-ள்.) முன் ஏகாதசிரதத்தினிந்த வன்புடைய தவ நிபுணனானவன் மகா
ராஜர்கள்வணங்கும் வெற்றியையுடைய ருக்குமாங்கதராஜன் தவபுத்திரியானமான்
போலும் பாவையையுடையவளாய் யோக்ஸ்பராகளுக்கு அன்புடையவளாகிய ருக்
குமணியென்னும் பெயராய் படைபெணனானவன் சங்கமேந்திய அஸத்தையுடைய
ய கரியோனாகிய கிஷ்கணசுவாமியை மருவுமபடி. யிச்சையுடனே ஆசைகொண்டான்

மறையோனுடனெனையின்று மணத்தற்குவராநீல்
முறையோதிய பிறருக்கெம் மொழியாமணமருள்வார்
குறையோதின நெரியேதுதி கோலத்திருமாலின்
நிறையாயெனை யணையாவிடி. லிறுவேனென வுணந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு பிராமணியைமறைய சொல்லுகிறான். இன்றையதினத்தில்வந்த
யென்னை திருமணம்செய்துக்கொள்ளாவிடில் யெனது தாய்தந்தைகள் முறைமை
யாக வரசர்களை மறழ்த்து பொருத்தமுடைய வரசர்களுக்கென்னை திருமணஞ்செய்வா
கள். ஆகையால் நீர் துவாரகாபுரிக்குப்போய் யெனது மணக்குறையைச்சொல்லி
மூலிகைதனமுந்ததியைவந்து என்னை திருமணம்செய்துக்கொண்டுபோகும்
படி சேவித்துக்கொள்ளு என்றுசொல்லவும் அப்படி அவர் வராமற்போனால் இறந்
துவிடுவேனென்றுசொல்லவும் — எ-று (ங)

மறையோனந்த மயிலவாயமொழி வசுதேவனமகற்கே
பெறவோதினன்வர தேரொடுபெருமாநகர் வந்தார்
நிறமார்க்குரியை யேத்தியநேரத்தினி லிடைபோ
நடிமுதேர்மலச வைத்தேகின ருற்றிப்பிறகுற்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணனைவன் துவாரகாபுரியைச்சேர்ந்து வசுதேவன்மகனான
மருத்தனைக்கண்டுவிடாந் ருக்குமணியேவியாய் மொழியெல்லாம் தெரியப்படச்
சென்னான். அது கேட்டவுடனே தேரின் லரி அந்த ராஜன்நகரத்திற்கு அப்போது
அழகிய கௌவுரியைத் தொழுவவனாகி விரதஞ்செய்யாநின்ற மத்தியிலசென்று
ருக்குமணியேவியை தேரின்மீதேறிக்கொண்டு சுற்றத்தார் பிண்டொடர்ச்சென்றார்.

முட்டாடல்வினைத்தார்கெச ரதமாவின் முந்தார்.
கட்டாண்மையில வந்தானவன் கண்ணாகிய தமையன்
பட்டாவிடொன்றேரத பங்காலினி லினைத்தார்
பொட்டாது மரித்தேபொரு மொட்டார் பிரகிட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பிண்டொடர்ந்துவந்து வளைத்துக்கொண்டு ரதகௌதுரகப
தாதிகளுடனே முனைந்துபோர்செய்தார்கள். அப்போது அட்டகாசஞ்செய்து, ஆண்
மையுடனே வந்தெறித்தான். ருக்குமணிக்கண்ணுக்குச் சமானமான தமையனுப
டியினால் அவனைக்கொன்றால் இடருண்டாமென்று தேர்க்காலில் கட்டிவைத்து ரதத்
தைவிட்டு செலுத்துகிறபோது மருத்தவரசர்களெல்லாம் பின்னிடுமபடி. போசெய்
தார். (ரு)

அக்ககாலையி லாசன்றனோடரு நாரதமுனிவன்
மெய்க்காதலி னுனாகடறு நல்விதத்தி னுனமகட ான்
பொற்காரிகை யமையும்படி புவனங்களுமுன்னிரு
ளிக்காரண முணராதென்கொ லெம்மானோ டெதிர்த்தாய்.

(இ-ள்.) அவ்வேளையில் அரசனுடனே ஈரியதவமுடைய நாரதமுனிவன்
மனதாசையுடனே சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறான். ஓய்ராஜனே விரதஞ்ஞியா
கிய வுன்மகள் ருக்குமணியென்பவள் லட்சுமிதேவியென்றுஞ் சொல்லப்படும். எம்
மவர்களையும் புவனங்களையும் மூன்றா லே பெற்றநருவினவளாம். இதுகாரணம் மறியா
தயெய்முடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவருடனே யென்பெதிர்த்தாய்.—எ-று. (சு)

இம்மாதூலகத்தாயிவன் கரியோன்மணமின்றி
யம்மானிடர்க் கொன்றனகுதநதோபிழையலவோ
மைம்மால்வரைப் புயத்தாய் ருக்குமணியை மன்னவமாற்
கெம்மாதரவர நீவதுவைகள் செய்தருளென்றான்.

(இ-ள்.) இந்த ருக்குமணியென்னும்பெண்ணுனவன் உலகமாதாவென்று சொ
ல்லப்படும் இவனை கிருஷ்ணதேவர் கிருமணஞ்செய்யவேசேயன்றி இந்த மானிடசென்
மங்கள் மணஞ்செய்யக்கூடாமோ. அப்படியெய்வது மகாசுதமலலவோ நீலகிரி
போளும் புயத்தையுடைய ருக்குமாக்க. ராசனே யுனமகடே மாலாகிய மாதவனுசகு
திருக்கலியாணஞ் செயதருளுமென்றான்.—எ-று. (ஏ)

என்றதிபனுட னாரதனியம்புள் கவிடொழுகேட்
டன்றழியனுக்கன் னவரணிமன்றலமைந்தார
மினறாபிபதுவராபதி மேவிக்கரியோனும்
நன்றாய்ருக்குமணியைப்பண்ணு நன்னுனிவினொருநாள்

(இ-ள்.) என்றிப்படி வரசனுடனே நாரதமுனிவன்சொல்லக்கேட்டு மனமகிட்
கிபாக அன்றையத்தினத்தல் நல்லமுகூர்த்தத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ருக்குமணி
மாதை அருபெற திருக்கலியாணஞ்செய்தருளினான். அப்போ துவாரகாபுரியேபோ
ய்சோநது யிருக்குமாளில் ஒருநாள்.—எ-று. (அ)

கரியோன் மடங்கற்றிங்கலினு லாம்கிதைகண்டே
தெரியோர்பதி வம்பாதிபர் செம்மற்றாள் றோன
தரியேனவனிருந்தானது தடையிற் சிலசொல்வா
முரியோய்சவுனக்கே னெனவுயா ருதருநாபபா

(இ-ள்.) கிருஷ்ணசுவாமியானவா நுவணிமாசத்தில் சுக்கிலபட்சத்துச் சதுரதசியில்
நாலாம்பிறையைக்கண்டார் கண்டதனாலே இவருணைமதெரியாமல் வரமாக
பழிவசனங்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மனஞ்சங்கியாமல் இதற்கு யென்னசெய்து
தவிர்ப்போமென்று விசாரயிட்டிருந்தார். அதில் நடந்தவிபரங்களை சில தெரிந்தமட்
டுஞ் சொல்லுகிறோம். கேண்மின்கள் தவமுரித்தாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களேயெ
ன்று சொல்லுகிறார். மேன்மையுடைய சூதமுனிவா.—எ-று. (க)

வேறு.

தத்திராதடியவருளத்திரா விடியலித்தவ மூடிருட்
கொத்திராவகலவெவ் குமுதங்குவிந்து கோகனகமலருய்யவும்

யத்திராறுகவன் தெழுஞ்ரியன்றன்னையுள முன்னியேவெரு
சத்திராசித்தெனு மொருமன்னவன் பெருந்தவமுன்னினுள்.

(இ-ள்.) அவயிருத்தேவியில்லாத அடியவர்களுள்ளத் திருள்வியடி மிர்த்தத்தல
மாகப் பூமி வய முடிக்கொண்டிருந்த இருள்நீங்கவும் வெவ்விய அல்லிப்பூக்களுக்குவி
யவுந் தாமரைப்பட்டாக்கள் மலரவும் சுடர்க்கிரணங்களையுய்த்துப் பன்னிரண்டு பெ
யராக விடுத்தெழுந்தருளி நிதம்வருகின்ற சூரியபகவானை யுள்ளத்திலிடுகினைத்து தி
யானாக சத்திராசித்து வென்னும் ஒருராசன்மிகுக்க் தவஞ்செய்தான்.—எ-று. 40

தலாமீதனந்தகாலம் கதினாரோக்கித் தவம்பண்ணவே
வரமென வியன்டுமென நல்கிபாதித்தனொரு மணிபுகழினான்
புரமேவிமணியது மந்தகப்பெயரதைப் பொன்னுமா
புரமேவுதெய்வபூசையில்வைத்தருச்சனை யுகந்தானரோ.

(இ-ள்.) பூமியிலனந்தகாலஞ் சூரியபகவானைனோக்கிச் சத்திராசித்தராசன்
அரியதவஞ்செய்யக்கண்டு சந்தோஷித்து ஆதிததபகவானொரு திவ்வியமான மணி
கொடுத்தருளினார். அமரபசியினும் கிடையாதமணியது சுமந்தகாமணியென்றுபெய
ர் ஆந்தமணியை சொல்லுரத்திற்பொசித்து பூசையிலவைத்துப் புட்பமலாகளால் அர்ச்
னனை யுகந்துசெய்தான்.—எ-று. (கக)

அருச்சனைசெப்தநாளிலவன்றபி பிரசேனனந்தமணியைத்
தரிச்சனைவருஞ்ஞம வேட்டையிற்தாழ்த்தான் சார்த்தபொழுதே
நெரிச்சவனையோ ரொங்குநெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றதமணியை
விரிச்சகதி டொளிதாங்கொண்டு சென்றக் கரடியீடுற்றதால்.

(இ-ள்.) அப்படி சத்திராசித்தராசன் அர்ச்சனைசெய்யாநின்ற நாளிலொருநாள்
அவன்தம்பி பிரசேனனென்பவன் அந்தமணியையெடுத்தது தரித்துக்கொண்டு அனை
வருஞ்ஞமியிருக வேட்டைகளுப்போலன். போனபொழுதில் ஒருகரடிவந்து அவன்
தலையைநெரித்து நெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றுபோட்டு அந்தமணியைக் கைகொ
ண்டு விரித்தகதிரொளி வீசும்படியாகச்சென்றது.—எ-று. (கஉ)

அப்பொழுதுசாம்புவ வவனவேட்டைவந்தன வவற்றையுணர்வுற்
றிப்பொழுதிதேநெருக் கரடியிருடிப்பினன றேகுமளவிற்
பைப்படியிறிற்பருதி போலொளிபரப்பிய சுமந்தகமெடுத்
கொப்பவதிருண்கினை கொன்றுதன்றிருமணையி லுடனேகினான்.

(இ-ள்.) அந்தவிளையில் சாம்புவராசன் வேட்டைக்கிவந்தவன் அந்த மணிப்
பிரகாசத்தைக்கண்டு யிதேறித் தெவளிச்சமென்று கரடித்தாணையைப் பற்றிப்போ
கையில் பூமியிற் சூரியஉகாதயம்போல சுடர்விரிக்கின்ற அந்தச் சுமந்தகாமணியைக்
கவாந்தெடுத்துக்கொண்டு ஒப்பாகயெகிர்த்த கரடியைச்சங்கரித்து உடனே தன்னு
டைய திருமாளிகையிற் போய்ச்சேர்ந்தான்.—எ-று. (கக)

ஆங்குநிகழ்ந்தவகை சத்திராசித்துளத் தரியாமலே
பீங்குமணிமாயமாய் போவதெனகரியவ னெடுத்தானென
வோங்குபழிவம்புண வினையகசுதுர்த்தியா லுயற்கரியவன்
றுங்கியினுமாத்திவெயி றருமணியெடுப்பச் சமைந்தானரோ.

(இ-ள்.) அங்குநின்றதந்த விறுத்தாதத்தை அரியாமல் சத்திராசித்தராஜன்
பீங்கேயிருந்த மணிமாயமாய்ப் போவதென்ன கிஷ்டனனே யெடுத்துக்கொண்டா

ரிறுக்குவர்கட்டி யெடுப்பரிளைப்ப ரிளைப்பொரு சற்றுமிலா
மறுக்குறின்னு மலைந்து மலைந்தனர் மலையொடு மலையெனவே.

(இ-ள்.) ஒருவனாயொருவர் ஊங்காரஞ்செய்து உருக்குவார்-ள் கால்களா ளு
தைப்பார்கள் மிதிப்பார்கள் உடற்றுவார்கள் சீழே ிழவராகள கைகளை முறுக்கு
வார்கள் சாரிசாரியாக நடப்பார்கள் சமுத்தகளை யிழக்கப்பிடிப்பார்கள் சற்றேயிளைப்
பாருவார்கள் யிளைப்பாரிவத்தடிப்பார்கள் சைபாமல கட்டியிருக்குவார்கள் யிருக்
கிக்கட்டி யடிபெடுப்பார்கள் சற்றையெனைப்பில்லாமல் மல்லாவார்கள் மருக்கமரக
நின்ற மலையில்லாமல் மல்லுயித்தியஞ்செய்வராகள மலையுடனே மலைபொருந்தினால்
போல.—எ-று. (கஅ)

இப்படி யிரொழுநாளிற் கரியவனெதிர் சாம்புவன் மலையு
மற்பொருபூச வராகவ னமருமகாபாரதமாமுனிகர்
செப்புவதல்ல வெனும்படிநின்று செருத்தொழில் கொண்டனர் பின்
னொப்பிலர்யாதென வொருவற்கொருவ ருளத்தினுணர்ந்தனரே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பகைஊராளவரையிலும் கிருஷ்ணனும் சாம்புவனும் தோ
ராமல் பொருகிப்போசெய்து மல்லுயித்ததின் பெருமையானது இராமராவன
யுயித்தியமும் சந்திரர பறபனுயித்தியமும் பகாபாரதயுத்தமும் மிதற்குச்சமானமென்
று சொல்வதல்ல வெனும்படியாக நின்றெறிந்து மகாவிபராக்கிரமத்துடனே
செய்த மல்லுயித்தியத்தில் : ருவர்க்கொருவா வெற்றிதோலையில்லாததாலும் ஒப்
புவமை யில்லாதவர்களானதாலும் யிது யெனனவென்று தனகந்தங்கள் மனதில்
யோசித்தார்கள்.—எ-று. (கஆ)

ஆம்புவனங்களி லாதிபொன்னுடனுமரித்தனை நாளாய்த்
தேம்புவனங்களின் றலையிப்புலியிற் செய்தனரிலையிப்போர்
லீம்புவனங்களின் மேகநிறத்தினன் வினாடிவனென்றுணராச்
சாம்புவனுங்களி யொடுதொழுவானன் தாமோதரவெனவே.

(இ-ள்.) அழகிய பூமண்டலத்திலே யென்னுடனே யிறுதரன்வரையில் யிகலோ
கத்தா பரலோகத்தார்களில யிப்படி யுத்தஞ்செய்பவரில்லை நான் வீம்புபாராட்டி
யறிபாமல் இந்த யுயித்தியஞ்செய்தேன் இந்த மேகவண்ணஞான யிவன் ஆகிவிஷ
்ணவே சரியென்று நன்றாகத்தெரிந்து மனக்களிப்புடனே கவாமி தாமோதரனான
கிஷ்ணமூர்த்தியேயென்று சொழுதவனங்கித் தோததிரஞ்செய்தான்.—எ-று.(கஉ)

மீனாருவாகி மறைப்பொருளைத்தரு வித்தகபோற்றிகடற்
புனமலைக்களையாகியகமடப் பெருமைய போற்றிப்புலிக்
கிணமுருதிரஸிங் கண்ணனை யடரோனத் தவபோற்றி
சேனைகொள்ர ஸிங்னைப்போர்வரு நரசிங்கச்செயபோற்றி.

(இ-ள்.) ஆகியில மச்சுருபமாகி கடலிலொளித்த சோமுகாகுரணைக்கொன்று
வேதப்பொருளைத்தாதருளியவித்தகனேபோற்றி அழாதக்கடைக்கிறபேரது சாய்ந்த
மந்திரகிரிகாதா மாக காராவதாரஞ்செய்து ரட்சித்த பெருமையையுடையவனே
போற்றி புவனங்களுக்கு மீனூதிவராமல இரணியரட்சனைக்கொன்றவராக மூர்த்
தியேபோற்றி அனயில்லாத சேனைகையுடைய இரணியாகுரணை பொருதிக்கொன்ற
நரசிங்கமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (கஉ)

வாமனமாயொரு மாவெலியைச்சிறை வைத்தபோன் மால்போற்றி
கோமுடிக்காமா சிரமமுவாற்றுணி குலமுனிசெயபோற்றி

காமனிலங்கை யிராவணனைப் பொருகன ராகவபோற்றி
பூமகிழ்புத்திநன வந்தபுரத்தைப் பொருவித்தவபோற்றி.

(இ-ள்.) வாமனுவதாரமெடுத்து மாபலிவாணனைச் சிறையிலிட்டிவைத்தருளிய
லட்சுமிமணாளனேபோற்றி கார்த்தவீரியார்ச்சனாஜன் கைகளாயிரங்கனையும் மழு
வினாலேயுடுத்து வெற்றிகொண்ட மேற்குலமான சமசக்கினி புத்திரனான பரசுரா
ணேபோற்றி அதிமோகத்தையுடைய யிலங்கையில் இராவணனைப்பொருதுகொண்
ட கண்முடைய இராகவனேபோற்றி பூலோகம் புகழ்த்தக்கதாக புத்தர்குருவாக வ
டிவெடுத்துவந்து அசுரமாமயக்கி சீவனைக்கொன்று திரிபுரங்களை மெரிப்பித்தவனே
போற்றிபோற்றி. —எ-று. (௨௨)

செருவின வத்திரம் மொருபலபத்திரர் பின்னவசெபபோற்றி
தனாவருசிடியென வருவசுதேவன நருமணியேபோற்றி
யருள்பதினாயிர மிடைமடவியரனை நாயகப்போற்றி
குருகுலம் வருபஞ்சவருக் குதவுந் குணசிறியேபோற்றி

(இ-ள்.) மகாபா. தபத்ததில கலப்பையாபுத்த நைமபுடையவர்களைத் தல
பத்திராமனேபோற்றி அவர்ச்சினையவழங்குவத கிஷ்ணாபுரத்திலேயேபோற்றி யிசைப்
பூலோகத்திபோலுமவீதருளிய வாசுதேவன்பொரு மணி கமணியேபோற்றி அன்
பாய பதினொராயிர மகோபிபர்களை மருவினதீயகனேபோற்றி குருகுலத்தி லுத்தன
லினங்கிய பஞ்சவர்களுக்கருத்தவீதருளிய சற்குணசிறியேபோற்றி போற்றியென
று தோத்திரஞ்செய்தான் சரம்புவத்தன் —எ-று. (௨௩)

இப்படிசாம்புவ ணெண்ணிலியத்துதி யிந்தினாமணவாளர்
கொப்புரவோதி யறிந்திலனிப்பிழை புரவபொருத்தியெனச்
செப்பினன் முலைமலை செறிக்கையழகின் நிருவனசாமபவியைக்
கைப்புகவுதவியம்மணியுமளித்துக் கண்ணனை யடிதொழுதான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சாம்புவராசன் அளவில்லாத தோத்திரஞ்செய்த யிந்
தினாமணவாளன் கிஷ்ணமூர்த்தி மகிழும்படி சுவாமி அடியேன் அறியாதுசெய்த
பெரும்பிழையைப் பொருத்தருளுமென்று சொல்லி மலைபோன்றமுலைகளும் ஓர்
நிறைந்தகையும் அழகிய லட்சுமிபோலும லிளங்கிய சன்மகளாகிய சாம்பலியைக்
கிஷ்ணமூர்த்திக்கி திருமணஞ் செய்துவித்த சமந்த சிகாமணியையும் கொடுத்த
ஸ்ரீகிஷ்ணமூர்த்தியை வணங்கினான். —எ-று. (௨௪)

தொழுவன கண்டு சுரந்தருள் விவண்மிய சொல்லிமகிழ்ந்தாய்
னெழுவன சுகந்தையி லெய்தின ன்மன்னன் முன னிடுபழிமொழிதீர்ப்
செழுமணிகொண்டுன் பின்னவனுமபிர சேனன்வனமேகும் [பச்
பொழுதொருகாடி வதைத்ததமமணிதன புகலிடை வைத்ததரோ.

(இ-ள்.) அப்படித்தொழுத சாம்புவனுக்கு கிருபை கூர்ந்தருளியிரியவசனவத்
ள் சொல்லி மகிட்சியுடனே கிஷ்ணவே வன அங்கிருந்தபுரப்படுத்திவந்து சத்திராசிக
தூரசன் முன்னிட்டபழி வசனங்களை கோபவாகு செழுமையுடைய இாசனைக்க
ண்டு சொல்லுகிறார் ஓய்இராசனே உன் தமபிபான பிரசேனன் யிரதமணியைத்தரி
த்துக்கொண்டு வணகனில் மிருகவேட்டை செய்யப்போகும்போது ஒரு கரடிவந்
தவனைக் கொன்றுமணியைக் கொணடுபோய் தானயிருக்குமிடத்தில வைத்துக்
கொண்டு யிருந்ததென்று சொல்லப்பட்டினை. ஒரு சொல்லுயர். —எ-று. (௨௫)

வைத்தபின்னாளினிற் சாம்புவன் வந்தவன் வதைபட்டதுமுனியஞ்
சுத்தசுமந்தகமணிகொண்டதுமறி வுற்றுச்சுடர்மணிகொண்
டத்தையும் வென்றுதன் ம்கனொருதொட்டிற் கணியாகத் தூக்கி
வைத்தனன்யமூர் ரொழுதினமவனுடன் மலைவற்றிவைகொண்டிடம்.

(இ-ள்.) மறுனுள் சாம்புவராசன் வனவேட்டைவந்தான் உன் தம்பி வதைபட்
டதையும் கரடியானது ஒளிவுடைய மணியைக்கொண்டு பேரயிவைத்திருத்ததையும்
யிரிந்து அந்தக் கரடியைக்கொண்டு மணியைக்கவர்ந்துக்கொண்டுபோய் தன் மகன்
தொட்டியில் அழகாகத் தூக்கிவைத்திருந்தான் யிதவெல்லாம் நார்தெரிந்து போய்
அந்தச் சாம்புவனுடன் பதினான்குநாட் போர்செய்து வெற்றிகொண்டிவை யெல்
லாம் பெற்றுக்கொண்டு வந்தோம்பாரா யென்று சொல்லுகிரார் கிஷ்ணமூர்த்தி.—

என்னுதாதாமோதரர்சாம்புவதியோ டெழின்மணியுங்காட்டி
புன்றனதுள்ளத் தெளிகெனவே சத்திராசித்துவகையினால்
சென்றனமனமுரசந்திசை பெட்டிடுஞ் சென்றன திருவுறவே
மன்றலினனருள் சத்தியபாமையும் மணியையு முதவினனால்.

(இ-ள்.) நடந்த வர்த்தமானமெல்லாஞ்செரல்லி கிஷ்ணதேவர் சரீரம்பலிபெ
ண்ணையும் அழகியமணியையும்காட்டி. யினிஉன் சுமுகியம் தெளிவாயென்றுதான்
நூர், அப்போது சத்திராசித்திராசன் மகாசுத்தோஷமாகி தன்மகளான சத்தியாமை
யை கிஷ்ணருக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொடுத்து அந்தமணியையும் கொடுத்த
ருளினான். அப்போது கிஷ்ணதேவர் யெழுந்தருளிச்செல்லாநின்றார் மனமுரசுவாத்
தியமட்டுத் திக்குள் செலுடிபட்டத்தக்கதாக ஓசைமுழங்க அழகுபெற.—எ-று.

பலபத்திரனுஞ் சாத்தியுங் கேட்பால்ப் பெருவெள்ளம்
நலபத்திரவிழி நல்கையர்யாவரு நன்சோபனமோதக்
குலபத்திரமலர் கொண்டவர்பாதக் கோகனகம்போற்றச்
சுலபத்திரன்மென் பகைவென்று துவாரகையிற் புக்கான்.

(இ-ள்.) பலபத்திராரருஞ் சாத்தியும் ஆயராச்சியர்கூட்டமான பெருவெள்ள
ளமும் அழகிய அம்புபோன்ற கணகனையுடைய ஸ்ரீசனங்களனைவருஞ் சுபசோபனங்
களபாட பத்தச்சனங்களெல்லாம் பலநிறங்கனையுடைய பத்திரபுட்பங்களிட்டு அவர்
பாதாரைகளைப் போற்றிசெய்ய சொற்பத்திரனமாக சத்துருக்களைச்செயித்து வெ
ற்றிகொண்டு துவாரகாபுரியில் புகுத்தருளினார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (உஅ)

கொண்டலைவென்ற குழற்பிறைநுதல்விற் குளிபுருவப்பாண்
வண்டலர் விழிவள்ளைக்குழை மணிராசிகையாம்பற்
றண்டாளப்பற் செவ்வாய்மெய்சொற் றண்மதிவதனவளைக்
கண்டமலர்க்கைக் கனதனவிடைநூற் காவம்புயகுழுவார்.

(இ-ள்.) கார்மேகத்தைவென்ற கூந்தலும் பிறைபோன்றகெந்தியுங் குளித்தவி
லுப்போன்ற புருவங்களும் நீலோற்பலம்போலும் வண்டுகள்போலும் ஒத்தமுகிய க
ண்களும் வள்ளைக்கொடிபோன்றகாதும் செண்பகப்பூப்போன்ற அழகியமூக்கும்
ஆம்பல்பூப்போன்ற சிவந்தவாய்களும் குளிர்ந்த முத்துகிறைபோன்ற பல்வரிசைக
ளா மிருதுவான வசனங்கள்குளிரிந்த பூரணச்சந்திரன்போல மூக்களும் வலம்
புரிச்சங்குபோன்ற கழுத்தும் தாழம்பூப்போன்ற கைகளும் கனத்த தனபாரங்களும்
தூலொத்தவிலையும் தாமரைப்பூப்போன்ற கால்களும் வலிப்படி அழகுபெற்றன
ய ஸ்ரீசனங்கள் சூழ்ந்துவிளங்க வெழுந்தருளியிருந்தார் கிஷ்ணன்.—எ-று. (உஆ)

அவ்விடைருக்கு மணித்திருவுஞ் சத்தியபாமையு மிருபாற்
செவ்விதொள்கார சலத்திருபாங்குந் திருமயிலெய்தினபோல்
மெய்வினைவுற வெய்தினர்கரியவ ரரியாசனமேவினர்கா,
னவ்விழிக்குற வள்ளியுதித்தருள் நன்மையினிப்புதல்வாம்.

(இ-ள்.) அப்போ தங்கனம் ருக்குமணிதேவியும் சத்தியபாமையும் மிவ்வி
ருவரு மிரண்டிபக்கத்திலுஞ் செவ்விதாகிய ஒருநீலகிரிச் சார்பி லிரண்பெக்கத்திலும்
அழகியமயில்கள் சேர்ந்திருந்ததுபோலும் திருமேனிபுளகமுற மருவிமணங்களிப்புற
கிஷ்ணதேவர் ஒரு கிங்காதனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு கரணத்தல் மான்
போலும் கணகையுடைய குரமாதாகிய வள்ளிநாயகி யுற்பவித்தமுறைமையை சொ
ல்லுகிறோம் கேணமிண்களேன்று சொல்லுகிறார், குதமுனிவர் —எ-று. (க)

கிஷ்ணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - உருக்கு செய்யுள் - (கரு)

வள்ளிநாயகி உற்பத்திச் சருக்கம்.

இப்படிநம் வசுதேவர்க்கினிய திருக்குமாரனா
மைப்படியுங்கரியமலை வந்தன பொற்கரியவனா
பைப்படியிற் பொதுமடவார் பதினாறுபுரவருடன்
மெய்ப்படியு மனுராகவிதம்படியு மொருநாளில்.

(இ-ள்.) வசுதேவருக்குப் பிரியமுடைய திருக்குமாராகிய மேகம்படியும் நீல
கிரிபோலும் அழகியகிஷ்ணதேவர் துவாரகாபுரியில் பொதுமடவார் பதினாறுபுரம் பெ
ணதளுடனே லீலாவதிதேவமரகமருவி அனுராகத்தொழில்நடாத்தி சுகமாசுவாழகின்
றநாளில் ஒருநாளவேளையில்.—எ-று. (க)

மருக்கினநுந் தொடையருக்கு மாங்கதன்மன்வழிவந்த
வுருக்குமணிமயிலெனுமம் போருகப்பெண்ணொருபா மரும்
மருப்புமுமர்கிலன்சத்தி ராசித்த நருளிவரும்
பருப்பதுபோற்றன சத்தியபாமைக் கண்ணொருபாங்கும்

(இ-ள்) மணம்பொருநாகிய புட்பமாழைபடி ருக்குமாக்கதராஜன் வரபுத்திரி
யான அழகிய ருக்குமணிமம்மனென்னு மிலட்சுமிதேவி யொருபகாத் தலும் குறந்
மிலாத சத்திராசித்தாராசன் வரபுத்திரியான மலைபோலு முலைகையுடைய சத்திய
பாமையென்னுந் கண்ணையொருபக்கமும்.—எ-று. (உ)

இனிதனைந்துவிளையாடு மெல்லையிலவற் கலையுடையும்
பனிமலாமென் சடைமுடியும் படிக்கிறத்திருநீலும்
கனியுமிசைத்திரிதண்டுக் கமண்டலமுந் கனிநகையும்
நனியமுரு பெறத்தேவர் நகர்விட நாரதர்வந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி பின்பமரக உபையநாச்சுமாருடனேகூடி விளையாடியிருக்கின்
றவேளையில் மரவுரியுடையும் குளிர்த் புட்பஞ்சுடிய மெல்லிய சடைமுடியும் படிக்க
கிறமான திருவெண்ணிருநீர்த்த திருமேனியும் பிசையாடி யேந்தியவினையுந் திரித

ண்டமும் கமண்டலமும் கனிந்தகையுமாக மிகவும் அழகுபெரும்படி தவவடிவுட் ணே தெய்வ லாகத்திலிருந்தும் புறப்பட்டுவந்தார் நாரதமுனிவர்.—எ-று. (ங)

வந்தவர்சந்தனக்கதம்ப மணிப்புயக்கண்ணன் கரத்திற்
மந்த்நீர்திரன்பாரி சாதநறுந்தண்போது
யிர்தமலர்யாதெனநம் யிறைவனுட னிமையமயில்
கொந்தவிழுஞ் சடைமுடிக்குங் குழற்குமுடிப்பனவென்றார்.

(இ-ள்.) வந்த நாரதமுனிவன் சந்தனகதம்பந்தரித்தருளிய புயக்களையுடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவனாக்கண்டு அவர்கையில் இந்திரலோகத்து பாரிசாதபுஷ்பக்கேரத தோளறு கொடுத்தார். அசைவாங்கியே திர்தப்புதுமையான புஷ்பமென்றுகேட்க யிதபரமேஸ்பரணம் பார்வதாதேவியும் அவர்த்தபூமணம்பொருந்திய சுவாமி சடை முடிக்கும் அம்மன்கூந்தலுக்கு முடித்துக்கொள்ளும் மகிமையையுடைய பாரிசாத புட்பமிதுவென்று சொன்னார்.—எ-று. (சு)

கிளியமுத மொழித்தெய்வ கீதவத்திற் கிளர்குமர
அளிவீரவா மனமகலாத் தலர்புலராத் தழுகொளியாத்
துளிதருசெந் தேனொழுகும் துணாப்பாரிசாதமலர்
தெளிகருணைக்கரியவ்வின றிருவுளத்திற் கினிதென்றார்.

(இ-ள்.) கிளிபோலும் அமுர்தமொழியுடைத்தரயத் தெய்வகானதீதம்பாடி கி ளர்ச்சியுடனே யிளமையுடைய தேன்வண்ணிகள் மூசாததாய் மணங்குறையாததாய் மலர்கள் வாடாததாய் அழகுபோகாததாய் துளிக்கப்பட்ட செந்தேனொழுக்கமாகிய ஒளிபொருந்திய யிர்தப்பாரிசாத புட்பக்கொத்துத் தெளிவானகிருபையுடைய கிஷ் ணஸூர்த்தியே உம்முடைய திருவுளத்துக்கு மிகவுயின்பமான திவ்வியபுட்பமிதுவெ ன்று சொன்னார் நாரதமுனிவன்.—எ-று. (ரு)

நாரதரார் பெற்றமலர் நளினமயி லுருக்குமணிக்
காரருளாலரியளிப்ப யதுசத்தியபாமையறிந்
தோருளத்திற் புலவியனுந் தூடுதல்பெற் றனளதனா
காரணையகரியவனா கனிந்தொர்மொழி பகருகின்றார்.

(இ-ள்.) நாரதமுனிவார்பெற்ற மலர்ச்சியுடைய பாரிசாதபுட்பத்தைத் தாம னாமகனான மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய ருக்குமணிதேவிக்கி மிருத்தகிருபையுட னே கொடுத்தார். அதுவழித்து சத்தியபாமை தனதுள்ளத்திற்செய்யாமல் மனம்புலர் து ண்டிக்கொண்டான். அதுகண்டு கர்மமேகம்மொய்த்த கிஷ்ணதேவர் பிரியமாக ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிறார்.—எ-று. (க)

பூவென்றே யுருக்குமணிப் பூவைபெற்றா னுனக்கந்த
காவொன்றி லொருபாரிசாதமலர்க் கற்பகத்தின்
மாவொன்று நின்மனைவாய் வைப்பனென வுனாத்துமறைத்
காவொன்று புரத்தெழுந்தான் கோகணகத் திருமாயன்.

(இ-ள்.) வாராய் சத்தியபாமையே நாரதர்கொடுத்த புட்பக்கொத்தொன்றே பொன்று ருக்குமணிக்குக்கொடுத்தோம். அவளதை வாங்கிக்கொண்டான். வுனக்கு அந்தக் கற்பகப்பூங்காவில் ஒரு பாரிசாதப்புட்பம் புட்பிக்கின்ற கற்பகமரத்தைக் கொண்டுவந்து உன் வீட்டுவாசலில்வைக்கிறேன் பெண்ணே யென்றுசொல்லி அவனுடலைத்தீர்த்த வேதப்பிரமா விருத்தருளிய பிரமபுரத்தில் எழுத்தருளிவந்தார் கமலமகள் புணர்ந்தமார்புணை கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (எ)

பிரமபுரத்தெய்திமுகிற் பெருமுழக்கின் வளைமுழக்கித்
தருகநுமலர்ப்பாரி சாதமென வுணாப்பவான்
அரமகளிர் விளையாடு மாயிரங்கண்ணன் புரக்கும்
புரமிசை யுண்டென வுணாப்ப போந்தனப் புரத்தாயன்.

(இ-ள்.) பிரமபுரத்தில்வந்து மேகசெற்சிதம்போலும் பெருமுழக்கமான சங்
கத்தெனினுமுழக்கி நறிபபுட் க்களையுடைய பாரிசாதந்தருவாயென்றுசொல்ல அது
கேட்ட பிரமதேவன் ரம்பாழிகன் விளையாடிவாழ்கின்ற யிரதிரனுளப்பட்ட யீந்திர
புரத்தினுண்டென்றுசொல்ல அப்படியேயெவென்று அமரரபதிகழிற் யெழுந்தருளிப்
போனா கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (அ)

போய்த்துவலம் புரிமுழக்கிப் பொற்றருவைக்கொணர்காலை
யாய்ந்தவரமகளினர்வந்தாய் நழுகினைப்பார்த்தார்
வேய்த்தவவ ரிடையொருத்தி விபுதையெனும் வியன்மடந்தை
வாய்ந்தகரியவன் நனக்குமனமுருகி மயலானான்.

(இ-ள்.) அப்படி சங்கத்தொனிமுழக்கிப் பாரிசாத தருவைக்கொண்வெரும்
போது அங்கனம் விளையாடிக் கொணடிருந்த தெய்வப்பெண்களவந்து கிஷ்ணதேவ
ருடைய அழகைப்பார்த்தார்கள் அவர்களுக்கள்ளே ஒரு தெய்வப் பெண் அதிருப்ச
வுராயிரமான விபுதையெனப்பவள வாய்ப்பாக மாயவன்பேரிலமோகிதது மனங்க
ரைந்துருகி விரகமானான்.—எ-று. (ஆ)

விபுதைமடமயி லதிக விரகமுளந்தவனசக
கபுதைமட லெழுதிவருங் காழிந்தித முறுத்திமெய்
விபுதைநலங் களிகடர விண்டலக்கற்பகக்காவில்
மபுதைவிழி வணிகையுடன மருவிமணந்தனன் மாயன்.

(இ-ள்.) மடமையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய விபுதையென்பவள்
மனதில் அதிகமோகம் பிரவேசிக்கத்தனது தாமரைக்கைகளால் மடலெழுதி மிகுந்
த-ஆசையுடனே துடாந்துவருவதைக்கண்டு மோகமாக நலலவின்பமுண்டாய்க் களி
கூற அந்தப்பொன்னுலகத்துக் கற்பகப்பூஞ்சோலையி லோரிடச்சுதல் மதர்த்தவிழிசை
யுடையவளுடனே மருவி மணம்புணர்த்தார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (க)

அவர்புணர்ந்தபொழுதிலெழு தரியமட வணங்குதித்தாந்
துவர்புணர்ந்த கனிவாயுஞ் சுகம்புணர்ந்த பனிமொழியுந்
தவர்புணர்ந்த துதலுமலர்ச் சண்பகநாசியுந் கரமுந்
கவர்புணர்ந்த கயல்விழியுந் கவின்பெறக் கன்னிகை யுதித்தாள்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விபுதையுடனே கிஷ்ணதேவர்கூடி மருவிப்புணர்ந்தபோ
து பவழம்போன்ற கனிவாயுந் கனிப்போன்ற ருளிர்ந்தவசனமும் இளம் பிறைப்பான்
ற நெற்றியுந் சண்பகப்பூப்போன்ற நாசியுந் கரத்தன்புடம்போன்ற கைகளும்
காழகருவிர்த்தவரும்படி மீன்போன்றழகிய கண்களும் யிப்படி யழகுடனே வெ
ருதெய்வகன்னிகைப் பெண்பிறத்தாள்.—எ-று. (கக)

ஆகிகதுகண் கெந்துவிபு தையையகன்றங் கடைத்தனன்மா
லோங்கியமின் மடவயிலை யுயர்விபுதை குலத்தாரியோர்

பாங்குரவங் கவர்வளர்த்தார் பன்னிருநல் வயதின்மலர்ப்
பூங்குழிக்குப்பகக்காஹிற் பொன்னாச லேற்றினரால்.

(இ-ள்.) அங்குணம் அதுகண்டு கிண்ணதேவர் மழிச்சியுடனே விபுதையை விட்டுப்பிரிந்து தம்முடைய துவாரகாபுரிபோய்ச்சேர்த்தார். இப்படி யழகுடனேயி ரந்த பெண்மயிலே யந்த விபுதையுலக்தி லுரியவுர்கள் எல்லாபாங்குசெய்து அங்கே வ ளர்த்தார்கள் பன்னிரண்டு பிராயத்தளவில் வாசனையுடைய அநதக் கற்பகப்பூங்கா வில் அநதப்பெண்ணை சொர்னமயமான ஊஞ்சலிலே ஏற்றிவைத்தார்.—எ-று. கஉ

ஏற்றிவல்லி மணியூச லினிதாட்ட வெழிற்குகளைப்
போற்றியிலவாகனமும் புண்டகரிகத்துணைத்தாளு
மேற்றிதிரு வுடையமுகு மெழில்மார்பு மீராருதோ
ளாற்றலுறமணிக்கரழு மறுமுகமுந் தியானித்தார்.

(இ-ள்.) இரத்தினமயமான ஊஞ்சலிலே யந்தப்பெண்ணை யேற்றிவைத்து ஆட்டிப்படியாகக் கந்தசுவாமியைநினைத்துப் போற்றியெய்து மயிலவாகனமும் கமல மலர்போன்ற விருபாதங்களும் உசிதமான திருவுடையமுகும் யெழிலுடையமார்பும் பன்னிரண்டுதேரளும் வலிமையுடைய ரத்தினமணி வளைகளணிந்தனகளும் ஆறு முகமாகத் தியானஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (கங)

ஆறெழுத்தின் பெயர்பாடி யாறுதிருமுடிபாடி
வீறியபன்னிருகதிரின் விளங்குமணிக் குழைபாடி
கூறியபன் னிருநயனக் கோலங்கள் பலபாடி
யீறில்கனிவாய்மலரி னெழில்பாடி யிசைபாடி

(இ-ள்.) குமாரருடைய திருநாமக்களெல்லாம்பாடிச் சடாட்சரப் பெருமை பாடி ஆறுதிருமுடிகளும்பாடிக் கதிர்விளங்கிப் பிரபைவிரிக்கின்ற பன்னிருகதில் இரத்தினமணிக் குண்டலங்கள்பாடி பன்னிரண்டு கண்களினுடைய அழகுகள் பல வும்பாடிக் குமுதபுட்பம்போலும் கனிவாய் அழகுபாடி யிசைகளும்பாடி யூஞ்சலாடி னார்கள்.—எ-று. (கசு)

பன்னிரண்டு புயங்குபாடிப் பனைத்தெழுந் தரம்பாடி
மின்னுருண்ட் தனையகுழை விளங்கிய குண்டலம்பாடித்
தொன்னிரண்டு வாகைகறுந் தொடையாரமும் புயம்பாடிப்
பன்னிரண்டு கரத்துணையிற் படைபாடிக் குடைபாடி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுபுயங்கள்பாடிக் கதிர்த்தெழுந்த திருக்கழுத்தமுகும்பாடி மின்ன லுருட்சியானதுபோலும் குழைகளவிளங்கிய குண்டலங்களபாடி யிருபாலு மணிந்த நரியவெட்சிமாலை புனைத்தழகியமாரி னெழில்பாடி பன்னிரண்டுகைகளி ல் தரித்திருக்கின்ற பலவாயுதங்கள்பாடி குடைபாடி ஊஞ்சல் நாட்டினார்கள்.—எ-று.

சுத்திரப்பெண்ணுடைபாடித் திருவுதரக்கவின்பாடிச்
சுத்தமலர்ப் பதம்பாடி துணையடிபொற் கழல்பாடி
மெத்தமார் சிறைமீட்ட விறல்பாடி வேல்பாடிக்
கொத்தகின் திறற்சேவற் கொடிபாடி யாட்டினாரால்.

(இ-ள்.) அழகிய மணிபட்டுடைபாடித் திருவயிற்றின் அழகுபாடி கிஷ்கலங் கள் சுத்தமான வனசுபுட்பம்போலும் பாதங்கள்பாடி இரண்டுபாதங்களில்தழித்த

சொர்ன வீரககழல்பாடி மிகுதியானதேவர்கள் சிறைமீட்டருளிய வீரவலுமைபாடி வேலாயுதம்பாடி கொத்தப்பட்ட அழகினையுடைய திரம்பொருட்டிய சேவலங்கொடிபாடி ஊஞ்சலாட்டினர்கள் —எ-று. (கசு)

அய்வேலை மையவேலை யணிவேலை நிகர்விழமான
மையவேலர் திருவழகால் மையலவேலை மணங்கொண்டா
ளிவவேலை விபுதைபெற்ற யெந்திழைகைக் கொண்டதற்பின்
செவவேலை தரித்தபிரான் சேவர் தவஞ்செய்கென்றார்.

(இ-ள.) மேகமொய்த்த கடலபோலுமழகிய வேலைப்போலு மதற்கணகளை யுடைய அநதப்பெண்ணுனவன சூரிதாசிய வேலாயுதகடவுளினுடைய தருவழக னை காதுகளிரககேட்டு மணிலேகுறிதது ஆசைக்கடலிலே முழுகினான். அதுகண்டவ்வேளை விபுதைபெற்ற கன்னிப்பெண்ணுனவன கொண்ட ஆசைமி புதியையா கண்டு பின்பு அழகிய வேலைத்தரித்த குமார்க்கடவு ளுண்டாவதுசேவரார் தவஞ்செய் பெண்ணேயென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (கசு)

என்றுசரவணக்கொயி லெழின்மடவார் பலகோடி
நின்றுமுருகனைப்பண்ணிதது தவரிலையி னியுத்தினரா
லன்றுகருந் குழல்விதை பளித்தமயிலாணமரா
றென்றுமுணராராருகளை புனத்திருத்தித் தவஞ்செய்தான்.

(இ-ள.) யென்றிப்படிச்சொல்லி சரவணப்பொயகை கதையருகில் அழகியப் பெண்கள் அனந்தமகம லின்று காதுவாமியையப்பண்ணி தவரிலையி னியுத்தினவத் தார்கள். அன்றுமுதற்கறிய கடந்தலையுடைய விபுதைபெற்ற மயிலப்பாடிமழகிய கன்னிப்பெண பன்னிரண்டுவருடம் வேறொன்று பின்மாமல குமாரசரர் உளளிக்கமலத் தலரிதுத்தி அறியதவஞ்செய்தான்.—எ-று. (கசு)

சரவணப்பொன்மடுக் கணாயிற்றவம்புரிந்து தனித்தெழிற்பஞ்
சரவணத்துக்கிளிபிணையா டவம்புரிபு லிலையுணர்ந்து
சரவணத்துவிழித்தெய்வ சேனைநண்பர் சணமுகமுஞ்
சரவணத்துக்குழையாமல்தா தமதுருநித் தவணலாடநார்.

(இ-ள.) சரவணப்பொய்கை கணாயருகில் னறிய தவஞ்செய்து தனிமை யான அழகிய பருவானகிரிபேரந் கன்னிப்பெயர்செய்யத் தவரிலைமையை யறி நதுணர்ந்து அம்புபோன்ற கணகையுடைய தெய்வசேனை மகாவானராகிய சணமுக க்கடவுள் ஐந்து தலைகையுடைய மரக்குட்டையகன் தந்தித் செவிகையுடைய பா மசிவனுடைய திருக்குமார தாமமுடைய வடிவமொத்தது அங்குணமவந்தார்.—எ-று.

தமிழ்மயிலினறவஞ்ஞலைப்பச்சரத் விநம்பலகூறி
யவருவின் லலமுகு நாயகனாகப்புகழ்ந்தாரா
சிவசிவவச்சிறியா ள்ச்செயவறியா சரவணத்துற்
பவனைபுன சினைப்பதலாற் பகர்வனவொன்றுய கருதான்.

(இ-ள.) அரியதவஞ்செய்யாரின்ற கன்னிப்பெணசெய்யுத் தவயகையு மப்படியாக அனேக சரச்சல்லாப் வினோதவார்த்தைகளபேசி புதுமையான வடிவுடைய வொரு புருடநாயகமாகப் புகழ்ந்தார். அப்போது சிவசிவா அநதச்சரியவான கன்னிப்பெண அந்தச் செயலொன்றியாதவளாய் சரவணேற்பவளை தனதுள்ளத்தில்கினைத்து நியாணிப்பதல்லாமல் அவளபேசிய வினோதவசனமொன்று காணாதவளாய் ஒருமனநிலையாய்த் தவஞ்செய்தாள்.—எ-று. (உசு)

அருமுகமுங் கடம்பமலரணிபுயமும் பன்னிருகை
புருபுடையும் பன்னிருகுண்டலக் கதிர்வந்துலவு மார்புஞ்
செறுமயிலின்பெறு மயிலின் திருமயிலு மிருமையிலும்
வறுமையிலென் றுதவடியும் வயங்கமயிலெதிர் நின்றார்.

(இ-ள்.) அருமுகமுங் கடம்பமலர்மாலையித்த புயங்களு பன்னிரண்டு குண்ட
லங்களின் பிரபையுயலவும் திருமார்பும் அகரணைகொன்ற கூமையுடைய வெற்றி
வேலும் அழகிய மயில்வாகனமுமாக யிம்மை மனமே இரண்டுக்கும் வஞ்சியில்லை
யென்று ரட்சிக்கும் பாதங்களுமாக விளங்கிப்பிரகாசிக்க மயிலபோலுந் தவளுசெய்
துநின்ற கண்ணிப்பெண்ணுக்கெதிரே காட்சிகொடுத்தெழுந்தருளினின்றார். குமார
சுவாமி.—எ-று. (உக)

கந்தர்தவப்புமியினிற் காட்சிகொடுத்தன மயில்கண்
மியுந்தன னென்றுளமகிழவுந் றுவர்ந்தகொடி மழைபெற்றந்
கந்தமுறத்தனைத்தொழுது நம்பொற்றருவின் படர்வனபோற்
றந்தமுலைவிபூதைமயில தந்தருயிலெழுந்துளதால.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி தலபுமியிலே வந்தெய்தி திருக்காட்சிகொடுத்தருளின
தை அந்த மயிலபோன்ற கண்ணிகையானவள்கண்டு உயர்தே னுயர்தேனென்று
உள்ளங்களிப்பாகனோகி உலாந்தகொடியானது மழைபெய்யப்பெற்று அழகுபெ
றாத தழைத்தெழுந்தக்கே ஒரு சொர்ணத்தருவின்மேலே படர்வதுபோலும் ஆனைக்
கொம்புகள்போலும் முலைகளுடைய விபூதை மயில்பெற்ற ருயிலபோலு மொழியை
யுடைய அழகிய கண்ணிப்பெண் தவபூதைவிட் டெழுந்துவந்து குமாரசுவாமியைத்
தோத்திரஞ்செய்கின்றான்.—எ-று. (உஉ)

ஆறுபுயபோற்றி ஆறுமுகபங்கயபோற்றி
சிறுடற்றோகையிற் சேவகபங்கயபோற்றி
கூறுகத்தாருகனைக் கூரனைக் கொன்றவபோற்றி
பேறுகவெனையாண்ட பெருங்கருணைக்கடல போற்றி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு புயக்கடவுளேபோற்றி ஆறுமுக பங்கயபோற்றி நட
னஞ்செய்கின்ற தோகையிலவாகுந் சேவகனே தேவர்தேவனேபோற்றி அடியா
ள் பேறுபெறத்தக்கதாக காட்சிகொடுத்து வந்தந்தென்னையாளவந்த கிருபைக்கட
லே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உங)

உமையவள் பெற்றவபோற்றி புமாபதித்தவபோற்றி
சிமையமலையகலாத திருவிளையாட்டின போற்றி
யமைவனையபுயத்தெய்வ சேனையனை பவபோற்றி
யிமைபவர்கள் சிறைமீட்டயென ஆயிர் நாயகபோற்றி.

(இ-ள்.) உமாதேவி பெற்றவனேபோற்றி உமாதேவி தந்தவனேபோற்றி சிங்
காரக்களையுடைய மலைகளெல்லா முலாவிப்பிரியாமல் திருவிளையாடல் செய்தவனே
போற்றி பசுமங்கிற்போலும் புயங்கனையுடைய தெய்வசேனையம்மன் மருவும் மன
வாளனேபோற்றி தேவர்கள் சிறைமீட்டருளி ரட்சிணசெய்த வென்பிரணநாயக
னே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உச)

போற்றியினியெனதுசூயம் பொருந்தவருள் பொருந்துகவென்
றெற்றதுதி பலபகர்ந்த வெந்திசைசொற்குளமகிழ்ந்து

கூற்றுதைத்த பாலுதவுந் குமரர் மறையவள்ளித்தி
ஹற்றமுறவிற்புடைத்த வொருமுருகருநா பதர்வார்.

(இ-ள்.) இப்படி துசிசெபது தேவரீர் யென்னுடைய தனபாரங்கள்பொருத்
மருவியணையும்படி மணஞ்செய்யக் கிருபைசெய்தருளுமென்று அன்பாகதோத்தராக
கள் பலவிதமாகச் சொல்லித் துசுக்க அவளசொன்ன பிரியவசனங்களைக்கேட்டு
னமகிழ்ச்சியாகி யெய்யுடைத்த பரமேஸ்பரன் பெற்றருளிய குமாரரானவர் பிர
மசேவனைச் சி. சிலே யிரத்தமுரி வரும்படியாக தமது கைவிலக்காளாலே சூட்டிய
ஒப்பற்ற முருகக்கடவு ளிந் வொலவூகிறார்.—எ-று. (௨௫)

தேவரதிபதியுதவுஞ் சேனைக்கொரு வப்பிளிய்யா
மூவுலகில்மடந்தையனை முயங்குல மென்றுணைபார்த்தோ
மாவலினாலிங்குளைநா மனைகிலமான் வயிற்றுநிந்துப்
பூவுலகமலையிடத்தில் பொருந்துகொன வரங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) வாராய்பெண்ணே முன்னமேய்தவேந்தினன் பெற்றுச்சிறியான தெ
வ்வேனைப்பெண்ணுக்கு ஒருநாள மருவியென்த சந்தோஷத்தில் ஒரு வரங்கொ
டுத்தருளினோம் உன்சூயல்லாமல் திரிலோகத்திலுமுண்டாகிய பெண்களைச்சேர்வ
தில்லையென்றுசொன்னோம் ஆகையா விப்பாதிங்கே உன்னை மணஞ்செய்து சேர்
வதில்லை யிப்பிறப்பைப்பொழிந்து பூமண்டலத்திலே தில்வியருபமான ஒரு மான்வ
யிற்றிலே வந்தபிறந்து மலையிடத்திற் சேர்ந்துவளர்ந்து பருவமானதருஷத்தில் நா
மக்கேவந்து உன்னை மணஞ்செய்து பிரியாமற்சேருகின்றமென்றிந்த வரங்கொடுத்
தெழுந்தருளினார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௨௬)

அந்தவரம்பெற்றபின்ன ரகில்மிசையணிமடமான்
வந்ததுகண் கெடுத்துகலைக் கோட்டுமகாமுனியிணைந்தான்
சந்தனப்பொற்கொடிபோலத் தையலைமையலிற் பிணைமா
னந்தவள்ளி நறுங்கந்த மழகுழியிற் பெற்றதுவாம்.

(இ-ள்.) வரம்பெற்றபின்பு அந்தக்கன்னிகை தன் செனனத்தையொழித்து
நின்றகாலத்தில் யித்தபூமியின்பேரிலே அரகிய பிணைமான்வந்ததுகண்டு உலக்
கோட்டு மகாமுனிவன் புணர்ந்தான். புணர்ந்தவுடனே சந்தனமென்று சொல்லப்
பட்ட காமவல்லிக்கொடிபோலுமழகிய வொருபெண்ணை ஆகையுடனே அந்தப்பி
ணைமான் விழுமிய வள்ளிக்கிழங்கு கெல்லினபூமியில் பெற்றருளினதென்றவாறு. (௨௭)

பெற்றமான்பிணைபார்த்துப் பேதலித்துமயங்கிவள்ளி
நற்றமுகுமதிமுகமு நாகமணி யொளிநீரமு
முற்றெமது மரபலவென் றேடினதோடியகாலை
யற்றைவனக் குறவரங்க்குழந்தையைக்கண் டருகனைந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிணைமானானது அழகியபெண்ணைப்பெற்று உற்றுஞ்சுப்பி
பார்த்து பேதனமாகமயங்கிப் பூரணச்சந்திரன்போலமுகமும் நாகமாணக்கம்போ
ல தேக்காந்தியும் அழகுக்கண்டதெரிந்து யிது நம்மிடமான் சாதியலலவென்று தான்
பெற்றமுகுந்தையை யங்கே போட்டுவிடப்போனது அன்றையதகனம் அங்கனம்
வனக்குறவர்கள் அந்தக்குழந்தையைக்கண்டு அதன்பக்கத்தில் வந்தார்கள்.—எ-று.

எய்தினரித்திருவணங்கை யின்றவார்யா றொவடிபார்த்
துய்தலமானிடாடிக ளொன்றுமிலாதறிந்தெடுத்தார்

பொய்தருகின்றிடைமயிலே போற்றிவளர்த்தற்கொருபேர்
மெய்தருகம் உள்ளியென விளைத்தபடி விளம்புகின்றார்.

(இ-ள்.) வந்தருவர்கள் அந்தப் பெண்குழந்தையைப்பார்த்து யிர்த்தத் தெய்வ
ருபமான பெண்குழந்தையைப்பெற்றவர்கள் யாரென்றுகூறியுந் தாளைப்பார்த்தாக
ள யெங்கும்மானடி. தாளையேயொழிய வேறு மனிதர் தாளையிலாததால் அந்தப்
பெண்ணை யெடுத்துக்கொணவேந்த வளர்ந்துப் பெண்ணுக்கொரு பேரிடம்படி. கா
ரணர்த்தமாக வள்ளிக்கிழங்கு செல்லிய குழியிலிருந்தபடியினாலே வள்ளியமன்
பென்றுத் திருப்பேரிட்டு யனைவரும் அழைத்தவாழ்த்தினார்கள்.—எ-று. (௨௬)

அப்பெயரிட்டமுதுமொழிச் குமுதமலர்க்கனிவாழ்ச்சி
செப்புமலைத்திங்குலத்திற் செங்கைமலர்ச் சங்கமடற்
றப்புவிழிப் பொற்கமலத் தலர்வதனத் திலவிதழ்பெற்
றிப்படியிற் திருவெனப்பன் னிருவயதுற் நிலங்குகின்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பெயரிட்டு அமுர்தம்போன்றமொழியும், குமுதப்பூவனைவ கனி
வாயும், சொன்ன சிமிழன்னமுலைகளும், பிரையாதத்தெற்றியு, கார்த்தம்மலரிசைந்
து சிலந்தைகளும், வலப்பிரச்சங்கை நிகர்த்தகழுத்தும், அனதிராமனையகண்களும், க
மலமலர் நேர்முகமு முருக்கமபூவொத்த யிதழும், அமுருபெறு யிர்த்தப்பிரகார அதி
ருபசவுந்தரியமாக புலோகலட்சுமியென்றும் யாரும்புகழ்ந்துசொல்ல வளாந்து பன்
ணரண்வெயதாகி யொளிபொருந்தி விளங்குகின்றார் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௦)

அவ்வயதினில் பெண்ணரசை யணிப்பவனில் மலையொருபால்
மைவதியும்வச்சிரமலை மாணிக்க மலையிருபாற்
பெளவமரகதமலையோர் பாங்குநடுக் கற்பகக்காச்
செவ்வமலையதனுப்பண செழுங்கனக பரணீசைத்தார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுவயதான பெண்ணரசியான வள்ளியம்மனை அந்த மலைக்
குறவர்கள் பவளமலையொருபுறம் மேகமொய்த்த வச்சிரமலையும், மாணிக்கமலையும்,
இரண்டெக்கமும் பொருந்தாநிற்க அழகிய மரகதமலைச்சாரலி லொருபுறத்திலே வி
ளங்காரின்ற ஒப்பிய பூக்காவனத்தில செவ்வியமலை பூமிநடுவில் செழுமையுடைய
சொன்னமயமான தோருபரணபோட்டு வைத்தார்கள்.—எ-று. (௩௧)

இதன்மீதுசந்தனக்கா விடைநிறுத்திப்பொற்கவரிட்
டதன்மீதுகொண்டவர் பாங்குநடுகதியெனச்சொரிந்து
மதமேவுகரிக்கோட்டின் மணியழுத்திக்கொடுங்கைவைத்து
விதமேவுகவமணியால் வெய்ந்துமலர்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி யழகுபெறப்போட்ட பரணின்மீது சந்தனக்கால் நடுகிருத்தி
பொன்சுவரமைத்து அதன்மேற்கொண்டு சிவனது தோழரருளிய நிதிப்போலப்
பொழிந்து மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்புகளால்மணியழுத்திய கொடுங்கைவைத்
து விதவிதமான நவரத்தினங்களால்மேய்ந்து பலபுஷ்பங்களால் லலங்கரித்தார்கள்.

அவ்விதனின் கொவ்வையிதழ் மவ்வனைவ யமுதசுவைச்
செவ்விதனித் திடுகிளவித் திருந்திழையைக் கொணர்ந்திருத்தி
நவ்விதனித்திடுகியன நங்கையனாப் பாங்குவைத்து
யிவ்விதனின் பொடுமணிக்க லேமகவண்கரங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி அலங்கரித்தஞ்செய்தழகிய பரணிமேலே கோவைக்கனிபோ
ல தாரும் முல்லை யரும்புகள்போற பல்வரிசையும் அமிர்தரசத்தைப்பயித்த விருத

வான வசனமுடைய திருந்திழையாகிய வள்ளியம்மையை அழைத்துக்கொண்டு வந்து யிருந்திமான பார்வையைப்பழிக்ருக் கணகையுடைய சிலப்பணகை அவனாக்ருத் துணைபாங்கிராரகவைத்து அந்தப் பரணின்மேல்நின்று லோட்டிவதாக வன் பமுடனே பலமாணிக்கக்கல்லுகளும் பொன்னாற்செய்தகவல்களும் கைக்கொடுத்தார் கள் குறவர்கள் —எ—று.

(௩௩)

வேறு.

புனமென்கிளிகா ளாடிலோலம் பூவைத்தோகைக ளாலோலம்
கனமின் பிணைகளாலோலம் காணக்ருயில்காளாலோலம்
வனமென் மயில்களாலோலஞ் வனாயின்பிடி.களாலோலம்
தினைதின் கிரிகாளாலோலஞ் செறியுங்கலைகளாலோலம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பரணின்மீது வள்ளியம்மனின்று கவண்கல்வீகி வோலஞ்செய் வ தெப்படியென்றால்; இந்தப்புனத்தில் மெல்லிய கிளிக்கூட்டங்களாலோலமா லோலம் நாகணலாய்ப்புள்ளி மான்களாலோலமா லோலம், திரட்சியுடைய மெல்லிய பிணைமான்களாலோலம், காணக்கருங்குயில் தோகைகளாலோலம், வனத்தில் மெ ல்லியமயில் பேடைகளாலோலம், இந்தமலையில் திரிகின்ற படியானைத் திரள்களா லோலம், இப்புனத்தில், தினைகள் தின்னின்ற யானைகள் ளாலோலம், நெருக்கமாசுவ ருகின்ற கலைமான் கூட்டங்களாலோலமா லோலம் என்றான் —எ—று. (௩௪)

மலாயிற்கிளிகா ளாலோலம் மாடப்புராவிறுலோலம்
குருவித்திரள்களாலோலம் கொலத்தோகைகா ளாலோலம்
திரிபுட்கினன்களாலோலஞ் சேவாப்பேடைகளாலோலம்
மருவிக்கிரிமீ திவ்வகைநின் றுயோவெனனுங் குரவெழுமால்.

(இ-ள்.) மான்மணக்கூட்டங்களாலோலமா லோலம், மாடப்புராவின்ன்களா லோலம், குருவிக்கூட்டங்களாலோலம், காட்டுப்பன்றி தோகைகளாலோலம், கானுக்கோழி சேவல்பிடைகளாலோலம் நென்றிப்படி யங்கன மறிவியிரங்கும் ம லைச்சரலிலிட்ட பரணின்மேல்நின்று சொன்னகவணில் மாணிக்ககல்வைத்து சூழ்ந்தி எறிந்து குயில்போன்ற குதிலோசையால ஆயாலோவென்று தொனிகளெ ழுப்பினுள் வள்ளியம்மன்.—எ—று. (௩௫)

எழுந்ததொனிகேட் டெலர்ந்தமரம் யாவுந்தழைத்துத் தழைந்துமலர்
கொழுந்தி னெழுந்து தேனெழுக்கக் குன்றங்கனிந்துகுழைந்துருக
வழுந்துங்கிளியுங் குயிலினமு மடுங்கப்படினும் பரவாமல்
விழுந்துமெழுந்துங் குரமடவார் வெந்தின்பணவையகலாதால்.

(இ-ள்.) இப்படி வள்ளியம்மன் ஆயாலோட்டும் குரலோசையைக்கேட்டு வுல ர்த்த மரங்களெல்லாம் பசுமையுண்டாய் நன்றாய் தழைத்து யிருதுவான கொத்து கொழுந்தகளாக வோங்கியெழுந்து புஷ்பித்து தேனெழுக்கச்செய்ய பலமானெனல் னென்கின்ற மெழுகுபோலுருகிக் கதிர்களில் மொய்த்தெழுந்து கிளிகளும் குயிலி னங்களும் அவனெறித்த கவண்கல் விசையாகவந்து மேலே பட்டபோது வெழுந்து பரவாமல் விழுந்து பெழுந்து அன்சனம் குறவன்களிற் கரசியாகிய வள்ளியம்மன் குதிலோசையைக் கேட்டதெய்யப்பட்டு அந்தப்புனத்தெய்வீட்டுப் பிரியாமல் வசிக் கும். எ—று (௩௬)

அந்தக்குரலினிசைவழியே யமரப்பதின் நருந்தவத்தோர்
ஶிந்தத்தலங்களிடைவினவி விரவுந்தவநாரதமுனிவன்

வந்தப்புனத்துவள்ளியெனு மடவார்க்கரசை மழைநிரண்ட்
கந்தக்குழலை மொழிக்கரும்பைக் கண்டான்பவங்கள் காணுதான்

(இ-ள்.) அந்தவள்ளியம்மன் குறலோசைவழியாக யிந்திரபுரியில் நின்றுப் ப்பட்டு யெங்கெங்குஞ் சஞ்சரித்த அரியதவமுனிவர் செய்யுந்தவமகிமைகளைக்கூடவர்சுளுடனே வினவிக்குலாலி யிராநின்ற தவமுடைய நாரதமுனிவன் வந்துஅத்க்கினைப்புகிறத்தில் வள்ளியம்மான் என்னும்பெண்ணை பெண்கள் சிநேகிதமணிவை மேகம்போலும் திரட்சியுடைய மணமகலாத கூந்தலையுடைய கரும்புபோலும் மிகு தவானவசனமுடைய அதிரூபசவுக்கரியத்தை கண்குளிரக்கண்டான் ஒருநாலமுப பவங்கள் காணத்தவமுனிவன். எ-று. (௩௭)

கண்டான்மனமுங் கண்ணுமிகக் கனிந்தான் கனிந்தேயாயெனவுட்
கொண்டான் குமார்தமக்காய குலப்பூங்கொடியென னுளத்துற்றான
றண்டாமனாயான் மருகனிடஞ் சார்ந்தான் கண்ட தன்மையெலாம்
விண்டான்விளம்ப முருகருளம் விரகானலத்தால் வெதும்பினார்.

(இ-ள்.) வள்ளியம்ம னைமுசுக்கண்ட நாரதமுனிவன் மனமங்கன்களு மிகவங் கனியாகக் குளிர்ந்து பத்தியுடனே யிவனநமக்கெல்லாம் தாயாகுமென்று மனநட்கொண்டு குமாரசடவுளுக்கிசைந்த தேவியிவளென்று நினைத்து குளிராத தா மமைகளான லட்சுமிதேவி மருமகனான குமாரக்கடவுளிடத்திலவந்து தான்கண்ட புதுமையெலாம் விளங்கச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னவுடன் முருகர் அதிமோ கமாகி விரகங்கொண்டு வள்ளம்பெதும்பினார். —எ-று. (௩௮)

கயிலைமலையும் பணிவறையுங் கண்ணம்வரையென ரூணாடி
வியலகொண்மலையிற் நினைதின்ம்போய் விளையாடிய காலையில்வேலர்
புயலையனைய குமுலிருவிற் புருவக்கணைப்போல் விழிக்கனக
மயிலைநினைந்து வழிதேடி மயங்கிடந்தார் மயில்பாகர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியும், திருநாககிரியும், இவ்விரண்டும் தமது கண்களுக்குச் சமாளமான மலைகளென்று தமதுளளத்திலநினைத்து அன்றுயர்ந்தமலைகளில் தினந தினம்போய் விளையாடலசெய் துகந்திருந்தகாலத்தில் வேலவர் மேகநிறம்போன்ற செடியகூந்தலும், வில்லைப்போன்ற புருவங்களும், போர்செய்யும் புட்பபாணங்கள் போலுதண்களும், அழகிய சொரணக்கொடிபோன்ற சாயலையுடைய வள்ளியம்ம னைநினைத்து அவளிருக்குமிடந் தேடிநடந்தார் மயில்வாகனக்கடவுள். —எ-று. (௩௯)

வள்ளியம்மன் உற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் - ௨௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௯௩௪.

வள்ளிநாயகி திருமணச் சருக்கம்.

குத்துங்கரியின் மருப்புருந்து குழுமுந்தாளக் குவையுநிலா
நித்தம்வதியுங் கழைமணியும் நெருங்கிநெருங்கி நிறைந்துசெழு
முத்தஞ்சொரிந்து மணிசொரிந்து முரலும்பசுந்தே னருவிவிழஞ்
சத்தம்பொழியுமழைமொகிலைத் தாக்குஞ்சயிலம்பலதேடி.

(இ-ள்.) ஆணைகளானது கொம்புகளார் பாய்ந்துகுத்தி உதிர்ந்தமணிமுத்துகள் திரட்சியாகக்ருவிந்து நிலாப்பிரபைசெய்ய அங்ஙனமவினையப்பட்ட மூங்கிலமுதது

சளும், நெருங்கிச்சொரிந்து நிறைந்து செழுமையுடைய பலமணிகளும் பொலிவுடையதாய்க்குவந்து மூலப்பட்டு செவ்வியபசுந்தேன் ஒழுக்கமுடையதாய் அருவியிறகுசத்திக்கின்ற மழைமேகமண்டலத்தை யளாவியிரு பல் மலைகளைத் தீட்டி.—எ-று.

எட்டுப்புயத்தேழ் சத்தியர்க்கு ளின்றுநாயர்நு சுகையவர்க்கு
மட்டுற்றைம்பாதகமகற்றும் வளர்நான மறையாளர் மூவியுயர்
நட்டத்திருக்கா லொருத்துவன நடந்தார்கடந்தார் தடந்தாள்வென்
முட்டைத்துருவுக் குடைவேலின் முனைச்சுருநுதி முடைவேலர்.

(இ-ள்.) எட்டுப்புயத்தையுடையவளாய்ச் சத்தமாதாவாகிய சத்திகுட்டடங்களில்
மேன்மையான இனியசத்தியாய் அருசுமயத்தாருக்கும் அங்கங்கே அபரவற்கு
யிஷ்டத்தெய்வமாகவிளங்கி பஞ்சபாதங்களை நீர்க்கின்றவளாய் வளமையான சதுர்
வேதப்பொருளாய் திறநேதிரமுடையவளாய் திருநடனஞ்செய்யப்பட்ட பாதக
யுடைய அழகிய தூசகாத்தவி உரித்தாகிய பாலிலமானசரத்தை சாரந்தவிட
மெங்குந்தேடி பெரியதாள்களில் முட்குடை வேல்முனை முல்லுகள்வைத்துருவி கு
ரகுநிறந்தோய்த் ஆயில்வேலர் கடந்தின்றுார்.—எ-று. (உ)

மாமற்கினிதாம்வனம்புகுந்து மறிமான்றனைக்கண்டியிர்மானிள்
காமர்த்துணைக்கண்டினைநினைவார்க் கனிவார்நஞ்சேவலைமார்தோம்
போய்க்கணத்தி லெனப்புக்லவார் பூங்கொன்றையைக்கண்டணங்கினி
தேமுற்றியொ ரதனிடைச்சா தாரிக்கிடைவார் நடவாராய். [றத்

(இ-ள்.) தம்முடைய மாமனான விஷ்ணுவுக்கு செந்நாமான முல்லைவனத்தில்
புகுந்து அங்கே குதிக்கப்பட்ட மாண்பிணைக்கண்டி தம்முயிர்போலும் மெழி
டைய வள்ளிப்பெண்ணைநினைத்து வன்மையாகவெண்ணி கனிவுநிறைந்து, தம்மு
டைய சேவலைமறந்து வந்தோயிங்கனம் மொருகணப்பொழுதிற் போகவேண்டுமெ
ன்று நினைப்பார். பூத்த போர்க்கொன்றையைக்கண்டி யிந்தநிறமாக அழகியபெண்
னுடைய மேனியிருக்குமென்று முல்லைநிலத்தார் வேயங்குரலோசையைக்கேட்டு
மெல்லமெல்ல நடந்துசென்றார் குமாவேள்.—எ-று. (ங)

மருதப்பழன்ம் புகப்பயந்த வகைபொற்பதங்க ட்டிமாறித்
கருதிப்புணர்ந்த மடந்தைதந்தை கண்டாற்றவறென் றுளமயிர்த்த
வொருசற்குணம்போ லுறநடந்தா நுயர்நீர்க்கமல முகுழமலர்
வருஷிற்டடங்கண் வளமுலையும் வதனத்தழகு மெனமகிழ்வார்

(இ-ள்.) மருதநிலத்தில்புகுந்து பயந்தவர்போல் கால்கந்தமொற கருதிச்சேர்ந்
தெய்வசேனைப்பெண் தகப்பனான யிந்திரன்கண்டால் மோசமென்று உள்ளத்தி
லியர்ப்புடைய ஒரு சத்துவகுணம்போலும் வியர்ந்து நடந்தார். அங்கனமிறைந்த
நீர்க்கயங்களில் தாமரைப்பூ முகிழுமுற்றிய முகிழ்மலாச்சியுக்கணல் செவ்வரிபொரு
ந்திய கருத்தடங்கணினையுடைய வள்ளிப்பெண்முலைகளும் குகமும் யிப்படியிருந்
துமென்று உவமித்து மகிழ்வாய்நடந்தார் குமாவேள்.—எ-று. (ச)

செந்திறுறைவர்பணியசலச் செவ்வேள்முருகர் கைவேலர்
அந்தத்துறையோ வலவோவென் றுழிக்கழிக்குழ்பதியேறி
வந்தக்கனமோகனமுந்நீர்ச் சுழியுமறலு மகரமுங்கண்
நெதிச்சுழியுக்குளிவுரில் வுதிக்குங்குழையு மெனவியப்பார்.

(இ-ள்.) நெய்தநிலத்துக்குவந்து கடற்களையிலிருக்கும் திருச்செந்தரிநுதிரு
நாகவியிலும் வளிக்கின்றவர் அழகிய செவ்வேள் முருகர் வேலாயுதக்கையர் அந்தச்

சமுத்திரக்கண்ணி துறையோ யல்லவோவென் றாய்
பட்டினங்கெல்லாம் மூலவி யோடமேற்கடந்துபோம்பொழுது தாம் மிருந்த
மோகனமாக நீர்சழியுங் கருமணலொழுக்கமும் மகாமுகங்கள் அந்த வள்ளிப்பெ
ண்ணினுந்திச்சழியும் நெடியகூடதலும் பிறபைசெய்யுங் குழைகளும் யிவ்வாரிருக்கு
மென்று வியந்தார் முருகர்.—எ-று.— (இ)

வனத்திக்குறவரிடந்தேடி வழங்குர்வள்ளி மலேதேடி
மனத்திற்குப்பெண் வடிவிருத்தி மலர்கணிடத்து மவ்வாறாய்
புனத்துட்படரும்வழிதேடி போவார்வருவார் தழைத்தேடி
தனப்பொற்கொடியின் ஞால்தேடி தடந்தான்வருந்தி நடந்தாரால்.

(இ-ள்.) குறவர்களிருக்கும் வனங்களைத்தேடி வளமைகூர்ந்த வள்ளிமலை யெ
துவென்று தமது மனதில் வளளிப்பெண் வடிவழகையிருத்தி மலர்போன்ற கண்க
ளிடத்திலு மவளுருவமையும்படி அவ்வனங்களில்வருவார் போவார்களையும் விசா
ரித்ததேடி தனபாரம்பொருந்திய பொற்கொடியின் பவழக்குரல ஓசையைநாடித்
தேடி பெரியபாதங்கள் வருத்தமுற நடந்துசென்றா வேலவர்.—எ-று. (சு)

வேறு.

வன்னக்குமரன் நிணையை வகையின்வழிதேடி
யன்னப்பெடையைக் குறயின்னைக்காணவேலைக்
கனத்தமுதம்கருதிப் பருகுங்கவினேயப்பப்
பொன்னற்கவணின்னெனியுங் குரலும்புகவாழ்ந்தீர்.

(இ-ள்.) எவ்வன்னமான குமரர்கடவுள் ஐந்துநிலங்கள் யாவையுந்தேடி
அன்னப்பெடையைக் குறவள்ளிப்பெண்ணைக்காணாது முழுதுந்தேடிப் போகும்போ
து காதுகளில் திவ்வியாமூர்தம் பருகுவதுபோலும் அழகுபெற அங்கனம் அவன் வி
சியெறிந்த சொன்னக்கவன் கல்லோசையும் ஆலோலமென்னுங் குரலோசையும் செ
விகளிற்கேட்டு மிருத்த மனமிகழ்ச்சியாக வாழ்ந்தேன் வாழ்ந்தேனென்று சொல்லி
நடந்தார்.—எ-று. (எ)

காணத்திரிகாள் பிடுகாள்பிணைகள் கலைமன்காள்
மாணத்தலைவி மிருக்கும்வலையின் வழிகாட்டி
நோனக்கிளிகள் பெடைகள் நீரோயினிதாவீர்
யானிப்படியெப் பொழுதேபெருவே னிசையீரோ.

(இ-ள்.) கரணத்தில்திரியானின்ற யானைக்கூட்டங்களா பிடியின்களா நி
ணைமான் ரெகுதிகாள் மலைமன்காள் நீலகரித்தமானின்ற தலைவியாகிய வள்ளிப்
பெண்ணிருக்கும் மலைகவியழியைக் காட்டுவீர் திணைக்கண்ணுகொடியும் கிளிகாள் கி
ளிப்பெட்டைகள் குருவிக்கூட்டங்களா நீல்களினிதாக வான்வீர்கள் யானிப்படி
தேடித்திரிகிறேன் யெப்போதவளைக் காணப்பெறுவேன் சொல்லின்களென்று
நடந்தார் முருகவேன்.—எ-று. (அ)

என்றக்குறவின்வழிசென் றேயினர்க்குயிர்போலும்
குன்றத்தமுதைக் கொடியைப்பிடியைக் குலமாதைத்
தென்றற்குயிலைச் சயிலத்திருவைச் செழுமானின்
கன்றைக்கனியைக் கனிசொற்கனியைக் கண்டாழில்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யவன் குரலோசை வழியேசென்றுசேர்ந்த குறவர்களுக்
குயிர்போலு மலைப்பெண்ணமூர்தக் காமவல்லிக் கொடிபோன்றழகிய பிடியானை

போல் யிடையையுடையவளை உச்சிதமான சூலமடந்தையைத் தென்றல் வீசும்போது கூவுகின்ற சூயில்போலும் மலைத்திருமகளைச் செழுமையான மான்னற்கண்ணைப் பெண்களினையக்கணித்த சொற்பேசும் பெண்களினைய அழகிய வள்ளிப்பெண்ணை தமது கண்ணிரக்கண்டார் முருகேசன்.—எ-று. (க்)

கண்ணகியபன் னிருதேவரும் கவின்மாதின்
மண்ணவழகா ரமுதம்பருகி வளங்கூர்ந்தார்
பண்ணர்மொழியின் மருவுந்தமனோய் பாழாக
உண்ணாவுனர்விண் ணுடருவப்பார் சிலசொல்வார்.

(இ-ள்.) கண்களாகிய பன்னிரண்டு தேவரும் அந்த அழகிய வள்ளிப்பெண்ணைய அகிருபசவுந்தரியமான நிறைந்த அழகமுர்த்தம்பருகி வளமைகூர்ந்தார்கள். பண்ணிசைபோலு மிருதுவான மொழியையுடைய வளை மருவும்படித் தமது விரகனோய் திரும்படி வுள்ளத்திலெண்ணி விண்ணாலகத்தார் வணங்கும் குமரீசர் சொல்லத்துடங்கினார்.—எ-று. (க0)

இந்தப்புன மீதுதனந்தனி லிப்படிவைகல்
நந்திக்குரலால் மொழியால்விழியால் நடைநன்னால்
முந்தப்புள்ளால் மாவாலேநாள் முழுதும்போ
யந்தத் துறவ ரருந்தவமுற்று மழியாதோ.

(இ-ள்.) வாராய்பெண்ணே நீயிந்தப் புனக்காட்டில் அழகிய பரணின் பேரில் யிப்படிக்கிருந்தா லும்முடைய குரலோசையால் நீ பேசு மிருதுவசுவகங்களால் கண்களினுடைய பார்வையால் நடையால் முந்திப்பட்டிகளில் மிருகங்களையாவும் போய்த் துறவாகிய முனிவர்கள்களையும் அரிய தவமுழுதும் அழியாதோ.—எ-று.

பொன்னக்கினியைப் பொருளல்லனவிப் புனமீதே
தன்னந்தனியைத் தந்தோகுறவர் சதித்தாரோ
அன்னம்படரும் பிரமன்மதியு மதுவானு
லென்னிக்கறிவர் நிமுவேடுவொன் னிசைப்பேர்மால்.

(இ-ள்.) சொன்னக்கிளிபோலும் அழகிய சென்னே—பொருளல்லாத விந்தப் புனத்தில் பரணின்மீதில் தலியாக யிருக்கவைத்து அந்த மலைக்குறவர்களைச் சதித்தோமோசன் செய்தார்களோ அன்னவாகனநான பிரமதேவன் விதியான மதியும் அது வேயானால் யிங்கே யறிவிவல்லாத வேடுவர்களை யென்னென்று சொல்லுவோம்.—எ-று.

பொன்மேலாய்மணி யெல்லாங்கீழாய்ப் பொற்காந்தி
மின்மேலாயொரு மேகங்கண்டது மெய்யன்றோ
தென்மேலாவிந் தத்துள்ளே செங்காவி
நன்மேதைதா வாம்பல்மலர்ந்தது நவமாமால்.

(இ-ள்.) சொன்னமேலாம் மேலாகவும் இரத்தினமணியெல்லாம் கீழாகவும் பொன்னெரிக்காந்தியையுடைத்தாய் மின்னலுக்கு மேலாக ஒரு கார்மேகங்கண்டது மெய்ப்பாமல்லவோ அருகிறைந்தலர்ந்த ஒரு தாமரைப்பூவியுள்ளே செவ்விய நீலோற்பல புட்பங்களும் நலமாகப்பொருந்தி விருப்பமுற்று மொரு செந்தாமரைப் புட்பம் அலர்ந்தருப்ப திதவொரு நல்லபுதுமையாம்.—எ-று. (கக்)

மலைமேல்வல்லிய தல்லால்மேல்வல் லியன்மீதே
கலைமேலியபொன் மலைகளிரண்டிது கண்டேமால்

சிலேமேற்பிறையும் பிறைமேலிடுசிந் தூவாய்ப்பும்
நலமேதகையிவை நாகர்தலத்துங் காணோமால்.

(இ-ள்.) மீலமேலே கொடியிருக்குமல்லாமல் மெல்லிய கொடியின்மேல்
கூலிடொரிந்திய யிரண்டு பொன்மலை யிருப்பது யிதவுமொரு அச்சயங்கண்டோம்.
வீல்வின்மேலே பிறையும் பிறைமேலிட்ட சிந்தூரத்தி லதவாய்ப்பும் நலமாகப் பொ
ருந்திய அழகான விவை தெய்வலே கத்திலும் நான் காணேன். எ-று. (கசு)

தேவர்ப்பதியோ செம்பொற்கிரியோ தேவேநதிரன்
புனைக்கிடமோ புணரித்தலமோ புனழைவென்
னாவற்கிதுவென் றறித்தற்கிதா யமுதாரூந்
கோவைக்கனிகண் டழகுநகழகாந கொடியென்றார்.

(இ-ள்.) தேவநகரமோ செம்பொன் மேருவோ தெய்வீகமான யிர்திரையா
கிய லட்சுமிகிடமான தாமரைப்பூரோ கடலிலமொத்த புனநதானே யிவற்குரித்
தானதலம் யென்னுடைய ஆவலாசை மிகுதியினு லிதவென்றறிந்த சொலலுவதற
கரிதாய அமுர்தயூதும், கோவைக்கனிபோலும், அதாமழகு பெற்றிருப்பதுகண்டு
அழகுநகலலாம மேலான கட்டழகாகிய சரமவல்லிகொடிபோன்ற விவளென்று
சொன்னார். குமாரசாமி —எ-று. (கரு)

சங்கத்தொளையே குயிலைத்தருமோ மாவன்றோ
விங்கிப்படியா நெங்குங்காணே னியனல்லோ
கங்குற்பொழுதோர் பகலிற்பெறுமோ கண்டாலுந்
துங்கப்பிறையு மதியும்வருமோ சொல்கின்றார்.

(இ-ள்.) சங்க மவாரமானது குயிலோசையைத் தருமோ மாவான் திருவல்ல
லோ பெருகெ யிந்தப் பிரசாரம் நாகெங்குங்காணேன். நிகழ்வையுடைய மடநல
லோ யிராப்பொழுதான சொருபகலில வருமோ அப்படியவரக்கண்டாலும் உசிதமான
பிறையையும் பூரணச் சந்திரனும் வருமோ செரிந்த சொல்லுமென்றார் குமாரர். ()

தினையோமணியுந் தின்னாதென்றப் புனமீதே
யெனையோலுவிடச் சொல்லீதேவற் கெளியென்யான்
வினையோடுவெந் களியுங்கலையு மென்புபுள்ளும்
நினையாதிவடத் தணுகாதிநன்ன னிற்கின ிறன்

(இ-ள்.) யிர்த்தபுனத்தில் ஒருமணியுந் குரவிகள திணைதபடிக்கி யென்னை
யிதினமேலே ஓலமிடச்சொல்லீராக, உமதேயனுக்கு பெளியவன் யான் வினை
யோமெவ் துவாவும் யானைகளுந் கலமான்களும், மெல்லிய குருவீத்திரள்களும்,
நினையாமல் யவவிடத்திலே அணுகிவ ராமல காவலய சிறகிதேன். பெண்ணேயென்
று சொன்னார். —எ-று (கன)

எறியுங்கவுணுக் கடுமுத்தங்க ளெடுக்கோகைச்
செறியும்பநது களங்காடற்குத் தெரிகோதென்
வெறின்மலரா மென்புங்காவில வினையாட
நறுமெனகிற்றி லீனாக்கோ சொல்லீர் நல்லீரோ.

(இ-ள்.) நீ யெறியுந் கவுணுககேற பெரியமுத்துகளாக யெடுத்துக்கூடுக்க
வோ உமது கையிற்செறிந்த பத்துகள் களங்குளாடுபதற்கு யிசைவு தெரிந்துசெய்க
வோ மணமுந்தேனும் பொருந்திய நலல நலல புஷ்பங்களால் மெல்லிய பூஞ்சோ

லையில் வினையாடத்தக்கதாக நரியமணவீத் சிற்றிவினைக்கவோ யிவைகளில் யின்னது செய்யென்று யேவல்சொல்வீராக.—எ-று. (௧௮)

பிடிபோல்சிற்றிடை நோகாது பிடிக்கோமென்
கொடிபோலிடையின் கொடுகமணிகோ கற்பூரப்
பொடியோதலின் பொதுளிப்புனைகோ குழன்மீதே
வெடிபோதிடுகோ வினைகூர்வழியீர் மொழியீரோ.

(இ-ள்.) பிடியானையுப்போல் மெல்லகடந்து வருகிறபோது உமது சிறு
டைநோகாமற் பிடிக்கவோ மெல்லியகொடிபோலு மருங்குரப்பட்டாடை கொடு
கம் எனவந்தகித்தவோ கற்பூரப்பொடியும், மலர்த்தாதுகளும்கலந்து மார்பிலப்பவோ
கூடதல்தில் அலர்ந்த புஷ்பங்களைச்சூடி அலங்கரிக்க காமனோய் செய்யுங் கூறிய
கண்களையுடையீர் சொல்லியருளுவீர்.—எ-று. (௧௯)

மயினீரன்றோ வென்புயமலைமேல் ம்ருவாதென்
பயில்காமறினென் றுயர் கண்டொனதும் பகற்றால்
வெயில்வாயமுதக் குழுதமலர்ந்தால் வினையன்றோ
குயில்வாசகமுந் கிளியுங்குன்றுங் குறிகொண்டோ.

(இ-ள்.) நீரழகிய பெண்மயில்லவோ யென்னுடைய புயமலைமேல்வந்து ம்
ருவாதென்ன. யிங்சனம் பயின்றாலாவும், காமனோயிற்படுமென் துயர்கண்டு ஒரு
வார்த்தை சொல்லாமலிருக்கின்றோ வெய்யலெரிக்கும்பொழுதில் அமுதச்செவ்வா
யாகிய குழுதபுட்பம் மலர்ந்ததில் வினையன்றோ குயிலோசை யமுதவாசகமுடைய
கிளிமொழிகளும் குன்றிப்போமென்று சொன்னார்.—எ-று. (௨௦)

பொன்னுகியநீர் புனமென்றிணையைக் காக்கின்ற
வன்னோபொன்னைக் காத்தற்கருளா ரடல்வேடர்
பன்னுளினும்பான் காத்தற்குறியான் பரிவாரே
மின்னாமுதே யினியான்போதல் விதியன்றே.

(இ-ள்.) பொன்னை யொப்பாகிய நீரிடதப்புனத்தில் மெல்லிய திணைகா
திருந்தாயாகில் அன்னோ பொன்னைக்காத்த சருவதற்குச் சற்று பிரக்கமில்லாதவர்
கள் குரோதமுடைய வேடர்கள் பலராலும் நான் காத்தருள்வதற்கு உரியவன் பெ
ன்னாமுதே யினியானும்மை விட்டுப்போருதல் விதிமுன்னம். லல்வே. —எ-று. ௨௧

நாயின் நிருவோ ரன்னந்தனியே நண்ணுங்காற்
கோமன்னிய வேடற்குட் பெரியோன் கொடுவேடன்
வீமன்கணையா லெம்மைப் பொருதே வினையார்க்குந்
தேமெல்லிய றொம்மூர்வயினுஞ் செல்வோமே.

(இ-ள்.) நாம் யின்று யிருவருந் தனியே யிசைவாக நண்ணும்போது குறோத்
முடைய வேடர்களுக்குள் பெரியவனுனைவன் மகாகொடிய வேடன் வீமனைப்போ
லே ஒருகணையா லெம்மைப்பொருதி வினைசெய்வானாகையால் தேன்போலும் மொ
ழியையுடையீர் யெம்மூரிடத்திற்போவோமோ.—எ-று. (௨௨)

என வேலவாரின் நின்ன விரந்தே யிசையாமுன்
கனமேவியகூற் றென்னவிருந் காணகவேடர்

புனமீ தொளியின் புருதும் படி.கண் டிகல்வேல
ரினமேவிய பைங்கிளிகேர் கனியொன் றினவானார்.

(இ-ள்.) என் றிப்படி வேலவாநின்ற யிவ்வாநிரக்கமாய் சொல்லி யிசையாநு
ன்னம் கணம்பொருந்திய யிம்கூட்டங்கள் போலும் கொடிய காணக் குரவேடர்கள்
அந்தத்தினைப்புனத்தில் சத்தங்களுடனே புருந்துவரக்கண்டு வெற்றிவேல்முருகா
யினம்பொருந்திய பச்சைக்கிளிகளவந்து சேர்ந்திருக்கும் ஒரு வேங்கைமரமானார்.()

வந்துபுருந்த மாவேடுவர்கள் டும்மரமேதென்
றந்தவுளங்களியிரத்தடுகென்பா ரடலென்பார்
ரிந்தமரம்புன வள்ளிக்கினிதா மிடுநீழ்
பந்திவிளங்கி யிருப்பதென த்தாம் பரிவுற்றார்.

(இ-ள்.) வந்துபுருந்த கொடியவேடர்க ளிந்து வேங்கைமரமேது புதிதாயிருக்
குதின்று தங்கள் தங்கள் உள்ளத்தி லயயமுற்று சிலரிந்தமரத்தை வெட்டுமென்பார்
கள் சிலர் வெட்டவேண்டாமென்பார்கள் யிந்தமரம் புனத்தில் வள்ளியம்மைக்கி
னிகாக நிழலசெய்து நாமெல்லாமல் நாம்வந்து வரிசையாகப் பந்திவிளங்கி யிருப்
பதற்கும் ஆகுமென்று மனதிரங்கிப் பரிவுகூந்தார்.—எ-று. (௨௪)

பரியுந் தேனும் கனியுந் கந்தப் பயன்யாவும்
வரியுந் கோதைக் குந்தளவலலி மலர்கைக்கீயர்
தரியும் வலியு மாளியுமேகும் படிபோலத்
தெரியுந் கணைவிற் குறவர் நடந்தார் சிற்றூரில்.

(இ-ள்.) பரிவாகத் தேனும் கந்தமூலபலன்களையாவும் புட்பம்பொருந்திய பின்
னற் சடைக்கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மன் மலர்கையிற்சொடுத்து சிங்கங்களும்
புலிகளும் யானைகளும் போகுவதுபோல அம்புமுண்ட சிலைகளையுடைய குறவர்கள்
போனார்கள் தங்கள் சிற்றூரில்.—எ-று. (௨௫)

கணியாய்நிற்கு மொழிகாமற் களவின் கதிர்வேலர்
பணியாகிக்கந் தருவமணத்தின் பரிவானார்
ரணியாமீனெண் வயதிற்காளை யழகாகி
கணியார் தூரியி னெழுதற் கரிதாம் வடிவானார்.

! (இ-ள்.) வேங்கைமரமாகிவின்ற ஒரு காமக்கன்வனான கதிர்வேல்முருகர் பணி
வுதரகி காந்திருவமணத்தி லிச்சைப்பட்டு மனதுணிந்து அந்தரூபத்தைமாற்றி யலங்
காரமாகப் பதினாறு பிழியித்துத் காண்பபருவத்துக் குாரணப்போல் வடிவெடுத்த
அழகுபொருந்த மணியிழைத்த தூரிகைக்கோலினு மெழுதுவதற்கு அரிதான சவுந்தி
ரீக சுருபமெடுத்துவின்றார்.—எ-று. (௨௬)

வேடுவொம்மை யடாதருள் செய்திர் மின்போல்வீர்
கூடியெயமக்குயர் தருவீர் மருவீர் குறைகேளிர்
பாடகமென்னும் பைம்பொன்னடியின் பணிகூர்ந்து
நாடுவதல்லாற் போதலுமுண்டோ நண்பாகிர்.

(இ-ள்.) ஓய் பெண்ணே வந்தவேடுவர் யென்னைக்கொல்லாதபடி கிருபைபு
ய்தருளினீர் மின்னக்கொடிபோலும் ஒளியையுடைய நீ ழிப்போது கூடியெயுக்கு
உயர்கொடுப்பீர் மணம்பொருந்திய கூந்தலையுடையீர் பெண்குறையைக் கேட்பீராக
உமமுடைய பாடகந்தரித்தழகிய பாதவகளிற்படிந்து நாடிச் சேர்வதல்லாமல் யினி
சும்மாய்போவதுண்டோ யில்லை ஆகையால் மருவும்படி யன்புசெய்வீராக.—எ-று.

இன்னம் வேடுவ றெய்திற் றமியர்க் கிடாரும்
மன்னம்போ லென்னுடனீர் வந்தாலாகாதோ
பொன்னின் மலையும் வெள்ளிக்கிரியும் பொன்மேடை
வன்னத்திரு மாளிகையுந் தருவேன் வருகென்றார்.

(இ-ள்.) இன்னமொருசரம் அந்த வேடுவரிக்கே வந்தா லடியேனுக்கிடாரும், ஆதலால் யிப்போது அன்னம்போலுடனது யென்னுடனே நீர் வந்தாலாகாதோ. அப்படி நீர் வந்தால் பொன்மலையும், வெள்ளிமலையும். பொன்மேடைகளும், சித்திர வன்னத் திருமாளிகைகளமற்றுந் தருவேன். வாரீர் வாரீர் யென்று சொன்னார் முருகா.—எ-று. (௨௭)

யென்னவ முருக ரிரந்து பரிந்தா தரவோது
மன்னறி மொழிகேட் டண்ணமுறைக்கு மயின்மாற்றந்
துன்னியவேடர் ரிதைத்துவரும்பொர்த் தொனிகேளிர்
தொன்னுரை நிமிடத் துமதுயிர் விண்ணிற் கிடுவாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அந்தமுருகவேன வினாந்து பரிந்து ஆதரவாகிய ஆசை வார்த்தைகள்சொல்லும் அந்த நெறிமுறமையான வசனங்களைக்கேட்டு அன்னம் போலு வள்ளிப்பெண் சொல்லுகிறாள். வாரீர் குமாரரோகூட்டபாகவேடர்கள் யிதைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிகலோசைத் தொனிகைகளீர் யிதென்னவார்த்தை ஒரு நிமிஷத்திலே உம்மிட உயிரை விண்ணிற்சோவதாக கொல்வார்கள்யென்று சொல்லினாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௨௮)

யேகுதியரசே யெம்மையு தும்மையு மிகல்வேடர்
ராகுதி கொள்வா ரமருக்கினையா டொனும்வேலை
மாகுதை வின்னா னெனவிவா னொலியின் மலிவாகச்
சேகுருகாலன் றிராளன்வேடத் திரளீண்ட.

(இ-ள்.) போவீர் பாலகுமாரரோ யெம்மையும், உம்மையும், அந்தக் கொடிய பரிசுளுடைய வேடர்கள் வதைசெய்வார்கள். போருந் தினக்காமுட்டார்கள் டென்றிப்படி வள்ளிப்பெண் சொன்னபோது விற்குதைகளில் நாணிகள்பூட்டிய குணத் தொனிவணி விடிச்சத்தம்போலு மிகுதியான குரூரத்தையுடைய யெம்பட்டினக், போலும் அந்த வேடர்கூட்டினகை அக்கமையினடிவந்தார்கள்.—எ-று. (௨௯)

வெண்ணறை யுடலன் மெய்குடன் வடிவன் விரதத்தின
கண்ணுறு குழியன் கைவிழிநூலன் கைககோல
ண்ணு முன்னாலன் னாகச்சிழுவன் குறமாதின்
மண்ணியகிழுவன் வழிவிழு கிழுவன் வடிவானார்.

(இ-ள்.) அப்படி வருவதுகண்டு மிகவும் வெளுத்தநீரடியிற் பொருந்திய முடியையுடையவனாய் கூனிவனாந்து தளர்ந்த மேனியனாகத் தவமுனிவனாக குழிக்கண்ணாகத் தொள்ளிவழியே சரிந்து முன்னால நாககோல்பிடித்துநன்றி நடுகித் தத்தித்தமொறி தளரடைபுகை ஒரு பிறுமுணக்கிழுவன்போலும் குறிஞ்சிக்கிழவனான முருகவேன் குறவள்ளிக் குரியந்ழவனாக அங்கே ஒருவழியில் தவரிவழிக்கிழவனாக வடிவாகி நின்றார் முருகக்கேடவுள்.—எ-று. (௩௦)

அவ்வடிவாகிப் பவ்வடிகர்த்தெழு மடல்வேடர்
கவ்வையில வால்த் கண்டிய வுருவொடு கைசேர்ந்தே

மெவ்விழும் நரைநிறாடேன் வேடர்க்கரசான்
தெவ்வினர் முனபோ யாசிமொழிந்தார் செவ்வேலர்.

(இ-ள்.) அந்த வழுவாகிச் கடல்பொங்கி யெழும்பிவந்ததுபோலும் வேடர்கள்
குருமாத வருவதுகண்டு அங்கனம்பெரிய தவக்கிழவனாக அவர்கள் பக்கத்தில்
போய்ச்சேர்ந்து மேனியெங்கும் நரை நிறா மிகுந்த வேடர்க்கரசனான மதுவர்முன்
போய் ஆசீர்வாதஞ்சொன்னார் வடிவேலர்.—எ-று. (௩௨)

எப்பதி யிப்பதி யென்கொலடைந்தீர் யார்நீரென்
றொப்பது வேடர்க்கரசனிதோத வுரைக்கின்ற
ரப்பவிய் வலாயிற் கன்னிகைதீர்த்த மாடற்றே
பைப்புவிநாடி யெழுந்தனமென்று பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆசீர்வதித்த முனிவனைப்பார்த்து நீ இருப்பதெந்தத் தலம்யிங்கே யெ
ன்னசோலியாய் வந்தனுதி நீர் யார் நீரென்று தன்கொபாலகுற வேடுவராசன்
கேட்ட ஓய் வேடுவராசனே நா மிகதமலையில கன்னிகைதீர்த்த மாவெதற்கு யிர்தப்
பூண்டலமெங்கும் சஞ்சரித்து தீர்த்தாயாத்திரையாக யிங்கே நாடித்தேடி யெழுந்
தருளியதோம் யென்றுசொன்னா கிழமுனிவரான குமாரதேவர்.—எ-று. (௩௩)

ஆகுத ஆகுத ஆகுத ஆகுத அறவோயென்
றேகையி னேதிய வள்ளிக்குறுதி னுணைசெய்தார்
பாகுறு தேனுந் தினைமாவுந் கைப்பய ரீயந்தார்
மாகருணையினங் கைப்பெற்று ரவவடிவேலர்.

(இ-ள்.) அதகேட்ட வேடுவர் அப்படியே யாகும் ஆகும் தீர்த்தமாடலாம் ஆட்
லாம் பெரியவையென்று சந்தோஷத்துடனே பிரியவசனஞ்சொல்லி அங்கனம்
யிர்தவள்ளிப்பெண்ணுக்கு ஏனையான வசனங்களைச்சொல்லி பாகுபோன்ற தேனுந்
தினைமாவுந் கைப்பலனாக அவருக்குக் கொடுத்தார்கள் மிகுந்த தயவுடனே அவை
தமதுகைக்கொண்டார்.—எ-று. (௩௪)

அவரவர் சென்றி னமுதக் கனிவாயின்
அவர்மடவள்ளி அனைத்தாள்போற்றிச் சுணையுட்டென்
றிவனொ னொத்தா ரின்னமுதங்கவர் பின்னேகிக்
கவருறு மனதின் கனசுனைசென்றே காண்பித்தாள்.

(இ-ள்.) அந்தக்குரவர்கள் போனபின்பு அமுர்சரசம்பொருங்கிய குமுசப்பூப்
போன்ற கனியாயழகிய மடமையுடைய வள்ளிப்பெண்ணி னிரண்டு பாதங்களைப்
போற்றிசெய்த ஓ! பெண்ணரசே. பெணக்குச் சுணைத்தண்ணீர் ருட்டுமென்று ஆசை
யுடனே சொன்னார், அதுகேட்ட பெண்ணழகித் தம் அங்கனம் அவர் பின்னேபோய்
கவர்ச்சியுடைய மனதுடனே சென்று பெரிய நீர்ச்சுனை ஒன்று அவருக்குக் காண்
பித்தாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௫)

தேனுந் திதனையுந் தின்பவர்போலச் செயல்காட்டி
மான்ன றுதவுஞ் சுணையுண் பவர்போல் மாயஞ்செய்
தான்னதமயத் தனுராகத் தாயிணையிப்பார்த்
யானின் புறவந் தனைவி னொன்றிடி வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கனம் அந்ததேனுந் தினைமாவுந் தின்பவர்போலும் மாயமான
ஒரு செயல்காட்டி வள்ளிப்பெண்காட்டிய சுணைத்தண்ணீர் குடிப்பவர்போலேமா
யஞ்செய்து ஆனந்தமயமான அனுரூபத்திற்கு அகவணைப்பார்த்து யானின்பம் பெ

நரும்படியாகவந்து புணர்ந்தனை வீரகவென்று அவளுடைய விரண்டொத்தகளை யும் வணங்கி நமஸ்கரித்தார் முருகர்.—எ-று. (௩௬)

தருமஞ் செய்த லஃதே தவறைத் தருமோவென் றுருமங்கல பைங்கல நிறையுடைய தனப்பூவை தெருமர் தயர்வுற் றேகினளேகச் செவ்வேலர் பெருமங்குல நிற்கரி முகனைத்தாம் பெட்புற்றார்.

(இ-ள்.) தருமஞ்செய்துலது மிருந்தருற்றத்தை வினைசுருமோவென்று உருவு டைய மங்களம் நிறைந்தழகிய மணிப்பணிபூண்ட உபையதனாகையுடைய வாளி ப்பெண்ணாவள் பயந்து மனதயர்ந்து விரைந்த தமக்கிசையாமல் செவ்வதுகண்டு வாழவேலர் பெரியசுருமில் திரமுடைய தமது தமயனான யானைமுகத்து வினாயக லுர்த்தியைத் தியானித்தார்.—எ-று. (௩௭)

அண்டமிழ்க்கும் கொண்டலெனத் தாதுவைநாறித் தெண்டிழைமுற்றுங் கையில்விலாளிச் செயலாகிப் புண்டரீகம் கோடகனேக போர்வலிபொங்கத் தண்டராளப்பற் றையல்முன் வந்தோர் தனிவேனும்.

(இ-ள்.) ஆகாசத்தி லிழந்து முழங்குன்கார் மேககர்ச்சிதம்போல சபித்து மரங்கனையெல்லாம் முறித்த துளாக்கிக் கடலீரொல்லாம் துகிக்கையில் வீசிவிசரும் செயலையுடையதாய் திகளுக்கெஜமான புண்டரீகம்போலும் போர்வலிமைபோங்கும் வலிமையுடையதாய் குளிர்த்த முத்துநிறைபோலும் பல்வகிசையுடைய வள்ளிப் பெ ணமுன்னே யெதிர்த்த முழுவெந்தது ஒரு மதயானை.—எ-று. (௩௮)

வந்தமதாசல வரவையறிந்தொரு மலைமாதா கந்தர் புறத்திரு கணமுலை புணரக் கைசேர்ந்தா ளந்தர மீதன் ரழிபவர்போல வணைந்தாளிஈர் சிந்துமதக்கரி சேணகலச்செயல் செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) யானைவந்த வரவையறிந்து ஒருமலை மாதாகிய வள்ளிப்பெண் பயத் துடனே மீண்வெந்த யென்னை ரட்சியும். நான் நீரசொன்னபடி கேட்கிறேனென் னசொல்லி கந்தருடைய முதுகின்புறத்தில்வந்து கனதனமழுந்த தழுவீக்கக் கைசேர்ந்தாள். அங்ஙனம் அந்த யிதுவென்றறிவார்போல் அணைத்து, காமாக்கினி தணிந்து, மகமபொழியப் பட்டயானை நெடுநூரம்போகும்படியாய்ச் செய்தருளி னார் அழகிய குமரவேள்.—எ-று. (௩௯)

வேறு.

கைவனக்களிநூதந்த கருணையால் கடக்கக் காந்தட் டெய்வயானையைமுன் சேர்ந்த சேவக செவ்வேற் கந்தர் மைவனஞ் செறிந்தவள்ளி மலையினிற் செழுந்தேன் மாறி பெய்வன மலர்ப்பூங் காவில் பிடியையும் பெட்பிறீ சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பின்பு துதிக்கையுடைய யழகிய யானைசெய்த கிருபையினாலே சட் கஞ்சொரிந்த காந்தப்புட்பம்போன்ற கைகையுடைய தெய்வயானையை முன்னே சேர்ந்த சேவகரான அழகிய செவ்வேள் முருகர் அங்ஙனம் மரங்கள் நெருங்கியிரு ன் ட வனஞ்செறிந்த வள்ளிமலையிடத்தில் செவ்விய சேன்மணிப்பொழியாகின் தழ கிய புட்பகாவனத்தில் வள்ளிப்பெண்ணென்னும் பிடியானையை மிருந்த ஆசையு டனே சேர்ந்தார்.—எ-று. (௪௦)

அணைந்தபின் வள்ளிக்கிரா றணிப்புயத் தோன்ற லோரா
றிணங்குபொன் முகங்கள்தோன் வெழில்மயில் புறத்திலின்பக்
குணந்தர் வதுவைகாட்சிக் குறிபெற மறிபெற்றோக்கு
மணங்குமுன் னின்றாரானனோ ரவள்வர ஷுணத்தர் செய்தார்.

(இ-ள்) அவ்வா ரக்கனம் மருவிபணைந்தபின்பு பன்னிரண்டு புயமும் பிறை
யையுடைய ஆருமுகம் யெழிலுடைய மயில்வாகனநூடாகத் தமது வடிவுதோன்ற
பன்புடைய மனக் காட்சிகுறிப்புப் பெரும்படி மறிமான் பெற்றோங்கியழகிய வள
ளிப்பெண் கணகுளிரக காணத்தக்கதாக அவன்முன்னே காட்சிகொடுத்தருவினார்.
அப்போது அவளுடைய ஆசைமகிழ்ச்சியிவ்யாறென்றுசொல்லக்கூடாதென்றவாறு.

வள்ளிதன் பாங்கி பாங்கு வந்தபின் வடிவேலெந்தை
யுள்ளுறு தமர்களீண்ட யுறுபுனத திருவர் மாட்டும்
புள்ளனு குழற்றார் மின்னுட் புணர்ச்சியி னடைந்தாரந்த
வள்ளலு மணங்குங்கூட்டு மணத்தினை யறிந்தார் மன்னோ.

(இ-ள்.) உடனே வள்ளிப்பெண் தன்னுடைய பாங்கிபகததில் வந்துசேர்ந்
தாள் அதன்பின்பு யெழுமுடைய சுவாமி வடிவேல்முருகா உள்ளப்புணர்ச்சி யீட்
டமாக வற்றினவரும் அந்தப்புனத்தில் வண்டுமொபுதத மலைக்குந்த கூந்தலழகிய
வளளிப்பெண் னுடனே களவின்புணர்ச்சியாகச் சோந்திணைந்தார். வள்ளலாகிய
முருகரும் அணுகாகிய வளளியமமனும் கூடியிணைந்த காந்திருவமணக்குறிப்புக்களை
நன்றா யறிந்துணர்ந்தான் பாங்கி.—எ-று. (சஉ)

எம்மை மறைத்தலின்ப மிடைநென் மணியும் பொன்னுந்
தம்மினிற் செறிந்த தேனும் தாங்கியாங் கிழைப்பார் வேண்டு
மும்முன்னொருவரன்றோ உங்க ணன் மணங்கள்யானே
செம்மலில் வளர்ப்பனென்று சேர்த்திது ளிகுளை யின்பம்.

(இ-ள்.) இம்மை யரியாமல் ஒழித்துக்களவராக கூடியிணங்கு முங்களுடை
ய வின்பம் நிசவின்ப மன்னென்று ரதகினமணியும், சொன்னத்தகடும் தமக்குந்தா
மே செருங்கிச்சேர்தாலும், அயகனமவறறைத தாககியிழைப்பவ டொருவர்வேண்
டும். அவ்வா ரிங்ஙனம் உங்களில் நாம் ஒருவரல்லவோ? உங்களுடனே புணர்ச்சி
யை நாமே செவ்வதாக வளர்ப்பனென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி யின்பஞ்சேர்த்தி
னான் பாங்கி.—எ-று. (சக)

ஆயகாலையிலவ்வை லருவிகளீந்தார்வள்ளி
போயினன் சிறுவரங்கன் புணர்முருகருஞ் சென்றுய்த்தார்
சேயுள்ளிரவிலந்தச் சிற்றிடைச்சிலம்பிற்றேனை
நாயககொண்டேகென்ன நல்கினள்பாங்கியம்மா.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் குறவர்கள் வந்துபுனத்தில் விளைவுமுதிர்ந்த திணை
களைஅதுதது குவித்தார்கள் அவர்களுடனே வள்ளிப்பெண்ணும் போயினான் சிற்றா
ரில் அங்ஙனம் அவளைப்புணரும் முருகுருஞ்சென்று சோந்தார் செறிந்தவிரூட்கரஸம்
கசிச்சாமத்தில் அந்தசிற்றிடை யழகிய மலைகுறமள்ளான தேன்மொழி வள்ளிப்பெ
ண்ணை நாயகரே கீர்கூட்டிக்கொண்டு போவீரென்ன வவரிடத்தில் அவளைநல்கி கூ
ட்டியனுப்பிவிட்டாள் பாங்கி.—எ-று. (சச)

அவடமற்பின்னர்பற்றி யமர்செயுங்காலே காலக்
கவடுறுக்கிணைகள்வேலர் கரவிடுமலரின வீழ்க

குவிடுறவொளிப்ப நீபோய்க் கூடுதியென்னகொள்ளீள்
தெவடவேற் கண்ணிடுங்கந்தர் செழுந்தினர் வீழக்கண்டாள்.

(இ-ள்) அப்போது தவளுடைய தம்பரீசனாகிய குறவர்கள் பின்றெட்டார்த்து போய் மறித்தெசுர்த்த அயுசுக்களை யெறிந்த முருகருடனே யுத்தஞ் செய்தார்கள். அதுவேளையில் யமனைப்போலும் கொடிய பாணங்கள் வந்து வேலவருடைய தூஷ் களில் தூவும் புஷ்பங்களைப்போல வீழாரின்றன; ஒய்பெண்ணே! நா னிந்த மலையி ன்புறத்திலோடி பொளிததைக் கொள்ளுகிறேன்; நீ போய் உன்னினததார்களைச் சேர்ந்துகொள்ளென்று சொன்னார். அதுகேட்டு மனம் கொள்ளாதவனாய்த் தொ டாந்து வாரா நின்றான். பகைவரைச் சங்கரிககப்பட்ட வேலாயுதங்களை விட்டு செயி ததாடி. குறவரெல்லாம் பட்டுவிழுந்தார்கள்.—ஏ-று. (சுடு)

படுந்தமர் மீதவிழ்ந்து பசுங்கொடிய கலுங்காலை
நடுங்குறு மினைப்பாரா நணபரிநடந்தார்வேல
ரொடுங்கிய மனத்தினோடு முதிர்மென் றூசிணோடு
கமித்திருக் கற்பினேகிக் கந்தர்பொற் கழலின்மீழ்ந்தாள்.

(இ-ள்) பட்டிறந்து வீழ்ந்த உரிய சுறத்ததார்களமேல விழத் தழும்படியாக அ ி முகிய கொடியிடை வள்ளிப்பெண் பிரிந்தபோது நடுக்கமுடையவளைப் பாராமல் நண்பாபோலும் நடந்தார். வேலவா, அதுகணயி ஓடுங்கிய இரத்தக் கோய்த்த துணு டனேகூடிய திருக்கற்புடைய களாகச்சென்று மணவாளருடைய பொற்கழலில் வீழ் நதாள்.—ஏ-று. (சுக)

எமரைநீயெழுப்பவேண்டி மென்னவன் னவரைச்செவ்வேள்
குமரீநீயெழுப்பென்றேதக் கூறினாள் கூறுங்காலை
தமரவொழுந்தார்தோகை தளிலவனு முகமுமிரா
மய்ப்புகரமுந்தோனற வவநீர்குருட் காட்சியிந்தார்.

(இ-ள்.) சுவாமி யும்மா லிறத்தபட்ட என் னினத்தார்களைத் தேவரீர் யெழுப்ப வேண்டிமென்று வள்ளியமமன சொல்ல செவ்வேள்முருகர் சொல்லுகிறார். வாராய பெண்ணே! உன் னினத்தார்களை நீயே யெழுப்பென்றுசொல்ல வவர் சொன்னப டியே நீக்க ளனைவரு மெழுந்திருக்கென்றுசொன்னான். அப்போ துடனே அவ னினத்தார்க ளனைவரும் உயிர்பெறெழுந்திருந்தார்களா, அங்ஙனம் தோகையில் வாகனருடைய ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டி கைகளும், ஆகத் தமது வடிவுதோன்ற வவர்களுக்கும் காட்சிகொடுத்தருளினார் கந்தசாமி.—ஏ-று. (சுள்)

ஆங்கவரொதுதெய்வ மாமென வறிந்துதம்மு
ரோங்கியமணங்கன்செய்தாங் குள்ளன வுதவிவள்ளி
பூங்கொடியுடவேற்கந்தர் போதநா ரதருந்தாமும்
பாங்குயர்கயிலைவெற்பிற் படர்ந்தன ரமரர்போற்ற.

(இ-ள்.) அதகண்டு குறவர்கள் நம்முடைய குலதெய்வமா மென்றறிந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் மேன்மையான திருக்கல்யாணஞ்செய்த அக்குள்ள வ ரிசைகளைக் கொடுத்தனுப்பினார்கள். பூங்கொடிபோலும், அழகிய வள்ளியம்மனுட ன் வெற்றியேதுடனே கந்தகவாமி போதமுடைய நாரதமுனிவரைத் தாமுமாய உயர்ந்த சீரீசனா கிரியிற்சென்று தேவர்கள் போற்றியெய்ய கீற்றிருதேரர்கள்—ஏ-று.

வள்ளிவாய்கியார் திருமணச் சரூக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சரூக்கம். உஉக்கு செய்யுள். சு. அ. உ.

கணபதி தீர்த்தச் சருக்கம்.

திகழ்முப்பத்துமுக்கேடி தெய்வதீர்த்தஞ் செங்கோட்டிற்
மருமெண்டிக்கினும்பஞ்ச குரோசஸ் தலத்தின் கதிகாட்டிம்
பருவெற்பினிணற்பத்தெண்ணு யிரநேர்பாமச்சுனைதீர்த்த
மிருதிற்சித்திக்கின்றவெண்ணு யிரமெண்டிக்கின் மிசைந்துளதால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் தகைமையுடைய எட்டித் திகிலும் பஞ்சக் குரோசஸ்தலத்திலும் திகழ்ந்த விளங்கிய தீர்த்தங்களில் யாதொருசதாவந்து மூழ்கினால் முப்பத்து முக்கோடி தெய்வதீர்த்தங்களில் மூழ்பினபலன்னென்றும் சிவத்தியாகிய மோகூத்திரரு வழிகாட்டிம். கிரியின்பேரி லெட்டுச்சித்திலும், திக்குக்கு ஆயிரஞ்சுனையாக எண்ணுயிரர் தீர்த்தமிசைந்துள்ளன. அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கினால் நரப்பதெண்ணுயிரர் தீர்த்தங்களில் மூழ்கின பலன் சித்திகளும்.—எ-று. (ச)

எண்ணுயிரம்வண் சுனையினி னூற்றென் றுயின தினிலினிதா
முண்ணுய்யசர் திரபுட்கரணிபொ டொளிர்சூரியகரணி
விண்ணுரொருசுனை கைப்பனமாலும் விருத்தன்பாலன்னெனும்
பண்ணாராநம்பாவமனைத்துப் பற்றறுமொருசுனையே.

(இ-ள்.) வண்மையுடைய எண்ணுயிரஞ் சுனைதீர்த்தங்களில் நூற்றிலொன்றாய் விளங்கு, மினிதான சுகிர புட்கரணி தீர்த்தம் பிரகாசிக்கப்பட்ட சூரிய புட்கரணி தீர்த்தமொன்று, இரகசியமான கைப்புச்சலமாகிய சுனை ஒன்று, வார்த்தீசர் மூழ்கினால் வாலகுமாரனாகஞ் சுனையொன்று, பெரியோர்க ளறிந்து சொல்லப்பட்ட சகல பாவங்களும் பற்றறத்தீர்த்த நன்மைதருகின்ற சுனைதீர்த்தமொன்றுணடு.—எ-று.(உ)

பொற்செங்கோட்டிற் புகல்குனைமூன்றிற் புகுதுயிரும்பதனைச்
சற்செம்பாக்குவ தொன்றேசெம்பைத் தகைவெள்ளியதொன்றே
பொற்செம்படிவப் புகல்வெள்ளியைநற் பொன்னாக்குவதொன்றே
நற்செங்குனக வரைச்சுனையதனை நல்குத னவமன்றே.

(இ-ள்.) சொர்னன்மயமான திருச்செங்கோட்டிற் சொல்லுதற்கரிதாய் வ்ளங்கிய சுனைகள மூன்றுணடு. அவைகளில் இரும்பைக் கனிம்பற்ற செம்பாக்குஞ் சுனை ஒன்று, செம்பை வெள்ளியாககுஞ் சுனையொன்று, வெள்ளியப்பொன்னாக்குஞ் சுனை ஒன்று, இப்படி காரணமிமைச் சித்திகள் அனைக்முண்டாயிருக்கும். அதன் புதுமையை அளவிட்டுச் சொல்லவொண்ணாது.—எ-று. (ங)

பத்திற்பத்திற் கோரொன்றாகப் பதினெண்டிர்த்தமென
முத்திக்குரியன வென்றுமொழிந்தார் முன்சவுனகர்கேட்ப
வத்திற்கணபதி தீர்த்தமுன்னோதுவ மசலத்துமைமூழ்கிச்
சித்தித்தவமுந் நிறைவன்பாகஞ் சேரப்பெற்றனவாம்.

(இ-ள்.) மகிமையையுடைய திருநாககிரியில் உண்டாகிய தீர்த்தங்களில் நூற்றுக்கொன்றாக பதினெட்டு தீர்த்தம் மேன்மையாகிய முத்திமோகூத்கொழிப்பதற சூரித்தாய் விளங்கி யிருப்பனவென்று சவுனகரிஷி முதலாகிய முனிவர்தந்தேட்டிரு சமுனிவர் சொன்னு. ராதத தீர்த்தங்களில் கணபதி தீர்த்த மகிமையை முன்பின சொல்லுகிறோம். அதில் மலைகளாகிய உமையவளமூழ்கிச் சித்தியாக அரியதவஞ் செய்த இறைவனாகிய சிவ னிடப்பாக்கஞ்சேர அருள்பெற்றான்.—எ-று. (ச)

கணபதிதீர்த்தமுதற் பதினெண்மூர்த்தம் கணபணமலையின்மே
லெணயிந்திரன்முத லெண்மரியற்று மெழிற்றீர்த்தமு மெட்டாம்
குணபங்கட்லன கோமூன்றாண்டி கூடத்தருவனவா.
மணபங்கயபுன றனிலைக்கரனநூன் வர்விச்செயல்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) கணபதி தீர்த்தமுதலாகிய பதினெட்டுத்தீர்த்தங்கள் நாககிரியின்மீ
தில் எண்ணுதற்கரிதாகிய இந்திரன்முதல் திக்குப்பாலக ரெட்டுப்பெயராலும் பெ
ட்டுசீதிர்த்தம் விளங்கியிருக்கும் கிருபைக்கடலான திரேதந்திரமுடைய சிவன்பா
தற் கொடுக்கத்தகுந்த தாய்மணம்பொருந்திய தாமனாகள நெருங்கிய தீர்த்தங்களில்
கணபதிதீர்த்த மகிமைச்செயலைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௫)

கயிலையினின்றும் கெதாரத்திற் கருதுந்தவமுற்றிப்
பயிலும்காசிப் பதிருகிழங்கிப் பனாநற்றவமெய்திச்
செயலின்கச்சிக கம்பையிலர்ச்சனை செய்தருணையின ண்ணிப்
புயலின்செங்கோட் டேகிமுதற்பெறு புதல்வனுடன்புகல்வான்.

(இ-ள்.) பார்வதா தேவியம்மன் கயிலாசகிரியில் நின்றும் புறப்பட்டு கேதா
ரத்தில் சிலநாள் தவஞ்செய்து பின்பு காசித்தலத்திற் கங்காநதியிலமுங்கி நல்ல த
வஞ்செய்த பிறகு காஞ்சிபுரத்தில் சம்பாநதியிலமுங்கி சிவாநனைசெய்த அருண
கிரித் தலத்தி லரியத்தவஞ்செய்து அங்கிருந்து மேகமொய்யத் திருச்செங்கோட்டு
தலத்திலவந்துசேர்ந்து தான் முன்பெற்றருளிய புச்சிரானு யானைமுகத்து பிள்ளை
யாருடனே யொருவனாகு சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௬)

அன்னதலத்தி லருந்தவமெய்திபு மரணையணைந்திவமா
லென்னதுயர்த்தனி மகவெனுமைங்கந டிப்பணிமலைகயிலைக்
குன்னதமுற்றதெனப் பரன்முன்னு முரைத்ததேனுடனதனு
லின்னகமிக்கொரு தீர்த்தமியற்றெம திறையை யிறைஞ்சுகவே.

(இ-ள்.) கேதாரமுதலாய் கரிசி. கச்சியருணகிரி தலங்களிலு மெய்கி அரியதவ
ஞ்செய்தும் இன்னம் சுவாமிபரகஞ் சேர்ந்திலன் என்னுயிர்போலு மூண்டன பிள்ளை
யாகிய ஐந்துகையை யுடைய வீராயக மூர்த்தியே இரத்திருநாககிரிகைலாசகிரியி
லும் உசிதமான ஸதலமென்று பரமசிவன் முற்காலத்தில் என்னுடனே சொல்லார்
ஆகையதல் இந்ததலத்தில் தவஞ்செய்து சுவாமிபரகம் நான்கோவதற்கு இந்தகிரியி
ன்பேரில் ஒருதீர்த்தமுண்டு செய்யுமபிள்ளைய என்று சொல்லியருளினான் உமை
யவன்.—எ-று. (௭)

எனமலைமங்கையியம்புபி னென்னு யிரநவதீர்த்தபலன்
கனமுறவடபாற் பாதலபூதல கண்ணியிரங்கிற
புனைவன தீர்த்தமனந்தம்புருதப் புகரங்கையில் வாரித்
தனதுபெயர்ச்சுனையாக விதித்தனன்மந்தி முகத்திறையே.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுமையவன் சொன்னவுடனே புதுமையாகிய என்னுயி
ரத்தீர்த்தம்குள் அதிகபலனுண்டாக வடபுறத்துமலையில் திருலோகத்தில் உண்டாய்
விளங்கியிருந்த அனந்த தீர்த்தம்களும் வந்துசேரும்படியாக புகர்ச்சிறமூடிய தமது
துகிக்கையினால் வாரித்தமது பெயரார் கணபதிதீர்த்த முதலாக சகலதீர்த்தங்களு
மளித்தருளினார் வினுபசுமூர்த்தி.—எ-று. (௮)

அக்காலையிலிமையாச லவனிதையடைந்து புகர்ப்புதல்வன்
றத்தானெனவு வகைத்திறமோதித்தண் சுனையின் கனாயின்

யிக்காசமுதமுதிப்ப விதித்து விதித்தவைதன் பெயர்
லெக்காலமு மந்தம்பையெனப்பெய ரிட்டப்புனரோய்வாள்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவான் மகளான உமாதேவி பார்த்துயானை முகப்பின்
நாயாரை மகாசமர்த்துடைய பெரியவனென்று பிரியவசனஞ் சொல்லித்தின்னிய
தண்பதித்தக களையருகில் தன் பெயரால் விளங்கிய யமூர்தமயமான தீர்த்தமொ
ன்றுண்டாக்கி யருளி அதற்கு அம்பையென்னும் பெயரிட்டு யெக்காலமு மதுவே
பெயராய்வினங்கும்படி கிருபைசெய்து அந்தகனைத்தீர்த்தங்களில் முழுதினன் அம்
மன் என்றவாறு. (க)

தோயுங்கணபதிந் சூனையம் பாசூனையின்றென் னலமுந்
மேயும்பணிமலை நாகசூனையி னிறைஞ்சித்தவநாடி.
வேயுந்தொடியும் படியும்புயமின் விமலனுடன்கூடி.
மாயன்பணியப்பிரமன் பரவவம் மலையினுறைந்தனளால்.

(இ-ள்.) முழுகிணைப்பதித்தம் அம்பைச் சூனையின் மகிமை விசேஷங்களி
னாலே பணிமலையுச்சியில்வந்து நாகசூனையப் பூசித்து மேலானதவஞ்செய்யவேண்டி.
பசுமங்கிற் போன்றிவனிகள் பொருந்திய அழகிய புயங்கனையுடைய உமாதேவி சிவ
னுடன்கூடி பிரமமா விஷ்ணுவும் வந்துபணியும்படி. அந்தீராகசூனியில் வசித்திருந்
தாள் அம்மன்.—எ-று. (க0)

அத்தீர்த்தத்தினிலைங்கரனுஞ் சென்றடித் தனதன்னை
வைத்தியொளி மழுவலவன் சரமலர்க் காதரவுற்றுச்
சித்திதெனவறி வெய்தித்தன்னைத் தெரிசித்தவர் நினைபு
மெய்த்திவினையற நிதியம்பெற வருளினிவாவு புரந்தன்னால்.

(இ-ள்.) அந்தீர்த்தத்தில் கணபதியார் சென்றிறீர்த்தமாடி தனதுதாயாகிய
உமையவளபாதங்களையும் கூறியதொளி மழுவுந்திய வைவல்லவனுன பாமேஸ்வ
ரனிரண்டு பாதாஸ்திதங்களையும் பூசித்துவணங்கி சகலசித்தியும் இவை இவைபெ
ன்று அறிவுண்டாகித் தன்னைவந்து தெரிசித்தபேர்களுடைய தேகாதிபிரபஞ்சத்திவி
னைகளெல்லாம் விமோசனமாயி நினைத்தபடி நிதியம்பெற்று வாழ்க்கிருபா கடா
ஷஞ்செய்து இரட்சித்தருளினார் விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (க1)

யாதொருதொழில்புரி பவர்கலைகற்பவ ராருமுதற்போற்றி
மாதருவெனவந் தவருக்கருள்புரி வகையின் கற்பகமென்
றோதவரம்பெந் துலகத்தவருக குறுமெய்த் துணையாகி
மாதவர்முழுதும் வணங்கவிருந்தனர் மாமுகவடிவானார்.

(இ-ள்.) இயாதொரு தொழிலில் முயற்சியெய்யுந் தலைக்கியானவித்தை க
ற்பவர்கள் முதலாகயாவரும் மகாகற்பகமே யென்றுவந்து வணங்கினவர்களுக்கு
கிருபைகூர்ந்து அவர்களிடக்காயியம் கொடுத்தருள்வதனால் அழகிய கற்பகவீராய
கசென்றும் அனைவருஞ்சொல்ல மேன்மைபெற்று உலகத்தவர்க்கு மெய்த்துணையாகி
அநியதவஞ்செய்ய முனிவர்கள் யாவரும்வணங்கி வாழ்த்த எழுந்தருளி யிருந்
தார் யானைமுகத்து வினாபமூர்த்தி.—எ-று. (க2)

பின்னுமோர்க்கையீதுறைப்பன் கணபதி பெருநதியின்பிறழ்நால்.
முன்னியபாரிடர் நர்வானவர்மா முறைநாலங்கமுறத்

துன்னியதோற்றத் தேர்வுடிவதனும் நெடர்கயமுகுனிருதன்
நன்னிலைகுலையத் தந்தமுறித்துச் சமீபிற்கொன்றனனும்.

(இ-ள்.) பின்னையுமொருகையுள்ளது அதைச் சொல்லுகிறோம். கணபதி தீர்
த்தப்பெருமையினாலே நிறைத்தபடி பூதரூபம், மணிதரூபம், தேவரூபம், பிருகரூப
மென்றிப்படி நால்வகை சேகவுருவமாகத் தோன்றும்படி யருவமெடுத்து அவ்வடி
யினாலே தம்முன் முனைந்து யுத்தஞ்செய்த கெஜமுகாசூரனை வலுமைதொலைத் தழி
யும்படி தமதொருகொம்பை முறித்தெய்து அவனைக்கொன்றருளினார் கணபதி. எ-று.

ஐங்கரவிறையவனலிங்கம்பெற் றடர்கயமுகுனையடுஞ்
சங்கெயெனங்கட கிங்கிதஞ்சுத் தபோதனசாற்றுகெனத்
துங்கமறச்சவுனகருக்கோதுச் தொல்கதை நன்கருளின்
பங்கயனுதவும் படியவரிதையம் படியப்பகர்கின்றான்.

(இ-ள்.) ஐந்துகையையுடைய கெஜமுகப் பின்னையார் நால்வகைத் தேகவடி
வாய் முனைந்த கெஜமுகாசூரனை சங்கரித்த முறையையெங்களுக்கு விளக்கச்
சொல்லுமையாவென்று சவுனகாராதி முனிவர்கள் சேடிக்க பூர்வகதை விரித்தார்
தந்தை மிகுந்த கிருபைபிலுலே பிரமதேவன் முன்பு சொன்னபடியே முனிவர்கள்
மனோரதமாகும்படி சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர். —எ-று. (௧௭)

தாருகன்வலியுஞ் சூரன்மெய்வலியுந் தாழ்வுற மேலுயரும்
பேருக முழுதும் பெருமை படைத்தோன் பெரிதாமறையெல்லா
மோரொரு நொடியி லுறுஞ்சியநாவா நெருபடி யினும்டியா
தேருருபரனை இறைஞ்சி வாத்தா லிடைவரு பெலமுற்றான்.

(இ-ள்.) தாறுகாசூரன் வலுமையுஞ் சூரபத்மன் வலுமையுந் தாழ்வுபட அதிக
புஜபல பராக்கிரம முடைந்தாய பாரிய யுகங்கள் முழுதும் பெருமையடைந்தவன்
மேன்மையான வேதங்களை யெல்லாம் ஒவ்வொரு கொடிப்பொழுதிலே விரிஞ்சிய
நாவைய யுடைவன் யாதொரு வகையிலும் மடிவிலாதவன் அழகிய பரமேஸ்வ
ரனை வணங்கி யரியதவஞ்செய்து அவர்கொடுத்தவாத்தால் சற்றும் இடையூரில்லாத
பலமும் சவுரியமும் பெற்றுடந்தான் கெஜமுகா சூரன். எ-று. (௧௮)

பூதப்பகையால் நரரின் பகையால் பொருதெய்வப் பகையால்
வேதத்துறவீர் மிருகப்பகையால் வீயர்தானயன்மால்
மாதத்துவ முனிவரர் கந்தருவர் வழங்குவ ரப்படையால்
வீதற்கிடமற் நிவ்வாமுற்றான் வேழமுகத்தசுரன்.

(இ-ள்.) பூதப்பகையாலு மனிதர் பகையாலுந் தெய்வப்பகையாலு மிருகப்ப
கையாலுஞ் சாகாதவன்; பிர்மர, விஷ்ணு, தத்துவஞானிகள், சிவபோதிகள், முனி
வர்கள், கந்தருவர்கள் முதலான யாவராலும் அவர்கள் பெயரால் விளங்கும் ஆபுத
ங்களாலுஞ் சாவில்லாத வரம்பெற்றுடையவன் அந்த கெஜமுகாசூரன். —எ-று. ௧௯

ஆவண்படியா லைங்கானானு வாசியமர்க்கேகி
தாவிசல் வினேவின் றுனவொண்ணிலி சாயச்சுமராடி
மாவிரணியனுந் தாருகனுஞ் சூரனு மம்மனுலோணப்
பூழிழுவென்றப் பொருகயமுகனைப் பூசல்செய்தே மாய்த்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் ஐங்கரனுக்கெஜமுகப்பின்னையார்முன்சொன்ன நால்வ
கை யருவமாகச் சென்று செருவில் கெஜமுகாசூரனுடன் முனைத்தெய்துது அசேச
ரமான யுத்தஞ்செய்து அளவில்லாத அசுரர்கள் யாவரையுஞ் சங்கரித்த சமீபொரு

நீதி சவுந்தரியான இரணியன் தாருகன் குரன் மனுமந்தரதிகள் இவர்களை யெல்லாம் பூமியில் விழும்படி. உென்று வெற்றிபடைத்த கெஜமுகாரூரனைச் சங்கரிக்கும்படியாக அஸ்திரப் பிரயோகஞ்செய்து அவன் சவுரியங்களை தாழ்வுறச்செய்து மாய்த்தார்.—எ-று. (க௭)

அச்செரு விடையவ னருவாமுடையவ னுயுதபேதமெலாம்
பொய்ச்சிகலறவெறி பாசாங்குசுமொடு பொருதன னாங்கரனர்
மெய்ச்செருபடையின் வியாவிறலால் வெண்கோ டொன்றுதிருக்
கைச்செறு படையின் கடிதுமுறித்துக் கயமுகன மேல்விட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி சமர்செய்யும்பொழுதில் மேன்மையானவரும் பெற்றுடையவன் முனைந்த தேவாஸ்திரங்களை பெலலாம் சின்னபின்னமாக முறித்து கிர்த்துளியாகும்படி தமது கைப்பாசாங்குசங்களை விடுத்த போசெய்தார் கயமுகப்பிள்ளையாரா அப்போது மெய்யாகிய பாசாங்குசங்கள் முதலான தேவாஸ்திரங்களால் அவன் சாகாததைக்கண்டு தமது வெள்ளிய கொம்புகளில் ஒருகொம்பை யொழித்து அதுவே தமது கைக்கேற்ற படையாகப் பற்றி யந்தக் கெஜமுகாரூரன் மேல் விடுத்தேய்தார்.—எ-று. (க௮)

ஐங்கரன்விட்ட வடற்கோடொன்ற வரக்கணுறக்கன்மே
றுங்கமுறத்துனை செய்வசுரன்றுணி பட்டித் துஞ்சியபின்
செங்கணரக்கன் ஐைபுலைய வென்றொரு செருமுகமகாக
அங்கணருட்கணபதி சரணத்தினடைந்தூர்தியினின்றான்.

(இ-ள்.) ஐங்கரப் பிள்ளையார்விட்ட வெற்றிக்கொம்பொன்று அங்கனஞ்சென்று அவ்வசுரன் மார்பிற்குக்கித் துளைத்தது, அப்போ தந்தகெஜமுகாரூரன் துணிபட்டிற்றந்தான் இறந்தவுடனே சிவந்த கண்களையுடைய அசுரன் சாவில்லாதவ னானபடியால் ஒரு மூலிகமாகி ஐைபுலையென்று அங்கனம் கிருபாமூர்த்தியானகணபதியார் பரதங்களில் வந்தடைந்து அவர்க்கொரு வாகனமாய் நின்றான்.—எ-று.

அக்கயமுகவசுரன் பொருவினைக ளகற்றித் தலமூன்று
மிக்கதொன் முனிவார் விரதநிறுத்தி விண்ணவரைக்காத்து
நக்கனைநாகம்பைப் பெருமானை நறுங்கொடி யிடைநீங்கா
மைக்கந்தரசிவ தருவைக்கண்டு வணங்குமோர்கற்பகமே.

(இ-ள்.) அந்தகெஜமுகாரூரன் பொருது வெற்றிகொண்டு திரிளேரகமும் புகழ்ந்த போற்றிசெய்ய மேன்மையுடைய பூருவார்ச்சிதமான முனிவர்கள் தவறக்
ளநிறைவேறும்படி அணக்கிரகஞ் செய்து இங்கிரன் முதலான தேவர்களை இரட்சித்
துக்கணை நாககிரிப் பெருமானையு மெல்லியகொடியிடை யுமையிடப் பாகம்பிரி
யாதசரிய மிடறுடைய சிவகற்பகத்தைக் கண்டு தெரிசித்து வணங்கினார் அழகிய
கற்பக விநாயகர்.—எ-று. (உ௦)

அவ்விசையஞ் சிவனர்ச்சீனையம்மைக் கருந்தரவுதவியதால்
தவ்வுபுனர்க்கணபதிதீர்த்தக் கணாதருமப்பாதீர்த்த
மீவ்விதியுடையன லவ்வரையின் சீனையருளும் படினெம்மாற்
செவ்வையினுரை செய வரிதரி தென்றனர் தென்றாடுதல் சொல்வாரம்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சிவனையும் அம்மனையும் பூசித்து அருள்பெற்ற நருவினார்,
குறைவில்லாத புனனுடைய கணபதி தீர்த்தக்களையருகில் அம்பரன் தீர்த்தமும் இம்
முறமை யுடைத்தா யிருக்கும் அந்தக்கிரியில் மிகுந்த சீனையதீர்த்தங்களாடினால் ஆடி

னவர்க்குநரும் பலன்களை நம்மாற் செவ்வதாசச சொல்வதரிதரிது: அத்தீர்த்தங்கள்ளிற் சென்றாடு முறமையைச் சொல்கிறோமென்று சொல்லுகிறார் குதமுனிவர்.—எ-று.

கணபதிதீர்த்தம் கைதொழுது நன் கருணையெமக்குறவன்
நீண்புறு மொற்றைக் கொழ்பனை வந்திற் தாதியுமந்தமும்
நுணர்வரியான் நரு முத்தமவென்றுயர் வேலுனையிமையத் தி
இணையிலி வாமத் தேவனைபெண்ணி யிழிந்தாடுகமாதோ.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்களால் தெரிசித்துகைதொழுது கைதொழுது உமருடைய, கிருபையெனக் கு வேணும்மென்று அந்நன்மதிய ஒற்றைக்கொம்பனைவந்தனைசெய்து ஆதியுமந்தமுயில்லாத யாவராலுமறிவந்தரிய பரமேஸ்வரன் பெற்ற உத்தமப்பிள்ளையாதே யென்று வேலாயுதகடவுளையும் இமவான்மக்களாகிய உமாதேவியையும் தமக்கொப்பில்லாத வாமதேவனையும் நினைத்து தியானஞ்செய்து சுணையிலிற் தீர்த்தமாதெல் முடிமை.—எ-று. (உஉ)

வல்வினை யெழ்பவ மாறுத்துயர்நோய் மாறுவமுட்கொண்டால்
தொல்வினை மாறுஞ் சுனைமூழ்கிற்பர சொர்க்கம் பெறலாகும்
நல்வினையாமணி மந்திரவவுடத நாடுஞ் சிவலோகத்
தெல்லையி தெல்லையி நெய்தினருக்குள தென்னார் குதருமே.

(இ-ள்.) அந்தக்கணபதி தீர்த்தத்தை, உட்கொண்டபேர்கள் யெழுயிற்பியுஞ் செய்தவலியவினைத் துயரமுடையநோய்களெல்லாத தீரும்பழவினையுந் தீரும்சுணையின் மூழ்கினால் பரகதியாகிய சொர்க்கமோகம் பெருவதாகும். நல்வினையாகிய மணிமந்திர அவிழ்தங்கள் நன்றாய்ப்பலிக்கும் அந்நியத்தில் சிவலோகத்தெல்லையி லெய்திவாழ்வார்கள் இன்னம் அளவிலலாத மகிமையுண்டென்று சொன்னார் குதமுனிவர்.—எ-று. (உஉ)

தேவவயித்தியராகாசக்கெம் ன்சித்தர்களாயு
முவருமூலிகை பெறவன்னதியில் முயன் நவரவார்மூழ்கி
யோவறுமெழிலும் மொழியாவினமையு முறுதவநெறியுமனத்
தாவலுறத்தரு கணபதிதீர்த்தத் தருள்சொல வரிதரிதே.

(இ-ள்.) தெய்வ வயித்தியர்கள் ஆகாசக்கமனராய்கிற சித்தர்கள் யாரு ள் சித்தக்கேதுவாகிய பதினெட்டு மூலிகைகளும் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தில் முயற்சியாக அவரவர் வசதுவது மூழ்கி கேடிலலாத அழகும் மாறாத இளமையும் தவமகிமையுமுற்று மனோபிஷ்டம் ளாத தரப்பெற்று வாழ்வார்கள். ஆதலால் அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுவது அரிதரிது.—எ-று. (உச)

அத்தீர்த்தப்படுடையமுத சஞ்சீவியடைந்தது கணபதியாற்
சித்தியும்வன்னம்பலவாகுந் தேவர்தினஞ்சூழ
முத்தியுப்ப்பது வந்தனைசெய்வது முனிவர்கள்முதலோருஞ்
சத்திதெனவுந் தவம்தெனவுந் தாமொருபொழுதகலா.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தக்களையில் கணபதியாருடைய கிருபையினாலே அமுத சஞ்சீவியடைந்துள்ளது, நினைத்த சித்தெல்லாததரும் பலபல வர்ன பேதங்களுண்டா ள் சதாநித்தியமூர் தேவர்கூட்டங்கள் சூழ முனிஸ்வரர்கள் முதலாகிய யோகிஸ்வரர்களும் முத்தியுள்ளத் தோமஞ்செய்வதும் வந்தனைசெய்வதும் சத்தித அசத்திதவென் றியதும் ஒருகாலமும் பிரிவில்லாமல் இவையாவஞ்செய்து வசித்திருப்பார்கள். எ-று

கச்சித்தவமுத்திக்காமாட்சி கனிந்திறை பெறவருண
விச்சைக்கம்பையு மம்பையுமக்களை யெய்தியதென்னுந்
விச்சைத் தவமும் வேதகுழாமும் விண்ணவரவ்வொலியும்
மச்சிற் பொலியுங் கணபதிதீர்த்தத் தழுகினமைந் துளநால்.

(இ-ள்.) காஞ்சிபுர ஸ்தலத்தில் சிவார்ச்சனை செய்து காமாட்சியாகிய பாமேஸ்
வரி அன்புடனே அந்த திருநாககிரியிலெய்தி சிவனிடப்பாகம் பெறும்படியாக வந்
தோளில் இனிதான கம்பைநகிபும் அந்தத் தீர்த்தக்களையருகிப் பெய்தயிருக்கின்றது.
மேந்தக்காலமும் வித்தைப்பெருமையுடைய தவமுனிவர்களும், வேதியர்கூட்டங்
களுந் தேவர்கள்வருகிற ஆரபாரத்தொனிகளும், அழகாகப் பொருந்தியிருக்கும் ம
கிமையுள்ளது கணபதிதீர்த்தம்.—எ-று. (உசு)

அந்தத் தெய்வப் புனலாடற்கென் றடியொரு பத்திட்டால்
முந்தச் சென்மந் தனிலவரு பாதக முற்றூந் தொலைவாகுங்
கத்தன்றிருவே ரகயிசை சென்றார் கண்ணாயிர நகராம்
வந்தப் புனலைக் கண்டார்க்குண்டாம் வருபல னளவிலையாஃ.

(இ-ள்.) அந்த தெய்வதீர்த்தத்தில் தானம்பண்ணவேண்டுமென்று நினைத்த
பத்தடி நடந்தவர்கள் முன்னென்மங் ளிற்செய்த பாதகமெல்லாக் துலைந்துபோகுங்
கந்தசுவாமி யெழுந்தருளிய திருவேரகமென்னுந் திருச்செங்கோட்டு நாககிரியில்
யாதாமொருவர் பக்தியுடனே சென்று சேர்ந்தா லவர்களுக்கு சொர்க்கலோக பத
வியுண்டா மந்த சனைப்புனலை கண்குளிரக் கண்டபேர்களுக்குண்டாகும் வரப்பி
ராசாதபலன்க ளவல்லலை.—எ-று. (உஎ)

தடமுழ்கினர் கங்கையை முடிமூழ்குவர் தன்கன்றி மிசைவந்தே
இடமுழ்கியவம் பாநதியாடி யிறைஞ்சந் தொழில் செய்தால்
நடவுமேவிய நாகேசன் சரணிடை நண்ணுத நிண்ணமெனத்
தொடைமேவு புராணஞ்சொலுமென வரகுத ழுணைத்ததனால்.

(இ-ள்.) அந்தக் கணபதிதீர்த்த முழுகினவர்கள் கங்காநதியில் மூழ்கினவர்க்
ளாகவும் தண்ணிய சுணைக்களாயில்வந்து சிவனிடப்பாகம்பெற்ற அம்பாநதி தீர்த்த
மாடி நேமமுடித்து சிவபணி விடைசுதொழில்கள் செய்தார்களாகில் நடேசமூர்த்
தியாகிய நாகேசுவரர் பாதபங்கய நிழலிலசேர்ந்து வாழ்வார்கள் இது நிச்சயமென்
று தொடர்ச்சியையுடைய புராணங்கள் சொல்லுமென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.

கணபதி தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம், உக-க்கு செய்யுள். எாவி.

விஷ்ணு தீர்த்தச்சருக்கம்.

இப்படி யமைந்த தீர்த்த மின்னமு முறைத்தியாங்க
ளப்புனற் தீர்த்தமாடி யாம்பதம் பெறவும் வேண்டும்
செப்புது மெனவேகுதர் திகழ்முனி யவநிப்பாற் கூறும்
மெய்ப்புறு விண்ணிதீர்த்த விளைவினை விளம்பலுற்றும்.

(இ-ள்.) மகிமையுடைய தீர்த்தங்க ளுண்டாயிருந்தால் இன்னஞ் சொல்லுவி
ராகாரங்களந்தத் தீர்த்தங்களாடி சிவபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சவு
னகாரதி முனிவர்கள் கேழ்க்குதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கி மெய்ப்பாகிய விஷ்
ணுதீர்த்தத்தின் பெருமை முறமையை வழுவாமற் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (க)

கயிலேயும் வேதங்கண்ணுங் கனிந்துறை முனிவர் ஞானத்
திய லுறும் பெரியர் நாலர் யிரவர் வெண்ணோடக்கம்
வியலுறத் தரிப்போனாந்து வியனெழுத் துணைப்போர் லேச்
செயலுறச் சிவனைப்புகை செய்திடுஞ் செயற்கைமேலோர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலும் வேதபீர்மமா விடத்திலும் கனிவுடனே தவ
ஞ்செய்து வசுதிருக்கின்ற முனிஷ்வரர்கள் ஞானத்தியல்பை யுடைத்தாகியு பெரி
யோர்கள் நாலாயிரம் பேர்கள் விபூதி ருத்ராட்ச முனிதமாசத் தரித்திருப்பவர்கள்
தகைமையுடைய பஞ்சாக்ஷர் செபம்விடாமல் செப்பிப்பார்களே இச் சாரமுறைமை
உழுமுரம் சிவனைப் பூசுகரு தொழிலில மென்மையானவர்கள் லார்கள். -எ-று.

ஆயவார்பிரம்மதீர்த்தத் தாடியசாரல்குழ
மேயிருந்த வசுபண னும் வேலையின் கையிலேப்பாங்கி
னையகார்தருவன் விஸ்வ வசுவினுக் கினியமைத்தன்
சேயதோர் ஜெயந்த னெனபான் தேவியர்குழப்புக்கான்.

(இ-ள்.) அபபடி ஒப்பில்லாத முனிஷ்வரர்கள் பிரம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி
அதன் சார்பில்மேலி அனைவருகுழையிருந்து தவசுகள் செய்யாநின்றவேளையில்
கைலாசகிரிச் சார்பில் வசித்திருக்கின்ற காரதருவன் விசுவாவசுயென்பவனுக் கினி
தாடிய புத்திரனழகிய ஜெயந்தனென்பவன் தேவிமாகள குழப்புருந்தான். -எ-று.

அனந்தகார்தருவப்பெண்க ளவருடன்பிரம்மதீர்த்த
வனந்தனில்நிருவாணத்தோ டாடியுண்மகிழும்போதிற்
கனந்தருமுனிவரோடுங் கருணைகூவகிட்டொயத
நீர்நனைந்தவம்மடவார் தூசு நெறிபடப் புனைந்துசென்றார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத காரதருவப் பெண்களுடனே கூடியந்த ஜெயந்தனெ
ன்பவன் பிரம்மதீர்த்தத்தில் நிர்வாணததடனே மூழ்கி உள்ளக்களிப்பாய வினையா
டும்போதில் பெருமையுடைய முனிவர்கள் கூட்டங்களுடனே கருணைகூர்ந்த வதி
ஷ்டமுனிவர் அங்கேவந்தார், அவர் வந்ததுகண்டு நிறைவுடனே அந்தக்கார்தருவப்
பெண்களெல்லாம் துசில்களை யுடுத்திக் கொண்டு நெறிமுறைமை தவிராம லவ்நன
மொதுங்கிச் சென்றார்கள். -எ-று. (சு)

ஆங்கவன்மதியான் றூசு மறாக்கொளானுகிறிற்
காங்கியைச்சயநத நன்றனைக கண்டருநதுதியின் காந்தன்
ஓங்கியவர்க்கனாக வழலுதியென்றுகோபித்
தேற்குறச்சபித்தாரச்சொல் லேந்திழையாருங்கேட்டார்.

(இ-ள்.) அங்நனம் முனிவா வரவுகண்டு சமமும் மதியாதவனும் இடையில்
வந்திரத் தரித்தக்கொள்ளாதுவனு யிறமாப்பாக நிற்கின்ற காமியாகிய ஜெயந்தனை
க்கண்டு அருந்துதிச் சாரதரான வதஷ்டமுனிவர் மகாகோபத்தடனே ஓ ஜெயந்த
னே, நீ யொரு ராட்சதனும் உழன்று திரிவாயென்று சபித்தார் அவர் சபித்தசொல்
லந்தப்பெண்களெல்லாமகேட்டி அங்நனம் ஓடிவந்தார்கள். -எ-று. (இ)

கேட்டவாடியில்லீழ்த்தெந் கேள்வனிம்மடவார்க்கெல்லாம்
பூட்டருள்முனிவவென்னப் புனைதுகின்மருங்கூர்வீர்
சூட்டியபடிபார்சாபச் சொற்பெறுதிருத்திரின்னோன்
வேட்டுவன்போன்றதேனும் வியன்றழையுடுப்பதன்றே

(இ-ள்.) அந்தப்பெண்களெல்லாம் ஓட்டமாகவந்த வதிஷ்டமுனிவர் பாதங்

களில்வீழ்ந்து வணங்கி சுவாமி எங்களுக்கெல்லாம் பத்தாவாகிய விவரணை ஆகையால் தேவமார்ப்பெண்களாகிய எங்களுக்கெல்லா மங்கிலியப்பிச்சை கொடுத்தருளுமையா முனிஸ்வரோ யென்று சொல்ல நீங்களனைவரும் நாம்வருவதகண்டியிடைகளில் துங்கியெடுத்திக் கொண்டீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் சாபச்சொற்பெருமற் பிழைத்தீர்கள்; இவன் மமதையுடையவனாய் வஸ்திரம் தரியாமல் நிர்வாணத்துடனே நின்றானுதலால் மகாராட்சதனாகவென்று சபித்தோம், இடையில் இலைதழை யுடுத்திக் திரிவதாகவென்று சொன்னார்.—எ-று. (சு)

என்றவர்க்கிரங்கியிட்ட சாபங்களெளித்திப்போகா நன்றிவனொட்டாண்டு நாக்குளய்த்திரிதல்வேண்டும் நின்றதற்பின்னரே ஸீஸ்படையதனுலங்கம் பொன்றினுங்கொழுனாவன் போகுதினொன்றுமிட்டார்.

(இ-ள்.) வந்தவுடமுனிவ ரந்தப்பெண்களுக்காக மனதிரங்கிச் சொல்லுகிறார், நாமிட்டசாபம் யெளித்திப்போகாது யிந்தஜெயந்தன் பதினாறுவருஷம் ராட்சதனாகித் திரியவேண்டும் அதன்பின்பு நாககிரி அர்த்தநாரீஸவரருடைய கடகாயுத்தினு. ம் ராட்சததேக மொழிந்த பழையஜெயந்தனாகி உங்களுக்குப் பிராணநாயகனாவான், நீங்களனைவரும் போவீர்களென்று விடைகொடுத்தருளினார்.—எ-று. (எ)

செயந்தனம்மடவார்காண்பச் சேணியிருடலம்வீங்க வுயர்ந்தெரிஞ்சுதுங்க வுறும்பிறையிரண்டுமேங்க நயந்தெனப்பெழுவாயோங்க நனிக்கரஞ்சுலந்தாங்கப் பயந்தெரிவியிறச்செந்திபுப் பறந்தெழுமுழங்காநின்றான்.

(இ-ள்.) ஜெயந்தன் அந்தப்பெண்களெல்லாம் காணத்தக்கதாக வுயர்ந்து வுடல்பாரித்து மேனோக்கியெரிந்த அக்கினிச் சுவாலைபோலுஞ் சிகையுண்டாகப் பெளவாயாகி யிரண்டு கடைவாயிலு யிரண்டு பிறைகள்போலும் கோரப்பல்வகளுண்டாக மலைபோன்ற கைகளில் குலவேல்தாங்கிவர யாவரும் பயப்படும்படியாக வட்டக்கன்களை விழித்துப்பார்த்து அக்கினிப்பொறி சிந்தித் தீய்ப்பறக்க செழித்த முழங்காநின்றான் மகாராட்சத ரூபமாக.—எ-று. (அ)

அவனுருக்கண்டகாலே யணங்களுர்வாயுவேகத் துவருறுசுந்தையார்கண் டோடினரனந்தமாக்கீள் கவனமீதிருடியெனபோர் கண்டகர்நாராயெல்லார் தவமுறாதித்தாங்கித் தாழ்வுறுப்பசியிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அவன் ரூபத்தைக் கண்டவுடனே, அந்தப்பெண்க ளனைவரும் பயந்து வாயுவேகமாக மனத்துயரமுடனே ஓடிப்போனார்கள்; அப்பாலந்தச் ஜெயந்தராட்சதன் அளவில்லாத மிருகங்கடையுங், கவனச்சித்தர்களுயும், திருமிகளையும், முனைந்தெதிர்த்த அசுரர்களையும், மனிதர்களையும் மிவர்களையும் பெல்லார் தப்பவிடாமல் அடித்துக்கொன்று வாரி வாயிலிட்டு விழுங்கி அடங்காத பசி மேற்கொண்டுநிரிந்தலைந்தமன்றான்.—எ-று. (ஆ)

இப்படியிந்திந்துபன்னா னுண்டினிற்செயந்தனென்பான் மெய்ப்புறுநாகவெற்பில் விண்டுதிர்த்தத்தனோக்கித் தற்பாசகுந்தொன்னார் தவமுனிவனைத்தானுயர்க்கப் பொய்ப்பெறுஞ்சேனையோடும் புகுந்தனன்புகுந்தகாலே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் மலைவனங்களெல்லாஞ் சுற்றிச் சஞ்சரித்து சுழன்ற லேந்து திரிந்து ஆனாடி பதினாறுஞ்சென்ற வளவில் அந்த ஜெயந்தராட்சதனென்ப

வன் மெய்யாகிய நாககிரியில் விஷ்ணுதீர்த்தத்தைநோக்கித் தற்ப்ராண சகுந்தரென் னுர் தவமுனிவனை விழுந்தத்தக்கதாகப் பொய்யாகிய ராட்சதச் சேனைக்கூட்டங்க ளுடனே விரைவாகவந்து புகுந்தான் அப்படிப் புகுந்தவேனாயி, —எ-று. (௧௦)

சிவசிவசகுந்தரோடித் திகைத்தனர்திகைத்துநாக நவகிரியதனிற்பாக நாரிநாயகனைப்போற்றிக் கவருறுவினையெவல்லக் கனிந்தொருகடகமீந்தா ரவரகுதவன்மேலேவ வறுத்ததவவரக்கன்சென்றி.

(இ-ள்.) சிவசிவா அந்த சகுந்தமுனிவர் ஓடித் திகைத்தார் திகைத்து நாககிரி யில் அர்த்தநாரீசரனா வணங்கிப்போற்ற அந்த அரக்கனை செய்கும்படி. சுவாமி கனிவுடனே ஒரு கடகாயுதவ கொடுத்தார், அதை அவர் அயன்மேலேயேவி அந்த ஜெயந்தராகுதன் தலைபை அறுத்தார். —எ-று. (௧௧)

அறுத்தபின்னரக்களைய வடலுருமாறிப்பண்டை நிறத்துறுசயந்தனாடு நின்னுபுவிமானந்தெய்தித் துறைப்புனற்கடகத்தன்னைத் தோத்திரஞ்செய்துபோற்றி மறைபகாசகுந்தர்பாதம் வணங்கியம்முகுன்றார்கண்டான்.

(இ-ள்.) அப்படி அறுத்தவுடனே ரூபமாறி பழம்படி யெதார்த்தமான நிலை மையுடைய கார்தருவச் செய்தனாடு ஒளிபெற்றின்று புட்பலிமானத்தி லிவந்து விஷ்ணுதீர்த்தக்களையில் அந்த கடகாயுதத்தைத் தோக்கிரஞ்செய்து வேதியரான ச குந்தமுனிவர் பாதங்களில் வணங்கி ஐந்துமுகவனு பரமேஸ்வரன் பாதங்களைக் கண்டு துதிசெய்தான். —எ-று. (௧௨)

தனதுகார்தருவப்பெண்க டமைத்தழிவுக்கொண்டிசென்ற பினதரன்கொடுத்தகட்கம் பிரளையவிண்மிதிர்த்தத் துனதருளதனல்வந்தோர்க் குள்ளபாவங்கடர்ந்து நினைவுறவிருத்தியென்றே நிமலரைருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்த செயற்கள் தன்னுடைய பத்தினிப் பெண்களாகிய கார்தருவப் பெண்க ளனைவளையுங்களாடு தழுவிகொணாடு தன்னுரிற் சேர்ந்த வா ழ்க்கிருந்தான்; அவன் போனபின்பு சுவாமிகொடுத்த கடகாயுதத்தை ஜலப்பெட் தீமுள்ள விஷ்ணுதீர்த்தத்தினுள் உன்னுடைய கருபையிலே இங்கேவந்து சேர்ந் தவர்களுடைய பாவங்களெல்லாந் தீர்த்து கன்மையருளி கல்ல நினைவுடனே நீயிரு ப்பாவு என்று நிமலனு பரமேஸ்வர னருளிச்செய்தார். —எ-று. (௧௩)

சிவன்றிருக்கடமாயோன் றீர்த்தமுட்புகுந்தபின்னர் வந்திக்கடகதீர்த்த நாமமுமுடையதென்றுந் தவம்புரிசகுந்தரர்த்தத் தடாகக்கீழிருப்பையொன்றுண் டிவந்ததன்மீழ்த்தொல்லோரோ டறுதவமுதவஹுற்றார்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கடகாயுதஞ் சுவாமியனுக்கிரகப்படிக்கு விஷ்ணு தீர்த்த த்தி னுட்புகுந்திருந்தது, அதன்பிறகு புதுமைபொருந்திய கடகதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று எந்நாளும் அங்குந் தவஞ்செய்யுஞ் சகுந்த முனிவர் அந்தத் தீர்த்தத்தி னருகாக கீழ்ப்புறம் இலப்பைமர மொன்றுண்டு அதினிழலின்மீது பெரி யேருடனே மருவி அரியதவஞ் செய்திருந்தார். —எ-று. (௧௪)

அந்தவண்டருமூலங்க ளாரணவேதமென்றும் ஹிந்தைமென்பன்களெல்லாடுவேதசா ஸ்கிரங்களென்றும்

வைத்தருவிலைகள்முற்றும் பகர்மறைபுராணமென்றும்
தந்தையிலினியருநர் சவுனகாதிபர்க்குச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அந்தவளமையுடைய இலுப்பை மரத்தினிழைவேர்கள் அனைத்தும் ஆ
ரண வேதங்களென்னும் அழகாகிய மெல்லிய பனைகளெல்லாம் வேதசாஸ்திரங்க
களென்றும் அதின் பசுந்தழை இலைகளெல்லாந் சொல்லுதற்கரிய வேதபுராணங்க
ளென்றும் தந்தையிலு மேலான அன்புடைய குதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்க
ளுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௧௫)

அத்தருமுதலாயுள்ள அர்த்தநாரீசன்சென்னி
வைத்தனபிறையின்வாந்நது மலிந்தொழுதமுதத்தன்னால்
வித்தியவேருங்கோடும் வியன்றழைமலருங்காயுந்
சுத்தமென்கனியுமார்த்துத் துலங்குவநிலங்குகாணுய்ஈர்.

(இ-ள்.) அந்தயிலுப்பைமரம் ஆகிமுதலாகிய அர்த்தநாரீசவரன் சிரத்தில் தரி
த்தருளிய பிறையிலாந்நது மலிவாக பொழுதிப்பெருகும் அமுர்த்ததின்னால் குளிர்ச்சி
யுடைத்தாய் வித்தமுதலாகிய வேர்களுந் கொம்புகளுந் தழைத்தழைகளும் டட்ட
புருவ காய்களுந் சுத்தநாரீசன்மெல்லிய கனிகளுமாக நிரம்பியார்த்த இந்நிலம்
ஆரகாணுமபடியாகப் பிரகாசித்திருக்குது.—எ-று. (௧௬)

ஆகையால்வதிட்டராதி யடைந்தருந்தவங்கன்செய்ய
மாகருணையினுலென்றும் வருவரப்பிலத்தினுடென்
றேகையில்வியாஸரோத வுணர்த்தனம்பின்னுமந்த
நாகமேற்றருவின் வணமை நாஞ்சிலசொல்வமனனே.

(இ-ள்.) வதிஷ்டர் முதலானமுனிவர்கள் யாவரும் அவ்வனம் அரியதவங்கள்
செய்வதற்கு மிகுந்த அன்புடனே என்றென்றும் பித்தவரவழியாக வருவார்க
ளென்றும் மகிழ்ச்சியாக வேதவியாஸா சொல்ல நாமறித் துணர்த்தோம் பின்னையு
மந்த நாககிரியின்மேலிருக்கின்ற இலுப்பைமரத்தின் மகிமைப்பெருமையும் தெரிந்த
மட்டுஞ் சில சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறா குமுனிவர்.—எ-று. (௧௭)

முதலுக்கத்தகிலிரண்டா முகத்தினிலமுழுப்பூஞ்சந்த
முதவுகமூன் நிலச் ச வத்தநான்குகத்திலாதி
கதித வியமர்வாய்ப்பின்ன ரிருப்பையாயிறைவன்மாயோன்
னிதமுளகற்பந்தோறுந் சிறத்தநகதிகமும்ன்றே.

(இ-ள்.) முதல்கிதோதா யுகத்தில் அகிலவிருட்சம், இரண்டாவது திரோதாயுகத்
தில் முழுதும்பொலிவுவுடைய சந்தனவிரூட்சமும், மூன்றாவது துவாராயுகத்தில் அரசு
மாமும், நாலாவது கலியுகத்தில சிவனுக் கிஷ்டமாகிய மாமரமாய்ப் பின்பு இலுப்
பைமரமாகி பிரம்மகற்பம் விஷ்ணுகற்பமற்று மிதமாகிய கற்பகாலங்கள்தோறுந்
சிறப்புடைத்தாய் புண்ணியபலன் மிகவுந்திகழ்ந்து விளங்கியிருக்குது.—எ-று. (௧௮)

மூலமுண்டகனாப்பண் முராரியாமுடியேவேலை
யாலமுண்டவனும்ந்த நீழலினடகுநீர்கூழ்
சீலமுண்டவற்குநல்கிற் சிவசிவகோடபார்ப்பார்க்
கோலமுண்டமுதநலகு முறுபயனுதுவுமாலோ.

(இ-ள்.) அந்தயிலுப்பை மரத்தின் மூலவேர்கள் பிரம்மசொரூபம் நமோமியா
வும் விஷ்ணுசொரூபம் மேல்மாமெல்லாரு சிவசொரூபமாக இப்படிநிரிமூர்த்தி சொ
ரூபமாக விற்கின்றது அந்தமரத்து நிழலில் அடகாகிய குளிர்ந்தநீர் மேர்பரண்க்கம்

உழன்னங்கள் யாதாமொருவர் சீலமுடைய பெரியோர்களுக்கு யிஷ்டமர்க்கொடுக்கும் அன்னதானப் பலன்களிலு மதிகபலனுக விர்த்திக்கும்.—எ-று. (கக)

அந்தருழிற்கண்ணோர்செம் பரும்புனல்பிடிக்குட்பட்ட
வுத்தமமன்னபார்ப்பார்க் குதவீருததிபோலு
மெய்த்தவவுண்டியண்ட மேருவாய்வளருமென்மேல்
சுத்தமாதவங்கள்செய்வர் சுபலநாஞ்சொல்லற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அந்தமரத்தினிழலினிடத்தில் உத்தமமான பிராமணர்களுக்கு நல்ல ஜலம் வைத்து கொள்வதாக ஒரு ிடிசெம்புதானம் கொடுத்தார்களாகில் கீரிநறைந்தகடல்போலு மெய்த்தவமுடைய பெரியோர்களுக்கு கொடுத்த அன்னதானப்பலன் அண்டாண்ட மகாமேருசிரிபோலு மென்மேலும் வளரும் பரிசுத்தமான அரிய மாதவங்களைச் செய்கின்ற நிஷ்டர்களுக்குப் பலிக்கின்ற சுபபலன்களை நம்மாற் றொல்லிமுடியுமா.—எ-று. (உ௦)

அன்றியும்புழங்காயேனு மந்தணர்க்கீர்துதீர்த்தம்
நன்றியிற்சிறிதுநல்கில் நான்முகன்பதத்தில்வையும்
வன்றிறற்பசுவொன் றந்த மரபிழலமறையோர்க்கீர்தா
லொன்றுமாயிரங்கோதான முதவியபலன்களுண்டாம்.

(இ-ள்.) அது வல்லாமலும் கனிகாய்கள் முதலான பரார்த்தங்கள் பிராமணருக்குக் கொடுத்து நல்ல தீர்த்தஞ் சிறிது கொடுத்தார்களானால் அவர்கள் பிரம்ம பதத்தில் வைகி வாழ்வார்கள் வலிய கிரமுடைய அந்த இலுப்பை மரத்தா நிறிலில் வேதியருக்கு ஒரு பசு தானக்கொடுத்தால் அது வொன்றும் ஆயிரங்கோதானம் கொடுத்த பலன்களுணை.—எ-று. (உ௧)

அவ்விறுப்பையின்கீணின்றே யகமறையவருக்கீர்தார்
செவ்விதின்புடவிமன்னர் செழுங்குடைககீழ்வைத்தாள்வர்
நவ்விகொள்கிலையொன்றுய்த்தால் நடுக்குறுசுரங்கன்திரும்
தவ்வியவெட்டானத்தாற் றலைமுறைப்பாவம்போமால்.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பைமரத்து நிறுவினின்று யாதாமொருவர் பிராமணனைக் களுக்குக் கிரகதானம் கொடுத்தார்களானால் இந்தப் பூமண்டலமெல்லாஞ் செழுமையுடைய ஒரு குடைக்கீழ் டக்கி இராஜனாகி வாழ்வார்கள். அழகிய புத வங்கிரமொன்று தானக்கொடுத்தால் நடுக்கமுற்ற சுரங்கள் திரும் இயலபாக எள்ளுதானம் கொடுத்தால் தலைமுறைப் பாவங்களைவலந தீர்த்தபோம்.—எ-று. (உ௨)

பேதகமறும்பொற்றானம் பிதிர்வகைக்குண்டாமுத்தி
யோதுசங்கிரமபாந்த ஓபையவன்சுடனாத்திண்டி.
சீதமாவாசைதன்னி லினியவன்னங்களீர்தார்
மீதுளபலன்களின்ன விளைவெனவிளம்பற்பாற்றே.

(இ-ள்.) சொன்னதானக்கொடுத்தால் பேதமற்றுப் போகும் அவர்கள் பிதிர் வர்க்கங்களுக்கும் முத்தியுண்டாஞ் சொல்லப்பட்ட மாசுப்பிறப்பாகிய சங்கிரம நாள்களில் இருக்கடாகிய சங்கிர ரூரியாகி இராகு கேதுகள் திண்டிய கிராண புண்ணியக்ரவங்களிலும் அந்மாவாசை தினங்களிலு மினிதாக அன்னதானம் கொடுத்தவர்களுக்கு மேல்வரும் பலன்கள் இவ்வண்ணஞ் சொல்லும் பகுதியில்வென்று தெள்ளுந் குதமுனிவர்.—எ-று. (உ௩)

மகாசங்கிரமத்தன்னில் மேட்சங்கிரமவைப்பில்
பகர்புரட்டாசிமுப்பான் பரிந்துதம்பிதிர்க்கணைக்கித்
தகைமறையவருக்கன்ன தானஞ்செய்தவருக்குண்டாய்
மிகுபலன்மமாலத்த வேதனூல்விளம்பற்கெய்தாய்.

(இ-ள்.) மகாசங்கிரம தினத்திலு மெட்சங்கிரம தினத்திலுஞ் சொல்லப்பட்ட
புரட்டாசின் முப்பது தினத்திலும் பரிவுபட்சமாக யாதாமொருவர் தங்கீன் பிதிர்க்
களைச்சுறித்து நோக்கி தகைமையுடைய வேதியர்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால்
அவர்களுக்குண்டாய் மிகவும் வருபலன்களை நம்மாலும் நான்முகப்பிரம்மாவாலும்
அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (உச)

பன்னபாதபக்கீழ்நூறு பலங்குளமளித்தநொச்சி
யின்னுருவிலையுந்தான மீந்தவர்பாவம்யாவுஞ்
சின்னபின்னங்களாகித் தென்றிசைக்கடவுள்வாதை
மன்னுராகாயித்துள்ள வரம்பலகிரம்புமன்றே.

(இ-ள்.) அந்த மிஷுப்பை மரத்து நிழலில் நூறுபல வெல்லம் மறையவர்களுக்
கு தானங்கொடுத்தாலும் அதற்குள்ள விலைக்கிரமம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் கொ
த்த பாவஞ் சின்னபின்னங்களாகி எம்மன்னையு மவர்களுக்குக்கில்லை. இஷ்டகாரியா
ளான சகலவரப்பிரசாத பலன்களும் கிரம்ப வுண்டாகும்.—எ-று. (உ௫)

சித்திராஷ்டமியிற்பெளவத் திதியினிலறங்கனில்வா
றுத்தமதிவசந்தன்னி லுணைப்படிபுரிதல்வேண்டும்
நத்தினந்தீர்த்தத்தாரு நண்ணுசோடசதானத்தின்
முத்தியும்பலனுமேனை முனிவருமொழிந்துமுற்று.

(இ-ள்.) சித்திமாமாதத்தின் அஷ்டமியினத்தில் சித்திராபவ்நமி தினத்தில்
முன்சொல்லிய தானதாமங்கள யாதாமொருவர் செய்தார்களாகில் பின்னையுமுத்
தம்மான புண்ணியதிகங்களிற் சொன்னபடி தானங்கள் செய்யவேண்டும் நல்லசுப
தினங்களில் விஷ்ணுதீர்த்தக் களையிலு மிஷுப்பைமரத்து நிழலில்சோடசமகா தான
ங்கள் செய்யுமவர்களுக் குண்டாகிய பலன்சுருமுத்தி மோட்சங்களு மில்வளவெண்
று நம்மாலு மற்றுமுள்ள முனிவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (உ௬)

பாதுகைவிசிறிசந்தம் பரிந்தளித்தார்பாற்கூற்றின்
வாதையந்நிலையோமஞ் செபஞ்சிவார்ச்சனைமாயோனைப
போதடிபணிதல்சேவித் தவன்கொள்புண்ணியங்களாயர்க்கு
மோதுவதரிதுபூயி புதவில்தால்பதங்கனல்கும்.

(இ-ள்.) பாதுகை, விசிறி, குடை, பரிவாகத் தானங்கொடுத்தவர்களிடத்தில்
யமவாதையிலலை அங்ஙனம் ஓமம், தர்ப்பணம், ஜெபம், சிவார்ச்சனை அரிபூசை செய்
தவர்கள் செய்வித்தவர்களுக் குண்டாகிய புண்ணியபலன்களை இவ்வளவென்று யா
வராலுஞ் சொல்லுதற் கரிதாகும் பூமிதானங் கொடுத்தால் விஷ்ணுபதம் பெறுவார்
கள்.—எ-று. (உ௭)

அவ்விடைபுரவிதான மளித்தவனஸ்வயர்கஞ்
செவ்விராயிரஞ்செய்வித்த செயற்கையின்பலன்கள்சேர்க்குங்
கௌவையிறுநனமுமேலோர் கருதுமாதனமுமிந்தாற்
பௌவளிப்படியில்யாக மாயிரம்பலித்தற்பரலாம்.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பைமரத்து கீழலில் அஸ்வதானங் கொடுத்தவர்களுக்கு ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்வித்த முயற்சியின் பலன்சன் கிடைக்கும்; மாறுபாடி ல்லாத மனத்துடனே பெரியோர்களுக்கு சொர்னனமும் கன்னிகாதானமும் அன்ன தானமும் கொடுத்தார்களாகில் கடலுக்கும்பூமியில் ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ்செய் வித்த பலன்களுண்டாய் வித்தித்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௨௮)

பீதகம்வெள்ளியீந்தார் பிதர்க்குக்குண்டாஞ்சொர்க்க
மாதலரிருநாலெச்சங் கடைந்தவர்பிணியின்மேலோர்
மாதவர்வறிஞர்பாலர், மலைவயின்வசிப்போர்க்கேல்
நீதியித்தானமொன்றும் நெறிபடக்குறிப்பிற்கூறும்.

(இ-ள்.) சொர்னனதானம் வெள்ளிதானம் கொடுத்தால் அவர்களுடைய பிதர்க்குக்கு சொர்க்கபதமுண்டாகும், ஆதலாகள் யெண்பெய் சொச்சமாக வந்த டைந்தவர்கள் வியாதிமேலிட்டவாகள் வறி, வர்கள் பாலர்கள் மலையிடத்து வசித் திருப்பவர்கள் இவர்களுக்கருமன் சொல்லப்பட்ட தானங்கள் கொடுப்பது நீதிநெ றிமுறைமையென்று குறிப்பாக வேதங்கள் சொல்லும்.—எ-று. (௨௯)

அதிற்றுலாபாரந்தாங்கு மதிப்பர்க்குப்பிறிவிவாரா
மதித்திடுமரூண்டாய் மானிலமனைத்துங்காப்பார்
கதித்திடுவன்னகான்கிற் கன்னிகாதானஞ்செய்தோர்
மதுப்பகைதடிந்தார்பாத மன்னவர்சிவத்துச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்நகன் துலாபாரந்தாங்குதானங்கொடுத்த அரசர்களுக்கும் பிறவி யில்லை கினைத்தபிரகாரம் புத்திரருண்டாய் பூமணடலமெல்லாம் ரட்சனைசெய்த ஆ ள்வார்கள் கதித்திருக்கின்ற நாலுவன்னககளில் கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் மது கைடவரைச் சங்கரித்தவிஷ்ணு பதம்பெறுவார்கள்; பின்பு சிவகதியுஞ் சேர்வார்கள்.

விண்வின்றிர்த்தமேன்மை வினம்பினர்கேட்போரன்பு
கொண்டவர்படித்தோர்க்கியாதும் கொடுப்பவரியின்பாங்கே
யிண்டெனும்பதனஞ் குண்டா முறுபொருளுதவுமன்றே
தண்டகைச்சுதர்பேத சவுனகாதிபர்க்குச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதீர்த்தத்தின் பெருமையைச் சொன்னவர்கள் கேட்டவர்கள் அன்புகொண்டவாகள் படித்தவர்களுக்கு யாதானு மொருபொருள் கொடுப்பவர் கள் இவர்களெல்லாம் விஷ்ணு சமீபம் பெறுவார்கள் அவரவருக்குத்தக்க நாலுப த்களுக்கு சேர்ந்து வாழ்வார்கள் உறம்பொருள்கிய வீடுசேர்வார்களென்று விற்ப த்தியுடைய சூதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௩௦)

விஷ்ணுதீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சுருக்கம் - ௨௪-க்கு திருவிருத்தம் - ளாசயிக.

பிரமதீர்த்தச் சுருக்கம்.

மாய்வன்மன்றிர்த்தவகை மாமுனிவனிற்குரைத்தேயந்தத்தீர்த்தம்
நேயமுறவாடியபின் னெடியமாலுந்திவந்த நெறிகொள்வேத
ஸ்யசதுர்முகன் பிரம்மதீர்த்த மெனவொன்றளித்தானவற்றின்வண்மை
கூயசவுனகர்முதலோர் கேளுமெனச் சூதமுனிசொல்லச்சொல்லாம்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்தின் மகிமையை மகாமுனிஸ்வரர்களே உங்களுக்குச் சொன்னோமே அன்புடனே யந்தத்திர்த்தமாகியனபின்பு மகாவிஷ்ணு உந்திக்கமலசகில வந்ததித்த வேதநெறிமுறைமை சவிராத வேதாவான சதுர்முகப் பிரமதேவன்வந்து சிவனைப்பூசித் தர்ச்சிக்கும்காலத்தில் தன் பெயராலே பிரம்மதீர்த்த முண்டுசெய்தார் அதிலே தானம்பண்ணவேண்டும் அதின் வளமையை மேன்மையான சவுனகர் முதலான முனிவர்களே கேண்மின்களென்று குதமுனிவர் சொன்னார். (.)

பிரம்மதிருத் தீர்த்தத்தை நினைத்தார்க்கும்பெரிதாடிப் பிறங்கினார்க்கு முரணுறுபாதகமகற்றி யுயர்வேதனுலகத்தை யுதவும்வேதன் பனாயொருபாகனைப்பணிந்த படியதனாற்பிரமகிரி பணிப்பூர்த்திர்த்தம் வரமுறவன் துதவவருபிரமதீர்த்த தப்பெயரின் விளங்கிற்றாமல்.

(இ-ள்.) அந்த திருபிரம்ம தீர்த்தத்தை நினைத்தவர்களுக்கும் பங்கியுடனே ஸ்ரானஞ்செய்து பெருமைபெற்றவர்களுக்கும் வலிதாசிய பாதகங்களைத் தீர்த்து மேன்மையான வேதப்பிரம்ம லோகத்தைக் கொடுப்பான் பிரம்மதேவன் முற்காலத்திற் பந்து அந்ததாரீஸ்வரரைப் பூசிக் து வணங்கியபடியினாலே அந்தக்கிரித்தி பிரம்மதீர்த்தம் பென்னும் பிரம்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று.

வேதியரும்வானவரும் விஞ்சையருஞ் சனகர்சனக்குமாரர்யாரு மோதுசிவபத்தாரிபத்தர்துற வோர்யாரு முடனற்றமு நாதர்கணபதிவயிரவன்குலி நவதுற்கை தேவர்தங்கள் மோதுபடைக்கரத்தேந்திப் பிரம்மதீர்த்தங் காப்ப முயன்றுஞ்முவர்.

(இ-ள்.) வேதியர்களுந் தேவர்களும் விஞ்சையர்களுஞ் சனகர் சனற்குமாரர்கள் முதலான சிவயோகிகளும் சிவபத்தர்களும் விஷ்ணுபத்தர்களும் இருடிகளும் முனிவர்களும் யாவர்களு மொருமிக்கக்கூடி சூழ்ந்து துதிசெய்ய சணபதியாரும் வயிரவர்களும் காளிகளும் துர்க்கைகளும் தேவர்களும் தங்கள் ஆயுதங்களைக் கைகளினாற்பிடித்துக்கொண்டு அயன் கணையைக் காக்க முயற்சியாய்ச் சூழுவார்கள்.—எ-று. (.)

ஆங்கவறிற்றுற்கையொண் மறைப்பிரம்மதீர்த்தத்திற்காங்குண்குந் யோன் பாங்குபடவிருத்திகிழ்வயிரவியைத்தம் பாலனுழைப்பரித்தான்வெய் நீக்ககற்றுமெழுமாதர் தென்றிசைமேற்றிசைவடுகன் வடபால்வேற்கை காங்கயற்குமுனுதுதித்த கடவுளேபணிமலையைக் காப்பவைத்தார்.

(இ-ள்.) அந்த தேவர்களில் அஷ்டதர்க்கைகளை பிரம்ம தீர்த்தத்துக்கு அங்கன்கே காக்கும்படியாக விருத்தி காளியை குமாரர் திருமுன்னிருநீ விழ்க்குத்திசை குரியனை யங்கே நிறுத்தி சப்தமாதர்களை தெற்குத் திசையாக நிருநீ மேற்குத்திசை வயிரவன் காக்கவும் வடக்குத்திசை குன்னுக்கு முன்னவான யானமுக்க கடவுள் அழகிய பணிமலையைக் காக்கும்படியாகவும் வைத்தருளினா சவாமி.—எ-று. (ச)

மெய்யனகிக்கிரியில்வந்த வமைதியினிலுடன்வந்த வீரன்நன்னை யய்யனையம்மலையடியி னனிமலையிற்காக்கவென வமைத்திவைத்தான் யுய்யபுனற்சாபமணிச் சனையுனதங்கதின்விரும்பித் தோயந்தார்பாவம் வெய்யகன்றபஞ்சினிறும் நினைத்தசெயவவற்குதவி விளங்கிற்றாமல்.

(இ-ள்.) சிவன்பணிமலைக்குவந்தபோ துடன் வந்தவீரோசனையும் அய்யனையுஞ் செங்கோட்டு அடிமலை அணிமலையில் காக்கும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்து அழைத்து வைத்தார் சவாமி வீரோசனையலிலொரு சாபதீர்த்தமிருக்கிறது அதிலுழங்கினவர்களுடைய பாவங்களுெல்லாம் நெருப்பிலிமே பஞ்சபோல் சிவராணமாகும் இஷ்டகாரியார்த்தங்க ளுதவிவிளங்கி யிருக்கின்றது.—எ-று. (ரு)

நாககிரியினிற் பிரமதீர்த்தத்திந்த நாவலத்தில் நாவலஞ்சுமர்த்தம் தமியாவு
மேகியுறைந்தவாவாதோய்பாவமகற் றுதற்காடுமெனுமத்திர்த்த [தூலின்
மோகைபெறச்சிரந்தெளித்தாரக் குதவுமபன்புரம்புகழ்ந்தாரக் குபைய
பாகுபெறுகலைபலிக்குமாடினர்க்கும் பிரமபதம் பயக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அவகிரியின் பிரமதீர்த்தத்தி லிந்த நாவலந் தீவிலிருக்கின்ற தீர்த்
தங்க்ளெல்லார் தம்மிடத்தில் யாதெர்ருவர் மூழ்கினபாவங்களைத் தீர்க்கும்படி நீரா
டும் தீர்த்தம் அன்போடு சிரத்திற் றெளித்தகக்கொண்டவர்களுக்குப் பிரமபத
முண்டாம், புகழ்ந்து நமஸ்கரித்தவர்களுக்கு உபயதாற் பகுதிபெற்ற கலைகளெல்லாம்
பலிக்குநீ, நாளும் முழுகினவர்களுக்குப் பிரமபதங்கொடுக்கும்.—எ-று. (சு)

வேறு.

ஆயன்றடமூழ்கிலாயுட் டருமகவுடைத்தாய்ப்பின் ன
ரபனுலகிருப்ப ரந்தவரும்பதத்தவர்களிந்த
வியனதிமூழ்கினாக வெற்பினைத்தொழுதுநாளும்
புபனுறத்துதித்துத்தங்கள் பத்தினிற்புகுவொன்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து பக்கியுடனே ஆயுள்வேண்
டுமென்று மூழ்கினால் ஆயுள்வாங்கிக்கும். நல்ல புத்திரர்களைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்
து பின்பு பிரமலோகத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். அரியபதத்தி லிருக்கின்றவர்களும்,
அந்தத் தீர்த்தத்தில்மூழ்கித் திருநாககிரியைப் பிரதக்கனஞ்செய்து தொழுதுவணங்
கி யெநநாளும் மதிகபலன்களைப்பெற்றுத் துதிசெய்து தங்கள் தங்கள் பதவிகளிற்புகு
ந்து சேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அப்புனலாடித்தேவ ரர்த்தநாரீசன்பாத்
மொப்புறவணங்கியந்த வுரகவெற்பிருப்பொன்றும்
பைப்புனலாடித்தானம் பண்ணினார் பிரமலோகந்
தப்பிடாதென்றும்பிண்ட தானமுய்த்தியாருமென்றும்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி நேமத்துடனே தேவதே
வனுன அர்த்தநாரீஸ்வரனுடைய ஒப்பற்ற பாதாம்புயங்களைப் பணித்தேத்தி நாக
கிரியிலே வாசஞ்செய்து பிரியாமலிருப்பார்கள். மனிதர்களும் மனோபக்கியுடலே
பிரமதீர்த்தமாடி ஸ்நானம்பண்ணினார்களாகில் அவரவாரலியன்ற தருமதானங்
க்செய்து பிண்டப்பிரசாதந் கொடுப்பவர்களுக்கெல்லாம் தப்பாதபடி பிரமலோக
பதங்கிடைக்கும்.—எ-று. (அ)

தற்பணம்பண்ணிலந்தத் தடமவன்கிளைக்டெல்லாந்
சொற்கமுற்றதுவுமென்றந் திலம்பலஞ்சுரக்குமென்றும்
நற்பசுதானம்பண்ணி நான்முகனுருவங்கொண்டு
பொற்கமலத்தன் பாங்கே புரத்தினிதிருப்பொன்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தக்களையிற் பிண்டப்பிரதானமிட்டுத் தற்பணம்பண்ணி
னால் அவர்கள் கிளைகளெல்லாந் சொர்க்கலோகமுமுதும் பெற்றவாழ்வார்கள். தில
மத்தனை பலன்கள்பலிக்கும் சுரப்பையுடைய பாற்பசுக்கள் தானஞ்செய்தபேர்கள்
அந்தப் பிரமாணவப்போற் சதுர்முகமாகப் பிரமசொருபம்பெற்றுப் பிரமபுரத்திலே
பிரமதேவன் பக்கத்தி லினிதாக வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (ஆ)

தேவனும்கவென்று சிந்தித்துமூழ்கிலந்த
மூவுருவளிப்பதென்று முனிவர்க்குச்சூதுவேத

ராவலின்பகர்த்தாரீதி லன்புளார்படிப்பார்கேட்பார்
நாவமாவாணிவாழ நற்கதியடைவீற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) நான் நேவஞக வேணுமென்றுநினைத்து மூழ்கினார்களாகில் அழகிய மூமமூர்த்தி சொருபங்கொடுக்குமென்று முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் அன்புடனே சொன்னார். இங்ஙன மீதி லன்புடையவாகள் படிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் நாவுகனிற் பிரியாமல் வாணிகாதேவி வாழுவதிற்புர்பன அன்புடன் நல்லகதிகளு மடைவுடனே சேர்வார்கள்.—எ-று. (க0)

அரிவையோர் பங்கன்கோவி லருகுமவடபால்வையும்
பிரமதீர்த்தத்தினிமூழ்கிப் பிறங்கிருகாலேகாயத்
திரியுணாதொழிந்தபினனர் சேவகன்சம்புமங்கை
பரணைவந்திப்போர்கெய்தும் பலனெமக்குரைக்கப்போகா.

(இ-ள்.) உமையொருபாக றொழந்தளளிரின்ரு கிருககோவிலுக்குச் சமீபமுள்ள வடவண்ணையில் வைகியிருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தை அந்நிசநதி இருபொழுதும்புல் ழுந் நியதிமுடித்து காயத்தரி ஜெபஞ்செய்து பின்பு சேவகனுனை குமாரரண்பு சுவாமியையும் அம்மனையுந் தரிசனைசெய்து வந்தித்த புண்ணியவான்களுக்கு உடாகிவரும் பலன்களை நம்மாற் சொல்லப்போகாதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்

ஆதிவர்ணத்தரல்லான் மூவருமாதிரிபார்க்கே
மீதுசெய்தயனூர்தீர்த்தத் திப்பரிசியற்றிவித்தார்
புதனங்கன்னிசொன்னம் புண்ணியகோதானத்தின்
மீதுதும்புலன் கள்சேர்வார் வெந்துயரொழிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஆகிவருணத்தரல்லாமல் மற்ற மூன்றுவருணத்தாரும் வந்து நாகி ராருக்கு சோடச வுபசாரமாகப் பூஜனைசெய்து வணங்கிவாழ்த்தி அந்தப் பிரமதீர்த் தத்தில் முன்னொன்னவண்ணை தானதருமமுதலாகிய விதிகளைச் செய்வித்தார்களே யானுற் பூமிதானம், கன்னிகாதானம், சொன்னதானம், புண்ணிய கோதான பல ன்களிலு மேலானபலன்களைப்பெற்றுப் பிறவித்துயர்தீர்த்து வசழ்வார்கள்.—எ-று. (1)

அயனருடர்த்தமூழகி யணிகவெண்டுசுவெண்ணீ
றியலுறப்படிக்கங்கைக்கொண் டெண்கணன் நேவிதன்னைச்
செயலுறத்தியானித்தந்தச் செபத்துடன் றுதிப்பார்க்கெல்லாம்
புயலனக்கவிதையாவும் புத்திமுத்திகுடப்பாதால்.

(இ-ள்.) பிரமாவுணடாக்கிய பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து மூழ்கிக் குளித்து வெண்கெழுமித்து வெண்ணீ ரதரித்துப் படிக்கமலை கைக்கொண்டு என் கண்ணன் நேவிதான சரஸ்வதியம்மனைத் தியானஞ்செய்து ஜெபதபங்களுடனே றுதிப்பார்க்கெல்லாம் பொழிவதுபோலும் கவிதைகள் யாவும்பாட அருளுண்டா கும் பத்திமுத்திகளுந் தப்பாது.—எ-று. (கங)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உருகரு, திருவிருத்தம், எாருசு.

தூர்க்கை தீர்த்தச்சருக்கம்.

சொர்க்கமீயுஞ்சுருதியின் நீர்த்தமீ, தொக்கமூழ்கியுறுபயன் பெற்றபின்
நூர்கைதீர்த்தத்துதைத்துதன்றென்புல; வர்க்கதர்ப்பணம்பண்ணுதல்வண்
மைபால்.

(இ-ள்.) சொர்க்கபதத் தரப்பட்ட சுருதி பிரமதீர்த்தத்தில் மனோகரமாக மூ
ழ்கியுற்ற பலன் பெற்றபின்பு தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தனக்குடைய
தென்புல வர்க்கமான பிதாக்களைவருஞ் சந்தோஷிக்கும்படியாக அதில் தர்ப்பண
ஞ்செய்வது நியதிமுறைமையாம்.—எ-று. (க)

சூழிநீர் சுருதிகள்சொல்லினுஞ், சாலநெய்யொடும் பாலொடுத்தர்ப்பணங்,
கேவ்லியேபலதானங்களியினு, மேலும்வர்க்கத்தில் யாருங்கதிக்குளார்.

(இ-ள்.) இரிசூல பாணிச்சியாகிப தூர்க்காதேவி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடி
த்து வேதச்சருதிகளோதினானு மிகவும் செய்பாலுடன் தர்ப்பணங்கள் கோலிச்செ
ய்து பலதானங்கொடுத்தானு மியல்பாகிய வவர்கள வர்க்கத்தாராக வினைவருஞ் சிவ
கதிகேர்வார்கள்.—எ-று. (உ)

கனகபூஷணத்தோடொருகன்னியை, யனகதாருகைதீர்த்தத் தனித்தவா
பனகவெற்பினர்பாங்கிற்பாங்கொன், னுனகவாதரகூதா ந்ரோதினார்.

(இ-ள்.) சொன்னபாணத்துடனே யொருகன்னிகையை அழகிய தூர்க்கை
தீர்த்தத்திற் றுணங்கொடுத்தவர்கள் நாககிரியீசுரன் பக்கத்திற் பாங்காவார்களே
ன்று மனோபக்தியுடனே முங்காலத்திற் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (ங)

மகரவாதபன்கன்னியின்மாதமற், நிகருணாப்புண் ணியதிவசந்தலில்
நிகரிலன்னமநீர்க்ககாரல்கினார், பகருகின்றனகோடிபலன்களோ.

(இ-ள்.) மகரசங்கிராந்தினத்திலுங் கன்னிமாதத்தினங்களிலு மிகலோகத்
தார் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய திவசங்களிலு மொப்பிலலாத அன்னதான மயேசுரர்
களுக்கு அந்தத்தூர்க்கைதீர்த்தக்களையிற் கொடுத்தவர்கள் பெறும்பலன் கோடி
லன்னளாக வர்த்திக்குமென்றுசொல்லுஞ் சுருதிகள்.—எ-று. (ச)

கிரணகாலங் கிராச்சுணையிலே, சரணெனச் சென்று தாழ்ந் தமமூழ்குவார்
முரணுறும்பவந் தீர்த்துந்முக்கண, னரணலோகத் தடைவன் திண்ணமே.

(இ-ள்.) கிரணபுண்ணியகாலங்களிற் கெழுமிய தூர்க்கை தீர்த்தச்சுணையிலே
சரணஞ்சரணமென்று மடிந்துமூழ்கித் குளித்தவர்கள் முரட்சியான பாவங்களிற்
து இநீரேத்திரான சிவனுடைய சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள் நிச்சயமாக.—எ-று.

அகிலதீர்த்தத்தி லாமும்பலனெலாம், புகலுங்காண்கினும் போற்றுங்கதியுறு
மிக்கலகற்றுங் குரோசமைந்திருளாஞ்சகலசீவனுஞ் சங்கரனென்னுமால்.

(இ-ள்.) இந்த பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களியாவும் மூழ்கினபேர்களுக்கு
குண்டான பலன்களெல்லாம் அந்தத்தூர்க்கை தீர்த்தத்தைத் கன்னுரிசுக்கண்டா
லும் ராவிற் றுகித்தாலும், போற்றிவணங்கினாலும், அவர்கள் முன்செய்தபாவங்கள்
விமோசனமாய்ப் பாகதிகேர்வார்கள். பஞ்சக்குரோத தலத்துக்குள்ளாகிய சகல
சீவனுஞ் சிவசொருபமென்று சொல்லும் வேதாமங்கள்.—எ-று. (சு)

நெய்யும்பாலுந்தயிருநிறைநில, கையிற்றர்ப்பணங்காட்டிற் பலர்பலன்
செய்யுமென் னுமளவையைச்செப்பநாம், வையகத்தி லியார்க்கும்வகைவரா.

(இ-ள்.) நெய்யும், பாலும், தயிரும், யென்றும் தக்கன் தங்கள் கைகளில் தய்ய்ப்பணங்கள் செய்யுமவர்களுக் குண்டாகியும் பலன்களை இவ்வளவென்று அளவிட்டுச் சொல்ல நமமாலு பிந்த வையகத்தில் யாவராலுஞ்சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (எ)

ஏறுமாவும்ருளம்புங் கன்றுமய், வாறுதீர்த்தத் தளித்தவர்க்கும்பலன்
கோறினெதனை யென்றேகுறிக்கொள, மாறிலாப்பிதிர் வாழ்வதுசொர்க்கமே.

(இ-ள்.) இடபக்காளையும், பசுவும் கன்றுகளும், எருமைகளும் தானங்கொடுத் தவாகளுக் குண்டாகும்பலன்கள் இவ்வளவென்று குறித்துச்சொல்லக்கூடாது. மாறுபாட்டிலாம லவர்கள் பிதிர்க்களனைவருஞ் சொர்க்கபத்தத்திற் சேர்வார்கள்.—எ-று.

காளிவண்களை யாடியகாளைய, ராளிரும்பரி யாகப்பலனுடன்
கோளிகோதம தீர்த்தமுங்கன்கையும், நானுமாடிய நன்பலனுமொல்.

(இ-ள்.) அழுவிய காளிதீர்த்தத்திலும் துர்க்கைதீர்த்தத்திலும் தானம்பண்ணின காளிப்பருவத்துப் புருஷர்கள் அனைவரும் அஸுவமேதயாகஞ்செய்த பலன்களுண்டாய் மற்றும் யமுனதீர்த்தமும் கௌதமதீர்த்தமும் கங்காதீர்த்தமும் நானுநானு மாறியவர்கள் பலன்களுமுண்டாகி சிவகதியெல்லே நாடிவாழ்வார்கள்.—எ-று. (ஈ)

பிண்டதானம் பிதிர்க்கிடதானமாய்க், கொண்டுதுர்க்கைச் சூனியிற்றொ
டுத்தவர், அண்டர்நான்முக னச்சுதனைம்முகன், மண்டிலோக மறித்தனகிட்
டுமொ.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கைதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தீர்த்தமாடி சூனிக்கையில தங்கள் தங்கள் பிதாக்களைக் குறித்து பிண்டப்பிரதானமுதலாகிய தானங்களுக கொடுத்தவர்கள் தேவர்பதம், பிரமபதம், விஷ்ணுபதஞ், சிவபதமுதலாகிய தங்களில் மனோபீஷ்டமான பதங்கள் கிடைத்தவாழ்வார்கள்.—எ-று. (உ)

கன்னிமாறொழு பேர்கன்னிவண்களை, தன்னிலாடிவித் துன்னுடைதான்
கொடுத், தன்னநல்கி யவொழுசத்தியொ, தின்னியற்பெறு வார்பலனெ
ண்ணினன்.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஏழுபேர் கன்னிப்பெண்களை ஸ்நானஞ் செய்வித்து உசிதமான துதிலாடைகொடுத்த யிஷ்டமாக அன்னம்படைத்து அவர்களை யேழுசத்திமார்களுன்றெண்ணித் துதிசெய்தபேர்கள் இயல்பாகப் பெற்றுக்கொள்ளும்பலன்கள் அளவில்லை.—எ-று. (க)

மாதலங்களின் மாற்றப்படாதவைம், பாதகங்கள் பயிரவிதீர்த்தமுட்
காதலிற்கொண்டு கண்ணுதலைந்தெழுத், தோதவொக்கு முதயத்திமங்களை.

(இ-ள்.) மகா ஸ்தலங்களில் வாசஞ்செய்த தீராத பஞ்சமா பாதகங்கள் யாவும் திருநாகிரி ஸ்தலத்தில்வந்து துர்க்கைதீர்த்தத்தில் அன்புடனேமூழ்கி யுட்கொண்டு சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரங்களை யோத்செய்க்கில் அந்தபபாவங்களெல்லாஞ் குறி யோதயங்கண்ட பனிரீங்குவதுபோல் நிவாரணமாகிப் புனிதராய் வாழ்வார்கள். (1)

லீலமேனியு லேமியுங்கட்குமுஞ், குலமுங்கண்டமுங்கரத்தோலுஞ்செங்,
கோலதுசங்கண் மூன்றுங்கொண்டானையுட், சாலவச்சுனை தோயிற்சயங்க
ளாம்.

(இ-ள்.) லீலநிர்மான திருமேனியுஞ், சங்கமுஞ், சக்கரமுங், கட்காயுதந் திரிகுல

முத்தண்டபுதமும் கைகளிற் பிடித்தவளாகவும், அழகியசெம்பட் டெடையுந் திருநேத் திரமுமுடையவளாகவும் மனதிற்பாவித்துத் தூர்க்காதேவியை ரூபத்தயானருசெய்து மிருத்தவன்புடனே யந்தத் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்குத்தொடுத்த காரியங்களெல்லாஞ் செயமாகும்.—எ-று. (௧௯)

தூர்க்கைதீர்த்தம் துனியதைத்தோய்ந்தவர், பொற்கதிர்ப்பதம் போற்றிப் புகழ்ந்தவே, லற்சுமுன் றொழு தன்னைதன்மந்திரம், கற்கவோடுங் கனவினைத் துன்பமே.

(இ-ள்.) தூர்க்கை தீர்த்தத்தி லன்புடனே மூழ்கிச் சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்து போற்றிப் புகழ்ந்து லேலவர் திருமுன் சென்று கைதொழுது வணங்கிப் பராசத்தி மனநிரங்கிற்று செயித்தவர்கள் ஜன்மவினைத் துன்பங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிப் புகழிதராவார்கள்.—எ-று. (௨௦)

மயிடனைப்பொரு மாதவடர்த்தநீர், மயிடனைப்பொரு பரனன்புனைவக் குமம், மயிடனைப்பொரு வற்றவன்றன்னையம், மயிடனைப்பொரு வங்கம் வடம்குமால்.

(இ-ள்.) மயிடாரூணைச் சங்கரித்த மாதாவாகிய தூர்க்கை தீர்த்தத்தில் சிவத்தியானஞ்செய்து அபுடனே மூழ்கி உமையொருபாசனைத் தரிசித்து வணக்கினவர்கள் யிமனுக் கியமனாக வலுமையுடைத்தாய் டேஸகடைய தில்வியதேகம் பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௨௧)

கண்டபோதிற் கனவினை நோங்குக, கொண்டபோதினிற் கொற்றவைகொற்றமா, முண்டபோதி லுயர்கலோருனமேற், கொண்டமுழக்கக் கொடுப்பனமுத்தியே.

(இ-ள்.) அந்தத் தூர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண்ணாற் கண்டபோது தீராதபாவங் களுந்தீரும், தீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டபோது தூர்க்கையினுடைய வலுமையுஞ் சவுரியமுமுண்டாகும், உட்கொண்டபோது உயர்ந்த கலைநியான சித்திகளெல்லாம் பலிதமாகும், சிசுசின்டேல புரோட்சித்துக்கொலை மூழ்கினால் முத்தமோகஷம் கொழிகும்.—எ-று. (௨௨)

முனிவர்பாத ரொழுவருமுக்கணாள், பணிகடர்த்தம் படிந்தவளைப்பணிந் துனியுறும்பிறப் போடப்பணிமலை, கனியையென்றுங் கனிந்தடிபோன்று வார்.

(இ-ள்.) சத்தவிரூடிகள் பத்தினிக ளேழுபேருந் திரிலோகினையான தூர்க்கை யினுடைய குளிர்ந்தசுனையில் தீர்த்தமாடி அவளைப்பணிந்து போற்றிசெய்து துன்ப நீங்கும்படியாக பணிமலைக்கனியாகிய பரமேஸ்வரனை நாளுநாலும் பத்தியுடனே அடிவணக்கிப் போற்றிசெய்வார்கள்.—எ-று. (௨௩)

வேறு.

அருணைவெற்பினி லடர்மயிடாசுர னடவதைத்தரு டர்த்துத் திருணைகப்பெறும் வாள்கழிஇயெம்பிரா லிவணை வினிதேகிப் பொருணமற்புடன் பூங்கொடிபாங்களைச் சுயம்புவைப்புகழ்ந் தேத்தி மருணவைத்துய ரர்ப்பணிமலையினில் விதித் தவம்மலர்த் தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் தூர்க்காதேவியானவள் அருணகிரி தலத்தில்வந்து தன் பெயரால் விளங்கிய சிவ தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் மகிடாரூணைச் சங்கரித்த கூரியமுனைவாங்களைக்கழுவி அருணகிரி யீசுரனைத்துதித்து திருநாககிரி தலத்தில்வந்து

அர்த்தநாரீசுரரான சுயம்புமூர்த்தியைச் தரிசித்துவணங்கித் துதித்துத் தன்னைப்பற்றிய கன்மவினையாவும் தீர்த்துபுனிதமாகிவிளங்கி அங்ஙனம் தன்பெயரால் ஒருகிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான்.—எ-று. (கஅ)

துர்க்கைதீர்த்தமுங் கங்கையும் யமுனையுஞ் சூரந்தகரவிரிநீரு மொக்குமென்றுமா தவர்தினந்தினம்படிந் துறுதவமொழியாரால் நக்கீர்த்தநூற் பவித்தசெங்கோட்டிலிற் நலத்தினை யெவர்கேட்பா ரக்கணத்திலவ் வருவினையொழிந்துபி னரன்பதம் பெறுவாரோ.

(இ-ள்.) அப்படிவளங்கிய துர்க்கை தீர்த்தமுங் கங்காதீர்த்தமுங் யமுனாதீர் மும் பெருக்கமாகிய காவேரிரீருஞ் சரிசுமரணமாக வொக்குமென்று மகாசுவமூர்பிவ ர்கள்வந்து நாடோறும் அந்தத்தீர்த்தத்திலழுழ்ந்தி யங்ஙனம் வருவாமல் அரியதானு் செய்பாரின்றார் பரமேசுரனும் கந்தசுவாமியு முதித்தெழும்பருளிய திருச்செங்கோட் டி லித்தநலமாகிய மான்மியங்களை யாவொருவர்கள் காதுகுளிரச் சேட்பார்க்களா கில் ஒருநொடிப்பொழுதி லரிய வினைகளெல்லாத்தீர்த்த புனிதராய்ப் பின்பு சிவ னு டைய பாதங்களிற் சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று.

துர்க்கை தீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சுருக்கம், உசு-க்கு திருவிருத்தம், ளாஎள.

நாகதீர்த்தச் சுருக்கம்.

நாகமாலேநமதுகாரணத்தினு னுனிலத்துளதென்றே
நாகநாதனுமாங்குளனா லால் நம்மரனைனச்சேட
னே கமாயிருவணாயுமாதரித்தவ ரீன்றகந்தனாயேத்தி
யோகைபெற்றொரு பொய்கைதன்பெயரினு லுதவினன்பலகூற.

(இ-ள்.) நாகமலையானது நமது காரணத்தினால் நாவலந்தீவி லுசிதமாகவிளங் கியிருக்குதென்று கலியுகாதியில் நாகராஜனும் அங்ஙனம்வந்து வசித்திருக்கிறான் ஆகையால் நமதிறைவென்று சிவனு முமையுங் கலந்திருக்கும் யேகருபமாகிய அர் த்தநாரீசுரரையும் அவர்பெற்றருளிய கந்தசுவாமியையும் அன்புடனே பூசித்து மகி ழ்ச்சியாயத் தன்பெயரால் விளங்க வொருகிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான் அநே கபலன்களுமுண்டாக அன்றுமுதல் நாகதீர்த்தமென்று விளங்கிறது.—எ-று. (க)

ஏரகக்கிரிநாகதீர்த்தத்தினை யிருவிழிதனிற் கண்டா
னரியாயிரமாயிரம்பசுப்பதி னுயிரநகவேழம்
பாரிலீந்துளபலனுளவச்சுனை பயம்பரிசித்தார்க்குச்
சேரும்வானவர்சேரிடமாறிடச் சிந்தையர்களிகூர.

(இ-ள்.) திருவேரகமாகிய நாககிரி நாகதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தங்களிரண்டு கண்களிற் கண்டார்களானால் அவர்களுக்கு ஆயிரமாயிரங்கன்னிகா தானமும் பதினாயிரங்கோதானமும் ஆயிரங்கஜதானமும் அங்ஙனங்கொடுத்த பல ன்களுண்டாகி வர்த்திக்கும். அந்தச் சுனைதீர்த்தம் பசித்தபேர்களுக்குத் தேவலோக போகமான சொர்க்கபதங்கிடக்கும் இருடிகள் மனது களிகூரும்படியாக.—எ-று.

துர்க்கைதீர்த்தம்நாடியபின் னரச் சுடர்மணிப்படனாகப்
பொற்சுனைத்தடம் புகுவதுசெறியதிற் பூவையோர் புரத்தானே

யுற்றுமூழ்கினன் பிண்டமிட்டொருபசு வுதவிலப் பசுவாலேப்
பற்றியங்கவன் பிதிர்நரகின் களையேறுவர் பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) தூக்கைதீர்த்தத்திற் தீர்த்தமாழின்பின்பு சுடர்விரிக்குண் மணிபொருந்திய படமழிய நாகராசனசெய்த சொன்னநிறமாந நாகதீர்த்தத்திற் சென்றுபடிந்து அர்த்தநாரீசுரனை நினைத்துத்தித்து ஸ்ரானஞ்செய்து நியதிமுடித்து நன்மயாகப்பிண்டப்பிரதானமிட்டு அங்கனம் ஒருபசுதானம் கொடுசதாரர்களில் அந்நப்பசுவாலேப்பற்றி ஆங்கவர்களுடைய பிதிர்ககள் நரகின் களையேறுபவர்கள் நல்லபதங்களிற் சேருவார்கள்.—எ-று.

(ந)

அத்தடந்தனில் மூழ்கினார்கூடமும் வாவிபுமலர்க்காவூண்
சுத்ததாகநன்னீரு மாலயத்திருச் சுற்றுங் கோபுரம்யாவ
நித்தனாலயமும் கண்ணனாலைய நிலைகளும்புவிமீது
வைத்தபுண்ணியம் பெறுமெனச்சூதரம் மறையவர்க்குளாசெய்தார்.

(இ-ள்.) அந்த நாகதீர்த்தத்தில் இயாதாமொருவர்வந்து மூழ்கினால் தருமக்கிணையுள்ளும், வாவிக்கும், புட்பகரவனங்குலம் தாகசாந்தமாகச் சுத்தமான தண்ணீர்ப்பந்தல்களும் கோயில் திருமதில்களும் கோபுரங்களினத்துஞ் சிவாலயங்களும், விஷ்ணுவாலயங்களும், நிலைக்கும்படியாக இந்தப் பூமண்டலத்திற் செய்துவைத்தவர்கள் பெறும்புண்ணியம் பெறுவார்களென்று சூதமுனிவர் மறைமூனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று.

(ச)

நாகவண்சுனைசூழ யீந்துடன்றரு நாகுகோங்கொழிபூங்காப்
புகமென்பனவைத்தவனுய்த்தவன் புண்ணியன்சிவலோகத்
தேசுமப்புனல்மூழ்குவான் கங்கையி் தென் னுமூழ்குதல்வேண்டும்
பாகுபெற்றசொற்பரவுநன் கலைகளும் பலித்தரன்பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வள்ளியாக தீர்த்தச் சுனையைச்சூழ லீந்து மரங்களுஞ் சந்தனத் தருக்களுந் தென்னமரங்களும் கழுகுமரங்களும் பூங்காவனங்களும் வைத்துப் பயிர்செய்தவனார்ச்சியாகப் பிரபலனஞ் செய்த புண்ணியவான்கள் சிவலோகபதஞ் சேர்வார்கள் அந்தத்தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கும்போது இது கங்காநதியென்று மூழ்கவேண்டும் நல்லபால்பொலுஞ் சுவைபுடைத்தாகிய வ்ணிய சொற்களாற் பரவினகலைகளினத்துஞ் சித்தித்துச் சிவன்பாதஞ் சோவார்கள.—எ-று.

(ந)

ஆலகாலமுண்டென விடம்ருந்தினு மாடராக்கடித்தாலுங்
கோலமுற்றெழுஞ்ஞடரோகம்பல கொள்ளினுஞ்சுரபேத
மேலெழுந்துயர்வெந்துயர்படரினும் வேணிகங்கையைப்போற்றிச்
சூலபாணியைநினைத்தத்திறேயவுந் துய்ப்பவுந்துயர்போமால்.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிஷத்துக்குச் சமானமான கொடியவிஷக்களைப் புசித்தாலுந் கடியபாம்பு கடித்தாலும் அழகு குலைய குஷ்டரோகங்கள், பேதாபேதமாகிய குளிர்சுரங்கள்மேலிட்டித் துயர்கொண்டாலும், மேகரோகங்களுஞ் சிவன்சுடையி லுறையும் கங்கையைநினைத்துப் போற்றிசெய்து சூலபாணியாகிய சிவனைநினைத்து அந்த நாகதீர்த்தத்திற் குளித்தாலும், பருகிலுளும், முன்சொல்லிய துயர் நோய்களெல்லாம் தீர்த்துபோம்.—எ-று.

(ச)

அங்கதச்சுனையராமலைவருநதி யாதிசேசவனுன
சங்குசக்கரனனந்தபொற்சயனன் பாற் சமுத்திரமெனலாகு
மிங்கதிப்பயனனந்தபல்பயன் களை யினிதருளியபாங்காற்
கங்கையிப்புனலென்பதேயன்றியாந் கருதுவதிலைமாதோ.

(இ-ள்.) அழகிப நாகதீர்த்தச்சுனை நாககிரியி லுதித்து விளங்கியது. சங்குசுக் கார்த்திர்த்தக் கைகளுடைய ஆதிசேசவனுன் விஷ்ணுமூர்த்தி அனந்தசயனன் செய யாரின்ற திருப்பாற்கடவென்றுஞ் சொல்லப்படும். அங்ஙனம் அதிலுளாகிய அனந்தக் கோடி திவ்வியபலன்களை யாவருக்கு மினிமையாகக் கொடுத்தருளும் பகுதியி னாலே அத்தீர்த்தத்தைத் தெய்வகங்காநதி தீர்த்தம்துவென்று சொல்லதேயன்றி மற்றொன்றும் நாகவகுதிச் சொல்வதில்லையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

நாகதீர்த்தமென்றொருபெயரதுவிட நாகநாதனைப்போற்றுவஞ்
சேகருக்கணபண்டவியாயிரச் சேடதீர்த்தமுமாகும்
பாகருதவனபலன்பலகோடியாய் பாத்திரபதிவிட்டால்
மாகதீர்த்தமச்சுனைப்புனலாடியும் மாநிலத்தனையாள்வார்.

(இ-ள்.) அப்படி மகிமையான தீர்த்தத்துக்கு நாகதீர்த்தமென்றொருபெயர் அதுவல்லாமலும் நாகநாதனுடைய பரமேசுரனைப்பூசுசெய்து போற்றியவிடமருக கணபண்டவிகளை யுடைத்தா யழகிய ஆயிரமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனென்னும் பெயரால் அங்ஙனம் சேஷதீர்த்தமென்று மொருபெயருண்டாகி விளங்கும் பகுதி யுடைத்தா யளவில்லாத அதன்பலன் என ஒன்று பலகோடியாய் வந்ததிகளும். அர சர்க்கு, கிராமம், பூமிதானங்களும், தேவதூதர்களுக்கொடுத்த மாமருத்தீர்த்த நிகரான அந்தச்சுனையிற் தீர்த்தமாடினாகளாகில இந்த மாநிலமுழுதும் ஒரு குடைக்குள் ளடக்கி யாள்வார்கள்.—எ-று.

(-99)

சேடதீர்த்தநீர்முதலுக்கத்தாடினார் தேகம்பொன்னிறமாகு
நாடிநின்றிரண்டாமுகத்தாடுவார் நடுக்குறுகிழநதிரும்
பாடல்வேண்டிமுன்னுமுக்கத்தாடுவார் படிந்தமுகையைமாற்றும்
நீடுநாலுக்கத்தோர்தியாடுவார் நிலைத்தனநிலையாக்கும்.

(இ-ள்.) அந்தச் சேடதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து முதல்யுகத்தில் பூழ் கினார்சுளாகில் அவர்கள் தேகம் பொன்னிறமாகவிளங்கும், இஷ்டமாக நாடிநின்ற இரண்டாவது யுகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கார்களாகில் நடுக்குமுடைய வார்த்திகந்திரும், இளமையுடையவர்கள் பேசும்படியாகவேண்டி. முன்னுறுதயுகத்தில் குளித்தார்களாகில வாய்பேசாத ஊமையென்பது தீர்ந்து வசனிப்பார்கள். நெடிதாநிய நாலாவது யுகத்தில் ஒருமாதமுழுதுமுழுகினால் அவர்கள் நினைததசாரியங் கைக்கூடி வாழுவார்கள்.—எ-று.

(சு)

விண்ணிவன்பதம் வேணுமென்றாடில் வின்வின்பதங்கூட்டுந்
துண்டவெண்பிறை சூடிதாழ்வேண்டில் சோதிபொற்பதம்பூட்டு
மண்டாரநாயகன் பதம்புனலருந்திலோ ரஞ்சிதநிதித்தார்க்குக்
கொண்டல்வன்களைத் தரும்பலன் பலபலகூறுதற்குரிதாமால்.

(இ-ள்.) பின்னையுமந்தத் தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து விஷ்ணுபதம் பெறவேண்டுமென்று தீர்த்தமாடினால் விஷ்ணுபதம் பெறுவார்கள். துண்டமாகிய வெண்பிறைப்பிறைசூடிய சடையையுடைய சிவபதம் பெறவேண்டுமென்று முழுகினவர்கள் சோதிப்பிரகாசமாகிய சிவபதஞ்சோவார்கள்; அந்தத் தீர்த்த சலத்தை யுட்கொண்டு சில தருமங்கள் கொடுத்தால் அவர்கள் தேவேந்திரபதம்பெறுவார்கள். ஆகையால் மேகமொய்த்த திருநாககிரித்தலத்தில் நாகதீர்த்தத்தரும் அனேகபலன்களையளவிடச்சொல்லுதற் கரிதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

(க0)

நாகதீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றும்.

சூகச்சுருக்கம் - ௨௪-க்கு, திருவிருத்தம் - ளா அயி2.

சிவ தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஈதுநிற்கும்மிறையவன்றிருப்பெய ரிடுத்திருச்சிவதீர்த்த
மோதுவன்றவத்தன்மனென் றொருமுனிக் குதவியததுகெண்மோ
பூதலத்தனிற்றீர்த்தமெல்லாமவண் புருதவும்பெறுமூத்தோ
ராதிதேவர்வந்தாடவுநாடவு மமைத்தநாரியைபாகன.

(இ-ள்.) நாகதீர்த்தத்தின் மகிமை யிப்படிநிற்க நம்மிட நவனாகிய சிவன்றிருப் பெயரிட்டு விளக்கியுமுகிய சிவதீர்த்தமகிமையைச் சொல்லுகிறோம் அரியதவமுடைய தருமமுனிவனென் றொரு முனிஸ்வரனுக்கு உதவிசெய்தருளியது அதின்பெரு மையை முனிவர்களே கேணமின்கள் இந்தப்பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லா மந்தச் சிவதீர்த்தத்தில்தவநது புருந்து மூழ்கப்பெறும் மூத்தயினார் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து தீர்த்தமாடும்படி யமைத்துவைத்தார் அந்தந்தாரீசரசுவாமி.—எ-று.

தன்மமோர்முனியாய்க்ககையிருந்துமெய்த் தவம்புரிந்தாரன்புசை
நன்மகம்பலசெய்தரன் வரந்தா நயந்ததைம்முகன்றாட்கீட்
யிபான்மயத்துடனிருப்பதினனமுமெனும் புராண நூலெனக்கூறச்
சொன்மறைச்சவுன கர்முதற்றுறவினர் சொற்றுசுவென ககேட்பார்.

(இ-ள்.) தருமமே யொரு தவமுனிவரு யவதரித்துச் சிவதீர்த்தச்சுனாயிலி ருந்து மெய்யாகிய தவசுரு சிவபூசையுஞ் செய்து நன்மைகடெதுவாகிய பலவ கையகங்களுஞ் செய்தார். அங்ஙனஞ் சிவன்வரப்பிரசாதம் த ப்பொரு மருகாத் துடனையயப்பற்ற ஐந்துமுகமுடைய சிவனடிக்கீழ் பொமையத்துடனே நானுமிரு ப்பொன்று புராணதூல்கள் சொல்லுதெனச் சூதமுனிவா சொல்ல, சொல்லுத்தக்கரி யவேகியரான சவுனகராஜமுனிவர்கள் சொல்லுமயமா சூமுனிவரே பென்று கேட்கிறார்கள்.—எ-று. (உ)

சிவபுனற்றடந்தீர்த்தமீதாடிய தெய்வ தன்மிகன்சோதி
நவபதத்துணையர்ச்சனைபண்ணியே நானுநன் நவங்கூறப்
புவனமீதிலிலயாதுவேண்டினைமுனி புகலெனசினபாதம்
கவலையற்றியான் காண்பதே பேறெனக் கனிந்துபின்னருந்தொல்வான்.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய சிவரீததத்தில் தெய்வவடிவான தன்மமுனிவன் தீர்த்தமாடி நியமத்துடனே புதுமைபொருந்திய சோதியாகிய சிவனிரண்டு பாதமலர் களைப் பூஜைசெய் தர்ச்சித்து நானுநானும் நன்மையாக நலலதவஞ்செய் கிருந்தா ரப்போது சிவனெழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுத்து வாராய் தன்மமுனிவனே! யு னக் கிர்த்தப்புவன சககரத்தில் யாதுவேண்டித் தவ செய்வாய் அந்நொல்லவாயா வென்றுவினவ முனிவன் சொல்லுகிறான் சுவாமி மனக்கவலை யில்லாமல நான் உம் முடைய பாதாரவிந்தத் தரிசனம் காண்பதுவே நலலபே நெனக்கன்று சொல்ல மனக்கனிந்து பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான் அந்தமுனிஸ்வரன்.—எ-று. (ங)

விமலனின்னையெவரின்புறந்தாக்கவும் வெரின புறந்தனிறுவகி
லமலவல்லிசேடேச்சனைப்போலவு ம்ருன்கெனவருங்குந்தா
ரொழலமாற்றியவிச்சிவதீர்த்தமிய் விகத்திலென் பெயராகக்
கமலநாயகவுளைப்பரவின ரெனைக் கைதொழுதகவும்வேண்டும்.

(இ-ள்.) விமலமூர்த்தியே உம்மை என்முதுகின் புறந்திற் கமலநாயகவும் அப் படிபென்முதுகின் புறத்திறையேசுமப்பதற்கு கிராமலஞ் சமகர ஓமையுடைய

ஆதிசேஷனைப்போ வெணக்கு அதிகபலன் கொடுத்தருமென்றுவேண்டி அப்படியே கிருபைகூர்ந்தருளிஞர் எனதுமலமகற்றிய கிர்தச்சுவதீர்த்தம் இகலோகத்தி லென்பெயராக விளங்கும்படி யுமைபொருபாகரோ கிருபைசெய்தருளும் உம்மைத்தொழுதவர்கள் யெண்ணியுக் கை தொழுவதாகவுங் கிருபைசெய்தருள வேண்டிமென்று சொன்னான் அந்தமுனிஸ்வரன்.—எ-று. (௪)

என்றிரந்தவர்க்கிவ்வாங்கொடுத்தவ னென்றும்வேள்விடையாகக் கொன்றைகுழியுத்தருளினனாகையாற் குளிர்ச்சுனைசிவதீர்த்த மன்றுதொட்டதுதன்மதீர்த்தப்பெய ராயினவதிறுரேயிந்து மன்றலர்த்தநாரீசனைப்பணிநதவர் வடிவமீசனைப்போல்வார்.

(இ-ள்.) என்பிபபடி யகத்தன்மமுனிவனுனைவன் இரந்த கேட்டபடியே இவ்வாங்கள் கொடுத்த அநனைனறைக்கும் வெள்ளைவிடையாக வடிவகொண்டி தும்மைத்தாங்குவதாகக் கொன்றைமாலையுமுடிய பரமேஸ்வரன் கிருபைசெய்தருளிஞர். ஆகையாற் குளிர்ச்சியுடைய சிவதீர்த்தச்சுனை யன்றுபொடவகி தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயருண்டபசுது அசல யாதொருவாவநது நன்றயமுடிக் கனம்பொருநகிய அர்த்தநாரீசராத தோத்திரஞ்செயது பணிநதார்களாகில அவர்கள் யீசரனைப்போல வடிவமெயதுவார்கள்.—எ-று. (௫)

தன்மனம்வாசியிற்புனல்முழ்கினார் தன்மமொன்றொருகொடி நன்மைபெற்றிறிமதுவொருமலையென நவிடுவார்நனிதோய்ந்தோர் துன்மனத்தினிற்சோரையுயேறொரு துணிவினிற்புருந்தாலு மன்னுதன்சிவதீர்த்தமுன் வெளிப்படிவ வைகுவன்சிவலோகம்.

(இ-ள்.) தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய்விளங்கிய அந்தச்சுனைப் புனலின் முழ்கினவர்கள் செய்த தன்மங்கள் ஒன் றொரு கோடிதன்மமாக நன்மைபெற்று விளங்கிய தொருமலையென்று சொல்லுவார்கள் மிகவுந் தோயத்தவர்கள் துறபுத்தியா ன் மனத்தோடு சோராகி வேறொரு துணிவுகொண்டு புருந்தாலு மன்னுதற் கரிய குளிர்ந்த சிவதீர்த்தம் அவர்கள் கணமுன் வெளிப்படக் கண்டார்களாகில் சிவசரலோகபதவியைப்பெற் றகவனம் வைகிவாழுவார்கள்.—எ-று. (௬)

இறையவன்றருமிச்சுனைக்கொருபெய ரிடபதீர்த்தமுமாகும் மறையவன்சதுர்மறைவளர்ந்திடத்தினம் வந்துமுழங்கிடவேண்டு முறையயம்பொழியொன் றக்கரை யுதவினாலொருகோடி நிறைசெழுங்கடிகிலைகளிலைய நிறைத்தனபவன்போலும்.

(இ-ள்.) இறையவன் றந்தருளிய அந்தச் சுவதீர்த்தச் சுனைக்குப் பின்னையுமொருபெயர் இடபதீர்த்தமென்று சொல்லலாகும் மறையவனுன் பிரமதேவன் நாலு வேதமும் வாத்திக்கும்படியாகத் தினமவந்து அந்தச்சுனையின் மூழ்குவன் பாலமிகவும பொழியும் பசுவொன்று அந்தச்சுனைக்கரையிற் றுண்கொடுத்தால் நிறைந்த செழுமையுடைய ஒருகோடிக்பிலைபசுக்கள் சிவாலயங்களில் நிறைத்துவைத்த ப லன்களாக வாத்திக்கும்.—எ-று. (௭)

அந்தவந்தவன்புனற்சுனைமுழங்கியா னருளுமைந்தபிஷேகஞ் சந்தனங்கள்நற்புரங்களோடராமலை சம்புவாமுமைபாகத் தெந்தையுந்திறன்முருகருமினியகே சவருமின்புறவாட்டில் முந்தவங்கவர்பெறும்பலனுலக மூன்றினுமொழிந்தடங்காதால்.

(இ-ள்.) அழகிய வந்த வளம்பொருநகிய புனல்கிறைந்த தீர்த்தச் சுனையில்

யாதாமோருவர்வந்து மூழ்கி மனமகிழ்ச்சியாகப் பசுக்கள் கொடுக்கின்ற பால்முதல் ஐந்துவகையுஞ் சிவன்றிருமேனிகுளிர் அபிஷேகஞ் செய்து காப்பூரம்விரவிய திவ்விய சந்தனக் குழம்புகளால் நாககிரி நர்சீசுருக்கும், எந்தையாகிய அர்த்தாகாரீசுருக்கு ந, திறலுடைய முருகருக்கும், இனிதாகிய ஆகதேசவருக்கும் இன்பமுறும்படியாக அபிஷேகஞ் செய்தார்களாகில் முந்தியந்நன் மவர்கள் பெறும்பலன்களை இவ்வளவென்று திரிலோகத்தார்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (அ)

தன்மதேவதைத் தவஞ்செயுஞ்சுனையருட் சங்கரன்சுனையோயந்தார் பொன்னிறந்தருஞ்சுனையதுபொற்சுனை பொற்சரோருகதீர்த்தங் கன்மவல்லினையனைத்தையும் கழுவினன் கதிதருங்கனதீர்த்த நன்மையோருருவாகியதீர்த்த நன்கனவிடைச்சிவதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) தருமதேவதை தவஞ்செய்யுஞ் சுனையாகியருன்மிகுந்த சிவதீர்த்தச் சுனையார் சோயந்தவர்கள் பொன்னிறமாவார்கள், அர்த்தச்சுனை பொற்றாமரைத் தீர்த்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும், ஐந்துவகைமான வினைகளைத்திறந் தீர்த்த நல்ல சிவகதி கொடுக்கும் நன்மையாகிய தன்மமே யோருவழுவாகிய தீர்த்தம் மென்மையாகிப் பெ ள்ளவிடைச் சிவதீர்த்தம் மிகவும் மகிமையாய் விளங்கிற்று.—எ-று. (ஆ)

பலபலன்றரப்பகர்த்ததீர்த்தங்களைப் படித்தவர்படித்தோதும் நலனுறத்தினங்கேட்பவர்களெவரி நாகிவொழும்வேதங் கலைதெரிந்துணாருநரன்றோதினர் காசிகாண்டமுங்காந்த நிலைதரித்திபுராணநூலோதிய நிலைமையென்றுலகத்தே.

(இ-ள்.) அநேக பலன்களைத் சருவாசு-சொன்ன தீர்த்த மான்மியங்களைப் படித்தவர்கள் படித்ததன் பொருள்விளங்கு சொல்லுமவர்கள் சுமகாதத்தினமுங்கே ட்பவர்களையெவருஞ் சிவலோகஞ் சேர்வார்களென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும் பின்னையுங் காசிகாண்டமும் நிலைமையுடைததாகிப் காந்தபுராண நூலாளு மோதி னபலன்கள் உலகத்திலயாவர்க்கும் நிலைமையாக வுண்டாருமென்று சகலசுலையுந் தெரிந்துணர்ந்து சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (க)

சிவதீர்த்தச் சருகம்முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உஅ-க்கு, திருவிருக்கம், எரகூஉ.

குமார தீர்த்தச்சருக்கம்.

சிவதீர்த்தம்புக் காடிப்பின் குமரன் தீர்த்தந்தோயந்து தவநீர்மையிலக் கரையான திற்சடாக் கரமுந்தனியோதிப் பலநீடிக்கல்விட மாதொருபங்கன் பஞ்சக்கரமோதிப் புலனேசுரிமத் திரமொடுபோற்றப் புத்திபுமுத்திபுமாம்.

(இ-ள்.) சிவதீர்த்தத்திற் தீர்த்தமாடினபின்பு குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நேம நிலைமுடித்து அந்தத் தீர்த்தக்களையிற் சடாக்கூரத்தை உச்சரித்துப் பாவ விரா சமாகத்தக்கதரக உமையொரு பாகன் பஞ்சாக்கூரத்தையு முச்சரித்துப் புலனேஸ்வ ரிமத்திரத்தோடு செபித்து, துதிசெய்தவர்க்குப் புத்திபுமுத்திபு முடனே சித்திக் கும்.—எ-று. (க)

குமரன் தீர்த்தம் வந்ததெமக்கிது கூறுதியெனமுனிவேர்
மருஞ்சூதருநாப்பனசோணித வணிநகரத்தொருவன்
சமரந்தருவா னாகரனென்போன் சங்கரனப்பணிய
வெமரிப்படியர்ச் சித்திலர்யா துன தெண்ணெனப்புகல்வான்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தம் வந்தவரலாற்றை யெங்களுக்குச் சொல்லு மய்யாவெ
ன்று கேட்கச் சூதமுனிவா சொல்லுகிறார், சோணிதாபுரத்தில் அகிபதியா யிருக்கி
னற பூஜலபராசகிரமத்தை யுடைய வாணஞானேஷபவன் சிவனை யநவரதகால
மும் பூசித்தவனாக வெம்மடியார்சளி லிப்படி யர்ச்சனை செய்தவர்களில்லை. ஆன
தால் உன்னுடைய மனோஷ்டமான் வரக () என்னவென்று சிவன்றோன்றிக்
கேட்கச் சொல்லுகிறான் வாணஞானன்.—எ-று. (உ)

கையாபிரவுர வாணன்சிவனைக் கண்டுகனிந்தேத்தி
பையாமகபதி யஷ்டவசக்க எயன்முதலவர்பாலின்
மெய்யாயுதமென துயிரிதருவகை வெற்றியெனககாகச்
செய்யாயிதுவரமடி யர்க்கெனவருள் சிவனப்படியீந்தான்.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கைகையுடைய வாணஞானன் ரோன்றிய சிவபிரானைக் கண்டு
கருணையுடனே வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து சுவாமியிந்தான் அஷ்டவசக்கள்
பிரமத்தான் மூலானதேவர்கள் பூமியிலமனிதாகள் இவர்களுடைய ஆயுதங்களா
லெனககுப் பிராணச்சேதம் வராமல் வெற்றியுண்டாக மெய்யாகிய வரங்கொடுத்த
ருளுமென்று சொல்லக் கிருபைகூந்து அந்த வரமெல்லாம் கொடுத்தார்.—எ-று. (3)

சோணிதநகரினி லீவ்வரமுடையான் சுரராதியர்புகழ்த்
தர்ணுவையீரைஞ் னாறுகரத்தாற் நகவார்ச்சனைசெயுநாள்
பூணும்விசையத் திருமாலுனதொடுபேர்செயுமக்காலங்
காணுதியெமதறு முகனெய்யாமுங் கடிதணுகுவம்வெருவேல்.

(இ-ள்.) சோணிதாபுரத்திற் சிவன்கொடுத்த வரப்பிரசாத பலத்தினுற் றேவர்
கள் முதலாகிய அனைவர்களும் போற்றிசெய்ய அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டு சிவ
மூர்த்தியைத் தன்னுடைய ஆயிரக்கைகளாலும் அர்ச்சனை செய்யும் காலத்தில் ஒரு
நாள் சிவன்றோன்றி காட்சிகொடுத்த வாராய் வாணஞானே வெற்றியுடைய கிஷ்ண
மூர்த்தியானவர் உன்னுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வார் அப்போ துனக்குச் ச
காயமாக நமது குமாரககடவுளோடு நாமும் விரைந்து உதவிசெய்கிறோம். காண்பா
யாகச் சந்தும் பயப்படாதேயென்று உறுதிசொன்னார்.—எ-று. (ச)

எனவரனோதின் னென்றுயர்கூத ரியம்பச்சவுனகர்கேட்
டனகன் மாதவ வாணர்கரிபுட னெவ்நையென்கொலென
மன்னுறவோதுவ தோதுவமத்தெய்வ வருடமோராயிரமாய்க்
கனவனுருத்தன் காரணமாயன் கண்டகாப்பொருவான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்னார் சிவனென்று உயர்ந்த தவமுடைய சூதமு
னிவாசொல்லச் சவுனகராதி முனிவர்களேட்டி நிரம்மலனாகிய சூதமுனிவரோ
அந்த வாணஞானுக்கு விஷ்ணுவுடனே போசெய்யவேண்டிய முறைமையென்ன
அதைச் சொல்லுவீரென்றுகேட்க, உங்கள் மனததுக்குத் தெரியும்படிச்சொல்லுகி
றோம், தேவாண்டிலே ஆயிரம்வருடம் அழகிய அனுருத்திரன் நிமித்தமாக மகா
விஷ்ணுவானவர் வாணஞானுடனே யுத்தஞ்செய்வாரென்றுசொன்னார் சூதமு
னிவர்.—எ-று. (இ)

எவ்வகையெனிலுடற் கன்னிகைகரியவ னெழில்மகவனுருத்தன்
மைவிழிமூடுந் கனவின்மணப்பவம் மகிணற்கவண்மயலா
மீவ்வகைசித்திரரோகையறிந்து படத்தெழுதினளியரி
லெவ்வெவரொனவனு ருத்திரையோதின னேகியெடுத்துய்த்தான்.

(இ-ள்.) முன் னடந்த விபரம் பெய்ப்படியெனில் வாணஞானமகளாகிய உடற்
தனையென்பவள் ஒருநாள் நித்திராசெய்யும்போது கிருஷ்ணன்மகனான அருநத்
திரன் அவள் சொற்பனத்திலவந் தவளைப் புணர்ச்சிசெய்ய வவனழகைக்கண்டு மிக
வும் மோகித்து மூர்ச்சிப்பதுகண்டு அவளைப்பெற்ற தாயாகிய சித்திரரோகை யதவ
றிந்து மகள் மயல்தீரும்படியாக அன்பத்தாறு தேசத்து ராஜகுமாரர்களைப் படங்க
ளிலெழுதி இவர்களி லுனைச் சோந்தவனெவ னென்றுசேட்க அழகிய அனுருத்திரன்
வடிவெழுதியபடத்தைக் காண்பித்தவுடனே கள்ளவண்டலாலிட்டு சொரூப்பொ
டிதுவி மயக்கஞ்செய்து நித்திராசெய்கின்ற அனுருத்திரனைக் கட்டிவோ டெடுத்
தவந்து மகனுடனே சேர்த்தினான்.—எ-று.

(சு)

சித்திரரோகையெடுத்தனுருத்தன் நிகழ்பஞ்சணமீதே
நித்திராயொடுபுடற்கன் னிகைகண்டனே நெடுநாளதிமோகம்
வைத்தபுனியினல தறிசில ஏரிய மைந்தனும்வயிறார்ந்தான்
அத்தகைவாணனுந் தவனொடுமிக லாடிச்சிறைபோட்டான்.

(இ-ஊ.) சித்திரரோகையானவள் அனுருத்தனைக்கொண்டுவந்து பஞ்சணமேத்
தையினமேலே நித்திராயுடனே யுடற்+ணமையருவி யிருக்கும்படி செய்துவைத்
தான். அவர்களிருவரும் பிரியாமல கெடுநா ளதிமோகமாகிக் கலாச்சிசெய்திருந்
தபோது அந்தப் பெணவியிறிற் புத்திரனுற்பதகியானான். அது வாணஞானறிந்து
அனுருத்திரனோடு போர்செய்து சிறையிட்டான்.—எ-று.

(ஏ)

இவ்வகையவரித யத்தினிலெண்ணி யெழுந்தனனெதிர்போந்து
பௌவயினைத்தென வாணனைமுன்னிப் பற்பலவமர்செய்தா
னவ்விடைமுருகன் கணபதியைம்முடி நாவருதவியினேகத்
தெவ்விடையவரவ ருக்கொருவிபாஞ் செய்தனனெடுமாயன்.

(இ-ள்.) இவ் வரலாறெல்லாம் கிருஷ்ணமூர்த்தி இருதயத்திற் மெரிந்துகொண்டு
மகா கோபத்துடனே கடல்கொதிக்கார்போலும் அளவிலலாதசேனைகள் புறப்பட்டு
ச் சோணிதாபுரத்தை யனுசரிக்குழந்த வாணஞான யெதிர்த்துப் பலவிசித்திரமான
யுத்தஞ்செய்தான். அதவேளையில் வாணஞானுக்கு உதவியாக முருகவேள் கணபதி
பாமேஸ்வரன் யிவாகன்வந்து முனைக் கொடுத்தார். அப்படிபோர்செய்யும்
வரவருக்குத் தக்கவகை விவரஞ்செய்தமைத்தான் மாயவனான கிருஷ்ணன்.—எ-று.

செய்துசமர்க்கெதிர் வாணனையடருஞ் செங்கட்கரியோன்முன்
வெய்தும்பாசிவ னெதிரூற்றமர்முனை வினையிற்சிலசெய்யக்
கைதவமுற்றொரு மாயவிதத்தாற் கண்டுகன் வாணன்பா
லெய்தியவன்கர முற்றும்முக்கு மெல்லையில்லெவன்விடையோன்.

(இ-ள்.) அவரவருக்குத்தக்க விவரஞ்செய்தமைத்துப் பேர்முனைந்து வாணஞ
ானையடர்க்கு போர்செய்யுஞ் செந்தாமரைக்கண்ணனான கிருஷ்ணனுக்கு முன்னே
பாமசிவன் வந்தெதிர்ந்து விச்சித்திரவகையாகச் சில யுத்தஞ் செய்தானின்று. அது
கண்டு கபடமாய் வேறொரு மாயாசொருபமாக வாணஞானபக்கத்திலவந்து அவன்
கைகள்முழுதும் அறுத்தார். கிருஷ்ணன் அதவேளையில், அங்ஙனஞ் சிவன்ரோன்றி
ரூபின்று சொல்லுகிறார்.—எ-று.

(க)

எம்மைப் பூசித் திடுகையிரண்டு மினிதினில்விடுகவெனுஞ்
செம்மைத் திருமொழி யாலெகரியவர் திண்கையிரண்டிர்தார்
கொம்மைக்கரமோ ரிரண்டாவரியொடு கொடுவெஞ்சுமர்பின்னுந்
தம்மிற்புரியத் தடிதுமென்னளவிற் ருய்வந்தடி வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) எம்மையவன் பூசைபண்ணின கையிரண்டையும் அறுக்காமல் விட்டுவி
டுமென்று அன்புடனே சொன்னார். அவரது திருவார்த்தைக்கு மனதிரங்கித் திண்ணி
ய கைகளிரண்டும் அறுக்காமல் விட்டுவிட்டா ரப்படிவிட்ட விரண்டு கைகளாலும்
கிருஷ்ணனுடனே கொடிதாசிய யுத்தம் வாணஞ்சூன் செய்வதுண்டு அந்த விரண்டு
கைகளையும் அறுத்துவிடுவோமென்று அறுக்கவருமளவில் அவன் குரானவன்வந்து
அவன்பாதத்தில் வீழ்ந்து யுத்தத்தை விலக்கினான்.—எ-று. (க௦)

அன்னவனைக்கொல் லாதமர்வினையு மகன்றரி யனுருத்தன்
பின்னவனுதவுஞ் சிறுவியைநன்கலி யாணம்பெரிதுற்றான்
கன்னியிடத்தனு மிருடிகள் கணமும் கணபதிபு தலோரு
முன்னியடைந்தனர் குமரச்சுனையிலல் வாணனுமுடன்வந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது சிவனமுதலாகிய அனைவர்களும் யுத்தத்தை விலக்கிச்
சமாதானஞ்செய்து அஃ முகூர்த்தக்கல் அந்த அனுருத்திபுனுக்கு வாணஞ்சூன் மகள்
உடற்கூனையை அழகியகலயானஞ் செய்வித்துக்கொடுத்துக் கிருஷ்ணனுடனே கூட்டி
யனுப்பிவைத்தான். அவ்வனம் பரமேஸ்வரனு மிருடிகள் கூட்டிக்கொண்டு கணப
தியார்முதலான தேவர்களனைவர்களும் குறிப்புடனேவந்து நாககிரியிலுற்ற குமராத்
ர்த்தக்களையிற் சேர்ந்தார்கள அவர்களுடனே வாணஞ்சூனும் வந்தான்.—எ-று. (க௧)

உடன்வருமிருடிக ளனைவரும்வாண னுயித்தப்பரிசிப்பால்
தடநிறையுங்கும ரன்றிர்த்தத்திற் றரும்புன லுறமூழ்கி
யடிதொழுதிடவர் தீசுரவெனவென் றுதரமொழிகூறித்
திடனுறுகுமரன் றிர்த்தக்கீழ்ப்பாற் சிவனைக் கன்செய்தார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வந்துசேர்ந்த இருமகளனைவரும் வாணஞ்சூ னுயித்த பரிசி
ப்பினுந் சுததராக நிறைந்த நீனாயுடைய குமரன் தாதில் மூழ்கி வந்ததீசுரர பாதா
ரவிர்த்தத்தைப் பிரதக்கணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து அரகரமகாதேவாவென்று தோத்தி
ரஞ்செய்து குமராதிர்த்தத்தின் கீழ்க்குப்புறத்திற் சிவனைப் பூசைசெய்தார்கள். எ-று.

எந்தையாம்வந்தி சுரனைப்பூசித் திருடிகள் குகைதோறு
முய்ந்தனர்னைவரும் வாணன் குமர னுதவுஞ்சுனைமூழ்கி
வந்துமைபங்களை யர்ச்சனைபண்ணி வந்தீசனாயேத்திச்
சுந்தைமகிழ்ந்தொரு தீர்த்தம்மைத்துத் தினம்பூசனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) எந்தையாகிய வந்தீசனைப் பூஜனைசெய்து இருடிகள் குகைதோறும்
புகுந்த சிவயோகஞ் செய்கிருந்தார்கள். வாணஞ்சூனும் குமராதிர்த்தத்தின்மூழ்கி வ
ந்தீசுரரைப் போற்றிசெய்து அர்த்தநாகசுரரைப் பூசிதது மனமகிழ்ச்சியுடனே தன்
பெயரால் அங்கொருதீர்த்தஞ்செய் தமைத்துத் தினமும்பூஜனைசெய்யா நின்றான்.

அய்யவவந்தீசுர்வருகாரண மருடருகுதவெமக்
கும்யவின்மபுகியென்னவுரைப்ப துரைப்பனபுவிவாழ்கத்
துய்யதிருக்கயிலாயந்தனிலச் சுரர்முதலனைவோருஞ்
செய்யவருந்தவ மகவுதவெனவச் சிவனைத்தொழுபோதில்.

(இ-ள்.) அந்த வந்தீசுரன் வந்த காரண மகிமையைச் சொல்லுமய்ய வென்று முனிவர்கள் கேட்கச் சொல்லுகிறேமென்று சொல்லுகிறார். சூதமுனிவர் இந்தவோ கமெல்லாம் வாழத்தக்கதாக மேன்மைக் காரண ஸ்ரீகைலாசத்தில் தேவர்களா முதலான வர்களும் அரியதவங்கள்செய்து நாங்களுயும்படியாசப் புத்திர சந்தானவராக் கொடுத்தருமென்று பரமேஸ்வரை அப்போது வணங்கித்துத்தாரார்கள்.—எ-று. (கசு)

மண்டல மிசையத்தெட்சணவரையென் றெருவரைமணிவரையீ
தண்டாரம்முனிவரயாரணன்று முகவன் முன்னவன்வந்
தென்முகையுந்தொழவுனிதுளதுமையவ னெம்பங்குறைவித்தின்
புண்டரிகத்திலிருப்பமவ்வந்தீ சுரனாகத் தொழுவே.

(இ-ள்.) வாரீர்தேவர்களே! யிர்தபபூமண்டலத்தின்மீது தெட்சண கைலாசமெ ன் றெரு திருநாகுகிரியுள்ளது அங்குனம் முனிவர்கள் விஷ்ணு, பிரமன், வேலவர், விராயகர் எட்டித்திசை யவாகனும்வந்து தொழும்படியாகியஸ்தலம் அந்தஸ்தலத்திற பாவதி நம்மிடப்பாகத்திற் பிரியாமலிருக்கின்றான் பொற்றாணைப்பூம்பொருட் டிண்டமெலெழுந்தருளி யிருக்கின்றோம் எம்மையும் வந்தீசுரனையும் பூஜினைபெய் வார்க ளென்றுசொன்னார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (கசு)

அக்கிரிமிசையொருநாளன் னங்க ளநந்துதல்விட்டுவலம்
புக்கெமைவந்துபுகழ்ந்தவர் புத்திரர் மித்திரர்பொலிவொன
நக்கனுரைத்தன்னவவிரதப்படி நகம்வலம்வருபவர்தார்
உக்கநெறித்திறமுலகத்தவார்புரி தவமிருதெனமெழிவாம்.

(இ-ள்.) அந்தக்கிரியின் மீது யாதாமொருவர்வந்து உசிதமான தீர்த்தங்களில் மூழ்கி நேமத்தடனே ஒருநாள் அன்னமுசலாகிய பதார்த்தங்க ளுண்பதுவிட்டு உ பவாசமாக நமதுதிருக்கோவில் வலம்வந்து நம்மைச்சோடச் சவுபசாரங்களாற றெ முவார்களாகில் அவர்கள் நினையதபடியே புத்திரமித்திர களத்திராங்கினுஞ் சகல பாக்கியமும் பெறுவார்களென்று சொன்னார் பரமேஸ்வரன் அவ்வகை விரதப்படி கிரிவலம் வருபவர்கள் தகைமை நெறிமுறைமைத்திறமும் உலகத்தார்கள் செய்யுந் த வங்களும் யின்னபடியென்று சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (கசு)

குமரன்சுனையிற்காலையின்மூழ்கிக் குமரனைமுன் போற்றி
யமரொண்சரவணபவவென்றறக் கரமுமக்களையோதித்
தமருந்தந்தையுமன்னையுநீயென் றவனீயென்விரந்
கவருந்தாசொடுமுததினமன்னன் கடிவன்றுயிலறவே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தி லுதயகாலத்தமூழ்கித் தீர்த்தக்களையில் நேமமு டித்து சரவணபவராமரென்று சடாகந்தரத்தை யுச்சரித்தசு செபஞ்செய்து தந்தை யுந்தாயுந் தமரு மென்தவமுஞ் சகலமுநீயென்று சிந்தித் துதிக்கிய யீரத்தீரையுடனே யாதாமொருவர் மூன்று நாளைக்கு ஆகாரம் மித்திரா யிவையிரண்டும் விட்டு உபவா சஞ் செய்வார்களாகில்—எ-று. (கசு)

முத்தினமாலயம்வலம்வந்தக்கிரி முறைமுறைவலம்வந்தே
நித்தழும்வந்தீசுரனையுளத்தி னினைந்தழிநின்றேத்தி
அத்தகைகணபதியைக்கண்டேத் துக வாரதியினெயிறென்
சித்தமகிழ்ந்திப்படித்தவமுயல்பவர் செல்வர்தமைப்பெறுவார்.

(இ-ள்.) மூன்றுநாளும் விரதஞ்செய்து வந்தியா பாஷாணக்கிரியைசெய்து மு னைமுறையாக வலம்வந்து சிவரஸயத்தையும் வலம்வந்து நித்தழும் வந்தீசுரனா யு

ள்ளத்திலினைத் தடிபணிந்தேத்தி அப்படியே கணபதியானாயும் கண்டதொழுது அர்
த்தகாரிகரையுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கி மனமகிழ்ச்சியுடனே இந்தப்படி தவஞ்
செய்பவர்கள் நல்ல சந்திப்பைப் பெற்று வாழ்வார்களென்று திருவுளம் பற்றியரு
ளினார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (கஅ)

எனவான்வானவர் யாவருமேத்தி யிறைஞ்சியகாலையவர்
கனவரதமுநலதவமுஞ்சிற் 'தயி லானவுமன்னவுமெய்க்
கனவனமகவும்பெறுகுவிராகக் கனகிரிகயிலையெனத்
தினமுரைபகர்வதெமக்கிடமானது செல்லுமினென விமையோர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யீசுர, சொன்னவுடனே தேவர்க ளனைவரும் கைதெ
ழுது உய்தோமாய்தோ மென்றார்கள், அப்போதுசுவாமி தேவர்களே நான்சொன்ன
பிரகாரம் அந்தஸ்தலத்தில் அனவரத காலமும் நல்லதவம் புரிவீர்களாகில் நீங்கள்
எத்திலினைத்த காரியங்களுஞ் செயமாகிப் பாவவிமோசனமுமாகி அவரவருக்கான
புத்திரர்களையும் பெற்றுவாழ்வீராக, திருநாககிரி, தெட்சண கைலாசகிரியென்று சதா
காலமும் வேட்கள் முறையிடுகிறது யேமக்கிஷ்டமாகிய ஸ்தலம் அது அந்நனஞ்
செல்லுமின்களென்று விடை கொடுத்தருளினார் அப்படியே தேவர்களெல்லாம்
உடனே யந்தஸ்தலத்துக்கு வந்தார்கள்—எ-று. (கக்)

வந்துநினைத்தவரத்தருகுவமெம் வடிவேலன்வரபும்
நத்தவனந்திகழ் சஞ்சிவியுமுள நாகக்கிரியகலா
வெந்தையெம்முருகன் கனைதருநீர்த்த மெண்ணியிரநீர்த்தஞ்
சந்ததமாகும் பலபலனுதவுஞ் சத்தியமென்றாரே.

(இ-ள்.) தேவர்களனைவரும்வந்து யிஷ்டகாரியம் கொடுக்கப்பட்ட மேரு சிகர
மும் வடிவேலருடைய கிருபாகடாட்சமுள சந்நிபகத்தருக்கள் நிறைந்த நத்தவன
மும் திகழ்த்துவின்னகிய சஞ்சிவிகளும் உண்டாகும் நாககிரியைப் பிரியாமல் எம்மு
டைய சுவாமிகிய முருகவேன்செய்த குமாரநீர்த்தமுதலாய் எண்ணியிர நீர்த்தம்
கருஞ் சதாகாலமும் மூழ்கித் தவஞ்செய்து வேண்டிய பலன்பெற்றார்கள்; மற்றும்
யாதொருதரர் நினைத்த காரியங்களெல்லாம் கூடிவரும் இது சத்தியமென்றார் சூத
முனிவர்.—எ-று. (கௌ)

வேறு.

குமரன்நீர்த்தத் தொருதுளியுள்ளே கொள்வாரோற்
குமரன்பெறுதற் குரியவரன்மைக் குலமாதர்
குமரன்கொற்றம் பெறுகுவர்கொற்றவர் குலமானோற்
குமரன்பாதம் கூடுவராதக் கரங்குநில்.

(இ-ள்.) குமாரநீர்த்தத்தில் ஒருதுளியை முட்சொள்வார்களாகில் குமாரரைப்
பெறுவதற்குரியவர்கள், நல்லபிராமணகுல ஸ்ரிசனங்களான பெண்கள் குமாரகீவாமி
யினுடைய சவுரியமும் பெறுவார்கள், அரசர்குலமானால் சுப்பிரமணியன் பாதஞ்
சேர்வார்கள் சடாஷா திபானஞ் செய்வார்களாகில்.—எ-று. (கஉ)

கார்த்திகைமதியிற் கந்தன்களையின் கண்மூழ்கி
யேத்திநம்மாணைச் சண்முகனைப்போற் றியமாந்தர்
பேர்த்தொருசென்மம் பெரிதரசாளும் பிடோங்கி
வாய்த்துடலினையார் நணதிரைமருவார் வடிவாவார்.

(இ-ள்.) கார்த்திகை மாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை தினத்தில் யாதாமொருத்தர்

வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சண்முகக்குமாரனாயும், நாகேசரனாயும் போற்றிசெய்தார்களாகில் மறுபிறப்பில் மன்னவர்களாகி பூலோக சக்கரமெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆளுவார்கள். மிகவும் பெருமையுடைத்தாய் மேனியிடையார்கள் நனாகிரை பொருந்தாது நல்லவடிவாக வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உஉ)

மாத்ருமகவும் வளமிருந்தியும் வளர்ச்சும்
போதருநிலையும் புல்குவா ராரற் புணர்நாளிற்
காதலின்முருகை யம்மந்திரவுரை கண்டார்க்கும்
வீதமார்தீப மளித்தார்க்கும்பழ வினையோமால்.

(இ-ள்.) திருக்கார்த்திகை நாளில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி சுவாமி தரிசனஞ் செய்வார்களாகில், நல்ல ஸ்ரீ ஜனங்களும், நல்லபிள்ளைகளும், திரவியங்களும், நல்லசீரும் பேரும்பெற்று யெக்கல்லும் வாழ்வார்கள். முருகரை நினைத்து சடாக்ஷரமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு வேலவரைத் தரிசித்தபேர்களுக்குச் சுகந்த புட்பமாலைகள்சாத்தி தூபமரிறைத்தபேர்களுக்கும் பூர்வசென்மந்திர ச்ருமங்க ளெல்லாம் நிவாரணமாகும்.—எ-று. (உரு)

மன்னவர்மலைவறும் வயவுனையெல்லும் வலிவேண்டிற்
பன்னறைபுழுபுகாடி சந்தனஞ்சுக்கும் பன்னீரால்
முன்னுணாகோரோ சனைமுருகர்க்கு முழுச்சாத்திப்
பொன்னடிபணியிற் பெருபடைபோயிம் புவிசூடும்.

(இ-ள்.) மறுமன்னரை வெற்றிகொள்ளும்படி வலிமைவேண்டினால் வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிப் புண்ணியசுன்னமான திருக்கார்த்திகைநாளில் வாசனைபொருந்திய புதுஞ் சுவவாது, கோரோசனம், குங்குமப்பூ, பச்சைக்கர்ப்பூரம், வாசனைத் திரவியமும் கலந்த தில்வியச்சாநங்களாற் செங்கோட்டி வேலவருக்கு முழுக்காப் புச்சாத்தி புட்பமாலையும்புனைந்து தூபதீப வைவெத்திய வுபசாரங்கள்செய்து தரிசித்து அவர் பொற்பாதாரவிந்தங்களைப்பணிந்து போற்றிசெய்தார்களாகில் மாற்றாரை வெல்லும்படியாகச் சவுரியமும், ஆயுதங்களும், சேனைகளும் கைசேர்ப்பெற்று வெற்றிகொண்டு பூமண்டலத்தை ஒரு குடைக்கீழேயடக்கி ஆளவார்கள்.—எ-று. (உச)

தன்மந்தருவைக் காசிவிசாகத் தனில்வேலோர்
நன்மங்கலசுனை மூழ்கிமகிழ்ந்தர்ச்சனைநாடித்
தென்மணபழமொடி பாயசமேற்றிச் சிறுதுண்டார்
குன்முதற்றம் முதரப்பிணிபல குணமாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியதினமாகிய வைகாசிமாத மதியம் விசாக நட்சத்திரத்தில் நல்ல மங்களாகரமான குமாரதீர்த்தத்திலே மூழ்கி நேமத்துடனே மனோபக்தியாக சுவாமிகளுக்கு அர்ச்சனைசெய்து, தேங்காய், பழம், பாயாசம், நிவேதித்து அறிந் சிறிது பிரசாதம் உண்டார்களாகில் வயிற்றில் வலிக்கப்பட்ட குன்முதலாகிய பிணிக்ளையாவும் குணமாகிச் சுகமாயிருப்பார்கள்.—எ-று. (2 ரு)

பொற்கலை குங்கும கலைசெம்பட்டுப் புனைவாக்கிற்
புற்பலசெல்வம் பாரித்தந்தகப் பகைநீருங்
கற்புசந்தன புணுகல்முருகன் கழல்சாத்தில்
வெப்புநாமேக மெய்த்துயர்தாகும் காசம்போம்.

(இ-ள்.) நேமத்துடனே சுவாமிகளுக்குச் சொன்னப்பட்டாடை குங்கும வஸ்திரம் அணிந்து, துளிர்ப்பட்டிகள்சாத்தி அலங்காரஞ்செய்து உபசாரத்துடனே

வணங்கி வாழ்த்தினார்களாகில் பலசெல்வங்களும் புடைத்து வாழ்வார்கள் இயமன் பகையுந்திரும் கர்ப்பூரம், புனுகு, விரவிய சந்தனத்தால் முருகர் திருமேனி குளிரச் சாத்தித் தரிசனஞ்செய்வார்களாகில் அவர்களுக்கு வெப்பு, உணைப்பு, மேகஞ், சருவாங்க விரணத்துவரம், அந்தரதாகம், காசரோகமும் தீர்ந்துபோம்.—எ-று. (உசு)

சோதிபதத்தொரு சொர்னப்புட்பந் தொடைசாத்தில்
மாதூயரகளும் பாதகமிலர்மக வான்போல
ராதாருபேரன் பெறன் மிகுசெல்வத் துயர்வாருங்
காதலர்கல்வி யுடன் கட்டழகின் கைசேர்வார்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்முழ்கி நேமத்துடனே சிவதரிசனஞ்செய்து சாரி பாதங்களில் ஒரு சொர்னனுட்பம் புட்பமாலை சாத்தினார்களாகில் மிகுந்த வரந்திரும். அவர்கள்செய்த பாதகங்களும், நிவாரணமாகும். இங்கிரணைப்போல் போகபோக்கியாக எனுபவிலிப்பாகள. ருபேரணைப்போல் மிகுந்த செல்வத்தைப்பெறத்து ஓங்குவார்கள். நல்ல புத்திரரும் வித்தைகளும்பெற்றுச் சுற்றத்துடனே கட்டழகாகப் பூமியில வாழ்வார்கள. —எ-று. (உசு)

இத்திறமுதவுங் குமரன் தீர்த்த மெனும்பெயரோடுபினுஞ்
சித்திகொடர்த்த மெனும்பெயருடையது தேவேந்து
மத்தருவும்வர் தமையவிளங்கிய வதன்மேல்பாற்
சத்திரத்தீர்த்தக் கீழ்பாலுளவது சண்முகநற் தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) இதகியாதி பலனுங்கொடுக்கப்பட்டது குமாரதீர்த்தமென்றென்பெயர், பின்னுஞ் சித்தியாதீர்த்தமென்னு மொரு பெயருடையது. இங்கிரலோகத்துக் கற்பகத்தருக்க ளினைத்தம வந்தமர்ந்து வசித்திருக்கின்றது. அதின்மேற் பாகத்தில் சத்திரதீர்த்தத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ளது அழகிய சண்முகதீர்த்தம்.—எ-று. (உசு)

அந்நாள்வேதியன் முதலந்தணருக் கருள்சத்திரமாக
மின்னாள்வேலவர் வேதவதிஷ்டன் மிகவும்பரிவுறவே
பின்னுவருதே னுவையவனிறுவிப் பெரியவருக்கீந்து
மின்னுரியையெருரு பங்கனைவந்தனை மலரடியர்ச்சித்தான்.

(இ-ள்.) அந்தகாலத்திற் பிராமுதலாகிய அந்தணர்முனிவர்களுக்குச் சத்திரங்கட்டி அமிர்தபோஜனம் கொடுப்பதாக நினைத்து மின்னென்பொருதிய வேலாயுதககடவுள் வேதவதிஷ்டன் மிகவும் பரிவுறந்தருளிய காமதேனுவையங்ஙனம் வரவழைத்து நிறுத்தி அளவில்லாத மகா சனங்களுக்கெல்லாஞ் சத்திரபோஜனங்கொடுத்தருளி மின்னிடையாளான உமைமொருபாகனை வந்தனையோடர்ச்சினைசெய்தான்.—எ-று. (உசு)

அன்றுமுதற்சத் திரதீர்த்தப்பெய ராங்காயினவங்க
ணின்னுயர்கற்பக ஞானப்பாதவ நிறைதிக்காயதரு
நன்றிகொள்கூல விருக்கமெனும்பெயர் நாலுமுகமும்முறையே
துன்றியிவ்வளவும் விளங்கின்குமர நெழிற்கனை மேற்பாலாய்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதற்கொண்டு சத்திரதீர்த்தமென்றும் பெயராயிற்று. அவ்ஙனம் உயர்ந்து நிற்கின்றது. கற்பகம், ஞானப்பாதவம், திக்கெல்லாம் நிறைந்த தீருவு அழகிய கூலவிருட்சம் என்றிப்படி நாலுமுகமும் முறையே பெயர்ளாய் விளங்கிச் செறிந்து இந்நாள்வரையிற் புகழ்ச்சியாயிருக்கின்றது. அழகிய குமாரதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாகத்தில்.—எ-று. (கூ0)

வேலவர்களைமூழ் கித்தருமிழலில் விரதியருக்கன்னஞ்
சேலமோடொருபிடி யுதவிலோர்கோடி சிவக்கியானியர்கொள்ளப்
பாலமுதங்கள் படைத் தபலங்கள் பலிப்பாகும்மென்றே
யோலமெடுத்துனா யோதினருண்மை யுண்மையெனச் சூதார்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி கேமத்துடனே விரதமாக அஞ்ச கூலவருட்
சத்தருமிழலில் மாவிரதயர்களுககுச் சுததமாக ஒருபிடி யன்னக்கொடுத்தார்க
பால ஒருகோடி சிவயோகிகளுககுப் பாலமிர்தங்கள் படைத் தபலங்கள் பலிப்புண
—சூதமென்று ஒணையுடனே இது வுண்மையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

இருகடரைப்பணி யிடர்செயுநாளினி வித்தீர்த்தமதாடி
யுரதருவின்கீழ்த்திலவோமஞ்செயி லொன்றுக்காயிரவாண்
டானசலத்தி லிருப்பரமுன்னு லாக்கருடான்புரிவார்
பரகதியும்பலனுஞ்சிவசிவவது பகரத்தொலையாதால்.

(இ-ள்.) சந்திராதித்தர்களை இராகு கேதுகள்பற்றிய கிராணபுண்ணியசாலத்
தீர்த்தமாரதீர்த்தத்தில்முழுகி, அந்தகூல வருட்சத்தருமிழலின்மீது நிலமாகிய யென்
சித்தீரவே ஓமஞ்செய்வார்களாகில, ஒரு என்னுக்கு ஓராயிரத் தெய்வவருடங் கை
லாச்சீகிரிய் லிருப்பார்கள். அங்ஙனம் பிராமண ஜனங்களுக்குத் தானங்கள் கொடுப்
பார்களாகில் அவர்களுக்குண்டாகும் பரகதியும் பலனுஞ் சிவ சிவா அது சொல்ல
முடியாதது.—எ-று. (௩௨)

அங்கவரிருமர புஞ்சிவிலோகத் தடைவது நிண்ணமொரோ
ரிங்கிக்கோதா னம்புரிவார்புவி யிறைவனை னப்பெறுவார்
முங்கியதன்கீழிடபம்விமீவா ரவன்முதற் பிதிர்க்களெலா
மங்கையோர்பங்கன் சிவலோகத்தினி வைகுலவாழ்குவாரே.

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த புண்ணி புருஷர்களுடைய இரண்டு மரபுஞ் சிவ
லோகஞ் சேர்வது நிச்சயம் நிச்சயம் அந்தத்தரு நிழலில் இனியகோதானஞ் செய்
வார்களாகில் அவர்கள் புலோக அரசர்களாகி யாள்வார்கள் பின்னுங்குமார தீர்த்த
தசிலீமூழ் அந்தத்தரு நிழலின்மீது சுவாமிபேர்சொல்லி ஒருஇடபக்கானே குலமி
ட்டுவிடுவார்களாகில அவர்கள் பிதிர்க்களெல்லாம உமையொரு பரகருடைய சிவ
லோகபதத்தில் வைகிவாழ்வார்க : யென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௩)

திகழ்தைமாதத் தமவாசைமுதற் சிவராத்நிரியளவாய்க்
சூகனன்சுனைமூழ் குவரொனில்மாகந் குளித்தவர்பலனாகுந்
தருமிக்காலையின் மூழ்கினர்பாவஞ் சுதசென்மத்திலேபென்
றகமகிழ்வுற்றினா யாடினர்குக் கருட்சவுனகர்க்கேட்ப.

(இ-ள்.) திகழ்ந்து விளங்கிய தைமாசத் தமவாசை முதலாய் சிவராத்நிரி பரி
யத்தம் வந்து குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்குவார்களாகில் மரமாகத் தீர்த்தத் குளித்தவ
ர்கள் பெறுமா பலனாகும் இப்படிக்கொத்த புண்ணியதினங்களில் மூழ்கினவர்கள்
பாவங்கள் தீர்த்துபோகும் தூறுசெனனம் புண்ணிய புருஷர்களாய் வாழ்வார்களெ
ன்று மனமகிழ்ச்சியாக சவுனகராதி முனிவர்கள் கேட்டச்சொன்னார் சூதமுனிவர்.

தீரானுகவா டாவியிலொருவன் றன்கைப்பொருளீந்து
மானாகுமலைச் சுனைபடிவிக்கினும் வருமப்பலனென்று
ரானுக்கணமாடி தைபுதய மாவங்குதிர்நீண்ட
லானாறுமுக வன்சுனை மூழ்குவ ததிக்கபாலனாபால்

(இ-ள்.) தான்முழுகினாலுஞ் சரியே அப்படிமுருகக் கூடாதாயின் ஒருவன் கையிற பொருள்கொடுத்த மூழ்கச்செய்தாலும் அந்தப்பலன் அவர்களுக்கு வரிநம் உத்திராயணந் தட்சணயணமாகிய ஆடிச்சங்கிரமம், தைசங்கிரமம், கிராணபூண் ணிய ஸ்தலங்களிலுங் குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் அதிகபலனாகுமென்றார் குதரு ணிவர்.—எ-று. (க டு)

கூலவிருக்கம் குலவுகிழக்கிற் குமரன் நீர்த்தமுடன்
ஞாலம்பணிமுருகன் புகழோதியன் னாக மலைபோற்றிச்
சீலமிருங்கதை செப்பினர்கேட்குஞ் சீலவருட்பாலோர்
கோலமிருந்து நினைத்தன பெறுவார் குறைவறவாழ்வாரே.

(இ-ள்.) கூலவிருட்சத்தின் கீழ்ப்பாகசுதிற் குலவிய குமாரதீர்த்த மகிமை யை யும் உலகம்பணிமுருகன்புகழையுஞ் சதாகாலமும் தோத்தரஞ் செய்து உகிதமிழ் கு ந்த புராண சரித்தரஞ் சொல்லுமவர்கள் நல்லவடிவுபெற்று இஷ்டகாமியார்த்தங் கள் குறைவில்லாமற் புலியில் ஓர்நீவார்கள்.—எ-று. (க ஈ)

குமாரதீர்த்தச் சருககம்முற்றும்.

ஆகச்சருத்தம், உஅ-க்கு, திருவிருத்தம், ளாகூஉ.

பாவநாசதீர்த்தச் சருக்கம்.

குமார தீர்த்தத்தின் மூழ்கிக் குளிப்பினற் பாவநாசத்
தமாநவாதைக்கணைமாற்றி யாடுக வாடுங்காலை
யெமாரிடத்தவனாப்போற்றி யியன் றன முன்வைத்தே தூ
பமார்வணிப்பரணையேத்திப் பகர் சவுராகுகொண்டே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில் முழுகினபின் புடாதாமொருவர் காமவிகாரமில் லாமற் குளிர்ந்தபுனலை யுடைய பாவநாச தீர்த்தத்திற நீர்த்தமாட வேண்டும் அப்ப டிதீர்த்தமாயிப்போது நமதிமுடிக்கைப் போற்றிசெய்து தன்னாலியன்றது முன்வைத து நிவதித்துத் தூபபிப சவாசத்திர உபசாரங்களுடனே நரகபூஷணனான பரமேசு ரணப்பணித் தேததி நீராடுக.—எ-று. (க)

பாபநாசத்திலாடிப் பாபநாசங்களாகக்
கோபனுணிய வாய்பங்கன் குரைகழல் கும்பிட்டோதி
தாபனாதேலைமாற்றுந் தற்பணமுதவித்தானம்
பூபனாதரத்துநலகிற் புண்ணியம் பிதிர்க்கோர்கோடி

(இ-ள்.) பாவநாசமாகும்படி பாவநாசத்தில் மூழ்கி இந்திர கோபம் நானும்ப டி அழகிய வதாமுடைய உமையொருபாகனது சத்திககப்பட்ட வீரக்கழலணிந்த இ ரணபாதம்சனைக் கும்பிட்டித் தோத்திரஞ் செய்து இமலோகத் தெல்லையை மாற்று வதானபிண்டப் பிரதானமும் தர்ப்பணமுஞ் செய்து பங்கியுடனே தானக்கொசித் தால் அவர்கள் பிதிர்க்கள கோடிதலைமுறைக்குஞ் சுவர்க்கஞ் சேர்வார்கள் செய்த தரும மொன்றொருகோடியாய் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (உ)

எனச்சவுனகற்குக்குத நியம்புதல் கேட்டு நீத்தோர்
கனத்துழும் பாவநாச காரணம் பகர்தியென்ன

வனத்திருநாகவெற்பு மலரவன் காப்பாமாகம்
நினைத்துறுகுரோச மைந்தின் நேமியானுறைந்து நீங்கான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி சவுனகராதி முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லக் கேட்டு அந்தமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடனே பெருமைபொருந்தியவந்த பாவநாசத் தீர்த்தத்தி னுடைய காரணமகத்துவங்களைச் சொல்லுமையா வென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார், வாரீர் முனிவர்களே அழகிய திருநாககிரியைப் பிரமதேவன் காத்தருளா கின்றார், கிரியைச் சூழ்ந்து நினைப்பதற்கரிய பஞ்சகருரோசத் தெலையுளவும் பிரியாதபடியாக மகாவிஷ்ணு காத்தருளா கின்றார்.—எ-று. (க)

முண்டகன் மகவான் ஞான முதல்வனு முனிவர் யாருங்
கொண்டினி துறைவர்வெய்யோன் குளிர்மதி காந்தரீசர்
மண்டபன் னொருவரெட்டு வசுக்களஸ்வினிவா னோர்க
ஞண்டென விருந்தார்காந்த ருவர்தம தணங்கொடுப்பீத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன், தேவேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள், யோகியர், ஞானியர்மற்றுஞ் சந்திரசூரியர் கந்தர் பசிலொருகோடி ருத்திராகன் அஷ்டவசுக்கள் அஸ்வினிகேவலையுடைய கிண்ணரா, கிம்புருடர்கள், கெருடா, காந்தருவர்கள், சித்தர், வித்தியாதரர்கள் மற்றும் அனேகந்தேவர்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே திருநாககிரியி லுறைந்து வசித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (ச)

இவரிவர்த்தநாரீ சனைப்பணி மலையிலேத்தித்
தவநெறிபுரிந்துவாழும் தகைமையராகச் சூழ்த்தார்
புயனமும் விண்ணும்போற்றும் புயங்கவெற் பினிலத் தீர்த்தம்
நவமணிக் கழுநீர் நெய்தல் நனிகொள் சேதாம்பல் நீங்கா.

(இ-ள்.) இவர்கள் யாவரும் நாககிரியில் அர்த்தநாரீஸுவரனைப் பணிந்தேத்தி ரேமத்துடனே நெறிமுறைமையாக வாழ்ந்திருக்கும்படி தருகியர்களாகச் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மண்ணுமவிண்ணும் புகழப்பட்ட அந்தக்கிரியிற் பாவநாச தீர்த்தம் நவரத்தன மணிகள் பொருந்திச் செங்கழுநீர்ச் சேதாம்பல் செந்தாமரை நீலோற்புஷ்பங்களும் பிரியாமலிருக்கின்றது.—எ-று. (ரு)

இயக்கர்த்தங் கன்னிமாரோ டினிதுசந்ததமு மூழ்கி
நயப்புனற் றலைமேற்கொண்டு நத்தவனப் பூக்கொய்து
செயக்கர மழுவோன் பாதஞ் சிவசிவ வெனப்பூசித்து
முயக்கிவர் மகளிரோடு முனிவரர் தவங்க ணீங்கார்.

(இ-ள்.) இயக்கர்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே இனிதாகவந்து நாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்து அத்தீர்த்தத் தலைமேற் புரோட்சிததக் கொண்டு நத்தவனங்களில் பூஷ்பங்களெடுத்துப் பகுதியுடனே வெற்றிமழுவேந்திய கைகையுடைய சிவன்பாதா விர்த்தங்களைச் சிவசிவா வென்று பூசித்து இஷ்டகாரியம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். முனிவரர்கள் முயங்கூர் தனபாரங்களை யுடைய பத்தினிமார்களுடனே அத்தீர்த்தத்திற் குளித்து நியதிமுடித்துப் பிரியாமல் அரியதவங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (க)

யாவரோ யெனினுமந்த வெழில்வரை யினிராள் மூன்றி
னுவலன் வைகிப்பாவ நாசதீர்த்தத்திலாடிக்
காவலின் பரணைப்போற்றிக் கடன்பல கழித்துவெற்பில்
மேவியங்கிழிகா லென் தால் மிதித்தன பொறுத்தியென்ப.

(இ-ள்.) யாராலும் அழகிய திருநாககிரியின் பேரில்வந்து அன்புடனே மூன் றாள் வாசஞ்செய்த பாவநாச தீர்த்தத்தின் மூழ்வ நியதிமுடித்து நித்தியகனம் கடன் பலவுக்கழித்து இறைபவனுை பாமேஸ்வரனைப் போற்றி செய்த வணக்கி வாழ்த்தி நாலாநாள் கிரியின் றிறங்கி யடிவாரகதில் வந்துநின்று பெய்துகால் களால் மிதித்தருற்றங்களைப் பொறுத்தருள வேண்டிமென்று தண்டனிட்டுத் தோத் திரஞ் செய்வார்கள்.—எ-று.

(சு)

என்றணி மலையின் கீழ்வந் திறைவனைக் குருவைப்போற்றி
நின்றவந் நிலையேழுக்கால் நெறிபுற வலம்வந்தேத்தி
யன்றவ ணிருந்து நூற்றெட் டானேழுத் தைத்துங் கந்தர்
நன்றிகொ ளெழுத்தோராலும் நளிபெறச் செபித்துச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி வணங்கினவர்கள் நாககிரி யடிவாரத்தில்வந்து அங்ங்மி மிறைவனைப்போற்றிக் குருவை வணங்கி நின்ற நிலையே நெறிமுறைமையாக மூன் று பிரதட்சணஞ்செய்து துதித்து அன் றங்ஙனமிருந்து பஞ்சாக்காரங்களையும், சி-க்ஷாங்களையும், பெருமைபெற நூற்றெட் டிருசெபஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு வார்கள்.—எ-று.

(அ)

பணிமலைப் பாவநாசப் பனிப்புனர் நிறமும் வந்த
வணிவகைப் படிபுஞ்சொல்வாஞ் சவுனக ராதிரே ண்மின்
றிணிவுள கைலைச்சார்பிற் செழுந்திருத் தீர்த்தஞ்சூழ்
நணுபிரமாச்சிராம நன்குள தவத்தின் மேலோர்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரியிற் குளிர்ந்த புனனுடைய பாவநாச தீர்த்தமகி மையும், அதனாலாகிய காரணர்த்தங்கடும் சொல்லுகிறோஞ் சவனகாரதி முனிவர் களே கேண்மின்களென்று சொல்லுகிறார், சூதமுனிவர், தின்மையுடைய கைலாச கிரிச்சார்பிற் செழுமையுடைய நதிநீர்த்தங்களுக்கும் து விளங்காநின்ற பிராமண ரா ச்சிரமங்கள் அழகியதாகவுள்ளது அங்ஙனத் தவமகிமையுடைய பெரியோர்கள் வ் சித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று.

(க)

செறிந்துட னிருந்தகாலே திடமதியெனும்பேராளன்
குறிந்த சூத்திரன்வந்தநதக் குழாநதனைப்பாதம்போற்றி
யறிந்திட வடியேனுங்க ளருந், ருவத்தொழிலையெல்லாம்
பிரித்திடா தியாகம் பண்ணும் பெற்றியற் கருளவேண்டும்.

(இ-ள்.) அந்த ஆச்சிரமங்களில் அரியதவ முனிவர்கள் நெருங்கிப் பயிலாநின்ற காலத்தில் திடமதிபென்னும் பெயரையுடைய ஒரு சூத்திர னங்ஙனம்வந்து முனி வர்கூட்டங்களைக்கண்டு தண்டனிட்டுப் போற்றிசெய்து சொல்லுகிறான். வாரீர் ச வாயிகளே! அடியேனுக்குத் தங்களுடைய நெறிமுறைமைத் தொழில்களையெல்லா ம் யாணறிந்துகொள்ளும்படி தெரியப்படுத்திப் பிரியாம லுங்களுடனே யாகாகி கி ருத்தியங்கள் செய்யும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்டிமென்று சொல்லிப் பின்னியுஞ் சொல்லுகிறான்.—எ-று.

(க)

மாமுனிவரோயுங்கள் மந்திரமுபதேசித்துத்
தேமலர்ந்தாவின்னுமார் செறிந்தவரிடத்திற்கூடிச்
சேமவைதிகபாகஞ் செய்தருச் சனைகள் செய்து
காமுறவடியன் றன்பாற் கணிந்தரு ஞ்நீவென்றோத

(இ-ள்.) மகா முனிஸ்வரர்களே உங்களுடைய காயத்திரி மந்திரங்கள்

அடியேனுக் குபதேசஞ்செய்து தேன்பொழியும் புட்பகாவனத்திற்செறிந்த இரு
முகளுடனே நானுங்கூடி ரகசியமான வைதீகபாகத்தோ டர்ச்சனைகளைச்செய்து
யோக்கியனாகும்படிக்கு யென்னுசையன்புக்கிரங்கி யென்னையுமொரு முனிவனை
ன்று சொல்லும்படியாகத் தங்கள் மனங்கள்கனிந்து கிருபாகடாக்ஷுஞ் செய்தருள
வேண்டுமென்றுசொன்னான் திடமதி.—எ-று. (கௌ)

சூத்திரன்னைக்கு வைதி கத்துள வுபதேசங்கள்
சேர்த்திட லாகாதெங்கள் சேர்வைசெய் திருத்தியுத்தே
யேத்துதலுனக்கு நல்ல யாகமுந் தவமுமென்று
தீர்த்தரா ரிடத்துமேலோர் திடமதிக்குரைத்தபோதில்.

(இ-ள்.) சூத்திரனுக்குப் பிராமணுளசெய்யும் காயத்திரி மந்திரவுபதேசங்கள்
செய்கள் தவங்கள்யாவாகு சொல்லக் கூடாது. எங்களைத் தரிசனஞ்செய்து வணங்
கிட்டுருப்பதே யுனக்கு நல்லயாகமுந் தவமுமென்று பூசராகிய ஆரீடத்தின்மே
ளோர்க ளப்போது திடமதிக்குச்சொன்னார்கள்.—எ-று. (கௌ)

அதைபுளத்தடைத்துத் தாரத் தாச்சிர மத்தின்பாங்கே
மதுதிகழ் சோலையாவி வளந்தரு பொருணீர்வைப்புப்
புதிதுறவைத்துத் தெய்வ புறையும் பண்ணிப்பிண்டக்
கதிபலவியற்றியாங்கள் கனிந்தவன வைகுராளில்.

(இ-ள்.) ஆரீடத்தார்சொன்னதை மனதி லடக்கிவைத்துக்கொண்டுபோய் தூ
ரத்திலே ஒரு ஆச்சிரமத்தின்பக்கத்திலே தேன்வழிந்ொழுதிய பூஞ்சோலைகளும்,
வாவிதளும் வளம்பொருந்திய பலபொருள் விளையும் யேரிநீர்வைப்பும் புதிதாக வு
ண்டெடுத்து அங்ஙனம் தெய்வபூசைகளும் பண்ணிப் பிண்டப்பிரதானங்களுக்கு செ
ய்து முத்திமோக்ஷத்துக் கேதுவாகிய பலவகை மார்க்கங்களு மியற்றி யங்ஙன மன
மகிழ்ச்சியுடனே திடபதி பென்பவன்வைவி வாழ்ந்திருக்குராளில்.—எ-று. (கௌ)

திடமதிக்கமலன்வெற்பிற் செழுந்தவர்தெளியச்சொல்வார்
வடமொழிவேத நூல்மந் திரந்தெய்வபுராணம்யாகம்
நெடிதுருத்திரரார்செய்ய நெறியலச்செய்வித்தார்க்குங்
கடிதுசெய்தார்க்கும்பாவங் கழிந்திடாத்தொலைதாத்நோ.

(இ-ள்.) கைலைச்சார்பில் செழுமையுடைய ஆச்சிரமத்தில் தவமுனிவர்கள்
சொல்லுகிறார்கள் திடமதியே வடமொழி வேதநூல் யாகமச்சிரங்களைக் கா
யத்திரிசெய்தபங்களைத் தெய்வபூசை புராணயாமகளை யாகங்கள் இவையாவு மிக
வுஞ் சூத்திரர்செய்வது நெறிமுறைமையல்ல அப்படிசெய்யவிரதவர்களுக்குஞ் சீக்கி
ரஞ் செய்தவர்களுக்கும் பாவங்கள் சம்பவிக்கும், அந்தப் பாவங்கள் எளிதிலேதொ
லையாது.—எ-று. (கௌ)

கயிலையாச்சிரமத்தன்னிற் கனமறைமுனிவரயாரு
மியல்புறக்கனிகாய்ச்சாகை பெழிற்கிழங்கவன் பால்வேண்டிப்
பயிலவுறுங்காலேவேத பாரகன்சுமதியென்பா
னியலுறவவன் நனன்ப னாயினுனிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலிருக்கின்ற ஆச்சிரமங்களில் மகிமையுடைய
மறைமுனிவர்கள்-யாவரும் புசிக்கும்படிக்கு இலகாடகனிகள கிழங்குகள்வேண்டி
அந்தத் திடமதி யிடத்திற்போய்ப் பழக்கஞ்செய்து வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள்
அக்காலத்தி லொருநாள் ஒருவேதபாரகன் சுமதிமுனி யென்வன் இயல்புடனே ய

வனுக்கு மிகுந்தசினைகிதனுன் அவனைப்போற்றி செய்து திட்மதி சொல்லுகிறான்
—எ-று. (சுரு)

எமக்கும்தியற்கையெல்லா மியம்பிநல்லியக்கஞ்செய்தே
யமைத்திடற்குபதேசத்தை யருள்கெனவறைதலோடுங்
கமைத்தொழிற்சமதிகாலங் கழிந்திறந்தனந்தபாவஞ்
சுமைப்பெறுகிரயந்தோய்ந்து சொற்றொகாபிறவிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்) சுமதிமுனிவரே! உங்களியல்பாடிய சொழில்களை யெல்லாம் எனக்
தேசஞ் செய்து அமைந்திருப்பதாகக் கிறுபைசெய்தருளு மென்று வணக்கினுள
ணங்கினதுகண்டு மனகிரங்கித் தந்தாளுடைய வேதாகம மந்திரகாயத்திரி செய்து
தேவபூசை யாகாதி கிருத்தியங்களை செய்யுந் தெழில்களை யெல்லாம் திட்மதிக்கு
தெரியப்பட வு-தேசஞ் செய்தருளினான். பின்பு சுமதிமுனியென்பவன் சாலங்குழி
த்து இறந்துபோனான். அளவிலலாத பாவம்பிரவேசித்துச் சுமை தலையாக இயம்புலா
கத்தில் நணணி நரகங்களில் வீழ்ந்தழுதிச் சொல்ல அளவிலலாத சன்மங்க ளொடு
த்தலைந்தான்.—எ-று. (சுசு)

பிறந்திறந்தனந்தசென்மம் பெருங்கடைப்பிறப்பின்பின்னர்
துறந்துகுத்திரனாய்வைஸ்யத் தோற்றமாயரசனுந்
யறந்திகழ்மறையோனுந்தி யடைந்தனனடைந்துபெற்று
கிறைந்திடமிருநாலாண்டி நெறிபுபவீதஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) பிறந்திறந்தனந்தவகோடி சென்மங்களெடுத்த பின்பு ஒருபிறப்பிற கடை
யவனாகவும், பின்பு குத்திரனாகவும், பின்பு வைசியனாகவும், பின்பு அரசனாகவுமிறந்து
பின்பு புண்ணிய தேகமான பிராமண யோனியை யடைந்து நல்ல சமபுத்திரனாகப்
பிறந்து சகல சாஸ்திரங்களுகாற்றுவ திகழ்ந்து விளங்கி எட்டுப்பிராயத்தளவில் எக்
கிரோப வீதந்தரித்தருளினார் சுமதிமுனி.—எ-று. (சுசு)

செய்குபிண்சுமதிதன்னைத் தின்பதுபோலநாடி
வெய்தெனப்பிரமஹத்தி விழுங்குவபோலப்பற்றிக்
கைதரித்திடானுகொள்கக் கனிந்தவனறந்தைதீர்ப்பான்
பொய்தவிற்கும்பயோனி பொதியமீதடைந்துபோற்றும்.

(இ-ள்) எக்கிரோப வீதஞ் சாத்தியருளினபின்பு சுமதிமுனிவனைத் தின்பது
போல் நாடி வெல்லிய பிரமஹத்தி விழுங்குவதபோற் பிடித் துபத்திரஞ்செய்து தரி
க்கொள்ளாது மேற்கொண்டசாலை அதுகண்ட தகப்பனானவன் மிகவுயிரிங் இவன்
பிரமஹத்தி தோஷத்தைக் தீர்ப்பானென்று பொய்ப்பிலலாத கவுருடைய பொதிய
மலையிற்சென்று அகஸ்தியமுனிவனைக்கண்டு தரிசித்துப் போற்றிசெய்து சொல்லு
கிறான்.—எ-று. (சுசு)

போற்றியென்னுயிரோயெங்கள் பொருளெனுந்தரும்ப்பேறே
யாற்றமலம்புபத்தானுன்னை யடைந்தனமருளவேண்டும்
பேற்றிலென்மகவைப்பற்றிப் பிரமராக்கதன்மேற்கொண்டா
னுற்றமொன்றருள்திதென் னூற் குரவவிப்பிரமவாழ்வே.

(இ-ள்) போற்றிபோற்றி என்னுயிர்த்துணையாய் விளங்கும்படியான தரும்ப்
பேறே யாற்றமலைய வுமது பாதாவிந்தத்தை யடைந்தேன். கிறுபைசெய்தருள
வேண்டும். யான் தவஞ்செய்துபெற்ற இந்த ஒருபுத்திரனைப் பிரமராக்கதன்பிடித்
துமேற்கொண் டெத்திரஞ்செய்கின்றான். இது சிவிரத்தியாக ஒருன்மை யனுக்கிர

வித்தகப்படர்தியென்ன வேதியன் மகவினோடு
முய்த்தனன் பாவஞ்ச முராவெற்பினிற்போய்த் தோய்த்தான்.

(இ-ள்.) அந்தநாரீஸ்வரருடைய கிருபையருளிஞலே உசிதமாக உண்டாகியு
தித்தஞ் சுத்தோக்மரன் பாவநாசத்தீர்த்த மென்னும் பெயரையுடையது அதனைக்
ண்டமாத்திரத்திலே இவனைப்பற்றிய பிரமஹத்தி தோஷமும் தீர்த்து போகும் வேத
வித்தகனுன ஶீ அங்கேசெல்வா டென்று அகத்தமுனிவர் விடைகொடுத்தருளினார்
அந்தப்பிரமணன் தன்மசனாடனே கூடிச்சென்று திருநாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத்
தீல்வந்து தீர்த்தமாடினான்.—எ-று. (உச)

தோய்த்தபின் பிரமராக்கன் குறைமாருதமுன் பூனை
யேய்த்தனனிருவோரும்போர் திமையவர்தமக்குநோன
ராய்ந்திடநகரின்வாழ்ந்தா ரர்த்தநாரீசன்பாதஞ்
சேர்ந்துறவிருந்தாரந்தத் திடமதிசெயற்பைச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) அப்படிதீர்த்தமாடினபின் குறைமாருதமுன் பூனைப்பூப் போவது நினை
வ பிரமாட்சதன் விட்டோடிப் போனான் அவர்களுடையரும் சுவாமிதரிசனஞ்
துக்கொண்டு புறப்பட்டு தெய்வருபமாக தமது நடவடிக்கிற்சென்று சேர்ந்துவாழ்ந்
ந்தார்கள் அந்தத்தில் அந்தநாரீஸ் வரர்பாதஞ் சேர்ந்து வீற்றிருந்தார்கள் இன்
ந்தச் சூத்திரன் திடமதியேர்க்கையைச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமு
னிவர்.—எ-று. (உரு)

எண்ணிலிரகத்தெய்தி யிழிந்தசெருக்கவீராய்
நண்ணியழிப்பிலோய்ந்து நன்குகிடைப்பதாக
விண்ணிடைப்பருந்தாய்நாக வெற்பினிற்றுகித்தெவி
தண்ணிற்பாவநாசத் திடங்குறைதருவிற்கார்த்தான்.

(இ-ள்.) திடமதியென்பவ னிறந்து அப லலாதாலம் தாகத்தில் விழ்த்தறந்
தி இழிவான ஜெந்துக்க வீராய் நறுகிப்பிறந்த நகரின் முன்செய்த புண்ணியஞ்
சற்றுண்டாகி நல்லகதி கிடைப்பதாக ஒரு பருதாயப் பிறந்து ஆகாசமாகப் பறந்து
வந்து தாகமிருகியாய்ச் சூப்பருகவேண்டித் திருநாககிரியில் வாந்தெடிக் குவிந்த
புனனுடைய பாவநாசத் தக்கனாயருளில் நின்றவாருமாதில வந்துசுயந்தான்.

தன்புனலாயோர்தஞ் சட்டகப்புனல்மெற்பட்டு
விண்படர்ப் பருந்தாய்வந்த வியனுறு மாநிச்செய்த
திண்படி நுயபாவச் செயர்க்கையுந் தீர்த்துதெய்வ
வண்புது வடிவம்பெற்று வானவர் மகளிர்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தீர்த்தமாயோர்களுடைய தேகசலந்தெறித்து இதன்மீற்
பட்டு ஆகாசத்திற் பருந்தாகவந்த வருவமாறிப்போய் திண்ணியதாக முன்செய்த
கோடிய பாவதோஷங்களுந் தீர்த்து வளாளியதெய்வருபம் வடிவுபெற்று தெய்வப்
பெண்களிற் சேர்ந்தான்.—எ-று. (உஎ)

வானவர்விமானத்தேறி வானனா டாகின் பாங்கி
னாகத் தூரிவாச நறுமலர்த் தருக்கிழெய்திக்
கானகத்தருவகீதங் கனிந்துறக் கேட்டுமுனை
யானவந்தனைச் சொல்லா மருட்டிட விதியும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய புட்பகவிமானத்தி லேறித் தேவராஜனுன இக்கிரன்
அருகிம் நில்விப வாசனைபொருந்திய கற்பகத்தருகிழலில் வந்தெய்திக் கந்தருவர்பு
தலானபோகள வீணைகளைத் தீங்கனும்பாட மனமகிழ்ச்சியாகக் கேட்டுக்கேட்டு முன்

னே யந்தப்பிரமணன் பெற்றசிறப்பெல்லாந் திடமதியென்பவன் பெற்றுவாழ்ந் திருநான்.—எ-று. (உஅ)

சுமதிதன் பிரமலோகச் சூழலிற்புகுந்தான் பின்ன
ரொதுமெய்ச்சிவலோகத்து மெய்தினனென்பர்முன்னோர்
விமிதமம்பாவநாச வியன்கரைவிதிமாலீசன்
றமதிடமெனவேயென்றுந் தடம்புனற்கரைக்கணிங்கா.

(இ-ள்.) சுமதிமுனியென்பவன் முன்போலத் தன்னுடைய பிரமாச்சிரமச் சூழலிற்புகுந்துறைந்தான் பின்பு நமது சுவாமியினுடைய சிவலோகபதவியும் பெற்றானென்று முன்னோர்கள் சொல்வார்கள். ஆகையால் அற்புதமான பாவநாச தீர்த்தக்கரையிற் பிரமா, விஷ்ணு, நுத்திரன் முதலான தேவர்கள் தங்கள் தங்களிடமென்றெய்தியந்த ிர்த்தக்கரையி னிடத்தைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார்கள்.—எ-று.

பாவநாசத்தின றீர்த்தம் பரிசித்தானாகுகம்போற்
பாவநாசத்தின் றிங்வி லகப்படான் பலரோடொப்பான்
பாவநாசத்தின லலாற் பதங்கள் தீர்ப் பட்டதெய்தான்
பாவநாசத்தியான் புகழுடி பரிப்பன்றுனே.

(இ-ள்) பாவநாச தீர்த்தத்தை யாசொருத்தர் பரிசித்தார்களாகில் அவர்களுடையதேசம் பொன்வாலுமாகத் தெய்வவடிவெடுத்துச் சற்றுத் தாமதமிலகப்படாமலும் பலரோ டொப்பில்லாமலும் பாவநாசமோளான சுவபத்தஞ் சோவார்களன்னியிலே ஆதின் முபபட்ட பதங்கள் தீரேத்து உமைமொருபாகருடைய பாகமலர்களைச் சிவசுமரி து கொளவர்கா.—எ-று. (ஈ0)

அதன்புனர் நிவலைசற்றே தெறிப்பினு மகலாப்பாவ
விதங்கள்வின் ணடுக்கும்பஞ்சின வெவவழற் பொறிபட்டொப்பாம்
பதம்பணிக திறைபைப்போற்றிப் பாவநாசத்தின் பாங்கே
யிதம்பெறுந் தவதானங்கள் செய்தவமெம்பிபாடார்.

(இ-ள்.) தண்ணி அந்தபாவநாச தீர்த்தச் சலத்திறுடைய திவலை சற்றே யாதொருவர்மேலே தெறித்தாலுந் தீராதபாவங்கள் அண்டமுட்டிய பஞ்சமலையில் அக்ஷணிப்பொறி பட்டர லெப்படியோ அப்படி விமோசனமாகும். இறையமனைய சுவாமி பாதாவித்தவனைப் போற்றிசெய்து அந்த தீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே இனபமாசிய தவதானங்கள் செய்தவர்கள் பெருங்கு சுவாமிபா யிருப்பாரென்று சொன்னார் குதமுனிவர்.—எ-று. (ஈக)

பாவநாசத்தையந்தப் பணிமலைச்சயம்புநாதன்
கோவைவா யணங்கைச்செவ்வேற் குமரனை மூத்தோன்றனைக்
காவலா மனங்கொண்டார்க்கும் கருதியிச் சருக்கங்கற்ற
வாவலாருளருக்கெய்து மருட்பல னனந்தகோடி.

(இ-ள்) பாவநாச தீர்த்தத்தை நன்கிரியீசுரகை கோவைக்கனி போன்ற ஆதரமழகிய உமாசேவியைச் சவுந்தரீகமான கரியவெல்பிடித்த குமாரக்கடவுளை மூத்தநைநாசை தரிசித்து பக்கியுடனே ருபத்தியானங்கள் செய்து மனத்திலுட்கொண்டபோர்களுக்கு நல்லகருத்துடனே பாவநாச தீர்த்தச்சருக்கத்தை ஆசையுடனே கற்றவர்கள் கேட்பவர்களுக் குண்டாகிய அருட்பலன்கள் அனந்தங்கோடியாகுமென்றுசொன்னார் குதமுனிவர்.—எ-று. (ஈஉ)

பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், முற்றும்.
ஆகச்சருக்கம், ௩0 க்கு திருவிருத்தம்—அரகூ.

தன்ம தீர்த்தச்சருக்கம்.

தரும்பலன் பாவநாசத் தன்னிடை மூழ்கிப்பின்னர்
திரும்புகயாருதன்ம தீர்த்தமதாவேண்டி.
வரும்பலதீர்த்தமீதாம் பாவங்கள் மாற்றித்தன்மப்
பெரும்பலனுதலித் தீர்த்தப் பெயரது பிறங்கிறும்மா.

(இ-ள்.) நல்லபலன் இத் தரப்பட்ட பாவநாச தீர்த்தமென மூழ்கின பின், யாதாமொருவர் தன்மார், ததில் மூழுவேண்டும் பலர்த்தங்களின மேலாகிய பாவங்களைத் தீர்த்தும் புண்ணியபலன்களைக் கொடுப்பதற்கு மனம்தீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று.

கன்கைநல் யமுனேகோதா விரிந்து சனகாவேரி
தங்கூரீரம் பனையிறேடு சாஸ்வதி சேறமாகுந்
திங்கிதத்தேவ ரீர்த்தத் தியாஷ்வய், நெமதுபாவ
நங்கன தன்மதீர்த்த நாயகமற்றெனவே.

(இ-ள்.) கங்கை, யமுனா, கோதாவிரி, சிந்து, சாரேரி, நர்மதை, சாஸ்வதி, சேதுரீர்த்தம், மாமாகுரீர்த்தம். இவைபுராணிய இங்கிதமான தெய்வரீர்த்தங்க ளெல்லாம்வந்து பொகா பாவங்களை மீட்குதலுடன் செய்யுந் தரும்தீர்த்த நாயகனே யென்று புரமுத்துகொண்டன.—எ-று.

(உ)

ஆடியுப்புதழ்ந்துதங்க ளுத்தவ ரவர்தோம்பாவ
மோடவெய் தனவந்துய்க்கு முருத்திரர் முகலோர்தேவ
ராடலும் பாடலெயாவு மருச்சுனைவிதமுந் தம்பாற்
கடமுத்தொழிவு மென்மேற் குன்றிக்கொணொடுக்கொளாதால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தமாகிய தோத்திரசெய்து தங்க ளுந் தகன மன்கருத்துடனே மூழ்கிப் பாவங்கள் விமோனமாகிய விதவைய அடியைக் கொண்டு சுகமாயிருக்கும் - ருத்திரர்கள் முதலான தேவர்கள் ஆடல் பாடல் ய எழுபெயறு அருச்சுனைவிதங்களுமியற் றித்தவங்களிடத்திறகூடிய முததொழிவு மென்மேல் கட்டுதலையாகும்படி குன்றுத லில்லாமல் நெறிமுறைமையாகக் கொள்வார்கள்.—எ-று.

(ங)

முன்னோர்நாள் பவான்வந்து பழங்குவே பிரமஹத்தி
பின்னையத்தொவசெங்கோற் பெருநொழில் புரிந்துவாழ்ந்தான்
என்னுமா மறைகளென்றார் நுகர்த்தப் புலகன்றே
தீன்னிலைச் சவுனகாதி யருந்தவ ரருளின கேட்பார்.

(இ-ள்.) முன்னோர்களில் அச்சத் தாமஸ்ர்த்தத்தில் தேவேந்திரன்வந்து மூழ்கினவுடன் அவனைப்பற்றிய பிரம்ம ததுதோஷம் பின்னப்பட்டித் தீர்த்த தெய்வலோகத்தரசு நடாத்தும் பெரியநொழிவு முறைமையாகிய செங்கோல்செலுத்தி வாழ்த்தினுந்தானென்றுசொல்லும் மறை தேவர்களென்று சொன்னார். குதமுனிவர் அதுகேட்டல் வரலாறு சொல்லுமையாவென்று தன்னிலையுடைய முனிவர்கள் கேட்கச்சொல்லுகிறார்.—எ-று.

(ச)

துறவினர் மொழியமுற்றுந் துகளறக்கேண்மி நென்றே
கிறைமறைச்சூதர்வாய்மை கிகழ்த்துவர் மகவான் மன்னைக்

கறையுற வெல்வமென்றே கபால ஆபரண ராட்சன்
 றறுகணன் றியன்றன் கட் சவபட்சன் றனர்குச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) வாரீர் முனிவர்களே, நிஷ்களங்க சுத்தமாகக் கோயில்களென் னீவதமுந்தியான சூதமுனிவர் மெய்ம்மையாகச் சொல்லுகிறார். அக்காலத்தில் த்தமொழுதத்தக்கதாகத் தேவேந்திரனைக்கொன்று வெற்றிகொள்வோமென்று ல ராட்சதனைன்றிவன் ற மகன்மையுடைய தனது துணமந்திரியான சவபட் டினை சொன்னான்.—எ-று. (இ)

சொற்றிடு மசுரவேந்தன் துணிந்திடுங் கருத்துட்கொள்ளா
 வற்றதுபாரமன்றே வமரர்கோன் றன்னைவென்று
 பொற்றொடி யமர்ப்பாதர் புணர்ச்சியும் பழகிவானொர்
 கொற்றமுங் கொள்வமேகொர் துணத்தாய்வு குறிக்கொண்டுற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன கர்த்தாவான் துணிந்தமனத்துடனே குரூரங் ணரி அது வெருடாடாமல்வ தென்கொண்ட கொள்வ வெற்றுகொண்டு சொ ளவனாகையானித சை டி-அருடப பி-மமப, மமபப கல்ப புணர்ச்சியெய்து துவோகமுங் கைக்கொண்டிடு மர்ப்பாத புடையென்ற சவபட்சன்சொல்ல அதுவே பாக புத்தத்துக்குப் படிப்பவனான்.—எ-று. (ஈ)

செழுநகர்தனக்குந் தன்மீது நென்றனைச் செய்தோயி
 முழுநிலையுந்நிற்பென்பெற மொகமாமகாலவனா
 வெழுநகரமிமையோ டுந்நிற்பென்பெற நென்றனைவென்று
 கொழுமலர்த்தருக்கியென காணுந்நிலாட்கொள்வமென்றுன்

(இ-ள்.) செழுமையுடைய தனது நகரத்துக் அரங்கியாகும்படி சகல செ ன்களுடனே இவையுமுதும் கொட்டிசெய்திருவென்று தனக்கு மிகவும் மோக மான மகன் துணம் லைய வைத்த காடுபுத்தி புறப்பட்டு தேவனுடிலெய்தி இந் டினை வெற்றிகொண்டு டுளர்த்த புத்தவங்கு யுடைய கற்பகத்தருகிலில் சிங்கவா னத்தையும் கைக்கொண்டான்வோமென்றவாறு (ஈ)

நிறம்பலிடைமச்சனாய் திகழ்சவபட்சனோடு
 பறந்தலைப்படைக்கபால பானன்றேவணாப்போர்யாட்ட
 மறந்திகழரக்கச்சேனை வருபுத்தி துகளெழும்பி
 நிறைந்தனபரவைமுற்று நிலமொப்போயிற்றம்மா.

(ஊ-ள்.) திறமையுடைய தன்மந்திரியான அஞ்ஞானமனத்தையுடைய சவப ட்சனுடனே நடக்க கபால ஆபரணராட்சன் தேவாக்களைப் போரில்வாட்டும்படியாக மூர்க்கன்களையுடைய ராட்சதசேனைக் கூட்டத்ததுடனே போலுர்கள். பதாதிக்களு டைய கால்துளிகளென்றும் எழும்பிப்பறந்து கட்டாசல்களெல்லாஞ்சுவி நிலமா ட்ச்செய்தது.—எ-று. (அ)

குந்தம்வாளுலக்கைவைவேல் கோதண்டம்பாலஞ்சூல
 முந்திபொன் றுடனென்றேற்றி யுறுபொறிதெறித்துச்செத்தீச்
 சிந்தலுஞ்சிவந்தகுஞ்சிச் செம்மைபுஞ்செறிந்தபண்பா
 லந்தமிழ்கரியவெற்பி லனற்றிகழலங்கல்போலும்.

(இ-ள்.) குந்தம்கூரிய வடிவான், உலக்கை, அயில்வேல், வில்லம்பு, பிண்டி பாலம், மூவிலைச்சூலம், முதலாகிய ஆயுதங்கள் பதாதிநருக்கங்களா லொன்றே

டொன்று தாக்கி யக்கினிப்பொறிகள் சிந்துவதும், ராட்சதர்களுடைய சிவந், சிகளின் சிவப்பு மென்றாய்ச் செறிந்த நிறங்களினாலே அளவுசொல்லக்கூடாத பருவதங்களில் அக்கினிப்பிரவேசமாய் விழுங்குவதுபோன்றிருந்தது.—எ-று

எழுகடனுன் காயங்ங னெழுந்தனசதுரச்சேனை
முழுவதமகவானானா முற்றுறவீரந்தபாய்மாக்க
கெழுமியவோதைபூசற் கிணையொலியிரதவோசை
வழுவையினோதைபூழி மலைந்தெழுமோதைபோலாம்.

(இ-ள்.) சத்த சமுத்திரங்களும, நாலுசமுத்திரமா யெழுந்துவந்தது ராட்சத சதுரங்கசேனை முழுதும்வந்து யிங்கிரபுரியைச்சுற்றி வளைந்துகொண் வாய்வேகமாகக் கெழுமிய குகினாகளின் ஓசையுஞ் சண்டைவாத்தியத்தெ னுந் தோடக்கூற சத்தங்களும், யானைகளினுடைய வீரிட்டவொலிகளும், உ கக்கூடி உகாரத்தகாலத்துப் பிரளயகாலத்தெழுந்த சமுத்திரக்கோஷத்தெ ளு முழங்கிற்று.—எ-று.

அண்டமுமகிரவண்டத் தடுக்கெலாமகிரவண்டர்
விண்மீளமதிர வெட்டு வெற்படியதிரச்சேடன்
மண்டலமதிரவேதன் மறைப்புரமதிரத்திண்கை
கொண்டவாய்ச்சிங்கநாதக் கொடுந்தொனரிமுழக்கியார்த்தார்.

(இ-ள்.) அண்டங்களும். அண்டத்தடுக்குகளும், தேவர்கள் மனங்களும் அண்ட குல பருவதங்களினுடைய அம தசுலங்களும், ஆகிசேடன் பணமுழக்களும், மண்ட லங்களும், பிரமலோகமும், வேதபுரங்களும், இவையாவும் மகிர திணைபிரமரட்ச தச்சேனைகள் கொடிதாங்கிய சிவநாதத்தொனரிமுழக்கி யார்ப்பரித்தார்கள்.—எ-று.

அத்தொனரியுடன்வைவெழுந் தடற்றொனிசிரமிரவெட்டு
மத்த வெங்கயங்கனோட வளி நிலைவிழிகளேக்குஞ்
சுத்தவானுலகைச்சுற்றிச் சூரியவர்க்கன்மீதே
வித்தமகவான் வெள்ளை வேழமிக்கொண்டுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி ராட்சதத்தொனிகளுடனே யானைகூட்டங்களினுடைய அடல் ஓசைகளும், யெட்டுத்தடுக்கு சிலையோடி நிரிர்ந்து கடகடாயமாகச் சத்திக் அஷ்டட்டசஜங்கனெலாம்பயந்து வீரிட்டோட ராட்சதச்சேனைகளினுடைய கள களில் நெருப்புப்பொறிபறக்க இததபிரகாரம்வந்து அழகிய தேவலோகத்தைச் சுற்றிவளைந்து சூரைச்சாற் றமுன நடிப்பதுபோலும், அமரர் முனைந்து தே ர்செய்வ துகண்டு ராட்சதச்சேனையின்பேரிலே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வதாக மகாபாப துடனே சூரியவானுடனே வேந்திரன் வெள்ளையானே மேற்கொண்டு சேர்ந்ததன் தான்.—எ-று. (கஉ)

களைசூரற்காரிற்றேன்றுங் கபாலவாபரணன்றனை
வினைமகவான்கைவிலல்லா லீட்டவவ்வரக்கன்சூலந்
தனைவின்கொன்றடக்கைவச்சிரத் தாற்றள்ளித்தறுகண்கி
யிணையனமுனைசெய்தின்கோ ரிளைப்பிலாவிளைத்தார்பூசல.

(இ-ள்.) காரகாலத்திடிமுழக்கம்போலும் கெச்சித்தஞ்செய்த முனைந்துபோர் செய்யும் அந்த கபால ஆபரணராட்சதனை இத்திரன் கைவிலலினாலே அஸ்திரப்பிர யோகஞ்செய்து சரயாரியாகப்பொழிந்த வவ்வரக்கன்விட்ட சூலத்தை மகவான் கை வச்சிராயுத்தினாலே துண்டித்துள்ளித் தறுகண்மையாக விருவரு முனைசெ

பொருதுங்கால் சற்றுந் தோர்வையினைப்பில்லாமல் மென்மேலும் பாணப்பிர கஞ்செய்து முனைந்து யுத்தஞ்செய்தா கள. —௭-ஹ. (கரு)

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரிராக்கதர்சேனைமான வந்துரத்திகலின்புக்கார் மடிந்தன வசுரன் றுனை யந்தமிற்றேரோடத்தே ரானையோடாணமாவோ மிந்தியபரிமாவோடா னோடாடாந்துடனறுகின்றார்.

(இ-ள்) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள், சேனைகள், இராட்சதச்சேனை யுடைய மடிப்படியாகவந்தது எதிர்த்து வீரபராக்ஷிரமசதுடனே போர்க்களத்திற்புகுந் து, விழித்தான யுத்தஞ்செய்தார்கள். அசுரராட்சதச்சேனைகள் மடிந்தது அளவில் உ. அழகிய தேரோடு தேர்களும், குஞ்சையோடு குஞ்சைகளும், யானையோடே யானைகளும், ஆனோடாளங்களும்மாக நெருங்கிப்பொருதார்கள. —௭-ஹ. (கசு)

இலக்சவபட்சனென்பான யமனுடனுடன்றான்சேனை வகைக்கவுசிகன்றன்போர்மேல் வருணனோடிகலிச்சேந்தான் புக்கருங்குபேரனோம் பொருதனா கபாலபபூணு னுகப்பொருசேனைநாலவ ருளாவரமிற்புக்கார்.

(இ-ள்) சுத்தவீரனுள் சவபட்சனென்பவன் யமனுடனே யெதிர்த்துநடந் தான், சேனாவருககததுடனே வந்துபுனைந்த சௌகிகன் யுடையிலே வருணனுடன் பொருதினான். சொல்லுதற்கரிய குபேரனுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தான், கபால ஆபரணன் இன்னம் பராக்ஷிர ம சாட்சிளான படைத்தலைவர் ராட்சதர் நாலுபே நுவந்த முனிந்து சமர்புகிர்தா கள. —௭-ஹ. (கரு)

மாங்கிஷ்பிரியன்மத்த மாலியென்றுலாக் கும்வீரன் றுங்குவன்மருதராக்கன் சமரநெட்டுரவேகி நீங்கரும்வன்நிதேவ ன்ருதிநலவா புதேவின் றுங்குரீசானனின்ன ராமவிர்ப்புனைந்துடன்றார்.

(இ-ள்) மாங்கிஷ்பிரியன் மததமாலியென் டும வீராதிவீரன் கையில் வே லுதெதடர்ந்துவந்த மருதராட்சதன் றோடு, க்ஷீரம ச நிடநேவேகி இவர்கள் நா லுபேர் படைத்தலைவரானும் அயிமரிசேனன், நிருதிரா னன். வாயவுபகவான், யீசா ரியமூர்த்தி, இவர்கள் நாலுபேருடனே கலந்து முறந்து சண்டைசெய்தார்கள்.

பொருஞ்சவபட்சனென்றோப புறகிடப்பொருதநாலவர் வலம்பொருவினையேநோகுகி வருகெனவெதிரந்தேயங்ஙன் றிரும்பின்வருணனவா பு செழுங்நளவிறைவன்சுடிப் பெரும்பகைதடிந்தபுசற் றெசுதற்குரியதம்மா.

(இ-ள்) இந்த படைத்தலைவர்களை முன்னெடுத்தி முனைந்து போர்செய்த சவ சனைப் புறகிட்டோம்படியாகப்பொருது நாலுமுனைக்காரரும் முனைந்துவருகிற ரியவினைமுகத்தைப்பாத்து வருகவேன்றெதிர்த்து அவுணனதரும்பிவந்து மு ன்த யுத்தஞ்செய்தார்கள். வருணன், வாய்வு, அககிரிதேவ னிருதி யீசான னிவ னொருமுகமாகக் கூடி பெரிய பகையாளரான ராட்சதர்களைச்சங்கரித்த பூசலின் ருணமையச் சொல்லுதற்குகிது. —௭-ஹ. (கள)

ஒருவருக்கொருவர்தாளா ரொருவருக்கொருவர்மீளார் பொருவருக்கங்கள்முற்றும் பொருதன நால்வர்நால்வர்

முரிபடுத்தியமன் றெண்டால் முப்பதினாயிரம்பேர்ச்
செருவாக்கரும்பட்டந்தச் சேனைமுழிந்ததன் றே.

(இ-ள்.) ஒருவருக்கொருவர் சரணார்கள். ஒருவருக்கொருவர் மீளார்கள். ச
வினைவகைகள் முழுதும்வழிவாமற் பொருதார்கள். அரசர்கர் நால்வர்களுந் தே
நால்வர்களும், வென்றிமெப்படியாக இயமன், கைத்தண்டிலே அடிபட்டு மு
தினாயிரம்பெயர் இசுலுடைய இராட்சதர்களைவரும்பட்டு மடிந்தார்கள். மிகு
சேனைகளெல்லாம் முதகிட்டி முறிந்தன.—எ-று.

யமன் முதனுவ ரந்த நால்வளையமதிக்கேற்றித்
தமதரும்படையைத் தாங்கித் தானவர்படையைக்கொன்று
மரர்கோன்பொருகற்குரோணி யரக்கரை யமரினமாய்த்தான்.
சமர்புரிகபாலப்பூரூன் றுன்வரச்சாயலகண்டான்.

(இ-ள்.) இயமன்முதலான நானுபேரும் அந்த ராட்சதர் நானுபேரையுங்
து தென்றினாயேற்றியவந்தார்கள். தமதாயுதங்களைத் தாங்கி அசுரராட்சதர்க
ளை மடித்தார்கள். தேவேந்திரன் பொருதமுனையிலே ஒரு அக்குரோணி
தர்களைச் சமர்புகளத்திற் கொன்றுமாய்த்தான். முனைதுபேர்ச்செய்த கப.
ரணராட்சசன் சேனைகள்மடித்து சாய்ந்துபோனதைக் கண்டான்.—எ-று.

கண்டதானவன்வானோர்தங் கணத்தினைக்கணத்திற்காய்ந்து
வண்டர்கோன்மீதும்பாண மனந்தவான்மலையிறிப்பெய்தா
னெண்டருமரக்களையின்னா ணிந்திரன் றஹக்கூரம்பாற்
றுண்டதுண்டங்குளாகத் துணித்தவன் சமரர்குவேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுண்ட சபால, அபரண ராட்சதன் முதலெகத்துடனே முகிவிந்து
தேவர்களைக் கட்டிக்கொழுநியிடபுதிநாயும்படியாகக் காய்ந்து கண்ணுய
திரன் பேரிலேயும் அனந்தபாணங்கள் யுந்தது மனழிபெய்வதுபேரக் சாமாபிய
ப்பொழிந்தான். அதுகண்டி அஞ்சுரர்கள் எகவிலும் பாணியும் அறம்படியாக
திரன் வில்வனத்தில் கொடுங்குடம்புதொடுத்தெது கண்டதுண்டங்களாக அது
தெறிந்தான் தேவராகன்.—எ-று. (20)

எவ்வகைப்படைகளேனு மருறுறவுடைவதான
வவ்வளித்தண்டந்தன் ஒரு பரந்த நூறுடையதெந்தி
மெவ்வளிப்புறையுங்கி விராடகூட்டிப்பரான
தொவ்வறப்பெரியதந்தை யுமர்கோறுரத்திலிவிட்டான்.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்ட தேவாதிதிரங்கெல்லாம் விட்டு வீணுயுடைந்தி
போவதுண்டு ராட்சதன் மகாவலுமையுடைய வீமதண்டம்போன்ற நூறுபங்கு
லமுடைய வொருதண்டாயுதத்தை பெடுத்து அதற்குப்பூணடித்து அந்தப்பிரமத்
ண்டமென்னும் பெருகுடைய தொப்பில்லாத ஒருபெரிய தண்டாயுதத்தை இவதிரன்
மார்பிற் பிம்படியாக விட்டான்.—எ-று. (௨௧)

காற்றொருபாங்கோர்பாங்கு கனவிருளனலொர்பாங்குங்
கூற்றொருபாங்குலீங்கக் குரைகடல்குடிப்பதென்ன
மாற்றிடற்கரிதிலேகு மறமறந்தமரர்கோமா
னேற்றினன்மார்பில்விண்ணோ ரோக்கிரங்குலீழ்த்தான்.

(இ-ள்.) அபபடிஇராட்சதன்விட்ட தண்டாயுதம் வருகிறபோது காற்றொரு
ம், நெருப்பொருபக்கம், இருட்டொரு பாங்கு, இமகூட்டக்க ளொரு சார்புமாக

பருக்கடல்லை யறிஞ்சுவதாக மாற்றுதற்கிதாமி மகாபிரசண்டவேசமாக விசை
டனேவந்ததுண்டு தேவேந்திரன் மார்பிலேற்றினன், யேற்றினவுடனே மூர்ச்சித்
வீழ்ந்தான். அதுகூண்டு தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டி அய்யகோஷென் நெங்கிலுர்க
—எ-று. (உஉ)

சார்பதிலீழ்ந்தபோதில் சாரகுருவுயிர்ப்பச்செய்து
வரகுருமந்த்ரங்கூற மகபதியெழுந்துவெள்ளைக்
கரிபிசையிவர்ந்துவெம்போர் கடந்துமாதலிபொற்றேர்மே
லரியென மிக்கொண்டந்த வச்சு வெங்கயமேற்சென்றான்.

(இ-ள்) அப்படி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்த இந்திரன் பக்கத்திற் குருவானவர்வந்து மக்
பரிசு குடிசையுடனே மூர்ச்சைதெளித்து தேவேந்திரன் னெழுந்து வெள்ளையா
யின் மீதுவந்து வில்வளைத்துப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்து அரக்கர்சேனையைச்
நவசங்காரம்பண்ணி மாதலிகடாவி நடத்தப்பட்ட சுவான்ன மயமான தேர்மே
லறிக்கொண்டு வீரங்கமம்போலந்த ராட்சதயானைமேற்சென்று முனைந்தான் —எ-று.

வச்சிரங்கைக்கொண்டந்த வாழாக்கன்றேர்வீழ
மெச்சினகரத்திலவீசி விண்ணவர் தம்மைத்தேய்த்து
வச்சமாமகவாஷண்ட ராதிபன்றனைப்போய்ப்பற்றிக்
கைச்செருவடியாற்றேய்த்துக் களன்றனனசார்வோந்தார்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதத்தை யெடுத்த அரக்கன் தேர் முறித்துவிழும்படியாக
விசினான், அதுகூண்டு ராட்சதன் தேவர்களை முறித்த துரத்தத்தேய்த்துப் பயங்கரமா
சத் தேவர்பெருமானைக் கிட்டிப்பற்றிப் பிடிக்கக் கைப்பெரிய வலுமையால் உரங்
கொண்டார்ந்து நெருப்புப்போற் றிச் சினந்தடர்ந்தான் இராட்சதன், —எ-று. (உச)

செயந்தனங்கவன்றன்சேனை சிலசிலவுள்ளவெல்லாம்
புயங்குளினாலும்வேலின் போர்ந்தொழிலாலுங்கொன்றான்
வயந்திகழ்கபாலப்பூணன் மலைத்தெறிசெயந்தன்றன்னைப்
பயந்திடக்கரத்தாற்பற்றிப் பவனவேகத்திற்சென்றான்.

(இ-ள்) இந்திரகுமாரனான செயந்த னெருமுனையிலே சிலசில வுள்ளன வற்
றெயெல்லாம் தன்புய வலுமையினாலும், அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலுங்கொன்று ம
டித்தான் அதுகூண்டு திறலுடைய கபால ஆபாண ராட்சதன் மலைத்தொருதுகின்
ற செயந்த குமாரனைப் பயமுறத் தன்கையினற் பற்றிப்பிடித் தெடுத்தகூண்டு
வாய்வேலாகச் சென்றான். —எ-று. (உரு)

பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்சற் புதல்வனைப்பிடித்தசெங்கை
தன்வனைச்சிரவாடன்னாற் றறித்தனன் றறித்தலோடு
மன்னமைநாகம்போல்வந் தடர்நனபாங்குமுற்றுஞ்
சின்னபின்னங்கள்செய்த செயல் லனவிழுந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) இந்திரலோகராஜன் நன்குமாரனைப் பிடித்தெடுத்துக்கொண்டு போ
ற அரக்கன் கைகளைத் தனது வச்சிர வாளினாற் றறித்து வீழ்த்தான். அப்போது மை
ராகபஞ்ஜவம்போலும் வந்தடர்ந்து முனைந்து பொருதுகின்ற செயலெல்லாம் சின்
னபின்னங்களாகி மலைவிழுந்தாற்போலும் வீழ்ந்தான் அந்தராட்சதன். —எ-று. (உச)

வீழ்ந்தவ ராண்டோர்செக்கு முலக்கையின் விளைவுபோலச்
குழந்தெழுந் துலக்கலுற்றான் றுடையினைச் சென்னியொன்றும்

போழ்த்திடு கென்றுவச்சப் பொருபடை விடுத்தான் சென்று
வீழ்த்துது சிரமுங்காலும் பெருங்கடல் வீழ்த்திறம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த ராட்சதன் பூமியொருசெக்குந், தானொரு உலச்சு
மாகவெழுந்து சுழன்று சுழன்று தேவர்களை யழிக்கலுற்றான். அதுகண்டு
வேந்திரன் அரக்கனைச் சங்கரித்துவாவென்று தன்னை வச்சிராயுத்ததை விடுத்தான்.
அதுசென்று அந்த அரக்கன் தலை யாயும் கால்களையும் கண்டதுண்டமாத் துணித்
ப் பெரிய கடல்வீழ்ச்செய்தது.—எ-று.

(வ)

மாங்குரிப்பெயர்ந்த மாணிபோர்மருதரங்க
னோங்குரிட்டேவேகி யுயர்சுவபட்சன் வீந்து
காங்கயன்பகைச்சூரன்னான் கபாலவாபரணன்பட்டு
நீங்கரும்பிரமஹத்தி நிலைத்தவம்மகவான்மீதே.

(இ-ள்.) பின்பு மாங்கிடப்பிரியன், மத்தமாலி போரில் வலிய மருதரங்க,
உயர்ந்தகிடரேவேகி, உங்கியசுவபட்சன் இவர்களுள்லா மிறந்தார்கள். முன்பு
ரங்கடவுள் சங்கரித்த சூரனைப்போலும் கபாலவாபரண ராட்சதனும் பட்டிறந்த
இறந்தவுடனே நீங்குதற்கரிதான பிரமஹத்திவந்து பற்றியது தேவேந்தரன்
ல்.—எ-று.

தன்மதீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

குஞ்சருக்கம் நயக்க-சரு விருத்தம். அள-அய அ.

இந்திர தீர்த்தச் சருக்கம்.

இந்திரர்க்குப்பிரமஹத்திபிரமணம்
பிரமனன்றே தந்தவந்தி யெய்தலாலவ் விராக்கதன்பற் றியவினையோ
கந்திரன் அலங்கரித்ததாமெய்ச்சூதவர முனிவனெம்பாற் சொல்கவெனச்சொ
தேழ்ந்துறவோர்கேட்ப, வந்தநெறிவரலாறிக் கறையக் கேண்மி னடவ்
ருந்தியகிழக்கி னருகெயென்றுஞ், சிந்தையறவிருந்தனனோ ரவுணன்
னோன் செப்புதிரி வக்கிரனஞ் செழும்பேர் பெற்றான்.

(இ-ள்) இங்கிரனுக்குப் பிரமகத்தி வந்தபடியினாலே, அந்தராட்சதன் பிரம
னல்லவே, அழகியதிருமேனியுடைய சூதமுனிவரோ! இதுவெங்களுக்குச்சொல்லு
ய்யாவென்று சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்ட, அந்தவரலாறு இங்ஙனம் சொல்லு
றோம் கேண்மின்கள் முனிவர் எனே யென்று, விருந்திய ராணியத்தின் கிழக்குப்
த்தல் சிந்தையிலலாம விருந்திரன் அருருராட்சதன் திரிவக்கிரனென்னும் பெயர்
யுடையவென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (

தானவனாந்திரிவக்கரன் சாரலோடு தங்குகசியெனுமுனிவன் நவஞ்செ
காலே, மாணமிகுதிரிவக்கரன் மணந்ததேவி மகவெமக்கு விதித்திலே
ன்செய்வேனென்றே யேனைமணக்கவலையுட னிருக்குங்காலே யினியசுசி
னியிடத்திலெய்தாநீஞ், சேனையுமானமும்பெருகும்படிக் கோர்பாலன். எ
ன்மிப்பவருள்வ ரங்ஙன் சொனமினென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத் திரிவக்கிரனென்னும் ராட்சதனிருக்கின்ற ஆணியச் சார்பி
சுசிமுனியென் றொரு முனியீசரன் தவஞ்செய்திருந்த காலத்தல் மாணமுடைய

க்கிரன் றேவியானவர் எனக்குப்புத்திர னில்லையே, இத்தவித்க்கென்ன செய்
னென்று மிருத்த மனக்கவலையுடனே யிருந்தான். அப்போது அவனைப் பார்த்து
நம்பெண்ணே, இங்கே தவறு செய்கிற சசிமுனியிடத்திலே நீச் சர்வாயாக, நமது
பெயரும், சேனையும் வளரும்படிக்கு ஒருபுத்திரன் உண்டாகும் வண்ணம் கிரு
செய்வார். அங்ஙனஞ் சென்று சேரென்றான் அரக்கன்—எ-று. (உ)

படியம்முனியிருக்கு மிமைபற்சாரற் கெய்தி மிளமென்கொடிமே லிருண்
மீக, மைப்புருதும் பூர்ணமதி வாலச்சந்தரன் மகவான்விறாரைபோல்
புகள் பெற்ற, செப்பமென விழிகுழையிற் சென்றுபாயத் தெள்ளமுதற்
பெண்ட வுருத்திருவைப்போல், வப்பரிவின சசிமுனிபாங்கடைந்து நின்ற
புணு மரக்கியைவிரும்பி யணைந்த போதில்.

(இ-ள்.) அப்படி அரக்கன் சொன்னபடி அந்தமுனிசுர னிருக்கு மிமைபற்சா
ற் போய்ச்சேர்ந்து மெல்லிய இளங்கொடிமே லிருண்டமேகம்போலுங்கூந்தலு
றைபோல் நெற்றியும், பூரணச்சந்திரன்போல் முகமும், இங்கிர விற்போன்ற புரு
ளும், நட்சத்திரப் பந்திப்பால் பல்வரிசையும், பொன்மலைபோல ஸ்தனபாங்க
ய, ஆரணபரியந்தம் நீண்டமான்போன்ற பார்வையும், ரதத்தெள்ளிய அயிர்த்ததி
யத பார்வைபோல் திருவுருவெடுத்துப் பரிவுடனே சசிமுனிபரக்கதிற் போய்
றான், அவனைமுனிசுரன் கண்கி மோகித்து வருப்பமாகப் புணர்ந்தான். அந்தவே
டில்.—எ-று. (ங)

புருந்தவத்தி லந்தனைம் பீசமாகு நீகிலமுமண்டமும்புரப்ப னவன்
பிரமின்னே, பொருந்துகபாலாபரண னெனவேவாழ்வன் போர்க் கசை
ராப்புயவலியானென்றுகறத், குருந்துககைக்குவளைவிழிக் குமுதச்செவ்
ய்க் கோகனக மலர்வதனக் குளிர் பூங்கோதை, திருந்தினாயாள் முனியளி
த சேயினெடுந் திரிவக்கிரன் றனையே சேர்ந்தான் மாதோ.

(இ-ள்.) அந்தமுனிசுரன் அரக்கியைப் புணர்ந்தவுடனே ஒருபிள்ளை பிறந்தா
அதுகண்டு சொல்லுகின்ற முனியன், ஓய்ப்பெண்ணே இந்தப்பிள்ளை நம்விந்தவு,
படியினுலே இந்த அகிலாண்டமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் உக்கியான்வான், இவ
ர்க்குப் பேர் கபால ஆபரணெனவாழ்வான், மறுமன்றியா செய்யுஞ் சமரக்கினை
த புயவலுமையுடையவ னென்று சொன்னார் அப்போது முலையரும்புபோல ந
யுக, குவளைப்பூப்போன்ற கண்களும், குமுத புடம்ப்போன்ற செவ்வாயும், தாமரை
பூப்போல முகமும், குளிர்ந்த புடம்போல குழி கூர் னாம், அழகிய திருந்திழைபா
அரக்கியும், முனிவர்கிருபசெய்த பிரளையுடனே புகழ்ந்திழைத்த தருவக்கிரனை
சென்று சேர்ந்தான்.—எ-று. (ச)

சர்ந்துகபாலாபரணன் றன்னைப்பெற்ற செயற்கையாற் றந்தைமுனியா
கியின்ற, ளாந்தகையிலிவனபிரம ராக்கதப்பே ராகுமகவானேவிடா தடர்ந்
பனவ்வித் தாந்தவதனாற்பிரமாவிடத்து வெள்ளைத்தந்திமகவானேகிச் ச
னம்போற்றிப். போந்தகலிப்பிரமராககதன் சேராது போவதற்குப் புரிதி
யன்ப் புகன்றான்மன்னே.

(இ-ள்.) அரக்கி திரிவிசுரனைச் சேர்ந்து கபால ஆபரணென்னும் பிள்ளையு
னே சுகமாக வாழ்த்திருந்தான். அந்தப் பிள்ளைக்குத் தாயாவ வளரகி, தகப்பன்மு
னிசுரனான படியினுலே பிரமராட்சதனுக்கித் தன்னைக் கொன்ற தேவேந்திரனைப்ப
றிவிடாமலடர்ந்தான் அதுகண்டு இங்கிரன் பிரமதேவரிடத்திற் போய் ப்பாதம்பணி
து தன்னை யிகலிப்பற்றிய பிரமகத்தி தீரும்படி கட்டாட்சுரு செய்யுமென்று சொன்
றான், இந்தகண் —எ-று, (ரு)

போற்றியவிர்திரன் றுயரம்புண்டரீகன் போவதற்குநினைந்தருளிக் கொள். நாக, மாற்றலனாயொன்று எதவ்வகையிலர்த்த நாரீசனருளுலக ததனி பாங்கா, மேற்றவனா தீர்த்தங்க ளனந்தங்கோடி யெய்தியந்தத் தீர்த்தத்தி மன்மதீர்த்தம், கூற்றடர்ந்த தெனுமதனின் குறையை மாற்றுங் குளிர் னாச்சென்றதிவான் றேவெயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னைத்துதிசெய்து சொன்ன இத்திரனுடைய பிரமகத்தி தீரும் க்குப் பிரமதேவனினைத்தச் சொல்லுகிறான். கொஞ்முண்டலத்தில் திருநாககிரி ன் றொரு மகாஸ்தலமுண்டு. அதிபரமேசுரன் அர்த்தநாரீசர முர்த்தமாக ஏழந்த னியிருக்கிறார். அனந்தங்கோடி புண்ணியதீர்த்தங்கள் விளங்கா நின்றது, அத்தீர்த்த களில் மிகுந்த மகிமையுடையது தன்மதீர்த்தம். இயமன் றொடர்ந்த தடர்ந்தாலும் வினையமாற்றும் ஆதலால் அந்தக்கிரிதலத்தில் ரீபோய தாம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்த டிணவுடனே இந்தப் பிரமதத்தி தீர்த்தபோதும், போவாய் இத்திரனே யென்று பிரமதேவன். எ-று.

அம்மொழியின்படியி னந்தத்தீர்த்தத் தாடினன் கொண்டாடினன் பெ பணங்கின்பாகன், செம்மலர்ப்பொற்றுட் கமலஞ்சிரத்திற்குடி ஐயே யெவன் நிவ்வரையைத் தெரிசித்தன்றே, கவ்வை ிலென்றுயரனைத் தங்கதினாக்காணும் கடும்பனியிற் போயதந்தத் தன் மதீர்த்தத், திவ்வினைவி, மூழ்குதற்கேயிசாபோற்றி யெழுந்தமைக்கு மனந்தபல னெய்தினோமால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் சொன்னபடியே இத்திரன் அந்தத் தலத்தில் வந்து தாம் மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அர்த்தநாரீசரரைச் சேவித்து அவர்பாதமலர்களைச் சிரசிற் குடி க்கொண்டு செயசெயவென்று போற்றிசெய்து இந்தக்கிரியைத் தெரிசித்தபொழு தே யென்னைப்பற்றிப் ப வினையெல்லாந் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீக்கிவிட்ட து. பத்தியுடனே தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி யீசுரனைப்போற்றி வணங்கி அளவிலா பலனையும் பெற்றோமென்று கொண்டாடினான் தேவந்திரன்—எ-று. (௭)

என்றுமகிழ்ந்தேகிவின்றோ ரிடைபுறற்றி யிலங்கியசின்காசனத்திலிரு தான்பின்னர், கொன்றைமுடி மணிமலையின் மன்மதீர்த்தம் குளித்தவர். குண்டானபலன் குறித்துவெதர்க், கன்றருளிச் செய்தபடி யடியேன் பெற் றே னம்புயத்தவர்த்தநாரீசனாகக், குன்றுலக மூன்றினுக்கும் குறைகடர்க்கு ன் கோவெனலாமொவுரைத்துக் குமாத்தாமீண்டான்.

இ-ள்) பின்பு மனமகிழ்ச்சியுடனே தேவலோகருசேர்ந்து தேவர்க ளிடையு றெல்லாம் தீர்த்தப் பிரகாசிக்கின்ற சிங்காசனத்தில் இருந்தருளிணை தேவேந்திரன் பின்னேயுங் கொன்றைமாலையென்ற அர்த்தனா ரீசரனொழுந்தருளி யிருக்கின்ற தி ருநாககிரியில் தன்மதீர்த்தமு முழுதினயாகளுக் குண்டாகும் பலனைக்குறித்தப் பிர மாயெனக்குச் சொன்னார். அப்படியே அடியெனுந் தாம்மதீர்த்தத்திலே மூழ்கிப் பாவ விமோசனமாகி நல்லபலன் பெற்றேன். அந்தததலம் மூன்றுலோகத்தக்கும் உதவி யாகியது, யாதொரு குறைகளையுந் தீர்க்குஞ், சகலதலங்களுககு மேலானதலம் அது வென்றுசொல்லித் தேவர்கூட்டங்களி னின்ற மீண்டுவந்தான், எ-று, (௮)

மீண்டுகிரியடைந்துதன் பேர்விடங்கத்தீர்த்தம் வெற்பினிலொன்றுதவிய ன்ங்ஙன் மேவினெனன், மீண்டிமறை பகருமகவானுந்தேவ ரிருடிகளுந் காந்திருவர் யாருங்கூடி, நீண்ட தன்மதீர்த்தத்து நிலையுமிதர னெடுந்தீர்த்

இலையுமவர் நிகழ்த்துமாறுஞ் சேண்டிகழுஞ் சூதருநாத்தனர் பார்நற்கு
உத்தவர்க்குச் செப்புவன்சேர் சிறககமாதோ.

(இ-ள்) மீண்டுவந்து திருநாககிரியில் சேர்ந்து இந்திரன் தன் பெயர்விளங்க
நூதிர்த்தமுண்டாகிவரு னென்று வேதங்கள் சொல்லும் அந்ததேவேந்திரனு
தேவர்களு, மிருதிகளுங், கங்கிருவாகளும் யாவருங் கூடி நெடியதன்மீதாத தலை
மயும் பெரிய இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையும், அவர்கள் சொன்னடடியேமேன
மயாகிய சூதமுனிவர சொன்னார் அவ்வொழுக்க தபபாமல் பூலோசத்தாரர்குச்
ரலுங்குஞ் சூருஞ்சிறப்பிமுண்டாக—எ-று. (௬)

மதீர்த்தம்படிந்திற் திரதீர்த்தத்தில் தாழ்ந்துசுனையாடிலன் றுயிரங்கோ
னம், நன்மறையோர்க்கிருதபல வயக்குமென்று நாககருத்துலாவருடந
றிவென்று, மன்னுஞ் நந்தவன வாவிரீச்சால் மயேசுரருக்கம்மகவயி
னை தேனுக், கன்னிதருபல னனைத்துங்காட்டும்வெற்பிற் கணதீர்த்தத் த
கண்ணாற் கண்டார்க்கென்றும்.

(இ-ள்) யாதாமொருவாவது தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி இந்திரதீர்த்தத்தில் மூழ்
தீர்த்தங்களில் அன்றைக காயிரம் கோதானம் பிராமமருகருக கொடுத்தபலனுண்
ருமென்றுத் துலாவரிடத்தானபலனிலும் நலமதிகம் பெறவாக்கொன்றும், அந்
தீர்த்தத்தங்களைக்கண்ணில் கண்டபோதனுக்குத் திருகருளும், நத்தனம், வாலிகள்,
கண்ணீர்ப்பந்தல், மயேசுரபூலை, அகத்தானம், கருதானம், கோதானம், அன்னி
தானபலனெல்லாம் உண்டாகும்—எ-று. (௧௦)

கன்மெனனு முனிவன்மகா தவஞ்செய்ந்தத தீர்த்தத்தி லர்த்தநாசீசன்மன்
னை, முனவணங்கப்பரவுனகரு வேண்டிற்றெனகொல் மொழிதியென நின்
தமுண்டகத்தைநீங்காத், சிவாமயத்திவ சுமந்திருப்பர்சிறதை கூர்தி சே
நெழபங்காளவெனதநெனுவனபர் விள்ளலவகொண்டமைச்சுமந்திக் கி
யின்மீதே யிருத்தி யெனது வெனவிரும்பி வியம்பினாரால்.

(இ-ள்) தன்மெனன்சம் முனிவரன் மரகதபரையது உதத்தீர்த்தத்தில் அ
தநாசீசரனா பூதத வனாகப்ப, பரமசிவம் உன பூலோசம்யதென்னசொல்வா
யமுனிவனெயெ ன் சுவாமி புனபாத பூததத்தைவிட்டுப் பிரபாமல சன்மய ரு
பாமகச சுமந்திருக்கும்படி ஒருவரங் கருதப்பட்டபடியும், சுவாமியொருபாகவே! யென்
து, அப்படியே இடப்படியமாக வாசியுள்ளதானமச சுமந்திருந்த தலத்தில் இரு
ப்பரமபூதேவன் யிருப்பமா சுவர, ஹாகவ 14-எ-று. (௧௧)

தன்முழியந்திரனுமெங்கடவத்தார்க்குட தன அநீர்த்தத்தநிலே யமர்ந்
தார்தோயந்தார், மன்மதனைச் செய்ததலே பாரநருககளங்க மத்தரிலிங்கத்தி
யலவரங்க்கூடி, யின்னபலனவோனெடுமென நெய்திருநகரீ ரிகபரத்துமுத
வியதாயிறைவனலகி, நன்மைநருகெனவரனைவரங்கொண்டுபித்தார் நவின்
வர்க்கும் கேட்டவர்க்கு நல்லுமாமே

(இ-ள்) அப்படிச் சுவாமியைச் சுமந்திருக்கின்ற தர்மமுனிவனுத் தேவேந்திர
னுங்கண்டருளிய சூரீர்க்க கூட தீர்த்தம் நாச செயத புண்ணியபலன்போலும் நினை
தேவர்கள் கண்டவர்கள் மூழ்கினவர்கள் மன்மதனைச் செய்ததுக குருல்வக சுயம்
மாக வரங்கள் கைகூடி இவ்வுடகாமியப்பலனபெற்று நல்ல சூருஞ்சிறப்பும் இசபரசா
க உதவியாகக் கிருபை செய்தருளுமென்று சிவனை கோசுதரித்து வந்திது நல்ல

வரங்கள் பெற்றவாழ்த்தார்கள், அம்மகிமைடைச் சொன்னவர்களுக்கு, கேட்ட
ர்களுக்கும் அப்பலன் கிடைக்கும்—எ-று. (கஉ)

இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—கா.

வயிரவதீர்த்தச் சருக்கம்.

புண்ணியதீர்த்தமந்தப் புரந்தரதீர்த்தமென்று
நுண்ணியவிரண்டுமூழ்கி நவில்வயிரவதீர்த்தத்தி
லண்ணிலமகவான் போல்வா னுனவரந்தத்தீர்த்தம்
பண்ணியபடியுங்காட்டும் பயன்களும்பகரலுற்றும்.

(இ-ள்.)தன்மதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம் இவ்விரண்டிலு முழுநினயின்பு வயிற்
தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவரவந்து மூழ்கினார்களாகில் இந்திரனைப்போல மேலுலக
தையாள்வார்கள். அத்தத்தீர்த்தம் வந்தவரலானும் அதின் பலன்களும் சொல்லு
றோம்—எ-று. (

அதிகவுச்சேனபாடிக் கதிபன் விகிரமாதித்தன்
மதியுறுமாபிற்பெற்ற மனோசயனெனுமோர்வேந்தன
புதுநலன்வேதசாஸ்தரம் புராணமும்முறையிலிங்கா
விதியுறுசெங்கோனிதி மேதிரியினிதிலாண்டான்.

(இ-ள்.)நகரங்களில் விசேஷமான உச்சினிகரத்திற்கு அதிபதியாகிய விகிர
மாதித்தனுடைய மரபிலுதித்த மனோசயனென்றும் ஒருராஜன் வேதசாஸ்திரபுராண
ங்கள் சொன்னமுறைவருவாமல் மனூதியாகச் செங்கோல்கடத்தி இனிதாக வீந்
வுலகத்தை யாண்டிருந்தான்—எ-று. (உ

விப்பிரவேள்விரீட்ட வேதியர்வேதத்தீட்ட
மைப்புயல்மழைகள்கூட்ட மணவொலிமுரசுங்காட்ட
வப்பொழுதணிகள்புட்ட வாடவர்மாலேகுட்ட
விப்படியனந்தகால மினிநுமன்புரந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்) விப்பிரணர்கள் வேள்விசெய்ய, வேதியர்கள் வேதம்படிக்க, மாதமூ
ன்று மழைபெய்ய, மணமுரசு வாடியங்கள் முழங்கச், சகலசனங்களுள் சர்வவாபா
ணங்களும் பூட்டி அவப் பிரதனுசெய்ய, ஸ்ரீசனர்களும், புருஷர்களும் மணமாலேகுட்
ட இர்த்தப்படி அநேககாலம் இந்தவுலகத்தை யாண்டிருந்தான் மனோசயராசன். (

முனைவிதியிட்வந்தெய்தி முயல்பவற்றியற்றையெல்லாம்
நினைவறமறந்தான் நெய்வ நிலைமையோடனந்தநாளாய்த்
தனதரும்பொருளைக்கொண்டு தருமங்கொழிந்துநல்ல
வினைபலதவிர்த்துநீதி விட்டனன்கொடுங்கோல்கொண்டான்.

(இ-ள்.)பூர்வசென்மார்கிரலிதினில் மனநினைவும் புத்தியும்வேறாகி தாமத ரு
ணத்தினாலே மங்களாஹரமாக நடத்திவந்த சுபகருமங்களைச் சற்றும் நினையாமல
மறந்து தேவதாயம், பிரமபாய முதலாகிய மாலியங்களைத் தவிர்த்து, புண்ணிய ஆத்

மாக்களுடையபொருள்களை யெல்லாங்கவந்தது, தருமத்தை யொழித்து உதர்மத்
த மேற்கொண்டு மனுநீதியைவிட்டுக் கொடுங்கோலாக செலுத்தா நின்றான் ம
ருசய ராஜன்—எ-று. (ச)

தயங்குமுச்சேனாநாடு தன்மநாடாகையாலிப்
பயங்கொளுங்கொடுங்கோலாட்டி பண்பலவெனவுக்கேளான்
வியந்தவிக்கொடுங்கோலவாணன் மேதிரியிழக்குஞ்சான்றோர்
கயந்துரைசாபம்விட்டு கடிந்தரசழிக்குமன்றோ.

(இ-ள்.) பிரகங்கியாதியாகிய, உச்சினிதேசம் தர்மம்பூமி யானாதினாலே, யாவ
ளும் பயப்படுமப்படி கொடுங்கோலரசாட்சிசெய்வது பண்பலவெனவு பெரி
யார்கள் சொல்லவுக்கேளாமல், மென்மேலும் கொடுங்கோலாக செலுத்தும் அரச
மந்திரிகள்களாகிய, பெரிய்யார் சாபந னாலையும், அவர்கள் மனசுருறவி
ல்லமும், வானானும் பூமண்டலமும் மிழந்துபோவாட அரசாட்சிக் கழிவுவரும், இந்
துற்புத்தி நீனைவ விட்டுவிடுமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (ரு)

என்பவன்கேளான்சற்று பிரங்கிலன்கொடுங்கோன்மென்மேல்
வன்புடன் புரந்தாந்த மாநகர்மறையோய்யாருந்
தன்புகழ்வழுவித்தன்ம சகன்றிருநாட்டிற்சென்றே
பின்புறவகுதிறிற்றைப் பேசினர்வேந்தன்கேட்டான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லவெனவேளாதுவகுநிச் சற்றமிரக்கமில்லாமல் அநீ
க அரசாட்சி செலுத்தி நின்றான் மனோசய ராஜன், அதுகண்டு அநகரத்தில் ம்
யோர்முதல் யாவருந் தன்னுடை பீர்த்திவருவா நீதிபரனுந் தன்ம சகராஜன்
நாட்டிற்குச்சென்று, இன்பமாகவிருந்த அநாட்டரசனுக்குத்தெரிய மனோசயரா
செய்யுகொடுக்கோள் முறையைச் சொன்னார்கள். அதுவெல்லங்கேட்டான்
மசகராஜன்—எ-று. (சு)

தாரணிபுரக்குந்தன்ம சகன்றாதலத்தையெல்லா
மோரணிக்குடைக்கீழ்வைத்த வுரவலியாகையாலே
பாரநின்பாங்கதென்று பகர்ந்தனம்பரிப்பாயென்ன
வாரகொல்வனுகும்வேத மகிபனையழைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்தைமெல்லா மொருகுடைக்கீழடாகி சக்கரவர்த்தியாய்
ஆளப்பட்ட தன்மராஜனே உமமைவந்து அனாதினோம், எங்களைட்சிப்பத உன்பா
ரமென்று வேதியாகள் முசலான புண்ணிய சனர்கள செல்லலக்கேட்டு மனதிரங்கி
உடனே தகாலவேனென்னும் வேத மகிபனை யழைப்பித்தான் தன்மசகராஜன்.

கோலவன்சதுரசேனை குழிக்கொளக்கடிதினேகி
மாலுறுமனத்தொய மனோசயன்பதியைச்சூழ்ந்தா
னலகாலம்போற்றானே யறுமதிச்சமர்செய்துந்
மேலுறுபுரிசைவிட்டு வெய்விளைப்பயனிற்போந்தான்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் உதரவினப்படி கொல்வனென்றவன் சதுரங்கசேனை
களுஞ் சூழ்ந்துவரச் சென்று தொன்மத்தமான மனத்தையுடைய மனோசயராஜன்
நகரத்தைச்சூற்றிவளைத்துக்கொண்டு ஆலகாலம்போற்றிச் சேனைசுருட்டினே ஆறுமா
கம்புத்தகுசெய்து மேற்கொண்பு வருகிறதுகண்டு கோட்டையைவிட்டுக் கள்ளவழி
யிற் புறப்பட்டுப்போனான் மனோசயராஜன்—எ-று. (அ)

சமுத்தினாமாதுஞ்சத்திர காந்தனஞ்சுதனுஞ்சேனைச்
சமுத்திரமனைத்துநீங்கித் தரித்ததந்துகினோடு

மயித்திரனுகிழுவ ரன்றியோர்பொருளுமின்றி
வயித்திரவிரவிகாண வன்மனோசயன் போய்ச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) தன்னுடைய சேனாசூழ்ச்சிக்குரியவல்லாம் விட்டுவிட்டுப் பட்ட யானை சூழ்ச்சிக்குரியோடு சங்கிரகார்த்தனென்னும் புத்திரனாக தானாக உடைய பட்டாடைகளுடனே வேறொருபொருளும்கொடுக்காமல் மூவருமாகப் புறப்படி அந்தகாரமான ஓரணியத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான் மனோசயராஜன்—எ-று.

போனபின்னுச்சனப்பேர் புரத்தினிற்செங்கோனிதி
யானதிப்புரந்துதேவ ரந்தணரிருக்கையேத்தி
மாநகரனைத்தும்வாழ மறைமுறைதழைப்பத்தெய்வக்
கோனகரிதென்றோதக் கோனகரிருநநான்மன்றோ.

(இ-ள்.) மனோசயராஜன் இப்படியானசிறிற் போனபின்பு உச்சினிகேரத் செங்கோல் நீதியாக சிங்காசனத்திலிருந்து அசாட்சியெய்த வேர்தன், பிராமஸ்கள், புண்ணியசனர்கள் அனைவரும் சுகமாகவாழத்தக்கதாக முடியேற்றி, அந்நாழைத்தோங்க வெதநீதிப் பிரகாரம் தேவந்திர புரிதிருவென்று யாவரும் புகழ்படியாக ஆண்டுகொண்டிருந்தான் கொலவமகிபன்—எ-று.

சுந்திதுநிலைமையாய்நெந் நரியவாரணியத்தெய்தி
யேங்கியவ்விளைப்பினோடு யிருந்தொரி நந்தகாலே
பாற்றுகுசந்த்ரகார்தன் பதைத்திடுபசியால்வீழத்
தாங்கினரவற்றைநோக்கித் தளர்த்தவணிருந்தான்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அங்கனம் மீழ்முறையாக விளங்கிய வவையிற், ஆரணியத்திற் புறராஜன் நடந்த இளைப்பினால் அய்வாரணியத்திலோரிடத்திலிருந்தான். அப்போர் சந்த்ரகார்தனென்னுபின்னை பசிராகத்தினாலே பதை பதைத்து மயங்கிவிழ, இராஜன், தேவியும், பின்னையதநங்கி யனைத்துக்கொண்டு அவன் மயக்கத்தைப்பாரி, மிகவும் மனதுதளர்ந்து விசாரப்பட்டிருந்தான் அரசன்—எ-று.

மனோசயன்சேனையாக வன விலங்கனந்தஞ்சூழ்க்
கனோதயவிலங்கினோதை கனமுளவெளியினிணடப்
பினோவுறுபுலியோடெண்கு பெருங்கொடுங்கொல்வர்போல
வனோதனோவுடனிடந்த காரமாமனத்தனானன்.

(இ-ள்.) அவனுடைய சேனையைப்போல அந்தவனத்தில் அனைக்கிருக்கக் வந்துமுடி அந்தமிருங்கனின் மூசைமுழங்கலே முரசுவாதியமாக யெங்குஞ்சிறையோடகஞ்ஞரமான புவி, கரடி, யகங்கள் ஆரபாரஞ்செய்வது பனைவனன கொல்வமகிபன்போலத்தேன்ற மனோசயராஜன் வியாசுலத்தானே அந்தசூரமாமனமனத்துடையவனானான்—எ-று (கஉ)

சாற்றியசத்திரகார்தன் நவித்துழல்பசியின்றாக
மாற்றிடவொன்றுங்காணன் மாதொடுமன்னன் சொலவான்
பாற்றுகுமுன்னுட்செய்த பாதகம்பாலன்றாக
மாற்றுதற்க்கிரதாயாயித் வடவியிலடைந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) தன்பின்னையான சந்திரகார்தன் பசிராகத்தினாலே மயங்கும் வருத்தத்தைத்திரக்க, ஒருபொருளுக்காகமால் விசனத்தோடு சூழத்திராதேவியுடனே இராஜன் சொல்லுகின்றான், நாம் முன்செய்கபாதகம் இப்போதுவந்து சம்பவித்தது இந்

நீதைவினுடைய பசிதாபத் தீர்ப்பதற்கிரதாக இந்தவனத்தில்வந்து சேர்த்தோம்
ஏன்—எ-று. (௬)

அப்பிறப்பினிலொன்றியோ மறஞ்சிறதியோமீசன்
மைப்புயல்வண்ணன்பாதம் வணங்கிலன் மென்பாற்சென்றோ
ரொப்புறு திவசம்பண்ணற் குவத்திலமமையேரர்க்கு
மிப்புவிபூரிநாரி யீர்திலமல்லபோலும்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிறப்பிலாவது ஒருவற்கொன்றைக் கொடுத்தோமல்லோரு,
ந் தர்மஞ் செய்தறியோம், சிவபூஜை விஷ்ணுபூஜை செய்தவணங்கினவர்களு
லாம், தென்புலத்தார் ஒப்புப்படியாகத் திவசஞ் செய்தறிடோம், பிராமணபொ
ரு பூமிதானம், புரிதானம், கன்னிகாதானம் கொடுத்தறியோம். ஆகையால் வி
த்தென்றுசெல்லினை மனோசுயராஜன்—எ-று. (௬)

சித்திரைத்திங்கடிங்க ணிறைவினிற்கறிகாய்பானம்
கைத்திடக்கொடுத்தோமல்லோம் கந்தம்பாதாலவட்டஞ்
சத்திரஞ்சைவர்க்கேற்றத் தருமங்கள்செய்தோமல்லோ
மத்தலையம்பொன்மாய னுலமமித்தோமல்லோம்.

(இ-ள்.) சித்திரை நிபளவுர்ணமியில் பிராமணர்களுக்குக் கறிகாய்கள், அன்ன
திகள் புசிக்கும்படியாகத் திருப்பியாகக் கொடுத்தோ மல்லோம், குளிர்த் சந்த
பாதுகம், ஆலவட்டம், விசிறி, குடை இவைகளைச், சைவர்களுக்குத் சத்தல், செ
ராமல்லோம், சிவரவயம், விஷ்ணுவரவயம் அடுத்து மற்றுஞ் சிவபுண்ணிய மொ
ஞ் செய்தோமல்லவென்றான்.—எ-று. (௭)

அரசுமாவத்திரெல்லி யாலவிளாயிலுப்பைபரிம்பம்
பரணவிவ்வம்வாழைப் பலாமகிழ்நாளிகோங்கு
காழுறச்செறித்தேமல்லம் காவணமெடுத்தேமல்லம்
வரம்புனற்றடாக நந்த வணங்கனமெடுத்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) அரசுமரம், மாமரம், அத்திரமரம், நெல்லிரமரம், ஆலமரம், விளமரம்,
ஊப்பைமரம், வேப்பமரம், சிவண்ணியப்பட்ட விலவமரம், வாழைமரம், பலாமரம்
மகிழ்மரம், தென்னமரங்கள் இவையெல்லாம் நமது கைகளால் வைத்துப்
செய்து வளர்த்தினோர்களமல்ல, சுவாயிக்குக் காவணம் எடுத்தோமல்ல, தடாக
நந்தவனங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் முதலான தர்மமங்கவெல்லாஞ் செய்
மல்லோம்.—எ-று. (௮)

அன்னமாத்திற்றந்தை கடன்கழித்தனமல்லல்
தென்னகர்சிரார்த்தநையிற் கிரமெனச்செய்தேமல்லம்
பன்னுமாதோபவாதம் பதினொரு திவசத்துண்டி.
மன்னுவித்தேமுமல்ல மகம்பலசெய்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) புரட்டாசி மாத மானிகைபட்சத்தில் பிதிராகிய தந்தை கடன்கழி
தாமல்லோம், பிதிர்ஜனங்களுக் கெல்லார் தென்றிசை நோக்கிச் சிரார்த்தவகள்
பிக்கிரமென்னம்படி யொன்றுஞ் செய்தோமல்லோம், சொல்லுதறாரிய சார்த
பன்னவிரதமும், யேகாதசி விரதமும் செய்து அன்னதானம் கொடுத்தோமல்லோம்,
பாக்காதி கிர்த்தியங்களுஞ் செயவித்தேமல்லோம்.—எ-று. (௯)

தனுமதிதன்னிலீசன் றனைவணங்கினமல்லலேம்
மன்னுறநினைத்தேமல்லலேம் மகிழ்வுறப்புகழ்ந்தேமல்லலேம்

ப
நினைவுறச்செய்துங்களைது நினைத்திலன் கூபரீர்ச்சா
லெனவொருதருமஞ்செய்தற் கியன்றிலமென்கொல்பாவாய்.

(இ-ள்.) தனுமாதத்தில் சிவபூஜைசெய்து வணங்கினவர்களுமல்லோம், இல் பத்தியுடனே துதித்தவர்களு மல்லோம், ஒரு தியான செபதபம் நினைத்தி மல்லோம், கூபம் ரீர்ச்சாலென்று சொல்லப்பட்ட தருமங்களில் யாரொரு தரும, செய்ய மனமிசையாத பூரவியானோம், பெண்ணையென்று சொல்லி விசனப் படி ன் மனேசய ராஜன்.—எ-று.

அனந்தபுண்ணியங்கடன்னி லனுவுஞ்செய்திலமென்றென்றே
வனந்தனிற்சந்தரகார்தன் மயங்கிலீழ்ப்சிமையோர்க்கி
முனஞ்சமுத்திராயைப்பார்த்து மொழிமனேசயனும்வேந்தன்
கனந்தருசோகத்தோடு கடிதுமூர்ச்சித் தாவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத புண்ணிய தருமங்களில் அனுவத்தனை செய்திடு ஆகையாலிவ் விதிவந்துதென்று நினைத்தும், பின்னை சந்திரகார்தன் பசிதாகத்திடு மயங்கிலீழ்த்ததைப் பார்த்தும் முன்செய்த விதியோவென்று சுமத்திராதேவியை சொல்லி மனேசயராஜனும் மிகுத்தசோகத்துடனே கடிதாக மூர்ச்சித்துவீழ்ந்து.—

வீழ்ந்ததன்கொழுனனை விறன்மனேசயனையோடித்
தாழ்ந்திருகையாற்கட்டித் தடங்கணீர்த்தாரைசோரச்
சூழ்ந்ததிப்பயனோமுன்னர்த் கொல்வினையிவையோவய்யா
வாழ்ந்தனமெனவேனியி மம்மின்வாரியாழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த தன்கொழுனன் மனேசயராஜனைச் சேக்கிர மோடியி ன்று தாழ்ந்து இருகைகளாற் கட்டிச் சூழலிக்கொண்டு கண்களில் ரீர்த்தாரை சோர இந்தலிதிவந்து சூழ்ந்தது. முற்பிறப்பில் செய்தவியையோ அய்யகோ! நல்லு ம்பு வாழ்ந்தோ மென்று விம்மிச் சுமத்திராதேவி துக்கச்சாகரத்தி லமிழ்ந்தினுள்

அவ்வழியணிந்தீறு மரையில்விற்கலையுமக்க
மெய்வழிவடமும் வீக்கும் வேணியுமீற்றுக்கீற்றுங்
கைவளிதண்டும்பின்னற் கரக்முமருமதூலும்
பொய்வழிபுகலாதாங்கு புயல்பரசரசர்நேர்வந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாக விபூதினாளிதமும், விற்கலையுடையும், ருத்திராட்சம களுங்கட்டிய சடைமுடியும், திரிபுண்டரமும், கைகளிற்றண்டு கமண்டபமும், எ- னோபவீதமும் இவ்வாறழகிய திருமேனியுடைய நிச்சயம் விளங்கிய பராசுரனையே அங்ஙனம். வந்தார்.—எ-று.

வந்துளந்தளர்த்துவீழ்ந்த மன்னனைமன்னனீன்ற
மைந்தனைமைந்தன்றாயை வனத்திடைவரவுரோர்க்கிச்
சிந்தனையிரங்கிரிற்பத் திகழ்சுமுத்திராகண்டேத்தி
யெந்தவப்பேறேயெங்க ளிடரொழித்தருளியென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த பராசுரனிவர் அந்த வனத்தில் வந்திருந்து அங்கே ம் க்கலங்கி வீழ்ந்த ராஜனையும் ராஜகுமாரனையும், சுமத்திராதேவியையும் பார்த்த மனதிரங்கி நின்றார். அகரைக்கண்டு சுமத்திராயானவன் வணங்கித்தோதிராதி ய்து யெனகள் தபோபலனைப் போலும் தேவரீர் யெழுந்தருளியவந்தோ. இங்ஙனம் ி க்களுடைய இடுக்கண்களைத் தீர்த்தருளுமென்று சொன்னான்.—எ-று

சுமுத்திராவணங்கிச்செண்டு துளங்கல்நீர்யானெறேத
வெயித்திரரொருவான் றி வேந்துவிக்கிரமாதித்த
னமித்திராயகிலங்காப்ப வளித்தவனிவனென்காந்த
னெயித்திரானையினனென் மனோசயனெனுநாமத்தான்.

(இ-ள்.) சுமுத்திராதேவி வணக்கத்தைக்கண்டு அஞ்சலியாஸ்தஞ்செய்து து
டவேண்டாம். நீங்கள் யா ரொவொன்று கேட்க வெங்களுக்கு உதவியொருவ
லாமல் இந்தவனத்தில் வருதோம். விசுகிரமாதித்தாசன் மரபில்வந்த அரசன்
னினுடைய கணவன், மனோசயனென்னும் பெயரையுடையவன், பெங்களுக்கு
நீர் பார்த்தவ்வியம்பொலுந் தேவரீ ரிக்கே எழுந்தருளியதரல் நாம்க ளுய்தோ
ன்றான்.—எ-று. (உரு)

கோலவனெனுமோர்வேதக் கொற்றவனெமதுசெல்வன்
ஞாலவெம்பதியைக்கொண்டா னாங்கள்மூவருங்கான்சேர்ந்தோம்
பாலனுக்குற்றசோகப் பசியைக்கண்டெனதுகொள்வன்
மாலுமுர்ச்சித்தேங்கி மயங்கினனென்கொலையா.

(இ-ள்.) வேதக்கொற்றவனுன கொல்வமகிபன் பெங்கள் நாட்டையும் அரசாட்
பயும் வலுமையிற் கவர்ந்து கொண்டான். ஆகையால் நாங்கள்மூவரும் வன
வந்து சேர்ந்தோம். அதுவேளையில் இந்தப்பிள்ளை பசியிலமயங்கினதுகண்டு
பத்தாவானராலுன் கிலேசத்தினிலே யெங்கிமூர்ச்சித்து வீழ்தார். இனியென்
யவென் கவாயியென்று சொன்னான்.—எ-று. (உரு)

எனச்சுமுத்திராநின்றேதுஞ் சுமுத்திராயியம்பக்கேட்டு
மனத்தாறுவுணர்ந்துண்பன் மனோசயன்றுயரந்தீர்த
தினத்தொருகணத்திற்கோகந் தெளிருவன்வருந்தலென்ன
நினைத்தோர்மந்திரத்தையோதி நெடுங்கைமென்கிரமேற்சேர்த்தான்.

(இ-ள்) எனறிப்படிச் சுமுத்திரா வணங்கிச் சொல்லிய தயர்மொழியைக்கே
ப் பராசமுனிவன் மனநிற நெறிந்து உன்பத்தாவான இந்த மனோசயராலுன் மூர்
சுந்தீர்த ஒருகணப் பொழுதில் சுமரகவெழுந்திருப்பான். மனங்கலங்க வேனை
மென்று நினைவுடனே யொருமந்திரத்தை யுச்சரித்து அரசனுடைய கிரசிலே
டிய கையை வைத்துச் சேர்த்தான்.—எ-று. (உரு)

சேர்த்தீதபின்னுயரமாறித் திகழ்மனோசயனும்வேந்தன்
பேர்த்தொருபிறவிபோன்று பிரள்பராசுரரைக்கண்டான்
தார்த்துணைச்சரணம்போற்றிச் சாற்றினன்முன்னர்வாறு
நூற்றிருமார்பன்கேட்டு நுவலுவான்மன்னன்வாழ்க.

(இ-ள்.) அப்படி அவர் கைவைத்தவுடனே சோகந் தீர்து மனோசய ராலுன்
பிறவிபோ லெழுந்திருந்து மஹானுபாவரான பராச முனிவரைக்கண்டு அவர் பா
ர வித்தங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்த முன் னடந்த வரலாறெல்லாளு சொன்
முன்னால் மார்புனை முனிவர் கேட்டு, அவ்வரசன வாழ்த்தக்கதாகச் சில வச
ஞ் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உரு)

நாங்கள்வன்பசிகள்மீறும் நோவரும்பவங்கடர்க்கும்
பொங்குநன்பலத்தைச்சேர்க்கும் புவனைமந்திரத்தையோதென்

றிங்கித் துபதேசஞ்செய் தேந்தல்சந்திரகுமார
னங்கவென்பசிகள்மாற்றி யவரிருவரையுந்தேற்றி.

(இ-ள்.) வாராய் மனோசயராஜனே! உங்கள் பசிமூர்ச்சையுந்திரும், மனநோ
நிவாரணமாகும், பாவங்கள் விமோசனமாகும், பொங்கமாசியாகல்ல சுதபலனைக் கெ
டுக்கும். இரதப் புலனை மந்திரத்தை உச்சரித் தோதுவாயென்று கருணையா
தேசஞ் செய்தருளிப் பின்னை சந்திரகார்த்தன் பசிதாக மயக்கத்தையுந் தீர்த்து அவ
ளிருவரையும் மனந்தெளியத் தேற்றினார்.—எ-று. (௨

அர்த்தநாரீசனாக வசலத்திற்சென்றால்நீங்கப்
புத்தியுமுத்தியாவும் புரப்பதோர்தீர்த்தமுண்டால்
வித்தகமன்னகேண்மின் வியனவயிரவதீர்த்தப்பேர்
சித்தியிற்பெற்றதென்று தெளிவுறவுரைத்தான்மிக்கோன்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீசனுடைய திருநாககிரியிற் சொல்வழுவாத புத்தியு
றியுந் காமியாத்தங்களுக் கொடுத திரட்சிப்பதாக ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அரசனே!
ட்பாய், சித்திகளையுடைய அந்தத் தீர்த்தத்தின் பெயர் வயிரவ தீர்த்தமென்று விள
யிருக்கும். அங்கனம் சேர்வீராகவென்று மனந்தெளியத்தக்கதாகச் சொன்னார்.
கிரோஷ்டராகிய பராசமுனிவர்.—எ-று.

வருபராசரன்னரேதும் மகிழ்வுரைக்கேட்டன் னோர்கள்
தருநீழற்பெற்றாலெனனச் சாற்றியமுனியைப்போற்றிச்
செருமனோசயனுங்கற்பிற் றேவியுஞ்செல்வச்சேயுங்
குருவருளதலால்நாகக் குவட்டினிற்சென்றார்சென்றே.

(இ-ள்.) பராசமுனிவன்சொன்ன சந்தோஷவார்த்தையைக்கேட்டு அங்கு
வர்கள் இத்திரபேரகம் பெற்றதுபோலமகிழ்ந்து அவ்வாறுசொன்ன முனிவரை
ப்போற்றி அவர் கிருபையினாலே வெற்றியுடைய மனோசயராஜனுங், கற்புடைய
முத்திராதேவியுஞ், செல்வக்குமாரான சந்திரகார்த்தனென்னும் பின்னையும் இம்மு
ருங் குருடடாக்கமாக்கங்குருது புறப்பட்டுத் திருநாககிரி தலத்தி லப்போது
தீர்தாரர்கள்.—எ-று. (௨௯

வயிரவதீர்த்தங்கண்ட வளவினில்மாற்றன்சேற்றச்
செயுரொலாந்தொலைந்ததாகச் சிந்தையிற்றேற்றிற்றம்மா
கயிரவகண்ணிபாலன் காவலனிவரைத்தக்கோன்
பயின்மறைமுறைமைதீர்த்தம் படிப்படிமூழ்குவித்தான்.

(இ-ள்.) வயிரவதீர்த்தத்தைக் கண்டவளவில் பகைவருடைய குரோதங்களு
ல்லாந் தீர்ததாக மனதில் தோற்றப்பட்டு நீலேரபல புட்பம்போன்ற கண்களையு
டைய வவன்பலன், இராஜ னிகர்களைத் தகைமையுடைய பராச முனிவர் சொல்ல
ப்பட்ட வேதமுறைமையை வழுவாமல் வயிரவ தீர்த்தமுதலிய தீர்த்தங்க ளனைத்தி
னுமூழ்கு வித்தான்.—எ-று. (௩௦)

திங்கள்மூன் தங்கண்மூழ்கிச்சென்றபின்பி ராமமக்தர்
தங்கருணையினாற்சற்றே மனோசயன் தனக்குப்போதித்
திங்கிதம்புரிந்தான்வேந்த னினிதினிற்செபித்தகாலே
மங்கைசேர்மார்பன்விலும் வாளியுங்கொடுத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்படி மூன்றுமாதம் அரதத்தலத்திற் தீர்த்தங்களெல்லா மூழ்கி உக்
திருந்தாரர்கள், அதன்பின்பு முனிவன் கிருபையினாலே இராம மந்திரத்தைச் சற்றே

ஔசயராஜனுக்குப் போதனைசெய்து இன்பமுண்டாகியருளினார் அவ்வாறே ரா
இனிதாகச் செபித்தபோது தருமகன் பொருந்திய மார்பாகிய இராமர் வில்லு
ழம்புகொடுத்தார்.—எ-று. (௩௧)

தேருமந்திரவத்தேவ ரகுபதிதேருஞ்சங்கு
மாரமுமகுடப்பநதி யணியும்பொற்கவசமொன்றும்
பாரசேனைகளுமீந்தான் பராசரர்முனிவன் பாத
வாரிசம்வணங்கவன் னோன் மலரயன்கணையுமீந்தான்.

(இ-ள்.) மனோசயராஜன் செபித்த மந்திரத்தினாலே தெய்வீகமான இரகுபதி ர
ம, வெற்றிச்சங்கமும், ஆரக்களும், மகுடவரிசையுஞ், சர்வபரணங்களு, மொரு
ரன்ன வச்சிரக்கவசமும் பாரியசேனைகளுங் கொடுத்தருளினார். அப்போது பரா
சரனின் பாதத்தாமரையை அரசன் வணங்க வவரொரு பிரமாஸ்திரை கொடுத்தார்.

இவையிவைபெற்றுவேந்த ரிவற்கிணையிலையென்னக்
கவனவெம்பரித்தேரோடுங் கனபடையுடனும்போற்றுந்
தவமுறுமுனிவன்பாங்காச் சங்கரிவரங்கரியச்
சிவனையுந்தொழுதுதன்பொற் றிருகரடைந்துழுந்தான்.

(இ-ள்.) இவையாவும் கைப்பலனாகப்பெற்று அரசனுளவன் இவனுக்கொருவ
இணையிலையென்னத்தக்கதாகக் கவனவெம்பரித்தேரோடும் மிருத்த சேனை
ரடுங் தவமுனிவனைப்போற்றிசெய்து அவன்பட்சமாக உமாதேவி நல்வரங்கள்
டுக்கச் சிவனையும் கைதொழுது பேரறிச்செரின்னமயமான அழகிய தன் நக
யடைந்து வணந்து ழுந்தான மனோசய ராஜன்.—எ-று. (௩௨)

தன்பதிகொண்டகொல்வன் சேவித்த தலத்துவானத்
தன்பதியிருளின்சுங்க நாதங்க ளெழுப்பியார்த்தான
வென்புருத்தவனுஞ்சேனை வீரருமெதிர்வந்திண்ட
முன்பொருதனருமங்ஙன் முத்தினமுரண்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு ழுந்த மனோசயராஜன் தன்பதி யரசாட்சியைக் கவர்ந்து
ராண்ட கொல்வமகிபன் சேவித்த தலங்களில வானத் திழமுழக்கம்போலும் வெ
றிச் சங்கம் முழநிதியார்த்தான். அவநனம் அவனும் சேனைப் படைத்தலைரும், வீ
தி வீரரும், நெருங்கிமுனைந்து பேரர்கா ளத்தி லவநனம் முன்றுள்ள முயற்சியான
த்தஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (௩௩)

சுரீருதினத்திலவேத னிகர்கணையதனஞ்சேனை
சேரவேகனத்திலீழ்த்திச் செயிர்த்தகொல்வனைக்காய்ந்து
பாரொலாங்குடைக்கீழாண்டு பராசரர்முனிவன்பாதஞ்
சேர்வையாற்றிந்துசுந்திர சனத்திடைசிறந்துவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நாலாநினைத்தில் பிரமாஸ்திரைப் பிரயோகஞ்செய்து அதனால் சேனைக
ளனைத்தையும் அழர்க்களத்தில் வீழ்த்தி வந்த கொல்வமகிபனுக்கு செயற்கொண்டு
வெற்றிபெற்ற நிவ்வுலகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழடக்கி யாண்டு பராசமுனிவன் பாத
சேர்ணியால் மிருத்த சிறப்புப் பொருந்தி சுந்திரசனத்தி லிருந்தோங்கி வாழ்ந்தான்
மனோசயராஜன்.—எ-று. (௩௪)

ஆயிரம்வருடஞ்செங்கோ லதிபதியாயபின்னர்
சேயெனுஞ்சந்தர்கார்தன் றிருமுடிபுனையவைத்து

நேயமின்சுமுதீனாகட நெறிமனோச்யனும்வேந்தன்
றுயராவனாயிற்சென்று தொழுதருந்தவத்தினின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருளுஞ் செங்கோல் நீதியதிபதியாக அரசாட்செய்திருந்தா
பின்பு தன்குமாரனான சங்கிரகாந்தனுக்கு முழுகூட்டி யுலகாரும்படியாகச் சிங்காப
த்தில்வைத்து அன்புடைய சுமுத்திராதேவியுடனே நீதிபரணை மனோச்யராஜன்
யதாதிப திருநாகிகிரியிற்சென்று சேர்ந்து சுவாமியைத் தொழுதுவணங்கியங்நன
அரிய தலஞ்செய்திருந்தான்.—எ-று. (௩௨)

நின்றுசெங்கோடன்பாதம் நிலையினிற்பெறுகல்வேண்டு
மென்றவனருளைப்பெற்று எனந்திழை யுமைதாள்பெற்றான்
வன்றிறற்சேய்க்குச்சேயின் வரங்கொடுத்தருளாரின்றார்
கொன்றையஞ்சடிவத்தானுங் கோதையுங்கோதைமீதே.

(இ-ள்.) திருச்சங்கோட்டில் சிவனுடையபாதம் நிலையாகப் பெறவேண்
மென்று அங்நன மனோச்யராஜன் சிவனருளைப்பெற்றான். ஏந்திழையாகிய சுமுத்
தையுடையவன் பாதம்பெற்றான், வலியதிருனுடைய குமாரனுக்குக், குமாரர் வர
கொடுத்தருளாரின்றார். இவையெல்லாம் கொன்றை மாலைகுடிய சடையை யுடைய
ன் கோதைமலையில் மேவிநின்று சிவனுமை கருபையால்.—எ-று (௩௩)

இவ்வயிரவதீர்த்தத்தி லீசுரன் பூணையோன்
மெவ்வியன்பூணையாகம் வேதியிந்தானனான
மவ்வியன்மயேசர்பூணை யறம்பலபுரிவோர்க்கெல்லாஞ்
செவ்வியபுயன்மாலீசன் சிசய்திருப்பதங்களுண்டாம்.

(இ-ள்.) அங்நனம் வயிரவதீர்த்தத்தில் சிவபூணை விஷ்ணுபூணை யாகங்கள்
தியர்க்குத் தானதருமங்கள் மயேசரபூணை மற்றும் பலதருமங்கள் செய்தவர்களு
கெல்லாஞ் செவ்வியாகிய பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், சிவபதம், கந்தர்பதங்களும்
டாகும்.—எ-று. (௩௪)

சத்தியமென்றுசுதர் தவத்தவர்க்குரைத்ததெல்லா
மித்திரமறைநூல்சொல்ல யானும்க்குரைத்தகாதை
சித்தியிற்படிப்போர்கேட்போர் செழுந்தனங்கொடுப்போர் தங்கள்
பத்தியிற்பெறுவருற்ற பலன்களும்பதமுமென்றார்.

(இ-ள்.) இவையெல்லாஞ் சத்தியஞ் சத்தியமென்று சூதமுனிவர் முனிவர்க
ளுக்குச் சொன்னதெல்லா மெப்படியென்றால், வித்தகமான வேதநூல்வாக்கியப்
படியே யானுங்களுக்குச் சொன்னேன். இந்தப் புராணத்தை மதிமையென்று சொல்
லிச் சித்தியாக விதனைப் படிப்பவர்கள், கேட்பவர்கள், செழுமையுடைய தனங்
கொடுப்பவர்கள், தங்கள்தங்கள் மனோபத்தி நினைவின் பிரகாரம் பலன்களும் நல்ல
பதங்களும் பெற்றவாழ்வார்கள்.—எ-று (௩௫)

வயிரவ தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம்-௩௩௫-க்கு - திருவிருத்தம். கூா௩௩.

வாணதீர்த்தச் சருக்கம்

செருவிழந்தமனோச்யனுக் கருள்புரிந்தவாயிரவ தீர்த்தத்தையாட
மருவெழுந்தமலர்க்கமல வாணருடதீர்த்தத்தினம்ருவவேண்டிக்

வெழுந்தமலர்க்கரமீ யிரத்தாலுந் தாழ்ந்தவளைத்தாங்குமாலா
நுழிந்தநாளினில்வந் துமாபதியவேண்டிநதி யுதவினாவுல்.

(இ-ள்.) அரசாட்சியை மனோசயராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தருளிய வயிரவதீர்த்த
நீலதீர்த்தமாடின பின்பு யாதாமொருவர் வந்து வாசனையிருந்த தாமரைபருவிய
வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டும். அந்தவாணாரூணை உன் விஷணுவோலேவடிவி
தநாளில் கற்பகத்தாருகளைப் போலும் ஆயிரங்கை மலர்சளாலும் சிவனை அர்ச்சி
உமாபதியை வேண்டிவந்து பணிந்து தன்பெயரால் விளகை வெரு தீர்த்தமு
டார்க்கினன்.—எ-று. (க)

தவியந்தபுனல்மூழ்கி யுமாபதியர்ச்சனைபுரிந்தைந் கரத்தான்மனைப்
தியினிலங்கப்பிரதக் கணமலையை முருகனையப்பரணைவேத
தியைமலருந்தித்த விண்ணுவநாகேசுரனை வியன்புத்தேளிர்க்
கெவாந்தேவனாமாமுனிவரை யாலையப்புறத்தன்புடன்வந்தானால்.

(இ-ள்.) அப்படி உண்டாகநிய தீர்த்தமாடி உமாதேவியை அர்ச்சித்து வணங்கி
நாயகமூர்த்தியையும் போற்றிசெய்து ருமாரச்சுவாமியை, அர்த்தநாரீணவனைப்
பரணைப்பெற்ற ஆதிகேசவ முருகனை, நாகேசுரனை, தேவரை, முனிவர்களை, கிருநா
கிரியை இவர்களை யெல்லாங்கனவி தெரிசித்துவணங்கி ஆலயப்புறத்தி லங்கப்பிரத
னஞ்செய்து வணங்கினான்.—எ-று. (உ)

துபரணைத்துதித்துமறையவருக்குபர்தானம் வழங்கிவெற்பில்
துமயேசுரபூணைசங்கமர்க்கு மொழிமறையின் முறையேசெய்து
தைபராபரவிறைவ நாகமலைநடுமுனைத்த யீசனேசக் கனிகின்றியா
கரைப்பெற்றிமையவரைக் கர்த்தனையின்மெமைக்காத்துக் கனிகின்றியா

(இ-ள்.) அப்படியு மந்தக்ஷணமவந்த பரமசிமனைத்துதித்து வேதிவர்களுக்குத்
ததருமங்களைச்செய்து நாககிரியில் முதன்மையான சங்கமர்க்கு வேதமுறைமையா
துமயேசுரபூணையுஞ்செய்து யெந்தையாகிய பராபரமூர்த்தியை யிறையவனே! நாககி
ரிநடுவில்முனைத்தெழுந்த பரமேசுரனே! கந்தசுவாமியைப்பெற்று தேவர்களைரட்சித்
தீர் யிப்போதெங்களை ரட்சிப்பாயாக.—எ-று. (ங)

ன் னுபலதுகிகழி யிறைஞ்சுபவனேரகத்தி லிறைவர்கோதைக்
குன்றெனுஞ்செங்கோட்டின்முடி க் குவட்டினடுநதியினிற்கோகனகபீட
மன்றலுறவுமையவளை மணந்தசிவயோகபரா மனத்துணைக்கி
யின் னுனக்குவேண்டுவன யாதுவரங்கேட்டியென வாணன்கூறும்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் துதித்த வானாரூணைப்பார்த்து திருவோகத் திறைவனா
கிய சுவாமி! கோதை மலையென்னும் அழகிய திருச்சங்கோட்டில், கொழுகடையில்,
தெய்வநதியில், சகஸ்திர பீடத்தில் திருமணக்கோலமாக உமையவளை இடப்பாகத்
தில் வைத்துக் கலந்து மருவிய சிவயோகபரன் மனத்தினுக்கி வானாரூணே, யுன
க்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேளென்றார். அதற்கு வாணன் சொல்லுகிறான்.—எ-று.

என்றீர்த்தந்தெரிசித்தார்க் கிகபரங்கள்வேண்டுமென்று மிழிந்துமூழ்கில்
வன்றியப்பிறப்பொழித்து வடிவுனைப்போலருந்தியென்று மறையோர்தம்
கோன்றிபெரிதல்முதற் கொடும்பாவம்போவதென்று குளிர்தீர்தத் [மைக்
தொன்றியும்பலன்கோடியாகவென்றும் வெறிதடைந்தாவுரந்தாவென்று.

(இ-ள்.) பரமசிவமே! யாவரோனும் வந்துதெரிசித்தாகளானால் அவர்களுக்குத்
தீதாகிய சென்மங்கையொழித்து உம்மைப்போல வடிவு கொடுத்தருளுவீளென்று பி
ரமமந்தி முதலான கொடிய பாவங்களெல்லாம் விமோசனமாகவென்றும், அத்தீர்த்த

க்கையில் தாசதழ்வுகளைச்செய்தால் ஒன்றெருகோடிபலனாக விர்த்திக்கவேண்டி மென்றுஞ்சொன்னான் வாணஞான்.—எ-று.

எனதுகாத்தரலர்ச்சித் தேத்தியலிங்கம்புலியில் யாருங்கைக்கொண்டு நின்றயருச்சித்திடவதன லுனதடியேன் நனைநிகர்க்கு முரன்றுவென்றும் முனைவருநாளளித்து வரங்கொண்டானப்படியேமுக்கணனும் தனதருளிற்கொடுத்தனன்வாணன் தீர்த்தமெனும்பேருந் தகைமைத்தம்மா!

(இ-ள்.) சுவாமி! யென்னைகளாலே உம்மைப் பூசித்த லிங்கங்களை இந்தப்புலிய் யாவார்களும் பூசிப்பார்களாகில உன்னடியானை வெணக்குணப்போலும் உர்பெற்று வாழ்க்கடாக்கஞ் செய்வீனென்று முன்வந்தார்களில் இப்படிக்கொத்த வரங் கொல்லாங் கேட்டுக்கொண்ட வானனுக்கு அப்படியே திரிநேசகிரான பரமேசுவரன் மறுத்து கிருபையினாலே சகலவரமும் கொடுத்தருளினான். அந்தத்தீர்த்தம் வானன் தீர்த்தமென்றும் பெயராய்விளங்கியது.—எ-று.

வாணலிங்கபூஜைசுத வருடமருச்சனைபுரித்து வணங்கிப்போற்றும் வாணர்வரம்பலனெருநாட் செங்கோட்டிலிறைவனைவர் திறைஞ்சுபாங்குச் சேனுலகம்புகழ்வாண தீர்த்தகனாயிற்பூஜை செய்துனோர்க்குக் காணுமவர்தமைக்கண்ட காசினிபுளோர்க்குமுரன் கைலைசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) வாணலிங்க பூஜை தேவாணமில் தூறுவருஷம் அர்ச்சனைசெய்து வணங்கிப்போற்றியெய்து அநேகவரம்பெற்றருளிய வானன் செய்த வாணதீர்த்தில் மூட்கிய பலனுண்டாக முன்னுளிலொருநாள் திருச்சங்கோட்டி லீசுரனைவனைசெய்து வணங்கிப்படியினாலே சொர்க்கலோகம் புகழப்பட்ட வாணதீர்த்தகனாயிற் சிவபூஜைசெய்து வணங்கிய பேர்களுக்கு அநேக பலனுண்டாம். அவனைக்கண்ட மண்டலத்தார்களுக்கு ஒரு சிவன்வசிக்காக கைலையையிற் சேர்க்கும், எ-

ஆயிரத்தின்காத்தினு லருச்சித்த வாணனரு ளசலதீர்த்தம் போயிரந்துகாணவனந்தம்பாவம் போமருந்தும்புலனியோர்க்கு மேயபலபிணிதீர்த்து மெய்யனைத் துறதெய்வநிறம்விளங்காநிற்கும் காயமுமுமுக்கிடிலும் காயசித்திமுருகுநெறிகருதிககேண்மோ.

(இ-ள்.) வாணஞான் மனது திண்ணிப் ஆயிரங்கைகளாலுஞ் சிவனைப் பூசித்து அம்மலையில் அவன்செய்த தீர்த்தசுதை யாதாமொருவர்வந்து தெரிசித்துப் புகழ்ந்து வணங்கினால் அநேகபாவங்கள் தீரும். அந்தத்தீர்த்தம் பருகின்பேர்களுக்கெல்லாம் உண்டாகிய பலபிணிகளுந்தீர்த்து மேனி தெடவதிறம் பொருந்தும், சர்வாங்கமும் ஞானிர்ச்சிபெற மூழ்கினாலும் காயசித்தியாகும், அப்படிமூழ்கும் நெறிமுறைமையைச் சொல்லுகிறோம், கருதிககேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூத முனிவர்.—எ-று.

(அ)

கும்பமகியினிலமவாசையின் முதலாய் மீன்திருபேரன்வெய்யோன் தம்பரிவிந்நடியநாளீராகத் தினமுமந்தத் தடத்திற்பேரய்ந்து செம்பொன்மலையிற்பிரண சயனமுறச் செபமைந்துமாறுமெட்டி மம்பையெழுத்தைம்பதுடன் மூனறுயிதிற் றராகமுமறையல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர்வந்து மாசுமாதத்தில் அம்மாவாசைத் தினமுதலாக, பங்குனிமாசத் தம்மாவாசைத்தினமீராகத் தினமும் அந்தவாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் தாரகச் செங்கோட்டிலுமலையில் தொப்பசயனஞ்செய்து பஞ்சாஷ்டரம், சடாஷ்டரம், அஷ்டாஷ்டரம், சத்திமஹிரம், அனபதமூன்மஹிரங்களும் இவையில தாரகமூங்குட்டி யுச்சரித்துச் செபஞ்செய்யவேண்டும்.—எ-று.

(க)

வாணதீர்த்தமிசையொருநாட்சென் றுடிவருமிகத்துளோர்க்குங்
வாணசிவலிங்கமொருவருடம் பூசித்தகதியைக்காட்டும்
வாணன் குவளைவிழிமங்கையரும் கிணறும்போயுகத்துழங்கிப் [வார்.
வாணன்படியின்மிகு பலன்படைத்துப்பின்னரந்தப் பரன்போல்வாழ்

(இ-ள்.) வாணதீர்த்தத்தில் ஒருநாட்சென்று தீர்த்தமாடிவரும் இகலோகத்தா
காலம் அவரவாகைகளில் வாணசிவலிங்கம் ஒருவருஷம் பூஜைசெய்தால் நற்
பைக்கொடுக்கும். மைபொருந்தி வாள்போன்ற குவளைக்கண்களையுடைய ஸ்ரீச
ங்களும் புருஷர்களுந் திருநாககிரியிற்ென்று அந்த வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்க
ளில் ஆதிசேடன் தாங்கிய பூமண்டலத்தில் அளவிலலாத பலனைப்படைத்து வா
நிருந்து பின்பு பரமேசுரனைப்போல வடிவுபெற்ற வாழ்வார்கள்.—எ-று (ய)

வாணதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்,

சூகசச்சருக்கம் ௩௦-க்கு திருட்டுத்தம், ௯௪௬

தேனுதீர்த்தச் சருக்கம்.

துமிரியானகொடுத்த வந்தாளிலரனருளாற் றிருச்சங்கோட்டிற்
தைமகிழ்ந்தருள்காம தேனுவின றீர்த்தப்பெயரின் செப்பலாகு
தமலையிற்பாணை யர்ச்சித்துழைஞ்சுனை யதனீராட்டில்
துபலனிஃதெனயான்மொழிந்தடங்கச்சிந்துலகின்மொழியக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) அந்நாளில் காமோனுவுக்குப் பரமேஸ்வரன் ஐந்து கொடுமுடிச் சிக
கொடுத்தருள அவைகளை அங்ஙனங் கொணர்ந்துய்த்து திருச்செங்கோட்டில்
னமகிழ்ச்சியாக உண்டாககிச்செய்தது காமதேனு அதன்பெயரால் விளங்கிய தே
னுதீர்த்தத்தில்மூழ்கி அத்தலத்தில் பரமேசுரனை அர்ச்சித்து மேன்மைபெற்றது. யா
மொருவர் அந்தத் தீர்த்தமாடினால் அவர்களுக்கு வரும்பலன் இவ்வளவென்று
தான் சொல்லமுடிபாது. சிவசெநிரதமட்டும் இடவுலகத்திற் சொல்லுகிறோம், கே
ள்பின்கள் முனிவர்களேயென்று சூதமுனியா சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உ)

ஆடகமேருவுக்கைந்து நாடிகளாயிருந்தமலை யரன்பாற்பெற்று [டிண்
நீடுகவெளிகோட்டிவிடை நெறிப்படமீக்கொண்பெணி நெய்செங்கோட்
பாட்டகத்தாற்பழையாகப் பதம்போற்றிப்பதித்தபருப் பதத்தின்மீதி
னுடகத்துன்றுதவுசுனை யொருகோடிதீர்த்தபல னேவரும்பாங்கால்.

(இ-ள்.) மஹாமேருகிரிக்குப் பஞ்சநாடிகளாக விருந்த கொடுமுடிமைகளைச்
சிவனருளால் பெயர்த்தெடுத்து மேற்கொண்டவந்து பெரிய நாககிரிச் செங்கோட்
டிண்வெத்துப் பதித்துப்பாடகப் பதத்தையுடைய உமையொருபாகர் பாதங்களைப்
பூசைசெய்தபோற்றி வணங்கிப் பேறுபெற்ற வந்தான் காமதேனுவுண்டாகிய
சிவவிபு சனைத்தீர்த்தமாடின பலன்களிலும் அதிக பலனைக்கொடுக்குந் தகைமை
யுடையது.—எ-று. (உ)

தேனுமலர்தீர்த்தமொரு தினத்தாடிவொருகோடி தீர்த்தமாடி
மானமொருமொருபகவைக் கரைதனிற்றானம்புர்க்கும் நாதர்யார்க்கு

மேனையொருங்குடிபசு வீர்த்பலனோக்குமிரு மரபினோக்கு
மானகடுகரனைத்து மகற்றமகற்றும்பிறவி யகல்வார்மன்னோ.

(இ-ள்.) அந்தத் தேனுதீர்த்தத்தில் ஒருநாள் முழுதினவர்கள் ஒருகோடி தீர்த்
தமாடின பலன்களைப்பெறுவார்கள். அந்தச் சனைக்களையில் ஒரு கோதானஞ் செ
ய்தபேர்களுக்குக் கோடி கோதானஞ் செய்தபலனும். அவர்க ளிரண்டுமரபிலுப்
பிதிர்களுக்கு யிமலோகத்தில் கொடிய நரகயாத்தனைகளும் நிச்சயமாகத் தீருந் தி
ருஞ் சென்ம சாபல்லியமாகி வாழ்வார்கள்.—எ-று. (ங)

பிறவியனந்தகன்றபுரந் தரகற்பம்பெருந்தேவர் பெருமானாக
உறவியிலைந்தருநீழ லுலவியசங்காசனத்தி லுலகையாண்டு
மறைமுனிவர்க்கிடையுறு வாராதுமகிழ்ந்தரசு வழங்கிபெம்மான்
இறைமழல்பின்புகுதுவொன் றியற்றருமகதையனைத்து மியம்புமலோ.

(இ-ள்.) சென்மசாபல்லியமாகி அனந்த தேவேந்திர கற்பகால மேன்மையு
ன தேவர்களுக்கிடபதியாகச் சீருஞ்சிறப்பும்பெற்று டஞ்சு தருநிழலிற்சுலவிய சி
காசனத்தில் அமர்ந்திருந்து இவ்வுலகையெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆண்டு வே
முனிவர்களுக்கு இடையுறுவாராமல் பாதுகாத்து மனமகிழ்ச்சியாக அரசுபுரிந்
தின்பு எம்பெருமானான பரமேசுவரன் பாத்திராமனாகளிற் சோந்துவாழ்வார்கள்எ
று இயல்புடைய தர்மங்கதையனைத்தும் சொல்லும்.—எ-று. (ச)

அத்தேனுதீர்த்தமினி தரடியுமாபதிக்குமறு முகத்தினுர்க்குஞ்
சத்தேறுசெங்கோட்டிற் சயம்புநாகேசனுக்குஞ் சங்குநேமி
வைத்தேவுகர்த்தனுக்கு மறுவறுபரலிவேக மன்பிலாட்டி.
மெய்த்தேசுதருக்கும்ப மிருகமதகற்பூசந் தனமே, சாத்தி.

(இ-ள்.) அந்த தேனுதீர்த்தத்தி லினிராகத் தீர்த்தமாடி நேமத்துடனே செங்
கோட்டில் உமையொருபாகருக்குஞ், சயம்பு நாகேஸ்வரருக்கும், ஆறுமுகக் கடவு
ளுக்கும், கரங்களிற் சங்குசக்கரத்திரத ஆகிகேசுப்பெருமானுக்கும் அன்புடனே
பரிசுத்தமான பாலால் அபிஷேகஞ்செய்து திருமேனி யழகுபெற பரிமளத்தம்ப
மிருகமத கர்ப்பூரம் வீரவிய மேலானசந்தனஞ் சாத்தினின்பு.—எ-று. (ரு)

சற்க்காபாலமுதமந்தத் தண்டிர்த்தத் தாற்சமைத்துத் தையையோடேத்திச்
சொற்க்காயமொழிமறையோர் துறவினர்மயேசுரர்பார் நுய்ப்பவழிந்தார்
வற்க்காயுந்தனத்தியினை மைந்தனாவண் மையிற்படைத்து வய்யங்காத்து
பிற்கருத்துள்வேண்டிவன பதம்பெறுவாரிருமரபும் பிறவிநீண்டார்.

(இ-ள்.) சற்க்காவிரவிய பாலமுதம் குளிர்ச்சியுடைய அந்த தேனுதீர்த்தத்
தில் சமைத்து தையையாக நிவேத்தியுஞ்செய்து வணங்கிவாழ்த்தி சொற்களின்மேலா
ன மறைமொழி வேதியத்தறவியர் மயேசுரா இவர்கள் பூசிட்கும்படியாகக் கொடுத்
தவர்கள் மேலைபொருந்திய முலைமாதர்களை மைந்தர்களை வண்மையாகப்படைத்தி
ந்த உலகத்தை யாண்டபின்பு தங்கள் கருத்துள்நினைத்த பதங்களைப்பெறுவார்கள்.
அவர்க ளிருமரபுஞ் சென்ம சாபல்லியமாவார்கள்.—எ-று. (சு)

தேனுநெடுஞ்சுனையதனைத் திரிபிரதீக்கணம்வந்து தீர்த்தமாடி
ஞானமுறவச்சுனைந் புனலதலுலத்தீர்த்த நயந்துவைகிப்

பிறையுங்குமுலிபங்கள் கருணைகூர்ந்திடச்சிவபு சனைசெய்தாற்குத்
 னானமுறுஞ்சாரூப மவர்க்கேவல்செய்தவாச்சா லோகஞ்சார்வார்.

(இ-ள்) அந்தக் காமதேனுதீர்த்தத்தை மூன்று பிரதட்சனஞ்செய்து தீர்த்த
 டி ஞானவழிவுடனே அத்தீர்த்தக்களையிலிருந்து புட்பமாலைகுடிய கடந்தலையு
 ய உமையொருபாகன் கிருபைகூர்ந்திடத்தக்கதாகச் சிவபூஜைசெய்வார்கள்.
 மண்மையான சாரூபம்பெற்றுவாழ்வார்கள். அவர்களுக்கு யேவல்செய்தவர்கள் சி
 சாலோக பதவிசேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அன்றியமதக்கினியின் டொருட்டனந்திருபர்தன்னை யடர்ந்துசாய்த்துக்
 கொன்றுமறைவகிட்டரிடங் கொண்டாசர்தமைவெம்மைக் குலையின்கூர்ந்து
 ின்றவன்றன்பிழைபொறுத்துந் காக்கிறைக்காமலுன நிலைத்தாள்போற்றி
 ன்றலஞ்செங்கோட்டிலருள் மலர்தீர்த்தம்வழங்குபலன் வழங்கற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் யமக்கினிபொருட்டாக அனேக ராஜர்களைக்கொன்
 டும் வேதவதிவட்ட னிடஞ்சேர்ந்து அவ்வன மனேகராஜர்களைக்கொன்று வெவ்
 வைய எனது பிழைப்பைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டிமென்று காமதேனுவானது
 ின்னுடையபாதங்களைப் பூசைசெய்துபோற்றி நிலைமையான மனங்குலவிய செங
 கோட்டிற்செய்தருளிய பூஞ்சுனைத்தீர்த்தம் தருமபலன்களை இவ்வளவென்று வகுத்
 துசொல்லும் பதியுமே.—எ-று. (அ)

காமதேனுவைவினைந்து கண்ணொருமூன்றுனுடையானைக் கருத்துளாக்கி
 சீமவடிவேற்கரத்தார் திருவடிவைத்தியானித்தா நெழுத்துமைந்தும்
 சீமவெழுத்தும்பகர்ந்து நறும்புனலிற்படிவாற்கு நயந்துதெல்லா
 காமதேனினிற்காமித் தருள்வதற்குத்தாகையின்மெய் யருளுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) யாதமொருவர் அந்த தலத்தில்வந்து காமதேனுவைவினைத்துத் திரி
 நத்திரானை சிவனைக் கருத்துட்கொண்டு தூரியவடிவேல்பிடித்த கரத்தானகிய
 முருகர் திருவடியை ரூபத்தியானஞ்செய்து தோகூதரம், பஞ்சாகூதரம், இவைகளை
 ிச்சரித்து அரியதேனுதீர்த்தத்தில் முழுகினர்களாகிய நயப்புடைய பலன்களென்
 றால் அவரவ ரிஷ்டகாரியயார்த்த பலனபெற்று வாழ்ந்து பின்பு சிவனருளால் மே
 றான பதஞ்சேர்வார்கள்.—எ-று. (க)

தேனுதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம். ௩௫-க்கு திருவிருதம். ௬௫-அ.

கிரதீர்த்தச் சருக்கம்.

செங்கோட்டின்வடக்கேயுபாற் பாதசனையன்றொருவமுதத் தீர்த்தமேவும்
 வெங்கோட்டநதிகள்முனி வாவியாநவதீர்த்தம் விளங்காநிற்கும்
 சங்கோட்டுநெகரமாயன் மருகருக்குப்பாற்கடலைத் தந்தபோலும்
 மந்தோட்டுநெகரம் தேனுமுலையார்கார்த ஆவியாமால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டினுடைய வடகீழ்ப்பாசிசத்தில் பால்க்களையென்
 றொரு அமுதமயமான தீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும். வெவ்விய குற்றத்தீர்த்தருளிய
 முனிவர்களால் புகழப்பட்ட நவதீர்த்தமுமுதம் முழுகின்பலனைத் தருவதாகிய

சங்கமேந்திய விஷ்ணுவானவர் தனது மருமகனாகிய முருகருக்குப் பால்கட்டை கொடுத்தபோதும் அழகிய கொம்புகளையுடைய ரெடிய காந்தேனு முலையிற்சு தருளிய பாலூறி வருவதாகையால் பால்நீர்த்தமென்று பெயராயிற்று.—எ-று.

முன்னரன்னையெனவுலக முற்றுமுழுதகட்டக்கிப் பெற்றபேதை தன்னையொருகணப்பொழுதிற் றுதிப்பார்க்குத்தருங்கருணைச் சலந்த. மன்னுகை லாயவரை மணந்தகன்றுகாஞ்சியிடம் வைகிமேற்பால் பன்னுமறைநாகமலைப் பாற்கனையைக்காண்பதற்குப் படர்ந்தவேலை.

(இ-ள்.) முன்னாளில் உலகமாதா வென்னத்தந்தாதா அண்டபுவனங்களெ டுந் தன்வயிற்றில் அடக்கிப்பெற்றருளிய மஹாதேவ தன்னை நினைத்தபேர்களுக் ஒரு நிமிடத்திலவந்து வரக்கொடுக்கப்பட்ட கிருபைகூர்ந்த கண்களையுடையவ கைலாசத்தில் மணம்பொருந்திய பரமேஸ்வரனைவிட்டு நீங்கிக் காஞ்சிபுரத்தி லிவபூஜைசெய்து தென்மேற்பாரிசுத்தில் வேதங்கள் துதிக்கப்பட்ட கிருநாகசூர், ல் புத்திரனாகக் காணங்கருந்தாக அப்போது பிலத்துவாரவழியே வந்தாளாம், எ-

தமதுகருணைப்பெருந்தாய் வருநெறிகண்டறுமுகவர் சரணம்போற்ற வெமதுயிருக்குயிரனையா யெனும்பரிவினனைத்துமலை யினைத்தபார வுமையவள்தன்றிருமுலைப்பா லொழுகியதனிடையரந்து முலகையீன்று விமிதமுளதிதுதிருப்பாற் சனையென்றும்விளம்பியபட்டேர் விளங்கிற்றம்மா

(இ-ள்) அப்படி உமாதேவியாகிய கருணைப்பிகையென்னும் தாயார்வருகிற றிமுறைமைதெரிந்து சன்முகக்கடவு ளெயர்சென்றுகண்டு உமையவள்பாதங்க வணங்கிப்போற்ற மிகுந்த வன்புடனே யென்னுயிருக்குயிராகிய குமாரக்கடவு ளென்று இரக்கமாக மார்போடணைத்து மலையினைப்போலும் பாரிய தனபரங்க யுடைய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தொழுகி மலையெங்கு முறிப்பாந்துவி டு பெருகாநிற்கும். அற்புதமாகிய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்துறி அமுத, மாக விளங்கியபடியினாலே அன்றுமுதல் அதற்குப் பெயர்திருப்பாற் சனையென் பெயராய்விளங்கிற்று.—எ-று.

அன்னகமலையிலகு மமுதசனையெனும்பெயரு மறைதலாகும் பொன்னகவானவரும் புரந்தானுமுனிவாரும் பொய்கைநீங்கார் தன்னகத்துள்ளிருக்குந் தாயளித்ததீர்த்தமென்றுந் தருமத்தேனும் நன்னகமலையானே பாலபிஷேகம்புரிந்த நலமிதேனும்.

(இ-ள்.) நாகசூரியில் அந்தத் தீர்த்தமானது அமுதச்சுனை தீர்த்தமென்னும் பெ யரும்பெற்று திசுநீர்திருக்கின்றது. பொன்னுலகத்துத்தேவர்களும், யீங்கிரனு முனிவர்களும், அக்ஷணம்பிரியாமல் வசித்திருக்கின்றார்கள். தன்னுடைய திருநீ னியுள் ளிருந்துறிய முலைப்பாலானபடியால் மாதாவாகிய உமையவள் கிருபையி லே அமுததீர்த்தமென்றும் புண்ணியரூபமாகிய காந்தேனு நாகசுரனாத் தமது சுப பாலால் அபிஷேகம்புரிந்த வண்மையினால் பால்நீர்த்தமென்றும், பிரசித்தியா இருக்கின்றது.—எ-று.

முத்தமெல்லாங்கொழித்துநவ ரத்நமணியருவிநீர் முகிராரிற்கும் சுத்தமெனும்பெயரதற்கே யலதுவேறொருதீர்த்தஞ் சொல்லலாமோ வத்தக்யமன்றுதொடிக் தின்றளவுமமமுத நிறமதாரு கித்தனணிகிருமேனி நிகொண்பதலுத்தொருபேர் நிகழ்த்தலாமோ.

(இ-ள்.) முக்தமணிகளைக்கொழித்து நவரத்தினமணிகளையுடைய மலையருவி ணறிப்பெருகி வராராநிற்கும். ஆகையால் சுத்தோதகமென்னும் பெயரதற்கு

வ்வதல்லாமல் வேறொரு தீர்த்தங்களைச் சொல்லலாமோ. அத்தன்மையால் அமுத வின்றனவுத் தேவாமுத நிறமாயிருக்கும். நித்தனான பிரமேஸ்வரன் அமுத நிருமேனியை பொப்புச்சொல்லுவதேயன்றி மற்றொருபேர் சொல்லக்கூடுகூடாது.—எ-று.

(இ)

தீர்த்தத்தனில்கங்கை யமுனைகோதாவிரிவத் தாடியாடித் தீர்த்தத்தனிற்பூச நாளிலெவர்க்குந்தீர்த்தம் தலத்திலீயும் தீர்கொண்டனக்கனெனக் காமனைவெல்லாதுவிழிக்கனலால்வென்றோர் யுத்தீர்வையெனலாகும் பாணித்தாற்பாற்றீர்த்தம் விளங்கிற்றாமல்.

(இ-ள்.) அந்தத்தீர்த்தத்தில் கங்கை, யமுனை, கோதாவிரிமுதலான தீர்த்தங்களல்லாமல் கைப்பூசத்திலுந்து தீர்த்தமாடி யாவர்க்குமுமுத பருகத்தீர்த்தம்பாஸிக் மன்மதனை நெறிக்கண்ணலெரித்த பரமேஸ்வானுக்குப் பால்வண்ணனென்று யாராகையால் சிவன்றிருமேனி நிறம்போலும், பாலநிறமாயிருக்கிறபடியினாலே தீர்த்தமென்று உலகில் விளங்கியதாம்.—எ-று.

(சு)

அமுதநெடுஞ்சுனையிற் பனித்தீர்த்தமெடுத்ததனைப் பாலன்றன்னை முதபிரளயத்தை நிகராசப்பொழிந்திறைஞ்சும் விரதப்பாலோ விடமருந்தினுமார அமுதமெனலாகு முளத்தயாவும் [கும்] லாமுறுமிருத்தியுஷும் கொடும்பவமுங்கொடும்கனன்முன் குவிஞ்சேர்க்க

(இ-ள்.) நெடிய பாற்குனையில் குளிர்த்தீர்த்தமெடுத்துக் குமாரக்கடவுள் திருனியில் அமுதபிரளயத்தை நிகராசப்பொழிந் தபிஷேகஞ்செய்து போற்றிவனம் விரதபான்மையுடையவர்கள் ஆவ்வாறு செய்வார்களாக. யாதொருதீர் லம்போலும் விஷபட்சணம் பண்ணினாலும், அத்தீர்த்தமுட்கொள்ள அமுதபா செய்த்தபோலாரும் மனமயக்கமுந்தீரும் பலவிதமாகிய அவமிருத்தியுஷும் யபாவங்களும், வடவாக்கினிலிட்ட பஞ்சமலைபோலும் நிவர்த்தியாகும்.

நீயாலுமரியுடன்வர் தவளாலுமரானு மளித்ததீர்த்தம்
நரியாடல்நாகமணி வெற்பருவியாகவியும் விளைவுகேட்பார்
நியாதபாதகச்சொற் படர்கோளார்பவத்துயரப் படலமுள்ளா
நியாடல்நமன்படைப்போ நிகல்கொளார்கேட்புனவா ரணங்களாமால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவாலும், விஷ்ணுவுடன் பிறந்தவளாலுஞ் சிவனாலும் சருணைய்துண்டாக்கிய தீர்த்தம். படம் விரித்தாடப்பட்ட நாகமணிக்க மணிநிறமுடைய நிரி யருவியாகப் பெருகியிறைஞம் விளைவாகிய பாற்குனையி னேசையைக்கேட் ட்கன் நிறைபாதகச்சொல்லுநீயும், பொய்மொழிகளையுக்கொளர்கள். செனன துக்கசுரரத்தினு முழுகார்கள். எரிசின்ந் நெருப்புப்போலும், குரூரத்தைபு யயியமன் படைப்போரில் விளைவுக்கொளர்கள், கேட்பது வேதாகமபுராணப் சங்கமாம். —எ-று.

(அ)

பயதீர்த்தத்தனில்முழுகிப் பயந்தபிதிர்க்கன்னமறைப் படியேசெய்து
நயதீர்த்தமுடன்கொண்டு நான்மறையோர்க்கேதேனு நல்குந்தானஞ்
செய்தீர்த்தமுடியுடன்வாழ் திண்கைலைநிலையாகுஞ் சேயோன்வெற்பும்
வயதீர்த்தம்போற்றுதலு மனத்துநினைத்தனவுமரன் வரமுஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த நிருப்பாற்குனைத் தீர்த்தத்தில் முழுகிப்பெற்ற பிதிர்க் களுக்கு வேதமொழிப்பிரகாரம் அன்னமுதலாகிய பதார்த்தங்களபடைத்து தீர்ப்பி செய்து தீர்த்தமுட்கொண்டு சதுர்மறை வேதியர்களுக்கு யாதானுமொரு பொருளி

யன்மராதிரம் ஜானங்கொடுத்தவர்கள் நெய்வதீர்த்தமுடியுடைய பாமேசுர-
ழ்வற்ற திருச்சயிலை நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள். கந்தகிரிபுடும் பெறுவார்கள்.
ர்கள் புகழ்ந்து துதிக்க, மனத்தில் நினைத்தகாரியமுஞ் சித்திக்கும். சுவாமி வ
சாதமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று.

இக்கீரதீர்த்தத்தை யிருவழியிற்கண்டுண்ட விகத்துளோர்கள்
மொய்க்கீரமொழித்தாயார் முலைக்கீரமுணவறியார் முகுந்தநாறி
மெய்க்கீரமுடன்றுயில்வார் மிடைத்துயிலினடைத்தபவ விளைவின்றே
கைக்கீரமுமுமொரு கைக்கிளைபுநாற்புயமுங் தவினிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தக் கீரதீர்த்தத்தை இரண்டுக்கண்கள் குளிரக்கண்டு தீர்த்தம்பு-
யிகலோகத்தார்களனைவரும் கிளிபோலு மொழியுடைய தாய்மார்கள் முலை
முண்ண வறியார்கள் விஷ்ணுபள்ளிகொள்ளுந் திருப்பாற்கடலில் விஷ்ணுசா
பெற்று யோகநித்திரைசெய்வார்கள். மிடைபாங்க மயல் துயர்க்கேதுவாக
பாவவினைக்கடலில் மூழ்கார்கள் ஒருகையில் மழவும். ஒருகையில் காணும்,
யவரத பிரண்மொகச் சதர்ப்புயமும் பெற்றமழபெற விளங்காநின்பார்கள் -

புண்டரிகப்புரத்திலந்தப் புண்டரிகப்பரதர்மைந்தன் புலம்பனோக்கி
யண்டரிகத்தருள்கூர வளைத்தனர்பாற்கடலரிபு மரன்பாங்காமும்
விண்டலத்தேனுவுக்குமார் விரும்பவரவகிரியினில் விதித்ததென்றே
திண்டகைநீர்புணர்முன் னூற் செயல்வழியிற்செப்பியனை சேர்ந்துநீங்க

(இ-ள்.) வியாக்கிரமபுரியில் வியாக்கிர பரதர்குமாரன் அழுதுபுலம்பு-
பார்த்து யிகபரசாதகமாகச் சிவன்கருணைசெய்து திருப்பாற்கடலை யழைக்
ணக்கொடுத்தார். விஷ்ணுவும், உமையவளும், சேவலோகத்துக் காமதேனுவுங்
ரர் விரும்பும்படியாக நாககிரியிலுண்டாக்கிய தீர்த்தமென்னத்தக்கதாகத்
மைத்தகைமையுடைய நெடியபுராண முன்னுலகன்சொல்லுஞ் செயல்வழி
சொல்லியபிரகாரம் திருமாலானவர் எப்போதுஞ்சோந்து பிரியாமலிருப்பார்.எ

எழுவகைதீர்த்தமுந் தினந்தம்மிறைதீர்த்தமெனமூழ்கிற் கியலுந்தீர்த்தம்
வழுவுறக்காவிரிநதியெப் பொழுதும்பாதாளவழி வந்துதோயுஞ்
செழுமலர்க்கொன்றைச்சடையான் நிருமுடியிலொருபங்கு மிதனோர்பங்,
வழுவுறவேநிற்குமென்றால் மலைபொழிகேச்சுனையாம் வழங்குப்பாற்றே.

(இ-ள்.) சப்தமஹாதீர்த்தங்களுந் தினமுந் தங்களுக்கு மேலான தீர்த்தமென
வந்து மூழ்குவதற்கு விசேஷமகிமையுடையது பால்தீர்த்தம் வழுவில்லாமல்.
வேரிகதி மெப்போதும் பாதாளவழியாகவந்து தோய்ந்ததிற்குஞ் செழுமையு
பொற்கொன்றை மாலைகுடிய சடையான பரமசிவன் நிருமுடியில்மருவிய உ-
சிவன்சடையி லொருபங்கும் அந்தப் பால்தீர்த்தத்தி லொருபங்குமாகப் பிரிய
கலந்ததற்கும். ஆகையால், நாகமலை பொழியப்பட்ட கீரதீர்த்தத்தின்பெருடை,
நம்மாற்சொல்லும் பகுதியல்லவென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௧௫)

பாலாழியிடைப்பயில்பண் ணவனளந்தபடியனைத்தும் பரிவாற்சுற்றி
மேலாயதீர்த்தத்தின் விரும்பியமாகந்தோய்ந்து மிந்தத்தன்ம
மாலாலமுண்டபிரா னர்த்தநாசினரா மலையைச்சுற்றிச்
சேலாறும்புனற்கீர தீர்த்தமொருக்கால்மூழ்கிற் சித்தியாமால்.

(இ-ள்.) பாற்கடலிற் றுயில்பயின்ற விஷ்ணுவானவர் அளந்த மண்டலமெல்
லாம் பரிவாச்சுற்றி மேலானதீர்த்தங்களில்மூழ்கி விரும்பமாக மாமாங்கதீர்த்தம்

அநேக தானதன்மங்கள் செய்தும் இகலோகத்தார்கள் ஆகீகால விடதுகள் வெம்பிரானு அர்த்தநாரீஸ்வரர் பிரிபாமலிருக்கின்ற திருநாககிரியைச் கயல்பொருந்திய புனலுடைய கிரதீர்ச்சத்தி லொருதாமுழுகிஞன் அரதப் பல னம் சித்திபாதிவாழ்வார்கள்—எ-று. (கௌ)

நானமாடகத்தா னம்பரிதானங்குலகன் னிகையாதானம்
பாற்சுனையிற் படிந்துகணையிற்கொடுத்த புலியோர்க்கெல்லா
ரானவானுலகு மாமடவார்க்குமலஞ்சா மனபாய்மாவுஞ்
சுவாவுன்னுயிர்காம தேனுஷம்பெற்றாசிருப்பர் தேவர்போற்ற.

(இ-ள்) கோதானஞ் சொன்னதானம், அகவதானம் குலவுகிதமான என்னி
யும், பூமிதானம், இலையெல்லாம் திருப்பாமகணையின்முழுகி தீர்த்தக்கணையில்
தீயர்களுக்குக் கொடுத்தருளிய உலகத்தார்க்கெல்லாம் உயர்ந்த தானமான
லோகமும், அறமகவிர்க்குமலும் வினாந்துபாய்கின்ற நீலவரின்னக்குதிரையுந்
புப்பசுவென்று சொல்லப்பட்ட காமதேனுவுஞ் சொந்தமாகப்பெற்று அரசா
யிது தேவர்கள் போற்றியெய் வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (கௌ)

கிரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்.—கசு.க்கு திருவிருத்தம் ௨௦௭ எ௨.

சண்முகதீர்த்தச் சருக்கம்.

நூலந்தன்னினையினரும் பலனுணாப்பந்தன்மசக னுயவேந்தன்
னந்தகாலநெடுங் குவலயமெல்லாம்புரந்தான் குமாரனில்லா
லிங்கவகிலதலம் புரப்பதனுக்கியானானேந் திரக்கங்கூர்ந்து
றமடவியர்புணர்ந்தும் நெய்திலொருங்கவலையென நுவல்வதம்மா.

(இ-ள்) மிகவுங் குளிர்ச்சியுடைய ஆறஞ்சுனை தீர்த்தத்தின் மகிமையும் அரிய
தெனஞ் சொல்லுகிறோம் தன்மசகராஜனுவன் அளவில்லாதகாலம் இப்பெரிய
புரப்பதமுதும் அரசாட்சியெய்து பிற்காலத்திற்கு இந்தமண்டலத்தை ஆளும்ப
தப் புத்திரசந்தானமில்லாதபடியினாலே இராஜா மனங்கரைந்துநி னுறுபெ
ருளை மனஞ்செய்து புணர்ந்தும் ஒருபிள்ளை யில்லாமற்போச்சுதே இனி யென்ன
வேண்டு என்று துக்கித்தான்.—எ-று. (க)

நூலகாலேமணமடவா ரிதந்தானதருமயிற் றுகிரியென்ன
ந்கர்ணம்புருடர்னலா பாரமஸ்வமேதயவித் தருமயாகம்
ந்காணும்கிதிர்முறையோர் சிறப்பவறுவகையிரதச் சிரார்த்தமற்றும்
ங்காணுந்தருமங்கள் மந்த்ரசெபமனந்தவகை மகிழ்ந்துகூட.

(இ-ள்) தன்மசகராஜன் பிள்ளை இல்லையென்று துக்கித்தபோது தேவிமார்
சொல்லுகிறார்கள். புத்திரசந்தான முண்டாகும்படியாக அதற்கான தானதரும
னைச் செய்வீராகவேன்றுசொல்ல அப்படியே சொன்னபுருட தலாரபராதானம்
மேதயாகம் தென்புலத்தாராகிய பிச்சர்கள் மனங்கனிகூரத் திவசதினங்களில்
வகை இரத பதார்த்தங்களாலு திருத்தியாகும்படி சிரார்த்தங்கள் மற்றும் பல
னதருமங்களுஞ்செய்து அநேகவித மந்த்ரசெபங்களும் மனமகிழ்ச்சியாகக் கரு
கூரது செய்தான்.—எ-று. (உ)

அத்தருமத் தாற்றின் மசகன்றேவி முதற்கொடியோ ரரசையின்ருள் புத்திரற்குச்சுந்தர்குமாரப்பெயரைப் பொருத்தினரப்பதல்வன்மண்ணை யுத்தமத்தாற்றொண்ணூற்றொன்பதின் மருந்தாமுறுகருணை யுவப்பிற்றே வைத்தினொளொருதேளம் மகவினைத்திண்டியத்தனைமா வருத்தங்கூர.

(இரள்.) அப்படிச்செய்த புண்ணிய தபோபலத்தினுலே தன்மசகராஜன் தே மார்சளிவ முங்கின பட்டப ஸ்ரீதேவீ ஒருபுத்திரனைப்பெற்றான். அந்தப்பிள்ளை சங்கிரகமாரனென்னும் பெயரிட்டு மற்ரும் தொண்ணூற்றொன்பது தேவிமார்க்கு உத்தமகுணமான சங்கன் கருணைப்பிரியத்தினுலே நன்றாய்ப்போற்றிவைத்து வரு கின்றநாளில் ஒருநாள் அந்தப்பிள்ளை வருத்தப்பட்டத்தக்கதாகத் தேள்கொபு யது —எ-று.

மதலைவருந்தும்படியால் மங்கையர் நூற்றுவருமிகவருந்துமோதை யதனையறிந்தரசனன்று படுத்துபரத் தளவிதென்னவதைதன்மேயா சதமணிமந்திர அவிடதத்திற்று கணப்பொழுதிற்றணிப்பித்தான்பின் னுவருமைத்தன் பேறுபேறன்றே மற்றையர்க்குமுறுஞ்சேய்வேண்டும்

(இ-ள்.) அந்தப்பிள்ளையானது தேள்கடியால் வருத்தப் படுவதுகண்டு பெ ள்ளதுபேரும் மனதுதொந்து அழுநின்ற சத்தத்தை தன்மசகராஜன் அறிந்து, ப்பிள்ளையின் வருத்தத்தை சதவிதமணிமந்திர அவிழ்தங்களால் ஒருவிநாடிப்பெ டில் தணிப்பித்தான். பின்பு இப்போதுண்டாகிய ஒருபுத்திரனைப் பெற்றபேறு டில் இத்தப்பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாக வேண்டுமென்று ல்லிப்பிள்ளையும் அரசன் சொல்லுகிறான்.—எ-று.

யானும்விருத்தாதிபுல மேந்திமுநூற்றுவருமுதிர் வெய்தினுற்பான் றுனுதலுபலன்னந்தர் தாபதர்சொற்படியமைத்தேன் மறையோர்கேண்டி னேனையிவரிவர்க்குமக வெய்தவொருப்பனிலையோ வியம்புகென்ன ஞானவானொருவன்மன்ன னுறுகுமாரனேபெயலீர் ஞாலங்காப்பார்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் தன்சமூகத்திலிருந்த வேதியர் கூட்டங்களைப் ப் து யானும்விருத்த ராஜனான். தேவிமார்கள் துறுபேரும் முகிர்ச்சியடைந்தா யான்செய்த தானதர்ம பலன்கள் அநேகவிதமாகத் தபோதனர்களானபெரியோ ள்சொற்படியாகச் செய்தமைத்தேன். அதனாலொருபுத்திரனைப் பெற்றோ, மற்ருமிந் பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாகத்தக்க தபோபலனிலையோ செ லுவீர்களென அங்ஙனமவர்களில் ஞானவானொருவன் ஒரு அரசனே நீர் துறு னைகளைப் பெறுவீர் அவர்கள்இத்த உலகத்தையாளவராக இத்தகுவிபரஞ் சொ கிறேன்கேளுமென்று சொல்லுகிறான்.—எ-று.

சேடகிரியெனுமர்த்த நாரீசர்வெற்பில்மறை தேவர்கூடி நீடுதவம்புரிசுவரன் னெடுங்கிரியிற்சனையாளென் றுகக்கூடி யோமெதனுறுபகுப்பா முறுபுனற்றிர்த்தத்திருக்கார்த் திகையாயின்னு ராடியதுநீரும்வன் சென்றமுலுமக்குமக வனந்தம்வேண்டும்.

(இ-ள்.) சேஷகிரியென்று பெயர்விளங்கும். அர்த்த நாரீசர்வராயெழுந்தருளி கிரித்தலத்தில் வேதியர் தேவர்க்கூடி நெடியதவஞ் செய்வார்கள். அந்தக்கிரியீ டத்தில் ஆறுசுனை ஒன்றாகக்கூடி அதனுட் பகுப்பாகியுற்றிருக்கும் அந்தருளிர்த் தீர்த்தத்தில் திருக்கார்த்திகைப்பெண்கள் வந்து நீராடிபெறுபெற்றார்கள், நீரும் அந்

ல சேர்ந்து அந்தச்சுனைத் தீர்த்தமாடினால் உமக்குவேண்டிய புத்திரர்களு
ராகுமென்று சொன்னார்.—எ-று. (சு)

மெனவனுரத்தமறைப்பு புரோகிதனுமெல்லியலநூற்று வருமீண்டி
டரவமலைபிடத்திற் குறித்தவறுதீர்த்தகரைக் குழக்கொண்டெய்தார்
டகையவேதியரும் தெய்வமகபுதசசிவ பூசைநாளு
டகையிற்புரிபவரு மாசிமொழிந்தருந்தவரோ மிடன்வந்தாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன வேதபுரோகிதனும் ராஜஸ்தீர்கள் நூறுபே
குகிரிதலாவது குறிப்பாகிய ஆளுஞ்சுனைத் தீர்த்தக்களையில் கூட்டமா
ந்தார்கள். அங்ஙன மேலோரான டெரியோர்களு, மறையோர்களுந் தெய்வ
ஐ சிவ பூசை வழுவாமல் தவஞ்செய்பவர்கள் அனைவரும் ஐதீர்த்தத்தொ
யதவமுனிவர்களுடனே வந்தார்கள்.—எ-று. (எ)

கீழ்புரோகிதரில்மறை வியந்தரதுவேதாங்கி யென்பான் ன்சொல்
தீர்த்தனைநீர் டித் தன்மசகாபனுஞ்சந்தர குமாரன்மூனும்
நகரன் தீகியநூறு மடவியருமுடனிருத்தி மகமாகஞ்செய்
ரக்கவறுசுனைமூழ்கி புயர்தேரர்க்கு மாதான முதவுகொறுவர்.

(இ-ள்.) மேன்மையான புரோகிதரில் வேதவேதமாகியாகிய சதுர்வேதாங்கி
ன்பவன் சொற்படியே தகைமையான சுனைகளில் தீர்த்தமாடி தன்மசகாஜ
பினை சுகிரகுமாரனும் மைதீட்டிய கபுகளமுதிப நூறுபெண்களுடன்வந்து
புரோகிதமேஷ்டியர்களுசெய்து ஆளுஞ்சுனைநீர்தத் துழை பெரியோர்களுக்கு
தானங்களுதவினான்.—எ-று. (அ)

தீர்த்தசெய்யவ.வோமத்தி னுயத்தருளுஞ்சுதையமுத மொருநூற்றான்
தீர்த்தடைவெண்ணகைநூறு மெல்லியலாருக்களித்த வேதவோமத்
தமுளவேதாங்கியெனும் தேசிகனப்படியருளச் சிறந்தநூறு
தகையத்துவிளங்கியு போலுதித்தார்வளர்ந்துலக மனனரானார்.

(இ-ள்.) தீர்த்தசெய்த புத்திரகாமேஷ்டியாக மாகுண்டடித்திலுதித்த சுதை
தீர்த்தை அன்னம்போன்ற நடையும் வெள்ளிய நகையுமுடைய ராஜஸ்தீர்கள்
பெண்களுக்கு கொடுத்தருளச்செய்து வேதமந்திரவோமம் உசிதமாகச்செ
முடித்த சதுர்வேதாயகிமென்னுந் தேசிகனுடைய கிருபையினாலே சிறப்புடை
ராஜன் நூறுபெயரிடத்திலும் மதோன்மத்தமான இளங்கன்றுகள்போலும் நூறு
பிராகள் பிறந்து வளரத்து உலகமன்னர்களுனாகார்.—எ-று. (க)

சுக்குதருணத்தபின்ன ரிலக்குறையி சாரண்யத் திருந்தோர்கேட்ப
னச்சுத்தகுமியிடைச்சொ லயபிகைபங் கடைந்தபிரா னகலாதோங்கப்
னச்சுத்தமுலைக்குறப்பெண் பொருந்துருகனி ருப்பவராப்பொருபயில்வேதக்
னச்சுத்தவத்தீர்த்தத் தனிவிகுது மகவுதவுங் கதையாதென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னபின்பு விளங்கிய கையசாரணிய
முனிவர்களனைவரும் கமலமுகிழ்போன்ற தனபாரமுல குயில்போன்ற மொழியை
முண்டைய அழகிய உமாதேவிக்குத்தமது வாமபாகங்கொடுத்த அர்த்தநாரீஸ்வரராக
வழங்குதருளிப் பிரியாமலுயர்ந்தோங்கித் தினைப்புணத்தில் மருவிய வள்ளிமணவாள
னை குமாரக்கடவுளும் விளங்கியிருக்கின்ற நாகுகிரியில் வேதமோதிய பெருமையு
டைய சூதமுனிவரே! அந்த ஆளுஞ்சுனைத் தீர்த்தத்தில் புத்திரசத்தானப்பெறு தருங்
தயாரதென்று முனிவர்கள் வினவிக்கேட்டார்கள்.—எ-று. (ஐ)

முனிவரவர்கேட்பவருட் சூதர்மொழிவாராறுய் முனைத்ததீர்த்தம்
கனிமுருகையரன்பயந்த வந்நாளிற்கார்த்திகைமங் கையர்கொங்கைக்கா
யினியவறுமுகமெய்தி யிறைவனருட்படிவளர்ந்த விகல்வேற்கந்தர்
துனியகலச்சூர்தடிந்து தோய்ந்தாறுமுகத்திதுக்குந் தொகைகண்டாய்

(இ-ள்.) முனிவர்களைக்கேட்கக் கிருபையுடைய சூதமுனிவர் சொல்லுகிற
அந்தக்கிருநாககிரியில் ஆறுகளை யொருசுனையாக உதித்த தீர்த்தம். கனிவாகப்.
மேஸ்வரன் கந்தசுவாமியைப் பெற்றநாளில் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலை
முண்ணவேண்டி ஆறுமுகவடிவுமாகி சிவனுடைய அருளினாலே வளர்ந்த லே
புத்தகடவுளால் தேவர்கள் துயரத்தீரச் சூரனைச் சங்கரித்த பாவதோஷம் நிவர்தி
யாகவந்து தீர்த்தமாகும்போது ஆறுமுகத்துக்குக் கணக்காக அவர் கிருபையினு
ஒருசுனையி லாறுகளை யாகும்படி விதித்தருளினார்.—எ-று.

கண்டமுதற்றொடங்கியது சண்முகதீர்த்தங்கொன்றுங் கழறலாகும்
புண்டரிகன்முதற்றேவர் புகுந்துதினமூழ்கியங்ஙனம் போற்றிநீங்கார்
பண்டருமாதவர்மடவார் படரகலமூழ்கினர்கள் பாங்கிலும்
திண்டலத்தின்கார்த்திகா தீர்த்தமென்றுஞ் செகமனைத்துஞ் செப்புமாதே.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் கண் மீண்டாக்கியதீர்த்தத்தை அன்றுமுதலாகச்
முகதீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லலாச்சுது. அத்தீர்த்தத்தில் பிரமதேவன் முதலான
வர்கள் புகுந்து தினமூழ்கி யங்ஙனம் சிவனைப்போற்றிசெய்து பிரியாமலிரு
னார்கள். முனிவர் பதிகனிகள ஆறுபேரும்வந்து தங்கள் துயரத்தீர மூழ்கினபடி
தினமையுடைய இந்தத்தலத்தில் கார்த்திகா தீர்த்தமென்றும் செகமெல்லாம்
ங்கிற்று.—எ-று.

அத்தீர்த்தப்பயனதனு லருளியதூற்றொருபால ரவனியான
வைத்தீசன் பதம்பரவ மன்னுவித்துமுருகனர்த்த னுரீசன்பேர்
முத்தியிலந்தணரால் மொழிவித்துச்சிவபூணு முறையும்பூட்டிச்
சத்திதுபின்னசத்தி தேவுணர்த்தித் தன்மசகன் நவமேற்கொண்டான்

(இ-ள்.) அந்தச்சண்முகதீர்த்த மகிமையினாலேவசித்த ராஜகுமாரர்கள் தூற்றொ
ருபேரும் இந்தமண்டலத்தைப்போற்றிசெய்து முருகவேள் அர்த்தநாரீஸ்வரரின் திரு
ப்பெயர்கள், முத்தீவளாக்கின்ற அதனை மறைமுனிவர்கள் வாக்கினாலே சாற்று
வித்து சிவபூணு முறைமையும்பூட்டி சத்து அசத்து இவ்விரண்டும் தெரியும்படி
அறிவுண்டாகி மக்களை அரசாளவைத்து தவமேற்கொண்டிருந்தான் தன்ம சக
ராஜன்.—எ-று. (31)

புரிந்தருள்சண்முகதீர்த்தம் புகுந்தாடிப்பணிப்பொருப்பிற் றவங்கூர்போதச்
தெரிந்துமங்கைபங்கையுஞ் சேர்வைசெய்துமுற்றியனுட் டெய்வலோகம்
புரிந்தனனப்பொழுதுமைந்தர் தூற்றொருவர்தந்தைக்கும் பயந்ததாய்க்கும்
விணாந்துபிதிர்க்கருமமுற்றி வெற்பிலிறையைத்தொழுது வியந்தாரவேந்தர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரஞ் சண்முக தீர்த்தத்தில்புகுந்து தீர்த்தமாகி நாககிரியில்
வாசமாகவிருந்து தவங்கள்செய்து ஞானோதயம்பெற்று உமையொருபாகையுஞ் சே
ர்வைசெய்தவனங்கி விரதமுற்றியநாளில் சொற்கலோகபதஞ்சேர்த்தான் தன்ம சக
ராசன், அப்போது பிள்ளைகள் தூற்றொருவரும்வந்து தங்கனைப்பெற்ற தந்தை, தாய்
இருவருக்கும் பிதிர்க்கருமங்கள் யாவுஞ்செய்து முகித்து நாககிரியில்வாளை இராஜ
குமாரர்கள் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (32)

ந்துபாணுக்குமிக்க வேலவறகும்னந்தகயிங் ஆரியமாக்கி
த்சிவபூஜைமுரு கேசருக்குநற்றிருநாள் நாசீசர்க்கு
திகழ் வேதாகமத்தின் வண்ணமிகத்திருவிழா வளங்களாகி
துதன்ம சகனூற்றி நெருவானப்பவிபுரப்ப நகரின்மீண்டார்.

(இ-ள்.) தோத்திரஞ்செய்த வணங்கிப் பாமேஸ்வரனுக்கும் வேலவருக்கும்
னக கயிங்கியங்கள்செய்த பத்தியாக சிவபூஜை கட்டளை நடத்துவரும்படி
பலித்து முருகருக்கும், நாகேஸ்வரருக்கும், வேதாகமப்படி திருவிழாநடத்தி வள
பாக நயப்பட்டுன சிவனருள்பெற்று தன்ம சகம நூற்றொருபெயர்களும் உல
கையாள மீண்டுபோய்த் தங்கள் நகரஞ்சேர்த்தார்கள்.—எ-று. (கரு)

ஓறைநாமந்தரித்த நூற்றொருவேந்தருநூற்றோர் வெற்புப்போலக்
ண்டகயவாலயமுங் கோபுரமும்மண்டபமு மகஞ்சூழ்சோலைச்
ண்டிகழவிபற்றினார் நூற்றொருவரில் முன்னுதித்தவந்தத்திறல்வேந்தற்குத்
ண்டிகுதிர்மணிமகுடஞ் சூட்டினர்செங்கோல்நெறித்தொல் புவியில்வா
[முந்தார்.

(இ-ள்.) இராஜ சமாரர்கள் சுவாமியினது பெயர்பெற்ற நூற்றொரு இராஜ
ராகளும், நூற்றொருமலைபோலத் திருக்கோபுரங்களுந் திருமதிலமண்டபங்க
ந்தச்சுவனப்பூஞ்சோலைகளும், மேன்மையாய்விளங்கச் சிவபுணணியங்கள்செ
சிவகிருபையினுலே நூற்றொருவரில் முன்பிறந்த திறமையுடைய இராஜனுக்
பிரபைபொருந்திய மகுடஞ்சூட்டினார்கள். செங்கோலிந் நெறிமுறைமையாக
ரட்சிசெய்து பூமண்டலத்தவ வாழ்நதிருந்தார்கள்.—எ-று. (கரு)

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகசருக்கம். நள-க்கு திருவிறுத்தம். கூஅடி.

சருவதீர்த்தச் சருக்கம்.

ர்த்தராஜனென்றொருபெயர்விளங்கிபுந் தீர்த்தசேகரனென்றும்
ர்த்தைகூறியசர்வவதீர்த்தந்தனை மன்னிடைநினைவானார்
ர்த்தநம்பிறவிப்பெருஞ் சூதகப் பெருங் கடல்கடந்தேகச்
சீர்த்தயங்கிய திருக்கயிலாயமே திருமனையெனவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தீர்த்தராஜனென்றும், தீர்த்தசேகரனென்றும், யாவருக்குஞ்சொல்லப்
பெயர்பெற்று விளங்கிய சர்வவதீர்த்தத்தை மனதிலநினைத்தவர்கள் மறுபிறவியா
ன பெருஞ்சூதகப் பவக்கடலைக்கடந்து சென்மசாபல்லியமாகி வளமையுடைய ஸ்ரீ
தைலாசமே திருவிடாகச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (க)

அன்னதுத்தார்க்கிட்டிறந்தமைவுற வழகியசெழுந்தீர்த்த
மன்னெறிப்படவுணத்தன மதனிடைமுறைமுறை யுறமூழ்கிற்
பின்னவன்சுலப்பாதகயிலக்கசென் மந்தனிற் பெரிதோங்கி
மன்னுகின்றவெந் துயரறுஞ் சிவன்பதம் வாழ்வினுக்குரித்தாவார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வதீர்த்தம் வடசீழ்ப்பாரிசத்தின் அமைவாக அழகுபொருந்தி
யிருப்பது செழுமையுடைய தீர்த்தமசுமைகள், நெறிமுறைமையாகச் சொன்னோமே

யவற்றையெல்லாம் வரிசைவரிசையாக மூழ்கினபின்பு சருவதீர்த்தத்தில் மூழ் வர்கள் கொலைபாதக்களெல்லாந்தீர்த்த லட்சுமீசென்மங்களிலும் பெருமை! ரோக்கி வெவ்வித துயரங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிச் சிவன்பதத்திற்சேர்ந்து மூத்திருப்பதற்கு மிகவும் உரியவர்களாவார்கள்.—எ-று.

என்றுரைத்தபின் குதனாமாதரை யிருடிகளாலோருந் தன்றுரைப்புனற்சர்வவதீர்த்தத்தினிற் றதை மையைவிரித்தோதென் றொன்றுரைத்தனர்சவுனகர்கேட்டியென் னொண்மறைத்துறைச்சுதர் குன்றிடாவகைகூறினரயானது கூறுவன்சிலுகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூசமுனிவர் சொல்லச்சேட்ட மாதவரான முனிவ ள் அனைவோரும் குளிர்ந்த புனலுடைய சர்வவதீர்த்தத்தின் தகைமையை வி. அச் சொல்லுமையாவென்றுகேட்டது அப்படியே சவுனகமாதிரி முனிவர்களே கே மிள்களென்று வேதநெறிமுறைமையுடைய சூசமுனிவர் குன்றுதலில்லாமற் றெல்லியருளினார். அப்படியே உலகத்தார் கேட்கும்படியாகச்சொல்லும் புராண கள்.—எ-று.

கவுரிபங்கினன்களிந்துறையசலமே கவுரிபங்கினனேறும் பவுரிவண்புனற்சர்வவதீர்த்தத்திருப் பச்சைமால்வடிவென்று மிஷுனாதன்னிலோர் பெருமற்றெண்ணுவார்க் கிகபரமிரண்டெய்தி யவுரியாடையன் ஆட்கவாடைய னருட்பதத்தோடவாரால.

(இ-ள்.) உமையொருபாக ரொழந்தருளிய, கிரியே! உமையொருபாகொன்று சர்வ தோஷங்களைத் தாக்கின்ற, வள்ளிய புனலுடைய சர்வவ தீர்த்தம் நீலவே. வுண திருமால் வடிவென்று, சொல்லிய வேத வாக்கியங்களைப் பேதகமில்லா மனத்தையுடையவர்களுக்கெல்லாம் இகபரசாதக பலன் பெற்றுவாழ்த்து, பின்பு லியுரியாடையான சிவன்பதமும், பொன்னுடையவான விஷ்ணுபதமும் அ கிரகப்படி சேர்வார்கள்.—எ-று

கெங்கையச்சுதன் வடிவுதன்கெங்கையே கீசன்மாழாடக்காரத்தை சங்குசக்கரன்சங்கரனெனவிரு தகையலவதுகேண்மி னெங்குமாலுறைநெய்யென பூமரு வெனத்திலநெய்ப்போலத் தங்குபாங்கறிந்தொன்றெனுங்கங்கையைச் சர்வவதீர்த்தமதாரும்.

(இ-ள்.) கெங்காநதியே! விஷ்ணுவடிவமாகும். அதன லந்த கெங்கை யொரு பொருளான பரமேஸ்வரனிறுமுடியில் பெண்ணுருவமாக அமர்ந்து சங்குசக்க, பாணியென்றும், சங்கரனென்றும் இரண்டு தகைமைப்பொருளல்ல. அவைகேண்மிசீ கள் யெங்குமபரவீற் கலந்திருக்கும்நெய்ப்போலும், பூவினமணம்போலுமென்ற மெ ண்ணெயும்போலும் தங்கிக் கலந்திருக்கிற பான்மையால் அறிந்தணர்ந்துபெரியோர் களொன்றென வெண்ணுவார்கள். ஆகையால், கங்கையே சர்வவதீர்த்தம்.—எ-று, 6

சருவதீர்த்தமென்றொருபெயரொடுத்தான் சருவமா நதிவிண்ணின் சருவதீர்த்தம்வந்தாடவும்ன்னவர் தங்கள்வெம்பிறப்பாய சருவதீமையைத்தணிப்பவும்பணியலைத் தடத் துறற்றட்டமாகிச் சருவரூபமாய்ச் சருவதன்மங்களாய்த் தழைத்ததன்வட்டிழ்பால்.

(இ-ள்.) சர்வதீர்த்தமென்றொரு பெயர்விளங்கத்தக்கதாகச் சிவன்கிருபையி லே சர்வவமாகுகளும், விண்ணுலகத்தில் சர்வவதீர்த்தம்களும் வந்து தீர்த்தமாடவுந் இந்த மண்டலத்தாரகளுடைய வெய்யுறப்பென்னுஞ் சர்வவதீமைகளையுந் தணிப்ப

வுந் திருநாகிகியின் தீர்த்தங்களில் மேன்மையாயித் தீர்த்தமாடிச் சர்வவருபமாய்
வபுண்ணியங்களாய்க் கிரியின் வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் தழைத்திருக்கின்றது. ()

தீர்த்தமீதாடியபலனதிற மருதலால் நவதீர்த்தம்
பிடந்தமக் கெனத்தினம் டருதலால் சகலபாதகதிமை
வினைத்துய ரகற்றலாற்பண்ணலை யுச்சியுத்தரகீழ்பால்
கசனைக்குரும்பெரியவர்சருவதீர்த் தப்பெயர்பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்) சருவதீர்த்தங்களிலுந் தீர்த்தமாடிய பலனெல்லாம் இந்த சர்வவதீர்த்த
தீர்த்தமபடியால் உலகத்தில் நவதீர்த்தங்களும் புகலிடம் தமசகிதவென்று தன
முந்து தோய்வதால் சகலபாதகத்திமைகளு, பூழ்வினைத்துயரங்களுந் தீர்க்கின்ற
யாலும், நாகிகியுச்சிக்கும், வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் விளங்கியிருக்குஞ் சுணைக்கும் ந
பெரியோர்கள் சர்வவதீர்த்தமென்னும் பெயர்சொன்னார்கள்.—எ-று. (௭)

ன்றுபத்துடன் மூன்றுகோடிச்சுனை முறைமுறைமுதற்றேவ
ன்றுதங்க ளர்ச்சுனையினுஞ்சுனையெலாம் விதித்தார்பின்
ற்றனிப்பொருட் பணிமலைத்தலத்தினிற் சகலதீர்த்தமுமொன்றாய்த்
ற்றுறுத்தனவமர்யாவரு மதிற் றேய்ந்தரன்பணி கூர்ந்தார்.

(இ-ள்) முப்பத்தமூன்றுகோடி தீர்த்தங்களு முறைமுறையே, முதலாகத் தே
வன் இயற்கையாய்த் தங்கள் தங்கள் அர்ச்சுனைவியினால் சகல தீர்த்தங்களையும்
த்தாரர்கள். பின்பு தான் நனிப்பொருளென்றும் நாகிகிதலத்தில் சகலதீர்த்தங்களு
ன்றாய்த் தோண்டுவதாகியுறும்படிச் செய்தமைதாரர்கள். அதனில் தேவர்கள்
ரும் தீர்த்தமாடிச் சிவபூஜைடணிவிடைகள் செய்துகளிகூர்ந்திருந்தார்கள்.—எ-று

தவர்க்குழாம் மறைபவர்திருக்குழாம் மாநிலநர்யாரும்
பரதமுற்றவன் வந்துநாகத்தனிப் பொருப்பினைவலமாக
நாதரித்துமச்சுனையனந்தங்களி னுடியபுறகாகக்
காதையம்பதிகுலவியசருவதீர்த் தத்தினிற்குளிப்பாரால்.

(இ-ள்) மாதவர்கூட்டங்களும் வேதியர்கூட்டங்களும் மண்டலத்தில் மனிதர்க
ளனைவருஞ் சிவஞானபோதமுற் றங்ஙனம் வந்து திருநாகிகிபை வலமாகச் சுற்
றி நமஸ்கரித்து அன்புடனே யந்தச்சுனைகள் அனைந் தீர்த்தங்களிலுந் தீர்த்தமாடி
பின் கோதை நகர்குலாவிய சர்வவதீர்த்தத்தில் குளிப்பாரர்களாக.—எ-று. (௯)

இத்தவந்தீர்த்தமதாகிய வெழிற்சுனைதனில்மூழ்கி
வந்துவந்தனைமுற்றிராதொருபுற மணந்தபாகனைவெற்கைக்
கந்தனைத்துணைகூற்புமந்தனைக் கைதொழுதாரஞ்செய்து
நின்றையாலுயர்தென்புலத்தவர்கடன் செய்வதுசெயலென்றார்.

(இ-ள்) அப்படி அழகிய தீர்த்தமாடிச் சர்வவதீர்த்தத்தில் யாவரும்வந்துமூழ்கி
யந்தனை வழிபடுசெய்து உமையிடப்பாகங்கலந்த அர்த்தநாரீஸ்வரன் வேல்பிடித்
தகைகளையுடைய கந்தசாயி இவர்கள் பாதாரவிந்தங்களைக் கைதொழுதுபோற்
றிக் தன்மதானங்கள்செய்து மனோகரமிருாத தென்புலத்தாரான பிதிர்கள் கட
ன் மூடிப்பது விதிமுறைமையென்று குதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௧௦)

இப்பெருந்தட் தீர்த்தமுற்றிருந்ததம் பிடத்தினில்கினைந்தாடி
வப்பெரும்புனலேனும்பவத்தினை யெளிதினிற்கருமென்று

மெய்ப்பெண்துலாரொழிப்பனவென்றும் விரமலனன்புளரொன்று
மொப்பிலாமறைச்சூதரன்றோதின ருணாப்பத்தற்களிதன்றே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பெருமைபான சர்வவதித்தத்தை யாதாமொருவர் கூ
ருந்திருக்கும் தலங்களிலுண்டாகியிருந்த ஜலங்கள் விவதவானுதும் அதவே
வதித்தமென்று சினைததுத் தீர்த்தமாடினார்களால், அந்தப்பலன்களை யெளிதிற்
டுக்குமென்றும் அவரவ ருடம்பில் பெரிய வினைத்தயாரங்கள் திருமென்றும், சிவ
கண்புடையவர்களென்றுத் தமக்கொப்பில்லாத வேதியரான சூதமுனிவ ராதி
சொன்னார். அதன்மகிமைஷயித் சொல்லுதற்கென்றால்.—எ-று.

திண்டிணர்பலன்செங்கையுட்கொண்டபேர் செய்பலனதன்மூழ்கி
லீண்டிணர்பல னதனிடைப்புண்ணிய மியற்றினர்பலன்யாவு
மீண்டினுமனத்தெண்ணியிதெனவுரைத் திடவொணத்தனபாரம்
சேண்டரும்பிறைச் சென்னியலாலொரு தெய்வமேயறியாரால்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வவதித்தத்தைப் பரிசித்தவர்கள்பலனுத், செவ்வியு ல
ளிவெடுத்து உட்கொண்டவர்கள்பலனும், அதில் தீர்த்தமாடவென்று வந்துசே
வர்கள்பலனும், மூழ்கினவர்கள்பலனும் அவ்வனத் தாம்மதானங்கள் செய்தவர்கள்
னும் இவையாவும் இவ்வாறென்று நமது மனத்தில் யெண்ணிச் சொல்லவொண்
து. அதன் பெருமையை, யோக்கிய விளம்பிறையைத்திரித்த முடியழகிய பாபே
வரன்பாதமேயறிய வேறொரு தேவாகளும் அறியார்கள்.—எ-று. (10)

சருவதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் ௩௮-க்கு திருவிருத்தம். 4000.

தீர்த்தநிலைச் சருக்கம்.

இங்கிரன்றிரு தீர்த்தமிந் திரன்றிசை யிந்திரன்றிசைகாட்டு
முந்துபாவகன் தீர்த்தமக்கினித்திசை யுறுவினைபல தீய்க்குஞ்
சின்தைகூர்யம் தீர்த்தமத் திசைகனத் தாயுவின் சிறப்பாக்கும்
பந்தமாரிரு திச்சுணையத்திசை பகைத்தவர்பகைமாற்றும்.

(இ-ள்.) கிழக்குத்திசையி லிங்கிரதீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கின லீங்கிரபோச
பலனுடையம். தென்மேற்குத்திசை அக்கினிதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் பல
பல வினைகூடியத் தீர்த்தம். தெற்குத்திசையில யமன்தீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கி
னாலவர்க்குச் சிறப்பாகிய ஆபுகவீர்த்திக்கும். தென்மேற்குத்திசையில் இருதி தீர்த்தமி
ருக்கும், அதில் மூழ்கினால் பகைத்துக்கொண்டவர் பகையை மாற்றிவிக்கும். எ-று. (1)

வருணதீர்த்தமத் திசையெலாம் வரன்முழைப்பொழிவாக்கும்
விரவுவாயுவின் தீர்த்தமும்பபடி விதித்தவர்க்குழிர்காட்டுங்
குரவார்க்குமவடக் குபேரதீர்த்தத்தனக் குவைதருவடகீழ்ப்பால்
நரர்வணங்கு மீசானதீர்த்தம்பல பலநலந்தருமேலோய்.

மேற்குத்திசையில் வருணதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் அவர்களிருக்கின
ற திசைகளெல்லாம் நல்லமழைவளஞ்சாரக்கும், வடமேற்குத்திசையில் வாயுவதீர்த்தமி

அகில்மூழ்கினால் யிறந்தவர்களுக் குயிர்கொடுக்கும், வடக்குத்தசையில் கு
தீர்த்தமிருக்கும் அகில் மூழ்கினால் அவர்களுக்குத் திரவியகருவித் தலுண்டாகும்.
மூழ்குத்தித்தில் ஈசானதீர்த்தமிருக்கும், அகில்மூழ்கினால் பலாண்மையுந்தரும்.
கனையென்று குசமுனிவர்கொன்னார்.—எ-று. (உ)

ருவில் சூரியன் றருகனைச் சூரிய புட்கராணித்தீர்த்தம்
ருவவெம்பிணி குட்டமென் பனவெலாம் விடவருடருஞ்சோமன்
தருக்கனை சந்திரபுட்கராணி மபெயர்தனைப்பூணும
குமாருதந்தருஞ் சுரம்சிடம் பாடோகியதாமால்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சூரியனுண்டாககியகனை சூரியபுட்கராணி தீர்த்தமென்று
யாசாய விளங்கியிருக்கும். அகில் மூழ்கினவர்களுக்குப் பயனகரமான வெவவி
பீடை குட்டமுதலாகிய சகலரோகங்களுந்தீரும், சாதினுண்டாககிய கனை
புட்கராணி தீர்த்தமென்றும்பெயராய் விளங்கியிருக்கும். அகில் மூழ்கினவாக
கு அமுதபானஞ் செய்ததுபோலும் கொடிதாகிய சுரங்கனும், விஷங்கனும்,
பொடிப்போகும்.—எ-று. (க)

மதீர்த்தமப்பங்கயத்திருவிடப் பதிமதிபுனைவோனைக்
புறாணி தனைத்தினைக்கைதொழும் கனிவுறத்தவஞ்செய்யும்
திற்புரீப்புருந்தாடினார் நினைத்தன புரக்குமாவருள்புட்டு
புருந்தலை முறையெலாந்தனக்குவை மனக்கவையறச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பதிமதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம் அது பகையதிறுவாய் வட்சமிதே
ருபயாலுண்டாககியது. அந்த வட்சமியானவன பரமேஸ்வரனையும், உமாதே
வியும், தினந்தினன் எனிவுடனே தெழுதுவனங்கித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற
அழகிய வட்சமிதீர்த்தத்தில சூழ்கினவர்கள் நினைத்தகாரியங் கடிவரக கருணை
புதுரட்சிக்கும், விஷனுக்கடாக்ஷம் பெறுவார்கள். அவர்கள் தலைமுறையெலலா
தனைக் குவித்துண்டாகிச் சற்றுஞ் சிந்தையிலலாமல் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (ச)

ககன்னியர் தருந்திருத்தீர்த்தமா சத்தியுந்தவப்பேறு
க்தவஸ்யமுந் தருமெழுமுனிவார் விரவியபெய்தீர்த்த,
தியோகமோடாகமமுறைவே தாந்த சித்தியுமாக்குஞ்
தனமது சத்திருடித்தடர் தீர்த்தமென்றுணாசாற்றும்.

(இ-ள்.) சத்தகன்னிகளுண்டாககிய திருத்தீர்த்தம், பிரசித்தியாய விளங்கியிருக்
அகில்மூழ்கினால் அதிக சத்துவமுந், தபோபலனும், வசியங்களு மெனிலுண்டா
கும். எழுமுனிவர்கள் செய்ததீர்த்தம் பிரசித்தியாய விளங்கியிருக்கும். அகில்
மூழ்கினால் வேதாகமமுறை தெரிதின்றவறியும், வேதாதகசத்தியும், யோகசத்தியும்
மூசத்தியுக்கொடுக்கும். அதற்குப்பெயர் சித்திகளையுடைய சத்தவீரமுடியர் தீர்த்தமெ
ன்று மேனுவல்களெல்லாம்.—எ-று. (ரு)

இராமதீர்த்தமென் றொருதிருத்தீர்த்தம் தெண்ணிலிபதஞ் சேர்க்கும்
பிராவின் துதநாரகப்பிரமந்தனைப் பயக்குமப்பதங்கூட்டு
பிராவணப்பகை தடிந்துசா எனியுடனிராமனுதனைத்தாபித்
தாரமலைப்பர மனைப்பணிந் தன்றுகண்டருளிய கனையாமல்.

(இ-ள்.) இராமதீர்த்தமென் றொரு திருத்தீர்த்தம். அதுவந்த வரலாறு யாதென்
இராவணனைச்சங்கரிசது இராமர் சீதாதேவியுடன்வந்து சேதுவி் விராம லிங்
கனைத்தகரித்துப் பூணுசெய்து பின்பு திருநாககிரியிலவந்து நாகேஸ்வரனைக்கண்டு

பணிந்த தோத்திரஞ்செய்து உண்டாக்கியதீர்த்தம், அதிலுழங்கினால் அவர்கட்
ருக தாரகப்பிரமபோதசமுஞ் சிவலோகப்பலனுந் சிவசாயுச்சியமும் பெற்று
வார்கள்.—ஏ-று.

மயேந்திரச்சுனை யொன்றுளவதுமயன் மலைப்புயலிலங்கேசன்
வியந்ததம்பதி யனுமர்தீவிளைத்ததை வியல்பற வழித்ததைக்காக்க
நயந்துரைத்தொரு கணத்திலொன் றன்னிது நன்கியற்றுதற்காகிப்
பயந்துவந்து செங்கோடரைப்பணிந்தநாட் பயந்த தண்சுனைதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) மயேந்திரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தம் பிரசித்தியாய் விளங்கியிருக்
கலையோலும் புயங்களைபுடைய விராவணைநீருந்த இலங்காபுரிமுழுதும் அனு
தியிட்டு அழிந்தநகரத்தை நயப்பாக நினைப்பினாலும், வசனத்தினாலும் முண்டே
ஒரு நொடிப்பொழுதில் அழகுபெற வுண்டாக்கும்பொருட்டு, மயனுனவன் மி
வன்புடனே செங்கோட்டகரரைக்கண்டு செரிசித்துவணங்கி சுவாமிகுருபையி
லே சிருஷ்டிக்குஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டநாளில் உண்டாக்கியது
ந்த சுனைதீர்த்தம்.—ஏ-று.

அம் மயேந்திரச்சுனைபடி பவரினைத்தனமுடித்தருளாக்கும்
விமலசுத்திர விசித்திரத்தொழில்பல விளைத்திடு மதற்கப்பாற்
செம்மலாயசாம்புவச்சுனை யதிற்சில வெண்ணின்னின்ன மூழ்கும்
மம்மஞானமுமதிவித மறையும்பே ராண்மை யுந்தருந்தோயந்தால்.

(இ-ள்.) மயேந்திர தீர்த்தச்சுனையில்படிந்து மூழ்கினவர்களுக்கு நினைத்ததெ
ல்லாம் கைகூடிவரும். சகல சித்தியும்பலிக்கும். விசித்திரத்தொழில்களெல்லாம் அ
செயலாயுண்டாகி விர்த்திக்கும். அதற்கப்பறம் அறிவையுடைய சாம்புவன்செய்தீர்
தம், சாம்புவதீர்த்தமென்றுபெயராய் விளங்கியிருக்கும். அதிற்சில கரையினங்க
நின்னின்னம் வந்துமூழ்கும். அந்தச்சுனையில் மூழ்கினவர்களுக்கு ஆண்மைப்பெ
மை அதிர்ச்சியமான வேதாந்த மெய்ஞ்ஞானவறிவுண்டாய்ப் பேரின்பமுத்தியுந்
டைக்கும்.—ஏ-று.

தீர்த்தவன்னிலை செப்புவர் மால்சுனைச் சிவாலயக் குடக்கம்மேற்
கார்த்தபங்கயத் தீர்த்தமவ்விடைவரு ணன் சுனையதன்மேல்பா
லேர்த்த சத்தகன்னியர் சுனைசந்திர புட்கரணியுமேல்பாற்
றுர்த்தடம் புனலிதன் குடவதற்குள சத்தமாரிவித் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) இனிஇவ்வாறு மகிமைவிளங்கித் தீர்த்தங்களிருக்கும் நிலைகளைச்சொல்
லுகிறோம். சிவன் சன்னதிக்கு மேற்குப் புறத்திலிருப்பது விஷ்ணுதீர்த்தம். அதற்கு
மேற்காகவருப்பது செங்கமலத்தீர்த்தம். அதற்கு மேற்காகத்தலிலிருப்பது வரு
ணதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாரசித்திலிருப்பது சத்தகன்னியாதீர்த்தம். அதற்கு மேற்
காகவருப்பது சந்திரபுட்கரணதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாகத்திலிருப்பது சத்தமலா
வருவிதீர்த்தம்.—ஏ-று.

(௯)

ஆதிகோவிலின் கிழக்கு நாகச்சுனை யதன்கிழக்கறுதீர்த்த
மீதுவாண தீர்த்தம்குமான்சுனை விசாலம்புறங்கீழ்பா
லோதுமிச்சுனைக் கோர்குனைத் தூர மாதபன்றரு முயாதீர்த்தம்
காதலீர்தன் றென்கிழக்காகுந் காளிதந்தருடர்த்தம்.

(இ-ள்) ஆசீமாத்நியாகிய சுவாமி கோவிலுக்கும் கிழக்குப்புறமிருப்பது நாகதி
ர்த்தம். அதற்குக் கிழக்காகவருப்பது சுனமூர்தீர்த்தம். அதற்கு மேலேயிருப்பது

தீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே சிலதூரத்திலிருப்பது குமாரதீர்த்தம். அதற்குங்
கே ஒரு அம்பினாரத்திலிருப்பது சூரியபுட்ரோணிதீர்த்தம். அதற்குக் தென்கி
கவிருப்பது காளிதீர்த்தம் —௭-ஹ (௧)

தற்குமோர்களைத் தூரமக்கோணிச்சுனை வடக்கப்பனருமீர்த்த
ற்கான்ற்றிருச் சுற்றுளாயிதன்வடக் கிந்திரன் தீர்த்தீர்த்தம்
த்த கீழ்மயேந் திரமதன்கீழிதீர்த்தம் புவச்சுனையதன்கீழா
த்தனக்குப்பொன் சுனைவட கீழ்க்கெய்து மைங்கானதுதீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்காளிதீர்த்தத்துக்குந் தென்கிழக்காக ஓரம்பிதூரத்திலிருப்பது
கிளிதீர்த்தம். அதுநிற்க சிவன் கோவிலுக்கு வடக்குப்புறம் திரும்பிற் சுற்றுக்கு
கவிருப்பது பிரமதீர்த்தம். அகற்கு வடக்காகவிருப்பது இந்திரதீர்த்தம். அதற்குங்
கவிருப்பது மயேங்கிதீர்த்தம். அதற்குங் கோவிலிருப்பது சார்புவதீர்த்தம். அதற்
கோவிலிருப்பது குபேரதீர்த்தம். அவைநிற்க சுவரமி கோவிலுக்கு வடகிழாருப்
பிலிருப்பது கணபதிதீர்த்தம் —௭-ஹ. (௧௧)

ானதீர்த்தத்தி னகெகம்பா நதி யதற்கயல்பவநாச
னீதன்கிழக் கிற்சிவதீர்த்தமிய் வரபுனற் கிழக்காகத்
னலந்தரு சருவதீர்த்தமுந்தன்ம தீர்த்தமு மதன்றற்கி
ன்னுமிங்கிதன் கீழ்வயிரவச்சுனை யெனுங்குநிருத் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்கணபதிதீர்த்தத்துக்குப் பக்கமாகவிருப்பது அம்பாநதிதீர்த்தம்
ற்குக்கிழக்குப் பக்கமாகவிருப்பது சிவதீர்த்தம் அதற்குக் கிழக்காகவிருப்பது சரு
தீர்த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது தன்மதீர்த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது வயிரவ
தீர்த்தம். —௭-ஹ. (௧௨)

வடகிழக்கினி னடிமலையதிலொரு நிறைதரு மலர்தீர்த்தம்
வடவுக்கையும் யமுனையுஞ் சாஸ்வதி நதியும் கவண்டோன்று
மிடமிதற்குமே ரீசன்வாவிப்புன லிதற்கோ ரம்பிடுதூரங்
கடவுள் பாற்சுனை யதன்குடக் காவருள் காமதேனுவின் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) திருக்கோவிலுக்கு வடகிழக்குப்புகும் அடிமலையில ஓரொழுக்காக
றநிறையர் யிருப்பது கங்கை, யமுனை, சாஸ்வதியென்று மூன்றுதீர்த்தம் விளங்
தோன்றும். அதற்குமேலிருப்பது ஈசானதீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே ஒரு அம்
னாரத்தி லிருப்பது பாற்சுனைதீர்த்தம். ஈசானதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாரிசத்தி
ப்பது நெய்வப்பசு வுதவிய காமதேனுதீர்த்தம். —௭-ஹ. (௧௩)

தீர்த்த நிலைச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் நூ-சரு நிருவிருத்தம். ௧௦௩௩.

சிங்கவன்மர் சருக்கம்.

வேதவியாசர் விளம்பின வெல்லரஞ்
குதர் பகர்த்தனர் துறவினருட்கொண்
டதுவிடக்கதி யினிதிலை முனிவோர்
நாதபிழைத்தன மெனவுரைநில்வார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் வேதவியாசர்சொன்ன புராணகதையனைத்தும் முறை
பாகச் சூதமுனிவாசொன்னார். சொன்னவற்றையெல்லாம் முனிவர்களேகேட்டு

சூடக வங்கையர் சு நதி யிசைப்பார்
நீடகர் விஞ்சையர் வஞ்ச ரெகிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தி லரங்கமண்டபத்தினும் பாடகம்பொருந்திய பாதங்க
டய ரம்பாழிகள் அனேக விசுத்திரமான நிரத்தனஞ்செய்வார்கள். சூடகம்
ந்திய கையழிய சிலபெண்கள் சித்திரமண்டபங்களில் வாசிரும் வீணை
வகளைக்கேட்டு விஞ்சையர்களி மனதுருகி மோகிப்பார்கள்.—எ-று. (சு)

வரைபொரு மரூட மணித்தல மீதே
தரைபொரு மங்கையர் தம்விளையாட்டா
நிரைபொரு கந்துகம் நீள்மதியைப்போய்
மரைமுக மென்றனர் வடுவென நகுமால்.

(இ-ள்.) மலைபோலு முயர்ந்த மாடமாளிகையில் பூலோக மங்கையர்கள் விளை
ரத்தினமணிபந்தங்கள் சந்திரமண்டலத்தைத்தாகி அங்கனம்வருகின்ற
சசந்திரனைப்பார்த்து ஸ்ரீ சனகசுருடைய முகத்துக்கு ஒப்பெனது மேலோர்
பசால்வார்கள். ஆ-ஆ! இதில் களங்கமிருக்குதென்று நகை துப் பழிப்பதுபோ
பிரகாசிக்கும்.—எ-று. (சு)

சித்திரமுத்தொளி சிந்திய பந்து
கைத்தலம் வந்த கவினகதிர் மதியம்
வத்திர மொத்தில வடுவற வவர்பா
லத்திரமுறுகை யடையென லாமால்.

(இ-ள்.) சித்திரமெழுதி யலங்கரித்த மேநிலைளில் சிலபெண்கள் விளையாட்
முத்துமணிகளாற்செய்த அழகிய பந்தடிக்கும்போது எவ்வி மேலெட்டு மீண்டு
யாத பந்துகள் அந்தப்பெண்கள் கையில்தவருதேர்தலு. குளிர்ந்த நிலவானது கதி
ளேவந்து உங்கள் முகத்துக்கு ஒப்பாகாததால் அதன்களங்க மறுப்படியாக
ர்கள் கைசேர்ந்து அடைக்கலம் புகுந்ததுபோலும்.—எ-று. (அ)

இரேவைநதிப்புன லின்விளையாட்டின்
பாவையரைக் கண்டப்பனிமொழியார்
தர்வுநதிப்பொரு டீனையெதிர் நலகிப்
புவலர் தாளிற் போடுவகினைகீர்

(இ-ள்.) பிள்ளை சிலபெண்கள் அந்நகரஞ்சூழ்ந்த ரேவைநதிச்சலத்தில்
யித்து விளைய மீம்போது ஆலக் கணிகையர்கள் நதிப்பொருளை யெதிரவைத்து
ணயருவதுபோலும், புட்பங்களையும், பெண்மணிகளையும் கொண்டுவந்து விளையா
ம்பெண்கள் கால்களிற் போடாநிற்கும் நதி நீர்த்தினாயினார்கள்.—எ-று. (சு)

குங்கும சந்தனம் வண்கரை சூழமுந்த
மங்கையர் தங்கள் மணைரோடோடு
யிங்கித் மன்மத னிரதியொடேகி
யங்கவை கண்டுத் துண்மை வெறுப்பான்.

(இ-ள்.) குங்குமகலப்பந்தியிர்ந்த ஸ்ரீ சனங்கடெல்லாக தங்கள் தங்கள் பிரா
நாயகரோடு கூடிப்பிரியாமல் நீராம்பவர்கள், அவர்க ளிங்கிதமான அழகும் பிரி
யுண்மையும்கண்டு மன்மதவேள் இரதிதேவியுடனே அங்கனஞ்சென்று திகைத்
கின்று தன்னுடைய ஆண்மையை வெறுப்பான்.—எ-று. (ஐ)

சோலைகள்வானந் தொடநிமிரடைவின்
காலையு மாலையு மிநதுவுங் கர்ணை
ராலையதிபமு மாரமுமணியுப்
ஞரலம் விளக்குவ நன்கதி றொளியால்.

(இ-ள்.) அந்த நகர்க்குமுந்த கறபகச்சோலைகள் அண்டத்தையளாலி நிம்
தோங்கிச் செறிந்திருக்கின்ற நீங்காத நிழல்களோற காலைப்போது மாலைப்போது
சந்திர சூரியப் பிரபைகளும் கண்டறியாகள. தேவாலயங்களில் விளங்கிய
வொளிகளும், முத்தாரங்களும், மாணிக்கமணிகளும், பூமியில சுடர்விளக்கக் கதி
ரபை பொருந்தியது.—எ.று. (10)

ஆரமு மாரமு மாரமு நிறையும்
பாரமும் பாரமும் பைங்கடை காட்டும்
கோரமுந் கோரமுந் கொற்றவறோ
வீரமும் வீரமும் வெம்புபவ காட்டும்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தில் ஆரமாகிய முத்துமணிகளும், ஆரமாகிய சந்தனச்
செடிகளும், ஆரமாகிய மணிமாலைகளும், எங்கும் நிறைந்திருக்கும். பாரமாகிய து
நிறைந்த தூசுருளும், பாரமாகிய பலபொருள் வியாபாரங்களு, மழகிய அக்காய
கடைகளையெதிலும் விளங்கியிருக்கும் கோரமாகிய ஆண்மையுடனே, கோரம
ய குதிரைகள் மேற்கொண்டு வீதிகள்தோறும் உலரவிவருவார்கள. அரசர்
கள் வீரமாகிய சவுரியமும், வீரமாகிய வெற்றிகளும் விளங்கும் மன்னவா புய
ளில்.—எ.று. (11)

இவ்வளமேவு செயங்கல விறைவன்
அயவனமேவிய சூரிய குலமன்
கைவளமேவிய காரினை கொண்டோன்
மைவள மேவிய மால்சுங்கவன்மன்.

(இ-ள்) இப்படி வளமைபொருந்தி யழகிய செயங்கல நகரினிராஜனான
இத்திரபோக வளமைபெற்ற சூரிய குலவசிதன் பொழிகின்ற மேகம்போலும், பொ
டானின்ற தீயாகக் கைகளையுடையவன் நீலமேக வண்ணனான வீஷ்ணுமூர்த்த
யைப்போலும், அழகுடையவன் சிங்கவன்மராஜன்.—எ.று. (12)

நீதியினுலர சர்நெறி முறையால்
வேதபுராண வியன்றொழில் முறையால்
மாதருமப்பெயர் மிதமக மதனால்
மேதினியிற்பொரு விலன் றிற லுடையோன்.

(இ-ள்) நீதியினுலர ஸர்நெறி முறைமையாலும், வேதாகமபுராண வித்தியா
கோஷமையினாலும், உத்தமசனங்களுக்குத் தானதர்மங்கள் செய்வதினாலும், யாக
கள், வேள்விகள், நிறைவேறச் செய்வதினாலும், ஆண்மையினாலு மிந்தப் பூமண்ட
லத்தில் ஒருவருந் தனக்கொப்பில்லாதவன வீரபரக்கிரமத்தையுடைய அந்த
சிங்க உன்மராஜன் —எ.று. (13)

மூவிரு மன்னரில் முன்னவனன்னோன்
காவலினுரியவை காவலர் தொழிலால்

மாவருகானக மாவின்மீண்ட
வேவரும் வேட்டையி லேகுத் லுற்றான்.

((இ-ள்.) ஆறுவகைச் சக்கரவாத்திகளிலு முதன்மையான சிங்கவன்ம ரா
இந்ரப் பூமணடலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்து ரட்சிப்பது காவலராசிய இரா
தொழின்முறைமையானபடியால் உலகத்தில் புலி, கரடி முதலான துஷ்ட
யுக்களா லுபத்திரமிருந்தபடியினாலே சொல்லுதற்கரிய மிருகவேட்டையாடச்
செய்த பரிவாரத்தினே புறப்பட்டுப்போவதற்கு யெத்தனித்தான்.—எ-று. (100)

காளகமுட்டிய காளுடைகொண்டான்
ஞளமுடியும்பொன் றுவர்த்துகில் வேயந்தான்
தாளடிபாதுகை சன்மம்விசித்தான்
வீணாமீது வியன்படை சோத்தான்.

((இ-ள்.) வச்சிர கவசந்தரித்துச், சொன்னமுடிசூட்டிச், சிவந்த பட்டாடையு
ரத்தினக்கச்சைசூட்டிச், கால்களில் வீரக்கழல்பூட்டி, தோற்சுவரே தோட்டிமு
யிடையி லுடைவாள்கட்டி, கைகளில் மேலான வில்பிடித்து, முதகி லம்புறத்
தியுங் கட்டினான்.—எ-று. (101)

வெளியிடை வேல்வதொ ரிவுளியும் வெகோன்
றளியவை யெதிருதிர் தாண்டவோர் மாவு
மளிரடுபாந்தற வவையவ வய்வே
லொளிகிழ் படையோ டிந்தன னுரவோன்.

((இ-ள்.) ஏகவெளி யிடங்களில் மிருகங்களைச் செயிப்பதாகக் கற்கறி, வே
யாறுகளுந் தாண்டிப்பாய்கின்ற வெரு குவிரையும் பிரியாமல் பக்கத்தில் குழந்
தவர நீலவான்னக்குகினை மேற்கொண்டு வெற்றிமாலேகுடி மின்னப்பட்ட கூரி
வேல் கையிலேந்தி வந்திய சிங்கவன்மராஜன். அலங்கீரதமாகப் புறப்பட்டான்.

கண்ணியும் வலையு மெடுத்தக் கடாவுந்
திண்ணிய கரியும் வேடுவர் திரளு
மெண்ணில வெண்ணில வீசனை யெண்ணுர்
விண்ணிடை யடர்நமன் வினைவினெழுந்தார்.

((இ-ள்.) கண்ணிகளும், வலையுளும் சுமந்துகொண்டு வரப்பட்ட பொருமைக்
கடாக்களும், திணமையாக வுயர்ந்தோங்கிய யானை ளும், வேட்டைக்காரராகிய
வேடர், வேடுவர் கூட்டகூடா மிவளவென் றெண்ணுதற்கிராகிய வனந்தம்
போகள் வீராதிவீரர்களும், பல ஆயுதகைகெடுத்த காலாட்டகைகளு மெகித்து
வந்த வீசரையு மெண்ணுதவர்களாய வெற்றிக்கொடி கள் ஆதாசபடுருங்கி அட
ர்த்துவரப்பட்ட எமக்கூட்டங்கள்போலும்! வெளியாகப் புறப்பட்டார்கள்.—எ-று. (102)

வேலம்பொடுபிறை வாய்விசிகத்தோ
டாலம்பொதிவெறு மரவம் புறனர்
கோலுங்குந்தங் குறியகதைக்கப்
பாலங்கொண்டவர் பலரோடு சென்றான்.

((இ-ள்.) மூவிலவேல்களும், வில்லம்புகளும், பிறைபோன்ற சினுக்கம்புகளும்,
விலம்புகிய பட்டாக்கத்த்களும், நேரிசுக்களும், யீட்டிகளும், குறுந்தடிகளும், வ
ளைதடி சக்கரங்களும், கவண்களும், பிண்டி பாலங்களும் கைக்கொண்டு அணி உணி

யாய் வர பட்ட பநாதிகளுடனே மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற காண்கங்களில்
ட்டை செயிர்க்கச்சென்றான சிங்கவன்மன.—எ-று.

அடவியில் வினைமிருகங் களடர்ந்த
கடனில நிடையடு கைகள் வகுத்தான்
தடவினைமிருக மடப்பலசாய்த்தான்
வடநிலைகேசனோர் மாறெடு சென்றான்.

(இ-ள்.) கானகத்திழ்ப்புருந்து துஷ்டமிருகங்கள் வெளிப்படும்படி பநா
னைக்கொண்டு காட்டைக் கலைத்துவிடச் செய்து கடல்குழந்த வுலகத்தினிடத்
சேனைகளை யணிவருத்து அங்கத்தே கட்டாகிறுத்தி வலைகள்கட்டி வில் லம்பு
லான பலவாயுதங்களாலும், அடர்ந்து வரப்பட்ட மிருகங்களைச் சங்கரித்தான்.
தவேனையில் வடகிசைத தேசாதிபதியான சிங்க வன்மராஜன் அங்கனம்
ருக்குஞ் சிக்காமல் தப்பித்த வினாந்தோடுகின்ற ஒரு மாணத்தொடர்ந்து சென்ற

மாணையம்மாவினி லேறி மறித்தான்
கானகமுடு கடாங்கு கைகத்தான்
சேனைக ளேனையர் வேட்டை செயிர்த்தா
ரேன மெர்ன்றெடுசுங்க வன்ம நெதிர்த்தான்.

(இ-ள்.) கோரமாகிய குதினாமேலேறிச்சென்று வினாந்தோடுகின்ற மா
யெய்தான். இன்னம் வனங்களில் திரியப்பட்ட மும்மதம்பொருளிய அட
யானைகளையுங்கொள்ளான். சேனைவீரர்கள் அங்கங்கே வினாந்தோடுகின்ற
கங்கையெல்லாங்கொன்று வேட்டை செயிர்த்தார்கள். அதுவேனையில் குருர்
வெதிர்த்துப்பாயவருகிற ஒரு காட்டிப்பன்றியுடனே சிங்கவன்மராஜன் அடர்ந்து
திர்த்தான்.—எ-று.

மண்டலமண்டம் வனங்கண்டுங்கு
கொண்டெனவந்து மிடைந்ததோரேனங்
கண்டவன் வில்லிடு கணையோடதுங்கு
மண்டினன் மண்ட வினாந்தது மர்தோ.

(இ-ள்.) அண்டங்கள் புனங்கெல்லாம் நடுங்குத்தக்கதாக காட்டே
போலும், கொடுத்தாந்துவருது எதிர்த்த ஒரு பன்றியை அரசனபார்த்த வ
லிழ்ந்திய முனையம்புகளா லெய்து மண்டிப்போராடினான். அப்படி யடர்ந்
தனினேக் கொல்லவருவதுகண்டு சவுரியமானபன்றி யங்கனம் வினாந்தோடிய

வினாந்து வினாந்து விழுந்து விழுந்தே
பார்தரவோடிய பன்றிபுறம்போய்
நெருங்கவகப்படு மாறென நின்றே
தரங்கமன்னுறமுன் றுண்டியதம்மா.

(இ-ள்) வினாந்து வேகமாக ஓடியும் விழுந்து யெழுந்தும் அகப்படாம லே
டிய பன்றி யுங்கொரு சார்பில்போய் நெருங்கி யகப்படும்போல் யெதிர்த்துநின்ற
ராஜனுடனே போராடிப் பன்றி தாண்டின.—எ-று.

கூடவினாந்த கொடுந்தொழில் வீர
ஆ நூடவ ரங்கன மங்கன நின்றார்

வார்டலில் செங்கவன் மன் பின் விடாதே
ஷோடினீவிய வுடற்றுவு னெனறே

(இ-ள்) கூடத்தொடர்ந்து வினாந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லா மினைத்து
கே ின்றுவிட்டார்கள். சற்றும் வாட்டமிலாத செங்க வன்மராஜன் அநதப்
நயப் பின்றொடாநது விடாமலோடி பன்றியை வெவவிததிலும் கொல்லு
னன்று முடுகினான்.—எ-று. (உச)

அன்னிலேகேழு லறிந்து செறிந்து
மன்னியகதிராமதி வரவறியாத
நன்னிழலடவியி னண்ணி நடுங்கி
முன்னியபிரகு முனிக்கெதிர போயத்தால்.

(இ-ள்.) செங்க வன்மராஜன் தன்னைக் கொல்லும்படியாகந் தொடர்ந்துவருவ
னதி அநதப் பன்றியானது நெருங்கி வமாச்செறிவையுடைய சாதிரித்தா வர
யாத நிழலாக விருண்ட ஒரு கானகத்திறபடிநது நடுங்கி யங் யனந் தவருசெய
நத பிரகுமுனிவனுக் கெதிராகச்சோநது.—எ-று. (உடு)

போயுடையேனந்த வானவிப்பூப
சேயேவோர் வாஸியி லெயதறுணித்தான
நாயகமுனிவரின் நனிமலர்த்தான்
வேய வடைந்தவென் வெம்முயிர் காப்பாய

(இ-ள்) சோநத பன்றியானது சுவாமி! இந்த ராஜ்யனைவன் என்னை லுரம்பி
இலய்து கொலவதாகத் தொடர்ந்துவந்தான் அவநரபகனாகிய முனிஸ்வரனோ! நா
ழ்முடைய பாதத்தில் அடைக்கலமாக வந்தடைந்தேன் என்னாககாத திரட்சிப்
பயாகவென்று சொல்லி பது.—எ-று (உசு)

எனறுவராக மிறைஞ்சியடைந்த
வனறபயத்தை யளித்தருள் முனிவன்
றுன்றியெமமிடநஞ் சூழலடைந்தா
ரொன்றுமில் வினையென றுறுதி மொழிந்தான்.

(இ-ள்) என் றநத வராகமானது வணங்கி சரணாகதியென்றவருநதுகண்டு
யஸதங்கொடுத்தக கிருபையுடன் பிரகுமுனிவன், வாராய பன்றியே! அடை
மரகநம்மிடத்தில் அடைந்த வனக்கு ஒரு அபரயமான வினையொன்றுமில்லை.
ஊக்காத்திரட்சிக்கிரும் பயப்படாதேயென் றுறுதிவார்த்தை சொன்னார்.

பிரகு மஹாமுனி பெட்டிரையேனந்
தெருமவர் வேதிர செப்பியகாலே
வரிசிலையொடுசிறக வன்மன் விராந்தே
யருகுற வடியி லடைந்தன னந்தோ.

(இ-ள்.) பிரகு மஹாமுனிவன் உறுதியாய்ப் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பன்றி
து பயத்தைத் தீர்த்தவேளையில் அம்புபூட்டிய வில்லுடனே செங்கவன்மராஜ
னது முனிவ னருகில பக்கமா யடைந்து நின்ற பன்றியைக் கொலவதற்கே
அருவனம் வந்துசோநதான்.—எ-று. (உசு)

அடைந்த முனிக்க ணடைந்தவ்வேன
முடைந்திடவாளி யுடற்றுதனோக்கி

மிடைந்த மனத்தனவ் வியன் முனிமன்னு
தொடர்ந்திருதைப்பொரு குட்சியை விடுவாய்.

(இ-ள்.) முனிவன் பச்சாதினின்ற பன்றி சாகும்படியாக அம்புகொடுத்தெய்யாநின்றான். சிங்கவனமராலான் அதுகண்டு சலங்கிய மனத்தனாகி முனிவன் சொல்லுகிறான். ஓய் அரசனே! நீ தொடர்ந்துவந்திருந்த பன்றியை பெய்துகொகிற நினைவை விட்டுவிடுவாயென்று முனிவன் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௨)

எவரெவரோனு மடைக்கலமென்ற
லவையுயிர் கவர்த லறத்தொழி லன்றால்
நவையி துவிடுகென நண்ணில் நண்ணல்
கவர்மனனாகியோர் கணையில் வதைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆராகிலும் அடைக்கலமென்றுவந்தடைந்தால் அவர்களை யுயிர் லெசெய்வது தர்மம் நீதியல்ல! ஆகையால் வந்தப்பன்றியைக்கொல்லும் நினைவை வெளி? உனக்கு நல்லதல்லவென்று முனிவன் சொல்ல, அவற்றையெண்ணாமல் சுகமாய்க் கோபத்துடனே கொலைசெய்யு மனத்தனாகி ஒரு சுடுகணை தொடுத்தெய்யு சிங்கவன்மன் பன்றியைக்கொன்றான்.—எ-று. (3)

கணைப்படுகேழல் கலங்கியம்முனியின்
றுணைபடிக்கீழ்விழு துன்பமுணர்ந்தே
யணையெமதா கா வேனமடர்ந்தா
யிணையிலே புனதற மிரிந்தருளென்றான்.

இராஜனெய்த அம்புவாதுபட்டு ஊடுருவப் பன்றியானது மிகவுங்கலங்கி முவனது துணையடிக்கீழ் விழ்ச்சு தன்பசையைறிந்து ஓய் அரசனே! நம்மிடையிலுண்டைக்கலமாக வந்தடைந்த பன்றியைக்கொன்று போட்டாய், உனக்கொருவருணையில்லை, உன்னுடைய தர்மமீதியும், தயையும், பளர நன்றியின்றென்று சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௪)

என்றுடன்பிருநு யிருந்தவன் விசய
மன்றல்கொள்சிக்கவன மன்மனம்பெருளா
வொன்றியபுலியுரு வாகியும்மிருகந்
தன்றதைபெறுதிகீ யென்று பிடித்தான்.

(இ-ள்.) அரியதவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் இப்படிச் சிலவார்த்தைசெய்வி வெற்றியுடைய சிங்க வன்மராலனைப்பார்த்து மிகவுங்கொபித்து, ஓய் அரசனே! நீ இந்தக்கண்ணமே ஒரு புலிவடிவாகி இந்த மிருகத்தின் மாமிசத்தைக்கொள்வாரி ரியென்று சபித்தார்.—எ-று. (௫)

பிருகுவிளம்பிய பேதமில்சாபம்
வருவனபின்சிக்க வன்மனறிந்தே
யிருடிகளைப்பெரி யவனாயிகழ்ந்தா
ரரிதரிதுபுகுவ தென்றயர்வுற்றான்.

(இ-ள்.) பேதமில்லாமல் பிருகுமுனிவன் சொல்லியசாபம் தன்னைப் பின்பற்றி வருவதுகண்டு சிக்க வன்மராலன் யோசித்துத் தவமுடைய விருடிகளையும், பெரியோர்களை யு மிகழ்ந்தவர்கள் பிழைப்பது மிகவும் அரிதரிதென்று சொல்லிக் கவர்ச்சியுற்றயர்ந்தான்.—எ-று. (௬)

அய்யவோ மோனத் தருன்புரிருணை
வப்பகமன்னரில வைத்தருளடியே
னுய்யவோர் வாழ்வீனி யுதவுகி பெனவோர்
வொட்பெரும்புலி வெவ்வுருவானான்.

(இ-ள்) அய்யா முனிஸ்வரரே! ஒரு பன்றி குமனதரர்க்குக் கருணைசெய்த
பயை இந்த மண்டலத்தரசர்பேரில் வைக்கிரட்சிபும் இப்போது அடியேனுய்
யாக வாழ்வென எருக கமசெய்து காதகிரட்சிப்பிராகவென்று சொல்லிச்
வன்மராஜன் வெடதாகிய ஒரு பெருமபுலி வடிவமானான்.—எ-று (கச)

அவ்வுருவாகிய வரசன் விளம்பும்
வெவ்வுரை முனிவர் விபன்றவமவன் வா
யுப் பரமிருக முடற்று மிருத்தால
வவ பும தென்றிது வேட்டையில் வந்தேன்.

(இ-ள்) அப்படி புலிவடிவான சிங்க வன்மராஜன் வெய்தாகிய வரத்தை
சொல்லுகுான் இந்த அகோரமான சாட்டிடத்தில் வசித்துத் தவஞ்செய்யும்
புர்களுகரு மிருகங்களால் மிருக விடுக்கணடாகுமென்று அது நிரித்தமா
முனிவர் தவம் நிறைவேறும்படியாக மிருகவே டை வந்தெனென்று சொல்லு
தான்.—எ-று. (கடு)

வந்திகல்மன்னரில் மாறுவினெத்தே
புகதியசேனை புடன்றனகொன்றே
முந்தியெழுந்தெனே முனிவனாகண்டு
சிந்தைவெகுண்டர சியலொடுசென்றே.

(இ-ள்) பழகமன்னர்போலும் இந்தப் பன்றியானது வந்தெனென்று சேனை
ந்தளனெகம்மீபர்களைக்கொன்று பின்னையுய குரூரமாகக் கொல்லவருவதுகண்டு
ன் மனவெகுட்சிபுடனே ராஜவீரம்விடாமல முடுகித்தொடர்ந்துவந்தேன்.—எ-று

சென்றவர்கென்றவர் சேரவிழுந்தார்
நின்றிழல்வன்றவ நிலையிதுகொலுமென்
றென்றிமுனிந்துன துறைபுளின் வந்தேன்
வன்றிறலென மடைந்ததுமறியேன்.

(இ-ள்) என்னுடன் தொடர்ந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லாம் அங்கங்கே விழுந்
ட்டார்கள். நாமும் பின்னிட்டுகின்றால் வனத்தில் முனிவர்கள் தவநிலை ருளைத்
க்கொல்லுமென்றெண்ணி ஒருபடியாக வயிரக்கொண்டு கோபித்து உம்முடைய
ச்சிரமத்தில் வந்தேன். முனிஸ்வரரே வலிய திறமையுடைய யிரதப்பன்றி யும
நிடத்தில் அடைக்கலமாக வந்துசேர்ந்தது மறியேன் என்றான்.—எ-று. (கௌ)

விதிவலியாலுன துறைசெவிகேளீள
னதுபிழையாற்புலி யிதுவுருவானேன்
மதியிலியுன்சர ணங்கொள்வராகுள்
சதிபடவெய்வது தவறுளதாமால்.

(இ-ள்) விதிவசத்தால் உமது வார்த்தையைச் சற்றுங் காதில கேளாதவனா
னேன். அது பிழையினால் நீ சபித்தபடியே இந்தப் புலியுருவானேன். சுவாயி
முனிஸ்வரரே! உமமைச் சரணமென்றடைந்த பன்றியைச் சதியாகக்கொன்றது குற்
றம்.—எ-று. (கஅ)

ஆகையிலென்னை யருந்தவகோபித்
தோர்கனசாப முறைத்துவெகுண்டாய்
மாகனமாதவர் மறையவர் பெரியோர்
சேருறுவயிர் புனல் செல்கணையெனுமால்.

(இ-ள்.) ஆகையால் அரியதவ முனீன்வரவே! மிகவுங்கோபித்து ஒரு பெரிய பம் வெகுண்டார். மறாபெருமையுடைய தோபதனர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் கோபித்துச் சொல்லுகிறவாணம் அர்மையுடைய வாகிராயுதத்திலும் மிக சொடிதென்று சொல்லினான்.—எ-று.

(8)

என்குலம்பாநெரு வனுமகவிலையால்
நிங்குலகருணையி னீனிவம்வாழ்க
நன்கடைவிழியிலோர் திருநயநல்கென்
நின் கலைபிருகுவீ னீனையடி வழந்தான்.

(இ-ள்.) என்னுடைய வம்மதிலை அமசுரு வெருவன்றான். எனக்குச் ததியுமில்லை. உமது கிருபையினாலே நெடிய பாணகரம் காழ்த. முனீன்வரவே! மையாச உமது சடைசகன் திருநயநலம் என்கணைப்பாருகச்செய்து யோச மட்சியுமென்று இவரிய சில தெரிந்த பிரகருணினினின் மீனையடி தாமதமாயிடு க்வன்மரான் வீழ்த்துணுகினான்.—எ-று.

வீழ்த்துபுடும்பி யாபாபுடும்பைந்தை
வாழ்த்திட்டுவாழ்தன் மடமுனிபுற்றே
நுழ்குதுதிபாஸச் சாடொளிநோயடி
யாழந்தாமனத்தினு டங்கவிரிந்தான்

(இ-ள்.) அடம பிறந்த புலமப்தது ப்பாபிசா சநகன்மரானே உயந் வாழும்படியாக பிறகுபிவ வெருவாது சடாசுருசெய்து மட்சிகுடும்பியாழ மனத்தெண்ணி யோசாநதனையிலே தயானசமாதயா வாழ்த்து மனதொருமி பாசப் பருங்கடர்சோதியைகொள்கியகாணாது எனவடிபடியின லுசாலியிருந்த ன்.—எ-று.

(சக)

திருந்தொருபஞ்ச நிந்தவாமிமைபத்
நிருநல்கையுடைய சிவனையுணர்ந்தா
னருதவனாக படைச்சிகரத்திற்
பிரிந்தவவாவகை பிருபவறிந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படியிருந்து னானவடிபடியிலே சண்டறித் தொரு பஞ்சகிரிஸ் தலமான நாசகிரிசுகிரிசிலே உமையவாச சரியடிவருகெய்து சிவனிடப்பாசம் கொடுக்கப்பெற்று வாமாசமரியாமல் எழுந்தருளியிருக்கின்றதை பிருதமுனிவன் அறிந்துணர்ந்தான்.—எ-று.

(சஉ)

அவ்வசலத்தது முகங்குரனாவென்
றெவ்வெவரும்கத் திணையடிபநவக்
கொவ்வையிதட்கொடி கூடியபாகன்
செவ்வடி பரவுசெங் கோடுபுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக் கருநாகிரியில் ஆறுமுகச்சடவுள் அகரங்களைக்கொன்று வெற்றிகொண்டு சேவரமுதலாகிய அனைவருமவந்து தன்னிரண்பொதங்களை வணங்கிப்போற்றச் கொவ்வைக்கனிபோலும், அதரமுகிய உமைபொருபாகரது அழகிய

தக்ஷணைப் பரவிப்பனாந்து வாழ்கிறாருக்கும் இச்செய்கோடின் மகிமையும் பிற முனிவன அறிந்துணர்ச்சி என்னு.

(சுந)

மாதவனுமபிர மாவுபவணங்கித்
திகழுகண்பதி தோகதமுனிலாக
வோதுமெண்ணாபிர தீதசமுமுளதென
றுதரவிவபிரு கல்பா முணரத்தான

(இ-எ) மஹாமயடனும பிமே லெமவந்து சுவாமினையபுதிததப் பா
மோசனமாகி முன மையும் னைத் தாதபா லாகக் காலலப்பட்ட வெண
நயிர் தாதகருதா, உதகாரிமதவத விளவியிருக்குகெனும், அன்புட
ன யனவயெல்லா பிநுமுனிவன அறிந்து உதன --எ-று (சுச)

அதகலமுபந வுநமரோருளலலாநு
சநதறிவ்றுசில நாடி புனாரகான
றுதரவிவபிர சருபமனாவன
பெட்டித னயெல்லா பரிசுராபாதாவன.

(இ-எ) அந்த கிரிததலகத உதடகிய உருமைபொருநாகனெல்லாத் தன
டைய லாநவநிவ்ருவே சில நாடியுதது விவார பிருகுமுனிவன சிலவச
ஞ்செல்லுகிறன --எ-று (சுரு)

மனவசிங்கவன மாவுளமவருந்தே
லுனனி தாதப மொபு நதிருமாபு
மனனிபமகவொம் வாழ்நிறைபடியின
பனனிபபதமுறு பரிசுறவாழ்வார்.

(இ-எ) அபசவகலமரா, னேஇரி புனானதகிவ வரத்தாப்பவ் வண்டாம்
னனைப்பநரிப சாபமநிவ சபாதி உதிரகாருதா ரபும புததிசமபததுடனே
மாழந்து சிவனினபமவனங்கி செவததாரிய மேவானபதமபெறு மேன்
மயார வாழ்காபாப இனி பமபபடாதேய உறு பிருகுமுனிவன சொன
னன். --எ-று (சுசு)

சிங்கவனமா சருக்கம் முற்றம்

சருக்கம் - பா - குறுமுருத்தம் நடுக.

சிங்க வர்மார் சாபவிமோசனச்சருக்கம்.

நாவற்றீவ்ற் றென்றிசையிறெயவ நூலநதனிமமேலா
மாவற்பகிரதி யதனினுமினியதோ ராறுளதவைகெணமோ
மாவிற்பரவையில வனமுளவனவயவை வானவருருவாகு
கோவைத்தனவர மடவ்யொன்று கொழுனரோடாபிவதால

(இ-எ.) பிருகு முனிவன தனசாபுகினிலே புலிவடிவாகிய சிங்கவனமாராஜ
னைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். வராய சிங்கவனமாராஜனே! சாப விமோசனமாகுமப
புச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயென்று கரவலநதீவிலும், செடசனபூநியிலும், தெய்வ
லோகத்திலு மேன்மையாகிய ஒருதலமிருக்கிறது அகநனம் கயகா நதனையப்பார்க்

இலும் சிரேஷ்ட்டமரண ஒரு நதியுள்ளது. மிருட்சாதிகள், பட்சிசாதிகள், விருசாதிகள், இவையெல்லாம் தெய்வவழவாக விளங்கியிருக்கும். இரத்தினக்கோணையணிந்த தனக்களையுடைய வரமகளீரெல்லா மெந்தநாளூந் தங்கள் தங்கள் நாயருடனேகூடி தீர்த்தம்பெய்தாய் இருப்பது.—எ-று.

குடநதியெனவே பஞ்சவரைக்குட் கூடினகுறுமுனிவன்
கடமுறுபுனலது கணபதியுள்ளின காரணநதியெனலாய்ப்
படர்பவரினாய் பாதகமகலப் படர்வன திவலைக்காற்
றுடல்படும்வரசிவ லோகந்தமதென வோடுவரீடுவிவோ.

(இ-ள்.) அந்த நதி குடகச்சேத்தி லுறப்பத்தியாய்ப் பஞ்சுகிரி பஞ்சகுரோசத் டெல்லேசுருள் பெருகியரும். அகத்தியமுனிவன் கைகமண்டலச்சலம், கணபதியுடைய சிவனுத்தாரப்படிக்குக் கோடியுருக்கோணை கெலித்துவிடப்பட்டது. மஹாமகிளையுமுள்ளது. தீராதபாவமும், நரகவேதனைகளுந் தீராகப்பட்டது சிறுகாற்றினாலேயுதின திவலைதெறித்த ஒருவர்மேனியிற பரிசிததவுடனே யவர்கள் சிவலோகத்திற் லோகமென்று வினாந்துசெல்பவர்கள். அங்ஙனம் நெடியகாலம் வசித்திருப்பார்கள்.—எ-று.

காவிநதியின் கீட்டிசையோசனை காண்பதொர்வுணாநாமம்
மூவுலகிற்றெய்வ நதியொடுதேவொடு முத்திமுனைத்தனவாய்க்
காவுலகியபல கற்பகமுளவாய்க் காபித்தனவுளதாய்ப்
பூவுலகிற்பொன் மலையாயதுசெங் கோடதுபுதுமலையே.

(இ-ள்.) அந்த நதிக்குப்பெயர் காவேரி நதியென்று யாவரும் புகழப்படுகிறது. அந்த நதியின் கிழக்குச்சுரசை யோசனை தூரத்தில் காணப்பட்ட தொரு கிரிஸ்டம. அதுனுக்குப்பெயர் அனந்தம். திரிலோகத்தினு முண்டாகிய தீர்த்தங்கள் யாவும் செறித்திருப்பதாய், சேவாதிதேவன் யெழுந்தருளியிருப்பதாய், சகல பாவங்களை யுந் தீர்த்த முத்திமோகூதம் கொடுப்பதாய், பலபல கற்பகப் புட்பகாவனங்கள் நிறைந்திருப்பதாய், யிஷ்ட்டகாமியாததர தருவாய்ப் பூலோகத்தல பொன்மலையாகிய மஹாமேருகிரியின் கெடுமுடிச்சுக்கரமானது புதுமையாய் பிரபலமாயிருப்பது திருச்செங்கேட்டு மலையென்றும் பெயருடையது.—எ-று.

மரகதவடிவென மணியொளிநிறமென மலைவனிதையோர்புறமாய்ப்
புரகனமொடுநிறைபுதிபவெண்ணிறமொடு புரிகுழையொடுதோடுங்
கரகதைகாதொடி கனதனமிதழிகொள் கனவுரவதளாண்ட
யரவணிபதபரி புரவணிமணிமுடி யளகமோடுளமானார்.

(இ-ள்.) மரகதமணியொளி வடிவாகவும், மாணிக்கமணியொளி நிறமாகவும், பார்வதாதேவி யிடப்பாகங்கலந்த பிரியாமல் சாமளவரன்னமாகவும் நிறைந்த பால் வரன்னமாகவும், காகருடைலமும், கனகதாடகம் பொருந்திய செவிகளுந், தெண்டாயும் பிடித்த கரமும், தொழுவனைய லணிந்த கையும், கொன்றைமலை சூடிய மார்பும், முல்லைமார்பும், வியாக்கிரசரமாம் பரமும், பீதாம்பரமும், வீரகசுழலணிந்த பாதமும், சீலம்பலங்கப் பாதமும், நாகாபரணங்களும, ரத்திரபரணங்களுந்தரித்த திருமேனியும், ரத்தினமகுடச்சரித்த சடைமுடியும், ஆர்ந்தொழுகிய கரியகூந்தலுமாக அழகிய சிவனு முமையு மொன்றாய்க்கூடி அந்தத் தந்திரீஸ்வரராக அந்தத் திருநாகிரியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றார்.—எ-று.

நாகேசரொனப் போகேசரொன நமதிசனாவாழ்த்தி
யாகேசாருட் சனைபலகோடியி னவரவர்தினமூழ்கிப்

பாகீர்மொழியுமை பங்கரோடறுமுக பாலன் றனையேத்தி
மாதேமுதும் மந்திரவானவர் மாதவர்தொழுவாரால்.

(இ-ள்.) நாகேசரொன்றும், யேக பேரீஸ்வரொன்றும், நமது பாமேஸ்வரனை
த்துவாழ்த்தி வணங்கிச் சிவன் திருபையிலுண்டாகிய பலகோடி சுனைகளிலும்
ரவர் நிதமூழ்கி பால்போன்ற மொழியையுடைய உமையொருபாகனையும், ச
முசுக்கடவுளையும் கண்டு தெரிசித்துப் பணிந்து தோத்தாஞ்செய்து சாமவேத கர
களால் சேங்கல்பாடி புட்பாஞ்சலியிட்டுத் தேவர்களு முனிவர்களும் நிறைந்
தவீர்ப்பாகள்.—எ-று. (இ)

இதுமூவுலகையு மீடேற்றும்படி யெய்திப்பணிவெற்பில்
மதமேவியபுலி வடிவாகியசிங்க வன்மானினமானந்
ததமீதறநல் லறிவிற்சென்றே கணபதிகளை மூழ்கிச்
சுதைமேனியனைச் சோதியையுன்னித் தொல்வவாவலமூன்றாய்.

(இ-ள்.) இப்படித் திரிலோகமு மீடேற்றும்படியாகத் தோன்றியிருப்பது
நாககிரிஸ்தலம். அந்த ஸ்தலம் தொன்மத்தமான புலிவடிவாகிய சிங்கவன்ம ரா
ருளே இந்தச் சோடிய சாபவிமோசனமாகத்தெளியி வறிவினாலே நீ யங்நன
ன்று கணபதிதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சோதிப்பிரகாசமாகிய வெண்ணீர்த் திருமே
யுழிய உமையொருபாகனா மனத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு அந்தத் திருமே
ய மூன்றுதரம் வலமாகவருவாள்.—எ-று. (சு)

பணிமலைகளை மூவலம் வந்தேகண பதிதன்சுனைமுதலா
மணிபெறுநாரா யணதீர்த்தங்கொண் டறுமுகவன் றீர்த்தத்
தணிவறமூழ்கிப் பலபலதீர்த்தத் தனையுட்கொண்டபிரன்
யுணிவுளருருவுப தேசத்துமுகிலை தொடங்கிமுடித்துளபின்.

(இ-ள்.) திருநாகசிகரியை மூன்றுதரம் வலமாகவந்து குளிர்த் கணபதிதீர்த்த
முதலாக யழகு பெற்ற விஷ்ணுதீர்த்தம், சன்முகதீர்த்தம் மூழ்கியுட்கொண்டு மற்றும்
பலபல தீர்த்தங்களும் புரோட்சித்துட் கொண்டு துணிவாகப் பரமசத்ருரு உபதே
சமுறைமை விதிப்படியே தொடங்கி அசன்னியதிகள் முடிப்பாயாக.—எ-று. (எ)

ஒற்றைமருப்பனை புற்றுமுகிழந்தந் குவபுசனையாக
முற்றுபலாக்கனி மாங்கனிதென்காய் முநிர்கதலிக்கனியோ
டற்றையின்மோதன மமுதஞ்செந்தே னபிஷேக கத்துடனே
நற்றருடருசோ டசகணபதியி னற்றியானங்கொண்டே.

(இ-ள்.) ஓற்றைகசொம்புடைய யானைமுக விராய் புர்த்ததியைக்கண்டு தெரிநி
த்து மகிழ்ச்சியாய் அங்ஙனம் அகாந்தருவா மகிழும்படி பூசாரிசனையாகக் கனிந்த ப
லாப்பழ, மாம்பழம், வாழைப்பழம், கோகாடி மற்றும் பலகனிவர்க்கத்துடனே
அற்றையின் சமைத்த மோதக முழும மிருதுவாகிய மே னபிஷேகஞ்செய்தவுடனே
யலங்கரித்து இலவயெல்லாம் நிவேதனஞ்செய்து சோடசஉபசாரங்களும் நிறைவே
ற்றித்தொழுது கணபதி மந்திரத் தியானஞ் செய்வாயாக.—எ-று. (அ)

பிண்குமரன்றீர்த்தத்தனிவாடிப் பெறுசண்முகனைபுளத்
தன் புறவெண்ணி யெழுத்தாறும்பக ரஞ்சலிபுரிமுருகர்க்
கன்புறுபுசனை யபிஷேகத்துட் னெய்வெத்தியமேத்தி
நன்புலமாக மயேகரர்மறையவர் நன்போசனமுதவி.

(இ-ள்.) பின்பு குமரதீர்த்தத்தில் தீர்த்தம் பு. (நமத்துடனே அன்புகொண்டு
குமரக்கடவுளை மனதில் நினைத்து சடாந்தர மந்திரங்களை யுச்சரித்து அஞ்சலி யளந்

ஞாமருநகரார் தெழுதுவணங்கியபிஷேக விஷேதமும் நிறைவேற்றிச் சோடசு சாரதகல் புசித்து ஸ்ரீலலிவுடைய பிராமணர்களுக்கும், மயேசுரருக்கும் போசக் கொடுத்தருள்வாயாக—எ-று.

சத்திரதித்தத் தனிஹழமூழ்கித் தண்களாயிசைமுருநகோர்
சித்தியில்வைருவ கற்பகமுளவிச் சுவதேவர்தினங்காவல்
பத்திலைவரைப் பாதம்போற்றி பைந்தருநீழலினின்
றுத்தபாமறையோர் குறுதானஞ்செப் துமைபாகரைப்போற்றி.

(இ-ள்) பின்பு சத்திரதத்தத்தின் மூலியதன் சீபத்தில முருகர் செபல வர கற்பக கருட்சத்தி னிழை ஸ்ரீலலிவுடைய விசுவதேவர காவலாக ப்பார் பகிழிலே அவரைவணங்கிப் போற்றியது பசுமபொன்னிறமான தத் தருவினுடைய சாய்கையில் நின்று உதாமரான் வேதியர்களுக்குத் தானதாம்ம செய்து வணங்கி உலம்பொருபாகரைக் கொடு தெரிசித்துப் பணிந்துபோற்றிடுவாயாக—எ-று.

தேனுவிதென்றே செழுமைக்கீயர் திகழ்கோதானமறைக்
கானவுமுளாய்க் கடிமனையோமங் கைபாலருமறைபோர்த்
கேளைபசிலவிர ணியமுடனீடுநி யிப்புகிவாடிவம்பொ
சேனைமுரசஞ் செல்வருமுலகுந் சேருநிசேருநியே.

(இ-ள்) பின்பு சாமசேனா விதுவேயென்று மனத்திலே ஸனி செழுமையுடைய பாலசுரப்புதக்கமூகக் கோதானம், சமீபவசமானது செய்கின்ற வேதியர்க்கு கொடுத்து மங்களாசுரமாகச் சூரதித்தமீக் காளில் ஓமத் ப்பணஞ் செய்கின்ற முக்கமுடைய மறைமுனிவர்களுக்கும், மர்மம் பெரியோர்களுக்கு சிலபூரிதான கொடுப்பாயாகில் இச்சுடபுலி வம்பொடிய அகிய இராஜபுதுவாஹ் உன் தீச்சத்த சென்று சேனைகள் குழ புசுதிர திகழ்கோ வசங்கேல செழுநிசு சுகமரக வாயு ந்திருப்பாயாக—எ-று. (கச)

வாரித்துகிலுடை மணமகளின றனிவண்ணுடைநீழலவாழ்கப்
பாரித்துலகொரு செங்கோலாந்நி பணிமலைமுருங்கேசாக்
காரத்திருவிர தமுமுமைபாகக் கணிதருநிருநாந்ருந்
சேரத்தெப்பப் புரிசினையருளிச செல்வருடனவாழ்வாய்.

(இ-ள்) கடலாலை புதிதப் பூமியே வியானவள அழகிய வுனொரு குடைநீழலில் அடங்கி மருச்சியாக வாழ்க மனாரீதி மூன்றமைபாக உலகத்தை யாண்டிருப்பாயாகையால் காககிரி முருங்குக்கும், உலமையொரு பாங்குக்கும் தருவன மகிழும்படியாகத் திருநகருண்டாக்கி யலங்கர்த்து திருநகராகக் சமர்ப்பித்து ரவணிதமாகக் கிருகாளுந் திருவிழா நடத்துவையாகில் கல்ல சற்புத்திரரைப் பெற்று வாழ்த்திருப்பாய்—எ-று. (சஉ)

நாகக்கிரிவரு நாகசேனையும் நங்கையிடந்தனையும்
யாகத்தொபெணி யமனையுமாலையு யின்பமுறப்போற்றி
மாகத்தொழிலுடன் மைந்தர்புவிக்கு வளந்தரவைத்தரவோய்
யோகத்தலையோ மெமையொருபங்கன அழபயபதஞ்சேர்வாடிப்.

(இ-ள்) திருநாககிரியிலுதித்த நாகசேனையும், அர்த்தநாகசேனையும் யாகத்தொழிலுடன் பூசித்த பிரமதேவனையும், ஆகிசேச விஷ்ணுவையும் இனபமாகத்தெரிந் து வணங்கிப்போற்றிசெய்து நின்னகரத்திற் சேர்ந்து அன்னகவேள விகளைச் செயது கெடியகாலம் அரசுசெய்து வாழ்வுற்றிருந்தபின்பு புத்திரருக்கு முடிசூட்டி வள

வுலகாளனவத்து நலலஞாவு வறிவுடனே சிவயோகத் தனாகமையோடு தவம்பு
தேவீபாகருடைய உபயபாசஞ் சேர்வாயாக—எ-று. (சக)

எனபவபிரகு மஹாமுனிபுந்சிங்க வன்மன்னெதிர்காண
முனையிற்பிபுந் நியையுயிராக மொழிந்தானெதழிழ்ந்
தினமுற்றிருளவன் மீதுபுகுந்தபின் றியல்முனிவனபகர்வான்.
கனமுற்றடைவார் சரணென்பாராக் காப்பதுகடனென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பிரகு மாமுனிவன் சொல்லிப் புலிவழிவான சிங்கவ
மஹான் காணும்படியாகவனென்ற அமபுமுனைநிற் பட்டிறச்ச பன்றியையு முயி
ந்நாய எழுந்திருக்குமாட்சென்றார். அப்படியே அந்தப்பன்றி பெருந்தமுனி
ந்பாதத்திலுந் தருவனவகிததன் இனததுடனே சேருதருடி இருட்காண
கிற் புகுந்த பேரயிற். பின்பு றியலபையுடைய முனிவன்சொல்லுகான். வந்த
ககலம் புகுந்து சரணாகதியடைந்தவர்களைக் காத்தூர்த்சிப்பது நல்லே ர்கருக
கடனென்று சொன்னான்—எ-று. (சக)

வர் தன்னை யடுத்தவர் பேறைய ரந்தனர் வந்தடைவோர்
வர் வந்த விலங்கின மயலோர் மருவினர் பாலிவர்க்
முறுந்தாய தென்னிடு வெந்ந கெய்துவரிவைவாப்போர்
யனச்சுந் நரனாவர் மூவா விரும்பு பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) இரவட ன், தன்னைப் பிதேர்ச்சன், ஸ்ரீசனங்கள் பிராமணர்கள், வந்த
ககலம் புகுந்தவர்கள், மனாதவருனி ர்கள், வந்தசேர்ந்த மிருகசாக் ககள்,
ஆயல் தேசத்தாக்கள், கருகத்தாக்கள், துயின்பாக்கள் இவா ளுக்கெல்லாமயாதேரி
ந்ககண் செய்வார்கள் உளவிலலாத எரிபாசத்தில வீழ்ந்து கொடுவார்களெ ல்வர்களை
கசாது மடகிகின்றவர்கள் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்விரா, இம்முவாபதம் னில் விரும்
யி பதவகளிற் சேர்வாரான லென்று பிரகமுனிவன் சொன்னான்.—எ-று. (மரு)

என்றென்றேயுயி பிரகுருவை வெப்புவி யேந்தலிறைஞ்சியும்
பன்றிபெம்முயி பரிவுக்கனயி பழவீனை யிதெனவுந்
றென்றியசேனை செயங்கலாகர்வீட் மயர்புலிவழிவாகந்
தென்றிசை யிற்செங் கோட்டுமைபாகன் சேநீவேதெனவுற்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன பிரகமுனிவனை வொய்ய புலிவழிவான சிங்
கவன்மஹான் வணங்கித் தோத்திஞ்செய்து பட்டிறத்தபன்றியை எழுப்பிய பரி
வைக்கலயி பூர்வவ கர்மமரிதவென்று தன்னுடைய சேனைனைச செயங்கல நக
னதுக் கணுபிலிட்ட உயர்ந்த புலிவழிவுடனே தெற்குத்திசையி லுமையொருபாக
ொழந்தருளிய திருக்கொசோட் க் கிரிஸ்தலம் யெதுவென்று தேடிச்சென்றான்.

கானந்தவகிறை ஞானந்தருபன் றன் மை சிங்க வன்மன்
கானந்தடவரை கானந்தருமதி கனபால் செறி நெறி யு
டேனந்தனையட ரினைவன்புலியுரு விரிநிரிலேகிடந்
ரீனந்த மிருந்தா ருமையொருபங்கின ரணமிலேமுடி கண்டான்.

(இ-ள்.) தானதர்மம் தவம்நிறைந்த ஞானமிருந்த கருணையறிவுண்டாகி மன
தொருமித்துச் சிங்கவன்மஹான் புறப்பட்டு வனங்கள், மலைகள், ஆறுகளுக்கடாது
ல், மணல், பாலவனங்கள்செறிந்த வழியுடேடெடுத்துபோய் அப்பன்றியை அடர்ந்
தகொன்றமையாலாகிய புலிவழிவுடனே யினிதாக நெடியதூரம் நடந்துசென்று
மனோம்மியமாக ஆனந்த பாஷ்பத்துடனே உமையொருபாக றொழந்தருளியிருக்
கின்ற அழகிய நாககிரிமுடியைத் தன் கண்குளிரக்கண்டான்.—எ-று. (கரு)

கண்டான் காண யருநிதி யெய்திய கணபிடிவழியவர்போற்
கொண்டாள் மனனிடை கொள்ளா வரவங் கோபுரமுடி தோன்றி
பண்டாகிய வடிவெய்தினர்போலப் பாவித்தான் முனிவன்
றண்டாதுறை புரி காவிரிநதியின் றண்புனல் மூழ்கினனூல்.

(இ-ள்.) கண்டவுடனே காணாத அருமையான ரிதியைக்கிடைச்சுப்பெற்
ருந்த மிடியையுடைய தரித்திரவாண்கள் போலு முட்டுகொண்டு மனத்தில் அட
காத ஆவல்கொண்டான். அவன்மனம் திருக்கோபுர முடிதோன்றக்கண்டு முன்சு
கான புலிவடிவுமாறிப் போனதுதோலும் பாவித்தான். பிருகு முனிவன் செந்
னபடியே சிவகவன்மன் கிருசகாவேரி நதிற் குளிர்ந்ததீர்த்தத்தில் மூழ்கினு

தண்காவிரி நீராடிப்பணிமலை தீண்டவலம் வந்து முன்னீர்
மண்காவலர் திருவட்டப்பிள்ளையின் வண் சரணம் போற்றி
விண்காதல நுமை பாகனை வேலனை வியன்மன முட்கூர்ந்து
பண்காவிய செங்கோட்டிற் பெரியவர் பாதம்பரவினனூல்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த காவேரிநீராடித் திருநாககிரியை வலமாகச்சுற்றிவந்து
வஞ்சுந்த வலகத்துக் கடுப்பிய னவர் நிரவட்டப்பிள்ளையருடைய பாதங்க
போற்றிசெய்த சிற்சார நடராஜரான உமையொரு பாசனாயும், வடிவேற்குமா
யும் நினைத்து மனத்துடனாகிக் கரு பண்களோடுவ காவியங்களை யோதப்பட்
ருச்செங்கோட்டில் பெரிமாரக்களைக் கண்டு சேவித்தவர்கா பாதங்களைச் சி
ன்மன் பரவித்துதித்தான்.—எ-று.

பரவிப்பிருகு பகர்த்துள படிகண பதிநிர்த்தந் தோய்ந்து
கரசத்தியரைக் கைதொழுதருள்விச் சுவதேவர்க்கரமுற்
றுரசத்திரநதி குமான் நீர்த்தத் துறுபுனல் மூழ்கியரா
வரையைச் சுற்றினன் மும்முறை யம்முறை வரவிகள் பலதோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) கனக்குப் பிருகுமுனிவன் சொன்னபடியே கணபதிநீர்த்தத்தில்மூ
கி நேமத்துடனே கையில் சத்திவேல்பற்றிய குமாரரைக் கைதொழுது மிருந்த ப
தியுடனே கற்பகத்தருநிலில் காவலாகியிருக்கின்ற விச்சுவதேவரைத்தொழுது
ணங்கி ஆசையுடனே சத்திரநீர்த்தத்திலுங் குமாரநீர்த்தத்திலுந் தீர்ச்சதமாடி ஆசா
மாகத் தினமும், நாககிரியை வலமாக மூன்றுபிரகாரம் சுற்றிவந்து பலபலகை
தீர்த்தங்களிலும்படிந்து சிவ்வன்மன் மூழ்கினான்.—எ-று. (உய)

எண்ணியிரதீர்த் தங்களுயிப்படி யினிதினி துறமூழ்கி
யெண்ணியைபங் கணநாகசனை யிணையடி தொழுதேத்தி
பண்ணாரணர்ச்சு கமர்பெறுதானம் பாலித் தானதனற்
றண்ணாடற்புலி புருவமொழிந்தொளிர் தெய்வவுருப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) எண்ணியிரதீர்த்தம் எனினு மிந்தப்படி இனிதாகமூழ்கி நியகித்தெந்நீ
ல்முடித்து மனோபத்திராக அர்த்தநாரீஸ்வரனாயும், நாகீஸ்வரனாயுங்கண்டு, உப
யபாதங்களைத்தொழுது தோதகிரஞ்செய்து பண்புடைய பிராமணர்கள், மயேசுர
கள் மனமகிழும்படி தானங்கள்செய்தான். அதனாலேதினம்மையாகிய புலியுருவமா
றிச் சிவ்வன்மராஜன் பிரகாசிக்கப்பட்ட தெய்வ வடிவம்பெற்றான்.—எ-று. (உச)

புலியுருவாமொரு புருஷன்வரையிற் பொன்னுருவானதான்
வலியெனநாகி சரையுமைபங்கரை ண்மந்தனாவாழ்த்தினராத்

றுபர்சிங்கவன் மன்பிருகுனிசின் படிவரமுற்றனனியீ
கிலவ்வானுக குபர்தரவுற்சவ முதவவிரும்பினனல்.

(இ-ள்.) புலிவழியாய்வந்த ஒரு புறடனுன சிங்கவன்மராஜன் திருநாககிரித்
லசதில் சிவனது கிருபையினாலே மொன்னிறமான வடிவமாளுன். இது சாவாமி
சிமையென்று நாகசுரனாயும், உமைமொருநாகனாயும், குமாரசுவாமியையும் வா
ங்கி வளர்க்கிறார்கள். அப்பலன்பெறு நுபர்த்த ராஜனுனவன் பிருகுமுனிவன்
சான்றபடியே வரம்கூடும்பெற்றன். இய்வுடாம் புகழும்படி நாககிரிபீசுரரு
குப் பிரியமிச வுயர்த்த வுறசவஞ்செய்யுத்க்கதரக விரு. பமானுன்—எ-று. (உஉ)

அன்னவர் திருபனை யாடுமொழிந்தன ஈம்மையோர் பங்குடனே
பினனிவ வன்னில பென்னில மிதினு மிதுநிகர் வரைபுனவோ
மன்னவலிளபுலி வடிவமதந்திடு வொயிருதலதுளவோ
சின்னுருவாழிசின் னடுலமும்வாழிசின் விதிபும் வாழியவே.

(தி-ள்.) அந்தரத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்சன்னல்லாஞ் சிங்கவன்மராஜ
ப்பார்த்து ஆசிரிவதெதார்த்தா, உமை இடப்பாகும்பெறுதக சிவனுடனே யேக
கமாக விருக்கின்ற மூலாஸ்தலம் தித்தலோகம். அத்தலோகம் எத்தலோகத்தி
மிடும் தத்தலத்துக்குச் சமானமான பிரித்தலம் இருக்கதோ யிலையே! சிங்கவன்
ராஜனே! யுன் புலிவடிவத்தமைந்நி கல்ல வடிவத்தந்தருளியது. யிந்தக் கிரிஸைவ
ல்லவே! நுகைப்பா ளுன்னுடைய படிவமும்வாழி. உன்னுடைய தேசம்முழுதும்
புழி. உன்னுடைய திரவியங்க ளுன்னதும் கெடுத்து வாழி வாழியென்று புகழ்த்
தாழ்த்தினார்கள்.—எ-று. (உஉ)

எனமறைபவ்வொடு குரவரருந்தவ ரினிதுறுசங்கம்கன்கன்
ணைவாநமுடிய வழகரன்விழியட ராமதன்னப்போலக்
கலமுறவாழ்க விழாவுடத்துக் கண்ணுதலுக் கதுகேள்
கினைதிருமரபினு முறுகதி கிலைமை கிகழ்த்துவ தரிதென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பிராமணருடனே குருக்கணமாரர்கள், அரியதபோதனர்
ள், இனிதாகிய கு லிங்க சங்கமான மயேசுரர்கள் இவர்களெல்லாம் சிங்கவன்
னைப்பாசத்துய! சிங்கவன்மராஜனே! நீ யனவரதகாலமுஞ் சிவனுடைய கெற்றிக்
ண் ணெருப்பி லுழிபாத அழகிய மன்மதனைப் போலப் பெருமைபொருத்தி வாழ்கச்
சுவாமிக்ருத கிருவிழாவும்உத்தினால் உன்னிரு மரபினுள்ளவர்கள் பெருமபலனைச்
சாஸ்துவதரிதென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (உச)

என்பனமன்னவ னுட்கொண்டகுதெம திடமாஞ்வுதென்றே
மன்புகழ்கூர்சிங்க வன்மன்றனது செயங்கலமாபதியிற்
பொன்பொருள் கரியின பிடர்பலதிரள்வரு புரிவுபுகன் மன்னன்
மன்புடனந்தனர் பூசகர்தேசிக ராசிவிளம்பினரே.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்வாய் மனதினுட்
கோண்டு அவையெல்லாம் நம்மாலே செய்யலாகு என்று சகலரும் புழங்கின்ற சிங்
கவன்மராஜன் யேவலானைய யறுப்பித் தன்னுடைய ரொயங்கல நகரத்திலிருந்தும்
அளவில்லாத சொன்னததிரவியங்கள் யானைகளின்மேலே வைத்து மிக்ஷிங்
கொண்டிவந்து சேர்த்தும்படியாக வுத்தரவுசெய்தான். அதுகண்டு மகா சந்தோஷ

மாசிப் பிரமணர்கள், தானிகர்கள், குருக்கள்மார்கள் அனைவரும் ஆசீர்வாதஞ் சென்றார்கள்—எ-று. (உரு)

சிங்கவன்மர் சாபவிமோசனைச் சருக்கம். முற்றும்

ஆகச்சருக்கம்—சூடுக்கு திருவிருத்தம். சமீபிச.

திருவிழாச் சருக்கம்.

அச்செயங்கலத்துநின் நனந்தவானைவன்பிடர்
மெச்சுமந்த வியமமும் விளங்கு பாரமணிகளுய்
கொச்சை யங்குறத்திசீர் குமாரர் குபர்விசுற
செச்சையம் புயந்தாபொற் சிலம்பெனக் குவிந்தனன்.

(இ-ள்.) சிங்கவன்ம ராஜாஜாதாரவன்படி அந்தச்செங்கல புத்திவிருந்து அளவிலாத ஆனையின்பேரிலே யுயர்த்திகொண்டு வரப்பட்ட சொன்னவதையங், துலக்கமாகிய நவரத்தின மணிகளையும் சூவன்வி மணவாளஞ்ஞென். வெட்சிமாலையுடைய புயங்கையுடைய குமாரருடைய பொன்மலைகள் போலக் குவித்தார்கள்—எ-று. (க)

குவித்தவாட்க்கும் குவிந்த பச்சை நீலமும்
குவித்தவார மணிபுழன்று குன்றமொந்த தென்றிறல்
நவித்தடங்கையார்விளங்கு நாகவெற்புழுவரு
முவத்துவைத்திறைஞ்சுகாட்சி யென்னவோதுமுலகமே.

(இ-ள்.) அப்படிக் குவித்துவைத்த சொன்னங்களுங், குவித்துவைத்த நீலமாகத் தமணிகளுங், குவித்துவைத்த முத்தமணிகளும் மூன்றும்மலையே வத தோற்றஞ்செய்தது. மான்மரியேந்திய பெரியகையையுடைய பரமேஸ்வர னெழுந்தருளிய திருநாககிரிக்குத் திருமூர்த்திகளுந் காணிக்கையாகக் குவித்துத் தொழுதுவணங்கிய காட்சிபோலுமென்று உலகம் சொல்லுகின்றது—எ-று. (உ)

வரருசிக்ருகிப்படித்த கணிதவாணர்மருவினார்
குரவரிற்றெளிந்தவாக மத்தர் வந்துகூடினார்
திரமயற்குரிகர்கொளோ வியத்திரட்செறித்தனர்
புரவடுக்கடுக்கவல்ல புயபிலத்தர்குமுமினார்.

(இ-ள்) அப்போதங்ஙனம் வரருசிமுனிக்குச் சமானமானகல்லியுடைய கணிதசாஸ்திரவாணர்கள் வந்துசேர்ந்தார்கள். குருக்கள்மார்களில் தெளிந்த அறினையுடைய ஆரமர்கள்வந்து கூடினார்கள். திரமான செய்வமயனுக்கு நிகரான சிற்பாசாரிகள்வந்து செறிந்தார்கள். வரிசையாக எடுத்து அடுக்கியடுக்கி வைக்கத்தக்கவல்லவர்களான புஜபலமுடைத்தான பேர்களும் வந்துகூட்டி மிட்டார்கள்—எ-று. (க)

மலையிணித்தபோதும்வென் னுகத்திழுப்பவல்லதா
யலையிணித்தபோதும்வென் பகட்டுவெள்ளமார்த்தன

சிலேபிணித்ததுநிபிபங்கர் தேரிரும்புகொல்லங்க
ஸுலேபிணித்துநன்முஞர்த்த மொன்றுசெயவமென்னவே.

(இ-ள்) மலையைக் கட்டிவைத்தபோதும், பிடரி களிலங்கங்கள் வயதையபூட்டியவு-
யவு-னே யிழுத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட வலுவடையசாயச சரிய மலையைக் கட்டி-
னது போலும் சூரபரான கடாக்கள் கட்டினகூட்டங்கள் பண்டிகளை இழுததுக்
கொண்பவரது ஆர்ப்பிதது விறபோன்ற நிசலழிப வுமையொருபாகர் தேருக்குச்
சேர்க்கும் யிருமபுகா ரீட்டி யடித்த தக்கதாகக் கருமார்களால் உலையன் சேர்த்து
ரல்லதொரு முடிந்ததொரு செயயொமென்று சிங்கவன்மன்கினைத்தான-எ-று (ச)

அத்தநாரிகணபதிக் கருச்சனைத்தொழிற்புரிந்
அத்தமந் திவாத் துவைப்ப வோங்குதோதொடங்கினார்
சித்திரச்செழுமபொனாலும் வெள்ளியாலுஞ்செயதனர்
முத்தாரத்னவச்ரமிட் டிழைத்திழைத்துமுற்றினார்.

(இ-ள்) முந்தி அந்த நாரிகணபதி யாருகருச் சோடசவுபசாரங்களால் பூசித்
துவணங்கி உத்தம சுபகரத்தலமுடாததயிடெவைத்து உயர்த்த தேர்க்கா செயயத்
தொடங்கினான் விசுத்திரமாகச் செழுமையுடைய பொள்ளினாலும், வெள்ளியினு-
லும் முத்துமணிகளா ரத்தினமணிகள் வசகிரமணிகள் வைத்திழுத்து முடித்தார்கள்.

முற்றாமணி கொடிஞ்சில் முருளமிந்துருயின்
பிறறுநாவரத்தழற்று படரகனறவைகலாயத்
தெற்றிலாழிப்பாநலத்துச் சேடனுச்சிசெறிதலாய்ச்
சுற்றுதோவிராலமெண டிசைக்கும்வீறுகொற்றமே.

(இ-ள்) அப்படி அழகிய தோகள் செய்துமுடித்துத் தெர்வமணிகளால் முரு-
ளிதமானகொடிஞ்சில்களும், ரத்தினக்கலசங்கள சூட்டிய ரவணிதங்களும், சுந்திரஞ்-
சிறப்பிரணைகாபோல நிறொழுது மிருப்படைக்கி கொப்பொழுதும் பதற்கால-
மாகவே தோண்டி பாநலத்தில் ஆவிசேடனுச்சி மருடஞ்செறிவதாக வுயர்கதவணடி-
லகா பூட்டிய வட்டமாசு சுற்றுப் பிரகாரம் பொருகிய தேர்களினுடைய விசால-
ந திகருடெல்லா மினைத்து பரவிருப்பாய்ச் சோகொடிகளு மேற்றிவைத்து அவ-
யகிரதமாகத் தேர்ந்தச் செய்துமுடித்தார்கள். (சு)

மகரஞ்ரியன்வினங்கி மருவுதை மதிகுரு விக
திசுலுடிது வளர்தினாத் திரேவதிக்குத்தநா
ஞகம்வளங்க மிகமவினங்க வுராவிக மறைவலோ
ரகம்வினங்க வருள்வினங்க வணியிழா தொடங்கினன்.

(இ-ள்) மகரராசியில் ஞரியன் மருவினவாத், கைமாதத்தில் சந்திரன்வளங்க-
ல் பொருந்தியநாள்களில் விராதமிலாத ரேவதி நட்சத்திரத்தில யுகதர்மமும்,
யிகலோகமும், சகலவே ஆகதுமாகளும், மறைவல்லோரான வேதியாகூட்டக-
லும் வினவச் சுவாமியினது கிருபைமூலாலாகியாவும், அலங்காரம்பொருந்திய
திருத்தோ திருவிழாசெய்யச் சிங்கவன்மராஜன் தொடங்கினன்.—எ-று. (எ)

இம்முஞர்த்தமீதுநா விவற்றினாகவீசுரன
விம்மிதஞ்சிறந்தவா லயம்விளங்கியேறவே

செம்மலீவென்றியேறவீறு செல்வமேறநல்லரு
ஷம்மைபங்கரேறவோ ரணிப்பதாகையேற்றினான்.

(இ-ள்.) இக்காள் முகூர்த்தத்தில். கொடியேற்றம் யிந்தநன் முகூர்த்தத்தில் ரதோற்சவமென்று யாவரு மறியுப்படி விதிவிதானமும், கிராமசாந்தியுஞ்செய்து நாகரியீசுரர், மனோமதியமாக விம்மிதஞ்சிறந்த சருவாலயங்கள் எங்கி மேன்மையாக விஜயங்களும், மிருத்த செலவங்களும் தழைத்தோ நன்மையான வருளுடைய உமைபொருபாரோற வழகிய வெரு மணிப்பதாகைக் கொடியேற்றஞ்செய்த தாராதான் சிங்கவனமன்.—எ-று.

(௮)

ஐங்கரற்கோ ரிரதமுஞ்சொல் லறுமுகற்கோரிரதமுஞ்
சங்கரற் கோரிரதமுஞ் சமைந்த லுவனாத்திர
ளிங்கிதங்கொள்கலைமேரு விமைபமென்ன விமையவர்
பொங்குருண்புகங்கரின்று புட்பமாரிபொழிவவே.

(இ-ள்.) ஐங்கரங்கையுடைய வரணமுகப்பின்னையாற்கு ஓர் இரதமும், சனமுகக்கோர் யிரதமும், அர்த்தாரீஸ்வராடேவர் இரதமுமாகச் சமைப்பிந்த யிரதங்களமூன்றும், கைலாசகிரி, மஹாமேருகிரி மென்னப்பட்ட லுன்று டிசுள்பேறுச் சொன்றிவிளங்கத் தேவர்கள் மனோகரமாய்ப் புட்பமாரிபொழிந்து புகழ்க்கார்கள்.—எ-று.

(௯)

காவணங்க ளாவணங்கள் கனகதோரணம்பெறக்
கோவிணங்குபொற்குடைக் கொடித்திரட்டுதி இவர்ப்
புவணங்கிளட்டமங் கலத்திருப்பொருந்தவே
ளேவணங்கவேரகத்தை பேரகங்களாக் கினான்.

(இ-ள்.) எங்கும் காவணப்பந்தரிட்டு வீசுகளெல்லாம் கனகமயமான தோரணங்களகட்டிக் தேவக்கரம்போலத்தோற்ற நக மெய்ம் பூரணமும்பம், கவரி, சொன்னக்சொடி, குடை, கண்டி, சந்தனக்கே லயகள், கழல், சரும்பு, வாழை, தென்னம்பாள்கள தொங்கவிட்டு அகட்டமங்கலங்களால், லட்சுமீசரம்பொருந்த திருவேரக நகரத்தை மிகுந்த அறகுபெற அலங்கி தருசெய்தான்.—எ-று.

(௧௦)

ஒருமருப்பருக்குநாழி குமரருக்குதவிந்
ளிநுமருப்பணிக்கடம்ப ரினியபூசைநனிபுரிந்
தருமருப்பருக்கவேணி வடுகரர்ச்சனைக்குராய்
வருமருப்பருட்கமன்ன வரத்து பூசையேத்தினான்.

(இ-ள்.) ஓரறைக்கொம்புடைய யானைமுகத்து விளையமுர்த்திக்குத் தேவராய்களுடைத்து, நிலவேதஞ்செய்து, வாசனையுடைத்தான கடம்பமலர் மாலைகுடியுபு ன்னிரண்டு புபக் குமரருக்கு இனிதாகப் பூஜைபுரித்து அருமையான வெள்ளெருக்கமலர்மாலைகுடிய சடையுடைய பரமேஸ்வரனுக்கும் பூஜையும் வயிரவார்ச்சையுஞ்செய்து பணஞ்சாசெயித்த மன்னவனுன சிங்கவனமாரஜன் வாத்திப் பூஜையுஞ்செய்து வணங்கித்தான்.—எ-று.

(௧௧)

இந்திராதினோகபால ரெய்துபூசைசெய்துநாற்
புந்திவேதரால்விளங்கு புண்யபாகரண்ணவே

தந்திரங்களால்தொனீப்ப யாகசாலையுதொழிற்
சிந்தைமுற்றியுந்திவந்த திசைமுகற்பணிந்தனர்.

(இ-ள்.) இந்திராதி அஷ்டட்டிகுற்பாலக முக்குப் பூஜைபுரிந்து கோதமாகிய
வேதியரால் விளங்கும்படியாக புண்ணிய ரவுபாசனஞ்செய்து யாகங்கள் நிறைவேற
வேதாகம பந்திர தந்திரங்களால் ஓசைமுழங்கமாக யாகசாலையிற் செய்யுநொழில்
முறைமை யாகுகிகளெல்லாம் தேவர்கள் சந்தோஷமாகுமபடி நிறைவேற்றி தத்ருமா
லுத்தியில்வந்த சதுர்முகப்பிரமமாவையும் பூசித்துவணங்கினான்.—எ-று. (௨௨)

பிரம்மபோசனங்கள்கோடி கோடியிற்பெருக்கினுன்
வரமயேசுரற்குமா மடத்தருக்குமன்னினா
நெருநிறைந்தகளபருங்கு மம்பன்னீர்கள்சிதறினா
னிரவிபோலமணிகடப மேற்றியெற்றமேற்றினான்.

(இ-ள்.) கோடிகோடி பிரமணங்களுக்குப் பெருக்கமாகப் போசனங்கள்
சமர்ப்பித்து மயேசுரருக்கும், மடாதிபதிகளுக்கும், அப்படியே போஜனஞ்செய்வித்
துசு, தெருவேங்கும் நிறைந்து மணங்கமழக் களபருக்கும், பன்னீர்க்குழம்புகள்
யிறைத்து, சூரியப்பிரகாசம்போல ரத்தினமணித தீபங்களும் அளவில்லாத செய்
தீபங்களு மேற்றிவித்தனான்.—எ-று. (௨௩)

முப்பயங்குமுப்பழங் கரும்புபாகுமுறிகொடே
னப்பமப்புறப்பரப்பி லாரவாரவருளினா
னிப்படிச்சிறப்புநல்கி யிப்படிச்சிறப்பிமே
லொப்பறச்சிறந்ததேந் ளொளியவடந்தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) மூன்றாவது வர்க்கங்கள், முப்பழங்கள், கரும்புகள், பால், தயிர்கள்,
உசிதமான சாகுகரை, தேன், அப்பவர்க்கம், வடை, பற்ப்பு, பாசயாசங்கள முதலா
ன பசுரிசுதங்களெல்லாளு சமர்ப்பித்துச் சுபாயிகளுக்குத் தருப்ததியாக நிவேத
னஞ்செய்வித்தான். பரிபூரணமாகச் சுவ சிறப்பஞ்செய்து மண்டலமெல்லாமபுக
ழு ஒப்பில்லாம லுபர்த்த தங்கனில ஒளிபெருந்திப வடங்கன்பூட்டி நடத்தத்தொட
ங்கினான் சிவசுவனமாரான்.—எ-று. (௨௪)

கனககோசிகந்தயங்கு கனகசல்லிசல்லியிற்
புனைபுமாரவாரமலை பொற்சுதங்கைகிண்கிணி
நினைவித்தத்தண்டையேம நிறைபதாகைமாலிகை
புனையோரமுழியிரதயீ தெனக்கனம்புதுக்கினான்.

(இ-ள்.) சொன்னப்பட்டாடைகள் கனகசல்லி, சங்கிலிகள், விசித்திரமான
ரத்தினமலை, முத்துமலைகள், சொன்னசு சதங்கைகள், கிண்கிணிகள் விசுவித
மான தண்டை, சொன்னச்சரிகை நிறைந்த துவங்குகள், சரப்பணிமலைகள், புட்
பமாலைகள், இவைகளெல்லாளுக்குட்டிச் சூரிய ஜெந்நைவனமில் தேரிது வென்னும்
படியாகக் கனம்பொருட்பு புதுமைபாக அலங்கரிசுஞ்செய்தான்.—எ-று. (௨௫)

பாம்பணிந்தநாகவீச ரொன்றுடன்படர்ந்தபொற்
காம்பணிந்தவாலவட்டக் கணமடர்ந்தநிறைநிலாக்
கூம்பணிந்தெனத்தனார் குடைகள்கோடிருடியாயுத்
தேம்பணிந்தளங்களபாடல் தேவர்கின எரத்தோ.

(இ-ள்.) நாகபரணந்தரித்த நாகேவரொன்று வுடன்படர்ந்த வருவதுபோ
லச் சொன்னக்காமபணிந்த ஆலவட்டத் திரட்சிதரும், பூரணச்சந்திரன் குவந்தது

போலும், குளிரக் கவெனனைக்குடைகள், கொழி அடாந்த பிழித்துவர தேன்போடி
மாதுரியமான பணவரிசை, பாடல்கள், நாககீதங்கள், தேவா கின்னராகளபோலும்
அனை சனங்கள் பாடிவரவும் —எ-று (ய)

கவரியாலவட்டமுங் கலந்துகாலசைப்பரின
நிவரியாசனப்பரற் கியாம்பகைப்பதிலென
வுவரியாரனந்தனோடும் வந்துமாருகஞ்செந்ந்
தவறியாழிவிழியோபங்க ரறிகுவினானபோலுமால்

(இ-ள்) வெணசாமரைகளும், ஆலவட்ட லிசிகளும், சுவாமி முன்பு இடை
விடாமல் காற்றுண்டாகத் திருவடியாகக் வீசிவருவது சிவபூசுணதிபதியான பா
மலிமனுக்கு நாககளிருவரும் பகைத்துக்கொள்வதில்லைபென்று செலவதுபோ
லுங் கடல்குழந்த லலகாணாததாய்கிய அனந்தனோடு மவந்து மாருதிபோலி கடை
து செறித்து செவ்வ நிலொருந்லிய வேப்போ னைக் கூடியுடைய வுமையெந்
பாகரே! நீ ரறியராகவென்று சொல்வதுபோலு மிருந்தது —எ-று. (ய)

சங்கைத் திருநான் வணங்க வணக்கைச்சங்கமபோலுமா
மங்கமெவநுமிங்கிசை கட்டா மழனாழிவருமா
லெங்கம்மங்கசைப்பங்கமுன்றி லென்பமன்றலென்பவே
பொங்குமங்ககந்தலங்க ளெங்கமுமொருந்தவே

(இ-ள்) மஹாலட்சுமி தங்கிய மா ளுள் விஷ்டமூலதேவா கைச்சா கமடோடி
மெய்கொளும் அனைக் சங்கைத் துள் அனைநா முழுகக்கூடுதெய்வா ளை, எய்ள்ளாத
நாரீஸ்வரசுவாமிக் கு ளிவாதுவென்பமான டிதக்கடியா ளைத் துறியாவென்று சகல
சனங்களும் சந்தோஷம் சுவம் சநவாபரபூலவங்கித விசேஷத்தோதராகவும் சாரி
நருமுன்பு தொழுதுவந்த தலா களாலையம் கொங்கமாச்சைப்பசோபன மங்கனாக
ரம்பொருங்கி விளங்குது —எ-று. (ய)

சேனமேறமாயவதை சிலனோதியேறவால்
யானையேறவானரசன யாருழாத்திற்பறவே
மானமேறமேனாசன வாளகோட்டேறவாழ்
வேன்னொலமேறவெல ரீசாதேரிலேறிஞர்

(இ-ள்) ஆதிக்கை மாயனை கொட்டா ன மோறிவர, பிரமதேவன் அன்ன
வாகனமேறிவர, தேவராஜன் வெள்ளைய ளையின் மேலேறிவர மற்றுஞ்சகலசேவ
ர்களும் அவ வாய் கணங்களில் அவரவரேறி ர அனடமுட்டி மேனதான் வாததி
கோலத்திங்க கோழமுண்டை நட ளெல்லாத் சுகமுண்டைவாழ் செங்கேட்டு
வேலரும், அதக் நாரீஸ்வரரும் இாதமேறிவர —எ-று. (கக்)

பொற்றடம் வடந்தைப புயங்கச்செடொன்னமே
லுற்றதோகள் மேருதி டுடினததந்த யுனனு
பெற்றியாழி யோசையாபு டப்பா லோசை பற்றவே
தெற்றிலாது தோநடடி திருநீழா நடத்தினுன.

(இ-ள்) அப்போது பொன் றுசெய் வடங்கள் யெட்டுமிழித்து சகல சூனங்
களும் உணங்கித் தொழுது வடந்தே ட டிழப்பற அஷ்டமாநாகங்கள் போலுந்
தோற்றப்பட்டது மேலுயரதோய்கி தொ ளுள்ளுடைய வுன்னதங்களைப்பாரத்
துநகர் மாநகங்களைலாம பொனமேருவென்று சொல்லிப்புகழ்ந்து வணங்கத்

தேர்நடக்கிற வண்டிவோசைகள் சமுத்திரகோஷமும்போலு முழங்கிவிளங்க மனே புகியாசச் சற்றும் இடையூரில்லாது சிங்கவன்மரானுன் திருத்தேர் திருவிழா நடத் திடுன்—எ-று. (உ௮)

கொங்குமண்டலங்கள்செய்து கொண்டபுண்ணியங்கள் பா
ரொங்கு மண்டலங்களுக்கு மண்டருக்கு பில்லையால்
சங்கப்ற்கு வந்தசங்க மத்தர்வேத முனிவர் போர்த்
துங்கமன்னர் தேவர்மேவு தொல்லிடங்களானதால்.

(இ-ள்.) கொங்குமண்டலஞ் செய்து கொண்ட புண்ணியங்கள் பூமண்டலங்
ளுக் குமில்லை, சேவர்களுகத்திற் குமில்லை. சங்கசங்க மூர்த்திகளாகிய பரமேஸ்வ
ரனுக்கு ஒப்பாகி யுங்க குருலிங்க சங்கங்களும், வேதமுனி வரர்களும், போர்த்
சொழிலில் வீரமுடைய அரசர்களுந், சேவர்களுமுவி நிறைந்திருந்தால் பூர்வபுண
ரியலமைனதென்று குதமுனிவர் சொன்னார்—எ-று. (உ௯)

பசுமிலைப் பரப்பூர்த்தி பாரவோகங்களின்
மணியுனிக்கொள் சிங்கவன்மர் வான்செயங்கலத்தினில்
தணிவினாத் தலங்களைத் தலந்தலிற் கொணர்ந்துநீ
ளனிகொள்சங்க மக்கும்மேயி மார்ந்ருமாக வருளினுன்.

(இ-ள்.) அச்சகககிரி அழகாரச் சாரலில தேவபுரம்போலும் அழகிய திருச்
செங்கோட்டுத் திருவோக நகரங்களில் வந்துவசிக்க திருவிழா நடத்திய மணிப்ப
ரியணிந்தழகிய சிங்கவன்மரானுன் தன்னுடைய செயல்பல புரத்திலிருந்து குறை
வில்லாமல் வெகுதனங்கள் வரவழைத்த தனது மிருகின்ற நீறுபுகிய சங்கமர்க்கும்
பிராமணருக்கும் மகாதானம் கொடுத்தருளினுன்.—எ-று. (உ௧)

அன்ன சத்திபங்களன்ன நாமடங்க ளாலையந்
தென்னால்வேத கூட்டம் வெழிபர்க்கும் வான்மனைத்திரள்
மன்னு செல்வ வகரநாவ லர்க்கிரங்கை நால்வகை
வன்னவீதி கோடி கோடி மாரகர்ப்படுத்தினுன்.

(இ-ள்.) அன்னசத்திரங்கலம், அனேக திருமடங்களும், திருவாலயங்களும்
தென்கலையோதுவார திருகூட்டங்களும், சேர்த்துநாமாளிசைகளும், பிராமணருக்
கு வாழ்வுபொருத்திய மனைகளனேகங்களும், செல்வம் நிறைந்த அக்கிராங்களும்,
நாவலர்களுக்குத் திருமாளிசைகளும், சமர்ப்பிதபுராந் நால்வகை வரணத்தார்கள்
விளங்கிய வீதிகள் கொடிமண்டபங்களும் திருசெங்கோட்டி மஹாஸ்தலத்தில் விள
ங்கியிருக்கச் சிங்கவன்மரானுன் செய்த தமைத்தான்.—எ-று. (உ௨)

பாவைமார்முன் னாரோடாறு பத்தர் சித்திரத்தாரா
யாவவாலை யத்திறுக் கமைத்தன நெந்நாளிலும்
பூவினோடு நானகற் புரங்கதம்ப ருங்கும்
தேவிபங்கருக்கும்வே வலர்க்குமிகக் செய்தனன்.

(இ-ள்.) மனேபத்தியாடு கட்டழகான பெண்கள் முன்னுற்றுபதுபேர் சு
வாமிதிருவாலயத்தில் சதாகாலமுஞ் சேயித்தக்கொண்டு வாழ்ந்திருப்பதாகவும், யெ
த்தக்காலத்திலும் நடந்துவரும்படி சிவ்வியசக்தனங், கற்பூர, குங்கும, கதம்ப, வர்க்க
ங்களும் அனேக புட்பமாலைகளும் உமையொருபாகருக்கும் வேலவருக்கும் மிகுந்த
சிறப்பாகச்செய்த தமைத்தான்—எ-று. (உ௩)

அனந்த சத்திரங்களங்க னந்து னங்க னுக்கின
 னினைந்த போது நாளிலாயிரம்பொனின் குடங்களால்
 வனைந்த காவிரிப்புனல் கிரிப்புனலொன்றாயிர
 மனந்தம்வே லவர்க்குமத்த நாரியர்க்கு மாட்டினான்.

(இ-ள்.) அனந்தஞ் சத்திரசாலைகள் உங்கங்கே உண்டாக யிவைதான் நினைத்த
 போதே யெல்லாம் நாளொன்றுக்கு ஆயிரஞ் சொர்னைக் குடங்களால் புனிதமான
 காவேரி தோக்காக்குங் கிரிதீர்த்தங்களும ஆயிரங் குடஞ் சலங்களாக வேலவருக்கும்
 அர்த்தநாரீஸ்வரருக்கும் கிருமேனிகுளிர சிவகவன்மன் அபிடேகஞ்செய்தான்.—(உரு)

பழகு குங்கு மங்கள் சந்த னங்கள் கர்ப்புரங்கள்மேல்
 முழுகிவெள்ளம் வெற்பிலோட முழமுணித் துகிற்புனைந்
 தெழுமிராறு கதிருஞ்ச்திரத் தந்திரமேலிட
 முழுகுசெனனி யிற்கவிபப மு கணந் களித்தான்.

(இ-ள்.) புணை, குங்குமங்கள், சந்தனம், சந்திரங்கள், குழம்புசொல்லாஞ் ச
 வாயிகள் திருமேனிமுழுகி மலையொருமபரு ிழிமபடியாக அபிடேகஞ்செய்து
 நிறைந்த மனிக்கோவைத் துகில்களதரித்துப் பனிரெனந் ழூரியருதித்த சோதிப்பிர
 பைபோலும் ககாவிரிகளன்ற ரதகிருபரணங்களுபுனைந்து நவரத்தின மழுத்திய
 சொர்னைக்கிடமுந் கிரியம்பகணை பமேஸை ஐ குத பரிததருளினான்.—எ-று.

வாழ்விதேவ் சுரனே வரகணங்கம்மலையினுற்
 பாஸின்வேலைகடையவந்த பரவாரவமுதெனத்
 தாலமன் னமணிகளேம தாலமா பிரத்திரி
 லேறமா நெய்வேத்திபங்க ளோத்தியேத்தியேத்தினன்.

(இ-ள்.) வாலி, சுக்கிரீவன், சுரகரர்கள் யெல்லாங்கடிக் திருப்பாற்கடலைமகி
 ரகிரியினால் மர்த்தனஞ்செய்தபோது அப பனம் உகிதெழுதுவந்த சேவாமுர்தம்
 போலும் திவ்விய அமுதபோஜனமுதலாகிய சகல பதார்த்தவரிச்சுங்கும் பொனம
 ணித்தாலவகள் ஆயிரக்காலங்களில் நிறைய அமைதது மஹா நிவேதனஞ்செய்து
 வலதம்புலஞ்சமர்ப்பித்து சோடச உடசாரங்களுஞ்செய்த புட்ப ரஞ்சலியிட்டு
 வணங்கித் துதித்தான்.—எ-று. (உஎ)

ஏத்திபத்தாரிலிங்க போற்றியெந்தைபோற்றிவெங்
 கூற்றுதைத்தசரணேபோற்றி குறைபோற்றிக்கொனபையா
 போற்றிராகவெற்போற்றி புனிதபோற்றிபுலிதவிர்த்
 தாற்றறந்தவையபோற்றி மைம்முகத்தபோற்றியே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரனே! போற்றி என் பிராணைசுரனே! போற்றி சொ
 டிய காலையுதைத்த கமலாப்னே! போற்றி, கொண்மைமலைகுடிய சடைமுடிந்
 டையவனே! போற்றி, திருநாககிரிக் கர்த்தனே! போற்றி, நிஷங்களங்க சுத்தனே! போ
 ற்றி, பென் புலியருவந்தைத்தவிர்தது நலவவடிவு தந்தருளிய அய்யனே! போற்றி
 ஐந்து முகமுகிய சிவனே! போற்றிபோற்றியெனது தோததிரஞ்செய்தான்.—எ-று.

கந்தபோற்றிபன்னிரண்டு கைத்தலத்தபோற்றிவேற்
 குந்தபோற்றிதெய்வசேனைக் கொழுனபோற்றியறுமுகத்

தெந்தைபோற்றிசிந்திரத் தெழிற்புயத்த்போற்றியா
மைந்தபோற்றிவள்ளிபங்க மயிலிடத்த்போற்றியே.

(இ-ள்.) சந்திரசுவாமியேபோற்றி, பன்னிரண்டு கையனேபோற்றி, வேலாயு
தக்கடவுளேபோற்றி, செய்வகேனை மணவாளனேபோற்றி, குமாரசுவாமியேபோற்
றி, சிந்திரா சந்தன களபத் தரித் தழுவிய மார்பனேபோற்றி, சிவ னுமை மைந்தனே
போற்றி, வள்ளிபங்காளனே, மயில்வாகனக்கடவுளே! போற்றிபோற்றியென்று
சிங்கவன்மராஜன் குமாரசுவாமியைப் போற்றிசெய்து வணங்கினான்.—எ-று.(உக)

எனவணங்குசிங்கவன்ம னியையநண்புணர்ந்துநா
கனகவர்த்தநாரிநாதர் கந்தரைப்பயந்ததே
வனகர்கொங்குநாடர்கோதை யைமுகத்தாருள்புரிந்
துனதுசிந்தையுற்றநல் வரங்கள்கேளென்றிதினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிவணங்கிப் போற்றியெய்த சிங்கவன்மராஜனுடைய மனோ
பத்தியறிந்து நாகநரி யாத்தநா ரீஸ்வரசுவாமியார், கந்தசுவாமியைப்பெற்றருளிய
அனகர், கொங்குநாட்டிபர், கோதைநகர்க் கிரியிலெழுந்தருளிய ஐந்துமுகக்கட்
டவுளான உமையாருநாகர் கிருபைசெய்த உன்னுடைய மனத்தில் நன்மையான
வரங்கள் கேளும் அரசனே பெண்டுகவாமி ரொன்றார்.—எ-று. (கஉ)

அன்னகாலேசிங்கவன்ம னடியன்மண்டலந்தனி
லென்னில்வேறோதிபரிந் நெனக்கோர்மைந்தனுதவென
மன்னசத்யவன்மனென்னு மைந்தனித்தலம்புரந்
துன்னில்லீறுமீறுமெம் முபயதாளெனச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அப்போது சிங்கவன்மராஜன், சுவாமி! யடியென் அரசாட்சிபாக ஆள
ப்பட்ட மன்னலத்தில் பிற்காலத்தில் அரசாளும்படியாக வேறொரு மன்னவர்களில்
ல. அதலா லெனக்கொரு சமபுதிறனைக் கொடுத்தருளுமென்றான். அப்படியே
சுவாமியும் வராய் சிங்கவன்மராஜனே, சத்தியவன்மனென்றொரு பிள்ளையுண்
டாகியுள்ளிலும் அதிகமாக இந்த வுலகத்தை யாண்டிருப்பான். பிற்காலத்தில் நம்
து உபபபாதஞ் சேர்வானென்று சுவாமி சொல்லியருளினார்.—எ-று. (கக)

அத்தநாரிமுத்தரீபு மவ்வரங்கள்பெற்றபின்
சித்தமிட்டகாரியஞ் சிவனடிமையானபேர்க்
குத்தமத்தினுதவிதாக வேங்குநகரெகத்துவாழ்
முத்தர்தாள்வணங்கிதின்று மொழிபுறாசுவேண்டினான்.

(இ-ள்.) அத்தநாரீஸ்வரர் கொடுத்தருளிய வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொண்
டபின்பு சிவனடியாரான பெரியோர்சளுக்கு இஷ்ட்டகாரியார்த்தங்களெல்லா
முதலிசெய்து உத்தமசித்தனாக நாகிரிசூழ்ந்த திருவேரகத்தில் முத்தராகிய பெரி
யோர்கள் பாதங்களை வணங்கிதின்று அவர்கள்சொல்லும் ஆசீர்வாதங்கள் விரும்பி
வேண்டினான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (கஉ)

ஆசிகூறவளவிலாத வன்னசொன்னரீழந்
தேசமீதுசேருமென்று சேனையானேபுரவிதே

ரேசில்சேனையென்றோர்வெள்ள நிறிலாதுகுழ்கவே
மாசிலீதிரசிங்கவன்மன் மாநகாப்படர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்திலிருக்கும் குருக்களமார் முதலாகிய மேலோர்களையாவது ம் ஆசீர்வதிக்க. அவர்களுக்கு அளவில்லாத உன்னதானங்கள் கொடுத்தருளியபின் ௩ மதுசேசத்துக்குப்போய்ச் சேர்வோமென்று சேனை, யானை, குதிரை, சதுரங்கசேனை ஒருவெள்ளம் அளவில்லாமல குழ்ந்துவர தனது தேரின்மீதேறி நிஷக்களங்க சுத்த மனத்தனான சிங்கவன்மராஜன்தனது மஹா நகரத்திற்குச்சென்றான்.—எ-று.(௩௩)

படர்ந்துஞான்பிருகுதான் பணிந்திவ்வாறெலாமுரைத்
தடர்ந்தபாதவம்புயந்த னணிமுடிக்கணிந்துபார்
திடந்தயங்குளவைகும் செயங்கலத்தடைந்துபொன்
னிடைக்கொள்சிங்க வாகனத்திருந்துபார்புரநதனன்.

(இ-ள். அப்படிச்சென்று ஞானபுரத்தியான பிருகுமுனிவரைக்கண் டவாபு த்தை வணங்கி யிவ்வனம் நடந்தவரலாறெல்லாங் கொல்லி அவர்பாதாம் புத்ததைத் தன்னமுதிய முடிக்கு முடியாகவணினது மிகவுந்திடம்பொருததி விளங்கிய ரோவைந திருமுத்த செயங்கல புரத்திற்கேர்ந்து லட்குமி தேவிகுடிமான சொன்ன சிங்கசை நத்திலிருந் திவ்வுலகத்தை யாண்டிருந்தான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௩௪)

புரந்தரானிருக்கைபொற் புரந்துபார்பிரந்தரம்
வரந்தயங்குசத்யவன்ம மைந்தனைப்பயந்துதன
னுரந்தரத்தன்னுலகையான வுதவியத்தநாரிதான்
சிரந்தரப்பொருந்திரலல செலவமெய்திவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) பிரந்தரமாக இத்தப்புமன் டலத்தைத் தேவேந்திரனைப்போல அரஃ புரிந்து வாழ்ந்திருந்தான். அதுகாலத்தில் சிவனுடைய வரப்பிரசாதத்தினால் சந்தியவ ன்மன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்று வளமுது பருத்தறிவுடையாகிய பக்குவத்தில் த ன்னுலகத்தை யவனாலும்படிடாக முடிபுடையவைதது நாகுகிரி அர்த்தநாரீஸ்வர ஃ வாமி பாதங்களைச் சிரத்தினும் மனத்தினும் பொருத்தி சிங்கவன்மராஜன் வாழ்ந்திரு ந்தான்.—எ-று. (௩௫)

சிங்கவன்மர்கரையைத் தினந்தினம்படித்துளோ
ரிங்கிதத்துவந்துகேட்கு யினியரத்தஞரியார்
துங்கநல்லுரம்படைப்பர் சோதிவேலரருளின
லெக்கணுஞ்சிறந்திருப்ப ரிடாகனறுவாழ்வோ.

(இ-ள்.) இத்தசிங்கவன்ம ராஜன்கரையைத் தினந்தினம் படித்தபேர்கள்மன தன்புடனே ஆசையாகக் கேட்கின்றவர்கள் யெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமி கடா ஃ ணத்தினாலே மேன்மையாக நல்லவரப்பிரசாதங்களைப் பெறுவார்கள். சோதிப் பிரை சமான வேலருடைய திருவருளினாலே யென்கெங்குஞ் சிறப்புபொருந்தி யிருப்பன மும்ன்றி சகலமான இடாகளுந்தீர்த்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௩௬)

திருவிழாச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்௨-க்கு திருவிருத்தம் ஐா௨௦.

பாண்டவச் சருக்கம்.

நாகாசலம்நா நிலம்வந்தனவும் நாசிகள்
மாகாரணமும் பூசைபுரிந்தார் வளமுற்று
மோகாதரவன் லிக்கினிதாகிய முருகேசன்
சேகார்வினாவென் நனவும்வரவுஞ் செயல்பரவும்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாகசிரி கொங்குமண்டலத்தில்வந்த வரலாறும். சுமாரி உமைக்கு அர்த்தபாகங்கொடுத்தும். அர்த்தநாஸ்வரராக எழுந்தருளியின்று காரணம்களும். பூசைபுரிந்து நல்லவர்கள் பெந்தவர்கள் வளமைமுழுதும் வளனி பமமனுக்கு ஆசையுடைய முருகவேள் வயிரவர்க்கமான சூரர்களை வெற்றி கொண்டதும். அவர் ஆயனம் எழுந்தருளியின்ற செயல்களைத்துஞ் சொன்னின்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார். —எ-று.

(ச)

தெய்வக்கிரிபோற் செங்கோடுதவந்தெண்மர்த்த
முய்வித்தனவுஞ் சிங்கவன்மக்கோ வுபர்சாபம்
நய்வித்தவுவு மவனருள்வனமும் நல்கின்றீர்
மெய்வித்தகமி வியாதெனமுனிவன் வியந்தோதும்.

(இ-ள்.) தெய்வகிரியான பொன்மேருகிரி திருச்செங்கோட்டு மலைத்தலத்தி லுண்டாகிய தென்விய தீர்த்தக்களிறுடைய வரவுமகத்துவமும், சிங்கவன்மராலு டைய புலியுருவான சாபம் நிலாரணமும், அவன்செய்த கயிங்கிரியங்களினைத்தம் யெங்களுக்குத் தெரியப்படச்சொன்னார், இனி மெய்வித்தகமான மகிமைகள் யென் னசொல்லீரென்று முனிவர்கள்கேட்கச் சூதமுனிவா மகிழ்ச்சியுடனே சொல்லத் தொடங்குகிறார். —எ-று.

வெண்ணிறமன்னன் விபந்தருளைவரை வெம்பூசற்
குண்ணிறையுரின் தக்கபடச்சூரு அறவாடிக்
கண்ணிறைநகருஞ் சூரங்கத்தினிற் கையாவும்
பெண்ணிறையுங்கொண் டார்த்தகமன் பெருவேந்தர்.

(இ-ள்.) வெண்ணிறமேனியான பன்னொணன் அருமையாகப் பெற்றபுத்திரர் கள் ஐவரையும் வெம்மையாகிய போர்பொருதி வெல்லுமபடியாக வலிமையும் அறி வுமில்லாமல் கபடமாகச்சூதாடி அவர்களுடைய நகரங்களையுஞ் சகல பொருள் க ளையுஞ் சூதாட்கேளைகளையுங் கவர்ந்துக்கொண்டு பெண்கள் கிரோன் மனியான கற்புடைய அரொளபதையை மாணபக்கமுஞ் செய்தார்கள். திருதராட்டிராராஜன் பெ ற்ற புத்திரரான துரியோதன ராதியர்கள். —எ-று.

(ஈ)

அக்காலையில் மீ மனுமர்ச்சுனனு மமரிற்போ
யக்காளையர்நூற் றுவனாத்துஞ்சப் பொருவோமென்
றிக்காரணமுற் நனர்தருமன்கண் டுனிதாற்றித்
தக்கான்பெரிதொரு தந்தைகருத்தே தெனவுற்றன்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலே மீமசேனனும் அர்ச்சுனனும் மஹாகோபத்துடனே எதிர்த் திர்தப் பொய்ச் சூதாடின துறுபேனையும் இறக்கும்படியாகப் போர் பொரு

து கொல்வோ முன்மெழுந்திருக்கக்கண்ட தர்மமராஜன் தம்பியார்கள் கோபத்துத் தணித்துத் தகைமையுடைய பெரியதகப்பனருடைய கனத்தை பறிவோமென்று அவனிடத்திற் சேர்ந்துற்றான்.—எ-று. (2)

பன்னிருவருடங் கானமுறைந்தும் பதிநீங்கிக்
கன்னிறைசுரமுத லுறைருவீர்சிறிதே கண்டாலும்
முன்னுரைநாள்விட வந்நிலை முதலாய் முயல்கின்றே
மன்னியதந்தை யுரைத்தனன்மரறு வனமுற்றார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு வருஷம் நீங்கள் நாட்டைவிட்டுக் கானகமே வனவா-
ஞ்செய்வீராக. அப்போதுங்களை யாகொருதரர் கண்டாலும் அன்றுமுதல் பன்னி-
ரண்டு வருடம் கானகத்திற் சூப் போகவேண்டும் மென்று பெரியதகப்பனார் சொன-
னார். அப்படியே பாண்டவர்கள் வனவாசம் போனார்கள்.—எ-று. (6)

வெவ்வனமுற்று மடைந்துமிடைந்துடல் விழிவார்போற்
செவ்வனநயனன் செங்கோட்டியல்கண் டுனிதேறி
மெய்வனமொழிவும் வதிர்ப்புமகன்மவ வெற்பேறிக்
கய்யனநிறையுங் கணபதிசுனையின் கண்ணுற்றார்.

(இ-ள்.) வெவ்வியவனங்க னெல்லாஞ் சென்று சஞ்சரித்த உதலும் மெலிந்த
விழவார்களைப்போலே வனவாசஞ் செய்து வரும்போது செவ்வனநயனான அக்கி-
ணிக் கண்ணையுடைய சிவனது திருச்செங்கோட்டி னுமுககண்டு இனிதாக மலைமே-
லேறி மெய்வனநயன் குன்றிய துக்கங்களுந் தீர்ந்த அம்மலையிடத்திற் குளிர்ந்த பு-
னலுடைய துதிகளை கணபதியார் செய்தமைத்த கணபதிதீர்ச்சுத்தத்தைக் கண்குளி-
க்கண்டார்க ளினைவரும்.—எ-று. (8)

கணபதிதீர்த்த முதற்சிலதீர்த்தங் கண்டாடிக்
குணபதிமுதல்வரு மவ்வலன்வந்தார் குளிர்வெற்பில்
விணர்பதிமுருகுடை மெய்ச்சுனைமூழ்கிய வேலோன்ற
ருணர்வொடுவினவிண் டுவினற்றீர்த்தத் துறைகின்றார்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்த முதலாகச் சிலதீர்த்தங்களைக் கண்டதீர்த்தமாடி. நேமத-
துடனே உலப்பிரதக் கணமாகச் சுற்றிவந்தார்கள். பின்னங் குளிர்ச்சியுடைய மலை-
யிடத்தில் தேவர்சேனாபதியான முருகவேள செய்த குமாரச்சுனை தீர்த்தத்தில் மூழ-
கி வேலவர் பாதங்களைத் தியானித்துக் கொண்டு பின்பு விஷ்ணு தீர்த்தக்கரையில்
வசித்திருந்தார்க ளினைவரும்.—எ-று. (9)

அரிதருசனையிற் பரிவொடுமூழ்கி யரன்பாதங்
தெரிவுறியின்று வணங்கியபின்னத் தீர்த்தத்துட்
புரிதருட்கம் புகல்வனநம்போ ரினமாற்றார்
சரிவுறவங்கனம் வருகுதும் யானெனச்சாற்றிற்றால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும் அன்புடனே மூழ்கி சிவனதுபாதங்களைத் தெ-
ரிசித்து வணங்கி நின்றபின்பு அநவிஷ்ணு தீர்த்தத்தி னுட்புகுந் திருக்கின்ற கட-
காயுதஞ் சொல்லுகின்றது, நீங்கள் பகைவருடனே போர்செய்யும்போது நங்கள் மா-

ற்றாக ளினைவருஞ் சரிந்து சாயுமபடியாய் அங்ஙனமூங்களுக் குதவியாசவருஞ்ஞே
மென்று சொல்லியது—எ-று- (அ)

ஐம்பாண்டவருயி த்திசெயமெனநின் றறுளேத்த
நம்பாரொருவயி ரவதீர்த்தம்பொன் னகமீதிற்
செம்பாதிபுமெண் ணாயிரதீர்த்தஞ் செறிவாமென்
றெம்பால்வேதவி யாதருநாத்தன ரிதுவாமால்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட பஞ்சபாண்டவர்க ளினைவரும் இதுமகா அதிகமென்று
மனத்தலெண்ணி இதுவுஞ் சிவன்கிருபை யென்று சோத்திரஞ்செய்து பொன்
மலையான செங்கோட்டிமலையிது அர்த்தநாரீஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கிறா ளென்
றும் நம்போஸ்வரர்கு வெற்றிவிஷயங் கெட்டுக்கின்றது, வயிரவ தீர்த்தமொன்றிருக்
கிற தென்றும் கிரியெங்கும் பெண்ணாயிரந தீர்கதங்கள் தெரிந்திருக்கிற தென்றும்
நம்மிடத்திலே வேதவியாசர் முன்ன சொல்லியிருந்தார். அதுவே யிதுவாமென்று
தெரிந்து களிகூர்ந்தனர்கள்.—எ-று. (க)

எனவயிரவநீர்த் தத்திலிழிந்தோ னாவேந்தர்
கனமுறுகொலவ னைப்பொருபடைபல கண்டாரால்
புனையுறுமூவுல கினுயிதுபுகிதெம் போர்வென்றே
வினையகலும்மில் வெற்பினிலெய்தியிவ் விறல்பெற்றோம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி விரவதீர்த்தத்தில் இறங்கிழுழ்கி யங்ஙனம் வ
சித்திருந்தார்கள். பாண்டவர்க ளினைவரும் பெருமையுற்ற மனோசுயராஜன் முன்பு
கொல்வனைச் செய்தபடியே பலபடைகளுக் கண்டார்கள். அழகிய யிர்த்தல
மும், தீர்த்தமகிமையும், திருலோகத்திலு மிது புதுமையென்று மெச்சிக்கொண்டு யி
னி நம்முடைய பகைவரைப் போர்க்களத்தல்செய்தது வெற்றிகொள்ளலாம். இந்
த மலையில் வந்துசேர்ந்து இவ்வளவு சவுரியம் பெற்றோமென்று மகிழ்ச்சியுற்றார்
கள்.—எ-று. (ஃ)

நாகமலைத்தீர்த் தத்தினிலிப்பல னமதானால்
யோகமலைச்சிவ னைப்போற்றிப்பல னுயர்வாமென்
றேகமனத்துட னைவரும்விரதற் கினிதாய்பின்
பாகமலைக்கரு ளர்த்தநாரீசபாப் பணிகுற்றார்.

(இ-ள்.) இந்த நாககிரி தீர்த்தங்களில் இவ்வளவுபலன் நமக்குண்டானாலும் யோ
கமிகுந்த கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனைக்கண்டவனாகினால் அதிக பல
னுண்டாகுமென்றெண்ணி யோகக்கிரசித்தமாக ஐவரும் இனிதாக விரதஞ்செய்துக்
கொண்டு உமையவளுக் கிடப்பாகக்கொடுத்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரரைக்கண்டு தெ
ரிசித்துப் பணித்தற்றார்கள்.—எ-று. (ஃ)

வேதியர்முனியோர் வேதமுரைக்கும் விளைவெய்தி
வேதவியாசர் வினம்பியபடிவிர தம்பூண்டு
சோகிகொள்பகிணீண் டார்த்தமுதற்றண் சனைமுழங்கி
மாதொருபங்களை வடிவேலனையாச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் முனிஸ்வரர்கள் வந்துமுற்று வேதங்களோத விளைவுந்
று முன்வேதவியாசர் சொன்னபடியே விரதங்கள் செய்து சோதிப்பிரகாசமாக வி

ளங்கிய பதினெண் தீர்த்தமுதலாகச் சூளிர்த்த சூனைத்தீர்த்தங்களெல்லாமும்கி னே மத்துடனே உமையொருபாகளாயும், வடிவேலனாயுங் கணிதெரிசித்து அர்ச்சனை செய்தாக ள்ளாவரும்.—எ-று. (யஉ)

வந்தனைசெய்தவண் வருமுமைபங்கன் வாகோயிற்
குந்தியகீழ்பாற் நெற்பசுபனத் துடலவைகி
சிந்தையராகிச் செங்கோட்டிறையைத் தினமேத்திச்
சந்ததமாயிர நாமத்தாலர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வந்தனை வழிபடுசெய்த பங்ஙனம் உமையொருபாகர் திருக்கோவிலுக் குக் கிழக்குப்பரிசுததி உமையசுபனஞ்செய்து தேவத்துடனே வசித்து பஞ்சா ளூர இயானமுடையவர்களாய் செங்கோட்டிலாவதை தினமுதெரிசித்துவணங் கிந் தோததிரஞ்செய்து சந்ததமாயிர சந்ததமாயிர நாமங்களா லர்ச்சனைசெய்தார்கள் ள்ளாவரும்.—எ-று. (யக)

அற்சனைசெய்து இரிப்பிரதக்கண மவர்வந்தால்
நற்சனகன் சொல சநந்ருமாநநென நகமீழ்தான்
பொற்சகமோது புலத்தியனவிஞ்சைப் புருசித்தர்
சொற்சதூவேத வியாதிரோடாகிள் சொல்கின்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்த இரிப்பிரதக்கணம் அனைவரும் வந்தார்கள் அங்ஙனம் ஜெனகன், சௌரகுமாரன், தொழில்புத்தியன், பொன்னலகம் புகழ் பபட்ட புலத்தியன், விருவரன் உட வசிக்ருந்த ததர்க்கா சொலுதற்கரிய சதூவேத வியாசருடனே முனிவர்களாவ வரும் ஐந்தாவதுசொல்கின்றார்கள்.—எ-று. (யச)

அன்னவராசியோடும்பிகைபங்கனை யடிபோற்றித்
தெலாநகர்பெயப் பிதிர்க்குடன்முற்றுஞ் செய்தார்கள்
ஞன்னியமுருகி ஈனைவணங்கிச் சுர்வேதற்
கணனங்குருபு சனைசயகமாய் சனைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அவர்கள்சொல்லுந்ந் ஆரீர்வாத வாககியத்தடனே அம்பிகைபாக னைக்கண் டவர் பாதங்களைப்போற்றிசெய்து தென்புலம்போய்ச் சோந்திருக்கின்ற பிதிர்க்குடன் செய்துமுடி ததார்கள். பின்பு வளஞ்செறிந்த முருகிஸ்வரனைக்கண்டு வணங்கி பூசுராகிய வேதியாகருச் சமராதனைசெய்தது குருபூஜை சங்கமபூஜை யும் அனைவரும் செய்தார்கள்—எ-று. (யரு)

செய்துமைபாகன் செயலாற்சேனைத் திருநாடி
மெய்திகழத்தன புரியும்பெறவருள் வினைவானார்
பய்திகழ்மலையிற் நம்பெயொன்றும் பகர்தீர்த்த
முய்தரும்படிபுமை பங்கனைவேண்டி யுறக்கண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து உமையொருபாகருடைய திருவுளச்செய லால். சேனையுந், திருநாடும், மெய்திகழ்த்த அஸ்தனுபுரியும் பெறறுக்கொள்ளும்படி யருள்வினை வுண்டார்கள். திருநாகவியில் தங்களபெயரால் பென்றைக்கும் புக ழ்விளங்குவதற்கவும் உயும்படிபாகவும் உமையொருபாகரைவேண்டி யனைவரும் ஒருதீர்த்தங்கண்டார்கள்.—எ-று. (யசு)

கண்டபெருஞ்சனை மறையவர்கண்மொடு பணிவெற்பைத்
தெண்டலாகந்து வியாதிராசர் நியானமந்திரமோதத்
தண்டிறைழங்கியோ ராயிரமந்தணர் தங்கட்குமுதாட்டிக்
கொண்டலெனத்தா னங்கள் கொடுத்தவர் குகனைத்தொழுகின்றார்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டபெரிய சனைத்தீர்த்தம் வேதிட்கூட்டடங்களுடனே
திருநாககிரியை நமஸ்கரித்து வந்து வேதவியாசர் நியானமந்திரமோதக் குளிரந்த
சலத்திலுழங்கி விரதமாக ஆயிரம்பிராமணருக்கு அமுதபோஜனமும், மேகம்பொ
ழிவதுபோலப் பலதானங்களுக்கொடுத்து பாண்டவாசன் குமாரையுந்தொழுது
துதித்தார்கள்.—எ-று (யு)

திசைமுகனைச்சிர மீதுபுடைந்தருள் சிறுவிரலின் போற்றி
சுசலபரற்குப் தேசந்தருமொரு குருநாயகபோற்றி
கெசமுகனுக்கினை யவகாங்கேய கிரிக்கிறையவபோற்றி
விவசயவினைத்தா ருகளைப்படவீடும் விறல்வேலவபோற்றி.

(இ-ள்.) திசைமுகனான பி.மதேவனைச் சிரசுள்பேரில் சூட்டியருளிய சிறுவி
ரல்களை யுடையவனேபோற்றி. பூசப்பொருளைச் சிலனுக் குபந்தசஞ்செய்த குருசு
வாமியேபோற்றி. யானைமுப்பிட்டு யாரைக் கிளையவனே, சாங்கேயனே, குறிஞ்
கிக்கிழவனே போற்றி. கெற்றிவினையை யுடைய தருகா குள் விரும்படியாக வி
டுத்த வேலாயுதக்கடவுளே! போற்றியென்றுமே தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று.

சூரன்பாரத் தொல்வினைவாரித் தொலைந்தருள்குபோற்றி
கோரந்தருமயில் வாகனகோழித் கொடியுடையவபோற்றி
வீரந்தருகிர வுஞ்சந்தெறிபட விடுவேலவபோற்றி
சீரன்புளவள்ளிக் கினிதாடியபன் னிருசெம்புயபோற்றி.

(இ-ள்.) சூரனுடைய மாய வல்லினைக்கடலைத் தொலைந்தருளிய சூரமூர்த்தியே
போற்றி. கோரமாகிய தோகை மயில்வாகனனே கோழிக்கொடியை உடையவனே
போற்றி. வீரவலிமையையுடைய விரைஞ்சுகிரிபோற்றித்து நீதா வுளியாகும்படி விடுத்த
ருளிய விசயவேலவனேபோற்றி. சூரன் சிறப்புமிக்க பத்தியுடைய வள்ளியம்
மைக் கினிதாடிய பன்னிரண்டு புயக்குமாரனே! போற்றிபோற்றியென்று துதித்தா
ர்கள்.—எ-று. (யுக)

விண்ணவர்சிறைகள் விடுத்தவபோற்றி விசாலப்புயபோற்றி
நண்ணியவாசவ னல்குயிர்நாயக நாயகசேய்போற்றி
வண்ணவோரறு முகாம்புயபோற்றி மணிக்ஞண்டலபோற்றி
புண்ணியவந்தரபுத் தாதிபபோற்றிக் கதிப்பராகுகபோற்றி.

(இ-ள்.) தேவர்கள் சிறையைவிடத் தருள் புரிந்தவனேபோற்றி. விசாலமா
யழகிய மார்பை யுடையவனேபோற்றி. தேவேந்திரன் புத்திரியாகி மணங்கலந்து
நண்ணிய தெய்வசேனை நாயக வாயகச்சேய்போற்றி, சுடர்பொருங்கிய ஓ ராறுமு
காம் புயவனேபோற்றி, மணிக்ஞண்டலங்களதரித் தழுவிய பன்னிரண்டு செவிய
னேபோற்றி புண்ணிய புரமன இத்திர புராதிபனேபோற்றி. சதித்த பயாசலக்
குகனே! போற்றிபோற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்.—எ-று (௨௦)

ஐந்துகூத்தின ஐஸ்வரியின் மூன் நின் ஸ்ரீயின் போற்றி
யுத்துபயக்கிரி யன்னிருதாளின் வொருகொம்பின போற்றி
மைந்துபாரத மேருவரைந்தநல் மதகயமுகபோற்றி
யெந்தைகரக்கரி கொண்டவகயமுக னுறுசுமினபோற்றி.

(இ-ள்) ஐந்து கையனே, நான்றவாயனே, திரிநேத்திரனே போற்றி. உன் தி
யுபர்ந்த வுபயமலைபோலு மிரண்டு பாதங்களுடையவனே. ஒற்றைக்கொம்பணை
லேபோற்றி. வலியபாரதத்தை மேருகிரியிலெழுதிப் மதயானே முகத்தனேபோற்றி
யெந்தையாகிய சிவனது கைக்கனிபெற்றுக்கொண்டவனே! கெசமுகாரூனைச் சங்
காராரு செய்தவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௧)

தெசவவதார மெடுத்தடியார்க்கருள் திருவுளவரிபோற்றி
வசையறயாங்கள் வரம்பெறவாயரில் வள்கிரிபவபோற்றி
திசைமுகனைச்சிலை வேளைத்தருமொரு திருவுந்தியபோற்றி
ருசலவரைப்பெறு கொற்றவராகவ கோகனகைப்போற்றி.

(இ-ள்) தெச அவதாரமெடுத்து அன்பர்களுக் கருளபுரிந்த வட்சுமி மனா
னே! அரி ஹரி போற்றி, இகழ்வில்லாமல் நாவலா நலவளம்பெறு றுய்யும்படியாக
ஆபர்பாடியில் வந்துவளாந்த கார்மேசவண்ணனான திருவடினை மூர்த்தகயேபோற்
றி, சதுர்முகப் பிரம்மாவையும், கருப்புவில் மன்மகவேனையும் புச்சிரராகப்பெற்ற
திருவுந்திக்கமலனே போற்றிபோற்றி, ருசலவாகுப்பெற்றருளிய கொற்றமுடைய
இராமமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி, சகஸ்திர இதழுடைய தாமரை மலாமகளை
வட்சுமிதேவியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௨)

ஐந்துரித்ததினே டைந்துமுகத்தினே டழகெழுசிவபோற்றி
யைந்துபுலத்திறை யைந்துபுலிக்கிறை யைம்புதகபோற்றி
யைந்துபணப்பணி யைந்துமுடிக்கணி யாதபிறிபோற்றி
யைந்துதொழிற்பெறு மைமபகவர்க்கிறை யரஹரபரபோற்றி.

(இ-ள்) ஐந்து நிறமும், ஐந்துமுகமும், அழகம் பொருந்திய சிவசிவா போற்றி.
ஐம்புலன்களுக் கிறையவனே! ஐந்துவாகுப் பலிக்கிறையவனே! ஐம்பூதராகனே
போற்றி. ஐந்துபடமுடைய பாம்பின ஐந்துமுடிபுகு கரிதசுரைய கோழருளியபு
ரகாசமான திருமேனியனே போற்றி. ஐ தொட்டைச் செய்யும் பஞ்சகாதாக்களுக்
கிறையவனே! அரஹ பாரபராபோற்றி போற்றி யென்று பஞ்சபாண்டவர்கள்
அதித்தார்கள்.—எ-று. (௨௩)

என்றுகணுதியை யீரறுபுயவனே யிந்தினாமணவெந்தை
மன்றல்செய்நாகக் கிரியுமைபாகனை வந்தனையிற்போற்றி
வென்றிகொளவர் வரம்பலபெற்று விபாதரோடேகிண்பின்
நன்றிகொளவர்தரு தீர்த்தநலங்கரி நயமிகுதெனநவில்வார்.

(இ-ள்) என்றிப்படிக்க கணுதிபதியையும், பன்னிரண்டு புயக்கடவுளையும், லட்
சுமிமணவாளனையும், திருமணம்பொருந்திய திருநாககிரி யுமையொரு பாகணையும் வ
ந்தனையாக வணங்கிப் போற்றிசெய்து வென்றிகொளப் பட்ட பஞ்சபாண்டவர்கள
னைவரும் பலபலவரங்களும் பெற்று வேதவியாசருடனே சென்றார்கள். பின்பு நன்
மைச்செயலுண்டான வர்கள் செய்த தீர்த்தமகிமை நலங்களை இன்னபடியென்று
குதமுனிவர் சொல்லுகிறே மென்றார்.—எ-று. (௨௪)

பாண்டவதீர்த்தந் தனிலாடும்படி. பார்த்திபுந்திரமுற்
 றீண்டியவாசரியல்படவேணியி ஷித்தணியெம்பராஜே
 ராண்டசிவன்றிரு மந்திரமைந்தா லைவர்கடந்தோயந்து
 பூண்டபெரும்புர மேபடைநாளும் பொலிகுவர்வலிகுடர்வார்.

(இ-ள்.) பாண்டவதீர்த்தத்தில் நீராடும்படி பார்த்திபுமுற் றங்ஙனஞ் சென்று
 அரசர் வரியல்பாகச் சடையில் இளம்பிறையைத் தரித்த எம்பிரானும், எம்மை யான்
 டருளியவனுமான சிவனது பஞ்சாக்ஷர மந்திரதியானந்தா லைவர்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி,
 ஞால அவர்களுக்குரிய பெரிய நகரங்களும், சதுரங்கசேனகளும் பொலிவுண்டா
 சப்பெற்று வலுமையோடு வாழ்நாரான்.—எ-று. (உரு)

போயபெரும்பொருள் போயபெரும்பதி போயபெருந்தானே
 யாயமுதற்படி யதனினுமீயிசை யதிகம்பலனமால்
 மாயவனருடரு மன்பரிவிந்திரன் வரமாருதிநேயஞ்
 சேயமுருத்துவந் திர்பெறவென்றவர் தீர்த்தவரங்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பின்னையும் அரசர் இறந்துபோன பொருளும், பெரியநகரங்களும்,
 அகன்றுபோன பெருப்படைகளும் முன்னிருந்தானும் மேலான பலனுண்டாகும்.
 விஷ்ணுவிரதமும் பெறுவானாக. திசிலோக மன்னவான தேவேந்திரன் மா
 ருதி நேயமுஞ் செவ்வியோகிய தெய்வமருத்துவரின் தீர்த்தவரங்களும் பெற்று
 வாழ்வானாக —எ-று. (உரு)

அவ்வவரபரவுமைம் பாண்டவர் அனையினிலாடி னருக்குண்டாய்ச்
 செய்கிறினுறுதிரு விம்ம உபுமறு கமச் சேரவுஞ்சேர்ந்துமைபங்
 கெய்வமறப்புன ரீசன்பதமுடி ராறுபுயன் சேர்வுங் [ரால்,
 கவ்வையிலிருந்தை குடர்வியாதருக்குமொர் கண்ணெனவளர்வா

(இ-ள்.) பெரியோர் துதிக்கும் பஞ்சபாண்டவ தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினவர்
 களுக்குச் செய்விதாகச் சகலசெல்வங்களும் இம்மையிறும், மறுமையிறும், சமூகி
 டையுறில்லாமல் வாழ்ந்து. பின்பு உமைசமேதரான பரமேஸ்வரன் பதமும், பன்னி
 ரண்டு புயக்கடவுள் பதமுஞ் சேர்ந்து வேதவியாருக்கு கொருநேத்திரம்போல
 வாழ்வார்கள் —எ-று. (உரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சபாண்டவச் சநுக்கம் முற்றும்.

சுதச்சநுக்கம்-சுரு திருவிருத்தம். நாளாய்.

பாண்டிசுரர்ச் சநுக்கம்.

வரபரீண்டவர் வனமீண்டவர் மகிழ்வின்னெய பங்கன்
 திரமீண்டடி மலர்புண்ணுதின னசராண்டன ரிப்பாந்

பரபுரணீடியன் வரவுப்பணி பாண்டிசுரன்வரவு
முரமீண்டிய முனிவர்க்கினி துயர்குத ருணாப்பார்.

(இ-ள்.) சிவனது வரப்பிரசாதம் பெற்ற பஞ்சபாண்டவர்க ளைவரும் வனவா
சம்விட்டு மீண்டு தங்கள் தேசம் போய்ச்சேர்ந்து நிரம்பவும் மனமகிழ்ச்சியாக அர்த்
தநாரீசாருடைய திறமாகிய பாதாரவித்தங்களை யிருதயங்களில் வைத்துத் தியந்
னித்துக்கொண்டு சத்துருசெயஞ் செய்து தின்னிய ககராயாண்டிருந்தார்கள்.
இப்பால் திருநாகிரி தலத்தில மனபாளுன பாண்டியராஜன் வந்ததும், அ
வணர்ச்சிக்கப்பட்ட டாண்டல்வர கவாமி வந்தவராலும் இவைவெல்லாம் அ
றிவுமிகுந்த முனிவர்களுக்கு இனிதாக வுயர்ந்த சுகமுனிவர் சொல்லத் தெரடங்கி
னார்.—எ-று.

(க)

சேரன்பா னடி பெற்றிய தெளிவுந் திகழ்ந்தி
பாரந்திகழ் டெவல்புகழ் படியாட்சியு மாறன்
தேரம்புனி முறையும்படி திகழ்வஞ்சியுறைந்த
நேருந்தமிழ் ப னாப்பதி நெறியேயரசுற்றார்.

(இ-ள்.) சேரராஜரும், பாண்டிய ராஜரும், சிவனைப் பூசித்து அரசாஸ்திசெய்த
நீதியும். புறமுதுப்பட்ட சோழராஜரும் அரசாஸ்தியையு, மூனாயும், கருவூர், உறை
பூர் தமிழ்வினாடிய ம ாரை ககரமும் சிம்மாசனத்தினர் யிருந்து நெறிமுறைமையாக
அரசாஸ்திசெய்து வர டுக்கொண்டனர்.—எ-று.

(உ)

இம்முப்பதி மூலேகந்தரு மிறைமாட்சிகள் புரிநாள்
செம்மைப்பெறு மனுரீதிகள் சிறிதேமுறை பிறழ்வால்
வெம்மைத்திற ஓறுசோழனும் விமலா கினிதெண்ணான்
மம்மற்பெறு செவ்வ டிகள் மலர்மேல்மனம் வைத்தான்.

(இ-ள்.) இந்த மூன்று நகரத்திலும் மூன்று ராஜாக்கள் நீதிமுறைமையாக அரசு
ாஸ்திசெய்து வருநாள் செவ்விராகிய மூவரர்களின் மனுரீதிகள் சற்றே முறை பிற
து வருவதால் வெற்றித்தொடைய சேரமராஜன் பாமேஸ்வரனுக்குப் பிரீதியானது
திவ்விய புட்பங்கொள்வது சிறுமென் னுதவனாய் ஸ்ரீகள் மயக்கத்தினால் அழகிய
செவ்வந்தப் பூவினமேலே யாணைவைத்தான்.—எ-று.

(ஊ)

வைத்தைம்முதற் கலார்க்கியர் மன்னன் முடிகொண்டான்
முத்தநதருகைவேல்விழி முகிழ்த்தன மனையாள்
நித்தநதன தினைவனசெயல் நெறியன்றென வருள்பூச்
சித்தன் பினின் மரன்பணி சித்தம்புரிசுவளால்.

(இ-ள்.) சிதமான அந்த செவ்வந்திப் புட்பங்களை ஐம்முதனாகிய பாமேஸ்வர
னுக்கு சாதாரண சோழராஜன் முடித்துக்கொண்டான். அதுகண்டு முத்து நிறை
போன்ற பல்வரிசையும், வேல்போன்ற கண்களும், கமலமுகிழ்போன்ற தலபாசம்
களையுடைய அழகியவர்க் தெவிடானவன் ராஜனைப் பார்த்து இதுநீதியல்லவென்று
சொல்வதும் கோரத்தனால் தனக்குக் கொடுத்த புஷ்பங்களை முடிக்கப் பயந்து மன
தன்பினாலே சிவனுக்குப் பிரீதியென்று அதுகாலத்தில் சென்னை யிலுச்சித்து கிடு
வாள்.—எ-று.

(ச)

அன்னுளினி லுமைபங்கர்சி ராப்பள்ளியி லுரனார்
பன்னுளினில் வளவன்புரி படித்தென வுணரா
வொன்னார்புற முனிவென்ப வுணர்ந்தே யவனாரின்
பின்னாடனின் மண்மாரிகள் பெய்வித்தனபெயரால்.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் திரிசிரபும் மலைபிடத்தில் யெழுந்தருளிய உமையொருபாகராகிய பரமேஸ்வரனும் பலனாளுக்கு சோழராஜன் செய்யும் அரீதிதெரிந்து சத்துருக்கள் நகரங்களைக் கோபித்தழிப்பதேமனுர்தி பெனறெண்ணி திரிபுராங்கக ரானபடியால் அவனிருக்கும் உறையூர் நகரத்தில் சிலராரின் பின்பு மண்மாரிபொழிவித்தார்.—எ-று, (ரு)

வளவன்றிகழ் கோரப்பரி வயன்மீதுதன் மனையோ
மொவன்பொடு வெரின்மீதுற வுய்த்தே ருதலுற்றான்
தளமென்கொடை சிவனுக்கருள் தருமக்கொடி வரலால்
வினாமண்புயல் பரிமீது விழாதே புடை விழுமால்.

(இ-ள்) மண்மாரிபொழிவதுகண்டு சோழராஜன் நனது கோமமென்னுங் குகையின்மே லேறிச்செவ்வாண்டு தேவிமார்களுடனே வேராய்ப் புறப்பட்டு வினாந்து போகா கின்றான். அவனும் புண்ணியழி கூடிவருகிறபடியினாலே பொழியப்பட்ட மண்மாரியானது குகினாமேல் விழாமல் சுற்றுப்பக்கங்களில் விழுந்தது.—எ-று.

செவ்வந்தி முடித்தேவினை செய்வந்திபடித்தோ
னவ்வந்தி மதித்தன்முக வமுதைத்தறை யிட்டான்
பவ்வந்தினை புட்புக்கெனப் பரியோ ரசபிழா
மொய்வந்திடு மண்மாரிகள் மூடிற்றவர் வினியா.

(இ-ள்) சரமிக்கிஷ்டமான இவ்விய செவ்வந்திப் புஷ்பங்களைத் தானூ தன் சாமான்ய ஸ்ரீகளுமாக முடித்துக்கொண்டு அரீதி செய்யப்பட்ட சோழராஜனைவன வினாந்துபேரவதற் கெண்ணி பூரணச் சந்திரன் போலுமுகமுகிய தனது பட்டஸ்ரீ பூமியில் விழத்தள்ளிவிட்டுக் கடிதாகக் குகிணையை நடத்தினான். அப்போது ருக்மிரையும் ராஜனும் அமிழ்ந்தியிற்று பேரவதரக மென்மேலு மண்மாரி பொழிந்து மூடிற்று.—எ-று, (எ)

தன்மச்சுரு வப்பெண்கொடி தண்காவிரிநெறியி
ன்னமைத்தரு புண்பற்றியந் நதியின்கரை சேர்ந்தாள்
வென்மைத்திரு வுதரத்துது மகவைக்கண்டமறையோன்
நன்மைக்கழைத் தேகிக்கொடு தன நூரி லாதரித்தான்.

(இ-ள்) புண்ணியசுருபியான இராஜதேவி ருளிர்ந்த புனனுடைய காவேரியினின்று ஒருபுண்ணையப்பற்றிக் கணசேர்ந்தாள். லட்சுமி போன்ற வவன் வயிற்றில் புத்திரனிருப்பது கண்டு, அவ்வன் மொருபிராமணன் இராஜதேவியை யழைத்துக்கொண்டு போய்த் தன்னகரத்தில் வைத்துப் பரிபாலனஞ் செய்து வந்தான்.—எ-று, (அ)

வைத்தப்பதி யாசன்றிரு மனையின நிருமயிலை
மெய்த்துத்தம் மகவைப்பெறு வித்தான்விறல் மகவை

கைத்துண்ட நெடுங்கோட்டொரு கரிவந்தனபிடரீர்
துய்த்தன்னக ருக்கேதர வரவோனி னுயர்ந்தான்.

(இ-ள்) அ'பழிப் பரிபாலனம்பண்ணிப் பிராமணர் தன்னகத்தி லுத்தம குணமான இராஜேவி செழமுதிர்ந்து புரிராசேய்பெற்றான். பெற்று வெளர்த்துக் கொண்டிருந்தராளில் செழயதற்குகை மழைய கிம்புரிக் கோட்டுப் பட்டத்து யானை வந்த ராஜகுமாரனே யெடுத்தத தன் மலதகதில வைத்துக்கொண்டு போய் நகர சிம்மாசனத்தில சேர்த்திபது. அவகனஞ் சிம்மாசனாதிபிதரக அந்த ரோழார், குமாரன் தனது தேசத்தைப் பராமுருந்தான். —எ-று. (சு)

தருமத்திர ஞ்ருவொன்று கழைத்தன்னவோர் சேரன்
வருமர்க்கனை வகையாலான் வண்டாமமா யடியுட்
செருமக்கன மலரஞ்சரி செயதேயிரு பொழுது
மருமைத்தவ முயர்ந்தவ பவரார் மிவவானர்.

(இ-ள்) தருமமே வோருருவாய்த் தழைத்தோருகிய சேரமான் பெருமான் அன்பினால் சிவனிருபாகாரிந்தத்தில் அளவிலலாத புட்பங்கனத் துவி யாசுகிது அஞ்சியல்கருகத் திரிந்திபா காலமு. தொழுகு தோத்திரஞ்செயது தவமபுரிது சுந்தரபுராதி நாயகருடனே பிரியாத சேமாயினு. —எ-று. (க0)

திரகந்தர ரொடுசேரமான் சிவலோக மடைந்தே
வரசந்தன வுலாவென்றொரு வணபாவுட னின்ற
ரரசென்பன வஞ்சிக்குற வரிதா யிருநகரம்
விரசத்தவ யிறைமாட்சிகள் மெய்வானு புவிமேல்.

(இ-ள்) சுந்தரபெருமான் நாயகருடனே சேரமான பெருமார் நாடஞர்கை லாசுகிது சோது தான் வழியாகப்பாறான ஞானவரப் பிரபந்தைக் கூவாதி செவிகின்பமாக அங்கேறியவதது வெனது பணிடை பொய்திருக்கார. இங்ானஞ் சோழதேசஞ் சேரேச பிரணதிகரும் அர வலாய் அரிதாகக் கருவூர், உறை யூர் யித்த இருநகரங்களும் கழுகுருறைத்து தவாரான், பெயர், திருயிழாமழைமா ரிகள் வெள்ளரன் கமகன குறைத்து சனகைக மிகவுமெலிவானது யிருவர் மண டலங்களும். —எ-று. (கக)

சேரன்பதி சோழன்பதி சேருஞ்செய லுயிர்
ஞருத்தமிழ் மதுரைச்செழி யனகண்ணகை முனிவால்
நேருங்கன விடையுறுகள் நிகழ்ந்தேபதி மூன்றுஞ்
சோரும்புயல் பொழியாவது துளங்கிறுலகம்மயா.

(இ-ள்) சேரமான் தேசமும் சோழதேசமும் இவ்வாறு மெலிவுற்றிருந்தது, நிறைந்த தமிழ் சங்கத்தையுடைய மதுரையில் பாண்டிய அரசன் கண்ணகை கோபித்திட்ட சாபத்தினாலே மிகவுமிடையுண்டாய் அரசுறியிருந்தது. இராஜர் மூவர் தேசங்களு மனுரீதி முறைமையில்லாக படியினால் பெய்யப்பட்ட மழைவளவகுன்றி வினாவருன்றி சுகமில்லாமல் தயங்கிற்றுலகம் —எ-று. (கஉ)

வஞ்சிக்கிறை கோழிக்கிறை மதுரைக்கிறை மூவர்
நெஞ்சத்துறு கனசஞ்சல நிலையான்மழை வேண்டி.

மஞ்சிற்கிறை மகவானிடம் வந்தாரிரு வரும்வான்
விஞ்சைப்புற மகவானடி வலிவிக் தொழுதனரால்.

(இ-ள்) மழைவளவாகுன்றி புலகூர் உருவது கண்டு கருவூர்க்கிறைவனாகிய சேரனும், உறையூர்க்கிறைவனான சோழனும், மதுரைக்கிறைவனான பாண்டியனும் ஆக இத்தமூன்று அரசர்களும் மனதுகளில் சஞ்சலியராகிய யம்மனம்மழைபெய்பவேண்டி மேகத்தைக் கதிபதியான தேவேந்திரனின் கத்திரகு வந்தார்கள். சேரன் சோழனிருவரும் தேவராஜனான வீந்திரன் பா, தமிழ் வானங்கித் தொழுதார்கள்.—எ-று. (௧௯)

எழின்மாதன் உணங்குபுது யெனலால் மலரவனின்
பொழிமாமல னெனவேயிரு பொற்செங்கை விரித்தான்
மொழ்சோலு முடிக்கிளர்பு முன்னங்கை குவித்தா
ரிழிபாதக மிதுமுற்செய்த தெனவிற் கிரனுற்றான்.

(இ-ள்) அழகிய பாண்டிய ராஜன் வணங்காமுடிவேந்தன பழிவினே முகிழிதடிப்பம் அலர்வதுபோல பரிணிகைகளையும் விரித்தான். சொல்லப்பட்ட சேரனும் சோழனும் நம்முனை கை குவித்தார்கள். அதுகண்டு ஐழிவானபாதக மிது முன்செய்த தீவினை யென்று இத்திரன் தெரிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (௨௦)

வலையப்புய வில்வன்னா வனை யும்வருகென்றே
யிலையிற்புரு புயனும்படு யனட்டிவபொழி ருகவென்
றிலையிற்பின வொடுங்கியவ றிருவர்க்குரல களித்தான்
கிலையிற்பொலி செருவெற்றிகொள் செழியர்க்கு வெறுத்தான்.

(இ-ள்) கேயூரந்தரித்த புயங்கையுடைய சேரனையுற் சோழனையும் வருங்க ளென்று ஆசனங்கொடுத்த பசுரித்து சிறியவசனங்கள்சொல்லிக் கடலில் வலிக்கின்ற மேகங்கள் உங்கள் தேசங்களுக்கெல்லாம் அடைவாக மழைபொழியச் செய்தி ருமென்று அவ்விருவருக்கும் விரையமுடனே தாம்பூலம் கொடுத்தருளினான். வில் வலிமையிலே பனைகளுரை வெற்றிக்கொண்டருளிய பாண்டிய ராஜனுக்கு மழை யுத வரமல் யிந்திரன் மிகவும் வெறுத்தான்.—எ-று. (௨௧)

பின்னும்மழை யுன்னாட்டிடை பெய்விப்பன மண்ணி
னின்னாழு துண்டேருறி யென்னோமு நீங்கா
முன்கை விரும்பானடி முன்கை துழைந்தான் [ன்.
பொன்னுடன் வெகுண்டான் பின்னர் தென்னுடன் வெகுண்டான்

(இ-ள்) வாராய் வணங்கா முடிப் பாண்டியனே! யுந்தேசங்களுக் கெல்லாம் சிற்காலத்திலே மழைபெய்விக்கிலேம். இப்போதிருக்கின்ற திரவியங்களை யெல்லாம் செலவு செய்துக் கொண்டிருவென்றான். அதுகண்டு பாண்டியன் கோபித்த யிந்திரனுக்கு முன்கை விருந்து மடிபிடித்தான். இத்திரனுமெழுந்திருந்து திரைத்தி னுழந்தான். பாண்டியன் தொடர்ந்தான். தொடர்வதுகண்டு பொன்னாட்டிந்திரன் கோபித்தான். பின்பு தென்னாட்டிப் பாண்டியன்கோபித்தான்—எ-று. (௨௨)

யாமுவரு கின்பால்வா விருவர்க்குமை யுதவிச்
காமுடிய புயலின் பொழி கார்த்தத்திலே யென்னேன்

மேழமுடிய விற்கொண்டன ரொய்யும்பெரும் படைகொண்
டோழுடமர் செய்தாரவ னுயர்வச்சிரம் விட்டான்.

(இ-ள்.) நாங்கள். மூன்றபேரு முன்னிடத்தில் வந்து மழைவேண்டிக் கேட்
டால் சோசோழ னிருவருக்கு மழையுதவி பெ னக்குப் பொழியப்பட்ட மழைகொ
த்தா யில்லை. அதுவென்ன காரண மென்று இருவரும் வெகுண்டு பேர்ச்செய்த
சொடங்கித் தங்கள் தங்கள் விலலுகளை வளைத்து சாமரிகள் பொழிந்து தோர்வை
யில்லாமல் அமர்ச்செய்தார்கள். அவ்வேளையில பாண்டியன் பேரில் தேவேந்திரன்
வசகிரா யுத்தத்தைவிட்டான்.—எ-று. (கௌ)

அந்தப்படை கண்டேயென தகமீதுள் சொக்கே
வந்தித்துன தருளென்கையில் வளையாழியில் விகென்
றிர்தப்படை யுன்கைப் படைபெயர்நேவினனிம்பாய்
முந்தப்படைபடவிந்திரன் முடியிற்படநொந்தான்.

(இ-ள்) அந்த வச்சிராயுதம் வருகிற அதித்தியைக் கண்டு பாண்டிய
னென்னிருதயத்திற் பிரியாம லிருக்கின்ற சொக்கேஸ்வரா! என்று வந்தனை
செய்து உம்முடைய கிருபையினாலே என்னைவனையைச் சக்கரமாகச் சுழற்றிவி
டுகிறேன். இதுவும்முடைய கையாயுதம். யிதுபோய இங்குனைச் செயிக்கவேண்டு
மென்று யேவிவிட்டான். அது சக்கரமாகத்தானே வந்து தேவேந்திரன் மருட
முடியிற்படவே மிகவும் நொந்தான்.—எ-று. (கௌ)

கூடற்பதி யாகுந்தெய்வ கோலப் பதியரசு
மாடற்றிற முறலாலம ராகும்மா முனிவாரும்)
நீடிச்செரு வென்னுமிது நீதிச்செய லன்றென்
ரோடிப்பகை தவிரும்படி யுரைகூறி விடுத்தார்.

(இ-ள்) தென்கூடப் பதியரசனும் தேவலோகத்து அரசனும் முனைந்து யுத்
துசெய்வது கண்டு தேவர்களு முனிவர்களு மிச் சமர் செய்வாராறாமோ வென்று பய
க்கரமாய் ஓடிச்சென்று நீககளிருவரு மிப்படி யுத்தஞ் செய்வது நீதியல்லவென்று
பகைதிரும்படி யாகச் சமாதானஞ் செய்யச் சமரைவிடுத்தார்கள்.—எ-று. (கௌ)

அருள்காவன முடையான்செழி யன்மண்டலமுழுது
மொருகால்மழை பெய்யாவன மொழி கென்னுமறித்தான்
வருகாசினி வைவைக்கிறை மதுராபுரி வந்தாங்
குருகாதர முடனேயழ கியசொக்கரை யுற்றான்.

(இ-ள்.) அழகிய கற்பகப் பூங்காவனமுடைய தேவேந்திரன், பாண்டியன் ம
ண்டலமுழுதும் பெந்தக் காலத்திற்கு மழைபெய்யாது வீடுக்கவென்று மேகத்தைத்
தடுத்த மறித்தான். பூமண்டலத்தில் வைவைக் கிறைவன் மதுராபுரியில்வந்துசே
ர்ந்து மனதுருகி யன்புடனே அழகிய சொக்கரையுறு வனங்கிச் சொல்லுகிறான்.

அன்றென்பதி யாகின்றென வப்போதர சாகிக்
கன்றுப்பகை வென்றேயறு காற்பீட் மமைந்தி

நின்றிந்திரன் முடிமேல்வளை யெறியும்படியதனூல்
துன்றும்புயல் மழைநம்பதி சொரியாது தடுத்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக்காலம் யென்னுடைய நகரத்தில் அரசில்லை டென்று அனை வரும் தயங்கும்போது தேவரீர அசராய் மறு பகைஞரை வென்று பாண்டிய மண்டலத்தை ஆண்டு அறுகாற்பீடத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தீர். இப்போது தேவேந்திரன் முடிமேற்பட்ட கைவளை சக்கரமாக யெறியும்படி கிருபைசெய்தருளினீராகையால் இந்தப் பாண்டிய மண்டலமுழுதும் மழைபெய்யாமல் தடுத்தான், சுவாமி! யென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்.—எ-று.

(உச)

புலிவெங்கொடி யதிபன்பதி பொந்தாதிபன் காம
வலிதினவள முற்றர்பொழி வான்மாறி வழங்கி
நலியும்பதி கூடற்பதி நன் மரமழை சிறிது
மிலையென்றுதொன் மறைநூலவர் யாரும்படர் கின்றார்.

(இ-ள்.) புலிக்கொடி யுடைய சோழ தேசங்களும், பண்டுவை யுடையசேரமான் தேசங்களும் நல்லமழை பொழிந்து செழிப்பிருக்கின்றது. இந்தப்பாண்டிய மண்டலமானது மழையின்மல மெலிந்து சுக்மில்லாம லிருக்கின்றது, என்று மன வியாசுவததுடனே பூருவகரலந்தொடங்கி யிருக்கின்ற வேதாகம் புராணிகர் யாவரும் யெனனி—தகல்வந்து அந்தத் தேசங்களுக்குப் போரேழுமென்று சொல்லுகிறார்களென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்.—எ-று.

(உஉ)

பொதியக்குறு முனிவன்சுற்றரு பொற்சங்கமிழந்தால்
மதியிற்பெறு தமிழ்மண்டல மெனும்வண்மைபுமொழியும்
விதியிப்படி திறவாவகை மென்கூடலினரசே
யதிகப்பல னருளாயழ கியசொக்கனீ யெனவே.

(இ-ள்.) பொதியமலை யிலெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவன் செய்த சங்க மிழந்து விட்டால் அதிக விவேகம் உள்ளவர தமிழ் மண்டல மென்னும் புத்த வளமையு மொழிந்துவிடும். அச்செயல் கேரீடாமல் மதுரைக் கதிப்பதியான சுந்தரேசுரனா அநிகமான வளம் பொருந்தும்படி வாப்பிரகாசங் கொடுத்தருளவீ ரழகிய செக்கேசனையென்றான் பாண்டியன்.—எ-று.

(உக)

என்றென்றடி முடிபற்றி யிறைஞ்சுஞ்செழி யனையே
நன்றுன்பதி நலவதீர நலம்பெற்றிட முகிலுன்
ருன்றல்லவா வுன் சொற்படி. கொண்டற் புயல்பொழிய
வின்றொன்று விளம்பும்படி வெம்மைத் துனகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லி சுவாமி பாதங்க ளிரண்டையும் தனது முடியிற்றரித்து வணக்கின பாண்டியனைப் பார்த்து சுவாமியெல்லுகிறார். அப்படியோல்லது! உன்னுடைய மதுரை தேசங்கள் வறுமை தீர்ந்து நல்லவளம்பெறும்படி மேகங்கள் வந்து உன்மலையாகிய பொதியத்தில் வசிக்கவும், உன்சொற்படியே மாதழுன்று மழை பொய்யவும், இப்போது நாமொன்று சொல்லுகிறோம். நம்முடைய மைத்துனனுள் பாண்டியராஜனே கேட்பாயாக வென்று சுவாமி சொல்லுகிறார்.—எ-று.

(உச)

யாமம்பினை யிடமாக விருந்தாரது முகவ
னேமந்தரு திருதாதிபர் யாரும்பட விகலி
வாமந்தர வெம்மோடு மருவித்தினம் வைகிச்
சேமந்தர வுறைகின்றதோர் தெய்வக்கி யுளதால்.

(இ-ள்.) நாம் பாவதிக்கு இடப்பாகப் கொடுத்தருளி அந்தகாரீஸ்வரராக வி
ருக்கினோரும். சூரர்களை யெல்லாஞ் சங்கரித்தருளிய ஆறுமுகக் குமார்கடவுளும்
அவ்வளம் நம்மோடு மருவித்தினமும் வசுதந்தருக்கின்றார். அப்படி யெமக்கிடமாகிய
தெய்வக் கிரியோன் திருக்குதேனது சுவாமி சொன்னார்.—எ-று) (உரு)

பிரிவற்றிடு நவகோடி பெருங்கித்த ரிருந்தே
குருபத்தியி லுறைவார்நவ கோடிச்சுனை யுளதால்
வருபத்தியு முத்திச்செயல் உகைபுந்தரு மால்
நார்பத்திகொள் செங்கோட்டென நாமந்தினை யுளதால்.

(இ-ள்.) அங்கே நவகோடி சித்தர்களும் பிரியாமல் உருபத்தியாகவிருந்து வ
சிப்பார்கள். புதுமையாக அளவில்லாத சேனத்தந்தங்களு பிறருகின்றது அந்நமம்
வந்தபேரருகருப் பத்தியு முத்தியும் கொடுகின்ற இரீஸ்தலம். மாண்ட செனநர்ள்
பத்தியாக வணங்கித்துதிக்கப்பட்டது. செங்கோட்டென்றும் பெயரையுடையது. எ-று.

மலையுச்சியில் வனசம்புவி தளிரிப்புத முனதால்
நிலைபெற்றிடு பணிவெற்புநில மகம் பில் நிறீர்
தொலைவற்றதோர் பொற்றமுனா குடல்பொரு டதன்மேல்
நலமுற்றுமை யுடனாபி அனையதெழு நடமா.

(இ-ள்.) இந்தப்பூமண்டலத்தி லுமபா ராகநிலைபெ. திருகொடி நெருங்கிரி யு
ச்சியில் தெய்வ நதி நீரில் அழியாத தாராள மலரின் பொ டுண்டினை இனிதாக
அழகிய உமையுடனேகடி நாமுறைந்திருப்பனோடும். உபத நாட்டையுடைய பான்
டியனே.—எ-று. (உஎ)

அந்தப்பணி மலைத்தினி லரசர்க்கா பேருஞ்
சிந்தைக்கினி தாமைத்துவன் செழிபாத பிற மொழியாள்
வந்தித்தெமை யர்ச்சித்தனும் மைநனமுனை வந்தித்
திந்தத்தொழில் செப்தேதவ யினிற்றிப்பு கெய்வு.

(இ-ள்.) ஓம், அரசர்க்காசே! யென்மன பக்கவிய கைக ணையுடைய தமிழ் மொழி
யையுடைய பான்டியராணனே! நீயத்தத் திருநகரகிரிபெ ண்மசொந்து நம்மையும்
நமது திருக்குமாரையும் கண்டு புகுததுவணங்கி யினிதாப்ததவகுசெய்வாய். எ-று.

எனவுங்கயல் நயனக்கொடி யிடமுற்றருள் சொடர்
தனதன்புட னருளத்தமிழ் தருபஞ்சவன விபுவித்
தினமும்பணி மலையிற்குனை சென் டுடையங் குனை
நினைவற்றொழு தசலந்தனை நெறியினவலம் காட்டா.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அங்கயற்கண் ணுமை யிடப்பாகா ன அருவிச் சொக்க
நாயகர் தமது கருணையினை வருளிச்செய்தபடியே தமிழ் நாட்டின் ஸா பான்டியர

ராஜன் அத்தத் திருநாககிரி தலத்தில் வந்து தினமும் கணிகளிற் தீர்த்தமாடி நேரம் சதுடனே யானைமுகப் பிள்ளையானாக் கண்டு தொழுது தோத்திரஞ் செய்து நெறி முறைமையாசப் பாண்டிய ராஜன் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வந்தான்.—எ-று. (உச)

வந்தாதர நாகிசர் மலர்ப்பாதம் வணங்கி
யுயர்ந்தானறு முகனைத்தொழு துமைபாகனை யேத்தி
நந்தாழி யெடுத்தோனாடி நளினத்தை யிறைஞ்சிச்
சிந்தாகுல மறஞான தியானத்தோ டிருந்தான்.

(இ-ள்:) அப்படி கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து வந்து பத்தியாக நாளிஸ்வர சுவாமி மலர்ப்பாதங்களை வணங்கி வணங்கி உய்யுமபடியாக ஆறுமுகக் கடவுளைக் கண்டு தொழுது உமையொருபாகளாய்ந் தெரிசித்து வணங்கிச் சங்கு சக்கரரான ஆதிசேவ மாயன் பாதரம்புயங்களை யிறைஞ்சி யேத்தித் தன்னுடைய சிந்தா குலமே லலந திரும்படியாக ஞானதியானஞ் செய்திருந்தான்.—எ-று. (கஉ)

கூடற்புரி யரசன் றவ குறிகண்டுமை யொருபங்
கூடற்றிறு மறமேவிய வுலகத்தொரு முதல்வன்
நீட்டுணி வெனவேண்டிய நினவேதரு னுதுமென்
ருடற்பதி மதுரசனை யருளின்வின வினரால்.

(இ-ள்.) மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியராஜன் செய்யுந் தவங்களைக் குறிப்பி னுலேகணி மகிழ்ச்சியாக உமைக்கிடப்பாகங் கொடுத்தருளிப் உலகங்களுக் கெல்லா மொருமுதல்வனான அர்த்த நாளிஸ்வர சுவாமிபார் உன்னுடைய துணிவென்ன? உனக்குவேண்டிய காமியார்த்த நினைவென்ன? அவையெல்லா முனக்குப்பரலிக்கிரொஞ்சொல்லாபென்று பரிமாவுடைய மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியனைக் கிருபையாக சுவாமி வினவினார்.—எ-று. (கக)

அங்காலையில் மதுராபுரி யதிபன்புக லுதலீள்
மைக்கார்மது றையின்மண்டலம் யாவும்மழை தாவு
மிக்காமறு வகைமந்திரம் வியனாறி யுறவுந்
திக்காயிரஞ் சீனையிற்கிரி சேர்ந்தோயருளடந்தே.

(இ-ள்.) அப்போது மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியன் சொல்லுகிறான். சுவாமி! மதுரை சூழ்ந்த பாண்டியதேசமுழுதும் மழைபெய்யும்படியாக நெடிய கார்மேகங்கள் நினைத்தபோது வரும்படி அதுவகைமந்திரமும் நான் தெரிந்துக் கொள்ளவும் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளும். திக்குக்காயிரஞ்சீனையுடைய திருநாககிரி அர்த்தநாளீஸ்வரனே! கிருபை செய்தருளவீ ரென்றான் பாண்டிய ராஜன்.—எ-று. (கஉ)

அனைவேவர முதவென்றபின் னிருமைக்கோர் சித்தன்
றனைநீயறு வகையாகிய தன்மைத்தொகை வகையை
மனமாபுணா யெனவோதினன் மதுரசே னுணர்ந்தே
யெனமாபுகி றனையேதனை யிடுமவித்தை படித்தான்.

(இ-ள்.) இந்தவரம் கொடுத்தருளு மென்றான். பின்பு சுவாமி! அங்ஙனம் யிருக்கும் வசித்திருக்கின்ற ஒரு சித்தனைப்பார்த்து நீ யாறு வகையான வசிகர மந்திர

ததொகைவகைவிதியெல்லாம் நன்மனத்துடனே சொல்லென்ன அவர யாவுந்தெ
ரிந்துணர்ந்து இனத்துடனே மேகங்களை வரவழைத்து தனையிட்டு பொதியமலையில்
வசிக்கும்படி வசியமந்திரவித்தை யெல்லாம் மதுரை ராஜனான பாண்டியராஜன் ப
டித்துக் கொண்டான்.—எ-று. (கக)

காணத்தனை யிடும்விந்தைபடித்தே துறை தவர்கொள்
பாரிப்பல கற்றுணியல் பகர்கொற்கைய ரிறைபாய்
வாரிப்புவிதனையோர்கொடை வைத்தான் மகவருளென்
ருரந்தித குமரத்தட வடியிற்றவ முயல்வான்.

(இ-ள்) மேகங்களை யழைத்து விலங்கிட்டு வைக்கும் வித்தையெல்லாம் படித்
தோகி வசிகர மாதிரமுதலான பலவித்தகளு மியல்பாகக் கற்றுள். கைதவற்கோ
னைய பாண்டியராஜன் சொல்லுதற்கரிய சொற்கையருக்கெல்லா மிறைவனுக்கிட
லசூழ்ந்த புமிடெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழுட்க்கி அரசாட்சிசெப திருந்தான். பின்புபுத
திரசந்தரணம் பெற்றுக்கொண்டும்படியாக அற்புதமாக கீர்பிறைந்த குமர பித்தக்க
ரையருகில் தவ முபலா நின்றான்.—எ-று. (கச)

வந்திச்சிலை மீதேயொரு ஸிங்கத்தினை வருக
வந்திப்பிறை யணிவோன்றனை யாவாகன நிறுவிச்
சிந்தைப்படி பெறவாச்சனை செய்தேவலம் வந்தா
னந்துக்குழை யுமைபாகர் நயந்தார்வ மிந்தார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம் வந்திச் சிலையின்மீது ஒரு சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்
து சந்திரசேகரனான பாமேஸ்வரனை ஆவாகனஞ் செய்து நிறுவி மனதொருமிப்பாக
அர்ச்சனைசெய்து பிரதக்ஷணம் வந்து வணங்கி வாழ்த்தினான். அப்போது சங்குக்கு
ழையான உமையொரு பாகர் கிருபை கூர்ந்து பாண்டியனுக்கு நல்ல வரங்களைக்
கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (கௌ)

அப்போதினி ஸுமைபங்கரை யம்பொற்பதம் வந்தித்
தெப்போதின மென்றாவகை நிகத்தே பெறவருளி
மெப்பாபாகிய பாண்டியரன் விமலன்றிருநாமந்
தப்பாஅல கேழும்புகழ் தலமொன்றும் துள்தால்.

(இ-ள்) அப்போது அந்த நாரீஸ்வரனா வந்தித்து வணங்கி காலவேற்றுகை
யில்லாமல் டெக்காலத்திலும் யிகலோகத்தில் யாவருஞ் சந்தானம் பெறும் வரப்பிர
சாதங்கள் தரும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அங்ஙனம் பாண்டியன் பூசித்
தபடியினாலே பாண்டியன் நென்று திருப்பெய றோழ்லாகமும் விளங்கச் சொல்
லுந் தலமென்றார்.—எ-று. (கக)

வரபாண்டியன் முருகிசன் மலர்த்தாளினை போற்றி
யுரபாங்குறு தன்நிர்த்தமு மொன்றங்க னெடுத்தான்
நிரபாண்டிய நிர்த்தப்பெயர் செப்பும் மகிலமூழ்கில்
வரபாங்குறு வசியம்முத லாறும்பலவருமால்.

(இ-ள்) மேன்மையான வரப்பிரசாதமெல்லாம் பெற்றுக் கொண்ட பாண்டி
யராஜன் முருகீஸ்வர சுவாமியாதங்களைப் போற்றிசெய்து பாங்கா யுடந்த மூலியி

டத்தில் தன்பெயரா லொருதீர்த்த முண்டாக்கினான். அதின் பெயர் பாண்டிய தீர்த்தமென்றுலகஞ் சொல்லும். அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு வசியமுதலான ஆறுவகை மந்திரசித்தியும், பலசித்திகளும் உபகிரகமும் என்றவாறு. (௩௭)

அவ்வித்தைக் ளத்தப்பரை யானோத வறிந்தே
கவ்வைத்துய ரறவேமுறை கற்றானருள் பெற்றான்
செவ்வித்தமிழ் மதுரைக்கன செழியன் குரவின்மீழ்
மெய்வித்தகர் மறையோர்பெற மிகுதான மளித்தான்.

(இ-ள்) அத்தவித்தைக் கெல்லாம் அர்த்த நாரீஸ்வர சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்ய சற்றுஞ் சாஞ்சல்லிய மில்லாமல் மனத்தி லமையுமபடி கற்றான். சுவாமி கிருபையும் பெற்றான். அழகிய தமிழ் மதுரைப் பதியரசனான பாண்டிய ராஜன் அங்ஙனங் குராமரத்தின் கீழ் நித்தியரான பெரிபோர்களும், ஹையர்களும் பெறும்படிக்கு அனவிலாத தருமம் கொடுத்தான்.—எ-று. (௩௮)

வரசங்கமர் மறைபந்தனர் மறிழ்போசனமடலீ
டரசன்சுதர் மறைவேதியர் கட்காம்பலவுதவித்
திரசங்கநற் றமிழ்த்தென்னவர் திலதன்புகழ்ச் செழியன்
புரசங்க நெடுங்கடல் புகுந்தானிறை யருளால்.

(இ-ள்.) நல்லவாழமுடைய குருவின்க சங்கமரான மயேசுரர்கள், வேதப்பிராமணர்கள் மறிழ்ச் சிபாகும்படி திருத்தியாக அமுதபோசனங் கொடுத்தருளி மடங்கள், நிரகங்கள் அமைத்துவைத்து சதாமறை வேதியர்களுக் கெல்லாம் துரங்கள் செய்தமைத்து ஸ்திரமான சங்கத்தமிழ் நாட்டுத் தென்னவர் குலத்தில் அன்புகள் விளங்கிய செழியனென்னும் பாண்டியராஜன் சங்கபுரமான நெடிய மதுரை நகரின் சென்று சேர்ந்த சிவனருளினால் அரசுசெய்து வாழ்ந் திருந்தான்.—எ-று. (௩௯)

சென்றப்பணி மலைநாயகர் செயலின் செழுமுகில்வந்
தொன்றத்தரு மொருமந்திர வுரையாலெழுமுகிலே
வென்றிச்செழி யன்கட்டி விலங்கிட்டவ னாட்டில்
நின்றெப்பொழு துந்நிங்கள்மும் மாரிநிகழ்வித்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் திருநாக கிரியீசுரன் அருளினால் சப்தமிகங்களையு மொரு வடிகர மங்கிர செபத்தினுலே வரவழைத்துக் கட்டி விலங்கிட்டு வைத்தக் கொண்டு தென்னுடு முழுதும் நின்றத் தொழுதெல்லாம் மாதமுன்று மழை பெய்யும்படியாக நிகழ்வித்தருளினான். விசயவெறியுடைய சோழிய னென்னும் பாண்டிய ராஜன்—எ-று. (௪௦)

மறையோர்மன்னர் வணிகேசர்பின் வருமானிலநர்த்தம்
குறையோர்நின் முமைபாகர்செவ் கோட்டிற் புகுங்காட்டில்
நிறையோதிய வரமும்மொரு நிலையுமின்பெறியும்
பிறையோடெரீளிர் சடிவன் கதி பிறழ் பாதமுமடைவார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள், அரசர்கள், வசியர்கள், ருத்திரர்கள் இந்தநாலு வருணத்தாரும்வந்து நின்ன தினக் தங்கள் மனக்குறையெல்லாம் திரும்பிடிக்குச் சிவனது

திருச்செக்கோட்டில் வந்து புருந்த மாத்ரத்திலே நிறையாகச் சொன்ன அ. ஞ, மொருமனிலையும், பேரின்ப நெறியும் இவையெல்லாம் பெற்றுப் பிறை யொளிபொருந்திய செஞ்சடைச் சிவனுடைய பதங்களிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (சக)

வைகைத்துறை வனகாணிய வர்விப்புனல்மூழ்கி
புய்கைக்குயர் பாண்டசுரா றுளமுற்றவர் கடல்கூழ்
செய்கைப்புவி யாள்வாரவர் சேர்விற்புயனுதாம்
பொய்கைச்சர வணனன்புளர் பொன்னுட்புரப்பார்.

(இ-ள்.) வைகைத் துறைஔனு பாண்டியராஜன் கண்டருளிய சுனையில் மூழ்கி புய்யும்படி யுபந்த பாண்டசுவரா உளளத்கிலினைத்துத் திடானித்தவர்கள் கடல்கூழ்ந்த விர்தப்பும்னடல முழுதும் அரசசெய்து வாழ்வார்கள், அவர்களிருக்கு மிடத்து நல்லமழை பெய்யும், குமாரருக்கு அன்புடையவர்களாகி பின்பொருளூட்டி லெய்திச் சொக்க போகம் அனுபவித் திருப்பார்கள்.—எ-று. (சஉ)

திருச் சிற்றம்பலம்.

பாண்டசுரார்ச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆதர்சருக்கம்சஉ-க்கு திருவிருத்தம் தூஉயி.

பணிமலர் காவலர் சருக்கம்.

சூதர்சவு நகர்முதலாஞ் சுருதிமறை யவர்க்குரைத்த
காதைமொழிந் தனமிப்பாற் கன்னிபங்கன் நிருவினையாட்
உதெனச்செந் கோட்டிருந்த விருந்தவத் தேர் ரியம்பவுணர்
தோதுவன்சிற் சிலவறிந்த தூரகவரைச் சிவனருளால்.

(இ-ள்.) சூரமூனிவர் சவுனகாரதி முனிவர்களுக்குச் சொன்ன புராணத்தைச் சொன்னோம், அதன்பின்பு உமையொரு பாகன் நிருவினையாட் டிதுவென்று திருச் செக்கோட்டிலிருந்த தவமுனிவர்கள் சொல்ல வறிந்துணர்ந்து நாககிரி யிலாவார் அனக்கிரகத்தினால் யாம் சிலதெரிந்த மட்டுஞ் செல்லுவோமே.—எ-று. (க)

கடையுதத்தில் வானவருங் காரணமீதெனவனந்தப்
படையுயர்ச்சி யசுவபதி பதிவேந்தா மிடைவதனாற்
கொடையுயர்ச்சி கொடியுயர்ச்சி கொண்டளிற் றுரகைத்தாளத்
தொடையுயர்ச்சி யெனமருளுந் தோற்றத்திற் பொலிந்தனவால்.

(இ-ள்.) கடையுதமான கலியுகத்தில் தேவர்களேவரு மிதுவொரு காரணமென்று ஆச்சரியப்பட அளவில்லாத சேனமிகுதியுடைய அசுவபதி, கெஜபதிபென்னப்பட்ட இராஜர்கள் உலகமெல்லாம் திக்குவியுஞ் செய்த யெங்கும் புகழ்த்தககதாக நெருங்கிக் குடையினாலும், கொடியினாலும் உடர்ந்தருளி மேகங்கள் போலும், நகைத்திரப் பங்கிகள போலும், முத்தமாலைகள், வெற்றிமாலையாகச் சூடி உலகத்தார மருளும்படி காட்டியாகத் தோன்ற அரசு செய்திருந்தார்கள்.—எ-று. (உ)

சிறிவட வாழுகம்போற் றென்றிசைப்பீற் பர்துலகை
நூறிவரும் படைவடக்கின் னென்படைகள் ஂனந்துகைத் து
யிறுவதவுஞ் சமயமன்றி வேறுசமை யம்புவிமே
லேறவிடே மெனவனந்த யவனர்படை யெழுந்துளவால்.

(இ-ள்.) வடவா முகாக்கினி கொதித் தெழுந்தது போலும், வடதிசையி லிருந்
து புறப்பட்டு தென் தேசங்களெல்லாம் பரந்து நிபிழகரமாக உலகமெல்லாம் நிர்த்
துளியாகும்படி மிருத்த ரதகெஜதரக பதாதி யென்னும் சதுரங்க சேனைகளும்; க
ணக்கில்லாத ஆயுதசன்னகத்துடனே நிறைந்து புறப்பட்டுத் தங்கள் சமயமேலாகு
ம்படியாக மற்ற சமயங்களை யெல்லாம் மீரவிடோம். இந்தப் பூமண்டலத்தி லென்று
அனந்தங்கோடி உவனர்கள் படைகளை ' யெழுப்பித் தொடர்ந்து நடந்தார்கள். —எ-று.

வடகூட்டுறென் றிசையெழுந்த வாறெனவெண் கிறியமிழக்
குடகடலு மெழுந்ததெனக் குடதிசையின் பிசையிண்டத்
தடகடல்கு முகிலதலந் தனிலுள ரிதோயினான்
தடல்கடவு மறிவினையாட் டெனவவன ரார்ப்பரித்தார்.

(இ-ள்.) வடசமுத்திரம் கொதித் தெழுந்து, பிரளயகாலவெள்ளம் பரந்து, திக்
குத் திசையெங்கும் பெருகிவருவதுபோலும், அஷ்டகுல பருவதங்களும் பூமியில்
மீளும்படி. மேற்கடல் கீழ்க்கடலும் பிரளயமாக லந்தது போலும், எட்டித் திக்குஞ்
சூழ்ந்தது எங்கும் பரவி சேனா சமுத்திரத்தின் பெருமைக்கடல் சூழ்ந்த வலகத்தில் யா
வரும், பத்தாவது-கலிக்க அவதாரமாக மஹாலிங்ஹு இருவினையாட் டிதவென் ற
னைவரும் புகழ் மேககெற்சிதம் போலும் வீராதி வீரராகிய உவனர்கள் ஆர்ப்பரித்தா
ர்கள். —எ-று. (ச)

வில்லவனும் வளவனும்நன் மின்வனும் புறஞ் சாய்ந்து
கொல்லியினும் பொதியினுங்கோ நேரியினுங்குடியெற
நல்லநுணம் பரனன்றி நம்வலியால் முடிவிலவென்
றெல்லையிலவன் னுயர்ண்டி யெழுவனகேட் டமுங்குவரால்.

(இ-ள்.) சேரன், சோழன், பாண்டிய னென்னும் அரசர்களும் பெருக்கத்தைக்
கண்டு தங்கள்சேனைகளுடனே யவனாய் சாயந்து முறித்தோடிக் கொல்லி மலையிலு
ங் கோநேரிமலையிலும், பொதியமலையிலும் குடியாகப் பென்றார்கள், மற்ற சனங்க
ளெல்லாம் கலங்கித் திருபா மு த் தியான பரமாவன் செயலன்றி நமது வலுமையி
னாலென்று முடியா டென்று அளவில்லாத துயரத்துடனே யவ னுர்ப்பரித்து வரும்
தொனிகள் கேட்டு நலிந்தார்கள். —எ-று. (ரு)

வெறு.

காசிரீன்மல்லி காட்ச்சுனங்கன கச்சிமெச்சுகே தாரீ
டாசில்தென்கயி லாயம்வேங்கட மருணைதில்லையோ டானுறைந்
தேசிலாலைய முற்றுமெற்ற வெழுந்த தூசு கொழுந்துபோய்
வீசுதெற்கி னடைந்துதென்றிசை மேவினாஹிலவனரே.

(இ-ள்.) காசிகர், மல்லிகாட்ச்சுன பருவதம், காஞ்சிபுரம், இமயகேதாரம், திரு
க்காளத்தி, வடவேங்கடம், அருஞ்சலஞ், சிதம்பரம் இவைமுதலான சிவஸ்தலங்கள்
முழுமையுந் கெடுப்பதற்கு வெழும்பி வந்த யவனர் சேனை முன்னணிபோய்த் தெற்
குத்திசையில் செருங்கி மகாஸ்தலங்க ளெல்லாஞ் சின்ன பின்னஞ் செய்து வெற்
றினான்வோ மென்று வந்தார்கள். —எ-று. (சு)

கூடல்மாநகர் மீதுபோயெதிர் கூடலார் தமையோடவே
பாடலீடின ராலையினர் கோயிறாவி யுளாயினர்
நீடுவேதியர் நீன்புராணிகர் நேமியாதிபர் நேமியோர்
நாடிநீடுதெய் லீகலீறுள நாடி நீர்வரல்தீதென.

(இ-ள்) மதுரைத்தலத்தில் வந்து சூழ்ந்து யெதிராளிக ளெல்லா மோடும்படி யாகக் கூக்குரலிட்டு பற்பல ராபுதங்களையும் வீசியுத்தந் தொடங்கித் திருவாலையச் சொக்கநாதர் கோவிலுட் புருந்தார்கள். அங்ஙன பிருந்த வேதியர்கள் ஆகமீக புராணிகர், மன்னவர்கள் மற்றும் அனைவர்களுங் கூடி யவனர்களைத் தரித்து மறித்து இச்சத்தலத்தில் சுவாமிகாரண மகிமையுண்டு. இங்ஙனம் நீங்கள் நாடிவருவது மஹா குறமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (எ)

எனவுரைத்தபின் மனநடுக்குற யவனருக்கிறை வெருளியுந்
துனதுபுத்தியு முனதுசுத்தியு முலகிளிப்பொழு துணர்கவென்
புனைகொன் சொக்கந்த மருள்விளைத்திடு புதுமையிற்சிலவறியது
மனனுந், தெய்வ வலியுணர்த்திடில் மதுனாயிற்பதிருறுகிலேம்.

(இ-ள்.) அப்படி யவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுச் சுந்தே, மனம் நடுக்கமாகிய வனருக்கிறையாகிய இராஜா மகா கோபத்துடனே நல்லது உங்கள் பத்தியு முங்கள் சுவாமி சுத்தியு யிப்போது நாமறிக்கோம், அழியு சொக்கநாத சுவாமி யருள் விளைவை புதுமையாக நான்கள சுந்தேயறியும்படி. தெய்விக மகிமை காரணம் செரியப் படுத்தினால் இந்தமதுரைத் தலத்தை விட்டு அப்பால போகிறோ மென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (அ)

என்றுரைத்தபி னன்றுசொக்கரை யின்பமுற்று வணங்கியே
யொன்றெமக்குற னின்றித்தியி லொன்றவுற்றருள் கென்றபி
என்றெனச்சுக் கலங்குகற்றவோர் நன்குறஞ்சித்தர் வந்தொனனு
ரின்றுசொற்றது வென்றியிற்செய்வ மெனறிசைத்தனனெம்பிரான்.

(இ-ள்.) அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு வேதியர் முதலானபேர்கள் அன் புடனே சொக்கநாதர் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கி சுவாமி தேவாரோரு சித்தியானகாரண மகிமை யிப்போது செய்ருளாய் னென்று சொல்ல, நல்லது! அப்படியே சகல கலங்கியானமும் கற்ற ஒருமேவலாம், வல்லந்தை னென்றும் பெயலா யுடைத் தாய் எழுந்தருளி வருகிறோம். ஒன்றாராய யவனாகள் சொன்ன காரியஞ் செய்து முடித்து வெற்றிமாலை சூடுகிறோம் யென்றுசொல்லி சொக்கலீகமூர்த்தி அபயஸ் தவ கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (ஆ)

வேறு.

எல்லாம்வல சித்தனொன்பபெய ரினிதோதிச்
சொல்லாலுயர் சுரர்முதலேனையர் சூழ்போதக்
கல்லாரவ லங்கலிலங்கறு காற்பிடத்
தொல்லார்கள் மயங்கவிருந்தன ருமைபாகர்.

(இ-ள்.) அப்போதங்ஙனம் ேவர்கள், முனிவர்கள் சூழ்ந்துவர செங்கழுநீர்மா ளைசூடிக்கொண்டு பணைவர் மயங்கும்படி. ஆறுகாற் பீடத்திலே எல்லாம் வல்ல சித்

ரென்னும் பெயருடனே எழுந்தருளி வந்திருந்தார். உமையொரு பாகரான சொக்க நாதர்.—எ-று. (௪௦)

யவனர்க்கிறையும்படைவீரரு மிகல் கூறிக்
கவனப்பரி யேறியசொக்கர் கணம்பார்த்துப்
பவனத்தெழு பூளைகள்போ லிப்பதி யாவுஞ்
செவனற்கிடு வங்கொடுவஞ்சிவ பொருளென்றார்.

(இ-ள்.) அப்போது யவனர்க் கதிபதியான இராணும், படைத்தலைவர்களான வீரர்களும் பகைவராததை சொல்லிக் கவனமாய்ப் பரியேறிவதே சொக்கருடைய பெருமையைப் பார்த்துச் சீக்கிரம் ஒருதெய்வ மகிமை காரண மெங்களுக் கறியப்ப தெதினால் சரி, இல்லாவிட்டால் குறைக் காற்றில் பூனைப்புப் பரத்தது போலு மிந்தத் தலத்தை யெல்லாம் அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்து சிவ பொருளெல்லாம் கவர்ந்து கொள்வோமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௪௧)

என்னும்பகை மன்னர்முன்னெல்லாம் வலசித்த
ருன்னும்படியே தெனவுமுயர்ந்த கல்பாளை
முன்னென்கள் கரும்புகொடுப்பது முன்வாங்கிக்
தின்னும்பொழு திந்தநகர்க்கிடர் செய்யேமாஸ்.

(இ-ள்) என்றிப்படிச் சொன்ன சததருக்கள் முன்னே, எல்லாம் வல்லசித்தர் உங்கள் நினைவென்ன? என்னகாரணஞ் செய்யவேண்டுமென்று வினவ, உங்களுடைய கல்பாளைக்கு நாங்கள் சரும்பு முறித்துக் கொடுக்க அதுவாங்கிக் தின்றால் இந் சத்தலத்துக்கு இடர் செய்வதெல்லெ யென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௪௨)

எனமேவல ரோதலுமிக்கு முறித்திட்டார்
கனமேவுகல் யானையருந்துங் கனநோக்கிச்
சினமேவிய யவனர்பயந்து திடுக்குற்ற
ரினமேவிய தென்றிசைநோக்கின ரொருகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பகைஞர் சொல்லிக் சரும்புமுறித்திட்டார்கள். பெருமை யா யுடர்ந்த கல்பாளை துதிக்கையநீட்டி, யவன ரிட்ட சரும்பை வாங்கிக் தின்றது. அதுதான் சினம்பொருத்திய வனர்கள் பயந்து மனநடுக்க முற்றுத் துணுக்கமா கத் தங்களினங்களுடனே தெற்குத் திசையை விட்டு வடதிசை நோக்கி யெழும்பி வருகிறார்கள்.—எ-று. (௪௩)

வருகின்ற செருத்தொழில் யவனர் மலைந்தோணாப்
பொருகின்றவர் செங்கோடெங்கும் புகவேண்டிக்
திருகின்றன ரவ்வளவிற்சிவன் முருகேச
னுருகின்றன சிந்தையரிற்சில ருற்றாரால்.

(இ-ள்) அமரில் வலிமையாக வந்தெதிர்த்த பேர்களைப் பொருதி செய்கின்ற யவனவீரர்கள் திருச்செங்கோடு முதலாகிய ஸ்தலங்களைப் புகுந்தழிக்க வேண்டுமென்று யெண்ணி வருகின்றார்கள். அதுவேனையில் நாககிரியில் பரமேஸ்வரன், குமார

க்கடவுள் இவர்களுக்கு மனதுருக்கமாகி பத்தி சிரத்தை யுடையவர்களாகிய அன்பர்கள் சிலபேரங்ஙனம் வந்து வசித்தற் றிருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (கச)

அனனார்மலை நாடளவாகப் பொருடேடி
மின்னாரொடும் வெம்பலசேனை மிடைந்தீண்டப்
பன்னாக பணிககாரணிபா கன்பாங்கில்
பொன்னாக வரைக்கணிருந்தனர் புகழ்மிக்கார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த உன்பர்கள் மலையாளதேச பரியத்தஞ் சென்று பொருள் தேடிக்கொண்டு ஸீசனக்களுடனேயும், கொடிதாடிய பலசேனைக் கூட்டத்துடனேயும் மீண்டிவந் திங்ஙனம் நாககிரியி னுமையொருபாகா மலைத்தலச் சாரலிலவந்திருந்தார்கள். கீர்த்தியிலும், வலிமையிலு மொப்பாரு மிக்காரு மிலலாத கததவீரர்கள்.—எ-று. (கரு)

அப்போது துலுக்கர் மலுக்க ரமர்க்கேரு
மெப்ப்பாதக வினைகளறிந்தனர் விதல்வேந்த
ரொப்பாருமில் விமனனாவண னுலாநீங்கா
திப்பாரில் மெறுங்கணன் மூவரு மெதிர்சென்றார்.

(இ-ள்.) அதுகாலையில் துலுக்கர், மலுக்கர் முதலாகிய யவனர்படைகள் கடல்போலும் வந்து நிறைந்து சலத்தைச் சூழ்ந்து இடுக்களைச் செய்ப்பட்ட பாதக வினைகளை யறிந்தார்கள். வெற்றியுடைய வேந்தர்சளாகிய ஒப்பிலலாத விமணன், ஓவணன், மெறுங்கண னென்னும் பெயரை யுடைய மூன்று வீரர்களும், டவனார் சேனைக் கெதிர் சென்று மலைத்தார்கள்.—எ-று. (கசு)

சென்றாரெதிர் வந்ததுலுக்கர் செருச் சேனை
முன்னுடைய வேலகொடும வாள்கொடு முனைசெய்தே
கொன்றார்மரு வானமுறிந்து சூலைந்தோடி.
யொன்றாகவிழுந்த பிணக்கா டொருகோடி.

(இ-ள்.) சென்ற வீரர்கள் மலைத் தெதிர்த்துவந்த துலுக்கச் சேனைகள்மேற் பாய்ந்து வேல், வாள் முதலாகிய பலவாயுதங்களெறிந்து விசிப் பகைவர் சேனைகளில் அளவில்லாத பேரக்கை வதைசெய்தார்கள். மறுமுள்ள சேனைகளெல்லா முறிந்து சூலைந்தோடி ஒருவர் பேரி லொருவர் வீழ்ந்து பிணக்காடாக யிறந்தார்கள். ஒருகோடியவனர்கள்.—எ-று. (கசு)

யானைப்படை வாளிப்படைபட் வலறுதின்
றேனைக்குதி னைப்படைமெய்யி லினைத் தோடிற்
சேனைத்தலை வன்பாசறையுஞ் சிதைவாக்கி
யேனைப்படை வீரருமோட்ட மெடுத்தாரால்.

(இ-ள்.) ஜனைக்கூட்டங்க ளெல்லாம் அஸ்திரங்கள்பட் மேருவி விழுந் திறக்கவும், பின்னணிக் குதிரைப்படையானது சின்னபின்னமாகச் சிதைந்தோடுமெய்யி னிரப்பிரயோகஞ் செய்து சேனாதிபதி சிங்கிற்ற பேரணி முழுதும் கலங்கப் பாடிவீடு நிர்த்தாளி செய்தபின், மறுமுள்ள வீரர்களெல்லா முறிந்தோடிப் போனார்கள்.—எ-று.

மலைபோல்வரு கரிகள் முறிந்திடும் வகைகூறி
 லுலைபோரிடை பணிமலையார்முன னுரித்தாடுன்
 றலைபோலமத வெள்ளமடங்கிட வமரோர்ந்து
 சிலைபோல்வரு தன்படைமுறியச் செருவாடும்.

இ-ள். மலைபோலவருகின்ற யானைக்கூட்டங்கள் அப்பபட்டித் தெறிகெட்
 டோடு முறைமைபச் சொல்லுமிடத்து முற்காலம் போர்க்களத்தில் நாககிரியீசார்
 நம்மை யுறித்துப்போர்ந்தாரென்று பயந்து கடல்போலும் பெருகப்பட்டும்மதப
 பிரவாகம அடங்கச் சமரசாய்ந்து தமது கூட்டத்தணி யெல்லாமுறிபச் செருக்களத்
 தில் கையோய்ந்து வீழ் துவாடி மயங்கி யிறந்துபோனதுபோலும்.—எறு. (கக)

கைபற்றனர் கால்கடுணிந்தனர் கணையாலே
 மெப்பற்றனர் கம்பிகொளச்சின விழுகின்றார்
 மொய்யப்பட்ட வம்பொடு சாய்பவர் முள்ளேனம்
 வையத்து விழுந்தனபோல மடிந்தார்கள்.

இ-ள். காலைய படைகளெல்லாம் முவரசர்களிடம் அந்திப்பிரயோகத்தினு
 லே கைகளற்றவர்களுடி, காலகாற்றவர்களுடும், உடம் பெல்லாம் அம்புகள் ஊடுரு
 வித்துப்பெட்டு கம்ப யசக்கள்போல் விழுகின்றவர்களுடும், அனந்தங்கோடி, அம்புகள்
 உடம்பெல்லாம் தைத்து சாய்ந்து வீழும்வர்கள் முட்பணி புமியில் வீழ்ந்ததுபோ
 லும் அனேகம்போ யவனர்கள் மடிந்து விழுந்தார்கள்.—எறு. (உ௦)

துண்டம்படு விறைவர் சென்னி துணிந்தோர்க
 ளுண்டம்புக நின்று தமங்க மெனக்கூறி
 விண்டங்கினர் மண்டலமெங்கும் விழுந்தோர்பால்
 கொண்டுநிய குருதியின்வேலை கொதித்தோடும்.

இ-ள். கண்டதுடண்டமாக விழுகின்றவர்கள் தலைகாற்று விண்ணிப்போய்த்
 தங்கள் தங்கள் தோம இதுவென்றுசொல்லி விண்ணுலகம் அடைந்தார்கள். பூமி
 யில் விழுந்தபேர்கள் மேனியில் பொங்குவழிந்து கடல்போலும் கொதித்துப்பெரு
 கினது ரத்தவெள்ளங்கள்.—எறு. (உ௧)

வேறு.

கூளிகளெமக்கிவை கொடுத்தன ரொனப்போய்
 வானிகள் பறித்தவர் நிணத்துனை மடுக்கும்
 காளியை வணங்குவர் களத்துமியை காணே
 மீளிகடமக்குளியர் மிக்கென விளம்பும்.

இ-ள். அப்படிமடிந்த போர்க்களத்தில் வந்து கூட்டமிட்ட பசாசுகள் நமக்கெ
 ல்லாம் நல்லவிருந்து செய்தார்கள். வீரர்களென்று பாடிக்கொண்டுபாய் அம்புகளை
 ப்பிடுங்கி இரத்தங்களைக் குடித்து நிணங்களைப் புசிக்குங் காளிகாதேவியை வண
 கிசி் சிலபேய்கள் சொல்லுவது. முற்காலத்த ராபுதங்களில் இவ்வளவு புசிப்பும்
 நாமறியோ, மிந்தப் போர்க்களத்தில் நிறையப்புடித்தோம். வெறுநிவீரர்கள் மறநா
 சுத்தவீரர்களென்று புகழ்ந்து சொல்லுஞ் சிலபேய்கள்.—எறு. (௨௨)

தக்க னமரிற்பொரு சமர்க்கள மடைந்தே
யொக்கவே மிசைந்தெம துறும்பசி தணிந்தே
! மக்களமிதற்குநிக ரன்னுய ரணங்கின்
விக்குணவு பெற்றனமிய விரர்வடி வர்களால்.

இ-ள். தக்கன் செய்த யாகத்தை வீரபத்திர சுவாமி வந்தழித்த சமர்க்களத்துக் குப்போனோம். அனைவரும் பிணங்கள் புசித்துப் பசிதீர்த்தோம். அந்தப்போர்க்களமும், இந்தச்சமர்க்களத்திற்கு நிகரல்ல. இங்கே குருதி மாயிசங்கள் நிறையப்புகித்தோ. மிந்த வீரர்களாகிலும் ஆண்மையினு முயர்ந்தவர்களென்று பேய்களெல்லாங் கொண்டாடிப்பாடிக்கொம்மையடித்தது.—எறு.

(௨௩)

குருவற்றன ரகுதிப்பிண குவையிற்றிரடரவே
வருதூர்ச்சன யவனப்படை மடிவுற்றிடைமுழுதி
செருவற்றனர் புறமற்றனர் திசைகெட்டவராணர்
கருவற்றனர் திருவற்றனர் கதியற்றன னெனவே.

இ-ள். திக்கற்றுவிழுந்த அருதிப்பிணங்கள் மலைபோலுங்குவிய தூர்ச்சனராசிய யவனர்ப்படையாவு மடிந்து இடையுறமுழக்கவே உயுத்தமடங்கிற்று. தெற்கெட்டு திசைகெட்டோடிப் போனவர்க ளனந்தங்கோடி. யவனர்கள் கருவற்றுக் குருவற்றுக் கதியுற்றார்கள்.—எறு.

(௨௪)

அதுகண்ணெ வவனர்க்கிறை யணிவெம்படையுடனே
பதிகொண்டமர் செய்யும்பணி பணிவெற்பை யுடைந்தான்
மதிகொண்டிய ரொருமுவர் மலைத்தாள்வனா மாண்டார்
ரெதிர்கொண்டியர் வெற்பேற வெழுந்தார் யவனேசர்.

இ-ள். அவ்வாறானதுகண்டு யவன ராஜன் மஹாகோபத்துடனே கையில்பிடித்த வாளாயுதங்களை விசிக்கொண்டு, மலைத்தலத்தை வளைந்து, மூவர்வீரச்ஞடனே மலைந்து, போர்பொருதி செய்ததாராகள். அப்போதவ்நனம் அமர்சாய்த்தனர். வீராகள், யவனர்கள் ஆர்ப்பரித்து உயர்ச்சியுடைய மலையின்பேரி லேறும்படியாக யவன ராஜர்கள் மடிந்து நடந்தார்கள்.—எறு.

(௨௫)

இகல்விமண னெழிலோவண ணிடையாமிரங் கணனே
டகலாதமர் செய்தேபணி யணிமாமலை யடிபின்
மிகவாலிகள் விடலாலமர் விண்ணுடு புரக்கு
மகவானறி கின்றான் வெள்ளை மதயானையின் வந்தான்.

(இ-ள்.) வெற்றியுடைய வீமணன், அழகிய ஓவணன், இரங்கணன் இவர்களுடனே பிரியாதபடி யுத்தஞ்செய்து அணிபொருந்திய பணிமலை யடிவரத்தி லுசிதமான உயிர்களைவிட்டபடியினாலே தேவலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் அறிந்து வெள்ளையானையின்மீது வந்தான்.—எறு.

(௨௬)

வந்தன்புடன் மூவோனையு மகிழ்வா லெதிர் கண்டே
சிந்தும்படி யவனர்ப்பொரு திரள்சரய வெறிந்தான்

முத்துங்கண வசரப்படை முரண்முற்று முருக்கிப்
பிந்துஞ்சில யவனப்படை பெரிதந்தக ரானார்.

இ-ள். அப்படித் தேவெந்நிரன்வந்து அன்புடனே மூன் றாசரையும் மகிழ்
ச்சியாக பெதிர்கொண்டு கணை மலையிறுவருந் த யவனா கூட்டககளெல்லாஞ் சா
ய்து வீழும்படியாகத் தனது வச்சிராயுதத்தைவிட்டு சருவசங்காரம்செய்து யவன
ரானார்களை யுஞ் செயித்துவெறிகொண்டான். பின்னணியிலவந்த யவனர் படைக
ளெல்லா மிகவும் அந்தகராய்ப்போடானார்கள்.—எறு. (உஎ)

அந்தோபணி மலைதன்னை யடைந்தோயிது பட்டோம்
நொந்தோயினி யிடமேதென நொய்யாங்கி மடிந்தார்
பைந்தோடொரு குழைபங்கர் பணிமலார்வனாயுடையார்
முந்தோகையின மூவாகருமோ முகத்திற்ற மருள்வார்.

இ-ள். அப்படி வந்தகராகி விழுந்த யானர்கா அப்பயமோ! நாயிடுகா காகி
தலத்தில் வந்துசேர்ந்து அதற்கிடைபுறம்பாப்படியில் ல மிகவும் நெந்துமுறி
தோம். இனி நமக்குப் பிழைக்க வி நிலையெனது மனவிபாகுல து—னே மடி
துபோனார்கள். அப்போ தகநமை உலமொட்டபாக மொட்டகருளி யடி மலையி
சேர்ந்தருளிய மூவரசர்க்கும் யெகவிற்பமான மோட்சமட்பாசசிபம் அருளும்ப
டிக்குக் கருணைகூர்ந்தார்.—எறு.

படுவாருதும் முழிரும்பல தனமுந் தருகின்றோ
முடுமாபதி முகவல்லிய ருடனும்பதியுமீ
விடுமாவிசுள் பெறுவீரென விமலன்புக லுதலும்
கடுவாணவ முண்டோயிரு கழல் வேண்குது மென்றார்.

(இ-ள்.) சமர்க்களத்திற் பட்டிறந்துபோன படைவீரர்க ளனைவனாயும், உங்க
ளுயிர்களையும், பலநிகிகளையுந் தருகிறோம். சந்திரன்போலு முகமழுகிய ஸ்ரீ சனங்க
ளுடனேகூடி யுங்கள் நகரங்கள் சேர்ந்து வாழ்வீர்களாக. இறந்துபோன உயி
ரகனெல்லாம் பெறுவீர்கள். அப்படி வரந்தருகிறோமென்று சுவாமி சொல்லவு
மின்னமும் கடிதாகிய ஆணவமுண்டோ, தேவரீருடைய சீர்பாதங்களே செய்களு
க்கு வேண்டியதென்று வீரர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. (உக)

அவ்வாறு பணிக்கார்வனா யானுள்ள முகந்தே
மைவாள்பணி மலையாவல ளென்றே பெயர் வினவித்
தைவாள்படை யுடனேயடி யார்வல்வினை கடிந்தே
இவ்வாள்பணி மலையாத்தரு ளென நல்வர மீந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம் திருநாகர்கி ஈசுரன் திருவுள மகிழ்ச்சியாகி முகில்
குழந்த பணிமலை காவலரென்று பெயரிட் டெழுச்சுருளி நின்று வந்த அடியார்கள்
வல்வினைகளெல்லாந் தீர்த்தருளி நமது அன்பாச அழகிய பணிமலைத் தலத்தை
க் கட்டத்தருளவீனென்று நல்ல வரங்கொடுத்தருளினர் சுவாமி. எ-று. (கூ)

என்றன்றுமை பாகன்கிரு பையின லீனி தருள
வன்றின்று துடங்கிப் புவி யழிகாலமு மழிபா

வன்றன்றி லொடுமீசன் மலர்த் தாளினைவணங்கி
நின்றநுட்புட னடியார்கள் நினைத்தந் திரு வருள்வார்

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுனம்பொருபாகர் கிருபானுகிரகஞ் செய்தருள ளுள
றுமுத லின்ற வரையில உலகமழிகின்ற காலத்திலும், அழியாமல வலிய திறம்பொ
ருத்திச் சிவனது பாதா ரவீரதங்களை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டு மலேகாவலராக
வெழுநாளுளியு ளு அன்புடைய அடிடராகள் நினைவின் பிரகாரம் கிருவருள் கொ
டுத்தருளுகின்றார்கள். எ-று. (௧௧)

அறுமாழுக னருளாதுமைம் முகநாயக னருளின்
பெறுகாரண வனையாலுமெய் பேராவகையற்ற
ருறுகாரண மிதுவென்றிய் வுலகோர் பதருகையால்
மறுகாரணம் வேண்டாமியர் வரமே நல்ல வரமே.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக் குமாரருடைய கிருவாக் கிருபையினாலும், உலகமுகப்
பரமேஸ்வரன் கிருவருட் காரணமகிமையிலும், அழிவல்லாமல வளங் ள் கிரு
கருகாரண. இது கொரு காரணம். சிவனது கிருபையினு ளுண்டாகியதென்று
உலகமொ ளுஞ் சொல்லுகிறபடியினாலே வேறொரு காரணங்களும வேண்டா
ம். இந்தப்பணியை காவருடைய வரமே நக மையானவரம் —எ-று. (௧௨)

பெறு

அளிமலைகாவல னளம்பொற் கொங்கையா
பனிமலைராவலர் பதங்க ளோகுகியே
துணிமலை வெம்பவற் தொலையவாண்டவா
நெணிமலர் வேந்தனு மிகுதுவெண்மொல்.

இ-ள். அழகிய மலை அசன்மகன் வாமபாகத்திற் சேர்த்தருளிப் பூர்த்தாரீஸ்
வரருடைய பாதா ரவீரதங்களையும், பனிமலைகாவலருடைய பாதங்கலையம் யாதா
மொருவா கண்ணாத்தொகிசனது செய்து வளங் ளு தோகுகொடுசெய்து பிறப்பு
தோறும் வந்துபாராதினென வெய்யப் பங்கனெல்லாக் தொலைத்துப்பாக ஆண்டு
மட்டுத்தருளவது கண்ணி மப் போதனுமிதப் பதமவேணவொர்.—எ-று. (௧௩)

இவ்விதுகாணுகேட் டுனிதுபொற்றினோ
ரங்கவாக்கருளுநிலோ ரறிவிற் கற்றுகளோர்
பொங்கு பாவங்கள்போய்ப் புகழ்துஞ் செல்வமு
நயநிய சங்கரன சராணஞ் சேர்வதோ.

இ-ள். இவ்வா மித்தப்புராண கதையைக்கேட்டு இன்பமாகப் போற்றி செல்
பவாகர், சுவர்க்கு உடையவர்கள் அறிவினில் கற்றவர்கள் இவர்களுடைய
பாவங்களெல்லாம் தீர்த்து போதடியரு செய்வமும கொருகரி ம்மையில் வாழ் துக
து மறுமைமில் ப மேள வ ளுடைய பாதா ரவீரதங்களிற் சேர்வார்கள் —எ-று (௧௪)

பனிமலை காவலர் சருக்கம் முற்றும்.

உரு சருக்கம் ஁ரு-கரு கிருவீருத்தம் கூடாடரு

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசுகளரிஸவரர் துணை.

